ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ

H. E

HOMERI

OPERA OMNIA

EX RECENSIONE ET CVM NOTIS

SAMVELIS CLARKII, S. T. P

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONVM

MS. LIPS. ET EDD. VETERVM

CVRA

IO. AVGVSTI ERNESTI

QVI ET SVAS NOTAS ADSPERSIT

Ὅμηρος λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.

ARISTOT. Art. Poët. c. 24.

Hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiae procul a se reliquit.

QVINTIL. X, I.

LIPSIAE

IMPENSIS G. THEOPHILI GEORGII

IMPRESSIT VDALR. CHRISTIANVS SAALBACH

CIƆ IƆCCLIX

IO. MATTHIAE GESNERO
VIRO CELEBERRIMO
S. D
IO. AVG. ERNESTI

Ad quem potius mittam *Homerum*, ingenii et literarum graecarum principem, quam ad TE, GESNERE, graecarum omniumque bonarum literarum in Germania longe principem, et ingenii felicitate, doctrinae accuratae et exquisitae copia, orationis denique elegantia et dulcedine, veterum optimo cuique simillimum? aut cui acceptiorem hunc talem hospitem putem fore, quam TIBI, praesertim missum a me, quem et Ipse amas maxime, et TVI amantissimum habes? Atque etiam defunctus labore, quem in hac parte operis exhausi, tanto minus iucundum, quanto maioribus eodem tempore premebar oneribus aliorum laborum, non habeo, in quo facilius omnem illius molestiae sensum deponere possim, quam in sermone Tecum tacito, per quem TIBI rationem reddam instituti mei. De quo etiam facilius bene existimaturos homines, re nondum cognita, confido, si videant, me, hominem non admodum confidentem, de eo TIBI probando non desperasse. In quo TV etiam sustinebis spem meam, et in accipiendis rationibus, cognoscendaque opella mea, magis, si potes, amorem in me TVVM, quam subtile de talibus rebus iudicium, audies.

Habet autem haec narratio initium eiusmodi, quod in eo me adiuvare possit. Ducitur enim a C. *Frit-*

 schio,

fchio, communi quondam, et TIBI non iniucundo amico, cui primum in mentem venit, *Homerum*, e *Clarkiano* exemplo ductum, dare ftudiofis, in eoque opera mea uti, et ad caftigandum exemplum, quod operis typographicis traderetur, et ad ornandum aliqua acceffione, qua et auctius et utilius opus illud fieri poffet. Ego vero, qui tum nihil aliud haberem in manibus, libenter hoc feci, ut conquirerem aliquid, quod adiungi commode poffet, et in recenfendis notis *Clarkianis* adfpergerem, quae iis vel adftruendis et confirmandis, vel corrigendis, vel denique locis poëtae obfcuris, aut fufpectis prodeffent. Sed id ipfum cum agerem maxime, deceffit *Fritfchius*, atque ita confilium deftituit.

Ab illo tempore, etfi non neglexi *Homerum*, tamen res fubftitit intra modicae animadverfionis curam, per quam notarem, fi quid aut reperiffem ab aliis propofitum, aut mihi in mentem veniffet, quod ad illud confilium pertineret, nec putavi futurum, ut mihi iterum ad *Homerum* accedendum effet edendi cauffa. Superiori autem hieme cum rogarer ab eo, qui *Fritfchianum* confilium revocaffet, ut, quae haberem e priftino illo inftituto, concederem fibi, efficeremque, ut fuae editionis exempla haberent aliquid praecipui prae Britannicis, nec fe differri pateretur ad tempora publice quietiora, mihi autem privatim otiofiora et minus occupata: dedi me ad recognofcendas augendasque copiolas meas, tenues illas quidem, et in fpeciem leves, fed tamen, ut fpero, non inutiles ad *Homerum* vel emendandum, vel intelligendum. Dicam primo de libris, quibus ufus fum ad inftruendum vel *Homerum* ipfum,

ipſum, vel eos, qui poſthacc dare ſe velint ad carmina eius critica diligentia tractanda, et e libris antiquis emendanda.

In iis autem primum locum tenet *Codex manuſcriptus*, qui eſt in *Bibliotheca* noſtra *Paullina*, peranti-quus, ut qui ante mille amplius annos ſcriptus exiſtimatur, et ob praeclara ſcholia inedita nobilis. Eſt in charta bombycina ſcriptus, continetque Iliada uſque ad initia ῥαψῳδίας Ρ, ceteris in charta vulgari, manu recentiori, ſcriptis, ſine ſcholiis, de quibus ſcis traditum eſſe a *b. Wolfio*, ſub *Homerophili* nomine, in *Miſcellaneis Dorvillianis*, *Vol. V. p.* 153 *ſqq.* Hunc Codicem ante plures annos, mea cauſſa, cum edito contulit *C. L. Bauerus*, Gymnaſii Laubanenſis in Luſatis nunc Rector, Vir longe doctiſſimus: ego autem et ipſe Codicem prae oculis habui, in lectionibus eius notandis, inſpexique etiam, ubi nihil notatum erat, cum cauſſa eſſet quaerendi, an meliorem lectionem ſequeretur, an fortaſſe a vulgatis diſcederet: non quo *Baueri* diligentiae diffiderem, ſed quod in hoc labore duo oculi vix ſatis vident, et in minutis rebus, quae ſingulis ſaepe literis conſtant, facile aliquid elabitur etiam ſummae diligentiae. In huius igitur libri lectionibus vulgandis, an operae pretium fecerim, porroque facturus ſim, TV iudicabis. Audeo tamen ſperare, TE non inutilem hanc partem laboris mei iudicaturum. Firmat enim multas bonas lectiones, a *Clarkio* probatas, etiam e *Barneſiana* recenſione ductas, facit locum melioribus, et inprimis ceteris libris editis omnibus accuratior eſt in nonnullis, veluti in ν ἐφελκυστικῷ, in quo uſurpando

ita variant libri ceteri, ut in caeſura clauſulisque verſuum temere et nulla certa lege, vel additum, vel omiſſum ſit, hic autem liber ita conſtans eſt, ut raro ab lege diſcedat, de qua ad initium rhapſodiae primae dixi, hoc eſt, ut non uſurpet illud ν in caeſura, nec in clauſulis verſuum, cum ſequens verſus a conſonante incipit, contra ſemper habeat, cum ſequens incipit a vocali *. Inſunt etiam alia veſtigia, e quibus apparet, vel ipſum ex antiquiſſimo Codice ductum, vel ſaltem retinente in multis veſtigia antiquiſſimae rationis ſcribendi, etiam iis in locis, quae eo nomine a priſcis Grammaticis notata ſunt, ut in duplicatione literarum negligenda, in ο pro ω, in ε pro η et ſimilibus, de quibus omnibus reperies ſuis locis breviter notatum. Atque etiam ea, quae a recentiori manu ſcripta ſunt, inde a rhapſodia Ρ. non contemnenda. Quam bene quidem conſentiant plerumque cum Codice *Voſſiano*, et ed. *Florentina*, ad *L. XXII.* in proximo Volumine apparebit. Conſentit etiam ſaepiſſime cum editione *Florentina* contra ceteras, etiam vitioſa ſcriptura, et quidem interdum ita inſigniter, ut ex eodem libro ducti videantur, ut Il. μ. 206. in κάμβαλ' pro κάββ. quod in editis ſola *Florentina* cum *Aldina* prima habet.

Secundum Codicem hunc MS. cura fuit, comparare veteres editiones, quarum lectiones nondum erant diligenter excerptae: cum ſatis conſtet, ne *Barneſium* quidem ſatis diligenter editionibus veteribus uſum eſſe, *Clarkius* autem in lectionibus librorum editorum

fere

* Haec conf. cum not. ad Il. ά. quae hinc explenda.

fere in *Barnesianis* excerptis acquiescat. Atque etiam *Barnesius* in *Aldina* lectione fallitur cum ceteris plerisque, unam agnoscens lectionem *Aldinam*, cum sint plures. Ego igitur cum haberem in supellectili mea editiones *Homeri* antiquiores, *Florentinam*, *Aldinam* primam et tertiam (nam secundam dimisi quondam e manibus, quod a prima aut tertia saltem non differre putabam) partem *Lovaniensis* et *Iuntinae*, *Turnebianam*, suppeteretque etiam usus *Romanae*, nolui hanc facultatem dimittere colligendarum ex his editionibus lectionum variarum et huic editioni adiungendarum; ex quo iam liceret accuratius de his editionibus iudicare, quam vulgo fieri aut factum videmus, et origines lectionum vulgarium in *Homeri* exemplis editis cognoscere.

Editio ergo *Florentina*, etsi ab homine graece doctissimo curata est, tamen non potuit, ut opinor, ita accurata esse, nec in delectu lectionum, nec in scriptura, ut hodie fieri volunt, qui sunt harum rerum periti. Homines graeci, qualis *Demetrius Chalcondylas* fuit, non ad hanc ἀκρίβειαν nostram graece docti erant, non critica arte et elegantia exculti, quam hodie in edendis graecis scriptoribus adhiberi volumus. Vsu didicerant literas graecas magis et lectione, quam solerti institutione, et satis habebant graecos libros utcunque intelligere: omnia accurate excutere, lectiones varias colligere, eas suis momentis ponderare, ad leges criticas delectum facere, non quidem omnino negligebant, sed tamen non nimis sollicite curabant. Ergo cum forte fortuna in bonos Codices inciderant, etiam bonas le-

ctiones dabant; cum secus ceciderat, pravis contenti erant, quae utcunque intelligi possent. *Chalcondylas* autem profecto inter ceteros maxime in hoc genere, praesertim in *Homero*, diligens fuit, ut discimus et ex *Nerlii*, et ipsius praefatione, ut qui non modo Codices *Homeri*, quorum potestas esset, consuleret, sed etiam *Eustathii* commentarios conferret, ex iisque, quae lectiones essent in veterrimis Codicibus, quos vel ipse inspexisset, vel de quibus a Grammaticis traditum reperisset, disceret. Sunt tamen in hac editione non pauca vitiosa, vel ipso versus metro indicante, quorum nonnulla concesserim operis typographicis deberi, rudi tum arte illa, et speciminum typographicorum emendandorum nondum ea diligentia, quae tollendis operarum vitiis sufficeret. Ceterum in hac editione esse permultas lectiones bonas, quae temere postea neglectae sint, et alii monuere, et res ipsa indicat. Itaque ad textum *Homeri* bene constituendum plurimum et profuit illa editio, et prodesse magis potest, si satis diligenter conferatur, quod vel e *Valkenariano* specimine, in libro XXII. intelligi potest.

Hanc editionem expressit *Aldina prima*, quae *an.* 1504. 8. prodiit. Nam etsi eam interdum deserit, tamen id fit vel per operarum negligentiam et inscitiam, vel in rebus minutis, bene quidem interdum, sed tamen ita, ut appareat, eas correctiones deberi correctoribus, non Codicibus scriptis. Neque enim observavi lectiones maioris momenti, quae ita diversae ab exemplo *Florentino* essent, ut non aliunde, quam e MS. ductae esse possint. Nam fere correctio facta est in rebus iis, ubi

versus

verſus oſtendebat vitium, ut cum δὲ pro δ' aut contra editur, aut ν additur vel demitur: quod tamen etiam fit ſaepe vitioſe, et ita inconſtanter, ut caſu id factum credibile ſit.

Longius a *Florentina* diſceſſit *Aldina ſecunda an.* 1517. 8. interdum quidem bene, ſed ſaepius male. Itaque poſſumus prope dicere, hunc novi exempli textum eſſe: adeo multis locis *Florentinam*, et *Aldinam primam* deſerit. Hanc autem repetit modo *tertia Aldina an.* 1524. ut e varietate lectionis cuilibet apparebit. Nam perpauca illa loca, ubi tertia diſſentit, aut vitio typographorum diſſentiunt, aut a correctore mutata ſunt pro arbitrio. Itaque qui *Aldina* exempla amant, debent utramque editionem, primam et ſecundam, vel tertiam, ſed illam tamen potius, quaerere (nam tertia vitioſior eſt) ut vere diverſa. Ea autem tanta mutatio a quo, et unde inducta ſit, non licet dicere. Nam praefatio nullum indicium habet, nec eſt alia in ſecunda, quam quae primae editioni ab ipſo *Aldo* praepoſita eſt, qui tum iam e vita diſceſſerat, cum ſecunda curabatur. Propius tamen ad fidem mihi videtur, totam illam mutationem eſſe ab ingenio eius, cui poſt *Aldi* mortem cura editionis ab *Aſulano* credita erat. Neque enim taciturus fuiſſe videtur *Aſulanus*, ſi ad novos Codices ea editio caſtigata aut correcta fuiſſet. *Eraſmus* in epiſtola ad Goclenium p. III. queritur de mala ſedulitate viri docti *Mich. Bentii*, cui cura emendandae novae Adagiorum editionis commiſſa fuerat. Ait enim, ab eo loca *Homeri* et *Ciceronis* in illo opere mutata eſſe, ad exempla *Aldina*, quae ſint vitioſiſſima. De qua editione *Aldina*

 ita

tia iudicarit, non difficile est divinare, si temporum rationes sequare. Scripsit enim ista *Erasmus* post alteram *Aldinam.* Sed habeo tamen et ipse exemplum primae editionis, quod fuit *Erasmi* e donatione *Philippi Melanthonis*, qui eum librum belle religatum misit *Erasmo*, his inscriptis versiculis:

τήνδε δέσιν ἀγαθήν τε φίλην τ' ἔχε, φίλτατ' Ἔρασμε,
πάσης τῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας πατέρα.

De vitiis typographicis locutum *Erasmum*, patet e subiecto exemplo. Nam οἴῳ semper fecisse, ait, ex οἴῳ, *soli:* qualis perturbatio spirituum frequens est in *Aldinis* omnibus, sed etiam in Florentina. An etiam lectiones diversas ab *Florentina* intellexerit, quas male mutatas in *Aldinis* posterioribus putavit, aut a *Lovaniensi* 1523. cuius copia facile esse poterat *Erasmo*, indagari posset, si conferretur editio per *Bentium* curata, cum superiori. Sed non est tanti.

Inter *Aldinam* secundam et tertiam media est *Iuntina* anni 1519. 8. cuius ipse primam tantum partem possideo, sed alteram in catalogis librorum commemorari vidi. Magna cupiditate flagravi alterius etiam partis reperiundae, quoad non contuleram cum aliis. Eam incenderat *Dorvillius*, quod in *Vanno Crit. p.* 390. eam *accuratissimam* vocat. Impulit forte virum praestantem in hanc mentem una et item altera lectio bona, quae non est in his editionibus, quas vulgo habemus in manibus. Ceterum cognovi, eam esse meram repetitionem *Aldinae secundae*, servatis etiam, omnibus in locis, crassissimis operarum vitiis. De lectionum consensu Varietas Lectionis testabitur: de vitiis typographicis, quae

in

in *tertia Aldina* interdum emendata ſunt, ne quis dubitet, ſpecimina pauca ponere placet. *Il. β'.* 107. φοξῆναις utraque ſola habet. *ibid.* 246. autem ἀκριτόμυτε cum tertia. Il. ί. 512. χαληπαίνοι. λ. 741. καλχήρει. μ. 87. πέντα pro πένταχα. *ibid.* 163. ἤυδα pro ἤυδα etc. Igitur ea facile careat, qui *Aldinam ſecundam* habet.

Sequitur hanc *Lovanienſis* e *Martini Aloſtenſis* officina *an.* 1523. 4. cuius *Fabricius* in *Bibl. Gr.* tantum alteram partem commemorat, in qua eſt *Odyſſea*, et quidem anni 1535. quem annum ei etiam adſignat *Cl. Valkenarius:* ſed ea repetitio prioris ſit neceſſe eſt. Hanc deſtinaram et ipſam conferre cum ceteris editionibus, et lectiones notare in cetera varietate; ſed in eo mihi fortuna adverſata eſt. Ipſe tantum *Odyſſeae* exemplum habeo, quod e Bibliotheca *Frid. Menzii* emi. *Iliada* putabam me penes me habere, quod ſciebam, ubi eſſet integrum huius editionis exemplum. Etenim *Macherus*, Profeſſor in Gymnaſio Gerano clariſſimus, acerbo fato ante paucos annos, et Gymnaſio illi et literis ereptus, mihi dixerat, ſe *Lovanienſis* exemplum pulcherrimum habere: utprimum peterem, praeſto futurum. Eius bibliothecam cum publice emtam ſcirem *Ciuitati Geranae*, credebam, facilem mihi eius copiam fore. Sed cum id peto, ecce nuſpiam eſt *Homerus Lovanienſis*, mala manu, vel vivo domino, vel heredibus ablatus. Sed *Odyſſeae* collatio cum aliis exemplis celeriter ſolata eſt irritam ſpem. Etenim reperi, eam eſſe repetitionem *Florentinae* eiuſmodi, in qua e MStis nihil acceſſerit, pauca vitia typographica correcta, ut Ὀδυσσῆα, quod eſt frequens in *Florentina* vitioſe, in Ὀδυσῆα, et ſimilia.

Vltima

Vltima, quam contuli, eſt *Turnebiana Ilias an.* 1554. 8. nitidiſſimis literarum formis. Ea nullam ſuperiorum ſatis, maxime tamen *Aldinas* poſteriores ſequitur. Id quo vel libro vel viro docto fecerit auctore, neſcio. Illud video, eius lectionem, qua diſcrepat a ſuperioribus, fere eandem eſſe cum *Stephaniana*, quae poſt vulgata fuit. Vitioſum quidem ν. ἐφελκυστικὸν in poſterioribus, ſaepe eſt in hac primum. Sed eius lectiones plerumque non ſunt bonae.

Longius progredi conferendis editionibus non libuit, cum ſint obviae, nec viri docti, qui eas curarunt, manuſcriptis ſe uſos dicant. *Seb.* quidem *Caſtalio*, vir graece doctiſſimus, qui bonam operam navare *Homero* potuiſſet, profitetur, ſe textum editionis, quae *Genevae* ap. *Criſpinum* curata eſſet, ſecutum. Et ego alienus ſum ab opinione aut conſuetudine eorum, qui in talibus omnia complecti eodem tempore et una opera volunt: unde ſaepe fit, ut nihil efficiant, et literae nullum fructum ex eorum doctrina et induſtria capiant. Si maiores, qui editiones auctorum, Lexica, et ſimilia opera primi inſtituerunt, hoc animo fuiſſent, nihil omnino ab iis proditum haberemus. Plures veniant in partem operis magni et difficilis. Ego, quod habui ad manus, dedi, et, quod tempus meum ſivit, feci. Fundamenta quaedam iacta ſunt editionis locupletioris, quae ſunt in varietate lectionis. Exemplo editionis noſtrae poſſunt, quibus facultas eſt MSS. editorumque librorum, adiicere lectiones alias, aut, ſi quis poſt me rurſus hunc *Homerum Clarkianum* edat, addere alia. Ita paullatim materia dabitur idonea ei, qui textum *Homeri*

meri ad libros veteres melius constituere velit, quam nunc est in editis. Atque utinam id faciat aliquis de doctissimis viris in Batavis, qui libris et otio abundant. Melius certe ingenium, doctrina, tempus collocetur, etiamsi nihil aliud praeterea ediderit, quam si mille parvis observationibus, de singulis verbis, glossis, aut notis ad amatorios libellos nos bearit. Non quo has spernam, et non gratus accipiam, laudemque; sed quod magis utilem laborem navare, magis stabilem gloriam ad posteros uno tali opere sibi parare posse putem. Sed ad *Clarkium* veniamus, et cetera, quae in eius *Homero* recoquendo instituimus.

Scio TE, GESNERE et alios doctissimos viros, in hoc mecum consentire, neminem adhuc ad *Homerum* edendum accessisse, qui tantum in re metrica Graecorum, in elegantiis et artibus Carminis Homerici videret, interiora literarum graecarum magis perspecta haberet *Clarkio*. Memini enim TE ita iudicare tum, cum prima pars *Clarkiani Homeri* ad nos esset delata, cuius tum etiam videndae cognoscendaeque facultatem dedisti: et in promtu esset, commemorare graece doctissimorum, in his nemini profecto secundi *Valkenarii*, testimonia. Quo minus aut mirabere, si quamplurimi exempla *Clarkiana* expetant, aut improbabis repetendae illius editionis institutum: quod si tamen faceres, nihil esset, quod moleste ferrem, qui nec auctor cuiquam, nec suasor eius rei fui, laborem hunc etiam invitus, ac diu repugnans suscepi. Sed bona huius editionis sunt illa quidem, et in textu et in versione, maxime tamen in notis. Textus quidem est, praeterquam in nonnullis, *Barnesianus*,

Barne-

Barnesiani autem basis *Schrevelianus*, aut huic similis. Sed a *Barnesio* multis locis facit, ut scis, discessionem, ubi ille aut prosodiae graecae inscitia, aut alia qua de caussa, in textu *Homeri* mutando peccavit, quo illum nomine saepe etiam ante *Clarkium*, inprimis a *Berglero* in *Actis Eruditorum Lipſ.* castigatum constat. Ipse nullis libris scriptis in textu constituendo usus est, nec editiones veteres inspexit, nisi ubi forte caussae suae argumenta quaereret: unde multa reliquit intacta, quae praetermittere non debebat, pro nova interdum lectione venditavit, quae in veteribus editionibus extat. Interdum etiam, sed raro tamen, coniecturas suas in textum recepit, ubi id alius non audeat. De his ego in notulis adspersis monui: ceterum contextum, ab ipso formatum, reliqui intactum; qui non novum, et a me e libris castigatum, textum dare volui: non ita me instructum a libris, scriptis inprimis, putavi: nec id erat huius temporis: sed *Clarkianum* reddere, et materiam talis instituti aliis, pro praesenti facultate, suppeditare. Atque eadem de caussa, versionem, emendatiorem illam quidem ceteris, sed tamen permultis locis parum latinam aut elegantem, non attigi: ausus tamen sum interdum ea, qua ipse *Clarkius* usus est in alium, libertate uti, ut de peccatis monerem, atque etiam subinde, quomodo poëtica quaedam epitheta intelligenda essent, indicarem: si possem etiam hac ratione efficere, ut minus offensionis haberent apud eos, qui, in legendis scriptoribus antiquis, inprimis *Homero*, et ceteris poëtis, non vim verborum, sed etymologias vident.

In

In *notis Clarkianis* quid inſit boni, iam antea indicavi. Accidit autem viro excellenti, quod omnibus, qui in aliquo genere aliquid egregie inventi habent, aut novae obſervationis, ut id ubique nimis ingerant, ac iactent etiam alienis locis. Dum cupidius quaerit Vir praeclarus artificia poëtae, reperit etiam, ubi nulla ſunt, memor magis obſervationis alicuius ſuae, quam conſuetudinis *Homericae* et parallelifmi. Id admonere ſtudioſos non alienum putavi, ne abuterentur bene alias excogitatis. Adieci etiam notulas quaſdam de meo, quae vel ad lectionem, vel ad verba et ſententias illuminandas pertinerent. Quas et ipſas copioſiores, et numero auctiores facere me potuiſſe ſcio: ſed non erat conſilium augere molem libri. Etiam in Varietate lectionis interpoſui interdum iudicium meum, ſi ſtudioſis ea re poſſem hunc laborem noſtrum utiliorem efficere. In notis *Clarkianis* hoc permoleſtum accidit uno tenore legenti, quod eadem obſervatiuncula v. c. de vi caeſurae, infinitis locis, in qualibet fere pagina repetitur: et erat vir doctiſſimus, qui eas repetitiones ſublatas cuperet. Sed ego nihil mutare in hac re auſus ſum, qui *Clarkium* putabam, cum primum volumen ipſe ediderit, eius rei cauſſam habuiſſe, ut opinor, hanc, ut, quocunque in loco aliquis ſe ad legendum daret, paratas haberet admonitiones de iis rebus, quae vulgo non bene, aut omnino non intelligerentur. Neque enim omnes ab initio inde legunt, eademque continuatione, carmina *Homeri*, ut iis obſervationes illae ſemper recentes in legendo ſint, et in tempore ubique occurrant.

Ad bene intelligendos poëtas epicos et ſuavius legendos prodeſſe arbitror, ſeriem totius operis ac ſummam argumenti tenere: nec, mea de ſententia, quiſquam ante accedat ad legendum, quam cognita tali ſumma, et οἰκονομίᾳ Carminis. Itaque argumentum univerſae *Iliados* adiunxi, ſimilemque ſummam in capite *Odyſſeae* dabo.

Haec ſunt, GESNERE, Vir illuſtris atque celeberrime, quae in hac editione *Homeri* vel feci, vel facere inſtitui. In iis ſi operam navavi, utilem ſtudioſis, et TIBI probatam, impenſe laetabor: ſed multo magis, ſi TV hoc munuſculum ita acceperis, ut id TIBI, ſi non per ſe, at mea cauſſa gratum ſit. Neque enim tantum appeto hoc qualicunque labore aliquid novae laudis, cuius ſtudio profecto minus, quam quis credat, ducor, contentus bonae voluntatis conſcientia, quantum TIBI vel ipſe non iniucundus, vel mea grata eſſe cupio. In quo me etiam haec ſpes, inanis illa fortaſſe, ſed ſpes tamen, delectat, fore, ut amicitiae noſtrae, et incredibilis mei erga TE amoris memoria, hac tali eius ſignificatione cum *Homeri* opere coniungenda ad ſeros poſteros propagetur. Illa vero non iam ſpes incerta, ſed certa res eſt, quod ſcio, me, per quicquid reliquum nobis ad vivendum dabitur temporis, curaturum, ut TVA mihi benevolentia liceat ad extremum uſque perfrui, eiusque fiducia et fructu mihi nihil in rebus humanis iucundius fore. Vale. Scr. *Lipſiae* a. d. X. Kal. Octobr. A. C. CIↃIↃCCLIX.

PRAE-

PRAEFATIO
SAM. CLARKII

Ut operis instituti ratio uno aspectu aperiatur, Lectorem haec paucis in antecessum monitum velim.

Primo, Iliada hic *graece* quam emendatissimam emitti: Et, si quibus in locis, paucis quidem illis, sed quibuscunque in locis a Vulgatis discessum sit; in Annotationibus, qua id ratione factum sit, singulatim esse expositum.

In graecis *latine reddendis*, (quam quidem interpretationem maxima ex parte correctam, parte aliqua iam denuo compositam dedimus,) latinitatem adhibitam, non elegantem utique et venustam, sed ita Romanam, ut verbis verba, quoad eius fieri posset, singulis singula ex ordine responderent, graecis latina. Quin et *Explementa* quae vulgo existimantur *Versuum*, quam in *Sententia explenda* vim habeant, propriam quaeque et suam, in permultis ut nequeat non sentire Lector, diligenter effectum.

In *Annotationibus* ea fere adiecta, quae vel ad Poëtae *artem aperiendam*, vel ad orationis *ornamenta* particulatim *commonstranda*, vel ad *sententiam illustrandam* praesertim facere viderentur. Quanquam hac quidem postrema in parte haud multum erat ponendum operis, cum Homericae eloquentiae et perpetua et singularis virtus sit *perspicuitas* in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Cui a rebus magnis seriisque minus est otii, ex locis innumeris ea, quae sequuntur, consulere poterit.

De *vi* elegantissima *vocularum* quarundam, quae vulgo *Versum*, non *Sententiam explere* sunt creditae: lib. *α*, ver. 6,

 56,

56, 308. β΄, 1, 158. ε΄, 249, 273, 287, 303. ζ΄, 323, 418, θ΄, 53, 558. κ΄, 204, 509.

De *Temporum ratione*, quam in lingua *Romana* pauciſſimi, in *Graeca* neſcio an quiſquam ſatis accurate tradiderit: α΄, 37. γ΄, 141. δ΄, 492. ε΄, 587. ζ΄, 124. θ΄, 322. κ΄, 186.

De *proſodia*, et *licentia* (quam appellant) *Poëtica*, vulgo minus intellecta: α΄, 20, 51, 67, 140, 265, 314, 338. β΄, 43, 314, 537, 811. γ΄, 151, 260, 385. δ΄, 42. ε΄, 61, 117, 487, 708. ζ΄, 434. ι΄, 378.

De *uſu* elegantiori *Verborum* quorundam rarius obſervatio: α΄, 528, 593. β΄, 269. ε΄, 769, 778. η΄, 161, 216. θ΄, 156, 520. κ΄, 560.

De numeri *Dualis* uſu et ratione perperam a Grammaticis ficta: α΄, 566, 567. β΄, 288. ε΄, 487, 778. ι΄, 67, 182.

De loquendi ratione ea, quae inepte *Antiptoſis* dici ſolet: β΄, 353, 681. γ΄, 211. ζ΄, 396, 510. κ΄, 224, 437.

De locis quibuſdam *emendandis:* α΄, 20, 340, 395, 566. β΄, 426. γ΄, 39. δ΄, 42, 242. ε΄, 487. κ΄, 268, 299. λ΄, 732.

De verſus *Numeris* rem *ipſam* depingentibus, et orationibus *perſonam* mire condecentibus: α΄, 436. β΄, 102. γ΄, 357, 363. ζ΄, 510. η΄, 157. ι΄, 210, 551. λ΄, 687, 697, 766.

De *Accentuum* ratione quadam, rarius obſervata: β΄, 267, 314.

Levia quidem haec, et parvi forte, ſi per ſe ſpectentur, momenti. Sed ex elementis conſtant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex iudicii conſuetudine in rebus *minutis* adhibita, pendet ſaepiſſime etiam in *maximis* vera atque accurata Scientia.

SVMMA

SVMMA ILIADOS VNIVERSAE

Cum e contentione, de Chryseide patri reddenda, Achilles, ira in Agamemnonem incensus, a bello cessaret, Troiani, totis decem annis urbe exire, ad pugnandum aperto campo, non ausi, tandem erumpunt, uno Achille absente, pares se fore Graecis sperantes. Tum Iupiter Agamemnonem per somnium monet, ut copias in aciem educat. Cui parens Agamemnon, convocatis ducibus, quid in animo habeat, ostendit, ceterum ad populum dissimulat consilium, et ad patriam repetendam, tot annis frustra consumtis, hortatur, ut ea tentatione eliceret voluntates hominum, eosque vel confirmaret, si nollent abire, vel, si domum spectarent, per duces coërceret. Ibi cum populo placeret reditus, Nestor et Vlysses concionibus eum dissuadent, et animos confirmant, ut manere et pugnare vellent. Educti ergo cum essent in aciem, contra euntibus Troianis, et Paris Menelaum ad certamen provocasset, per quod bellum ita finiretur, ut, qui alterum vicisset, Helenam et eius opes haberet, eaque res convenisset interposito ab utraque parte iureiurando, victus pugna Paris a Venere surripitur (h. e. mortem timens fugit). Ibi tum Pandarus quidam, Troianus, iaculo Menelaum petit ac vulnerat. Qua re violato foedere, bellum repetitur, hortante Agamemnone, exoriturque pugna, in qua multi utrimque cadunt. In eo proelio in primis insignem se facit fortitudo Diomedis, vulneratis, praeter alios, etiam Venere et Marte. Quo nomine cum apud Iovem queruntur, ultro etiam obiurgantur,

gantur, quod ſe in talia diſcrimina coniiciant. Qua caſtigatione deterriti, abſtinent ipſi a proeliis: ceterum Troiani magna clade afficiuntur, dum Glaucus et Diomedes inter ſe colloquuntur, et, paterna amicitia cognita, arma permutant. Rurſus alia pugna e provocatione. Nam Hectore provocante, ſortito cum eo pugnat Aiax Telamonius, ita fortiter uterque, ut nox dirimeret certamen. Poſtridie eius diei, factis induciis caeſorum ſepeliendorum cauſſa, murus circumdatur claſſi, quo, Achille adhuc pugnante, opus non fuerat. Sed Iupiter, interpoſito interdicto cum gravibus minis, ne quis Deorum Dearumve opem alterutri parti ferret, ipſe in Ida conſedit, fecitque, ut, quamquam neutro inclinata victoria, Graeci tamen minus valerent. In quo cum Iuno et Minerva contra Iovis praeceptum ire auxiliatum pararent Graecis, per Iridem iubentur ſe continere. Interea Hector, noctu concione habita, ad caſtra extra urbem metandum hortatur. Tum vero timore fractus Agamemnon, quod videbat, Iovem ſtare a Troianis, de reditu in patriam ſerio cogitare coepit. A quo eum ita deterrent Diomedes et Neſtor, ut legatos mitti ad Achillem ſuadeant, qui de reconciliando Agamemnoni Achille agant, oblatis egregiis conditionibus. Mittuntur Vlyſſes, Aiax et Phoenix. Sed eorum legatio et orationes irritae fuere, inexorabili Achille. Aeger inde animo Agamemnon cum dormire non poſſet, adit noctu primum Menelaum, et ipſum prae curis vigilantem, et expergefactis ducibus, deliberat de rebus communibus. Placuit mittere, qui caſtra Graecorum ſpecularentur. Primus lectus Diomedes, qui ſibi ſocium adſcribit Vlyſſem. Eodem

dem

dem tempore cum pari consilio exiisset e Troianis castris Dolon, incidit in illos, et cum timore mortis prodidisset omnia, interficitur. Ipsi in castra Troiana cum irrepsissent, interficiunt Rhesum, Thracem, qui nuper advenerat, et equos eius abigunt. Sed tamen ea re nihil profectum ad summam rei. Nam die post in proelio omnes prope Duces Graecorum vulnerantur, et in eas redciguntur angustias Graeci, ut primum pro muris pugnare cogantur, deinde ne hos quidem defendere possint, Hectore, portis effractis, irrumpente in naves. Forte Achilles stans in puppi viderat vulneratum Ducem educi e proelio. Is qui sit cupiens scire, mittit sciscitatum Patroclum. Eum onerat precibus Nestor, ut si Achilles se placari non sinat, ipse indutus armis Achillis in proelium veniat, si adspectu armorum Achilleorum terreri Troiani possint et Graeci recreari. Interea et Neptunus opem Graecis ferre parat, incitandis etiam Aiacibus ad pugnandum. Sed consilium procedere non potest, Iove vigilante. Itaque Iuno, cum cingulo Veneris ad eum profecta, amorem illi et somnum iniicit, per quem Neptunus tuto opem fert. Experrectus e somno Iupiter, cum se illusum a Iunone videt, et ipsam obiurgat, et Neptunum discedere a pugna iubet, incitato etiam Apolline, ut Hectorem incitet. Hunc ergo praegressus Apollo cum aegide, Graecos fugatos ad naves compellit. Interea exorat Achillem Patroclus de armis: iisque indutus primo fugat metu armorum Troianos, mox agnitus, ab Euphorbo vulneratur, ab Hectore autem occiditur et spoliatur: corpus ipsum a Graecis defenditur, et in castra refertur, misso ad Achillem rei nuncio. Hic

vero

vero non modo summa ex eo casu tristitia afficitur, sed etiam ira in Hectorem incenditur et cupiditate illius caedis ulciscendae. Vix eum Thetis differt, dum nova arma adferat a Vulcano. Iis allatis, in his clypeo admirabilis artificii et ampli argumenti, recreatur Achilles e dolore, et cum interea placatus esset, acceptis donis, Agamemnoni, ad pugnandum progreditur, Iove etiam permittente Diis, ut ad bellum descendant. Ibi multos interficienti vix a Neptuno Aeneas, Hector ab Apolline eripitur, omnibus ceteris ad urbem compulsis. Ita furentem cum Scamander fluvius cohibere parat, vix a Vulcano servatur. Servatum impedit Apollo, quo minus Troianos porro insectetur, sub specie Agenoris huc illuc fugiens et insequentem eludens. Ita Troiani portas assecuti urbe clauduntur, praeter Hectorem, qui extra urbem exspectat Achillem, pavens tamen ac trepidans, ut qui etiam appropinquante Achille se in fugam coniicit, mox cum restitisset, interimitur. Eius corpori cum diu illusisset Achilles, trahendo e pedibus religatum ad plaustrum per campos, tandem monitus a Iove per matrem, finem saevitiae facit, et Priamo ad se in castra venienti, Mercurio duce, corpus pro pecunia reddit. Patroclo Achilles, Hectori Troiani funus splendidum faciunt.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α΄.

Ὑπόθεσις τῆς Α΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

Ἀπελθὼν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Σπάρτην, ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ· καὶ ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ἀπῆλθεν ἐς Τροίαν. Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἕλληνες, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς Πρίαμον, τόν τε Μενέλαον, καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην, καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς οἱ Τρῶες παρ' ὀλίγον ἀνεῖλον, εἰ μὴ Ἀντήνωρ ξενίσας ἀπέπεμψεν αὐτοὺς τῆς Τροίας. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν τοῖς Ἕλλησι τὰ γενόμενα. Τότε συναγαγὼν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων μένος Ἀγαμέμνων ὁ ἄναξ, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου χῶρον· ἐνναετῆ δὲ χρόνον πολιορκοῦντες αὐτὴν, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλλέως Μῆνις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς

Ῥαψῳδία] *Homeri* Poëmata ex *Asia* in *Graeciam* primum transuexisse *Lycurgum* refert *Plutarchus* in *vita Lycurgi*, sub initio; et *Aelianus*, V. H. 13. c. 14. In *Graecia* diu circumferebantur, non, vt nunc habemus, in duos libros disposita, sed tanquam cantilenae quaedam disiunctae. Τὰ Ὁμήρου ἔπη (inquit *Aelianus*, l. c.) πρόπαλαι διῃρημένα ᾖδον οἱ παλαιοί· οἷον ἔλεγον, "Τὴν ἐπὶ ναυσὶ Μάχην," καὶ "Δολωνίαν" τινὰ, καὶ "ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος," καὶ "νηῶν Κατάλογον," καὶ που "Πατρόκλειαν," *etc.* Libellos istos primus ordine disposuit, contexuit et quasi consuit, [ἐρραψώδησε] *Pisistratus*. "Qui primus Homeri libros, confusos antea, sic "disposuisse dicitur, vt nunc habemus:" *Cic. de Orat. l.* 3 §. 34. Πεισίστρατος ἔπη τὰ Ὁμήρου διεσπασμένα ἠθροίζετο· *Pausan. Achaic. l.* 7. *c.* 26. Τάδε δὲ ποιήματα, σποράδην πρότερον ᾀδόμενα, Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξε. *Anonym. de genere Homeri; edit. a Leone Allatio.*

Fuerunt qui *Homerum ipsum* libros hosce non *perpetuos*, sed cantilenas *sparsim* et *singulatim* compositas, edidisse crediderint. Ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα (inquit *Suidas*) οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας, καὶ ἐπιδείξας τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν, ἀπέλιπεν. Quam in sententiam concessisse videtur etiam Vir longe omnium doctissimus, *Phileleutherus Lipsiensis, in epistola quadam sermone Anglico conscripta ad F. H. pag.* 18. In eandem porro sententiam Scriptor Gallicus *Rapin*, in *Comparatione* quam instituit *Virgilii cum Homero*, licet ipse aliter sentiens, *Aelianum* tamen citat, et ipsum Doctiores adducentem: "*Elian pretend que l'opinion des Sçavans* "*de son temps estoit qu' Homere n'avoit* "*composé l' Iliade, et l' Odyssée que par* "*morceaux, sans vnité de dessein etc.*"

Verum neque *Aelianus*, cuius verba iam supra adduxi, quicquam eiusmodi

οἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηΐδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ δεηθέντος, εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ· οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

aſſerit; et res ipſa vehementer reclamat. Nam in vtroque Poëmate, a capite ad calcem, tam ſunt apta et connexa omnia; in *Odyſſea* adeo vna vbique eſt et perpetua narratio; in *Iliade*, ſingulis in libris, ſingulis fere in paginis, quaecunque pugnetur pugna, quaecunque res narretur, tam ſingulari tamen artificio interſeritur et vbique ſpectatur *Achilles*, vt plane nullo modo fieri poſſit, quin vno conſilio totum conſcriptum fuerit Poëma, Ἕν μέν τι σῶμα, vt recte *Euſtathius*, συνεχὲς διόλου καὶ εὐάρμοστον, ἡ τῆς Ἰλιάδος ποίησις. Itaque cantilenas iſtas, non ab *Homero* ſparſim et ſingulatim conſcriptas, ſed ex *Homeri* Poëmatis olim excerptas et (vt loquitur *Pauſanias*) διεσπασμένας, primus in vnum docte recollegit, et ſic, vt nunc habemus, diſpoſuit *Piſiſtratus*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν ςρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·

IRAM cane, Dea, Pelidae Achillis
Perniciosam, quae plurimos Achivis dolores fecit.

VARIETAS LECT.

Iliados ά.

2 ἔθηκεν] Fl. A. Iunt. *v. not.*

Ver. I ΜΗΝΙΝ *etc.*] Recte *Homerum* laudant Veteres, quod non ab ipſis Belli initiis Poëma ſuum exordiatur, ſed ſtatim in medias res Auditorem ſuum rapiat, et, quae praeceſſerint, aptis deinceps locis intertexat, Ἤδη καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον. — νῦν δ' ἓν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς. *Ariſtot. Poëtic. c.* 23. Αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι, προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος· *Schol.* Similiter *Horatius*: Nec ſic incipies; "*Fortunam Priami cantabo, et nobile Bellum.*" Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte? Nec gemino bellum Troianum orditur ab ovo: Semper ad euentum feſtinat; et in medias res, Non ſecus ac notas, auditorem rapit — *De Arte Poët.* Hoc porro eſt, quod ait *Cicero de Oratore*; "Principia verecun„da, non elatis intenſa verbis." Et *Quintilianus*: "Age vero, nonne in vtrius"que ſui operis ingreſſu pauciſſimis ver"ſibus legem Prooemiorum non dico "ſervavit [*Homerus*,] ſed conſtituit?" *lib.* 10. *c.* 1.

Ibid. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] *Plutarchus* de hoc verſu; Ὅμηρος δὲ (inquit) τὸν πρῶτον ὁ διηνέχθη τῶν ςίχων "ἄμετρον" ἐξενεγκὼν· τοσοῦτον περιῆν αὐτῷ φρονήματος εἰς τὰ λοιπὰ τὴν δύναμιν. *Lib. de Profect. Virtut. ſentiend.* De voce Ἀχιλῆος, cum ſimplici λ, neſcio equidem an ſit hic locutus *Plutarchus*. Quam enim de voce, Πηληϊάδεω, litem mouerunt Recentiores; id vero plane erat, *nodum* (quod aiunt) *in ſcirpo quaerere.* Quid enim *uſitatius*, quam vocales iſtas εω in vnam pronunciando contrahi? Fuerunt tamen, teſte *Euſtathio*, qui in hoc vocabulo literas ια in unam breuem contraherent: Quam abſurde! Alii vocales ηϊ in unam longam coëgerunt: Sed et hoc ipſum minus ſcite. Homo vere doctus, *Ioach. Camerarius* "In hoc verſu (*inquit*,) in di"menſione numerorum, ηϊ in Πηληϊάδεω, "vna ſyllaba, vt diphthongus impropria "eſſe videatur, pronunciabimus." Vidit tamen et ipſe poſtea, quod erat utique manifeſtiſſimum; ex analogia *uſitatiſſima* quae vox *ſcribi* ſolita eſt Πηληϊάδεω, eam *enunciari* ſcilicet Πηληϊάδω.

Ver. 2 Οὐλομένην] Exhibet Heröem ſuum Poëta, non qualis eſſe debuerit, ſed qualem fama accepiſſet. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. — Υ', *ver.* 467. Erat nimirum *Achilles. Impiger, iracundus, inexorabilis, acer; Iura negat ſibi nata, nihil non arrogat armis.* Vt plane inepti ſint, qui *Homero* id vitio vertant, quod *Achillem* non finxerit virtutibus exornatum omnibus, vitiis omnibus immunem.

Ibid. — μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε] Nam ante, quam ſeceſſiſſet Achilles. Οὐδέποτε

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·)
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Multasque fortes animas orco praemature misit
Heroum, ipsosque praedam discerpendam fecit canibus,
Alitibusque omnibus: Iovis autem perficiebatur consilium:
Ex quo utique primum disiuncti sunt litigantes

6. ταπρῶτα] MS. Lips. a man. sec. A. 1.

Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος. Ε'. *ver.* 789. *Clark.* Edd. vett. ἔθηκεν. Recte. In litera ν vel addenda vel demenda parum diligens Clarkius fuit, et constans, non satis consultis libris. In MS. et edd. vett. melioribus, ut Flor. et Ald. pr. in fine versus fere additur: in medio versu, ubi syllaba vltima est in caesura, plerumque omittitur. Igitur accuratus editor hanc legem debebat sequi constanter. Hoc semel in principio monuisse satis erit. *Ern.*

Ver. 3 Πολλὰς — ἄϊδι προΐαψεν] *Euripides* dixit, Ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας· *Androm.* v. 681. *Virgilius*; — *demiserit orco*: *Aen.* IX. 527. — *iuvenum tot miserit orco*: *ibid.* 785. — *multa virum demittit corpora morti.* *Aen.* X. 662. Quae omnia emphasin vocis illius [προΐαψεν, *praemature misit*] minus attigerunt. *Clark.* Sed illi talem emphasin in h. v. non videntur agnouisse. Il. ἑ quidem *v.* 190 προϊάπτειν clarum est, nihil aliud esse, quam ἰάπτειν. Praepositiones in compositis nimis pronos faciunt viros doctos ad emphases fingendas. Sic infra 326. προΐει non bene vertunt *praemisit*, quod est simpliciter *misit*, vel *dimisit*. v. Il. γ'. 118. δ' 398. *Ern.*

Ver. 4 Αὐτοὺς] *Corpora ipsorum.* Sic *Palinuri* Vmbra apud *Virgilium*; *Nunc ME fluctus habet, versantque in littore venti.* *Aen.* VI. 362.

Ibid. δ' ἑλώρια] Alii scribunt, δ' ἐλώρια. Alii, δ' ἑλλώρια. Sed perinde est. Nam in huiusmodi vocabulorum syllabis *non mediis* facile fieri potuit (quod et in omnibus linguis interdum usu venit,) vt quod scriptum fuerit ἑλώρια, vulgo tamen pronunciaretur ἑλλώρια. Vide ad *ver.* 51. *Clark.* Bene: *corpora ipsorum*, vt interpretatur Scholiastes minor. Αὐτὸς, cum opponitur ψυχῇ, est corpus, cum σώματι, est animus. Omninoque vis pronominis huius diiudicanda est ex opposito suo. Ap. Arat. 670. ubi αὐτὴ opponitur πρύμνῃ, significat *nauem totam*. Vnde patet, frustra Apollonium Rhodium pro αὐτοὺς reponi voluisse κεφαλὰς ex Il. ἑ. 544 aut λ'. 55. de quo vid. Obs. Misc. I p. 107 s. ubi et altera correctio Zenodoti refellitur *v.* 5 pro πᾶσι reponentis δαῖτα.

Ibid.] κύνεσσιν, Οἰωνοῖσί τε πᾶσι] — *canibus data praeda Latinis, Alitibusque iaces.* *Aen.* IX. 485.

Ver. 5 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι] Ὁ Ζηνόδοτος, (inquit *Athenaeus*, lib. 1. c. 10.) ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει, γράφει, "Οἰωνοῖσί τε "Δαῖτα." ἀγνοῶν ταύτης τῆς φωνῆς δύναμιν, nempe Δαῖτα de *Alitibus* dici non posse.

Ibid. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή] — *Nam saeua Iouis sic numina poscunt*: *Aen.* XI. 901. Disputat *Plutarchus*, vtrum Poëta τὸν θεὸν αὐτὸν hic dicat, an τὴν εἱμαρμένην. *Lib. de audiendis Poëtis*; iterumque in *lib. de Stoicorum repugnantiis.* Sed nihil opus. Non enim hic *philosophatur Homerus*: Sed hoc tantum ait; Mala et plura multo et maiora, quam praevideri potuerint, ex hac Imperatorum contentione orta.

Ver. 6 Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα] Coniicit *Popius*, *prooemium* in praecedenti voce, βουλή, desinere, istasque ἐξ οὗ δὴ, *interrogationem* intelligi posse. Ἐξ οὗ δὴ — διαστήτην Ἀτρείδης — καὶ — Ἀχιλλεύς; "*Vnde est orta inter Atridem et Achillem* "*contentio?*" Verum ut pronomen istud, ὅς, *interrogative* accipiatur; et ut de Atride *non ante memorato* inferatur istiusmodi quaestio; id vero nullo modo fert aut *linguae Graecae*, aut *Sententiae ipsius* ratio.

Alii igitur istud. ἐξ οὗ δὴ, recte accipientes, "*ex quo tempore*;" prooemium autem nihilominus in voce praecedenti βουλή, desinere existimantes; verba haec. ἐξ οὗ δὴ; cum *sequentibus*, τίς τ' ἄρ σφωε, connexa voluerunt. Vt adeo sententia sit:

Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,

Atridesque, rex virorum, et nobilis Achilles.
Et quisnam igitur eos Deorum, contentione commisit, ut pugnarent?
Latonae et Jovis filius: hic enim regi iratus
Morbum per exercitum excitavit pestiferum; peribant autem populi:
Quoniam Chrysen contumelia affecerat sacerdotem
Atrides: hic enim venerat celeres ad naves Achivorum,
Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,
Infulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,

10 ἠτίμασεν] MS. L. sed α est a man. sec. 14 στέμματ'] Rom. ἀπόλωνος] MS. prope semper, scriptura antiqua, quae et in aliis verbis occurrit, sed non constanter.

fit: "*Ex quo orta est inter Atridem et* "*Achillem contentio, quisnam eos, ut con-*"*tenderent, commisit?*" Verum neque hoc ferri potest. Nam neque particula, δὴ, ista ratione, recte se habet; et voculae, τ' ἄρ, in *media* sententia, pessime erunt insertae; et *repetitio* ista [*quum CONTENDERENT, quisnam eos ut CONTENDERENT commisit?*] invenusta est valde, et importuna.

Itaque *Prooemium* omnino non in voce βουλὴ, sed in voce Ἀχιλλεὺς tandem, versu septimo, desinit. Et a verbis, Τίς τ' ἄρ σφῶε, recte inchoatur nova periodus. Et illud, ἐξ οὗ δὴ, non cum *sequentibus*, sed cum *praecedentibus*, apte est connexum. "*Dic, Musa, iram Achillis; quae* "*Achivis dolores sexcentos intulit, ex quo utique ei cum Agamemnone intercesserat contentio.*"

Male igitur hic scriptor Gallicus, *Rapin* in *Comparatione* quam instituit *Virgilii cum Homero*. "*Il seroit difficile de* "*dire, ou finit cette Invocation. — Elle se* "*confond avec la narration, quand on y regarde de prés.*" Nempe, ex linguae Graecae inscitia orta haec omnis ambiguitas. De prosodia vocis ἐρίσαντε, vide infra, ver. 140.

Ver. 8 Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν] *Quo numine laeso, Quidve dolens. Aen.* I. 12.

Ver. 11 ἀρητῆρα] De hac voce, *Aristoteles*; Πεποιημένον δέ (inquit) ἐστιν, ὃ, ὅλως μὴ καλούμενον ὑπό τινων, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὸν ἱερέα, "ἀρητῆρα." De Poët. c. 21.

Ver. 13 Λυσόμενός τε θύγατρα] Vide infra, *ver.* 366 etc.

Ver. 14 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν] *Praeferimus manibus vittas ac verba precantum. Aen.* VII. 237. *Velati ramis oleae, veniamque rogantes. Aen.* XI. 101. Vir doctissimus *H. Stephanus* (quem secuti sunt Recentiores) primus contendit, scribendum hic omnino στέμμα τ' numero singulari; tum quod infra, *ver.* 28, legatur στέμμα θεοῖο; tum quod *seriem orationis omnino copulativam particulam postulare* existimaret. Sed fallitur Vir eruditus. Nam quod postea usurpetur στέμμα, hoc plane nihili est; cum et in Graeco sermone et Latino plurima sint istiusmodi vocabula, quae sive numero singulari efferas, sive plurali, perinde erit. Vtique *velamina, serta, vittae*, et similia, idem sonare possunt, ac *velamen, sertum, vitta*. Quippe ex vittis *vitta*, ex sertis *sertum*, ex velaminibus constat *velamen*. Quin et illud ipsum Agamemnonis στέμμα θεοῖο, versum eum ipsum 28*vum* παραφράζων Plato, τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα nuncupat. *De Republ. lib.* 3 *p.* 393. *Edit. Serrani.* Quod autem seriem orationis omnino hic particulam copulativam (τὲ) postulare existimet, in

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,

Aureo cum ſceptro; et ſupplex oravit omnes Achivos,
Atridas vero imprimis, duos duces populorum:
" Atridaeque, et alii bene-ocreati Achivi,
" Vobis quidem dii dent, coeleſtes domos habitantes,
" Excindere Priami urbem, feliciterque domum reverti:
Filiam autem mihi liberate dilectam, et pretium-liberationis accipite,

20 παῖδα δ' ἐμοὶ] MS. L. bene. λύσατε] Edd. vett. omnes et MS. L. a man. ſec. λύσασθε Barn. δέχεσθαι] MS. δέχεσθε a man. ſec.

eo vero multo etiam gravius errat Vir eruditus. Non enim *trimembris* eſt ſententia, ſed *bimembris* tantum. Non utique *et* redempturus filiam, *et* pretium maximum ferens, *et* coronam habens in manibus venerat Chryſes: Sed hoc ait Poëta; redempturum*que* ſibi filiam, id*que* maximo pretio facturum veniſſe Chryſen, coronam in manibus habentem. Vide hac de re *Acta Eruditorum Lipſ. ad Menſ. Febr.* 1712.

Verſ. 15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ] Praepoſitionis, ἀνὰ, ea (ni fallor) hic vis eſt, ut dicatur Chryſes ſceptro, quod in manibus geſtabat, inſulam indidiſſe. Caeterum quod ſcriptum eſt χρυσέῳ, enuntiabatur χρυσῷ, quomodo et ſcribi quoque deinceps coeptum eſt. Vide infra ad β', 811. *Clark.* Recte interpretatur Χρ. ἀνὰ σ. Itaque vertendum erat: *devinctam ſceptro*, vel *deligatam*.

Ibid. καὶ ἐλίσσετο — "Ἀτρεΐδαι τε *etc.*"] Quantum in eo ſit artificium, quod Poëta alienam plerumque induat perſonam, et ex ſua ipſius perſona parcius loquatur; notat *Ariſtoteles, de Poëtic. c.* 24. Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν. Οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦτα μιμητής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται. — Ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος, εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἢ ἄλλο τι ἦθος· καὶ οὐδὲν ἄηθες, ἀλλ' ἔχον ἦθος. Verum iſtud, de *Homerica* ratione Poëſeos *in univerſum*. De *hac* Chryſae *oratione*, totaque *hoc in loco* τῇ διὰ μιμήσεως διηγήσει, ut vocat *Plato*, quam ſit pulchra et ornata; vide *Plat. de Republ. lib.* 3. Item *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *cap.* 20.

Ver. 17 Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι — Ὑμῖν μὲν *etc.*] "Quam breviter," (inquit *Camerarius*) "quam artificioſe benevolentiam captat!" Immo vero quam breviter, quinis verſibus, *Imperatores* binos, *exercitum* univerſum, *blandiloquentia, religione, lucro, terrore*, commovit!

Ver. 18 Ὑμῖν μὲν θεοὶ] Pronuntiabatur contracte, Ὑμῖν μὲν θεοί. Id quod omnibus in linguis interdum uſu venit. Sic apud Sophoclem; Ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις. *Trachin.* 186. Vide infra ad β, 268 et 811.

Ver. 19 πόλιν, εὖ] Qua ratione πόλιν, ſyllabam hic poſteriorem producat, vide infra ad *ver.* 51.

Ver. 20 Παῖδα δέ μοι] Scribunt viri quidam docti, non inficete, Παῖδα δ' ἐμοί. Vt ſit ἐμοὶ emphaticum ſcilicet, et referatur ad Ὑμῖν quod praeceſſerat. Vide *Bibliotheque choiſie, Tom. XI. p.* 351. Et *Acta Eruditorum Lipſ. ad Menſ. Febr.* 1712.

Ibid. λύσαιτε φίλην] Scriptum eſt in pleriſque, λύσατε. Quod omnino ferri non poteſt. Nam, λύσατε, ſecundam neceſſario corripit. Neque id ullo modo ſanari poteſt. Quam enim Poëticam appellant licentiam, ea vero in *huiuſmodi* ſyllabis mediis, ex quibus *Temporum* pendet *Caſuumve* Analogia, plane eſt nulla. Vtique, haec ſiqua eſſet, periiſſet omnis Proſodia. Quod igitur ait vir doctiſſimus *Phil. Labbe, Proſod. p.* 42; "λύσατε, Iliad. "ά, 20, *ſingulare eſt*;" tantundem eſt, ac ſi dixiſſet, *corruptum eſt*.

Alii igitur legerunt, λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι. Verum haec cum ſequente,

Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ·
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,

« Reveriti Jovis filium longe-iaculantem Apollinem.
Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi,
Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium:
At non Atridae Agamemnoni placuit animo;
Sed contumeliose dimisit, minacemque sermonem addidit;
« Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam

26 γέρων] Rom. 27 δηθύνοντα] MS. ed. Rom. αὖθις] ed. R. de qua scriptura vid. ad v. 513.

quente, Ἀζόμενοι, minus recte conveniunt. (At nominativus, eodem modo est Il. ρ' 692 ύ. 337 v. etiam Vann. Crit. p. 342. 343. *Ern.*)

Phil. Labbe. *Thesaur. Prosod.* p. 113. coniicit legendum, λύσασθε. Atque ita quidem fidenter edidit *Barnesius*, istamque lectionem confirmari existimat ex *ver.* 13; Λυσόμενός τε θύγατρα. Sed non animaduertit, (id quod recte notavit Auctor quidam eruditissimus, in *Actis Erud. Lips. ad Mens. Febr.* 1712.) verbum hoc apud *Homerum* in *voce media* de eo solere usurpari, qui *dato pretio redimit captivos*; in *activa* antem de eo, qui *pretio accepto reddit redemptos*. De eo qui *redimit* captivos, *ver.* 13 *et* 372 huius libri λυσόμενός τε θύγατρα. Item ω, 502, λυσόμενος παρὰ σεῖο. Et ibid. *ver.* 175 λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν. De eo autem qui *reddit* redemptos, *ver.* 29 *huius libri*, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Item ω, 137 Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον. Et ibid. 561 νοέω δὲ καὶ αὐτὸς Ἕκτορά τοι λῦσαι.

Quod addit *Barnesius*, λύσασθε bene congruere cum sequenti δέχεσθε; id vero nihili est. Nam δέχομαι, *activam vocem* non habet. Et in loco illo iam citato (ω, 137) ubi utrumque horum Verborum itidem in eodem versu usurpat Poëta, (Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα,) non utique λύσαι dixit, sed λῦσον.

Denique; cum ex eo porro, λύσασθε scribendum colligat Vir eruditus, quod "*MS. Barocc. Oxon.* παραφράζει, Λυτρώ-"σασθε." et hoc quoque nullius est momenti. Nam analogia illa qua is, qui filiam redemptam *accipit*, eam λύσασθαι dicitur; qui autem *dimittit*, λῦσαι; ex ipso petita est *Homero*. Quid in *aliis* vocabulis *Recentiores* fecerint Scriptores, parum refert.

Itaque ea demum vera et certissima est Lectio, quam exhibent *Scholia Moschopuli edita a Scherpezoelio*; quamque *Lipsiensis* vir doctus supra citatus ex iisdem Scholiis MSS. ante citaverat. Λύσοιτε (inquit iste Scholiastes) ἀντὶ τοῦ, λύσατε· τὸ δὲ εὐκτικὸν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Legebat igitur ille, in textu suo *Homerico*, λύσοιτε, sive λύσαιτε. Quod et optime congruit cum praecedente, δοῖεν. Quin et in MSS. *Vatican.* et *Florentin.* λύσαιτε scriptum repperit Vir eruditus *Tho. Bentleius*. *Clark.* Eadem lectio est in MS. Lips.

Ver. 22 πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ] unoque omnes eadem ore fremebant. *Aen.* XI, 132.

Ver. 24 Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ] Legendum coniicit *Dna Dacier*, Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἥνδανε θυμῷ. Minus recte. Nam alibi priore loquendi modo utitur Poëta. *Lib.* ζ, *ver.* 674 Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ. Et, quamvis altera illa loquendi ratio usurpari queat, ut *Odyss.* κ', 373; elegantius tamen dicitur, *alicui animo placere*, quam *alicuius animo placere*. Porro, quod nonnulli hic, θυμῷ, "*prae ira*," vertant; id mihi minus graece dictum videtur.

Ver. 25 κακῶς ἀφίει] Τουτέστιν, ἀγρίως καὶ αὐθαδῶς καὶ παρὰ τὸ προσῆκον. *Plut. de audiend. Poëtis.*

Μή νύ τοι ὀ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ ὀ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ'. ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,

" Vel nunc commorantem, vel posthac reversum;
" Ne forte tibi non prosit sceptrum et infula Dei.
" Hanc autem ego non liberabo, antequam ipsam et senectus invadat,
" Nostra in domo, Argis, procul a patria sua,
" Telam percurrentem, et meum lectum participantem.
" Verum abi, ne me irrites; salvus ut redeas.
Sic dixit; timuit autem senex, et paruit mandato:
Ibatque tacitus juxta littus multum-strepentis maris,
Et multum deinde seorsum iens precabatur senex
Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:
" Audi me, splendidum-arcum-gerens, qui Chrysan tueris,

33 ἔδδεισε] MS. Fl. A. Iunt.

Ver. 29 Τὴν δ' ἐγὼ ὀ λύσω] Nonnulli legendum existimant, Τήνδ' ἐγὼ ὀ λύσω. Quod *praefractius* quiddam sonat, (omissa particula, *autem*;) et irato non prorsus disconvenit. Rectius tamen, ut opinor, scribitur τὴν δ' ἐγώ.

Ver. 31 Ἱστὸν ἐποιχομένην] *Arguta tenues percurrens pectine telas. Aen.* VII. 14.

Ibid. καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν] Vide *ver.* 112, 113 *etc.*

Ver. 34 Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα] Recte hic observarunt rei poëticae studiosi, *Chrysae* dolorem *silentio* aptius et vehementius, quam ullo sermone fieri potuerit, expressum. Quin et ipsam in hoc versu dispositionem numerorum, cogitatione defixum quodammodo depingere.

Ver. 37 ἀμφιβέβηκας] *Tempus hoc* non est, ut vulgo vocant Grammatici, *praeteritum perfectum*, sed *praesens perfectum*: "Qui *tueris*, qui *circumstas*, qui *circumdatus es*." Quod ut clarius et distinctius intelligatur, notandum est *Tempus* esse omne divisum in partes Tres; *praeteritum*, *praesens*, et *futurum*. Quorum unumquodque porro *dupliciter* intelligi potest, pro eo ut de re *perfecta* sermo sit, aut de *imperfecta*. Itaque *Tempora* in omni Verbo, *primaria* et διωρισμένα, sunt *Sex*. Exempli causa:

Tempus *Praeteritum*	rei *imperfectae*.	abibat. *he was going. Il s' an alloit.*
		coenabat. *he was at supper. Il étoit è souper.*
		aedificabatur. *It was in building. On bâtissoit.*
	rei *perfectae*.	abierat. *he was gone. Il s en étoit allé.*
		coenaverat. *he had supped. Il avoit soupé.*
		aedificatum erat. *It was built. On avoit bâti.*
Tempus *Praesens*.	rei *imperfectae*.	abit. *he is going Il s' en va.*
		coenat. *he is at supper. Il est a souper.*
		aedificatur. *It is building. On bâtit.*
	rei *perfectae*.	abiit. *he is gone. Il s' en est allé.*
		coenavit. *he has supt. Il a soupé.*
		aedificatum est. *It is built. On a bâti.*

Tempus

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

" Cillanque eximiam, Tenedoque fortiter imperas,

Tempus *Futurum.*
- rei *imperfectae.*
  - abibit. *he will be going. Il s' en ira.*
  - coenabit. *he will be at ſupper. Il ſera a ſouper.*
  - aedificabitur. *It will be in building. On bâtira.*
- rei *perfectae.*
  - abierit. *he will be gone. Il s' en ſera allé.*
  - coenaverit. *he will have ſupt. Il aura ſoupé.*
  - aedificatum erit. *It will be built. On aura bâti.*

Fx hac temporum *primariorum* vera et ſecundum rerum naturam diſpoſitione, obſervare eſt:

1*mo.* Vocabula iſta, "*aedificatum eſt, coenavit, abiit, periit, ἀμφιβέβηκεν,* "et ſimilia, tam *Praeſens* exhibere *tempus* rei *perfectae*; quam illa, "*aedificatur,* "*coenat, abit, perit, ἀμφιβαίνει,*" et ſimilia, *Praeſens* exhibent *tempus*] rei *imperfectae.* Quod cum pleroſque Grammaticorum fugerit; hinc viros etiam non ineruditos ſaepe in fraudem inductos, ut vel mendum aliquod, vel *enallagen* neſcio quam, (quae Grammaticam omnem penitus evertit,) vel neceſſitatem quandam metri, (quae apud Principes Poëtas nequaquam huiuſmodi eſt,) ibi ſuſpicarentur, ubi *Temporum ratio* recte atque etiam optime iam conſtaret. Exempli cauſa: In eo, quod eſt apud *Virgilium*, Aen. II, 12; "*Quanquam animus* "*meminiſſe horret, luctuque refugit*;' [et ſimiliter *Aen.* X. 726] recte conſtat *Temporum* ratio; quoniam is qui animum *refugiſſe* dicat, tam de *praeſenti* tempore loquitur, quam qui *refugere* dixerit: Eodem modo ac qui, "*perii,*" dicat; quod apud Anglos effertur, "*I am undone*;" aeque rem *praeſentem* dicat, ac qui dixerit, "*pereo, I am periſhing.*" Id quod non animadvertens Vir doctus *Rad. Wintertonus, Notis in Heſiodi Theog. ver.* 819. Enallagen, quam excogitarunt alii, recte quidem reiicit; ipſe tamen, quod peius eſt, *Virgilium* τεχνικῶς per *Syſtolen* metri, in *ultimo* pede, et in voce utique *triſyllaba*, deficiente tempore, timorem expreſſiſſe fingit. Simili errore, de eo quod eſt apud *Ovidium, Metam.* V. 677. Pieridum in *Picas* metamorphoſin referentem, (*Nunc quoque in alitibus facundia priſca remanſit*;) "*Scribe*")inquit nuperus Auctor non indoctus) "TUNC quo-"que —. *Si enim retineas* Nunc; *dicendum eſt*, remanet, *non* remanſit." Malo admodum augurio. Nam omnino hoc ait *Ovidius*, etiam *nunc* iis *inſediſſe* atque *infixam eſſe* antiquam garrulitatem. *De Grotii* errore ſimili, vide infra ad δ', 434.

2*do.* Fx hac naturali *Temporum* diſpoſitione apparet, quam male multarint linguam Romanam vulgares Grammaticae Scriptores, qui *Futura* iſta *perfecta*, ["*legero, lectus ero,*" et ſimilia,] quae ſunt aeque *indicativa*, ac *Futura* illa *imperfecta*, ["*legam, legar*;'] *e Modo Indicativo* expunxerunt; et, ineptiſſimo Soloeciſmo, iſtud [*"lectus ero"*] et ſimilia, quae *Subiunctiva* nullo modo eſſe poſſunt, in *Modum Subiunctiuum* relegarunt.

3*tio.* Praeter *Sex* iſta Tempora *Primaria* et διωρισμένα, ſunt et alia quaedam ex his diverſe Compoſita: Vt videre eſt in Graecorum *Aoriſtis* atque *Futuris duplicibus*, et recentiorum linguarum *duplicibus* (ut vocant) *praeteritis perfectis*; quorum alterum reſpondet Graecorum *Aoriſto*. Quae quidem tempora vim ſuam varie ſortiuntur, partim ex *praeſentibus*, partim ex *praeteritis* et *futuris*, interdum etiam ex *Thematis ipſius* natura. Quamobrem haec quidem, neque in *diverſis linguis* ſingula ſingulis reſpondent, neque in *eiuſdem linguae* Verbis omnibus; et interdum una eademque vox, pro diverſo orationis contextu, diverſum habet ſignificatum: Non utique promiſcue et ἀλόγως, ſed ſemper certa quadam et definita ratione. Quae omnia cum ſint intellectu multo, quam explicatu, faciliora; quaeque cuiuſque vocabuli praefinito vis ſit, ſaepe admodum difficile ſit dictu; diligenti porro lectione ſunt obſervanda. Haec quo pertineant, paucis *exemplis* ſubiectis, apparebit.

Qui Graece ait, ὧδε ἐληλυθὼς; id ait, διωρισμένως, quod latine dicitur, "*Quo-"niam huc adveniſti*:" Qui autem, ὧδε ἐλθὼν; is id ait ἀορίστως, quod latine dicitur, "*Cum huc adveneris*;" tam de *futuro*, quam *praeterito*. Quod longe aliud eſt.

Quod apud *Sophoclem* legitur de *Achille*; — ὅς, μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν, Ἦκε ἄριστα — *perpetuam* eum habuiſſe laudem indicat.

Σμινθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

"Smintheu: si quando tibi venustum templum coronavi,

Quod si, νηὸν ἄριστα, scriptum fuisset; iam utique *semel* tantum, aut *saepius*, eum laudatum dixisset. Similiter apud *Homerum* β' 221; τὼ γὰρ νεικείεσκε, "*His* "*perpetuo solebat convitiari.*"

Quod Latine dicitur, *abiit*; (quoniam lingua Romana *Aoristis* caret;) aeque id sonat, quod διαρρηδὴν dicimus, "*he is* "*gone*, *Il s' en est allé*;" atque id, quod dicimus ἀορίστως, "*he went away*, *Il s' en* "*alla* "Graecum autem, βέβηκε, horum *duorum* Temporum *prius solummodo* exprimit; (uti videre est, *Iliad.* ά, 37, 451. β', 134. ζ', 355. ί, 90. π', 66, 69. ψ', 481. *Odyss.* γ', 541. μ', 74.) *Posterius* semper exprimitur voce βεβήκει, ἔβη, et similibus: *Iliad.* ά, 221, ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει· Et π', 751, Ὣς εἰπὼν — βεβήκει· Aliisque innumeris in locis. Quibus in locis si, βέβηκε, dixisset; iam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis *Anglice* diceret, "*When* "*he had said This*, *he Is gone away*; Vel "*After he had done This*, *he has Supped.*" Quod et *aliis omnibus* in *Verbis* notandum est.

410. Hinc videre est, *Temporum* in sermonis contextu *rationem* in universum tum constare, cum inter se respondeant *Tempora*, non quae *iisdem* forte *nominibus* sunt a Grammaticis definita, sed quae apto connexu, et apposite ad scribentis mentem exprimendam, cohaereant. *Exemplis* res clara fiet.

Aeque constabit Temporum ratio, sive dicas Ὣς εἰπὼν ἀπεβαίνει, ἀπέρχεται· "*Haec loquutus abit*:" quae quidem loquendi ratio ea est, quae stilo historico rem praeteritam, tanquam praesentem, depingit: "*Asoon as he had said This*, "*away he goes.*" Sive dicas, Ὣς εἰπὼν ἀπέβαινε, ἀπήρχετο· "*Haec loquutus*, "*abibat*:" Atque haec quidem loquendi ratio Motum abeuntis exprimit Tardiorem: "*Assoon as he had said This*, "*he began to go away*." Sive dicas, Ὣς εἰπὼν ἀπέβη, ἀπῆλθε. "*Haec loquutus*, "*abit*:" Atque haec loquendi ratio generalior est; neque Motum abeuntis, tardus sit celerve, designat: "*Assoon as he had said This*, *he went away*." Sive dicas denique, Ὣς εἰπὼν ἀποβεβήκει, ἀπεληλύθει. "*Haec loquutus*, *abierat*;" Atque haec quidem loquendi ratio, Motum abeuntis exprimit Celerrimum: "*Assoon as he had This*, *be was* "*gone*."

Porro; Quoniam Tempus illud *praesens perfectum*, ["*occisus est*," "*constitutum est*," et similia,] semper vim aliquam necessario habet mutuam ex *praeterito*; ut adeo quid iam factum *sit*, necessario indicet id, quod *fiebat*, urique *iam* esse *praeteritum*; et quicquid unquam factum *fuerit*, exinde necessario efficiatur, ut illud iam *sit* utique factum: Ideo perinde est, sive de eo qui *hoc ipso temporis momento* interierit, sive de eo qui *ante mille annos* perierit, "*interfectus est*," dicas.

Similiter: Quod ait *Cicero* de temporibus praeteritis, "*CONSTITVTVM* "*EST* Legibus, ut — *liceret*;" aeque de praesente dici potuit, "*CONSTI-* "*TVTVM EST* Legibus, ut — "*liceat*;" (Fallitur.)

Quod ait *Terentius*; "*Nisi me lactasses amantem, et vana spe produceres*;" non metri causa dictum, sed re ipsa multo amplius est, quam si dixisset, "*produxisses*." Indicat enim se non modo vana spe *productum fuisse*, sed etiamnum *produci*.

Quod itidem *Horatius*: "*Parturiunt* "*Montes*, *nascetur ridiculus mus*:" non urique versus gratia dictum est; sed *ideo*, ut constaret Temporum ratio. Quod enim *parturit*; eo ipso, quod parturiat, futurum *est*, utique ut pariat.

In eo denique, quod apud *Virgilium* legitur: "*Illa vel intactae segetis per summa volaret Gramina*, *nec teneras cursu* "*laesisset aristas*:" optime constar temporum ratio: Quia perinde est, sive illum tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* aristas *non laedere* dicas; sive, quas *percurrisset* interea, *non laesisse*.

Ver. 39 εἴποτέ τοι χαρίεντ'] *Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. Aen.* XII. 406. — *colui vestros si semper honores. Aen.* XII. 778.

Ver.

Ἠ εἴ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·

« Vel si quando tibi pingues coxas cremavi
« Taurorum et caprarum, hoc mihi perfice votum:
« Pendant poenas Danai ob meas lachrymas tuis sagittis!
Sic dixit orans; eum autem audivit Phoebus Apollo:
Descenditque ex coeli verticibus iratus animo,
Arcum humeris gestans, et undique tectam pharetram:
Clangorem autem dederunt sagittae in humeris irati,
Ipso moto: ipse vero ibat nocti similis;
Sedit deinde seorsum a navibus, et sagittam emisit:
Terribilis autem clangor edebatur splendidi arcus.
Mulos quidem primum invasit, et canes veloces.

41 τόδ' ἐμοὶ] MS. κρήηνον] MS. et edd. quaedam rec. ut Steph. κρήηνον MS. Leid. ap. Valkenar. de Cod. Leid. p. 108. quod verum est. Aliis locis MS. L. habet κρήηνον. 45 ὤμοισι] Fl. A. R. I. ἀμφιρεφ.] R. Ald. 2. 3. l. ἔκλαξαν] MS. γ. adscriptum a m. s. vid. v. 59. ὤμον] MS. vid. v. 570. Il. γ. 257 etc. 48 ἶον] Fl. Ald. 2.

Ver. 40 πίονα μηρί' ἔκηα] ἐῶ ἐνὶ πίονι νηῷ β', 549.— Pingues aras: *Aen.* IV. 62. Pinguis — ara Dianae: *Aen.* VII. 764.

Ver. 43 Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Dixit: *opemque dei non cassa in vota vocauit*: *Aen.* XII. 780.

Ibid. Φοῖβος Ἀπόλλων] Ἐπίθετα οἰκείως καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα, δύναμιν ἴσην ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν· ὥσπερ τῶν θεῶν ἑκάστῳ ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προστίθησι· τὸν Δία, μητιέτην καὶ ὑψιβρεμέτην· καὶ τὸν Ἥλιον, ὑπερίονα· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, φοῖβον καλῶν. *Dionys. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, c. 6. Sic cum *Apollinem* ἑκάεργον et ἑκηβόλον et χρυσάορον et ἀφήτορα appellat Poëta, apposite ad naturam rei e *Solis radiis* deductum est Epitheton. Vide infra ad *ver.* 75. et 477 et 528.

Ver. 45 ἀμφηρεφέα τε] Qua ratione ἀμφηρεφέα, syllabam hic postremam producat, vide *infra* ad *ver.* 51.

Ver. 46 Ἔκλαγξαν — ἐπ' ὤμων] *Tela sonant humeris.* *Aen.* IV. 149. *pharetramque fuga sensere sonantem.* *Aen.* IX. 660. *Aureus ex humero sonat arcus.* — *Aen.* XI. 652. Venustior in eo *Homeri* hic quam *Virgilii* elocutio, quod *IRATI* describitur Incessus, paullo utique inaequabilior.

Ver. 47 νυκτὶ ἐοικώς] *Causa* nimirum pestis, *qualis* sit, *incompertum.*

Ver. 48 μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε] Scholiastes explicat, μετὰ ταῦτα. Vnde Interpretum nonnulli, *deinde.* Quod est languidius. Ego ita intelligendum existimo, vt sit, ἰὸν μετὰ νῆας ἕηκε.

Ver. 49 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ] Pestis scilicet ingruentis *primus Rumor*, terribilis.

Ver. 50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον] Ἴσως ὁ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας· *Arist. de Poëtic.* c. 25. Male; cum κύνας ἀργοὺς statim deinceps addit Poëta.

Ver.

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί·
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·

Sed postea ipsis [*hominibus*] sagittam mortiferam immittens
Feriebat: perpetuo autem rogi cadaverum ardebant frequentes.
Novem dies quidem per exercitum ibant sagittae Dei.

51 ἀφιεὶς] Ald. 2.3.1. Rom. Sic Dawesius de coniectura. bene.

Ver. 51 βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς] *Al.* ἀφιεὶς. Quod perinde est: Ex arcu scilicet *emisit*, in populum *immisit*. Verum qua ratione vocabulum hoc, βέλος, et similia, syllabam posteriorem producant, ne *perpetuo* dicendum sit, *semel* hic diligentius exponam.

Primo igitur, syllaba *producta* dicitur, quae tempore *duplici* effertur, ac *brevis*; sive quae *duarum brevium* tempus pronunciando explet. Itaque η, quoniam valet εε; et ω, quoniam valet οο; (quod et de ᾱ, ῑ, ῡ, similiter intelligendum est, ubi natura sunt longae, ut in vocibus δευτέρᾱ, τῑμη, νῑκᾶν, ψῡχὴ, ὄμνῡμι, ὄμνῡ, στόρνῡ, δαίνῡ, et similibus,) semper necessario producuntur; nisi quum, propter Vocalem sequentem, *altera* ex *componentibus* (ut ita dicam) *Vocalibus* elidatur; adeoque τοίχη, exempli gratia, τοίχο efferatur; et χρυσῷ ita pronuncietur, ac si χρυσο scriptum esset.

2 Quemadmodum *duplici Vocali*, η, ω, ᾱ, ῑ, ῡ; sic *duplici* itidem *Consonante* fit syllaba necessario longa; ut φλὲψ, quod est, φλὲβς; et φλὸξ, quod est φλὸγς; et σὰρξ, quod est σὰρκς.

3 Syllaba natura breuis, ut κὸς, in *Consonantem* desinens, sequente *alia Consonante*, sive in *eodem* vocabulo, sive in *alio*; fit itidem, *positione* ista, necessario longa. Vt, Κόσμος γὰρ —

4 Syllaba natura breuis, in *Vocalem brevem* desinens, sequentibus in *eadem* voce *Consonantibus duabus*, ut τέ-κνον, φιλότε-κνος, ἄτε-κνος, (quae in *oratione soluta*, ut ex Scriptorum Tragicorum et Comicorum *Iambis* constat, semper corripitur;) in heroico carmine, propter *positionem* istam, (sicuti in Latinis vocabulis, *tenebrae*, *volucris*, et similibus,) produci potest.

5 Syllaba natura brevis, in *Vocalem brevem* desinens, ut τὲ; *vocabulo proxime sequenti*, a *duabus Consonantibus* incipiente; propter istam *positionem* itidem produci potest. Vt, — Τάς τε τρεῖ ἐσσύμενὸς πρ.

6 *Vltima* cuiusque versus syllaba, qualiscunque ea sit natura, et a qualicunque incipiat Versus sequens; non (ut Grammatici loquuntur) *communis*, sed semper necessario *longa* est, propter *Pausam* istam, qua, in fine versus, syllabae ultimae pronunciatio necessario producitur. Atque hinc (ut id obiter moneam) apparet, quamobrem in solo versu *Anapaestico* syllaba *ultima*, vel *Vocali longa* vel *Consonantium concursu*, producatur necesse sit. Pes nimirum *Anapaestus*, qui a syllabis brevibus incipiens in longam desinit, grauiorem in *ultima* syllaba, quam Pedum alius quivis, pronunciandi ictum excipit. Quam ob causam pausa ista, qua omnis in universum versus finitur, in hoc vno versus genere minor aequo fuerit, nisi vel ultima syllaba sit etiam alias longa, vel sententia ipsa simul cum versu finiatur. Hanc versus *Anapaestici* proprietatem Primus et solus Recentiorum observavit longe omnium Doctissimus *Rich. Bentleius*. Videtur tamen hoc non ignorasse Scholiastes in *Aeschylum*; Qui ad versum istum, *Pers.* 591, [ἄρξονται, βασιλεία·] Τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ (inquit) μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ. Quod *isto in loco* notari ab eo non potuit, qui ultimam cuiusque versus syllabam *communem* crederet.

7 Non modo in fine *Versus* aut *Sententiae*, sed etiam in fine *Vocis*, propter *Pausam* qua vox finitur, syllaba alioqui breuis produci potest. Vt, βέλος ἐχεπευκὲς —. Quod scilicet ita fere pronunciabatur, ac si scriptum fuisset, *beloss*. Etenim *Graeci* plenius et productiori spiritu, quam *Romani*, syllabas singulas efferebant. Id quod ex eo liquet, quod *Graeci* Vocales etiam *breves*, in diversis vocabulis concurrentes, *saepius* non elidant; cum *Romani* non *breves* modo, sed et *longas semper omnes*, et *Consonantem* insuper *m*, et olim *s* quoque eliderent.

8 Fit hoc praecipue in *Caesura*, quia maior eo incidit pronunciationis ictus.

Fieri

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.

Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles;
Huic enim in animo posuit Dea candidas-ulnas habens Juno;
Curam enim gerebat Danaorum, quia scilicet morientes videbat.

Fieri tamen potest etiam *extra Caesuram*, si *Consonans* sit natura *durior*, et *duplicari* solita; vel *Vocalis* sequatur *aspirata*. Vt, Αὐτὰρ οἱ Πρoῖτος —. Nam.

9 Et propter Consonantem *asperiorem*, quae *quasi duplex* efferri solita sit, syllaba alioqui brevis, etiam *non in fine vocis*, produci potest. Vt; Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ —. Est enim litera ρ, pronunciatu asperrima, et facillime duplicatur: Vt ῥέω ἔῤῥεον.

10 Et propter Vocalem *Aspiratam* in voce proxima sequentem, ultima praecedentis produci potest. Spiritus enim *asper* saepe tanquam *Consonans* pronunciabatur, vel tanquam *Aeolicum Digamma*. Vt, — φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε· Legebatur fere, tanquam si scriptum fuisset, φιλεϝϝ ϝεκυρὲϝ δεινός τε.

11 Quin et *Diphthongi* quaedam, etiam *sine Spiritu aspero*, fere tanquam *duplices Consonantes* efferebantur. Vt πρὸς, οἶκον Πηλῆος —. Videtur enim οἶκος, οἶνος, pronunciatae fuisse, *Wicus*, *Winus*; unde Latinae, *Vicus*, *Vinum*: Et ex οἱ, facta est Latina, *fui*. De ἀθάνατος, Πριαμίδης, et similibus, primam producentibus; vide *propriis in locis*. Et siqua sint adhuc rarius occurrentia, de his etiam *suis in locis* dicetur.

12 Quam itaque *Poëticam* vulgo appellant *Licentiam*, ea omnis in *hoc uno* consistit, (non ut syllabarum Quantitates confundantur promiscue atque ἀλόγως; quod est perabsurdum; sed) ut Syllabae *natura Breves*, certa quadam *Positione*, fiant *productae*. Non utique *hae* quidem Omnes, neque Omni in Positu, sed certa quadam ac constanti ratione; sicuti supra est expositum. Alias enim Syllabae *Breves*, et maxime quae in *Nominibus* sint *Casuum*, in *Verbis* utique *Temporum Personarumque* characteristicae; (ut ἄρμᾰτος, λύσᾰτε, ὄμνῠμεν, ζευγνῠμεν, ὄμνῠμαι, ζεύγνῠμαι, κυρεῖν, κρινεῖς, κρῐνῦμαι, μαρτυρεῦμαι, μαρτυρήσομαι; horumque Derivata, κρίσις, κριτὴς, μάρτυρες et similia;) *produci* omnino non possunt. Quae autem Syllabae *natura* sunt *Longae*, in his omnibus *Licentia* apud Principes Poëtas *nunquam* prorsus est *ulla*. Nam ut νῖκη, τῖμη, ψῦχὴ, χρῡσὸς, horumque Derivata et Composita omnia; item, ut ὄμνῡμι, ζεύγνῡμι, ὄμνῡ, ζεύγνῡ, et similia; vel ut κῦρω, κῦριος, κρῖνω, κρῖνομαι, ἐκρῖνόμην, μαρτῡρόμαι, ἐμαρτῡρόμην, et similia; in praesentibus et imperfectis, (*vide infra ad ver.* 338;) ut haec, inquam, et huiusmodi *corriperentur*, nulla unquam licuit *Licentia*.

13 Nam quod apud *Doricos* Scriptores legamus τᾰς αἰτάς, τὸς ἄνθρώπος, τᾰς βωλᾰς; et apud Scriptores tum *Doricos*, tum *Atticos*, κᾰλῶς, κᾰλὴς, et similia; qualia apud *Homerum* nusquam reperiuntur; *vide infra ad β', ver.* 43;) hoc utique non *Licentia* est Poëtica, sed *alia* nimirum *lingua* loqui.

Ver. 54 ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ —.] Recte Scholiastes: Ἀχιλλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν σαφῶς ἐπιστάμενος, — ἐπεὶ, Τίνος ἕνεκεν Νέστωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσι τὸ αἴτιον τῆς νόσου.

Ver. 55 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ] *Hic mentem Aeneae genetrix pulcherrima misit. Aen.* XII. 554.

Ver. 56 ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο] Qui istud ῥα omiserit, vel alio quovis expletivo mutaverit, sentiet is demum, tempori isti imperfecto, ὁρᾶτο, nescio quid ex vocula illa accrevisse *diuturnitatis*. "Cur *hosce*" (inquit *Quintilianus*, l. IX. c. 4. quum vocula illa quodam in loco apte usus esset *Cicero*) "potius quam "*hos*? — Rationem fortasse non reddam; "sentiam esse melius. — Ita ut audio, "hoc Animus accipit, *plenum* sine hac "hac geminatione non esse." Vide infra ad β'. 158. Sed et istud ῥα, quoniam deductum est scilicet (non ex ῥεῖα, sed) ex ἄρα, vim habet porro in sententia cum eo, quod praecessit (πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαὶ) connectenda: Ὅτι ῥα (ὅτ' ἄρα) θνήσκοντας ὁρᾶτο, "*quoniam utique morientes videbat.*" Vide infra ad ι, 858; et ad θ', 558.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·)
Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴ τ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·

Hi itaque postquam congregati sunt, in unumque convenerant,
Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles;
" Atride, nunc nos iterum errantes puto
" Retrocessuros, si modo mortem effugerimus;
" Siquidem simul bellumque domat et pestis Achivos.
" Verum age quaeso, aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,
" Vel et somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Iove est:)
" Qui dicat, cur tantopere iratus sit Phoebus Apollo;
" Sive is *nos* ob vota-*non-reddita* incusat, sive ob hecatomben:

59 παλιμπλαγχθ.] MS. vid. ad v. 46. 64 ὅ, τι] MS. Ald. 2. 3. l. Steph. quod verum est. v. Iens. ad Lucian. T. I. p. 497. ceterae ὅτι, quod et Barn. secutus est.

Ver. 57 ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν] Τοῖς βασιλεῦσι βουλευτήριον ἦν ἐκ τῶν κρατίστων· — καὶ ἀχ', ὥσπερ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθάδεις καὶ μονογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλέων δυναστεῖαι. *Dion. Halic. Antiq. Rom. lib.* 2. *p*, 86. Vide infra ad *ver.* 238.

Ibid. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν —, Τοῖσι δ' —, *H. Stephanus*, quem hic secutus est *Barnesius*; *Scribere* (inquit) non dubitem τοῖσιδ' coniunctim, quum significet τούτοις, id est τοῖσδε, non τούτοις δέ." Sed errat, ut opinor, Vir doctissimus. Est enim alterum illud δὲ, repetitio prioris non inelegans. Quomodo et *Latine* recte dicitur; "*Cum autem* —, *tum vero* —," Vide infra ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 58 πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς] Epitheta huiusmodi ex *singulari* aliqua corporis animive dote desumta, sunt quasi *Agnomina* personarum propria. Quamobrem ineptiunt plane, qui *Achillem* tam in concilio quam in campo πόδας ὠκὺν appellatum, vitio vertant Poëtae. *Euripides*, etiam in Tragoedia, ubi elocutio *Sermoni* proprior est, eodem utitur Epitheto: Ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας, Ἀχιλλέα —. *Andromach. ver.* 1236. *Clark.* add. Cl. Riccium Diss. Homeric. 22.

Ver. 59 Ἀτρείδη, νῦν] Totum huius et sequentis Orationis artificium eleganter et particulatim detexuit *Dionys. Halicarn.* *in libro qui inscribitur* Τέχνη, *c.* 9. "Ἴδωμεν οὖν τοὺς ἑκατέρων λόγους, πῶς ἔχουσι δι' ἀλλήλων, καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσιν, οἱ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως ἐν βαθύτητι ζητήσεως, οἱ δὲ τοῦ μάντεως, ἀσφαλείᾳ πρὸ τῆς ἀποκρίσεως· "Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε *etc.* Totus locus lectu est dignissimus.

Ibid. ἄμμε παλιμπλαγχθέντας] Si ἄμμε hic, ut plerique arbitrantur, *duale* sit; tum hoc ait Achilles, "*utrumque* "*nostrum cum exercitibus etc.*" Vide infra *ver*, 566 Verum ego quidem existimo, qua analogia ex ἡμῖν fit ἄμμι, eadem ex ἡμεῖς et ἡμᾶς fieri ἄμμε, in *plurali*. Vt recte Scholiastes; "Αμμε, ἡμᾶς, Αἰολικῶς.

Ver. 62 ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, — Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο] — *ad oraculum Ortygiae Phoebumque* —; *Quem fessis finem rebus ferat, unde laborum Tentare auxilium iubeat. Aen.* III 143.

Caeterum de vi voculae δὴ, vide infra ad β', 158.

Ver. 63. καὶ γὰρ τ' ὄναρ] "Γάρ τε, "pro γὰρ, (inquit *H. Stephanus*,) passim "alibi invenitur." Sed non vacat istud, τέ. Nam, καὶ γάρ τ' ὄναρ, id est quod Latine dicitur, *nam et Somnium quoque.*

Ver. 64. εἴποι, ὅ, τι τόσσον] Ita omnino legendum; uti recte scriptum est in editione *Scherpezeelii* cum Scholiis *Moschopuli*. Al. ὅτι τόσσον. *Clark*, vid. Var. Lect.

Ver.

Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βϐλεταί ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

" Si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum
" Vult assecutus a nobis pestem depellere.
Ille quidem sic locutus resedit: his autem surrexit
Calchas Thestorides, augurum longe optimus,
Qui noverat et praesentia, et futura, et praeterita,
Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,
Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phoebus Apollo:
Qui ipsis cordatus concionatus est, et dixit:

66 κνίσης] MS. sed σ. alterum erasum. aliis locis plerumque σ. pro σσ.
73 ὅ σφιν] MS. Aldd. Iunt. et sic locis omnibus. ὅς φιν. ed. Rom.

Ver. 66. Αἴ κέν πως] Turpissime haec vertit Barnesius, "*AVT si forte*" etc. Ac si *trimembris* esset sententia, εἴτ' ἄρ' —, εἴθ' —, αἴ κέν πως. Atqui hoc ait Achilles; "*Si forte*, (*postquam intellexerimus utrum ob* —, *an ab* —, *iratus sit*,) *velit etc.*

Ver. 67 Βϐλεται ἀντιάσας] Qui *Prosodiae* student, observare potuerunt, ἀντιάσας, hoc in loco, non ab ἀντιάω esse posse, sed ab ἀντιάζω· Quae enim in *αω purum* desinunt, vel in ῥάω purum impurumve; ea omnia (ni fallor) penultimam istam et in *aoristo* et in *futuro* semper producunt. Vt ἀράομαι, βιάω, βοάω, γοάω, δράω, [unde non modo δράσω, sed et δέδρακα, δέδραμαι etc. *Aristoph. Avib. ver.* 13; et *Pace, ver.* 1039.] ἐάω [de qua vide ad Δ', *ver.* 42;] ἐγγυάομαι, θεάομαι, θηράω, ἰάομαι, ξυράω, ὁράω, πειράω, φθειριάω, φυράω, φωράω· χράω, ψωριάω, et similia, Κεράσσας, est a κεράννυμι, similiter ut πετάσας a πετάννυμι. Ἠράσσάμην, est ab ἔραμαι vel ἐράζομαι. Περάσῃ videtur esse a πιπράσκω, *vendo*; vnde πέπρακα, πράσω, πράσῃ, περάσω, περάσῃ, περάσας. Nam quae deducta sunt a περάω, *transeo*; ut περάσω, quod est Ionicum περήσω; et ἐπεράσαν; quod est Ionicum ἐπέρησαν; haec etiam in Tragicis Comicisque Scriptoribus, (ubi elocutio *Sermoni* proprior est, et nec dialectorum varietas nec Poëtica illa literarum geminatio, ἐπέρασσαν, περάσσας, multum licita est,) *penultimam* producunt. Ὕδωρ τε, ποταμϐ σῶμα, διεπεράσαμεν. *Chaeremon*. Tragicus apud *Athenaeum lib.* 2. *p.* 43. Et, Κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ. *Eurip. Phaeniss.* 1403.

Quae in *αω* desinunt nec *puro*, nec praecedente ρ, eorum nonnulla (quanquam pauca) aliam sequuntur analogiam, ut γελάω, γελάσω· ἐγέλασα· σπάω, σπάσω, ἔσπασα. Vide infra ad ζ, 434.

Ver. 70 Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα] — *Novit namque omnia vates, Quae sint, quae fuerint, quae mox ventura trahantur. Virg. Georg.* IV. 392. Simplicior paullo et venustior hic *Homeri* elocutio: nam istud, *ventura trahantur*, minus facile est quam, τὰ ἐσσόμενα. Caeterum de producta syllaba, ὃς; item Διΐ, *ver.* 74; et Ἀπόλλωνος, *ver.* 75; et θεοπρόπιον *ver.* 85; vide supra ad *ver.* 51. *Clark*. Simplicius est Homericum ἐσσόμενα Virgiliano *ventura trahantur*: at Virgilianum est exquisitius et venustius, posito verbo *trahantur* pro verbo substantivo *sint*.

Ver. 73 ἐϋφρονέων] Libri antiqui modo sine punctis diaereseos, modo cum punctis scribunt. Vtrumque patitur metrum. Ceterum potius vertendum erat *bene cupiens*, *iis favens*, *bene consulturus etc.* quam *prudens* aut *cordatus*: quod etiam monet Cl. Abresch. ad Aeschyl. p. 287. *Ern.*

Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι,
Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον,
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

« O Achilles, iubes me, Iovi care, eloqui
« Iram Apollinis longe-iaculantis regis.
« Igitur ego dicam: tu autem pacifcere, et mihi iura,
« Omnino te mihi propenfum verbis, et manibus opem laturum.
« Profecto enim fufpicor virum iratum fore, qui late omnium
« Argivorum imperium habet, et ei obediunt Achivi.
« Potentior enim rex, quando irafcatur viro inferiori;
« Et enim fi forte iram quidem eodem die decoxerit,
« Tamen et poftea retinet fimultatem, donec perfecerit,
« In pectoribus fuis: tu itaque dic, an me fis fervaturus.

75 ἄνακτος] interrogative Steph. mavult legi. Sic dedit. Barn. 80 χέρηϊ] Rom.

Ver. 74 κέλεαί με — ἄνακτος] "Malim (inquit *Henr. Stephanus*) poft, ἄνακτος, "notam *Interrogationis.*" Iudicet Lector. *Clark.* Melius puto fine interrogatione. *Aen.* II. 3 *infandum regina iubes etc. Sed — incipiam.*

Ver. 75 — κατηβελέταω ἄνακτος] Apollo, fiue Sol, "inde (inquit *Macrobius*) "ἑκηβόλος et ἑκατηβόλος dictus, ἕκαθεν τὰς "ἀκτῖνας βάλλων, e longiffimo altiffimo"que radios in terram ufque demit"tens." *lib.* I. c. 17. Vt per *Sagittas*, intelligatur vis emiffa radiorum." *ibid.* Vide fupra ad *ver.* 43.

Ver. 77 ἦ μέν μοι] Ienfius de ftilo Hom. p. 255. putat legendum: ἦ μήν μοι, quae eft folennis formula iurandi. Sed omnes etiam Grammatici veteres ex h. l. proferunt ἦ μεν. Suidas tamen addit: τὸ δὲ ἐντελέστερον ἦ μήν. Idem in h. v. fcribit ἀρήξαι. Sed ἀρήξειν verum eft. Etiam β'. 290. quaedam edd. ἦ μὲν, male et operarum errore. *Ern.*

Ver. 82 Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον] *Ariftoteles* hunc verfum citans, *Rhetoric.* l. II. c. 2; ἀγανακτοῦσι γὰρ, inquit, διὰ τὴν ὑπεροχήν. Similiter *Euripides Med. ver.* 119; Δεινὰ τυράννων λήματα καί πως Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες, Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι. Hoc eft: "*Terribiles funt Regum animi; quip*"*pe raro admodum cedere, plerumque do*"*minari foliti, difficulter iras deponunt.*" Quod ideo hic affero, quia in *Latinis*, quas viderim, Verfionibus, fententiam huius loci, voce ἀρχόμενοι male intellecta, penitus turbatam obfervarim: Quanquam *Graecum* Scholiaften non videtur ex toto fugiffe. Et quoniam loci huiufce incidit mentio, lubet hic in tranfcurfu turpiffimam mendam in praecedente *ver.* 106 notare, Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον. Videtur legendum, αἰρόμενον; inquit doctiffimus *Canterus.* Rationem autem emendationis non adiecit. Recentiores *Euripidis* Editores neglecta ifta emendatione, retinuerunt ἐξαιρόμενον: fcilicet quia recte et Graece dicitur, ἐξαιρόμενον ἐξ ἀρχῆς. At vero ideo neceffe eft αἰρόμενον legatur, non quod ad *conftructionem Grammaticam*, fed quod ad *Verfum* nimia fit ifta fyllaba ἐξ, metrumque iugulet. Eft enim Verfus anapaefticus ex quatuor pedibus. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς αἰρόμενον.

Ver. 83 φράσαι] Vide infra ad *ver.* 140.

Ver.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διῒ φίλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν,
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὐθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,

Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox Achilles;
" Confisus valde, dic vaticinium, quodcunque scis:
" Non enim, per Apollinem Iovi carum, cui tu, Calcha,
" Vota faciens Danais vaticinia ostendis,
" Non ullus, me vivo et in terra vidente,
" Tibi cavas apud naves graves manus adferet,
" Cunctorum Danaorum: ne *quidem* si Agamemnona dixeris,
" Qui nunc longe potentissimum in exercitu gloriatur se esse.
Et tum quidem cepit animum, et dixit vates praecellens;
" Neque hic [*nos*] ob vota *non reddita* incusat, neque ob hecatomben;
" Sed causa sacerdotis, quem contumelia affecit Agamemnon,
" Neque liberavit filiam, et non accepit pretium liberationis.
" Idcirco dolores dedit longe iaculans [*Apollo*,] et adhuc dabit:
" Neque hic prius a peste graves manus abstinebit,

85 ὅτι] MS. Fl. 91 πολλῶν] MS. 96 ἄλγ' ἔδωκε] A. 2. 3. I.

Ver. 84 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Quod *Martialis* de *Homero* iocose ad Epigrammatis facetias, id nuperus Scriptor Gallicus *Rapin* serio annotavit. "*Les Transitions, qui doivent par leur caractere etre fort variées, pour desennuyer le Lecteur; sont toutes semblables dans la plus grande partie de son ouvrage.*" *La Compar. d'Homere et de Virg. ch.* 10. At vero erant haec omnino simplicissime et sine ornatu dicenda, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrerentur.

Ver. 86 Οὐ μὰ γὰρ] Non hic πεπλεόνακε τὸ "οὐ," ut ait *Scholiastes*; sed significanter admodum, et maxima cum vi, iteratur. Οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, οὔ τις —.

Ibid. ᾧτε σὺ, Κάλχαν] Recte in Vocativo, Κάλχαν. Est enim Nominativus, plenis Notis exaratus Κάλχανς; quamquam in hoc nomine et in similibus, respuit istud ν linguae Graecae ratio; semperque scribitur, Κάλχας.

Ver. 90 οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα] Quam ferociter hoc, et personae *Achillis* convenienter!

Ver. 91 Ὃς νῦν — εὔχεται] Et istud νῦν, et εὔχεται, aptissime ad minuendam *Agamemnonis* auctoritatem. *Clark.* Nempe si εὔχεται est *gloriatur*. At id non est necessarium. Auctor ipse Homerus Il. β'. 82. ubi Nestor non detrahens Agamemnoni, aut irridens, sed auctoritatem addere cupiens eodem modo de eo loquitur. Verte: *potentissimus est*, vel *fertur*.

Ver. 92 τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα] *Ille haec, deposita tandem formidine, fatur. Aen.* II. 76.

Ver. 97 β. χεῖρας ἀφέξει] Cl. Markland ad Lys. p. 592 tentat κῆρας, frustra.

Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,

« Quam patri dilecto reddat [*Agamemnon*] nigris oculis puellam
« Iuemptam, fine pretio; et ducat [*mittat*] sacram hecatombam
« In Chrysam: tunc ipsum [*Apollinem*] forte placatum flexerimus.
Ille quidem ita loquutus consedit: his autem surrexit
Heros Atrides late-dominans Agamemnon
Turbatus: Itaque valde praecordia circumfusa-caligine
Plena-erant, oculique ipsi igni lucenti similes-erant:
Calchanta primum torve intuens alloquutus est;
« Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:
« Semper animo tuo iucundum est mala vaticinari:
« Bonum autem nondum aliquid dixisti verbum, neque perfecisti:
« Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
« Quasi idcirco ipsis Longe-iaculans [*Apollo*] dolores struat,

103 ἀμφὶ μέλαιναι] A. sic Steph. volebat. 105 προσέειπεν] MS. Rom. v. ad 2. κακοσσόμενος] A. 2. 3. 106 εἶπες] M. Fl. Al. 1. similiter MS. mox v. 108.

βαρεῖαι χεῖρες Apollinis sunt ut v. 89. μεθ' ὅπλων βεβαρημέναι, ut habet Glossa interlin. MS. Lips. cf. v. 49 s. *Ern.*

Ver. 102 εὐρυκρείων] Late tyrannum *Horat.* Late Regem: *Virg. Aen.* I. 25.

Ver. 103 φρένες ἀμφιμέλαιναι] Hoc est, quod aiunt Latini; *atra bile percitus.*

Ver. 104 ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην] *Stant lumina flamma. Aen.* VI. 300. *totoque ardentis ab ore, Scintillae absistunt; oculis micat acribus ignis. Aen.* XII. 102.

Ver. 105 ἀνέστη — Κάλχαντα — προσέειπε] Constructio haec Asyndetos, ira excandescentem significanter indicat.

Ibid. κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε] *Surgit, et bis onerat dictis, atque aggerat iras. Aen.* XI. 342. Caeterum de voce κακοσσόμενος, ita *Porphyrius*: Οὐ, κακῶς ὑποβλεψάμενος. — ἀλλὰ — ἐστὶν Ὄσσα, ἡ θεία φήμη· — "μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος." [Il. β', 93.] Ἀπὸ τῆς Ὄσσης πεποίηται τὸ Κακοσσόμενος, ἤτοι ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ὀνειδίζων. — "Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσο-"μένη τόδ' ἱκάνω [Il. ω, 172.] τουτέστιν, οὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Quaestion. Homer.* 16.

Ver. 106 Μάντι κακῶν] "*Infelix vates* —" *Aen.* III. 246.

Ibid. τὸ κρήγυον] Ἀντιτιθέντος, οὐ τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήγυον. — Ἔστι δὲ κρήγυον, τῷ κέαρι ἡδὺ καὶ προσηνές· ὃ ταὐτὸν τῷ θυμῆρες. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 16.

Ver. 106. 107. 108 οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον — Αἰεί τοι τὰ κάκ' — Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω.] Recte hic observatum, Poetam optime *personae* serviisse, dum ira vehementer commotus rem eandem hoc modo *ter* repetat. Caeterum qua ratione vox εἶπας, in *ver.* 108. ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver.

Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι. ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται·

" Quoniam ego puellae Chryfeïdis fplendidum liberationis-pretium
" Nolui accipere, quandoquidem longe malo illam
" Domi habere; etenim *ipfi* Clytaemneftrae praefero,
" Quam-Virginem-duxi, Vxori; quoniam non ipfa inferior eft,
" Neque corpore, neque oris-habitu, neque mente, neque omnino operibus.
" Sed et fic volo reddere, fi hoc eft melius:
" Malo equidem populum falvum effe, quam perire.
" Sed mihi praemium ftatim praeparate; ut non folus
" Argivorum praemio caream: quippe *id* non decet.
" Videtis enim hoc omnes, quod mihi praemium abit alio.
Hic autem refpondit poftea pedibus-praeftans nobilis Achilles:
" Atride gloriofiffime, avariffime omnium;
" Quinam vero tibi dabunt praemium magnanimi Achivi?
" Non utique fcimus communia ullibi repofita multa:
" Sed quae quidem ex urbibus depraedati fumus, ea divifa funt:

115 ὀ φυὴν] MS. 120 λεύσετε] Rom. A. 2. 3. Iunt. fic et γ. 110 ete.

Ver. 114 Κουριδίης ἀλόχου] *Cui pater intactam dederat, primifque iugarat Ominibus —. Aen.* I. 349. *Clark.* Obfervent autem ftudiofi ὀ ἕθεν non οὐχ ἕθεν dici. Nempe quia fequitur vocalis adfpirata, non opus eft ad hiatum vitandum τῷ χ, idque temere interdum ab editoribus aut librariis additum eft. Exempla v. in Vann. Crit. p. 393. *Ern.*

Ver. 117 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι] Οὐκ ἔχει ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος — τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ νόημα. Βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαόν· ἢ, εἰ μὴ τοῦτο γένηται, ἀπολέσθαι ἂν βουλοίμην αὐτός. *Euftathius in locum.* Similiter et *Scholiaftes.* Mihi tamen magis arridet fimplicior illa et vulgaris expofitio: *Cupio equidem populum omni ratione falvum effe, et nequaquam Mei caufa perire.*

Ver. 118 ἑτοιμάσατ'] Vide infra ad *ver.* 140.

Ver. 120 ὅ μοι] Vide infra ad *ver.* 531.

Ver. 121 Τὸν δ' ἠμείβετ'] Male hic et in fimilibus, *alieno* in loco, edidit *Barnefius* Τόνδε, pro Τὸν δέ. Quod femel atque iterum monuiffe fatis fit.

Ver. 123 Πῶς γάρ τοι] "*Inique praemium poftulas: Qui ENIM fieri poteft, ut etc.*" Vide infra ad ε, 22.

Ver. 124 Οὐδέ τί πω] Scribi poteft vel, οὐδέ τί πω, vel οὐδ' ἔτι πω.

Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε Θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ. ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.

" Populos autem non decet iterum-collecta haec congregare.
" Sed tu quidem nunc hanc Deo praemitte: at Achivi
" Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Iupiter
" Det urbem Troiam bene-munitam diripere.
Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
" Ne sic quidem, quamvis *sis* fortis, Deo similis Achille,
" Falle mente: quoniam non antevertes *astutia*, neque mihi persuadebis.
" Nunquid vis, ut ipse habeas praemium, ac me frustra
" Sedere indigentem? iubesque me hanc reddere?
" Atqui si dabunt praemium magnanimi Achivi,
" Satisfacientes animo *meo*, ut aequale sit valore; *bene est*:
" Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam
" Vel tuum, vel Aiacis, veniens, praemium, vel Vlyssis
" Abducam ablatum; ille autem commotus-reddetur, ad quem ivero.

129 δῴσι] edd. vett. δῶσι etiam Barn. 133 ἢδ' ἐθέλεις] MS. edd. vett. ἢ ἐθέλεις Barn.

Ver. 126 παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν] *Omnia iterum in unum conferre, ut alia denuo portione dispertiantur.*

Ver. 128 αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι] *Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri Contigerit victori, et praedae ducere sortem. Aen.* IX. 267. De hoc loco *Plutarchus*: Ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν (inquit) ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων, "Αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι etc." *Lib. de Sui laude.* Vide infra ad β', 228.

Ver. 131 θεοείκελ'] Τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον — ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, Θεοειδές τε καὶ Θεοείκελον. *Plato de Republ. lib.* 6. Liquet tamen apud Poëtam θεοείκελος, ἀμύμων, et similia, non virtutibus exornatum *omnibus*, sed *una quavis* sive *Animi* sive *Corporis* dote *praecellentem*, perpetuo significare.

Ver. 133 Ἢ ἐθέλεις] *Al.* Ἦε θέλεις.

Ver. 135—137 Ἀλλ' εἰ μὲν—Εἰ δὲ—] "*Si dabunt, bene est; Sin minus etc.*" Ea scilicet est Graecae linguae ratio, ut, in huiusmodi sententiis, membri prioris Apodosis, (καλῶς ἔχει,) semper fere reticeatur; idque elegantissime. *Aristoph. Plut. ver.* 468, κἂν μὲν ἀποφήνω, — Εἰ δὲ μή, — Alia exempla plurima, ex iis qui tum *astricta* tum *soluta* oratione scripserunt, videas apud *Henr. Stephanum* in Annotatis ad *Xenophontem* p. 39; et *Kusterum*, in locum citatum *Aristophanis*; et *Eustathium* in hunc locum *Homeri*. Vide et infra ad *ver.* 340.

Ver. 137 Εἰ δὲ —, ἐγὼ δὲ] Vide supra ad *ver.* 57.

Ver. 139 Ἄξω ἑλὼν, ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι] Fuerunt apud Veteres, qui totum hunc *suppositium* existimarint.

Et

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἀν' δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἠὲ σύ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

" Verum enimvero de his post consultabimus etiam alias.
" Nunc vero age, navem nigram deducamus in mare vastum,
" Intusque remiges idoneos congregemus, intus et hecatomben
" Ponamus, ipsamque Chryseida pulchram-genas
" Conscendere faciamus: Vnus autem aliquis praefectus ex proceribus sit,
" Vel Aiax, vel Idomeneus, vel nobilis Vlysses;
" Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum:
" Vt nobis Longe-iaculantem [*Apollinem*] places sacris factis.
Hunc autem torve intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles;
" Heu! impudentia indute, lucri-studiose, [vel *dolose*,]

Er *possit* quidem, licet *non inelegans*, sine sententiae dispendio abesse. *Dna Dacier*, hoc modo interstinguit. Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος Ἄξω ἑλών. ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι. Sed et Vulgati recte se habent. *Clark.* In numero eorum, qui spurium putarent, ponitur Longinus ap. Eustath. ad h. l. p. 67. B. *Ern.*

Ver. 140 μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις] Quid sibi velint Graecae Grammaticae Scriptores plerique, prorsus nescio; qui hanc commenti sunt regulam; "*Penul-*"*tima Futuri primi SEMPER Longa,* "*nisi in* Quarta *coniugatione,*" *quam* (Alii "*Quintam* appellant?) in qua scilicet et ultima circumflectitur, ut τεμῶ, κρινῶ, et similia. Et tamen *innumerae* sunt voces, *alia* coniugatione, scilicet in άζω et ίζω desinentes, quarum e contrario (nescio an non *omnium polysyllabarum*, nisi quae *duplicem* habent formandi rationem, ut πειράζω et πειράω, πειράσω; ἀνιάζω et ἀνιάω, ἀνιάσω;) *penultima illa* tam *Futuri primi* quam Aoristi, *SEMPER corripitur.* Vt φράζω, ἁρπάζω, γυμνάζομαι, ἐργάζομαι, ἀκοντίζω, ὁπλίζω etc. Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι — *Iliad.* δ, 234. Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ — ε', 62. Καί μιν γυμνάσομαι — — ά, 427. — καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ δ', 496. Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα — *Odyss.* μ', 292. Μεῖζον θυμῷ τί ποτ' ἐργάσεται; *Eurip. Medea*, 108. Ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω. *Hecuba*, 1180. Sed exempla in singulis Poëtarum omnium paginis occurrunt. Vide infra ad ζ, 434.

Ver. 141 ἅλα δῖαν] *Mare magnum.* Quicquid enim *quavis* de caussa *eximium* est, δῖον appellatur. — "*per Mare Magnum.*" *Aen.* V. 628. Sic *Odyss.* γ' 153, quod est, ἅλα δῖαν, ibidem *ver* 158, dicitur μεγακήτεα πόντον. Similiter, *Odyss.* δ, Λακεδαίμονα δῖαν explicat Scholiastes μεγάλην.

Ver. 142 ἐρέτας ἐπιτηδὲς *Remigum quod sufficiat.*

Ver. 149 ὤ μοι, ἀναιδ.] Haec contumeliosius dicta arguunt multi, quam personis talibus conveniat. Bene monet Cl. Riccius Diss. Homeric. X. XI. eius reprehensionis caussam esse in versione latina ad verbum: quam tolli sensum potius spectando et melioti versione, quam ipse suppeditat huius loci. Videant ipsum et legant illas duas diss. qui hic non labi iudicando, iniuriamque facere poëtae velint. *Ern.*

Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ ὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βῦς ἤλασαν, ὐδὲ μὲν ἵππυς,
Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλα μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων. τῶν ὔτι μετατρέπῃ, ὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο

" Quomodo aliquis tibi promptus mandatis obsequatur inter Achivos,
" Vel ut expeditionem *aliquam* faciat, vel adversus viros fortiter pugnet?
" Non enim ego Troianorum gratia veni bellicosorum
" Huc pugnaturus; quippe qui culpa in me carent.
" Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos:
" Neque unquam in Phthia glebosa, populosa
" Fructum laeserunt: quoniam valde multi inter *iacent*
" Montesque umbrosi, mareque resonans.
" Sed te, o valde impudens, una secuti sumus, ut tu gauderes,
" Honorem petentes Menelao tibique, canino-vir-aspectu,
" A Troianis: quae *beneficia* neque revereris, neque curas:
" Quin et mihi praemium ipse te ablaturum minaris,
" Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.
" Non equidem tibi unquam aequale habeo praemium, quando Achivi
" Troianorum exciderint bene-habitatam urbem,
" Verum quidem maiorem partem impetuosi belli

150 πείθεται] MS. cf. v. 218.

Ver. 151 Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι] Exponunt plerique, *insidias locare*: quia nimirum *Demosthenes* dixerit, ἐν ὁδῷ καθελών. Verum ex eo quod, ἐν ὁδῷ καθελὼν, *insidias* indicet, ex vi scilicet verbi καθελὼν; non utique efficitur, ut, ὁδὸν ἐλθέμεναι, itidem indicet *insidias*. Recte igitur *Eustathius*, Δύναται δὲ καὶ ἄλλως "ὁδὸς" πλατυκώτερον λέγεσθαι etc.

Ver. 152 Οὐ ΓΑ'Ρ ἐγὼ] "*Quomodo* "*quisquam tibi lubens obsequatur*; cum "eos tam male accipias, qui *Tui solius* "causa bellum gerant? *Non ENIM ego* "*Troianorum etc.*" Vide infra ad ι, 22.

Ver. 153 μαχησόμενος ἐπεὶ] Qua ratione, μαχησόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 157 μάλα πολλὰ μεταξὺ Οὔρεά τε] *Longa procul longis via dividit invia terris.* *Aen.* III. 383. *Innumeri Montes inter me teque, viaeque, Fluminaque et Campi, nec freta pauca, iacent.* *Ovid. Trist. lib.* 4. *Eleg.* 7.

Ver. 163 οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον] "*Nunquam ego praemium tuo aequale habeo*; "neque *tum* mihi aequale dandum po"stulo, *cum excisa erit Troia.*" Quare nihil opus ut, Τρώων πτολίεθρον, reddatur, "*Troianorum urbs aliqua*;" quomodo verterunt *Barnesius* et Dn. *Dacier*.

Ver.

Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀίω,
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.

" Manus meae ministrant; at si quando divisio venerit,
" Tibi praemium multo maius; ego vero modicumque gratumque quid
" Venio possidens ad naves, postquam defessus sim pugnando.
" Nunc itaque abeo in Phthiam: quoniam multo melius est,
" Domum ire cum navibus recurvis: neque te puto,
" Hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum.
Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon;
" Fuge omnino, si tibi animus appetit; neque te ego
" Rogo, gratia mei manere: apud me et alii sunt,
" Qui me honorabunt; praecipue vero providus Iupiter.
" Invisissimus vero mihi es a-Iove-nutritorum regum;

169 ἐστι] Fl.

Ver. 167 ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] *Parvum quidem; at quod aegerrime tamen feram, ut mihi vi abripiatur. Parvum* appellat, non quod ipse *Briseida* parvi faceret, sed quod *Agamemnoni* semper obringeret amplior et uberior praeda. Quare insulsus plane est *Terrassonus*, qui hoc appellat "*une épithète ridicule.*" Dissertat. sur l'Iliade, Part. IV. Chap. 3.

Ver. 170 οὐδέ σ' ὀίω Ἐνθάδ' ἄτιμος — ἀφύξειν] Sunt qui, ἄτιμος, non ad ipsum *Achillem*, sed ad *Agamemnonem*, hic referant. Quod si fiat; erit constructio dura admodum, ἀνακόλουθος. Ac si dicas; "*neque te puto-divitias hic inhonoratus assequaris.*" Quod etsi Linguae Latinae ratio haud ferat, reperitur tamen interdum apud Graecos constructio non ita multum absimilis. Supra, *ver.* 77; Quod latine dicas, "*Iura te mihi lubentem opitulaturum;*" graece est, et constructione quidem non inusitata, ὄμοσσόν μοι πρόφρων ἀρήξειν. Similiter infra, *ver.* 397; Quod latine dicas, "*Aiebas solam te avertisse perniciem*; graece est, Ἔφησθα οἴη λοιγὸν ἀμύναι. Rarius est, quod occurrit, β', 350-353; κατανεῦσαι — Ἀστράπτων ἐπιδέξι'. Quem locum vide. Sed satis hic constat sententia, si constructione simplicissima, ἄτιμος, iam ad ipsum *Achillem* referatur: "*Neque te puto, hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum.*" Fuerunt tamen qui et hoc modo verterent: "*Neque Tibi* [Tui causa] *volo hic, inhonoratus quum sim, divitias opesque* meas *profundere.*" Sed simplicior est interpretatio prior: Et ἀφύξειν, multo aptius significat, *exhaurire arripiendo*, quam *profundendo*.

Ver. 173 Φεῦγε μάλ'] Recte hic *Eustathius*. Ἀχιλλέως εἰπόντος, "ἄπειμι Φθίηνδε." ὁ Ἀγαμέμνων ἀστείως ἀντιλέγων φησὶ "Φεῦγε μάλα" etc,

Ver. 174 πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσουσι] Non erit auxilio nobis *Aetolus*, et *Arpi*? At *Messapus* erit, felixque *Tolumnius*, et quos Tot populi misere duces; nec parva sequetur Gloria delectos *Latio*. *Aen.* XI. 428.

Ver. 175 μητίετα Ζεύς] Μητίετα, non *Vocativus* pro *Nominativo*; quod est absurdum: (Quorsum enim, obsecro, *aliud dixisse* Scriptorem accuratissimum, *aliud voluisse*?) Sed revera *Nominativus* est, ex

Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιςάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἀψ ἀπονοςήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Εἰ δὴ ὁμῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιὖς.
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐςιν·)
Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴ τ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·

Hi itaque postquam congregati sunt, in unumque convenerant,
Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles;
" Atride, nunc nos iterum errantes puto
" Retrocessuros, si modo mortem effugerimus;
" Siquidem simul bellumque domat et pestis Achivos.
" Verum age quaeso, aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,
" Vel somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Iove est:)
" Qui dicat, cur tantopere iratus sit Phoebus Apollo;
" Sive is *nos* ob vota-*non-reddita* incusat, sive ob hecatomben:

59 παλιμπλαχθ.] MS. vid. ad v. 46. 64 ὅ, τι] MS. Ald. 2. 3. I. Steph. quod verum est. v. Iens. ad Lucian. T. I. p. 497. ceterae ὅτι, quod et Barn. secutus est.

Ver. 57 ἐπεὶ ὖν ἤγερθεν] Τοῖς Βασιλεῦσι βελευτήριον ἦν ἐκ τῶν κρατίςων·— καὶ ὀχ', ὥσπερ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθάδεις καὶ μονογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλέων δυναςεῖαι. *Dion. Halic. Antiq. Rom. lib.* 2. *p*, 86. Vide infra ad *ver.* 238.

Ibid. Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν —, Τοῖσι δ' —, *H. Stephanus*, quem hic secutus est *Barnesius*; *Scribere* (inquit) non dubitem τοῖσδ' coniunctim, quum significet τότοις, id est τοῖσδε, non τότοις δέ." Sed errat, ut opinor, Vir doctissimus. Est enim alterum illud δὲ, repetitio prioris non inelegans. Quomodo et *Latine* recte dicitur; "*Cum autem* —, *tum vero* —," Vide infra ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 58 πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς] Epitheta huiusmodi ex *singulari* aliqua corporis animive dote desumta, sunt quasi *Agnomina* personarum propria. Quamobrem ineptiunt plane, qui *Achillem* tam in concilio quam in campo πόδας ὠκὺν appellatum, vitio vertant Poëtae. *Euripides*, etiam in Tragoedia, ubi elocutio *Sermoni* proprior est, eodem utitur Epitheto: Ἀπώλεσ' ἐκ σῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας, Ἀχιλλέα —. *Andromach. ver.* 1236. *Clark.* add. Cl. Riccium Diss. Homeric. 22.

Ver. 59 Ἀτρείδη, νῦν] Totum huius et sequentis Orationis artificium eleganter et particulatim detexuit *Dionys. Halicarn.* *in libro qui inscribitur* Τέχνη, *c.* 9. Ἴδωμεν ὖν τὸς ἑκατέρων λόγυς, πῶς ἔχυσι δι' ἀλλήλων, καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχυσιν, οἱ μὲν τῦ Ἀχιλλέως ἐν βαθύτητι ζητήσεως, οἱ δὲ τῦ μάντεως, ἀσφαλείᾳ πρὸ τῆς ἀποκρίσεως· "Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε *etc.* Totus locus lectu est dignissimus.

Ibid. ἄμμε παλιμπλαγχθέντας] Si ἄμμε hic, ut plerique arbitrantur, *duale* sit; tum hoc ait Achilles, "*utrumque* "*nostrum cum exercitibus etc.*" Vide infra *ver*, 566 Verum ego quidem existimo, qua analogia ex ἡμῖν fit ἄμμι, eadem ex ἡμεῖς et ἡμᾶς fieri ἄμμε, in *plurali*. Vt recte Scholiastes; Ἄμμε, ἡμᾶς, Αἰολικῶς.

Ver. 62 ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν,— Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο] — *ad oraculum Ortygiae Phoebumque* —; *Quem fessis finem rebus ferat, unde laborum Tentare auxilium iubeat.* *Aen.* III. 143.

Caeterum de vi voculae δὴ, vide infra ad β', 158.

Ver. 63. καὶ γὰρ τ' ὄναρ] "Γάρ τε, "pro γὰρ, (inquit *H. Stephanus*,) passim "alibi invenitur." Sed non vacat istud, τέ. Nam, καὶ γάρ τ' ὄναρ, id est quod Latine dicitur, *nam et Somnium quoque*.

Ver. 64. εἴποι, ὅ, τι τόσσον] Ita omnino legendum; uti recte scriptum est in editione *Scherpezeelii* cum Scholiis *Moschopuli*. Al. ὅτι τόσσον. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver.

Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βϋλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

" Si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum
" Vult assecutus a nobis pestem depellere.
Ille quidem sic locutus resedit: his autem surrexit
Calchas Thestorides, augurum longe optimus,
Qui noverat et praesentia, et futura, et praeterita,
Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,
Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phoebus Apollo:
Qui ipsis cordatus concionatus est, et dixit:

66 κνίσης] MS. sed σ. alrerum erasum. aliis locis plerumque σ. pro σσ.
73 ὅ σφιν] MS. Aldd. Iunt. et sic locis omnibus. ὅς φιν. ed. Rom.

Ver. 66. Αἴ κέν πως] Turpissime haec vertit Barnesius, "*AVT si forte*" etc. Ac si *trimembris* esset sententia, εἴτ' ἄρ' —, εἴθ' —, αἴ κέν πως. Atqui hoc ait Achilles; "*Si forte*, (*postquam intellexerimus utrum ob* —, *an ob* —, *iratus sit*,) *velit etc.*

Ver. 67 Βϋλεται ἀντιάσας] Qui *Prosodiae* student, observare potuerunt, ἀντιάσας, hoc in loco, non ab ἀντιάω esse posse, sed ab ἀντιάζω· Quae enim in αω *purum* desinunt, vel in ράω purum impurumve; ea omnia (ni fallor) penultimam istam et in *aoristo* et in *futuro* semper producunt. Vt ἀράομαι, βιάω, βοάω, γοάω, δράω, [unde non modo δρᾶσω, sed et δέδρᾶκα, δεδρᾶμαι etc. *Aristoph. Avib. ver.* 13; et *Pace*, *ver.* 1039.] ἐάω [de qua vide ad Δ', *ver.* 42;] ἐγγυάομαι, θεάομαι, θηράω, ἰάομαι, ξυράω, ὁράω, πειράω, φθειριάω, φυράω, φωράω· χράω, ψωριάω, et similia. Κερᾶσας, est a κεράννυμι, similiter ut πετᾶσας a πετάννυμι. Ἠρᾶσάμην, est ab ἔραμαι vel ἐράζομαι. Πεπρᾶσθαι videtur esse a πιπράσκω, *vendo*; vnde πέπρακα, πράσω, πράσῃ, περάσω, περᾶσῃ, περᾶσας. Nam quae deducta sunt a περάω, *transeo*; ut περᾶσω, quod est Ionicum περήσω; et ἐπεράσαν; quod est Ionicum ἐπέρησαν; haec etiam in Tragicis Comicisque Scriptoribus, (ubi elocutio *Sermoni* proprior est, et nec dialectorum varietas nec Poëtica illa literarum geminatio, ἐπέρασσαν, περάσσας, multum licita est,) *penultimam* producunt. Ὕδωρ τι, ποταμοῦ σῶμα, διεπεράσαμεν. *Chaeremon.* Tragicus apud *Athenaeum lib.* 2. p. 43. Et, Κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ. *Eurip. Phaeniss.* 1403.

Quae in αω desinunt nec *puro*, nec praecedente ρ, eorum nonnulla (quanquam pauca) aliam sequuntur analogiam, ut γελάω, γελάσω· ἐγελάσα· σπάω, σπάσω, ἔσπασα. Vide infra ad ζ, 434.

Ver. 70 Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα] — *Novit namque omnia vates*, *Quae sint*, *quae fuerint*, *quae mox ventura trahantur. Virg. Georg.* IV. 392. Simplicior paullo et venustior hic *Homeri* elocutio: nam istud, *ventura trahantur*, minus facile est quam, τὰ ἐσσόμενα. Caeterum de producta syllaba, ὃς; item Διὸς, *ver.* 74; et Ἀπόλλωνος, *ver.* 75; et θεοπρόπιον *ver.* 85; vide supra ad *ver.* 51. *Clark.* Simplicius est Homericum ἐσσόμενα Virgiliano *ventura trahantur*: at Virgilianum est exquisitius et venustius, posito verbo *trahantur* pro verbo substantivo *sint*.

Ver. 73 ἐϋφρονέων] Libri antiqui modo sine punctis diaereseos, modo cum punctis scribunt. Vtrumque patitur metrum. Ceterum potius vertendum erat *bene cupiens*, *iis favens*, *bene consulturus etc.* quam *prudens* aut *cordatus*: quod etiam monet Cl. Abresch. ad Aeschyl. p. 287. *Ern.*

Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι,
Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον,
Ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γαρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

" O Achilles, iubes me, Iovi care, eloqui
" Iram Apollinis longe-iaculantis regis.
" Igitur ego dicam: tu autem pacifcere, et mihi iura,
" Omnino te mihi propenfum verbis, et manibus opem laturum.
" Profecto enim fufpicor virum iratum fore, qui late omnium
" Argivorum imperium habet, et ei obediunt Achivi.
" Potentior enim rex, quando irafcatur viro inferiori;
" Et enim fi forte iram quidem eodem die decoxerit,
" Tamen et poftea retinet fimultatem, donec perfecerit,
" In pectoribus fuis: tu itaque dic, an me fis fetvaturus.

75 ἄνακτος] interrogative Steph. mavult legi. Sic dedit. Barn. 80 χέρηϊ] Rom.

Ver. 74 *κέλεαί με — ἄνακτος*] "Mallim (inquit *Henr. Stephanus*) poft, ἄνακτος, "notam *Interrogationis.*" Iudicet Lector. *Clark.* Melius puto fine interrogatione. *Aen.* II. 3 *infandum regina iubes etc. Sed — incipiam.*

Ver. 75 — *κατηβελέταο ἄνακτος*] Apollo, fiue Sol, "inde (inquit *Macrobius*) "ἑκηβόλος et ἑκατηβόλος dictus, ἕκαθεν τάς "ἀκτῖνας βάλλων, e longiffimo altiffimo"que radios in terram ufque demit"tens." *lib.* I. c. 17. Vt per *Sagittas*, intelligatur vis emiffa radiorum." *ibid.* Vide fupra ad *ver.* 43.

Ver. 77 *ἦ μέν μοι*] Ienfius de ftilo Hom. p. 255. putat legendum: ἦ μήν μοι, quae eft folennis formula iurandi. Sed omnes etiam Grammatici veteres ex h. l. proferunt ἦ μεν. Suidas tamen addit: τὸ δὲ ἐντελέστερον ἦ μὴν. Idem in h. v. fcribit ἀρήξαι. Sed ἀρήξειν verum eft. Etiam β'. 290. quaedam edd. ἦ μὴν, male et operarum errore. *Ern.*

Ver. 82 *Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον*] *Ariftoteles* hunc verfum citans, *Rhetoric.* l. II. c. 2; ἀγανακτοῦσι γὰρ, inquit, διὰ τὴν ὑπεροχήν. Similiter *Euripides Med. ver.* 119; Δεινὰ τυράννων λήματα καί πως Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες, Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι. Hoc eft: "*Terribiles funt Regum animi; quip*"*pe raro admodum cedere, plerumque do*"*minari foliti, difficulter iras deponunt.*" Quod ideo hic affero, quia in *Latinis*, quas viderim, Verfionibus, fententiam huius loci, voce ἀρχόμενοι male intellecta, penitus turbatam obfervarim: Quanquam *Graecum* Scholiaften non videtur ex toto fugiffe. Et quoniam loci huiufce incidit mentio, lubet hic in tranfcurfu turpiffimam mendam in praecedente *ver.* 106 notare, Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον. Videtur legendum, αἰρόμενον; inquit doctiffimus *Canterus*. Rationem autem emendationis non adiecit. Recentiores *Euripidis* Editores neglecta ifta emendatione, retinuerunt ἐξαιρόμενον: fcilicet quia recte et Graece dicitur, ἐξαιρόμενον ἐξ ἀρχῆς. At vero ideo neceffe eft αἰρόμενον legatur, non quod ad *conftructionem Grammaticam*, fed quod ad *Verfum* nimia fit ifta fyllaba ἐξ, metrumque iugulet. Eft enim Verfus anapaefticus ex quatuor pedibus. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς αἰρόμενον.

Ver. 83 *φράσαι*] Vide infra ad *ver.* 140.

Ver.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διῒ φίλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν,
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,

Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox Achilles;
" Confisus valde, dic vaticinium, quodcunque scis:
" Non enim, per Apollinem Iovi carum, cui tu, Calcha,
" Vota faciens Danais vaticinia ostendis,
" Non ullus, me vivo et in terra vidente,
" Tibi cavas apud naves graves manus adferet,
" Cunctorum Danaorum: ne *quidem* si Agamemnona dixeris,
" Qui nunc longe potentissimum in exercitu gloriatur se esse.
Et tum quidem cepit animum, et dixit vates praecellens;
" Neque hic [*nos*] ob vota *non reddita* incusat, neque ob hecatomben;
" Sed causa sacerdotis, quem contumelia affecit Agamemnon,
" Neque liberavit filiam, et non accepit pretium liberationis.
" Idcirco dolores dedit longe iaculans [*Apollo*,] et adhuc dabit:
" Neque hic prius a peste graves manus abstinebit,

85 ὅτι] MS. Fl. 91 πολλῶν] MS. 96 ἄλγ' ἔδωκε] A. 2. 3. I.

Ver. 84 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Quod *Martialis* de *Homero* iocose ad Epigrammatis facetias, id nuperus Scriptor Gallicus *Rapin* serio annotavit. "*Les Transitions, qui dorvent par leur caractere etre fort variées, pour desennuyer le Lecteur; sont toutes semblables dans la plus grande partie de son ouvrage.*" *La Compar. d'Homere et de Virg. ch.* 10. At vero erant haec omnino simplicissime et sine ornatu dicenda, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrerentur.

Ver. 86 Οὐ μὰ γὰρ] Non hic πεπλεόνακε τὸ "οὐ," ut ait *Scholiastes*; sed significanter admodum, et maxima cum vi, iteratur. Οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, οὔ τις —.

Ibid. ᾧτε σὺ, Κάλχαν] Recte in Vocativo, Κάλχαν. Est enim Nominativus, plenis Notis exaratus Κάλχανς; quanquam in hoc nomine et in similibus, respuit istud ν linguae Graecae ratio; semperque scribitur, Κάλχας.

Ver. 90 οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα] Quam ferociter hoc, et personae *Achillis* convenienter!

Ver. 91 Ὃς νῦν — εὔχεται] Et istud νῦν, et εὔχεται, aptissime ad minuendam *Agamemnonis* auctoritatem. *Clark*. Nempe si εὔχεται est *gloriatur*. At id non est necessarium. Auctor ipse Homerus Il. β'. 82. ubi Nestor non detrahens Agamemnoni, aut irridens, sed auctoritatem addere cupiens eodem modo de eo loquitur. Verte: *potentissimus est*, vel *fertur*.

Ver. 92 τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα] *Ille haec, deposita tandem formidine, fatur.* *Aen.* II. 76.

Ver. 97 β. χεῖρας ἀφέξει] Cl. Markland ad Lys. p. 592 tentat κῆρας, frustra.

Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,

« Quam patri dilecto teddat [*Agamemnon*] nigris oculis puellam
« Inemptam, sine pretio; et ducat [*mittat*] facram hecatombam
« In Chrysam: tunc ipsum [*Apollinem*] forte placatum flexerimus.
Ille quidem ita loquutus consedit: his autem surrexit
Heros Atrides late-dominans Agamemnon
Turbatus: Iraque valde praecordia circumfusa-caligine
Plena-erant, oculique ipsi igni lucenti similes-erant:
Calchanta primum torve intuens alloquutus est;
« Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:
« Sempet animo tuo iucundum est mala vaticinari:
« Bonum autem nondum aliquid dixisti verbum, neque perfecisti:
« Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
« Quasi idcirco ipsis Longe-iaculans [*Apollo*] dolores struat,

103 ἀμφὶ μέλαιναι] A. sic Steph. volebat. 105 προσέειπεν] MS. Rom. v. ad 2. κακοσσόμενος] A. 2. 3. 106 εἶπες] M. Fl. Al. 1. similiter MS. mox v. 108.

βαρεῖαι χεῖρες Apollinis sunt ut v. 89. μεθ' ὅπλων βεβαρημέναι, ut habet Glossa interlin. MS. Lipf. cf. v. 49 f. *Ern.*

Ver. 102 εὐρυκρείων] Late tyrannum *Horat.* Late Regem: *Virg. Aen.* I. 25.

Ver. 103 φρένες ἀμφιμέλαιναι] Hoc est, quod aiunt Latini; *atra bile percitus.*

Ver. 104 ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην] *Stant lumina flamma. Aen.* VI. 300. *totoque ardentis ab ore, Scintillae absistunt; oculis micat acribus ignis. Aen.* XII. 102.

Ver. 105 ἀνέστη — Κάλχαντα — προσέειπε] Constructio haec Asyndetos, ira excandescentem significanter indicat.

Ibid. κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε] *Surgit, et bis onerat dictis, atque aggerat iras. Aen.* XI. 342. Caeterum de voce κακοσσόμενος, ita *Porphyrius*: Οὐ, κακῶς ὑποβλεψάμενος. — ἀλλὰ — ἐστὶν Ὄσσα, ἡ θεία φήμη· — "μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος." [Il. β', 93.] Ἀπὸ τῆς Ὄσσης πεποίηται τὸ Κακοσσόμενος, ἤτοι ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ὀνειδίζων. — "Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω [Il. ω, 172.] τουτέστιν, οὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Quaestion. Homer.* 16.

Ver. 106 Μάντι κακῶν] "*Infelix vates* —" *Aen.* III. 246.

Ibid. τὸ κρήγυον] Ἀντιτεθέντος, οὐ τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήγυον. — Ἔστι δὲ κρήγυον, τῷ κέαρι ἡδὺ καὶ προσηνές· ὃ ταὐτὸν τῷ θυμῆρες. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 16.

Ver. 106. 107. 108 οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον — Αἰεί τοι τὰ κάκ' — Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω.] Recte hic observatum, Poetam optime *personae* serviisse, dum ira vehementer commotus rem eandem hoc modo *ter* repetat. Caeterum qua ratione vox εἶπας, in *ver.* 108. vltimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver.

Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται·

" Quoniam ego puellae Chryseïdis splendidum liberationis-pretium
" Nolui accipere, quandoquidem longe malo illam
" Domi habere; etenim *ipsi* Clytaemnestrae praefero,
" Quam-Virginem-duxi, Vxori; quoniam non ipsa inferior est,
" Neque corpore, neque oris-habitu, neque mente, neque omnino operibus.
" Sed et sic volo reddere, si hoc est melius:
" Malo equidem populum salvum esse, quam perire.
" Sed mihi praemium statim praeparate; ut non solus
" Argivorum praemio caream: quippe *id* non decet.
" Videtis enim hoc omnes, quod mihi praemium abit alio.
Hic autem respondit postea pedibus-praestans nobilis Achilles:
" Atride gloriosissime, avarissime omnium;
" Quinam vero tibi dabunt praemium magnanimi Achivi?
" Non utique scimus communia ullibi reposita multa:
" Sed quae quidem ex urbibus depraedati sumus, ea divisa sunt:

115 ὁ φυὴν] MS. 120 λεύσσετε] Rom. A. 2. 3. Iunt. sic et γ. 110 etc.

Ver. 114 Κουριδίης ἀλόχου] *Cui pater intactam dederat, primisque iugarat Ominibus —. Aen.* I. 349. *Clark.* Observent autem studiosi ὁ ἑθεν non οὐχ ἑθεν dici. Nempe quia sequitur vocalis adspirata, non opus est ad hiatum vitandum τῷ χ, idque temere interdum ab editoribus aut librariis additum est. Exempla v. in Vann. Crit. p. 393. *Ern.*

Ver. 117 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι] Οὐκ ἔχει ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος — τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ νόημα. Βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαόν· ἤ, εἰ μὴ τοῦτο γένηται, ἀπολέσθαι ἂν βουλοίμην αὐτός. *Eustathius in locum.* Similiter et *Scholiastes.* Mihi tamen magis arridet simplicior illa et vulgaris expositio: *Cupio equidem populum omni ratione salvum esse, et nequaquam Mei causa perire.*

Ver. 118 ἑτοιμάσατ'] Vide infra ad *ver.* 140.

Ver. 120 ὅ μοι] Vide infra ad *ver.* 531.

Ver. 121 Τὸν δ' ἠμείβετ'] Male hic et in similibus, *alieno* in loco, edidit *Barnesius* Τὸνδε, pro Τὸν δὲ. Quod semel atque iterum monuisse satis sit.

Ver. 123 Πῶς γάρ τοι] "*Inique praemium postulas: Qui ENIM fieri potest, ut etc.*" Vide infra ad ί, 22.

Ver. 124 Οὐδέ τί πω] Scribi potest vel, οὐδέ τί πω, vel οὐδ' ἔτι πω.

Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ. ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.

" Populos autem non decet iterum-collecta haec congregare.
" Sed tu quidem nunc hanc Deo praemitte: at Achivi
" Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Iupiter
" Det urbem Troiam bene-munitam diripere.
Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
" Ne sic quidem, quamvis *sis* fortis, Deo similis Achille,
" Falle mente: quoniam non anrevertes *astutia*, neque mihi persuadebis.
" Nunquid vis, ut ipse habeas praemium, ac me frustra
" Sedere indigentem? iubesque me hanc reddere?
" Atqui si dabunt praemium magnanimi Achivi,
" Satisfacienres animo *meo*, ur aequale sit valore; *bene est*:
" Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam
" Vel tuum, vel Aiacis, veniens, praemium, vel Vlyssis
" Abducam ablatum; ille aurem commotus-reddetur, ad quem ivero.

129 δῴσι] edd. vett. δῶσι etiam Barn. 133 ἤε θέλεις] MS. edd. vett. ἢ ἐθέλεις Barn.

Ver. 126 παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν] *Omnia iterum in unum conferre, ut alia denuo portione dispertiantur.*

Ver. 128 αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι] *Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri Contigerit victori, et praedae ducere sortem. Aen.* IX. 267. De hoc loco *Plutarchus*: Ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν (inquit) ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων, "Αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι etc." *Lib. de Sui laude.* Vide infra ad β', 228.

Ver. 131 θεοείκελ'] Τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον — ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, Θεοειδές τε καὶ Θεοείκελον. *Plato de Republ. lib.* 6. Liquet tamen apud Poëtam θεοείκελος, ἀμύμων, et similia, non virtutibus exornatum *omnibus*, sed *una quavis* sive *Animi* sive *Corporis* dote *praecellentem*, perpetuo significare.

Ver. 133 Ἦ ἐθέλεις] *Al.* Ἤε θέλεις.

Ver. 135—137 Ἀλλ' εἰ μὲν—Εἰ δὲ—] "*Si dabunt, bene est; Sin minus etc.*" Ea scilicer est Graecae linguae ratio, ut, in huiusmodi senrentiis, membri prioris Apodosis, (καλῶς ἔχει,) semper fere reticearur; idque elegantissime. *Aristoph. Plut. ver.* 468, κἂν μὲν ἀποφήνω, — Εἰ δὲ μὴ, — Alia exempla plurima, ex iis qui tum *astricta* tum *soluta* orarione scripserunt, videas apud *Henr. Stephanum* in Annoratis ad *Xenophontem* p. 39; et *Kusterum*, in locum ciratum *Aristophanis*: et *Eustathium* in hunc locum *Homeri*. Vide et infra ad *ver.* 340.

Ver. 137 Εἰ δὲ —, ἐγὼ δὲ] Vide supra ad *ver.* 57.

Ver. 139 Ἄξω ἑλὼν, ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἵκωμαι] Fuerunt apud Vereres, qui totum hunc *suppositititium* existimarint. Et

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἀν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἧμιν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

" Verum enimvero de his post consultabimus etiam alias.
" Nunc vero age, navem nigram deducamus in mare vastum,
" Intusque remiges idoneos congregemus, intus et hecatomben
" Ponamus, ipsamque Chryseida pulchram-genas
" Conscendere faciamus: Vnus autem aliquis praefectus ex proceribus sit,
" Vel Aiax, vel Idomeneus, vel nobilis Vlysses;
" Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum:
" Vt nobis Longe-iaculantem [*Apollinem*] places sacris factis.
Hunc autem torve intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles;
" Heu! impudentia indute, lucri-studiose, [vel *dolose*,]

Et *possit* quidem, licet *non inelegans*, sine sententiae dispendio abesse. *Dna Dacier*, hoc modo interstinguit. Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος Ἄξω ἑλών. ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι. Sed et Vulgati recte se habent. *Clark.* In numero eorum, qui spurium putarent, ponitur Longinus ap. Eustath. ad h. l. p. 67. B. *Ern.*

Ver. 140 μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις] Quid sibi velint Graecae Grammaticae Scriptores plerique, prorsus nescio; qui hanc commenti sunt regulam; "*Penul-* "*tima Futuri primi SEMPER Longa,* "*nisi in* Quarta *coniugatione,*" *quam* (Alii "*Quintam* appellant?) in qua scilicet et ultima circumflectitur, ut τεμῶ, κρινῶ, et similia. Et tamen *innumerae* sunt voces, *alia* coniugatione, scilicet in άζω et ίζω desinentes, quarum e contrario (nescio an non *omnium polysyllabarum*, nisi quae *duplicem* habent formandi rationem, ut πειράζω et πειράω, πειράσω; ἀνιάζω et ἀνιάω, ἀνιάσω;) *penultima illa* tam *Futuri primi* quam Aoristi, *SEMPER corripitur.* Vt φράζω, ἁρπάζω, γυνάζομαι, ἐργάζομαι, ἀκοντίζω, ὁπλίζω etc. Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι — *Iliad.* ί, 234. Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ — ρ', 62. Καί μιν γυνάσομαι — — ά, 427. — καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ δ', 496. Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα — *Odyss.* μ', 292. Μεῖζον θυμῷ τί ποτ' ἐργάσεται; *Eurip. Medea*, 108. Ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω. *Hecuba*, 1180. Sed exempla in singulis Poëtarum omnium paginis occurrunt. Vide infra ad ζ, 434.

Ver. 141 ἅλα δῖαν] *Mare magnum.* Quicquid enim *quavis* de causa *eximium* est, δῖον appellatur. — "*per Mare Magnum.*" *Aen.* V. 628. Sic *Odyss.* γ' 153, quod est, ἅλα δῖαν, ibidem *ver* 158, dicitur μεγακήτεα πόντον. Similiter, *Odyss.* δ, Λακεδαίμονα δῖαν explicat Scholiastes μεγάλην.

Ver. 142 ἐρέτας ἐπιτηδὲς *Remigum quod sufficiat.*

Ver. 149 ὤ μοι, ἀναιδ.] Haec contumeliosius dicta arguunt multi, quam personis talibus conveniat. Bene monet Cl. Riccius Diss. Homeric. X. XI. eius reprehensionis caussam esse in versione latina ad verbum: quam tolli sensum potius spectando et meliori versione, quam ipse suppeditat huius loci. Videant ipsum et legant illas duas diss. qui hic non labi iudicando, iniuriamque facere poëtae velint. *Ern.*

Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ᾽ ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γάρ πώποτ᾽ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ᾽ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽· ἐπειὴ μάλα πολλα μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μέγ᾽ ἀναιδὲς, ἅμ᾽ ἑσπόμεθ᾽, ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων. τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ᾽ ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧι ἔπι πόλλ᾽ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ᾽ εὐναιόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο

"Quomodo aliquis tibi promptus mandatis obsequatur inter Achivos,
"Vel ut expeditionem *aliquam* faciat, vel adversus viros fortiter pugnet?
"Non enim ego Troianorum gratia veni bellicosorum
"Huc pugnaturus; quippe qui culpa in me carent.
"Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos:
"Neque unquam in Phthia glebosa, populosa
"Fructum laeserunt: quoniam valde multi inter *iacent*
"Montesque umbrosi, mareque resonans.
"Sed te, o valde impudens, una secuti sumus, ut tu gauderes,
"Honorem petentes Menelao tibique, canino-vit-aspectu,
"A Troianis: quae *beneficia* neque revereris, neque curas:
"Quin et mihi praemium ipse te ablaturum minaris,
"Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.
"Non equidem tibi unquam aequale habeo praemium, quando Achivi
"Troianorum exciderint bene-habitatam urbem,
"Verum quidem maiorem partem impetuosi belli

150 πείθεται] MS. cf. v. 218.

Ver. 151 Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι] Exponunt plerique, *insidias locare*: quia nimirum *Demosthenes* dixerit, ἐν ὁδῷ καθελών. Verum ex eo quod, ἐν ὁδῷ καθελὼν, *insidias* indicet, ex vi scilicet verbi καθελὼν; non utique efficitur, ut, ὁδὸν ἐλθέμεναι, itidem indicet *insidias*. Recte igitur *Eustathius*, Δύναται δὲ καὶ ἄλλως "ὁδὸς" πλατυκώτερον λέγεσθαι etc.

Ver. 152 Οὐ ΓΑ'Ρ ἐγὼ] "*Quomodo* "*quisquam tibi lubens obsequatur*; cum "eos tam male accipias, qui *Tui solius* "causa bellum gerant? *Non ENIM ego* "*Troianorum etc.*" Vide infra ad ί, 22.

Ver. 153 μαχησόμενος· ἐπεὶ] Qua ratione, μαχησόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 157 μάλα πολλὰ μεταξὺ Οὔρεά τε] *Longa procul longis via dividit invia terris. Aen.* III. 383. *Innumeri Montes inter me teque, viaeque, Fluminaque et Campi, nec freta pauca, iacent. Ovid. Trist. lib.* 4. *Eleg.* 7.

Ver. 163 οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον] "*Nunquam ego praemium tuo aequale habeo*; "neque *tum* mihi aequale dandum postulo, *cum excisa erit Troia.*" Quare nihil opus ut, Τρώων πτολίεθρον, reddatur, "*Troianorum urbs aliqua*;" quomodo verterunt *Barnesius* et Dn. *Dacier*.

Ver.

Χεῖρες ἐμαὶ διέπϐσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐςιν,
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· ὀδέ σ' ὀΐω,
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· ὀδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσϐσι· μάλιςα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιςος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.

« Manus meae miniſtrant; at ſi quando diviſio venerit,
« Tibi praemium multo maius; ego vero modicumque gratumque quid
« Venio poſſidens ad naves, poſtquam defeſſus ſim pugnando.
« Nunc itaque abeo in Phthiam: quoniam multo melius eſt,
« Domum ire cum navibus recurvis: neque te puto,
« Hic inhonoratus quum ſim, divitias et opes collecturum.
Huic autem reſpondit poſtea rex virorum Agamemnon;
« Fuge omnino, ſi tibi animus appetit; neque te ego
« Rogo, gratia mei manere: apud me et alii ſunt,
« Qui me honorabunt; praecipue vero providus Iupiter.
« Inviſiſſimus vero mihi es a-Iove-nutritorum regum;

169 ἐςι] Fl.

Ver. 167 ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] *Parvum quidem; at quod aegerrime tamen feram, ut mihi vi abripiatur. Parvum* appellat, non quod ipſe *Briſëida* parvi faceret, ſed quod *Agamemnoni* ſemper obtingeret amplior et uberior praeda. Quare inſulſus plane eſt *Terraſſonus*, qui hoc appellat "*une épithète ridicule.*" Differtat. ſur l'Iliade, Part. IV. Chap. 3.

Ver. 170 ὀδέ σ' ὀΐω Ἐνθάδ' ἄτιμος — ἀφύξειν] Sunt qui, ἄτιμος, non ad ipſum *Achillem*, ſed ad *Agamemnonem*, hic referant. Quod ſi fiat; erit conſtructio dura admodum, ἀνακόλουθος. Ac ſi dicas; "*neque te puto-divitias hic inhonoratus aſſequaris.*" Quod etſi Linguae Latinae ratio haud ferat, reperitur tamen interdum apud Graecos conſtructio non ita multum abſimilis. Supra, *ver.* 77; Quod latine dicas, "*Iura te mihi lubentem opitulaturum;*" graece eſt, et conſtructione quidem non inuſitata, ὄμοσσόν μοι πρόφρων ἀρήξειν. Similiter infra, *ver.* 397; Quod latine dicas, "*Aiebas ſolam te avertiſſe perniciem*; graece eſt, Ἔφησθα Οἴη λοιγὸν ἀμῦναι. Rarius eſt, quod occurrit, β', 350-353; κρονίωνα — Ἀςράπτων ἐπιδέξι'. Quem locum vide. Sed ſatis hic conſtat ſententia, ſi conſtructione ſimpliciſſima, ἄτιμος, iam ad ipſum *Achillem* referatur: "*Neque te puto, hic inhonoratus quum ſim, divitias et opes collecturum.*" Fuerunt tamen qui er hoc modo verterent: "*Neque Tibi* [Tui cauſa] *volo hic, inhonoratus quum ſim, divitias opeſque* meas *profundere.*" Sed ſimplicior eſt interpretatio prior: Et ἀφύξειν, multo aptius ſignificat, *exhaurire arripiendo*, quam *profundendo.*

Ver. 173 Φεῦγε μάλ'] Recte hic *Euſtathius.* Ἀχιλλέως εἰπόντος, "ἄπειμι Φθίηνδε." ὁ Ἀγαμέμνων ἀςείως ἀντιλέγων φησὶ "φεῦγε μάλα" etc.

Ver. 174 πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσϐσι] Non erit auxilio nobis *Aetolus*, et *Arpi*? At *Meſſapus* erit, felixque *Tolumnius*, et quos Tot populi miſere duces; nec parva ſequetur Gloria delectos *Latio. Aen.* XI. 428.

Ver. 175 μητίετα Ζεύς] Μητίετα, non *Vocativus* pro *Nominativo*; quod eſt abſurdum: (Quorſum enim, obſecro, *aliud dixiſſe* Scriptorem accuratiſſimum, *aliud voluiſſe*?) Sed revera *Nominativus* eſt,

Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας. ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.

" Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque.
" Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.
" Quin domum reversus cum navibusque tuis, et tuis sociis,
" Myrmidonibus impera: te vero ego non moror,
" Neque *quicquam te* aestimo iratum: minabor autem tibi sic;
" Quoniam a me aufert Chryseida Phoebus Apollo,
" Hanc quidem ego cum navique mea, et meis sociis
" Mittam: ego autem abducam Briseida pulchram-genas,
" Ipse profectus ad tentorium, tuum praemium: ut bene intelligas,
" Quanto potentior sim te: timeat vero et alius
" Aequalem *se* mihi dicere, et comparari contra.
Sic dixit: Pelidae autem dolor ortus est, et ipsi cor
In pectore furibundo bifariam deliberavit,
Vtrum ipsemet, ense acuto stricto a femore,
Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret;
An iram sedaret, compesceretque furorem:

187 ἴσσον] A. 2. ὦσον A. 3. ἦσον lunt. φάσθαι] MS.

ex lingua *Aeolica* et *Boeotica*, vel (ut alii existimant) *Macedonica*. Vnde deinceps *Latine* factum est, *Poëta, Cometa, Athleta*, et similia.

Ver 178 Εἰ μάλα — Οἴκαδ' ἰὼν] Vide supra ad *ver.* 105.

Ver. 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε] Similiter *Virgilius*: *Illa se iactet in aula Aeolus, et clauso ventorum carcere regnet. Aen.* I. 144.

Ver. 184 Βρισηΐδα, — τὸ σὸν γέρας] Vide infra, *ver.* 366; et β', *ver.* 690.

Ver. 185 Αὐτὸς ἰὼν] Satis *ineptum* est et *puerile*, quod de hoc versu annotat *Plutarchus*; omnes orationis partes, utique *nomen, pronomen, verbum etc.* in hoc uno versu contineri. *Quaestiones Platonicae sub finem.*

Ver. 188 Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'] *Talibus Alecto dictis exarsit in iras. Aen.*VII. 445. *Talibus exarsit dictis violentia Turni. Aen.* XI. 376.

Ver. 189 Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν] *Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc, In partesque rapit varias. Aen.* VI. 285. *Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas Mutabat versans. Aen.* V. 701. Caeterum duo MSS. a *Barnesio* citati, legunt μερμήριζεν. *Plutarchus* etiam, in *Coriolano*, citat μερμήριζεν. Quae forte verior lectio.

Ver. 191 ἐναρίξοι] *Al.* ἐναρίζοι.

Ver.

Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτ' αὖτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
Ἦ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
Ἧις ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.

Dum ille haec agitabat mente et animo,
Trahebat utique e vagina magnum ensem; venit autem Pallas
Coelitus: praemiserat enim dea ulnis-candida Iuno,
Ambos simul ex animo amansque, curansque.
Stetit autem a-tergo, et flava coma prehendit Peliden,
Soli apparens, aliorum vero nullus videbat.
Expavit autem Achilles et retro conversus est, statimque agnovit
Palladem Minervam; terribilesque ei oculi visi sunt:
Et ipsam compellans, verbis alatis allocutus est;
" Cur huc, Aegiochi Iovis progenies, venisti?
" An ut iniuriam videas Agamemnonis Atridae?
" Sed tibi edico, quod et perfectum iri puto;
" Suis superbiis cito tandem animum perdet.

203 ἴδῃ] MS. edd. vett. ἴδῃς Barn. 205 ᾗς] edd. vett. ᾗς MS. ed. Iunt. et edd. rec.

Ver. 193 Ἕως ὁ] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω vel ὥσοο.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν] *Mentem animumque. Aen.* VI. 11.

Ver. 194 Ἕλκετο δ' ἐκ — ἦλθε δὲ] Vide supra ad *ver.* 57.

Ibid. ἦλθε δ' Ἀθήνη Οὐρανόθεν] Ἡ φρόνησις, Consilium prudentius; "*potior sen*"*tentia,*" *Aen.* IV. 287. — " ἐφράσθης, καὶ "τοὶ θεὸς ἔμβαλε θυμῷ," *Odyss.* ψ', 260. — " ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων," *Odyss.* τ', 10. Ἐπιγνοὺς δ' εἰς οἷον κακὸν προκυλισθῆναι παρὰ μικρὸν ἔμελλεν, ὡς ἡνίοχον εὐλαβηθῆ τὸν ἐφεστῶτα Νοῦν· *Heraclid. Pontic.* Ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοούμενον, — τὴν φρόνησιν ἐπικρατοῦσαν πεποίηκε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βούλεται. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *c.* 15. Vide infra ad β', 169; et ad δ, 92; et ad ή, 29.

Ver. 197 κόμης ἕλε Πηλείωνα] *refulsit Alma parens, confessa Deam; dextraque prehensum continuit. Aen.* II. 590.

Ver. 198 Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο] — Ὀδυσῆϊ φανεῖσα, οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν. *Odyss.* π', 160.

Ver. 199 μετὰ δ' ἐτράπετ'] Notandus hic maxime proprius vocis Mediae usus; *Retro se convertit.* Vide infra ad γ', 141.

Ver. 201 ἔπεα πτερόεντα] *verbis* Quae tuto tibi magna *volant. Aen.* XI. 380.

Ver. 202 αἰγιόχοιο Διὸς *Aegidem habentis Iovis.* Sunt qui vertant, *a capra nutriti.* Vide *Scherpezeelii Notas* editas cum *Moschopuli* Scholiis in *lib. Iliad.* ά, et β'. Meminit itidem et *Eustathius.* Vera autem prior interpretatio: Vide infra, δ', 167; et ί, 736 etc.

Ibid. εἰλήλουθας] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 203 ἴδῃς] *Al.* ἴδῃ. Quod perinde est.

Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ᾽ ἧκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ᾽ ἄγε, λῆγ᾽ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
Ἀλλ᾽ ἤτοι ἔπεσιν μεν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ᾽ ἴσχεο, πείθεο δ᾽ ἡμῖν.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χρὴ μὲν, σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὅσκε Θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ᾽ ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ᾽ ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ᾽ Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ᾽ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Hunc autem rursus alloquuta est dea caesiis-oculis Minerva;
« Veni ego sedatura tuam iram (si modo parueris)
« Coelitus; praemisit autem me Dea candidis-ulnis Iuno,
« Ambos simul ex animo diligensque curansque.
« Sed age, quiesce a contentione, neque ensem trahe manu:
« At verbis quidem conviciator, sicut acciderit.
« Sic enim edico, quod et perfectum erit.
« Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona,
« Iniuriae causa huius: tu autem cohibe te, obtemperaque nobis,
Hanc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
« Oportet quidem vestrum, Dea, verbum observare,
« Quantumvis sim animo iratus: sic enim melius.
« Quisquis utique Diis obtemperaverit, magis et *illi* exaudiunt ipsum.
Dixit, et in argenteo manubrio repressit manum gravem;
Retroque in vaginam condidit magnum ensem, neque fuit inobediens
Verbo Minervae; haec autem ad coelum abiit,
In domos Aegiochi Jovis, ad deos alios.

211 ἔσσεται] MS. A. 2. Rom. 218 ἐπιπείθεται MS. v. ad v. 150.

Ver. 206 γλαυκῶπις Ἀθήνη] Οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι ἐλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκούς. τοῦτο μὲν γὰρ εὐηθες ὑπάρχει· ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγλαυκον. [Editor *Rhodomanus* coniicit legendum, ἔγγλαυκον: Ego γλαυκὸν malim.] *Diodor. Sicul. Lib.* I p. 12.

Ver. 207 τεὸν μένος] *Al.* τὸ σὸν μένος.

Ver. 212 ὀνείδισον] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 214 πείθεο δ᾽ ἡμῖν] *Tu neque Parentis Iussa time, neu praeceptis parere recusa. Aen.* II. 606.

Ver. 216 Χρὴ μὲν] *Cedamus Phoebo, et moniti meliora sequamur. Aen.* III. 188.

Ver. 220 ὦσε μέγα ξίφος] Ἀλλ᾽ αἱ κοιναὶ τῶν λέξεων παρ᾽ αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνόν. *Dion. Halicarn.*

Ibid. οὐδ᾽ ἀπίθησε Μύθῳ Ἀθηναίης] Ὀρθῶς πάλιν καὶ καλῶς· ὅτι, τὸν θυμὸν ἐκκόψαι παντάπασι μὴ δυνηθεὶς, ὅμως, πρὶν ἀνήκεστόν τι δρᾶσαι, μετέστησε καὶ κατέσχεν, εὐπειθῆ τῷ λογισμῷ γενόμενον. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Vide supra ad *ver.* 194.

Ver. 221 ἡ δ᾽ Οὔλυμπόνδε βεβήκει] Sic π᾽, 751, "Ὣς εἰπὼν — βεβήκει." Si

βέβηκεν

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους

Pelides autem iterum asperis verbis
Atriden alloquutus est, et nondum cessabat ab ira;
" Vinolente, canis oculos habens, cor vero cervi;
" Neque unquam in bellum una cum populo armari,
" Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum,
" Ausus es animo: hoc utique tibi mors videtur esse.
" Certe multo melius est, per exercitum latum Achivorum
" Dona auferre *illius*, quicunque tibi contradixerit;
" Populi-vorator Rex, quoniam hominibus nullius pretii imperas:
" Certe enim, Atrida, nunc postremo contumeliam fecisses.
" Verum tibi edico, atque insuper magnum iuramentum iuro,
" Nae per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia et ramos

βέβηκεν dixisset, iam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac quis Anglice dicat, *is gone away*, pro eo quod est, *was gone away*. Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 225 Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων] Τί δὲ τὰ τοιάδε; ἆρα καλῶς, — οὐ καλῶς. *Plato de Republ. lib.* 3. Sed vid. supra, ad *ver.* 2. *Clark.* Immo dicta nostra ad *v.* 145. *Ern.*

Ver. 226 Οὔτε πότ' ἐς πόλεμον ἅμα] *An tibi Mavors Ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis Semper erit? Aen.* XI. 390. Caeterum qua ratione, πόλεμον, hic ultimam producat; item ἐπὶ, infra, *ver.* 233; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 228 Τέτληκας θυμῷ] *Audes animo.* Respondet enim sequentibus, εἴδεται, et εἶναι. Vide supra ad *ver.* 37.

Ibid. τὸ δέ τοι κὴρ] Scholiastes videtur legisse (nec quidem hoc in loco male) τόδε τοι κὴρ. Nam Δεικτικώτερον (*inquit*) καὶ ἀναφορικώτερον. *Clark.* et sic edidit Barnes.

Ver. 229. 231. 232 Ἦ πολὺ — Δημοβόρος βασιλεὺς — Ἦ γὰρ ἂν —. Iratum et ferocientem mire decet praefracta haec et interrupta oratio. Vide supra, *ver.* 178.

Ver. 233 καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι] Καὶ ἐπὶ, mihi vertendum videtur, non, *atque adeo*, (quod habent Vulgati;) sed, *atque insuper*.

Ver. 234 Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον] *Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat) nunquam fronde levi fundet Virgulta nec umbras, cum semel in sylvis imo de stirpe recisum matre caret, posuitque comas et brachia ferro: Olim arbos, nunc artificis manus aere decoro inclusit, patribusque dedit gestare Latinis. Aen.* XII. 206. Recte mihi videtur adversus Recentiores quosdam hic annotasse *Popius*, locum hunc Antiquis nullo modo taedium attulisse, cum eum adeo ample transcripserit *Virgilius*. Recte porro adiicit, adversus *Scaligerum*: vim hoc in loco et ingenium *Homeri* ipsum vix assecutum *Virgilium*.

Ibid. τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους] Videtur mihi hoc, non (ut *Eustathio* et Recentioribus visum est) eo pertinere, ut

Achillis

Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

"Producet, postquam semel truncum in montibus reliquit.
"Neque repullulabit; circum enim ei ferrum delibravit
"Foliaque et corticem; nunc autem ipsum filii Achivorum
"In manibus portant iudices, qui utique leges
"A Iove tuentur; hoc autem tibi erit magnum iuramentum:
"Certe aliquando Achillis desiderium invadet filios Achivorum
"Vniversos: his autem non poteris, dolens licet,
"Prodesse; quando multi ab Hectore homicida
"Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis
"Iratus, quod fortissimum Achivorum non honoraris.

238 παλάμαις] MS. 241 σύμπαντας] MS.

Achillis Agamemnonisque *Dissensio* ac *Discessus*, quem utique Achilles hic *perpetuum* futurum minitetur, cum ligni de stirpe recisi et nunquam repullulaturi *Disiunctione ab arbore* conferatur; Est enim hoc paullo languidius: Sed consimile esse, ac si dixisset; *Quemadmodum hoc lignum nunquam repullulabit, ita et Ego penitus disperеam, nisi etc.* Vel: *Quam certo hoc lignum nunquam repullabit, tam certo ingens Mei desiderium Achivos Hectori posthac succumbentes afficiet, neque Tu eis opitulari valebis.* Vel: *Citius erit, ut repullulet hoc lignum, quam ut Achivis in posterum non indigeant Mei.*

Ver. 235 Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν] Fuerunt qui legerint, κόμην ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Nimirum ex loco *Virgilii* iam citato, ("—posuitque *comas* et brachia ferro:") Vt recte coniecit *Fulvius Vrsinus*.

Ver. 236 χαλκὸς ἔλεψε] Cultrum poëta facit aereum, ut alibi enses, hastas et alia arma, etiam ad faciendam vim: cuius rei vel admirationem vel reprehensionem bene tollit Cl. Riccius Diss. Hom. XVI. demonstrans veteres aeris ita durandi artem calluisse, ut acies secando aptas habere posset: eiusque generis exempla cerni in museis. add. locum Pausaniae ad Il. γ', 380. *Ern.*

Ver. 238 δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας] Κατ' ἀρχὰς μὲν γὰρ ἅπασα πόλις Ἑλλὰς ἐβασιλεύετο· πλὴν οὐχ', ὥσπερ τὰ βάρβαρα ἔθνη, δεσποτικῶς· ἀλλὰ κατὰ νόμους τε καὶ ἐθισμοὺς πατρίους· καὶ κράτιστος ἦν βασιλεὺς, ὁ δικαιότατός τε καὶ νομιμώτατος — δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, δικασπόλους τε καλῶν τοὺς βασιλεῖς, καὶ θεμιστοπόλους. *Dion. Halicarn. Antiq. Roman. lib.* 5. Vide supra ad *ver.* 57.

Ver. 242 Ἕκτορος] Mire admodum *Plato in Cratylo*: Καὶ τῷ Ἕκτορι αὐτὸς ἔθετο τὸ ὄνομα Ὅμηρος, — παραπλησίαν τῷ Ἀστυάνακτι — Ὁ γὰρ Ἄναξ καὶ ὁ Ἕκτωρ σχεδόν τι ταυτὸν σημαίνει — Οὗ γὰρ ἂν τις Ἄναξ ᾖ, καὶ Ἕκτωρ δήπου ἐστὶ τούτου. δῆλον γὰρ ὅτι κρατεῖ τε αὐτοῦ, καὶ κέκτηται, καὶ Ἔχει αὐτό. Vide infra ad ζ', 402; et ad χ', 508.

Ibid. ἀνδροφόνοιο] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* Graecae vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *c.* 10. Porro, recte ad hunc locum Scholiastes: τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν ἢ ἱππόδαμον, — πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· Εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως.

Ver. 244 Χωόμενος, ὅτ'] Qua ratione χωόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad *ver.* 51.

Ver.

Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν,

Sic dixit Pelides; ſceptrumque proiecit in terram
Aureis clavis diſtinctum: conſedit autem ipſe.
Atrides vero ex altera parte iraſcebatur: His igitur Neſtor
Suaviloquus ſurrexit, argutus Pyliorum orator,
Cuius etiam a lingua melle dulcior fluebat ſermo.
Ei iam duae quidem aetates articulata-voce-loquentium hominum
Defecerant, qui cum ipſo antea ſimul nutriti ſunt et vixerunt
In Pylo eximia, inter tertios autem *iam* regnabat.
Qui illis prudens concionatus eſt, et dixit;
" O Dii, certe magnus luctus Achivam terram invadit.
" Certe laetabitur Priamus, Priamique filii,
" Caeterique Troiani valde gaudebunt animo,
" Si *de* Vobis haec omnia audiverint decertantibus,
" Qui quidem conſilio Danais antecellitis, et pugnando.
" Sed perſuadeamini: ambo nempe iuniores eſtis me.
" Iam enim aliquando ego et cum fortioribus, quam vobis,

250 δίω] A. 2. 3. Iunt. 253 ὅ σφιν] MS. edd. Fl. A. Iunt. v. ad 73. εὖ φρονέων] Fl. A. 1. 258 πέρι] Fl. R. A. Iunt. cf. ad 287. 259 ἐμοῖο] Fl. A. 1. add. ad 301.

Ver. 247 ἐμήνιε] Pronunciabatur (credo) ἐμήνιε. Nam μηνίω ſecundam producit.

Ver. 248 ἀνόρουσε] "*Vt in re magna et "periculoſa, non placide aſſurgentem fa-"cit, ſed* prorumpentem *Senem quoque.*" Vti obſervavit *Camerarius.*

Ver. 249 Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης] "Videtiſne "ut apud *Homerum* ſaepiſſime *Neſtor* de "virtutibus ſuis praedicet? tertiam enim "iam aetatem hominum videbat: nec "erat ei verendum ne vera de ſe prae-"dicans, nimis videretur aut inſolens aut "loquax. Etenim, ut ait *Homerus, ex eius "lingua melle dulcior fluebat oratio.*" Cic. de Senectute. Vide infra ad *ver.* 260, et ad β', 372.

Ver. 252 μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν] Nonagenarius circiter exiſtens.

Ver. 255 Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος] Sic *Virgilius; Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridae.*

Ver. 259 Ἀλλὰ πίθεσθ'] *Tu maior; tibi me eſt aequum parere Menalca. Virg. Ecl.* V. 4. Sententia eadem: ſed apud *Homerum* convenientior Perſona.

Ver. 260 Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ — Ἀνδράσιν ὡμίλησα —, Οὐ γάρ πω etc.] Mire

Senem

Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ ὄ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, ὀυδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·

" Viris consuetudinem - habui, et nunquam me ipsi parvi - penderunt.
" Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,
" Qualem Pirithoumque, Dryantemque, ducem populorum,
" Caeneumque, Exadiumque, et divinum Polyphemum,
" Theseumque Aegidem, similem immortalibus.
" Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:
" Fortissimi quidem erant, et cum fortissimis pugnabant
" Centauris monticolis, et terribiliter interfecerunt,
" Et quidem cum illis habebam - consuetudinem e Pylo profectus,
" Procul ex Apia terra: Evocarunt enim ipsi.

265 Totus versus abest a MS. 266. 67 κράτιστοι, κρατίστοις] MS. 268 Θηρσὶν] MS.

Senem decet iactantia haec et longitudo orationis. At *Scaliger*: "Nestor, *inquit*, "in primo Iliados, loquax; in septimo, "non minus; in quarto, odiosus: in un- "decimo obtundit; in penultimo, etiam "nugatur." *Poëtic.* lib. 5. Aliter sensit *Cicero*, loco supra citato, ad *ver.* 249; et infra, ad β', 372. Aliter etiam *Plutarchus*: Οὐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνως, ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ ὠφελίμως — Ὅρα πρῶτον εἰ προτροπῆς ἕνεκα καὶ ζήλου καὶ φιλοτιμίας τῶν ἀκούοντων, αὑτὸν ἄν τις ἐπαινέσειεν· ὥσπερ ὁ Νέστωρ τὰς ἑαυτοῦ διηγούμενος ἀριστείας καὶ μάχας — Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλήξεως — ἕνεκα, καὶ τοῦ ταπεινῶσαι τὸν αὐθάδη — καθάπερ αὖ πάλιν ὁ Νέστωρ, "Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν" etc. Lib. de Sui laude.

Ibid. ἠέπερ ὑμῖν] *Eustathius* ἡμῖν, praefert, ut κάλλιον, — καὶ ἀνεπαχθέστερον, διὰ τὸ κοινότερον· ἔστι γάρ πως τὸ "ἡμῖν" ὅμοιον τῷ, "οἳ νῦν βροτοί ἐσμεν." Sed *Nestoris personam* magis decet istud, ὑμῖν.

Ver. 264 Πολύφημον] Non utique *Cyclopem* illum, sed *Lapitharum* Ducem quendam.

Ver. 265 Θησέα τ'] Qui rei prosodiacae student, merito hic quaerere poterunt, sitne hic, pes [Θησέα] *dactylus*, an potius contracte *spondaeus*, ac si scriptum fuisset Θησῆ. Nam istud α, in *accusativis Atticis* (quod *haud adverterunt* Grammatici) semper *producitur*. Τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον· *Eurip. Helen.* 97. Εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμόν· *Id. Supplic.* 3. Κήρυξ πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέα καλῶν. *Ib.* 37. Τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρί. *Ibid.* 934. Μενοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον. *Id. Phoeniss.* 776. Ἐτεοκλέα τ' αὖ νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς. *Ibid.* 1258. Σίτοις καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων. *Id. Hippol.* 953. Ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολών. *Ibid.* 1153. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας. *Id. Androm.* 545. Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος. *Ibid.* 1237. Λελειμμένον δὴ βασιλέα, κἀμὲ τοῦδε χρή. *Ibid.* 1247. Sequitur nimirum *Accusativus iste* analogiam *Genitivi*, in lingua tum *Attica*, tum *Ionica*. Πηλῆος, Πηλῆα; Πηλέως Πηλέα. Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆα; Ἀχιλλέως, Ἀχιλλέα. Βασιλῆος, Βασιλῆα; Βασιλέως, Βασιλέα. Similis quaedam Analogia et in aliis reperitur: Τεθνηκότος, Τεθνηότος, Τεθνεῶτος: Κρονίων, Κρονίονος, Κρονίωνος: Μετήορος, Μετέωρος: Λαὸς, Λεώς: Ἵλαος, Ἵλεως: Μενέλαος, Μενέλεως.

Permulta eiusmodi, Poëtas cum iudicio

Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν ὄτις
Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βυλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κὄρην,
Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ, Πηλείδη, 'θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Ἀντιβίην· ἐπεὶ ὄποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτῦχος βασιλεὺς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν

« Et pugnabam pro meis *quidem* viribus ego: cum illis autem nullus
« Eorum, qui nunc homines sunt terrestres, pugnaret;
« Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabantque verbo.
« Verum obedite et vos; quandoquidem obedire melius.
« Neque tu ab isto, quantumvis praestans, auferas puellam,
« Verum sine, ut ei primum dederunt praemium filii Achivorum:
« Neque tu, Pelide, velis contendere regi
« Contra: quia nunquam *ullus* similem, *atque hic*, sortitus est honorem
« Sceptriger rex, cui utique Iupiter gloriam dedit.
« Si autem tu fortior es, Deaque te generavit mater,
« At hic potentior est, quia pluribus imperat.
« Atride, tu autem compesce tuam iram: verum, ego
« Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus

271 κατ' ἐμαυτὸν] MS. edd. vett. ἐμ' αὐτὸν Barn. 277 πηλεΐδ' ἤθελ'] MS. edd. Rom. A. Iunt. recentiores variant.

cio legentibus, a Grammaticis vix observata, occurrent. Sic διᾱκονος, διᾱκονεῖν, secundam *semper producit*. Quamobrem absurdissime vir Doctus, *Phil. Labbe, Dialect. ling. graec. cap.* 7, 16. "διηκόνεον (inquit) pro διεκόνεον:" (Istud enim διεκόνεον si omnino *graecum* esset, iam διᾱκονεῖν *posset* atque etiam necessario *deberet* secundam corripere.) Sic ἀνᾱλίσκω, φλυᾱρεῖν, τᾱριχος, ἀκρῑβὴς, λῑπαρεῖν, λῑπαρ. (quod ab alia esse videtur origine, ac λῑπαρὸς;) semper producuntur. *Eurip. Med.* 325; *Cyclop.* 31; *Ion.* 396; et *Supplic.* 776. *Aeschyl. Prometh.* 941. *Menander apud Athenaeum* p. 245. *Sophocles apud Athenaeum* p. 119. *Idem, Trachin.* 430. *Aristoph. Acharn. Act.* 2. *Scen.* 4. Et *passim*. Vide quoque infra ad *ver.* 338.

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide infra ad *ver.* 398.

Ver. 271 Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ] — κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται. β', 336. *Tum validis flexos incurvat viribus arcus Pro se quisque viri.* *Aen.* V. 500.

Ver. 273 Καὶ μέν μευ βυλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ·

Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες] *Auscultate vos mihi seni iuuenes, cui etiam Iuueni auscultarunt Senes.*

Ver. 277 Μήτε σὺ, Πηλείδη, 'θέλ'] Φασὶ γὰρ, *inquit Eustathius*, μὴ εἶναι παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ "Θέλειν" δισυλλάβως, ἀλλὰ "Ἐθέλειν" μετὰ τοῦ ε. Sed hoc leve est.

Ver. 283 Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν] Qua ratione, Ἀχιλλῆϊ, hic ultimam producat; vide supra ad *ver.* 51.

Ibid. ὃς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν] — *pugnae nodumque moramque.* *Aen.* X. 428. Simplicior *Homeri* elocutio, nec tamen minorem habet Vim.

Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅτιν' ὀ πείσεσθαι ὀΐω.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, ττι κεν εἴποις·
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω,
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κούρης,

" Propugnaculum Acbivis eſt belli mali.
Hunc autem viciſſim - allocutus eſt rex Agamemnon;
" Sane haec omnia, ſenex, convenienter dixiſti;
" Verum hic vir vult ſupra omnes eſſe alios;
" In omnes dominari vult, omnibusque imperare,
" Et omnibus praeeſſe: quae minime perſuaſurum puto.
" Quod ſi ipſum bellicoſum fecerunt Dii ſemper exiſtenres.
" An propterea ipſi permittunt contumelias loqui?
Huic autem interpellato - ſermone reſpondit nobilis Achilles;
" Certe timidusque et nullius pretii vocari debeam,
" Si utique tibi in omni re ceſſero, quamcunque dixeris.
" Aliis ſane haec impera; nec enim mihi
" Praecipias; non enim ego amplius *me* tibi obtemperaturum puto.
" Aliud autem tibi dicam, tu vero in praecordiis tuis conde:
" Manibus quidem non ego pugnabo cauſa puellae,

284 Ἀχαιοῖσι] Fl. A. R. Iunt. Recte. 287 πέρι] Fl. A. R. v. ad 258. 298 οὔτοι] MS. μαχέσομαι] Id. Sic et alibi. add. ad v. 150. 218.

Ver. 286 ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod idem eſt.

Ver. 291 τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι] *Euſtathius* interpretatur, "*Ideone ſermonem eius etiam praevertunt contumeliae?*" Alii, προθέουσιν, *active* accipiunt: Vt ſit, *Idone ei* [προτρέπουσιν] *permittunt*, "[vel, *ideone eum impellunt*,] "*ut contumelias effundat*," Reddi tamen poteſt, etiam ſimpliciſſime; "*Ideone ei* [aequum eſt ut] "*effundantur contumeliae inter loquendum?*" *Clark.* Canter. Lect. N. l 3. putat eſſe antique dictum pro προτιθεῖσι. Sed nec hoc poteſt eſſe *ſinunt*, *permittunt*, quod ſenſus deſiderat. *Ern.*

Ver. 296 Σήμαιν'· οὐ γὰρ] Fuerunt olim, (in his Longinus) qui poſt vocem, ἔμοιγε, diſtinguentes totum hunc verſum expungerent. Quod etſi ferri poteſt, nihil tamen opus videtur.

Ver. 297 σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι] *Senſibus haec imis, res eſt non parva, reponas. Virg. Eclog.* III. 54. *Accipite ergo animis, atque haec mea figite dicta. Aen.* III. 250. — *Tu condita mente teneto. ibid.* 338. — *Simul haec animo hauri. Aen.* XII. 26.

Ver. 298 οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης] Perſtringere hic Achillem Graecos, exiſtimat *Popius*, *Helenae* cauſa bellum gerentes. At vero aliud eſt, bellum

gerere

Οὔτε σοὶ, ὅτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἐςὶ θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν ὅκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν, ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δȣρί.
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
Ἀνςήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαȣ̀ς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

« Neque tecum, neque cum alio quovis, quum a me aufertis, quod dedistis:
« Aliarum autem rerum, quae mihi sunt velocem apud navem nigram,
« Harum utique nihil auferes abripiens, invito me.
« Quin age, fac periculum; ut cognoscant et isti:
« Statim tibi sanguis niger fluet circa lanceam.
Sic hi contrariis contendentes verbis
Surrexerunt; solveruntque concionem apud naves Achivorum.
Pelides quidem ad tentoria et naves aequales
Abiit, cumque Menoetiade et suis sociis:
Atrides autem navem velocem in mare deduxit,
Et in *eam* remiges elegit viginti, inque *eam* hecatomben
Imposuit Deo; insuper vero Chryseidem pulchras genas habentem
Collocavit ducens: dux autem inscendit sapiens Vlysses.
Hi quidem deinde, cum conscendissent, innavigabant humidas vias.
Exercitum autem Atrides lustrari iussit.

299 τῷ] A. 2. 3. I. 301 ἐμεῖο] Fl. A. 2.

gerere *uxoris raptae* gratia; aliud, *captivae* causa, vel sorte vel consensu *datae*. Οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,— ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

Ver. 302 Εἰ δ' ἄγε μὴν] "*Sin autem; age* etc.

Ver. 304 Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι] *Illi haec inter se dubiis de rebus agebant, certantes. Aen.* XI. 445.

Ver. 306 νῆας ἐΐσας] Ἰσοτοίχȣς· *Schol.* ἢ, πορευτικὰς καὶ ταχείας, παρὰ τὸ ἰέναι. *Eustath. Clark.* Νῆες ἐΐσαι sunt *bonae, bene aedificatae.* v. Schol. ad Od. τ. 574. add. ad v. 468.

Ver. 408 Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα] Vocula ista, ἄρα, nequaquam supervacanea est; sed vim habet in *connectenda sententia* cum eo, quod praecessit, *ver.* 141: Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν etc.

Ver. 309 Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν] Κρίνω non habet priorem *ancipitem*: Sed quam habet analogiam, φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα, φᾰνῶ; φᾰσις; eandem sequitur et κρῖνω, ἔκρῖνον, ἔκρῖνα, κρῐνῶ, κρῐσις: Aliaque similiter verba innumera. Vide infra ad *ver.* 314 et 338.

Ver. 311 ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη] *Al.* ἂν δ' ἀρχὸς ἔβη.

Ver. 312 ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα] *Quē per maria humida — Aen.* V. 594.

Ver. 313 ἄνωγεν] Non ex ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad *ver.* 37; et infra ad Θ', 322.

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

Illi igitur lustrabantur, et in mare sordes proiiciebant;
Sacrificabantque Apollini perfectas hecatombas
Taurorum et caprarum, iuxta litus maris infructuosi:
Nidor autem ad coelum ibat circumfusus fumo.
Sic hi quidem haec operabantur per exercitum: neque Agamemnon
Cessabat a contentione, quam primum minatus fuerat Achilli.
Sed is Talthybiumque et Eurybatem affatus est,
Qui ipsi erant praecones et seduli ministri:
« Abite *ad* tentorium Pelidae Achillis,
« Manu prehensam adducite Briseïda pulchris - genis.
« Quod si non dederit, ego ipse auferam,
« Veniens cum pluribus: quod illi et acerbius erit."
Sic dicens, praemisit; asperum autem sermonem addidit *in mandatis*.

317 κνίσῃ] MS. ut v. 66. 321 κήρυκες] MS.

Ver. 314 λύματ' ἔβαλλον] "*Quid caussae afferri potest, cur? immo (quod mirum magis) cur* λυτὸς, λύσις, *brevientur; producantur vero* λύτωρ, λυτὴρ, λῦμα —; *cum tamen ab eadem origine dimanent omnia? Fateor me in his La*byrinthis *filum* Ariadnes *aliquod saepe desiderasse.*" Phil. Labbe Prosod. p. 65.

Nullus tamen revera hic Labyrinthus. Vtique *Verba* innumera, non ἀλόγως, sed certa quadem ac constanti ratione, in quibusdam *Temporibus* vocalem penultimae *semper corripiunt*, in aliis *Temporibus* semper *producunt*. Indeque Derivata, pro eo, a *qua parte* fluant, penultimam similiter vel *perpetuo corripiunt* vel *perpetuo producunt*. Latini habent, *lĕgo*, *lēgi*, quasi contractum ex *lĕlĕgi*. Similiter *sĕdeo*, *sēdi*; indeque *sēdes*, *sēdile*. Item, *mŏveo*, *mōvi*; indeque *mōles*, *mōmentum*, *mōbilis*. Consimili quadam ratione, apud Graecos fit: φαίνω, φανῶ, ἔφανεν, et inde φάσις, φανερός. Κρῖνομαι, κρῖνῆμαι, κέκρῐμαι, κέκρῐται, κρῐσις, κρῐτὴς, κρῐτὸς. Κλῖνομαι, κλῖνῆμαι, κέκλῐμαι, κλῐσις. Δίδωμι, δώσω, indeque δωτήρ. Δέδομαι, δέδοσαι, inde δόσις. Λύω, λύσω, indeque λῦτωρ, λῦτήρ, λῦμα· Λέλῠμαι λέλυσαι, et inde λύσις, λυτὸς etc. Vide supra ad *ver.* 265. 509; et infra ad *ver.* 338; et ad ζ, *ver.* 434.

Ver. 316 ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπονήτου, πολλῆς· ἢ, ὥς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.*

Ver. 322 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 324 ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι, Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι] *Ipse illam, cum exercitu veniens, auferam.* Scholiastes legit: ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι Ἐλθὼν, σὺν πλεόνεσσι· *Ipse veniens, et illam auferam, et alia plura.* Prior lectio et *simplicior* multo est, et *Iniqui* minorem habet speciem.

Ver. 326 προΐει] vid. ad v. 3. bene mox v. 336. et γ'. 118. vertitur *misit*. Gloss. interlin. MS. L. ἔπεμψε. *Ern.*

Ver.

Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· ὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, ὐδέ τι μὶν προσεφώνεον, ὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Ἄσσον ἴτ'· ὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης·
Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
Καί σφῶϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔςων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,

Hi itaque inviti iverunt juxta litus maris infructuosi:
Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt.
Illum autem invenerunt apudque tentorium et navem nigram
Sedentem: neque sane hos intuitus laetatus est Achilles.
Hi quidem perterriti, et reverentes Regem
Stabant, neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.
Sed is cognovit suis in mentibus, dixitque;
" Salvete praecones, Iovis nuncii, atque etiam hominum:
" Propius accedite; nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
" Qui vos misit Briseïdis causa puellae.
" Verum age, generose Patrocle, educ puellam,
" Et ipsis trade, ut abducant: ipsi autem testes sint
" Coram Diis beatis, coramque mortalibus hominibus.

328 Μυρμιδόνων ἐπὶ] Rom. MS. v. ad v. 253. 335 ὔτε] Rom. ὔτοι Ald. 1. 336 ὃ σφῶϊ]

Ver. 330 ὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς] *Nec* vero Alciden me *sum laetatus* euntem Accepisse. *Aen.* VI. 392. Ἡ ἀντίφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον — Ὅταν λέγῃ, ἐπεὶ ὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν, μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως. τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν θέλει. Ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ὐδ' ἄρα τώγε "ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς· Τὸ γὰρ λίαν λυπεῖσθαι, τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν. *Hermogenes* περὶ μεθόδυ δεινότητος, *c.* 37. add. add. *β.* 269.

Ver. 332 ὐδέ τι μὶν προσεφώνεον] *Silentio isto* significantius, quam ullo sermone potuissent, et *Agamemnonis* honori, et *Achillis*, et *suae* etiam *ipsorum* saluti, consulunt. Vt recte hic annotavit *Popius*; et Domina *Dacier*.

Ver. 334 Διὸς ἄγγελοι] Iure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 338 τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔςων] *Ipsi autem testes sint.* Plerique vertunt: *Vos autem ipsi testes estote*: nec tamen agnoscunt, quod in uno MS. repperit *Barnesius*, ἔςον.

Caeterum, cum μάρτῠροι et μάρτῠρες semper *corripiantur*; mirati sunt *Prosodiae* Scriptores, qui factum sit ut μαρτύρομαι secundam producat. "*Ipsum "quoque* ἐπιμαρτύρομαι, *quod forte mi"rum videbitur, producit υ*: Phil. Labbe *Prosod.* p. 45. Nec tamen hac in re quidquam *miri*, cum sit ex *Analogia* generali. Verba nimirum innumera sunt, quae in *praesentibus* et *imperfectis* omnibus, et in *Aoristis primis* activis et mediis, *semper producantur*; in *futuris* autem et *Aoristis secundis* omnibus, *semper corripiantur.* φαίνω, ἔφαινον; φᾰνῶ, ἔφανον, ἐφανόμην, indeque φᾰσις, φανερὰς etc. κρῖνω, ἔκρῖνον, ἔκρινα; κρῐνῶ,

 inde-

Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἴποτε δ᾽ αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· - - - ἦ γὰρ ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,

« Et coram rege immiti. Sin vero unquam posthac
« Opus me fuerit ad indignam pestem arcendam
« Ab aliis: — Certe enim ille perniciosis consiliis furit,
« Neque omnino potest circumspicere simul praesentia et futura

indeque κρῖσις, κριτὸς, κριτὴς etc. Περαίνω, ἐπέραινον, ἐπέρᾶνα, περανῶ, ἐπέρᾰνον. Ἔχει περᾶνας εἴπερ εἴργασαι τάδε. *Sophoc. Ai.* 22. Καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ᾽ ᾗ φευξόμεθα. *Eurip. Med.* 341.

Secundum eandem igitur analogiam, μαρτῦρομαι, ἐμαρτῡρόμην, necessario *semper producuntur*: Πίστιν μεγίστην καὶ θεὸς μαρτῦρεται. *Eurip. Med.* 22. Ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτῦρομαι. *Ibid.* 619. Μαρτῡρόμενος δαίμονας ὥς μοι *Ibid.* 1410. Μαρτῦρομαι. ξυλλάμβαν᾽ αὐτοῦ τὸ στόμα. *Aristoph. Acharn.* 926. Μαρτῦρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκίου χύτρας. *Id. Danaid.* Κᾆπειτ᾽ ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτῦρομαι. *Id. Nub.* 495. Μαρτῦρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος. *Id. Avib.* 1032. Futurum autem, μαρτῠροῦμαι, *semper corripitur*; indeque deductum Verbum μαρτῠρέω, in *omnibus* ubique *temporibus* semper *corripitur*: Ἔσται τὸ λοιπὸν οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν. *Aristoph. Eccles.* 557. Οὐ μαρτῠρήσει ταῦθ᾽ ὁ κατθανὼν νέκυς. *Sophocl. Antigon.* 525. Legentibus, perpetuo occurrent exempla. Atque hinc μάρτῠρες, μάρτῠροι, et similia In quibus universis, istud υ nusquam reperitur commune.

Simili analogia, κύρω, primam *producit*; et inde, κῦριος. Futurum autem κυρῶ, *corripitur*; et inde Verbum κῠρέω, per *omnia* omnino *tempora* semper *corripitur*. Similiter φῖλομαι, φῖλασθαι, prima producta, [ἑ, 61 et 117; et κ᾽, 280, et ὑ, 304;] sed futurum φῐλῶ indeque φῐλέομαι, quod primam per *omnia tempora* necessario corripit. Item πορφῦρω, πορφῠρῶ; et inde πορφῠρεος. Vide supra, ad *ver.* 265, 309, 314; et infra; ad ζ᾽, 434.

Ver. 340 Εἴποτε δ᾽ αὖτε Χρειὼ ἐμεῖο γένηται] Editi, et quas viderim Versiones, haec cum superioribus ita connectunt, ut istud (δὲ) prorsus *supervacaneum* sit. Μάρτυροι ἔστων πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ᾽ αὖτε etc. Quod valde durum est. Distingue post vocem ἀπηνέος; Eritque illud Εἴποτε δ᾽ αὖτε Χειρὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις—, minatio acerba cum elegantissima ἀποσιωπήσει. Vide supra ad *ver.* 135. In Aliis Scriptoribus, istiusmodi Aposiopesis non observata, viros etiam doctissimos nonnunquam in fraudem induxit. In indicibus ad optimas *Terentii* editiones, vox *Nisi* posita dicitur pro *Sed.* Eunuch. Act. 3. Sc. 4. l. ult. "*Nisi quic-*"*quid est,*" etc. Equidem non crediderim. Neque ullus dubito, quin legendum sit cum Aposiopesi; "*Nisi* —. *Quicquid est,*" etc. Similiter, Adelph. Act. I. sc. 2. lin. penult. *Clark.* MS. Lips. sic interpungit, ut voluit Clarkius.

Ver. 342 ἦ γὰρ ὅγ᾽] Qua ratione, γὰρ, hic producatur, vide supra ad *ver.* 51.

Ibid, ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει] Cum versus hic λαγαρὸς sit, τινὲς (*inquit* Eustathius) ἐτόλμησαν γράψαι, Ὀλωῇσι. Atque ita edidit *Barnesius*. Quod tamen non factum oportuit, ex mera coniectura. Alii scripserunt, ὀλοιῇσι. Sed neque hoc satis firmo nititur fundamento. Orthographia non mutata, pronunciabitur fortasse ὀλουῇσι, vel *olouvesi*; quo fere modo οἶνος pronunciabatur *Winos*. Notatu dignum quod scribit *Athenaeus lib.* 11. *c.* 5. Οἱ Ἀχαιοὶ [*forte* Ἀρχαῖοι] τῷ ο ἀπεχρῶντο, οὐ μόνον ἐφ᾽ ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο μόνον γράφουσι Sed et in *hoc eodem vocabulo* versum λαγαρὸν alibi effecit Poëta: χ᾽, 5. Ἕκτορα δ᾽ αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ᾽ ἐπέδησεν· Vt forte consulto factum sit, ad vehementissimum affectum exprimendum. Simili fere ratione, ac, λ᾽, 36, Τῇ δ᾽ ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο, Et, μ᾽, 208. Τρῶες δ᾽ ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. Quo utroque in loco versus ipse videtur quasi *diriguisse*. Non sine magno artificio; cum utique facillime dicere potuisset, ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον. Vide infra ad λ᾽, 26; et ad μ᾽, 208.

Ver.

Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,

" Vt sibi apud naves salvi pugnent Achivi.
Sic dixit: Patroclus autem caro paruit sodali,
Eduxitque tentorio Briseïda pulchris-genis,
Et tradidit abducendam: illi autem redibant ad naves Achivorum:
Atque invita una cum his mulier ibat. Sed Achilles
Lachrymans, a sociis statim sedit seorsum separatus,
Littus ad maris cani, inspiciens nigrum pontum.
Multa autem matri dilectae supplicavit, manus porrigens;
" Mater, quandoquidem me peperisti brevis aevi existentem,
" Honorem saltem mihi debebat Olympius tribuere,
" Iupiter altitonans; nunc autem neque me tantillum quidem honoravit;
" Certe enim me Atrides late-dominans Agamemnon
"Contumelia affecit: prehendens enim habet praemium, ipse cum abstulerit.
Sic dixit lachrymas fundens. Hunc autem audivit veneranda mater,

344 βένθεσι] MS.

Ver. 344 Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί] *Al.* μαχοίατ' Ἀχαιοί. Caeterum magno hoc cum affectu dictum: *Haud secum animo praecepit Agamemnon, qua ratione Troianos classem ipsam Achivorum, simul atque Ego abiero, oppugnaturos repellat.*

Ver. 348 γυνὴ κίεν] Ὅρα τὸ, "γυνὴ" ἔμφασιν ἔχον διαθέσεως, ἣν πάσχοι ἂν ἄλοχος ἀποσπωμένη φίλου ἀνδρός. *Eustathius.*

Ibid. Ἀχιλλεὺς δακρύσας] Heroas Homericos lacrimantes, nominatim Achillem; sive potius Homerum lacrimantes inducentem, bene defendit Cl. Riccius Diss. Hom. XIII. *Ern.*

Ver. 349 ἕζετο νόσφι λιασθεὶς] *Sedit seorsum.* Editiones pleraeque Versionum, et in hoc loco et passim, scribunt inepte admodum, *seorsim*. *Seorsum*, est *seversum*; eadem analogia, ac *sursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, prorsum, retrorsum, quorsum, eo versum, quoquoversum*: et similia.

Vec. 35 Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, — Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ — Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε] *Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis, Multa querens, atque hac affatus voce parentem; Mater Cyrene, mater, quae gurgitis huius Ima tenes; quid me praeclara stirpe Deorum? etc.* Georgic. IV. 319.

Ver. 352 μινυνθάδιόν περ ἐόντα Τιμήν περ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος] Vide infra, *ι*, 412, Εἰ μέν κ' αὖθι μένων *etc.*

Ver. 356 Ἠτίμησεν] Οἱ νέοι καὶ οἱ πλούσιοι, ὑβρισταί· ὑπερέχειν γὰρ οἴονται, ὑβρίζοντες. Ὕβρεως δὲ ἀτιμία· Ὁ δὲ ἀτιμάζων, ὀλιγωρεῖ· — Διὸ λέγει ὀργιζόμενος ὁ Ἀχιλλεύς, "Ἠτίμησεν" etc. *Aristot. Rhetoric. lib.* 2. *c.* 2.

Ver. 357 Ὣς φάτο δακρυχέων] *Constitit; et lachrymans, — inquit. Aen.* I. 463.

Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,

Sedens in profunditatibus maris apud patrem senem:
Raptimque emersit e cano mari, velut nebula;
Et ante ipsum sedit lachrymas-fundentem,
Manuque ipsum demulsit, et verba fecit, et compellavit;
« Fili, quid fles? Quis vero tibi mentem invasit moeror?
« Dic; ne celes animo; ut sciamus ambo.
Hanc autem graviter suspirans allocutus est pedibus velox Achilles;
« Nosti: cur tibi haec scienti omnia dicam?
« Ivimus in Theben sacram urbem Eetionis,
« Hancque diripuimus, et adduximus huc omnia:
« Et haec quidem bene diviserunt inter se filii Achivorum,
« Elegerunt autem Atridae Chryseïda pulchris-genis:
« Chryses vero postea sacerdos longe-iaculantis Apollinis
« Venit ad veloces naves Achivorum aere-loricatorum,
« Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-libertationis,
« Infulam habens in manibus longe-iaculantis Apollinis
« Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos,
« Atridas vero imprimis, duos duces populorum.
« Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi,

365 ἀγορεύσω] MS. non male. 368 δάσαντο] MS. 372 λυσσόμενος] MS.
373 στέμμα τ'] Rom. v. ad 14. 374 καὶ λίσσετο] MS.

Multa gemens; largoque humectat flumine vultum. ibid. 469. Sic fatur lachrymans. Aen. VI. 1.

Ver. 361 Χειρί τε μιν κατέρεξεν, — Τέκνον, τί κλαίεις; τί δὲ σε φρένας ἵκετο πένθος] *dextraque prehensum Continuit, roseoque haec insuper addidit ore: Nate quis indomitas tantus dolor excitat iras? Aen.* II. 592.

Ver. 364 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη] *Quaerenti, talibus ille Suspirans imoque trahens a pectore vocem. Aen.* I. 374.

Ver. 365 Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ'] *Scis, Proteu, scis ipse, Georgic.* IV. 447.

Ver. 372 Λυσόμενός τε θύγατρα] Vide supra, *ver.* 13 etc.

Ver.

Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος,
Ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.

" Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium:
" At non Atridae Agamemnoni placuit animo;
" Sed contumeliose dimisit, et minacem sermonem addebat.
" Iratus itaque senex retro abivit: hunc autem Apollo
" Precantem exaudivit, quoniam valde illi carus erat:
" Misit itaque in Argivos malam sagittam; populi vero
" Moriebantur alii super alios: ibantque spicula Dei
" Quoquoversus per exercitum latum Achivorum: nobis autem vates
" Peritus in concione narrabat vaticinia Apollinis.
" *Tum* statim ego primus hortabar Deum placare.
" Atridem vero deinde ira cepit; statimque exsurgens
" Minatus est verbum, quod utique et perfectum est.
" Illam quidem enim cum navi veloci nigris-oculis Achivi
" Ad Chrysen deducunt, feruntque donaria Deo:
" At *mihi* iam nuper e tentorio iverunt praecones abducentes
" Puellam Brisei, quam mihi dederant filii Achivorum.
" Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.
" Profecta ad coelum Jovem precare, si unquam utique aliquid
" Vel verbo iuvisti cor Jovis, vel etiam facto.

377 δεχθ' ἄποινα] MS. 394. λίσσαι] Ald. 2.3. I.

Ver. 30 τοῖο δ' Ἀπόλλων Εὐξαμένου ἤκουσεν] *Audiit illa Deus. Aen.* 424.

Ver. 382 οἱ δέ νυ λαοὶ] Non supervacaneum est istud, νυ. Eam enim fere vim habet, ac si Latine dicas, "*Milites vero* "*statim*" etc. Ortum habet scilicet ex vocabulo νῦν.

Ver. 286 κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι] *orandaque Divae Numina conclamant. Aen.* III. 232.

Ver. 393 παιδὸς ἑῆος] τοῦ σοῦ· οἱ δὲ, ἀγαθοῦ. *Schol.*

Ver. 394 Δία λίσαι] Qua ratione vox, Δία, hic ultimam producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 395 Ἢ ἔπει,— ἠὲ καὶ ἔργῳ] Suggerere

Πολλάκι γάρ σέο, πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ᾽ ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ᾽, ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀλλὰ σὺ τόν γ᾽ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ᾽ Ἑκατόγχειρον καλέσασ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες

" Saepe enim te patris in aedibus audivi
" Gloriantem, quum dicebas, ab atras - nubes - cogente Saturnio
" Solam te inter immortales indignam perniciem avertiſſe,
" Quando ipſum colligare coeleſtes voluerunt alii,
" Junoque et Neptunus et Pallas Minerva:
" Sed tu eum, quum veniſſes, Dea, liberaſti a vinculis,
" Statim Centimanum vocans in excelſum Olympum,
" Quem Briareum vocant Dii, homines autem omnes

gerere videntur haec verba, verſum illum *Sophoclis* in *Trachiniis* 1066 Ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ hoc modo emendari poſſe, Ὦ πολλὰ δὴτ᾽ ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακὰ quem et *Cicero* hoc modo vertit, *O multa* dictu *gravia*, perpeſſu *aſpera*!

Ver. 396 Πολλάκι γὰρ σέο] Καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ὁ ποιητὴς, τίς μὲν ἂν ἦν ἀτέχνου ἀπαιτήσεως τρόπος, τίς δὲ ἐντέχνου. Ὁ Ἀχιλλεὺς τῇ μητρὶ λέγει, "Πολλάκι γὰρ σέο etc." *Dion. Halicarn. libr. qui inſcribitur* Τέχνη, *cap.* 9. Quem vide.

Ibid. πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν] *In aedibus Patris* Mei. "*Hoc enim ita ſolet fere* "*intelligi, cum* Pater *aut* Mater *tantum di*"*citur*:" Vt recte *Camerarius*· Ἐν τοῖς τοῦ πατρός ΜΟΥ Πηλέως οἴκοις· ἐν θαλάσσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. *Schol.*

Ver. 397 κελαινεφέϊ κρονίωνι, ὅτε μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ι, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνεται, ὡς Μαχάονες, Ὑπερίονες· ὅτε δὲ βραχὺ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς Εὐρυτίωνες. *Moſchopuli. Schol. ad huius libri ver.* 502. Quod quidem qua analogia fiat, vide ſupra ad *ver.* 265.

Ver. 398 Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν] In vocum quarundam pluſquam triſyllabarum pede priori apud Graecos, praeſertim cum ſyllabae primae Vocalis ſit ω vel ι, adeo parum in pronunciando *tribrachyn* inter *dactylumque* intereſt, ut uterque potuerit legitime uſurpari. Scilicet in voce, ἀθάνατος, ἀκάματος, ἀπονέεσθαι, ἀγοράασθε, ἀποδίωμαι, Πριαμίδης, et ſimilibus.

Ver. 399 Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι] Veri ſimillimum eſt haec non ab *Homero* conficta, ſed ab antiquis fuiſſe deſumpta Philoſophis, qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, ſub huiuſmodi fabulis ſoliti ſunt docere. Quarum tamen fabularum ſubtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatus intelligentiam parum facit. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, οὐδ᾽ Ὁμηρικὸν — Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, — οὐδ᾽ Ὁμηρικόν *Strabo lib.* I. *p.* 38 *et* 45. *Al.* 20 *et* 25. *Clark.* Immo Philoſophi fabulas interpretationibus phyſicis commendare, ac defendere tentarunt. Putem potius, aliquid verae hiſtoriae ſubeſſe, quod poëtae ſuo more ornatius et mirabilibus fecerint. *Ern.*

Ibid. Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι] *Schol.* Οἱ Τιτᾶνες· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· — Μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι· Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. ο, 224.

Ver. 400 Ἥρη τ᾽ ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] *Al.* καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Caeterum optimo artificio Jovi hic ii memorantur fuiſſe inimici, qui a partibus iam ſtabant *Achivorum*, qui ut plectantur oratum mittitur Thetis.

Ver. 402 Ὦχ᾽ Ἑκατόγχειρον] *Et centum-geminus Briareus. Aen.* VI. 287. *Aegaeon qualis, centum cui brachia dicunt, Centenaſque manus. Aen.* X. 567.

Ver. 403 Ὃν Βριάρεων] Pronunciabatur Βριάρων. Vide infra ad β', 811.

Ibid. Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες

Αἰγαίων᾽· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδέ τ᾽ ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ᾽ ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ὤ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ᾽ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ᾽ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ᾽ ἅμα τ᾽ ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων

" Aegaeonem: is enim viribus suo patre praestantior.
" Qui porro apud Saturnium sedebat, gloria laetus.
" Hunc utique exhorruerunt immortales Dii, neque *Jovem* amplius ligaverunt.
" His nunc illi in memoriam revocatis asside, et prehende genua,
" Si quo modo velit Troianis auxiliari,
" Ad puppes vero usque et ad mare concludere Achivos
" Caesos, ut omnes fruantur rege:
" Sentiat autem Atrides late-dominans Agamemnon
" Suam culpam; quod fortissimum Achivorum nihil honorarit.
Huic autem respondit deinde Thetis, lachrymas-effundens;
" Heu; fili mi, cur te enutrivi, quem malo fato peperi?
" O utinam apud naves sine lachrymis et illaesus
" Sederes; quoniam tibi aevum breve, neque valde diuturnum!
" Nunc autem simul et cito-moriturus, et aerumnosus supra omnes

404 Αἰγαιων᾽] Ald. I. 406 οὐδέτ᾽] MS. 409 Τε abest edd. Fl. Rom. Ald. I. 412 ἔτισεν] MS. Fl. Aldd. Rom. Iunt. 413 καταδακρυχέουσα] MS. Fl.

πάντες Αἰγαίων᾽] Similis loquendi ratio β', 813. υ, 74. ξ', 291. item *Odyss.* κ', 305. Qua de re lepide admodum *Dio Chrysost. Orat.* II. Οὐ μόνον ἐξὸν Ὁμήρῳ τὰς ἄλλας γλώττας μιγνύειν τὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ποτὲ μὲν Αἰολίζειν, ποτὲ δὲ Δωρίζειν, ποτὲ δὲ Ἰάζειν, ἀλλὰ καὶ Διαστὶ διαλέγεσθαι. Caeterum hac loquendi ratione, *Eustathius* sic; Τὸ μὲν ὅλως κρεῖττον τῶν ὀνομάτων θεοῖς δίδωσιν ἡ ποίησις, ὡς θειότερον. *Scholiastes* autem sic; τῶν διωνύμων, τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Camerarius* similiter: "*Quod ad Deorum appellationem nomen* "*referatur*; antiquius *putandum*; recen"tius *autem, quod ad Hominum.*" Mihi *sic* videtur: quae *Eruditioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quae *Vulgo* magis trita, *Hominibus*. Vide infra ad ζ', 402.

Ver. 404 ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων] Patre suo *Neptuno* fortior. Caeterum hunc locum olim ita legerunt nonnulli; — ὁ γὰρ αὖτε βίῃ πολὺ φέρτερος ἦε Πάντων, οἳ ναίουσ᾽ ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα. Vide *Eustath*, *et Henr. Stephanum.*

Ver. 405 παρὰ κρονίωνι] De analogia τοῦ κρονίονες et κρονίωνες, vide supra ad *ver.* 397; et infra ad β', 818.

Ver. 406 οὐδέ τ᾽ ἔδησαν] Neque ad Jovem ligandum amplius aggressi sunt. *Al.* οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔδησαν. Quod eodem redit.

Ver. 410 ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος] τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω· ζ, 353. — εἰ αὖτε κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς Πρῶτοι ἐπαύρηαι — υ, 16.

Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι·
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.

" Es: idcirco te malo fato peperi in aedibus.
" Hoc tamen dictura verbum Iovi gaudenti-fulmine
" Vado ipsa in Olympum valde nivosum, si persuadebitur.
" Sed tu quidem nunc, navibus assidens velocibus,
" Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.
" Iupiter enim in Oceanum ad inculpatos Aethiopas
" Hesternus abiit ad convivium; Diique simul omnes sequuti sunt.
" Duodecima autem rursus veniet in coelum:
" Et tunc postea vadam Iovis ad aere-fundatam domum,
" Et ipsius genibus advolvar, et eum persuasum iri puto.

418 μεγάροισιν] MS. Fl. Ald. Rom. Iunt. 421 ὠκυπόροισιν] MS. edd. eaed. 423 ἐς ὠκ.] Fl. Sic habet et Strabo I. p. 59. 425 αὖτις] MS. v. ad v. 513.

Ver. 416 ἔτι μάλα δὴν] Qua ratione μάλα hic ultimam producat; item ἐπὶ, *ver.* 437; vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 422 πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν] *Caetera parce, puer, bello. Aen.* IX. 656.

Ver. 423 Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας] Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας, Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν. *Odyss.* ά, 22. *Oceani finem iuxta, solemque cadentem, Vltimus Aethiopum locus est. Aen.* IV. 480. *Oceanum* hic intelligit *Strabo*, τὸν ὠκεανὸν τὸν καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα τεταγμένον. *lib.* I. Scholiastes autem, ὁ δὲ Ὠκεανὸς, inquit, ποταμός ἐστι, καθ' Ὅμηρον. Item *Diodorus Siculus*: Τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἐκδημίαν ἐκεῖθεν [ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν] αὐτὸν μετενεγκεῖν· κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεὼν τοῦ Διὸς περαιοῦσθαι τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας τοῦ θεοῦ παρόντος· *lib.* I. *sub finem.* Et paullo superius: Τοὺς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον Ὠκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖλον. *p.* 86 *et* 86. Caeterum ἀμύμονας, hic *pios* significat, et *vivendi ratione simplices.* Quanquam alii, ut testatur *Eustathius*, legunt κατὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας.

Ver. 425 Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις] *Macrobius*, Jovis appellatione *Solem* intelligens, ad *Horarum* hoc numerum refert, quae Hemisphaerii superioris exortum metiuntur; vel ad *duodecim Signa. Lib.* 1. *c.* 23. Sed multo satius est, *Festum* hic *aliquod* intelligi *Aethiopum*, per *duodecim dies* celebratum. Quod quidem *Festum* si *qua parte anni* inciderit, ex antiqua aliqua historia colligi posset; ut adeo, *qua parte* anni, quae in *Iliade* narrantur, contigerint, *certo ac praefinito* posset exponi; inde lucis forte plurimum, ad huius Poëmatis partes quasdam illustrandas, afferri posse arbitratur *Popius*. De toto certe liquet, et in universum, tempore *verno* haec omnia narrari gesta. Liber enim decimus quartus, *ver.* 153 — 348, *Veris* omnino intelligenda est descriptio. *Clark.* add. de h. l. Riccium V. C. Diss. XXIX.

Ver. 426 χαλκοβατὲς δῶ] *Stabilem* utique, non *solidam*: Vt recte annotavit *Domina Dacier*. Quanquam et *solidum* credebant Veteres *coelum*.

Ver. 427 Καί μιν γουνάσομαι] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver.

Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν, ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

Sic utique locuta abiit: illum autem reliquit ibi
Iratum in animo, *propter* mulierem eleganter-cinctam,
Quam utique vi ab invito abstulerant. Sed Ulysses
In Chrysen pervenit, ducens sacram hecatomben.
Hi autem quando portum valde profundum intraverant,
Vela quidem legerunt, posueruntque in navi nigra;
Malum autem receptaculo suo admoverunt, rudentibus demissum
Statim; ipsamque in stationem protraxerunt remis,
Anchorasque iecerunt, ac retinacula alligaverunt:
Et ipsi autem exierunt in littus maris;
Et hecatomben exposuerunt longe-iaculanti Apollini.
Dein et Chryseis navi exivit pontigrada.
Hanc quidem postea ad altare ducens sapiens Ulysses,
Patri charo in manibus posuit, et ipsum allocutus est;
« O Chryse, protinus misit me rex virorum Agamemnon,
« Filiamque tibi ut ducerem, Phoeboque sacram hecatomben

Ver. 428 Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο] *Sic fatus, nocti se immiscuit atrae. Aen.* IV. 570.

Ver. 434 πέλασαν] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 435 τὴν δ' εἰς ὅρμον] ὅρμος non recte vertitur *portus*, sed *statio* in portu. Nam et iam pridem, *ver.* 432, erat navis in *portu*: λιμένος ἐντός.

Ver. 436 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν] *Anchora de prora iacitur, stant littore puppes. Aen.* III. 277.

Ver. 436—439 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον — Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ — Ἐκ δ' ἑκατόμβην — Ἐκ δὲ Χρυσηΐς] Mirando admodum artificio Poëta, in rebus *minutis* narrandis, et hic et alias, sententias singulas singulis versibus absolvit. Quod semper in narratione *sublimiori* longe aliter fit. Vide infra ad β', 1·2; et ad ι, 210, 589.

Ver. 439 Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο] Et in hoc versu *numeri ipsi* mulierem tarde cauteque incedentem depingunt.

Ver. 442 πρό μ' ἔπεμψεν] Istud πρό, non est nihili. Respondet prope Latino, *protinus. Clark.* Argutatio haec est. vid. ad v. 3.

Ver.

Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασσώμεθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

" Sacrificarem pro Danais; ut placemus Deum,
" Qui modo Argivis acerbissimos dolores immisit.
Sic locutus, in manibus posuit. Ille autem accepit gaudens
Filiam dilectam: hi vero confestim Deo splendidam hecatombam
Ordine statuerunt rite aedificatum circa altare,
Manusque deinde lavarunt, et molas sustulerunt.
His autem Chryses alta voce precabatur, manibus sublatis:
" Audi me, argenteum-arcum habens, qui Chrysen tueris,
" Cillamque eximiam, Tenedoque potenter imperas:
" Jam quidem aliquando me antea exaudisti precantem;
" Honorasti quidem me, valde autem laesisti populum Achivorum:
" Itidem et nunc mihi hoc perfice votum,
" Iam nunc a Danais indignam pestem remove.
Sic dixit orans; hunc vero exaudivit Phoebus Apollo.
Caeterum postquam precati sunt, et molas proiecerunt,

444 ἱλασόμεσθ'] MS.

Ver. 444 Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν] Sic *Virgilius*: Cum *faciam* vitula pro frugibus. *Eclog.* III. 77. "*Cum faciam*' nimirum, est, *cum sacra faciam*. Vt plane ineptissimi sint, qui voces *facere* et ποιεῖν, *sacrificales* esse contendant etiam tum, cum et *alium* habent sibi coniunctum *Accusativum*: ut τοῦτο ποιεῖτε, *Hoc facite*, et similia.

Ibid. ὄφρ' ἱλασσώμεθ' ἄνακτα] Dawes Misc. Crit. p. 147 corrigit e vestigiis Flor. ed. ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα. Recte. Consentit MS. Lips. qui totidem literis sic habet. Syllaba secunda corripitur, quia futurum hoc ducitur ab ἱλάσκομαι. de quo ad hunc ipsum librum agit Clarkius. *Ern.*

Ver. 449 Χερνίψαντο δ' ἔπειτα etc.] Ταῦτα δὲ Ῥωμαίους ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ πράττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἐπίσταμαι· καὶ μιᾷ πίστει τῇδε ἀρκούμενος οὐ βαρβάρους ἐπείσθην εἶναι τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας Ἕλληνας. *Dion. Hal. Antiq. Roman. lib.* 7.

Ibid. οὐλοχύτας] *Mola salsa*. Horat. Serm. lib. 2. Ecl. 3.

Ver. 440 μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών] *duplices tendens ad sidera palmas. Aen. I.* 97. *Et duplices cum voce manus ad sidera. Aen.* X. 667.

Ver. 451 ἀμφιβέβηκας] Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 454 ἐμὲ, μέγα] Qua ratione ἐμὲ ultimam hic producat, vide supra ad *ver.* 51.

Ver. 458 καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο] *Al.* οὐλοχύτας ἀνέλοντο· ex *ver.* 449 supra.

Ver.

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα·

Cervicem retro egerunt quidem primum, et iugularunt, et excoriarunt,
Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,
Postquam duplicaverant; super ipsis autem frustra cruda posuerunt.
Adolebat autem in lignis fissis senex, et insuper nigrum vinum
Libabat: invenesqne, secus illum, renebant verua in 5 mucrones fissa manibus.
Tum postquam femora exusta erant; et viscera gustarant,
Minntatim dein secuerunt caetera, et verubus transfixerunt,
Assarunrque scire, detraxeruntque omnia.
Atque ubi cessarunt ab opere, appararunrque convivium,

Ver. 459 Αὖ ἔρυσαν] *Resupinarunt.* Vide infra, θ' 325. *Εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον. Schol. Brev.* Ἀνέστρεψαν τὸν τράχηλον τοῦ ἱερείου, ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ. *Schol. Moschopuli.* Ἄνω τρέπων ἔσφαζεν. *Sophoc. Clark.* Nempe, Deo coelesti sacrificatur.

Ibid. καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν] *Illi se "praedae accingunt, dapibusque futuris: "Tergora diripiunt cōstis, et viscera nu"dant: Pars in frusta secant, verubus"que trementia figunt. Littore abena lo"cant alii, flammasque ministrant. Tum "victu revocant vires. Aen.* I. 214.

Ver. 460 Μηρούς τ' ἐξέταμον] *Prosecuerunt.* Vnde *Prosecta*, vox sacrificalis.

Ver. 461 ὠμοθέτησαν] Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. *Schol.*

Ver. 462 αἴθοπα οἶνον] *"Coniectare "me, vinum, quod semina quaedam Caloris "in sese haberet, essetque natura ignitius; "ob eam rem dictum esse ab Homero* αἴθοπα οἶνον; *non, ut alii putarent, propter "Colorem."* Gell. lib. 17 c. 8. *"Num "quia Vinum semina quaedam in se Ca"loris habet, et ob eam rem* Homerus *"dixit* αἴθοπα οἶνον; *non, ut quidam pu"tant, propter Colorem?"* Macrob. lib. 7 c. 12. *Generosum* Vinum. *Clark.* Argutationes istae sunt. αἴθοπα οἶνον vocar a colore saturiori, bene colorarum: quod est signum boni vini: etiam *rubens*, ut Ovidius appellat. *Ern.*

Ver. 463 πεμπώβολα] *Schol.* Πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης, τριαινοειδῶς <u>*Quincuplex*</u> *veru, craticulae simile.*

Ver. 464 Αὐτάρ ἐπεὶ] Αὐτὰρ, quod est, αὖτ' ἄρ, eandem fere vim haber, ac Latinum *"autem,"* seu *"tum deinceps:"* Et proinde longe aliud est quam ἀλλά. Nempe αὐτὰρ, ordine disposita atque sententia connectit; ἀλλὰ, inter se opposita disiungit. Quod cum non intelligeret *Barnesius*; sententiam infra, ξ', 101, penitus iugulavit, inserciendo αὐτὰρ pro ἀλλά. Vide ad locum. *Clark.* Quare secunda in ἐπάσαντο brevis sit, cum habet significationem edendi, miror non docuisse Clarkium, qui in hoc genere acutius aliis vidit. Rario est non in significatione, ut vulgo Grammarici tradunt, sed quod est a πάσσομαι. de quo dixi ad Callim. H. in Cererem. *Ern.*

Ver. 465 Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα] Haud scio facetusne sit magis, an ridiculus, quem hinc arripuit *Martialis* iocum: Si tibi *Mistyllus* coquus, Aemiliane, vocatur; Dicetur quare non *Taratalla* mihi? *Lib.* I. 51.

Ver. 466 Ὤπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὁμήρου τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. — Οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων, ὡς ἐγῷμαι, Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. *Plat. de Republ. l.* 3.

Ver.

Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

Convivati ſunt: neque quicquam animus indiguit cibo aequali.
Porro poſtquam potus et cibi deſiderium exemerant,
Pueri quidam crateras coronabant vino;
Diſtribuebantque omnibus, auſpicantes poculis.
Illi igitur totum diem cantu Deum placabant,
Laetum canentes paeana, iuvenes Achivorum,
Cantu celebrantes longe iaculantem *Apollinem*: ille autem animo delecta-
Quando vero ſol occidit, et tenebrae ſupervenerunt, [batur audiens.
Vtique tunc dormiverunt iuxta retinacula navis.
Quando autem mane-genita apparuit roſea-digitos Aurora,

Ver. 468 οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο] *Nec non abunde erant contenti.* Henr. Stephanus legendum contendit, οὐδ' ἔτι. Cui tamen non aſſentior. *Clark.* Vulgo colon eſt poſt δαίνυντ'. quod mutavi, et poſui poſt δαῖτα. In MS. Lipſ. non eſt interpunctio poſt δαίνυντ'. *Ern.*

Ibid δαιτὸς ἐΐσης] Ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς. *Schol. Brev.* τῆς ἐν κοινῇ τραπέζῃ. αὕτη γὰρ κυρίως τὸ ἴσον, πᾶσιν ὁμοῦ προκειμένη ἰσοτίμως *Schol. Moſchopuli.* Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν ἐΐσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος — Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐΐσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenaeus lib.* 1 *c.* 10. *Clark.* Probo Zenodoti iudicium. add. ad 306. infr. 575. δαιτὸς ἐσθλῆς. et δ' 48 ubi de victima unius Dei eſt. *Ern.*

Ver. 469 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο] *Poſtquam exempta fames epulis, menſaeque remotae. Aen.* I. 220. *Poſtquam prima quies epulis, menſaeque remotae. ibid.* 727. *Poſtquam exempta fames, et amor compreſſus edendi. Aen.* VIII. 184. — *dapes, et plenae pocula menſae. Aen.* XI. 738.

Ver 470 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο] *et ſocii cratera coronant. Georgic.* II. 528. *Crateras magnos ſtatuunt, et vina coronant. Aen.* II. 724. Ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἤτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποθοῦ [*leg.* ποτοῦ] ἐπιστεφανοῦσθαι. *Athenaeus, lib.* I. *c.* 11. Τὸ δὲ στέφειν, πλήρωσίν τινα σημαίνει. *Id. lib.* 15. *c.* 5. Sunt tamen qui hoc aliter interpretentur: συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις Ἔστεψε. *Alexis* Poëta apud *Athenaeum lib.* 11. c. 6; de cratere *Thericleo.* Sed hoc recentius.

Ver. 471 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν] Vide *Odyſſ.* ή, 183. σ', 417. φ', 263. Τὸ "πᾶσιν," οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. *Athenaeus lib.* 1 c. 11.

Ver. 472 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο] Θαλήταν τὸν κρῆτά φασι — διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην. — Ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος τὸν κατασχόντα λοιμὸν τοὺς Ἕλληνας παύσασθαι λέγει διὰ μουσικῆς, — ἐπεὶ φθάσας σὺ τὴν μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων ["Οἱ δὲ πανημέριοι —"] προαπέφηνας ἡμῖν. *Plutarch. de Muſica, ſub finem.*

Ver. 473 Καλὸν ἀείδοντες] Vide infra ad β', 43.

Ibid. ἀείδοντες παιήονα] *laetum paeana ſecuti. Aen.* X. 738.

Ver. 474 Μέλποντες Ἑκάεργον] Vide ſupra ad *ver.* 51.

Ver. 476 παρὰ πρυμνήσια] Juxta *Palum,* quem Romani *Tonſillam* appellant.

Ver. 477 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς] "*Poſtera Phoebea luſtrabat lampade terras, Humentemque Aurora*

Καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνάγοντο μετὰ ςρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Οἱ δ᾽ ἱςὸν ςήσαντ᾽, ἀνά θ᾽ ἱςία λευκὰ πέτασσαν·
Ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱςίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ᾽ ἴαχε, νηὸς ἰούσης.
Ἡ δ᾽ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκοντο κατὰ ςρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν,

Tunc deinde revehebantur ad amplum exercitum Achivorum.
His porro fecundum ventum mifit longe-iaculans Apollo:
Illi vero malum erexerunt, velaque alba panderunt:
Ventus autem flatu-implevit medium velum, circumque fluctus
Carinam ater valde resonabat, navi eunte:
Haec itaque currebat per fluctum conficiens vias.
Ac postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum;
Navem quidem hi nigram in continentem fubduxerunt,

484 μετὰ] MS. Sed fupra fcriptum: κατὰ ςρ. Ἀρίςαρχ. ὁ μετά.

"*rora polo dimoverat umbram. Aen.* IV. 6. "*Oceanum interea furgens Aurora relin-* "*quit. It portis iubare exorto. ibid.* 129. "*Et iam prima novo fpargebat lumine* "*terras Tithoni* croceum *linquens Auro-* "*ra cubile. ibid.* 584. *Jamque* rubefce- "bat *radiis mare, et aethere ab alto Au-* "*rora in* rofeis *fulgebat* lutea *bigis. Aen.* "VII. 25. *Aurora interea miferis mor-* "*talibus almam Extulerat lucem, refe-* "*rens opera atque labores. Aen.* XI. 182. "*— cum primum craftina coelo* Puniceis "*invecta rotis Aurora* rubebit." *Aen.* XII. 76. Pulcherrima haec; nec tamen vocis, ῥοδοδάκτυλος, *Vim* attingunt, Ἀπὸ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίςησι τὸ τῶν Ἀκτίνων σχῆμα. *Schol.* Ἔςι γὰρ ἄλλο ἄλλου κυριώτερον, καὶ ὡμοιωμένον μᾶλλον, καὶ οἰκειότερον, τῷ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα πρὸ ὀμμάτων — Διαφέρει δ᾽ εἰπεῖν. οἷον, ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος, ἢ ἔτι φαυλότερον, ἐρυθροδάκτυλος. *Ariftot. Rhetoric. lib.* 3 *c.* 1. Vide fupra ad *ver.* 43. et infra ad *ver.* 528. *Clark.* Nempe poëta pulcritudinem feminarum folet exprimere per partem aliquam pulcritudinis, quae cuique perfonae maxime apta eft. Id latini non poffunt imitari in omnibus, repugnante genio linguae et confuetudine: ut in hoc verbo, in βοῶπις et aliis. Lector poëtae non debet ifta verba ex etymologia in linguam vel latinam vel vernaculam vertete: fed univerfam pulcritudinem cum proprietate alicuius partis cogitate: ut Ἠὼς ῥοδ. eft *Aurora pulcra*, coloris rofei maxime caufa. add. ad v. 551.

Ver. 479 Τοῖσιν δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει] *Profequitur furgens a puppi ventus euntes. Aen.* III. 130. Vide infra ad *Odyff.* λ', 6.

Ver. 480 Οἱ δ᾽ ἱςὸν ςήσαντ᾽] *Al.* ςῆσαν τ᾽.

Ver. 481 Ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱςίον] *et aurae Vela vocant, tumidoque inflatur carbafus Auftro. Aen.* III. 357. *Vela facit tamen, et plenis fubit oftia velis. Aen.* V. 281.

Ver. 482 κῦμα — πορφύρεον] *mare purpureum. Georgic.* IV. 373. Caeterum, qua *analogia* a πορφύρω deducatur πορφύρεος, a φαίνω, φανερὸς, a κρίνω, κρίτος; a κλίνω, κλιτὸς: a μαρτύρομαι, μάρτυρος; et fimilia; Vide fupra ad *ver.* 309, 314. 338. *Barnefius* hic legendum velit, πορφῦρον: fed nihil opus.

Ver. 483 Ἡ δ᾽ ἔθεεν μετὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα] *Maris aequor arandum. Aen.* II. 780. *Vaftumque cava trabe currimus aequor. Aen.* III. 191. *Currit iter tutum non fecius aequore classis. Aen.* V. 862. *Odyff.* β', 429, fcriptum eft, διαπρήσσουσα κέλευθον. Quod auribus magis placet.

Ver. 484 κατὰ ςρατὸν] *Al.* μετὰ ςρατόν. *Clark.* v. Var. Lect.

Ver.

Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τέ.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Διογενὴς Πηλέως υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

Alte super arenas, phalangasque longas subtenderunt:
Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaque navesque.
Verum iram fovit, navibus assidens velocibus,
Generosus Pelei filius pedibus velox Achilles,
Neque unquam in praelio; sed macerabat suum cor,
Illic manens; desiderabat autem clamoremque pugnamque.
At quando iam ex illo duodecim erant dies,
Tum utique ad Olympum ibant Dii semper existentes
Omnes simul, Iupiterque praeibat: Thetis autem non oblita est mandatorum
Filii sui, sed emersit ex unda maris,
Matutinaque conscendit in magnum coelum Olympumque:
Invenit autem late-sonantem Saturnium seorsum sedentem ab aliis
In summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

486 Totus versus abest a MS. sed manu secunda adscriptus inter versum 485 et 87. ψαμάθȣ] Fl. A. 1. τάνυσαν] MS. 491 γ' abest a MS. et ed. Fl. Recte. γ' videtur insertum versus fulciendi causa: quod non erat necesse. nec satis apparet, quae sit vis particulae h. l. 492 πόλεμον] MS. 493 δυδεκάτη] MS. 495 ἐφετμάων] MS. a m. sec.

Ver. 486 ἐπὶ ψαμάθοις] *Al.* ἐπὶ ψαμάθȣ. vid. Var. Lect.

Ver. 488 Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ] Quoniam μηνίω secundam producit, verisimillimum est (licet id non necessario sequatur,) pronunciatum fuisse contracte, Αὐτὰρ ὁ μήνι νηυσὶ — Vide β', 769. 772.

Ver. 489 Διογενὴς Πηλέως υἱὸς] Pronunciabatur Πηλεῦς. Alii scribunt, Πηλέως: Quod ferri quoque potest, et pronunciabitur Πηλεῦς. *Barnesius* edidit Πηλῆος: et ipsum quoque non male; cum υἱὸς priorem et alias corripiat, et Πηλῆος praesertim sit dictio *Jonica*.

Ver. 491 φθινύθεσκε] ὀκ ἔφερε τὴν σχολὴν, ἀλλὰ "φθινύθεσκε" *etc.* Plutarch. in Pyrrho. Ἐκεῖνον ȣ̓δὲν ἤρεσκε τῶν μαλθακῶν, ἀλλά φθινύθεσκε *etc.* Id. in *Agide et Cleomone.* Ἐνίȣς δὲ καὶ μὴ πράσσειν, αὐτὸ πολλάκις εἰς ἀθυμίαν καθίστησιν· ὡς — "ἀλλὰ "φθινύθεσκε" *etc.* Id. *de Tranquill. animi*; sub initio. Caeterum de huius vocis prosodia, vide infra ad β', 43. *Clark.* Ceterum poëta pulcerrime expressit animum hominis propter iram abstinentis ab rebus, quas amet, et plus aegritudinis sibi quam iis, quibus irascitur, adferentis.

Ver. 498 εὐρύοπα] Alii exponunt, *late prospicientem.* Alii *voce late sonantem, late tonantem.*

Ver.

Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ', ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις·
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et ante ipsum sedit, et prehendit genua
Sinistra; dextraque mento prehenso,
Supplicans allocuta est Iovem Saturnium regem:
" Iupiter pater, si unquam revera te inter immortales iuvi,
" Vel verbo, vel opere; hoc mihi perfice votum:
" Honora mihi filium, qui brevissimae vitae prae caeteris
" Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
" Contumelia-affecit: Ereptum enim habet praemium, ipse abripiens.
" At tu ipsum honora, Olympie, sapientissime Iupiter;
" Tamdiu autem Troianis adiice victoriam, donec Achivi
" Filium meum honorent, augeantque eum honore.
Sic dixit. Hanc autem nihil allocutus est nubes-cogens Iupiter,
Sed tacitus diu sedit. Thetis vero, ita ut apprehenderat genua,
Sic tenebat inhaerens, et rogabat secundo iterum;
" Vere iam mihi promitte, et annue,
" Vel abnue; quoniam non tibi inest timor: ut bene sciam,

510 τέ οἱ τιμὴν] Fl. quod verum est. Homeri haec solennis est constructio. Mirumque omnes ab hac ectione discessisse. 511 οὐ προσέφη] MS. 513 εἴρετο] MS. αὖτις] MS. Fl. Sic et h. l. et alibi ut mox v. 522. MS. Voss. ap. Valkenar. ad Ammon. p. 27.

Ver. 500 Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων] *genua amplexus, genibusque volutans Haerebat. Aen.* III. 607.

Ver. 503 εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα, Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ] Vide supra, *ver.* 395, 398, 399 *etc.* Τὸ μὲν ὀνειδίζειν ἀφίησι· τὸ δὲ ὑπομιμνήσκειν ἐπιμελῶς πραγματεύεται. Τὸ μὲν ἔργον οὐκ εἶπε, (vide *ver.* 399 *etc.*) τὴν δὲ ἀνάμνησιν εὐπρεπῶς ἐποιήσατο — Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι οὐ τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας. [Legendum fortasse, οὐ μόνον τῆς εὐπρεπείας *etc.*] c. 9. *Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur* τέχνη.

Ver. 508 Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον] *Si alii eum contumelia afficiunt, at Tu eum honora.* Istam scilicet vim habet vocula πέρ.

Ver. 510 ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ] *Al.* ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμήν. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 514 Νημερτὲς μὲν δή μοι] *Vere iam mihi, quaeso etc.* Non enim hic vacat istud, δή.

Ver. 515 ἔπι δέος] Vide supra ad *ver.* 51.

Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·

" Quanto ego inter omnes inhonoratissima Dea sim.
Hanc autem graviter suspirans allocutus est nubes-cogens Iupiter:
" Sane perniciosum facinus, quum me in offensionem impellis
" Iunonis, quando me irritet contumeliosis verbis.
" Haec autem et temere mecum semper inter immortales Deos
" Contendit; atque me dicit in pugna Troianis auxiliari.
" Sed tu quidem nunc recede, ne te videat
" Iuno: mihi autem haec erunt curae, ut perficiam.
" Verum age, *iam* tibi capite annuam, ut fidem habeas.
" Hoc enim a me inter immortales maximum
" Signum. non enim *promissum* meum revocabile, neque fallax,
" Neque infectum, quodcunque capite annuero.
Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius:

519 ἥρη] Fl. ὅτ' ἂν] MS. ὀνειδίοις] MS. 522 αὖτις] MS. 524 omissus est in MS. sed in marg. ab eadem manu adscriptus. 527 γ' omittunt MS. et ed. Fl. placet. vid. ad 491.

Ver. 517 *νεφεληγερέτα*] Vide supra ad *ver.* 175.

Ver. 518 *Ἦ δὴ λοίγια ἔργ'*] *Al.* Ἤδη λοίγια ἔργ'.

Ver. 519 *ὀνειδείοις ἐπέεσσιν*] *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσιν. Magis arridet, ὀνειδείοις· quia ὀνείδειον penultimam corripit.

Ver. 520 *ἀθανάτοισι*] Vide supra ad *ver.* 398.

Ver. 522 *Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, — ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται*] *Cede locis; ego, siqua super — Ipsa regam. Aen.* VII. 559.

Ver. 524 *Εἰ δ', ἄγε*] *Sin dubitas; arce, etc.*

Ver. 526 *οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν, Οὐδ' ἀτελεύτητον*] Promissum meum, neque per *levitatem*, neque per *fraudem*, neque per *impotentiam* irritum erit. Vt recte observavit *Eustathius*, aliique.

Ver. 528 *κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι*] Quia *Coeli* nimirum color coeruleus. Simili de causa *Neptunus* itidem *κυανοχαίτης*. Vide supra ad *ver.* 43 *et* 477.

Ibid. *ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος, Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον*] *Ambrosiaeque comae. Aen.* I. 407. *Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum. Aen.* X. 115. *Terrificam capitis concussit terque quaterque Caesariem; cum qua terram, mare, sidera movit. Ovid. Metam.* I. 179. Ἀπομνημονεύουσι δὲ τοῦ Φειδίου, διότι πρὸς τὸν Πάνταινον εἶπε πυνθανόμενον, πρὸς τί παράδειγμα μέλλει ποιήσειν τὴν εἰκόνα τοῦ Διὸς, ὅτι πρὸς τὴν Ὁμήρου δι' ἐπῶν ἐκτεθεῖσαν τούτων· "Ἦ, καὶ κυανέῃ-"σιν" etc. εἰρῆσθαι γὰρ μάλα δοκεῖ καλῶς. *Strabo lib.* 8 *p.* 543. *Edit. Amst.* 1707. "Phidias, cum Jovem Olympium finge-"ret, interrogatus de quo exemplo di-"vinam

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν, ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου·
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

Ambrosiae vero comae concussae sunt regis
A capite immortali; ac magnum tremefecit Olympum.
Illi utrique te sic deliberata discesserunt: haec quidem deinde
In mare desiliit profundum e splendido Olympo;
Iupiter autem *rediit* in suum domum. Dii vero simul omnes assurrexerunt
Ex sedibus, sui patris in occursum: neque quisquam sustinuit
Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.

531 διέτμαγεν] A. 2. 3. Rom. Iunt. Turn. etc. et sic laudant vett. Gramm.

"vinam mutuaretur effigiem, respondit, "archetypum Jovis in his se tribus *Homeri* versibus invenisse." *Macrob. lib.* 5. *c.* 13. Porro, libet hic obiter annotare, quam foede corruperit linguam Romanam *Sanctius*; qui [*de causis linguae Latinae lib.* 4 *cap.* 6] ex loco *Ovidii* iam citato, et similibus quibusdam, arrepta occasione, *ablativum* (quem appellant) *Instrumenti*, cum praefatione [*cum*] coniungi posse contendit: cum, e contrario, ex plurimis manifestum fit exemplis, praepositionem, a qua (*plerumque suppressa*) pendet iste Ablativus, utique non esse, *cum*; sed, *ab*. Citat ipse ex *Ovidio*: "*Pectora — traiectus ab ense*," hoc est, *ense traiectus*: "*Defendar ab* "*armis*," hoc est, *armis defendar*: "*Fal*"*lere ab arte viros*," hoc est, *arte fallere*: Quibus adde, "*Tunicaque amicitur* "*ab alba*, hoc est, *alba tunica amicitur*. Quae *in alteram partem* exempla adduxit *Sanctius*, inseruitve deinceps *Scioppius*, vel in Notis suis tandem addidit *Perizonius*, eorum omnium exemplorum, ne unum quidem rem attingit. "*Caesariem* cum qua *terram movit*;" non est, *qua terram movit*; sed, *simul cum qua terram movit*. "*Ipse dedit letho* cum "quibus *ante feras*;" non de *instrumento* dictum est, sed de *sociis*. "*Vertebat* "cum pectine *pratum*;" et, "*cirri* cum "quibus *venantur*;" utrumque et ipse agnoscit aliter esse scriptum; et, vera si sit ista lectio, possit tamen utrobique Ablativus iste non *instrumenti* esse, sed *Adiuncti*. "*Imperator* cum sagitta *sau*"*cius*;" non est, *sagitta sauciatus*; sed *Imperator cum sagitta infixa*. "*Gladium* "quicum *se percusserat*;" nuperi est Auctoris, non Latini. "*Sufficit fruges* cum "vomere *tellus*;" est, *tellus cum agricultura*. "Cum *armis confligere*;" non est, *armis confligere*, sed, *armatos confligere*. "*Ista* cum lingua *lingere*;" non est, *lingua lingere*; sed sarcastice, *Tu cum ista lingua* etc. "*Pacem* cum precibus "*petere*:" "Cum *maximo labore expu*"*gnare*:" "*Facere* cum *tantis minis*:" "*Investigare* cum *animo*: "*Iuvare* cum "*fide*:" *Benevolentia* cum *singulari*: "*Vestro* cum *Beneficio*: non utique *In*"*strumentum* denotent, sed *Adiunctum*. "*Instructus* cum *coniuratorum manu*:" "*Vexavi* cum *omnibus meis copiis*: "*Qui*"*bus cum* [*scilicet quorum opera*] *filiam* "*inveni*:" itidem non *instrumentum* significant, sed *socios*. Denique, "*aggre*"*diuntur cum funibus*; non est, *funibus* "*aggrediuntur*; sed, *manibus aggrediun*"*tur, funibus armatis*. Et, *Macedonum* "*animos sibi conciliavit cum Heraclide*," (eo quod Heraclidem scilicet in vincula coniecerat;) non utique Ablativus est *Instrumenti*, sed *Adiuncti*.

Ver. 531 διέτμαγεν] *Al.* διέτμαγον.

Ver. 533 Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν] *viro Phoebi chorus assurrexerit omnis. Virg. Eclog.* VI. 66.

Ver. 535 ἐπερχόμενον· ἀλλ'] Qua ratione hic ἐπερχόμενον, et τέτληκας, infra *ver.* 543, ultimam producant; vide supra ad *ver.* 51.

Ibid. ἔσταν ἅπαντες] Ἔσταν, ultima brevi, ex ἔστησαν vel ἔστασαν· simili analogia. ac τύπεν, τράφεν, et similia, ex ἐτύπησαν, ἐτράφησαν etc.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ Θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.
Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

Sic hic quidem illic resedit in solio; neque ipsum Iuno
Ignoravit, conspicata, quod contulerat cum eo consilia
Argenteos - pedes - habens Thetis, filia marini senis:
Statim *itaque* convitiis Iovem Saturnium allocuta est;
" Quis vero tecum, dolose, Deorum contulit consilia?
" Semper tibi gratum est, a me seorsum existenti,
" Clandestina *consilia* ineuntem statuere: neque unquam mihi quicquam
" Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris.
Huic autem respondit deinde pater hominumque Deorumque;
" Juno, ne (quaeso) omnia mea sperato consilia
" *Te* scituram: difficilia tibi erunt, uxor quamvis *mea* sis:
" Sed quod quidem par *fuerit* audire, nullus utique
" Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:
" Quod autem ego seorsum a Diis voluero animo concipere,
" Ne tu haec singula interroga, neque perscrutare.
Huic autem respondit postea magnos oculos habens veneranda Juno:

543 ὅττι] Fl. Rom. Iunt. νοήσῃς] MS. sic schol. 549 ὃν δὲ κ' ἐγὼν] Fl. Ald. 1. 550 μὴ δὲ] Fl. Rom. Aldd. Iunt.

Ver. 536 οὐδὲ μιν Ἥρη Ἠγνοίησεν] *Nec latuere doli fratrem. Aen.* I. 134.

Ver. 537 ἰδοῦσ' ὅτι] Quamvis, "*neque* "*ignoravit quod contulerat,*" vel, "*con-* "*spicata quod contulerat,*" non dicatur latine; quod est utique, "*conspicata con-* "*ferentem,*" aut, "*sentiens contulisse;*" tamen ne verbum verbo non responderet, versionem hic non mutavi. Sunt qui legant, ἰδοῦσ' ὅτε.

Ver. 538 Ἀργυρόπεζα Θέτις] Vide supra ad *ver.* 43, 477 et 528. *Clark.* Malim vertere: *candidis pedibus Thetis.*

Ver. 539 Αὐτίκα — προσηύδα] De huiusmodi Asyndeto, vide supra ad *ver.* 105.

Ver. 542 οὐδέ τι πώ μοι Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν] *Nunquam mihi lubens dicis.* Coniunctum est enim τέτληκας, cum praecedente, φίλον ἐστίν, tempore *praesenti.* Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 543 ὅ, ττι νοήσεις] *Al.* ὅττι νοήσῃς.

Ver. 544 πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε] *Divûm pater atque hominum Rex. Aen.* I. 69. *hominum sator atque Deorum. Aen.* XI. 725.

Ver. 549 Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] *Al.* Ὃν δέ κ' ἐγών.

Ver. 551 βοῶπις πότνια Ἥρη] Oris maiestatem indicat. Vide supra ad *ver.* 43. 58. 477 et 528 Ὅμηρος ἐνδείξασθαι βουλόμενος,

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ' ὄτ' εἴρομαι, ὄτε μεταλλῶ·
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
Τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, ὀδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης ὄτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσαι.
Εἰ δ' ὄτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι ὀ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,

" Severiſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Et omnino te antea neque interrogavi, neque perſcrutor:
" Sed valde quietus ea conſultas, quaecunque vis.
" Nunc autem valde timeo animo, ne te ſeduxerit
" Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini ſenis.
" Matutina enim tibi aſſedit, et prehendit genua.
" Cui te ſuſpicor annuiſſe certe, *fore* ut Achillem
" Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum.
Huic autem reſpondens dixit nubes-cogens Iupiter;
" Improba, ſemper quidem ſuſpicaris, nec te lateo:
" Proficere tamen nihil poteris, ſed animo ingrata
" Magis eris meo: hoc autem tibi acerbius erit.
" Si vero ita hoc eſt, mihi gratum erit.
" Verum tacita ſede, meoque obedi verbo;
" Ne tibi non depellant, quotquot Dii ſunt in Olympo,

552 ἔειπες] MS. Fl. Aldd. Iunt. 563 ἔσσεαι] MS.

μενες, ὡς εἶησαν ὀφθαλμοὶ τῇ Ἥρᾳ καλοί τε μεγάλοι τε, "βοῶπιν" αὐτὴν ἐκάλεσε. *Liban. Progymn.* Vide *Moſchopuli* Scholia, et *Graevium* ad *Heſiodi* Θεογονίαν, *ver.* 335. *Clark.* Bene *magnos oculos habens*, ſed tamen parum eleganter. Malim *magnis oculis formoſa*. v. ad 477. Schol. εὐόφθαλμος, καλή.

Ver. 555 μή σε παρείπῃ] *Ne te blanditiis perſuaſerit.*

Ver. 559 ὀλέσῃς δὲ πολέας] Enunciabatur ac ſic ſcriptum fuiſſet πολεῖς. Vide infra ad β', 811.

Ver. 560 νεφεληγερέτα] Vide infra ad *ver.* 175.

Ver. 565 Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο] τὸ [Κάθισον] τοῦ [Κάθησο] διαφέρειν φημὶ — τοῦ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ Κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον, Ἧσο — ἀντὶ τοῦ, Μένε καθεζόμενος. *Lucian. Pſeudolog. ſub finem.* Vide infra ad β', 191.

Ver. 566 Μή νύ τοι ὀ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω] Editores, quos viderim, omnes, ἆσσον ἰόνθ', intelligunt ἆσσον ἰόντε, *propius accedentes.* Quod mihi quidem ferri non poſſe videtur. Quamvis enim verum ſit, quod ait *Euſtathius*, *p.* 25. ἰστέον ὅτι ἔθος Ὁμήρῳ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυϊκοῖς καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυϊκὰ, ποτὲ δὲ Δυάζειν τὸ πλῆθος· at *Vtrumque* tamen ita eſſe verum exiſtimo, ſi de *Duobus* ſit ſermo. Omni nimirum Subſtantivo *duali*, recte adiungi poteſt Adiectivum *plurale*; quia omne *Duale*, eſt neceſſario *Plurale*. Subſtantivo

Ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπ]ȣς χεῖρας ἐφείω.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Καί ῥ' ἀκέȣσα καθῆσο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ ȣρανίωνες.
Τοῖσιν δ' Ἥφαιςος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, ȣδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,

" Prope accedentem, quando tibi invictas manus iniiciam.
Sic dixit: timuit autem magnis- oculis veneranda Iuno;
Et tacita ſedit, inflexa ſuo corde.
Ingemuerunt autem, per domum Iovis, Dii coelicolae.
Hiſce autem Vulcanus inclytus - artifex incepit concionari,
Matri dilectae gratificans, candidas - ulnas habenti Iunoni:
" Certe peſtifera facta haec erunt, nec amplius tolerabilia,

569 ἐπιγνάψασα] Fl. ut MS. ap. Barn. Sic laudat Heſychius: ubi vid. Intt. inpr. Dorvill. Obſ. Miſc. IX. p. 118. qui et de omiſſione τῆς μ. paſſim agit ad Charitonem. Eadem ed. Fl. addit μ. in β. 31. 570 ὤχθησαν] MS. quod ex antiquiſſimis Codd. ductum v. ad Il. χ. 235. 573 ȣδέτ'] MS.

ſtantivo itidem *plurali*, recte adiungi poteſt Adiectivum *duale*; non quidem omni, ſed ita, ſi de *Duobus* ſermo ſit. Nam *Plurale* non utique omne, eſt *Duale*; ſed tum, quum ſermo ſit de *Duobus*. (ut Il. ψ. 276 ſ. *Ern.*) Quare iſtud, ἆσσον ἰόνθ', cum illo, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, male mihi videtur cohaerere. Vide infra ad β', 228; et ad ί, 487. De *Enallage* (quam vocant) numeri, perſonae, temporis, ſive (quae *Antiptoſis* dicitur) caſuum; equidem hoc *Portenti* quod ſibi velit, minime intelligo. Nam ſiquis uſquam gentium, in lingua ſua *vernacula*, ſimile quid unquam tentaverit; quam ſit id plane *abſurdum*, ſtatim ſentiet. Melius igitur *Euſtathius*, de hoc loco: δύναται inquit) καὶ κυρίως εἶναι δυϊκὸν, διὰ τὸ διγενὲς τῶν τε θηλειῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀῤῥένων. Quod tamen et ipſum in huiuſmodi ſententia, ubi de *ſexu* nihil videtur intereſſe, ſatis eſt infectum. Siquid mutare auſim, legerem equidem iſto modo: Μή νύ τοι ȣ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰὼν ὅτε κέν τοι ἀάπτȣς χεῖρας ἐφείω. Quin et, ſine ulla mutatione, iſtud ἰόνθ', (ſcilicet ἰόντα,) ad Jovem ipſum quo minus referri poſſit, nihil video. Ut adeo ſententia ſit: "*Ne te nihil iuvent quotquot* "*coelo ſunt Dii, adverſus me prop*[illegible] "*cedentem, quando tibi invictas* [illegible] "*iiciam.*" [illegible] te [illegible]

ſibi adiunctum habet *Accuſativum*: Ἦ ἔτι μιν μέμαμες καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες. ϐ, 105. Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον, ἆσσον ἰόντα. χ', 92. Τὸν μὲν ἐγὼ βȣλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν, Ἆσσον ἰὼν ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρȣ̃, Οὐτάμεναι πρὸς ςῆθος — *Odyſſ.* ί, 300. — ὅθ' ἄρ' ȣ κορύνη οἱ ὄλεθρον Χραῖσμε σιδηρείη — *Iliad.* ή, 144. Ὣς ἄρα τοῖς ἄν τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον. λ, 120. Νήπιος, ȣδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον. ύ, 296. *Clark.* Quae de duali dicuntur, bene ſe habent, ſi ſubtiliter res aeſtimetur e natura rei. Sed tamen exempla ita perſpicua ſunt in contrarium, ut nullo modo elndi poſſint. Il. δ' 452. 53. ποταμοὶ — συμβάλλετον. Aratus v. 1004. βοῶντε κολοιοί. ubi v. Schol. Idemque et alibi ſic duali utitur, pro plurali, ubi non de duobus ſermo. Pſeudo - Orpheus in prooem. de lapid. 77. φυγέτην pluraliter dixit pariter; et talia exempla plura reperi, quae notare omnia ſuperſedi. ἰόντα intelligere in vulgata lectione commode licet. Nam convenit verbo χραίσμωσιν, quod cum accuſativo eſt *arcere*. Correctio autem ἆσσον ἰὼν habet frigidam tautolog[illegible]

[illegible] ῶπις] Vide ſupra ad *ver.*

[illegible] νάψασα [illegible] κῆρ] *Iram* [illegible] biben[illegible]

[illegible] 2 [illegible] Vide ſupra [illegible] ver. 43, [illegible]

Ver.

Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,

" Si quidem vos gratia mortalium contenditis hoc modo,
" Interque Deos tumultum excitatis: neque ulla convivii
" Boni erit voluptas, quoniam peiora vincunt.
" Matrem autem ego admoneo, et ipsam licet intelligentem,
" Patri caro obsequium praestare Iovi; ne iterum
" Iurget pater, et nobis convivium conturbet.
" Si enim vult Olympius fulminator,
" Ex sedibus *omnia* deturbare, — Is enim longe potentissimus est.
" At tu hunc verbis demulceto mollibus:
" Statim deinde placidus Olympius erit nobis.
Sic dixit: et surgens, poculum duplex rotundum
Matri dilectae in manibus posuit; et ipsam allocutus est;
" Tolera, mater mea, et sustine, moesta quamvis *sis*;
" Ne te, tam charam *mihi* existentem, *his* oculis videam
" Verberatam: tunc utique non potero, quantumvis dolens,

583 ὀλύμπιος] Fl. Ald. 1. ut primae duae in ἵλαος corripiantur, ut β. 550. in ἱλά[illegible]ται. Probo.

Ver. 573 οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ] *Al.* οὐδέ τ' ἀνεκτά.

Ver. 576 ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ—] ἤλεγξε γάρ τις, ὡς τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων. *Eurip. Suppl.* 198.

Ver. 580 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν — Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι] Si στυφελίξαι *Modi Infinitivi* intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπησις: *Si vult Jupiter e sedibus Omnes deturbare; —poterit sane*: Vide supra ad 135. Sin στυφελίξαι *Modi Optativi* [illegible]atur, t[illegible]entia erit plena: *Si* [illegible]es *e sedibus suis* [illegible]placuit *Eusta*[illegible]*bano* in *An*[illegible]9, [illegible]λλον] *Schol.* ἀμφοτέρωθεν κοῖλον. *P. Victorius Variar. Lect. lib.* 54. *c.* 22. erudite ex *Aristotele* ostendit, poculum hoc esse duplex; fundo in media sui parte, quod sit utrique poculo, et erecto et inverso, commune. Quod et notavit *Eustathius*. Alii poculum *utrinque ansatum* intelligunt.

Ver 586 Τέτλαθι] Τέτλαε, καὶ (κατὰ μεταπλασμὸν) Τέτλαθι, ὡς Δίδιθι. Εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Τλῆθι ἐγένετο κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, εἶχεν ἂν τὴν παραλήγουσαν μακράν. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 587 Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι Θεινομένην] Vis particulae περ hoc in loco est, ut sententia sit: "*Ne te, quam omnium maxime amo, cogar* „*videre vapulantem.*"

Χραισμεῖν· ἀργαλέ❡ γὰρ Ὀλύμπι❡ ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ᾽, ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλῦ θεσπεσίοιο·
Πᾶν δ᾽ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγ❡ δ᾽ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλεν❡ Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρ❡ ἀφύσσων.

" Iuvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.
" Iam enim me et alias adiuvare studentem
" Deiecit, pede prehensum, de limine divino:
" Totam autem diem ferebar; unaque cum sole occidente
" Decidi in Lemno; parum autem iam animae inerat:
" Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem.
Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulnas-habens Iuno:
Subridensque a filio accepit manu poculum.
At ille caeteris Diis a dextra-exorsus omnibus
Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.

591 ῥίψαι] MS. Sed rubro supra scriptum ε. vid. ad γ. 252. 598 κρατῆρος] Fl. Ald. 1. sic et γ. 247.

Ver. 590 μεμαῶτα] Vide infra ad β', 818.

Ver. 591 ποδὸς τεταγὼν] *pede prehensum et circumrotatum. Clark.* Apud Lucian. Contempl. init. scripti et edd. τεταγώς. nisi quod Codex Gorlic. τεταγὼν exhibet. Id participium magno Hemsterhusio magis placebat, ductum a τέταγα, quam τεταγὼν ab aor. 2. ἔταγον, quem vid. adde notam Jensii ad illum locum de βηλῦ θεσπ. quod cum I. Fr. Gronovio verti vult *sacro limine.* Bene.

Ibid βηλῦ] Schol. MS. Lipſ. Εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὀδὸς ἀπὸ τῦ ὀδεύεσθαι. Καὶ Πανύασις δὲ τὰ πέδιλα, βῆλα λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσογράφος φησὶν, Ἀχαιὸς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν ὀρανὸν, βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν πρώτην συλλαβὴν, χαλδαϊκὴν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσι. Ἀγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιοχὴν etc. *Ern.*

Ver. 593 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ] In insula nimirum sulphurosa, et igne subterraneo referta. Caeterum, decidere *aliquo in loco,* vel *aliquem in locum,* non unum idemque est. Nimirum qui erat *in Lemno* tum, cum *in Lemnum* deciderat; aeque recte dicitur is, sive *in Lemno* decidisse, sive *in Lemnum.* At qui *in lapillum deciderit,* non utique et is iridem recte dicetur *decidisse in lapillo.* Similiter, qui *humi sedet,* aeque recte dicitur sive *in terram* consedisse, sive *in terra:* At qui *in flosculum consederit,* non item recte dicetur *consedisse in flosculo.* Qui in his et similibus loquendi rationibus, vocabulum alrerum esse contendunt *pro altero* positum; plane ineptiunt. Vide quae Nos hac de re ad *Caesaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* 4 §. 9. Item infra, ad θ', 156. *Clark.* Vereor, ne haec subtiliora sint, quam consuetudo loquendi patiatur, quae talem ἀκρίβειαν respuit. Simplicius Glossa interlin. MS. Lipſ. ἀντὶ τῦ εἰς Λῆμνον. *Ern.*

Ver. 594 κομίσαντο πεσόντα] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 597 ἐνδέξια] Glossa MS. Lipſ. ἐπιδεξίως, quod vulgatae interpretationi praetulerim. Pincernae regum cum artificio aliquo ministrabant potum. Xenoph. Cyro l. 3. καλῶς οἰνοχοεῖ — οἱ δὲ τῶν βασιλέων τέτων οἰνοχόοι κομψῶς τε οἰνοχοῦσι etc. Ἐνδέξια sunt καλὰ, ut τέρατα ἐνδέξια ap. Callin. H. in J. 69. etc. *Ern.*

Ver.

Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκυς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Immensus autem excitatus est risus beatis Diis,
Vt viderunt Vulcanum per aedes ministrantem.
Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
Convivabantur; neque quicquam animus indiguit dapibus aequalibus,
Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
Musisque, quae canebant alternantes voce pulchra.
Caeterum postquam occidit splendida lux solis,
Hi quidem decubituri abierunt domum unusquisque,
Vbi singulis domum inclytus utroque-pede-claudus
Vulcanus fecerat solertibus praecordiis:
Iupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurator,
Vbi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet:
Illic dormivit cum ascendisset; iuxtaque, aureum-solium-habens Iuno.

602 οὐδετὶ] MS. 608 πραπίδεσσιν] Fl. Ald. I.

Ver. 599 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως] Vituperat hic *Plato*, non locutionem Poëticam, quae est pulcherrima; sed Rem ipsam. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι. — Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἄν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον· πολὺ δὲ ἧττον, ἐὰν θεούς. — Οὐκοῦν Ὁμήρου οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ θεῶν, Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως. *De Republ. lib.* 3.

Ver. 600 ποιπνύοντα] *Pincernam agentem*, sed et *claude*. Mirifici sunt huius versus numeri, ad rem ipsam quasi depingendam. Vide infra ad γ', 363.

Ver. 602 οὐδέ τι θυμὸς] *Al.* οὐδ' ἔτι θυμός.

Ibid. δαιτὸς ἐΐσης] Vide supra ad *ver.* 468.

Ver. 604 καλῇ] Vide infra ad β', 43.

Ver. 606 ἔβαν οἶκόνδε] Qua ratione, ἔβαν, hic ultimam producat; vide supra, ad *ver.* 51; et infra ad θ', 229.

Ver. 608 ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι] *Eustathius* testatur, Antiquos hoc modo scripsisse: ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 609 πρὸς ὃν λ.] Gloss. MS. L. Ζηνόδοτος πρὸς οὗ λ. *Ern.*

Ver. 611 Ἔνθα κάθευδ'] *Eustathius* et *Scholiastes* scribunt, Ἔνθα καθεῦδ'. Ne scilicet, *Modi esse Imperativi* videtur. Quod sane nihil opus.

Ibid.] Notat Scholiastes, Poëtam in toto hoc primo libro unam quidem inseruisse *Similitudinem*. Quod itidem doctissima *Domina Dacier*, et de primo *Odysseae* libro observavit. Narrationem nimirum inchoantem, paullo simplicior decuit et minus sublimis oratio.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ὑπόθεσις τῆς Β' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ'Σ Ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ βεβαιοῖ δημηγορήσας. Εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ οἱ ἡγεμόνες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

ΑΛΛΩΣ.

ΖΕΥ'Σ, ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, Ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι, ὁ δὲ, οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμούσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα· καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ τοὺς γέροντας ἑστιᾷ· καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἑξῆς ἐστὶν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφαί.

Ὄνειρος, καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως.

Βῆτα δ' Ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

ΑΛΛΟΙ μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσαὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, οὖλε Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Caeteri quidem Diique et homines bellatores equestres
Dormiebant totam noctem; Iovem autem non tenebat dulcis somnus,
Verum is anxie-cogitabat animo, ut Achillem
Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium:
Et id compellans, verbis alaris allocutus est;
" Vade, age, perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivorum:

Ver. 1 ἌΛΛΟΙ μέν ῥα] *Zenodotus* legit, Ὦλλοι· Quod est, οἱ ἄλλοι. Istud autem, ῥα, vim habet in connectenda sententia cum eo, quod praecessit. ά, 606, Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν.

Ibid. ἱπποκορυσταὶ] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής· — Ἄνδρα κορυστήν. *Porphyr. Quaestion. Homeric.* §. 15.

Ver. 2 Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος] *Somno positae sub nocte silenti Lenibant curas, et corda oblita laborum: At non infelix animi Phoenissa; neque unquam Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem Accipit. Aen.* IV. 527. Fuerunt inter veteres teste *Eustathio*, qui legerent ἔχεν ἥδυμος ὕπνος. Fuerunt porro, qui hoc, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος, cum isto, ἔνθα κάθευδ' ἀναβὰς, in fine praecedentis libri, pugnare existimarent. Inepte admodum. Nam et istic (quod observavit *Eustathius*) καθεύδειν recte dicitur is, qui ad somnum captandum decumbit; et hic (quod annotavit *Scholiastes*) de eo, qui parum admodum dormierit, non minus recte dicitur, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.

Ver. 3 Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα] *animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc; In partesque rapit varias, perque omnia versat. Aen.* IV. 285.

Ver. 4 ὀλέσῃ δὲ πολέας] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολεῖς. Vide infra ad *ver.* 811.

Ver. 5 Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ] *Haec alternanti potior sententia visa est. Aen.* IV. 287.

Ver. 6 Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον] *Al.* ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα. Porro et hic vituperat *Homerum* Plato: Δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτοὺς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ — Πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι. *De Republ. lib.* 2. *sub finem.* Sed vide infra, ad *ver.* 12.

Ver. 8 Βάσκ' ἴθι] *Vade, age, nate. Aen.* IV. 223. "Caeterum, quis tam obtuso "ingenio est, quin intelligat, βάσκ', ἴθι, "verba duo idem significantia, non fru"stra posita esse ἐκ παραλλήλου, ut qui"dam putant; sed hortamentum esse acre imperatae celeritatis?" *Gell. lib.* 13 *cap.* 23. *Clark.* Post ἐλθὼν videtur excedisse δ'. Sed et alibi omittitur. Clarkius δ'. 327. etiam emphasin in eo quaerit: quae nulla est, ut ibi monuimus. *Ern.*

Ver.

Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω·
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων.

" Ingressus in tentorium Agamemnonis Atridae,
" Omnia valde accurate nuncia, sicut mando:
" Armare ipsum iube comatos Achivos
" Cum omnibus copiis; Nunc enim capiat urbem latas-vias habentem
" Troianorum; non enim amplius diverse coelestes domos habentes
" Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
" Iuno supplicans: Troianis autem mala impendent.
Sic dixit: ivit autem Somnium, postquam sermonem audivit:
Protinusque pervenit celeres ad naves Achivorum:
Jvit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc vero deprehendit
Dormientem in tentorio; circumque dulcis fusus erat somnus.
Stetit autem supra caput, Neleio filio similis,
Nestori, quem maxime senum honorabat Agamemnon.

12 πασσυδίῃ] Ald. 2. 3. Iunt. 14 ἐπέγναμψε] Fl. Aldd. Iunt. Rom.
19 ἀμβρόσιος] MS.

Ver. 10 ἀτρεκέως ἀγορευέμεν] *Vere*; non ad narrationis sententiam, sed ad verborum narrationem: ut recte annotavit *Spondanus*. Quare melius latine vertitur, *accurate*, quam *vere*.

Ver. 11 καρηκομόωντας] Crinitos. *Crinitus* Jopas. *Aen.* I. 744.

Ver. 12 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν] *Al.* πασσυδίῃ. Caeterum quas hic minutias *Macrobius* (in *Somn. Scip.* l. 1. c. 7.) aliique commenti sunt, quo minus in errorem *necessario* inductus fuerit hoc somnio *Agamemnon*; merae sunt nugae. Tota haec Poëtica machinatio, id unum narrat; Agamemnonem, postquam discessisset Achilles, sibi tamen assentatum, sibi somniasse, sibi temere finxisse; urbem se Troiam, illo absente, posse nihilominus expugnare. Infra 37. φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ Νήπιος.

Ver. 13 οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς] "Quid est "quod dicit, consensisse in excidium "Troiae omnes Deos, precibus motos "Junonis? quod sequens historia mani"feste refellit: Hoc igitur satis liquide "et plane falsum et fictum est." Ita Vir doctissimus, *Camerarius*. Verum, quam supervacanea sic haec Annotatio, vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 15 Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται] Hemistichium hoc desumptum videtur ex sequente *ver.* 32. Olim hoc in loco legebatur, δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι vel, ut alii maluerunt, διδόμεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι. *Aristot. Poëtic.* c. 23. et alibi. Ceterum, quibus de causis factae fuerint hae mutationes, merae sunt ineptiae: Vide supra, ad *ver.* 12.

Ver. 20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς] *Devolat, et supra caput astitit.* *Aen.* IV. 702.

Ibid. Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς] *Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.* *Aen.* IV. 702.

Ver.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος.
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.

Huic se cum assimilavisset, eum ita alloquebatur divinum Somnium;
« Dormis, Atrei fili, bellicosi, equûm-domitoris?
« Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
« Cui populique sunt commissi, et tanta curae-sunt.
« Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus; Iovis enim tibi nuncius sum,
« Armare te iussit comantes Achivos
« Cum omnibus copiis. nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
« Troianorum: non enim amplius diverse coelestes domos habentes
« Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
« Iuno supplicans: Troianis autem mala impendent
« A Iove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio
« Capiat, quando te dulcis somnus dimiserit.
Sic quum dixisset, abiit; illumque reliquit ibi
Ea cogitantem animo, quae non perfecta erant futura:

25 μέμηλεν] Ald. 2. 3. Rom. Iunt. 28 σ' ἐκέλευε] MS. Sic rursus infr. 61. 31 ἐπέγναμψε] Fl. 33 μὴ δέ σε] Fl. Aldd. R. Iunt. 35 ἀπεβήσετο] MS. Fl. Ald. 2. 3. Iunt. Turn. Secutus est hoc Barnes. sic saepe MS. et edd. vett. mox *v.* 48. *γ.* 262. 328 etc. 36 ἄρ'] MS. ut mox v. 38. ἄρα pro ἅ ῥα. ἤμελλεν] Fl. Ald. 1.

Ver. 22 Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide infra ad γ', 289.

Ver. 23 Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ] *potes hoc sub casu ducere somnos?* *Aen.* IV. 560.

Ibid. ἱπποδάμοιο] *Picus, equûm domitor.* *Aen.* VII. 189. *Lausus, equûm domitor.* 651. *At Messapus equûm domitor.* 691.

Ver. 24 Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν] Qua ratione, παννύχιον, hic ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 30, vide supra ad ά, 51.

Ver. 25 ἐπιτετράφαται — μέμηλε] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 27 Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει] *Imperio Jovis huc venio, qui — coelo tandem miseratus ab alto est.* *Aen.* V. 726.

Ver. 35 ἀπεβήσατο] Sic infra, *ver.* 48, προσεβήσατο. Editi hic plurimi habent, ἀπεβήσετο, a verbo ficto, βήσομαι. Vide infra ad έ, 109.

Ibid. Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο] *Sic fatus, nocti se immiscuit atrae.* *Aen.* IV. 570.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.
Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τον δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

Sic hic quidem illic resedit in solio; neque ipsum Iuno
Ignoravit, conspicata, quod contulerat cum eo consilia
Argenteos - pedes - habens Thetis, filia marini senis:
Statim *itaque* conviciis Iovem Saturnium allocuta est;
" Quis vero tecum, dolose, Deorum contulit consilia?
" Semper tibi gratum est, a me seorsum existenti,
" Clandestina *consilia* ineuntem statuere: neque unquam mihi quicquam
" Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris.
Huic autem respondit deinde pater hominumque Deorumque;
" Juno, ne (quaeso) omnia mea sperato consilia
" *Te* sciturum: difficilia tibi erunt, uxor quamvis *mea* sis:
" Sed quod quidem par *fuerit* audire, nullus utique
" Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:
" Quod autem ego seorsum a Diis voluero animo concipere,
" Ne tu haec singula interroga, neque perscrutare.
Huic autem respondit postea magnos oculos habens veneranda Juno:

543 ὅττι] Fl. Rom. Iunt. νοήσῃς] MS. sic schol. 549 ὃν δὲ κ' ἐγὼν] Fl. Ald. 1. 550 μὴ δὲ] Fl. Rom. Aldd. Iunt.

Ver. 536 οὐδέ μιν Ἥρη Ἠγνοίησεν] *Nec latuere doli fratrem. Aen.* I. 134.

Ver. 537 ἰδοῦσ' ὅτι] Quamvis, "*neque* "*ignoravit quod contulerat,*" vel, "*con*"*spicata quod contulerat,*" non dicatur latine; quod est utique, "*conspicata con*"*ferentem,*" aut, "*sentiens contulisse;*" tamen ne verbum verbo non responderet, versionem hic non mutavi. Sunt qui legant, ἰδοῦσ' ὅτε.

Ver. 538 Ἀργυρόπεζα Θέτις] Vide supra ad *ver.* 43, 477 et 528. *Clark.* Malim vertere: *candidis pedibus Thetis.*

Ver. 539 Αὐτίκα — προσηύδα] De huiusmodi Asyndeto, vide supra ad *ver.* 105.

Ver. 542 οὐδέ τι πώ μοι Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν] *Nunquam mihi lubens dicis.* Coniunctum est enim τέτληκας, cum praecedente, φίλον ἐστίν, tempore *praesenti.* Vide supra ad *ver.* 37.

Ver. 543 ὅ, ττι νοήσεις] *Al.* ὅττι νοήσῃς.

Ver. 544 πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε] *Divûm pater atque hominum Rex. Aen.* I. 69. *hominum sator atque Deorum. Aen.* XI. 725.

Ver. 549 Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] *Al.* Ὃν δέ κ' ἐγών.

Ver. 551 βοῶπις πότνια Ἥρη] Oris maiestatem indicat. Vide supra ad *ver.* 43. 58. 477 et 528 Ὅμηρος ἐνδείξασθαι βουλόμενος,

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ' ὔτ' εἴρομαι, ὔτε μεταλλῶ·
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γύνων.
Τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἴεαι, ὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης ὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔςαι.
Εἰ δ' ὕτω τῦτ' ἐςὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
Ἀλλ' ἀκέυσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι ὐ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,

"Severissime Saturnie, quale verbum dixisti?
"Et omnino te antea neque interrogavi, neque perscrutor:
"Sed valde quietus ea consultas, quaecunque vis.
"Nunc autem valde timeo animo, ne te seduxerit
"Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis.
"Matutina enim tibi assedit, et prehendit genua.
"Cui te suspicor annuisse certe, fore ut Achillem
"Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum.
Huic autem respondens dixit nubes-cogens Iupiter;
"Improba, semper quidem suspicaris, nec te lateo:
"Proficere tamen nihil poteris, sed animo ingrata
"Magis eris meo: hoe autem tibi acerbius erit.
"Si vero ita hoc est, mihi gratum erit.
"Verum tacita sede, meoque obedi verbo;
"Ne tibi non depellant, quotquot Dii sunt in Olympo,

552 ἔειπες] MS. Fl. Aldd. Iunt. 563 ἔσσεαι] MS.

μενος, ὡς εἴησαν ὀφθαλμοὶ τῇ Ἥρᾳ καλοί τε μεγάλοι τε, "βοῶπιν" αὐτὴν ἐκάλεσε. *Liban. Progymn.* Vide *Moschopuli* Scholia, et *Graevium* ad *Hesiodi* θεογονίαν, *ver.* 335. *Clark.* Bene *magnos oculos habens*, sed tamen parum eleganter. Malim *magnis oculis formosa.* v. ad 477. Schol. εὐόφθαλμος, καλή.

Ver. 555 μή σε παρείπῃ] *Ne te blanditiis persuaserit.*

Ver. 559 ὀλέσῃς δὲ πολέας] Enunciabatur ac sic scriptum fuisset πολεῖς. Vide infra ad β', 811.

Ver. 560 νεφεληγερέτα] Vide infra ad *ver.* 175.

Ver. 565 Ἀλλ' ἀκέυσα κάθησο] τὸ [Κάθισον] τῦ [Κάθησο] διαφέρειν φημὶ — τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑςῶτα λέγεσθαι, τὸ Κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον, Ἧσο — ἀντὶ τῦ, Μένε καθεζόμενος. *Lucian. Pseudolog. sub finem.* Vide infra ad β', 191.

Ver. 566 Μή νύ τοι ὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτυς χεῖρας ἐφείω] Editores, quos viderim, omnes, ἆσσον ἰόνθ', intelligunt ἆσσον ἰόντε, *propius accedentes.* Quod mihi quidem ferri non posse videtur. Quamvis enim verum sit, quod ait *Eustathius*, *p.* 25. ἰςέον ὅτι ἔθος Ὁμήρῳ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυϊκοῖς καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυϊκὰ, ποτὲ δὲ Δυάζειν τὸ πλῆθος· at *Vtrumque* tamen ita esse verum existimo, si de *Duobus* sit sermo. Omni nimirum Substantivo *duali*, recte adiungi potest Adiectivum *plurale*; quia omne *Duale*, est necessario *Plurale.* Substantivo

Ἆσσον ἰόνθ᾽, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
Ὣς ἔφατ᾽· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Καί ῥ᾽ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
Ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῖσιν δ᾽ Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ᾽ ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ᾽ ἔσσεται, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀνεκτὰ,

" Prope accedentem, quando tibi invictas manus iniiciam.
Sic dixit: timuit autem magnis-oculis veneranda Iuno;
Et tacita sedit, inflexa suo corde.
Ingemuerunt autem, per domum Iovis, Dii coelicolae.
Hisce autem Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,
Matri dilectae gratificans, candidas-ulnas habenti Iunoni:
" Certe pestifera facta haec erunt, nec amplius tolerabilia,

569 *ἐπιγνάψασα*] Fl. ut MS. ap. Barn. Sic laudat Hesychius: ubi vid. Intt. inpr. Dorvill. Obs. Misc. IX. p. 118. qui et de omissione θῆς μ. passim agit ad Charitonem. Eadem ed. Fl. addit μ. in β. 31. 570 *ὤχθησαν*] MS. quod ex antiquissimis Codd. ductum v. ad Il. χ. 235. 573 *οὐδέτ᾽*] MS.

stantivo itidem *plurali*, recte adiungi potest Adiectivum *duale*; non quidem omni, sed ita, si de *Duobus* sermo sit. Nam *Plurale* non utique omne, est *Duale*; sed tum, quum sermo sit de *Duobus*. (ut Il. ψ. 276 s. *Ern.*) Quare istud, ἆσσον ἰόνθ᾽, cum illo, ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ, male mihi videtur cohaerere. Vide infra ad β', 228; et ad ι, 487. De *Enallage* (quam vocant) numeri, personae, temporis, sive (quae *Antiptosis* dicitur) casuum; equidem hoc *Portenti* quod sibi velit, minime intelligo. Nam siquis usquam gentium, in lingua sua *vernacula*, simile quid unquam tentaverit; quam sit id plane *absurdum*, statim sentiet. Melius igitur *Eustathius*, de hoc loco: δύναται inquit) καὶ κυρίως εἶναι δυϊκὸν, διὰ τὸ διγενὲς τῶν τε θεαινῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀῤῥένων. Quod tamen et ipsum in huiusmodi sententia, ubi de *sexu* nihil videtur interesse, satis est inficetum. Siquid mutare ausim, legerem equidem isto modo: Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰὼν ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω. Quin et, sine ulla mutatione, istud ἰόνθ᾽, (scilicet ἰόντα,) ad Jovem ipsum quo minus referri possit, nihil video. Ut adeo sententia sit: "*Ne te nihil iuvent quotquot in* "*coelo sunt Dii, adversus me propius ac-*"*cedentem, quando tibi invictas manus in-*"*iiciam.*" Judicet Lector eruditus. Certe aliis in locis, et istud ἆσσον ἰὼν, *minitantis* est; et illud χραίσμωσιν, similem sibi adiunctum habet *Accusativum*: Ἦ ἔτι μιν μέμαμες καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες. ο, 105. Ἀλλ᾽ ὅγε μίμν᾽ Ἀχιλῆα πελώριον, ἆσσον ἰόντα. χ', 92. Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν, Ἆσσον ἰὼν ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος — *Odyss.* ι, 300. — οὐ᾽ ἄρ᾽ οἱ κορύνη οἱ ὄλεθρον Χραῖσμε σιδηρείη — *Iliad.* ή, 144. Ὣς ἄρα τοῖς ἄν τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον. λ, 120. Νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον. ύ, 296. *Clark.* Quae de duali dicuntur, bene se habent, si subtiliter res aestimetur e natura rei. Sed tamen exempla ita perspicua sunt in contrarium, ut nullo modo eludi possint. Il. δ' 452. 53. ποταμοὶ — συμβάλλετον. Aratus v. 1004. βοῶντε κολοιοί. ubi v. Schol. Idemque et alibi sic duali utitur, pro plurali, ubi non de duobus sermo. Pseudo-Orpheus in prooem. de lapid. 77. φυγέτην pluraliter dixit pariter; et talia exempla plura reperi, quae notare omnia supersedi. ἰόντα intelligere in vulgata lectione commode licet. Nam convenit verbo χραίσμωσιν, quod cum accusativo est *arcere*. Correctio autem ἆσσον ἰὼν habet frigidam tautologiam.

Ver. 568 βοῶπις] Vide supra ad *ver.* 551

Ver. 569 ἐπιγνάψασα φίλον κῆρ·] *Iram suam invite cohibens ac sedans.*

Ver. 572 λευκωλένῳ Ἥρῃ] Vide supra ad *ver.* 43, 58, 477, 528 et 551.

Ver.

Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,

" Si quidem vos gratia mortalium contenditis hoc modo,
" Interque Deos tumultum excitatis: neque ulla convivii
" Boni erit voluptas, quoniam peiora vincunt.
" Matrem autem ego admoneo, et ipsam licet intelligentem,
" Patri caro obsequium praestare Iovi; ne iterum
" Iurget pater, et nobis convivium conturbet.
" Si enim vult Olympius fulminator,
" Ex sedibus *omnia* deturbare, — Is enim longe potentissimus est.
" At tu hunc verbis demulceto mollibus:
" Statim deinde placidus Olympius erit nobis.
Sic dixit: et surgens, poculum duplex rotundum
Matri dilectae in manibus posuit; et ipsam allocutus est;
" Tolera, mater mea, et sustine, moesta quamvis *sis*;
" Ne te, tam charam *mihi* existentem, *bis* oculis videam
" Verberatam: tunc utique non potero, quantumvis dolens,

583 ὀλύμπιος] Fl. Ald. 1. ut primae duae in ἵλαος corripiantur, ut β. 550. in ἱλά[illegible]τας. Probo.

Ver. 573 οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ] *Al.* οὐδέ τ' ἀνεκτά.

Ver. 576 ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ—] ἤλεγξε γάρ τις, ὡς τὰ χείρονα Πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων. *Eurip. Suppl.* 198.

Ver. 580 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν — Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι] Si στυφελίξαι *Modi Infinitivi* intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπησις: *Si vult Jupiter e sedibus Omnes deturbare; —poterit sane*: Vide supra ad *ver.* 135. Sin στυφελίξαι *Modi Optativi* accipiatur, tum sententia erit plena: *Si velit Jupiter, utique omnes e sedibus suis deturbaverit.* Prior ratio placuit *Eustathio*, posterior *Henrico Stephano* in *Annotat. ad Xenophontem* p. 39.

Ver. 584 δέπας ἀμφικύπελλον] *Schol.* ἀμφοτέρωθεν κοῖλον. *P. Victorius Variar. Lect. lib.* 54. *c.* 22. erudite ex *Aristotele* ostendit, poculum hoc esse duplex; fundo in media sui parte, quod sit utrique poculo, et erecto et inverso, commune. Quod et notavit *Eustathius*. Alii poculum *utrinque ansatum* intelligunt.

Ver 586 Τέτλαθι] Τέτλαε, καὶ (κατὰ μεταπλασμὸν) Τέτλαθι, ὡς Δίδιθι. Εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Τλῆθι ἐγένετο κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, εἶχεν ἂν τὴν παραλήγουσαν μακράν. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 587 Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι Θεινομένην] Vis particulae περ hoc in loco est, ut sententia sit: "*Ne te, quam omnium maxime amo, cogar* „*videre vapulantem.*"

Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ᾽, ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο·
Πᾶν δ᾽ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ᾽ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.

« Iuvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.
« Iam enim me et alias adiuvare studentem
« Deiecit, pede prehensum, de limine divino:
« Totam autem diem ferebar; unaque cum sole occidente
« Decidi in Lemno; parum autem iam animae inerat:
« Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem.
Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulnas-habens Iuno:
Subridensque a filio accepit manu poculum.
At ille caeteris Diis a dextra-exorsus omnibus
Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.

591 ῥίψαι] MS. Sed rubro supra scriptum ε. vid. ad γ. 252. 598
κρατῆρος] Fl. Ald. 1. sic et γ. 247.

Ver. 590 μεμαῶτα] Vide infra ad β', 818.

Ver. 591 ποδὸς τεταγὼν] *pede prehensum et circumrotatum. Clark.* Apud Lucian. Contempl. init. scripti et edd. τεταγώς. nisi quod Codex Gotlic. τεταγὼν exhibet. Id participium magno Hemsterhusio magis placebat, ductum a τέταγα, quam τεταγὼν ab aor. 2. ἔταγον, quem vid. adde notam Jensii ad illum locum de βηλοῦ θεσπ. quod cum I. Fr. Gronovio verti vult *sacro limine.* Bene.

Ibid βηλοῦ] Schol. MS. Lips. Εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὀδὸς ἀπὸ τοῦ ὀδεύεσθαι. Καὶ Πανύασις δὲ τὰ πέδιλα, βῆλα λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσογράφος φησὶν, Ἀχαιὸς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν οὐρανὸν, βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν πρώτην συλλαβὴν, χαλδαϊκὴν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσι. Ἀγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιοχὴν etc. *Ern.*

Ver. 593 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ] In insula nimitum sulphurosa, et igne subterraneo referta. Caeterum, decidere *aliquo in loco*, vel *aliquem in locum*, non unum idemque est. Nimitum qui erat *in Lemno* tum, cum *in Lemnum* deciderat; aeque recte dicitur is, sive *in Lemno* decidisse, sive *in Lemnum.* At qui *in lapillum deciderit*, non utique et is itidem recte dicetur *decidisse in lapillo*. Similiter, qui *humi sedet*, aeque recte dicitur sive *in terram* consedisse, sive *in terra*: At qui *in flosculum consederit*, non item recte dicetur *consedisse in flosculo*. Qui in his et similibus loquendi rationibus, vocabulum alterum esse contendunt *pro altero* positum; plane ineptiunt. Vide quae Nos hac de re ad *Caesaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* 4§. 9. Item infra, ad θ', 156. *Clark.* Vereor, ne haec subtiliora sint, quam consuetudo loquendi patiatur, quae talem ἀκρίβειαν respuit. Simplicius Glossa interlin. MS. Lips. ἀντὶ τοῦ εἰς Λῆμνον. *Ern.*

Ver. 594 κομίσαντο πεσόντα] Vide supra ad *ver.* 140.

Ver. 597 ἐνδέξια] Glossa MS. Lips. ἐπιδεξίως, quod vulgatae interpretationi praetulerim. Pincernae regum cum artificio aliquo ministrabant potum. Xenoph. Cyro l. 3. καλῶς οἰνοχοεῖ — οἱ δὲ τῶν βασιλέων τούτων οἰνοχόοι κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι etc. Ἐνδέξια sunt καλὰ, ut τέρατα ἐνδέξια ap. Callim. H. in J. 69. etc. *Ern.*

Ver.

Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
  Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· ὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μυσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ·
  Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
  Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Immensus autem excitatus est risus beatis Diis,
Vt viderunt Vulcanum per aedes ministrantem.
  Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
Convivabantur; neque quicquam animus indiguit dapibus aequalibus,
Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
Musisque, quae canebant alternantes voce pulchra.
Caeterum postquam occidit splendida lux solis,
Hi quidem decubituri abierunt domum unusquisque,
Vbi singulis domum inclytus utroque-pede-claudus
Vulcanus fecerat solertibus praecordiis:
Jupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurator,
Vbi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet:
Illic dormivit cum ascendisset; iuxtaque, aureum-solium-habens Iuno.

602 ὐδετὶ] MS. 608 πραπίδεσσιν] Fl. Ald. I.

Ver. 599 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως] Vituperat hic *Plato*, non locutionem Poëticam, quae est pulcherrima; sed Rem ipsam. Ἀλλὰ μὴν ὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι. — Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἄν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον· πολὺ δὲ ἧττον, ἐὰν θεούς. — Οὐκοῦν Ὁμήρου οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδεξόμεθα περὶ θεῶν, Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως. *De Republ. lib.* 3.

Ver. 600 ποιπνύοντα] *Pincernam agentem*, sed et *claude*. Mirifici sunt huius versus numeri, ad rem ipsam quasi depingendam. Vide infra ad γ', 363.

Ver. 602 οὐδέ τι θυμὸς] *Al.* οὐδ' ἔτι θυμός.

Ibid. δαιτὸς ἐΐσης] Vide supra ad *ver.* 468.

Ver. 604 καλῇ] Vide infra ad β', 43.

Ver. 606 ἔβαν οἶκόνδε] Qua ratione, ἔβαν, hic ultimam producat; vide supra, ad *ver.* 51; et infra ad θ', 229.

Ver. 608 ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι] *Eustathius* testatur, Antiquos hoc modo scripsisse: ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 609 πρὸς ὃν λ.] Gloss. MS. L. Ζηνόδοτος πρὸς ὃ λ. *Ern.*

Ver. 611 Ἔνθα κάθευδ'] *Eustathius* et *Scholiastes* scribunt, Ἔνθα καθεῦδ'. Ne scilicet, *Modi esse Imperativi* videtur. Quod sane nihil opus.

Ibid.] Notat Scholiastes, Poëtam in toto hoc primo libro unam quidem inseruisse *Similitudinem*. Quod itidem doctissima *Domina Dacier*, et de primo *Odysseae* libro observavit. Narrationem nimirum inchoantem, paullo simplicior decuit et minus sublimis oratio.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ὑπόθεσις τῆς Β' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ`Σ Ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ βεβαιοῖ δημηγορήσας. Εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ οἱ ἡγεμόνες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

ΑΛΛΩΣ.

ΖΕΥ`Σ, ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, Ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι, ὁ δὲ, οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμούσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα· καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ τοὺς γέροντας ἑστιᾷ· καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἑξῆς ἐστὶν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφαί.

Ὄνειρος, καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως.

Βῆτα δ' Ὄνειρον ἔχει, ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

ΑΛΛΟΙ μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυςαὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' ὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βελή,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ὖλον Ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, ὖλε Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Caeteri quidem Diique et homines bellatores equeſtres
Dormiebant totam noctem; Iovem autem non tenebat dulcis ſomnus,
Verum is anxie-cogitabat animo, ut Achillem
Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.
Hoc autem ei in animo optimum viſum eſt conſilium,
Mittere ad Atridem Agamemnonem pernicioſum Somnium:
Et id compellans, verbis alatis allocutus eſt;
« Vade, age, pernicioſum Somnium, celeres ad naves Achivorum:

Ver. 1 ῎ΑΛΛΟΙ μέν ῥα] *Zenodotus* legit, Ὦλλοι· Quod eſt, Οἱ ἄλλοι. Iſtud autem, ῥα, vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod praeceſſit. ά, 606, Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν.

Ibid. ἱπποκορυςαὶ] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυςὰς ἀπέδωκε, τὰς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυςὴς γὰρ ἀπὸ μέρες ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής· — Ἄνδρα κορυςήν. *Porphyr. Quaeſtion. Homeric.* §. 15.

Ver. 2 Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' ὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος] *Somno poſitae ſub nocte ſilenti Lenibant curas, et corda oblita laborum: At non infelix animi Phoeniſſa; neque unquam Solvitur in ſomnos, oculisve aut pectore noctem Accipit. Aen.* IV. 527. Fuerunt inter veteres recte *Euſtathio*, qui legerent ἔχεν ἤδυμος ὕπνος. Fuerunt porro, qui hoc, Δία δ' ὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος, cum iſto, ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς, in fine praecedentis libri, pugnare exiſtimarent. Inepte admodum. Nam et iſtic (quod obſervavit *Euſtathius*) καθεύδειν recte dicitur is, qui ad ſomnum captandum decumbit; et hic (quod annotavit *Scholiaſtes*) de eo, qui parum admodum dormierit, non minus recte dicitur, Δία δ' ὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.

Ver. 3 Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα] *animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc; In parteſque rapit varias, perque omnia verſat Aen.* IV. 285.

Ver. 4 ὀλέσῃ δὲ πολέας] Enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πολεῖς. Vide infra ad *ver.* 811.

Ver. 5 Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βελὴ] *Haec alternanti potior ſententia viſa eſt. Aen.* IV. 287.

Ver. 6 Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ὖλον Ὄνειρον] *Al.* ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα. Porro et hic vituperat *Homerum* Plato: Δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, ὡς μήτε αὐτὺς γόητας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτὺς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ — Πολλὰ ἄρα Ὁμήρυ ἐπαινῦντες ἄλλα, τῦτο ὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τῦ ἐνυπνίυ πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι. *De Republ. lib.* 2. *ſub finem.* Sed vide infra, ad *ver.* 12.

Ver. 8 Βάσκ' ἴθι] *Vade, age, nate. Aen.* IV. 223. "Caeterum, quis tam obtuſo "ingenio eſt, quin intelligat, βάσκ', ἴθι, "verba duo idem ſignificantia, non fru"ſtra poſita eſſe ἐκ παραλλήλυ, ut qui"dam putant; ſed hortamentum eſſe acre imperatae celeritatis?" *Gell. lib.* 13 *cap.* 23. *Clark* Poſt ἐλθὼν videtur exceciſſe δ'. Sed et alibi omittitur. Clarkius δ'. 327. etiam emphaſin in eo quaerit: quae nulla eſt, ut ibi monuimus. *Ern.*

Ver.

Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω·
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων.

" Ingressus in tentorium Agamemnonis Atridae,
" Omnia valde accurate nuncia, sicut mando:
" Armare ipsum iube comatos Achivos
" Cum omnibus copiis; Nunc enim capiat urbem latas-vias habentem
" Troianorum; non enim amplius diverse coelestes domos habentes
" Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
" Iuno supplicans: Troianis autem mala impendent.
Sic dixit: ivit autem Somnium, postquam sermonem audivit:
Prorinusque pervenit celeres ad naves Achivorum:
Ivit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc vero deprehendit
Dormientem in tentorio; circumque dulcis fusus erat somnus.
Sretit autem supra caput, Neleio filio similis,
Nestori, quem maxime senum honorabat Agamemnon.

12 πασσυδίῃ] Ald. 2. 3. Iunt. 14 ἐπέγναμψε] Fl. Aldd. Iunt. Rom.
19 ἀμβρόσιος] MS.

Ver. 10 ἀτρεκέως ἀγορευέμεν] *Vere*; non ad narrarionis sententiam, sed ad verborum narrationem: ut recte annotavit *Spondanus*. Quare melius latine verritur, *accurate*, quam *vere*.

Ver. 11 καρηκομόωντας] Crinitos. *Crinitus* Iopas. *Aen.* I. 744.

Ver. 12 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν] *Al.* πασσυδίῃ. Caeterum quas hic minutias *Macrobius* (in *Somn. Scip.* l. 1. *c.* 7.) aliique commenti sunt, quo minus in errorem *necessario* inductus fuerit hoc somnio *Agamemnon*; merae sunt nugae. Tota haec Poëtica machinatio, id unum narrat; Agamemnonem, postquam discessisset Achilles, sibi tamen assentatum, sibi somniasse, sibi temere finxisse; urbem se Troiam, illo absente, posse nihilominus expugnare. Infra 37. Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ· Νήπιος.

Ver. 13 οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς] "Quid est "quod dicit, consensisse in excidium "Troiae omnes Deos, precibus moros "Iunonis? quod sequens historia mani- "feste refellit: Hoc igitur satis liquide "et plane falsum et fictum est." Ita Vir doctissimus, *Camerarius*. Verum, quam supervacanea sic haec Annotatio, vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 15 Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται] Hemistichium hoc desumptum videtur ex sequente *ver.* 32. Olim hoc in loco legebatur, δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι vel, ut alii maluerunt, δεδόμεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι. *Aristot. Poëtic.* c. 23. et alibi. Ceterum, quibus de causis factae fuerint hae mutationes, merae sunr ineptiae: Vide supra, ad *ver.* 12.

Ver. 20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς] *Devolat, et supra caput astitit. Aen.* IV. 702.

Ibid. Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς] *Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. Aen.* IV. 702.

Ver.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος.
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.

Huic se cum assimilavisset, eum *ita* alloquebatur divinum Somnium;
" Dormis, Atrei fili, bellicosi, equûm-domitoris?
" Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
" Cui populique sunt commissi, et tanta curae-sunt.
" Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus; Iovis enim tibi nuncius sum,
" Armare te iussit comantes Achivos
" Cum omnibus copiis. nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
" Troianorum: non enim amplius diverse coelestes domos habentes
" Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
" Iuno supplicans: Troianis autem mala impendent
" A Iove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio
" Capiat, quando te dulcis somnus dimiserit.
Sic quum dixisset, abiit; illumque reliquit ibi
Ea cogitantem animo, quae non perfecta erant futura:

25 *μέμηλεν*] Ald. 2. 3. Rom. Iunt. 28 *σ' ἐκέλευε*] MS. Sic rursus infr. 61. 31 *ἐπέγναμψε*] Fl. 33 *μὴ δέ σε*] Fl. Aldd. R. Iunt. 35 *ἀπεβήσετο*] MS. Fl. Ald. 2. 3. Iunt. Turn. Secutus est hoc Barnes. sic saepe MS. et edd. vett. mox *v.* 48. *γ.* 262. 328 etc. 36 *ἄῤ*] MS. ut mox v. 38. *ἄρα* pro *ἅ ῥα.* *ἤμελλεν*] Fl. Ald. 1.

Ver. 22 Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide infra ad γ', 289.

Ver. 23 Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ] *potes hoc sub casu ducere somnos? Aen.* IV. 560.

Ibid. ἱπποδάμοιο] *Picus, equûm domitor. Aen.* VII. 189. *Lausus, equûm domitor.* 651. *At Messapus equûm domitor.* 691.

Ver. 24 οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν] Qua ratione, παννύχιον, hic ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 30, vide supra ad ά, 51.

Ver. 25 ἐπιτετράφαται — μέμηλε] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 27 Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει] *Imperio Jovis huc venio, qui — coelo tandem miseratus ab alto est. Aen.* V. 726.

Ver. 35 ἀπεβήσατο] Sic infra, *ver.* 48, προσεβήσατο. Editi hic plurimi habent, ἀπεβήσετο, a verbo ficto, βήσομαι. Vide infra ad έ, 109.

Ibid. Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο] *Sic fatus, nocti se immiscuit atrae. Aen.* IV. 570.

Ver.

Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ·
Νήπιος. οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον, περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·

Putavit enim capturum *se* Priami urbem die illo,
Stultus; neque ea sciebat, quae Iupiter scilicet moliebatur opera.
Erat enim insuper impositurus doloresque suspiriaque
Troianisque et Danaïs per acres pugnas.
Experrectus igitur est ex somno: divinaque ei *adhuc* circumfusa erat vox:
Sedit autem arrectus, mollemque induit tunicam,
Pulchram, novam: circaque magnum *sibi* iecit pallium:

43 περὶ δὲ μέγα] MS. Fl. non displicet.

Ver. 37 Φῆ γὰρ ὅγ'] Vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 39 Νήπιος] *Demens qui — Aen.* IX. 728: Et alibi.

Ibid οὐ ῥα Ζεὺς] Vide supra ad *α*, *ver.* 56.

Ver. 40 διὰ κρ. ὑσμίνας] Gloss. interl. MS. L. notat dictum pro διὰ ὑσμινῶν. *Ern.*

Ver. 41 Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου] *Tum vero Aeneas — Corripit e somno corpus — Aen.* IV. 571.

Ibid. θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή] Qui hoc in alium sermonem convertere volet, is demum, quae sit horum vocabulorum vis et ἐνέργεια sentiet. *Domina Dacier* non male: "*Il lui sembla que la* "*voix divine repandue tout autour de lui,* "*retentissoit encore a ses oreilles.*" Clark. *Aures ei adhuc tinniebant voce divina.*

Ver. 42 Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς· μάλακον δ' ἔνδυνε χιτῶνα] *Consurgit senior, tunicamque inducit in artus. Aen,* VIII. 458.

Ver. 43 Καλὸν, νηγάτεον] Occurrit haec vox, καλὸς, in Iliade et Odyssea, amplius *ducenties et septuagies*: et his *omnibus* in locis priorem *semper* producit. Vnde sequentes mihi videor *Observationes* colligere, a nemine, quod sciam, occupatas.

Primo: Poëticam, quam appellant, *Licentiam*, non utique eam esse, quae vulgo existimatur. Nam casu et fortuito evenire omnino non potuit, ut vox toties usurpata, syllabam priorem ne SEMEL quidem corriperet. Vide supra ad *ά*, *ver.* 51. *Pauca* admodum immo *paucissima* sunt vocabula, quae penultimam habent ancipitem; ut ὕδωρ etc.

Secundo; *Homerum* non *Dialectis* omnibus promiscue et ἀλόγως, sed ea solummodo usum esse, quae inter Suos erat *Jonico-Poëtica*: Ex variis quidem illa Dialectis existens, non communiter et universe, sed certa quadam et constanti ratione, Poëtis *Jonicis* (ut credere aequum est) usitata. In Sermone *Attico*, vox καλὸς, *Sophocli*, *Euripidi* et *Aristophani*, *innumeris* in locis (nescio annon in omnibus) *corripitur*. Atque haec quidem loquendi ratio, ignota erat *Homero*; quemadmodum ista *Ionico-Poëtica*, καλέειν, ἔμμεναι, ἀγορευέμεν, et similia, scriptoribus *Atticis*, Tragicis Comicisque, non erant licita. In lingua *Dorica*, vox καλὸς itidem *corripitur*: Ideoque apud *Theocritum*, qui dialecto *Jonica* et *Dorica* promiscue usus est, saepe legitur *correpta*, saepe *producta*: nonnunquam etiam uno eodemque in versu; ut — Πελόφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Qua licentia *Homerus* nusquam est usus; sicuti nec τᾶς, αὐτάς, μοίσᾶς, et similibus.

Tertio: Hinc mihi videor colligere, *Hymnum* istum *in Venerem*, et *Epigrammata* quaedam, *Homero* vulgo ascripta, non utique *Homeri* esse, sed recentioris cuiusdam Poëtae. Legitur nimirum, *Hymn. in Venerem, ver.* 29; Τῇδε πατὴρ Ζεὺς δῶκε ΚΑΛΟ'Ν γέρας, ἀντὶ γάμοιο. Et *ver.* 262. Καί τε μετ' ἀθανάτοισι ΚΑΛΟ'Ν χόρον ἐῤῥώσαντο. (Licet posterior iste versus sanari quidem possit, si leges, ἀθανάτοις) Similiter, *Epigramm.* 47. *ver.* 4; Φρυχθῆναί τε ΚΑΛΩ͂Σ, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι. Certe haec ab *Homero* profecta nemo crediderit, qui vocem istam in *Iliade* et *Odyssea* prope *trecenties* productam

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεί·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἠώς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε,

Pedibus item sub nitidis ligavit pulchra calceamenta:
Circumque humeros suspendit ensem argenteis-clavis:
Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
Cum quo ivit ad naves Achivorum aere-loricatorum.
Aurora quidem Dea conscendit magnum Olympum,
Iovi lumen nunciatura et aliis immortalibus:
Sed is praecones argutis-vocibus iussit,

44 ὑπὸ λιπ.] MS. 48 προσεβήσατο] MS. habet α ab manu secunda. nam a prima fuit προσεβήσετο.

ductam legerit, correptam ne SEMEL quidem.

Quarto: Hinc mihi novo argumento confirmari videtur. *Hesiodum* non *aequalem* fuisse *Homeri*, (nisi forte per longa *regionum* intervalla linguis loquebantur plane diversis,) sed *recentiorem* multo: Quod et aliunde censuit Cicero; "*Homerus*, inquit, *multis, ut mihi videtur*, "*ante saeculis fuit.*" lib. de Senectute) *Hesiodus* nimirum, ut priorem in voce καλὸς, saepe *producit*, (Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* I *ver.* 196; *Theogon. ver.* 8, 17, 22, et alibi;) ita eandem saepe quoque *corripit*; (Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* I. *ver.* 63. *Theogon. ver.* 585 *et* 903.) Neque hoc solum, verum etiam, more Dorico, *ultimam* in vocibus τροπὰς, δεινὰς, κούρας, Ἁρπυίας, μεταναιέτας, βουλὰς, (quinetiam et λαγὸς in accusativo plurali) corripuit: [Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* 2, *ver.* 182, 281, 293. Ἀσπ. Ἡρακλ. *ver.* 302. Theogon. *ver.* 60, 267, 401, 534. 654] Cuiusmodi Exempla apud *Homerum* neutiquam occurrunt. Similiter vocem ὀπωρινὸς, cuius penultimam *Homerus* semper producit, *Hesiodus* recentiore pronunciandi more corripuit: Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *lib.* 2. *ver.* 33.

Quinto. Itaque rem minus attigerunt Prosodiae Scriptores, qui vocem καλὸς priorem habere *communem* universe docent. Καλὸς *primam habet ancipitem, sicque passim occurrit.* Phil. Labbe, *Thesaur. Prosod. pag.* 81. Similem et in aliis vocibus errorem errarunt. Τίνω apud *Homerum*, lingua *Jonica* scilicet, priorem producit. Hinc idem vir doctus; Τίνω (inquit) *primam producere debet, quamvis Euripides alicubi videatur corripuisse*: Prosod. p. 125. Immo vero non *videtur* corripuisse, sed (*Attico* videlicet ore proloquens) manifesto *corripuit*: Δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς. *Iphig. in Taur. ver.* 339: et alibi. Similiter φθίνω, φθάνω, et similia quaedam, apud *Homerum* semper producuntur; quae Tragici Scriptores *Attici* corripuerunt: Νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος. *Eurip. Alcest. ver.* 56. Ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ. *Ibid.* 201. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις. *Ibid.* 662. Χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει. *Medea*, 1169. Nihilo tamen minus, et apud *Homerum*, in lingua utique *Jonica*, semper corripiuntur, [φθῐτὸς] ἄφθῐτος, φθῐνύθειν a φθῐνω; φθᾰμενος, a φθᾰνω; et similia: Eadem nimirum analogia, qua ex φαίνω deducitur ἔφανον φανερὸς, φᾰνερῶμαι; ex μαρτύρομαι, μαρτῠρέομαι; ex κύρω, κῠρέω: ex κρινω, κρῐτὸς, ἄκριτος *etc.* Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et infra ad ζ', 334.

Ver. 44 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον] *Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis: Tum lateri atque humeris Tegeaeum subligat ensem. Aen.* VIII. 458.

Ver. 48 Ἠὼς μὲν ῥα θεὰ] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 49 ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.

Ver.

Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων,
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὄνειρος,
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Convocare ad conſilium comantes Achivos.
Hi quidem convocarunt, illi autem frequentes affuerunt valde celeriter.
Conſultationem vero primum magnanimorum ſedere iuſſit Senatorum,
Neſtoream apud navem Pylo-nati regis:
Quos ille cum coëgiſſet, prudentem ſtruebat conſultationem;
« Audite, amici, divinum mihi in ſomnis venit Somnium,
« Dulcem per noctem: maxime vero Neſtori nobili,
« Formaque, ſtaturaque corporisque habitu, ſimillimus erat.
« Stetit autem ſupra caput, et ad me verba fecit:
« Dormis, Atrei fili, bellicoſi, equûm-domitoris?
« Non oportet totam noctem dormire conſiliarium virum;
« Cui populique commiſſi ſunt, et tanta curae-ſunt.
« Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus: Iovis enim tibi nuncius ſum,
« Qui de te, *quanquam* diſtans, valde ſolicitus eſt, et miſeratur.
« Armare te iuſſit comantes Achivos
« Cum omnibus copiis; nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
« Troianorum: non enim amplius diverſe coeleſtes domos habentes
« Immortales ſentiunt; inflexit enim omnes

65 σ' ἐκέλευσε] MS. ut v. 28. 68 ἐπέγναμψε] Fl. ut ſupta v. 31.

Ver. 51 Κηρύσσειν ἀγορήνδε —, ἠγείροντο μάλ' ὦκα] *Ergo concilium magnum, primoſque ſuorum Imperio accitos, alta intra limina cogit. Olli convenere, fluuntque ad regia plenis Tecta viis. Aen.* XI. 234.

Ver. 53 Βουλὴν — ἷζε] Veterum nonnulli legebant Βουλὴ — ἷζε.

Ver. 57 μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ, Εἶδός τε, μέγεθός] De iſto, τέ vide ad ά, 51.

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque, Et crines flavos, et membra decora iuventae. Aen. IV. 557. *Omnia longaevo ſimilis, vocemque coloremque, Et crines albos, et ſaeva ſonoribus arma. Aen.* IX. 650.

Ver. 65 — 70 Θωρῆξαί σε κέλευσε etc. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν] *Zenodotus*, recte *Euſtathio*, ad evitandam ταυτολογίαν, verſus hoſce (id quod Veteres tamen non appro-

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπῖαι
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Ὤιχετ' ἀποπῖάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐςί,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ', ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέςη
Νέςωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
Ὅς σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριςος ἐνὶ ςρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι.
Οἱ δ' ἐπανέςησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπῖοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,

" Iuno supplicans: Troianis vero mala impendent
" Ab Iove: Sed tu tuo tene animo. Sic illud loquutum
" Abiit avolans; meque iucundus somnus reliquit.
" Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.
" Primum autem ego verbis tentabo quatenus fas est,
" Et fugere cum navibus multorum-transtrorum iubebo:
" Vos autem aliunde alius cohibete verbis.
Ille quidem sic loquutus, consedit. His autem surrexit
Nestor, qui Pyli rex erat arenosae,
Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit,
" O amici, Argivorum ductores et principes,
" Siquidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,
" Mendacium diceremus, et aversaremur magis:
" Nunc autem vidit *is*, qui *se* longe praestantissimum in exercitu gloriatur
" Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum. (esse.
Sic loquutus, concilio incepit excedere.
Hi autem surrexerunt, paruerunt que pastori populorum,
Sceptrigeri reges: accurrebant autem *interea* populi.
Sicut gentes eunt apum confertarum,

74 πολυκληΐσι] Ald. 2. 3. R Iunt. Fl. 78 ὅ σφιν] MS. Fl. Ald. Iunt. εὐφρ.] MS. Ald. 1. 87 ἠΰτε] Fl. ἀδινάων] sic Schol. min. Infra 469. aliter est.

approbarunt) hoc modo contraxit: Ἠνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν *etc.*

Ver. 71 ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ] Vide supra ad *ά*, *ver.* 51.

Ver. 73 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι] Ἵνα πεῖραν τῆς ὁρμῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαχθὴς ᾖ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ. *Dion. Hal.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, *cap.* 20. Veritus nimirum ne, discessu *Achillis*, militum a se voluntates alienasset. Vide infra ad *ver.* 110.

Ver. 81 νοσφιζ. μᾶλλον] Gloss. MS. L. διεχωριζόμεθα ἀπὸ τῆς πίςεως τοῦ ὀνείρου. *Ern.*

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας

E petra cava ſemper recens venientium,
In modum racemi autem volant ſuper floribus vernis,
Et aliae hac affatim volant, aliae illac:
Sic horum gentes multae a navibus et tentoriis
Littus ante immenſum procedebant ordine
Turmatim ad concionem; interque ipſos Fama accendebatur,
Incitans ire, Iovis nuncia: Hi itaque congregati erant:
Tumultuabatur autem concio, ſubtusque gemebat terra,
Populis ſedentibus; clamorque inconditus erat: novem autem ipſos

88 αἰεὶ] MS. 90 ἔνθ' ἄλις — τ' ἔνθα] MS. 95 ὑπὸ δὲ σοναχίζετο] MS. Schol. min.

Ver. 87 — 93 Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων, — Ὣς τῶν ἔθνεα — ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν] "*Qualis apes aeſtate nova per florea rura Exercet ſub ſole labor, cum gentis adultos Educunt foetus, aut cum liquentia mella Stipant, et dulci diſtendunt nectare cellas, Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto Ignavum fucos pecus a praeſepibus arcent; Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella. Aen.* I. 433. *Ac veluti in pratis, ubi apes aeſtate ſerena Floribus inſidunt variis, et candida circum Lilia funduntur: ſtrepit omnis murmure campus.*" *Aen.* VI. VI. 707. In hac Similitudine, *ſuam* habet Pulchritudinem *ſua* utriusque Poëtae loquendi ratio. Τὸν ἀθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' εὐταξίας ἀπεικασε μελίσσαις. *Dionyſ. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως *cap.* 10. Atque ea quidem tenus, comparatio utrique communis. *Macrobius* (lib. 5. c. 11.) *Virgilium* hoc in loco praefert: "*Vides deſcriptas apes a* Virgilio *Opifices, ab* Homero *vagas? alter diſcurſum, et ſolam volatus varietatem, alter exprimit nativae Artis officium.*" Pulcherrime quidem hoc *Virgilius* et appoſite ad rem: Etenim *Apum* comparationem cum *Operariis* inſtituebat, urbem condentibus. At *Homero* alia res agebatur. Exercitum nimirum e navibus atque tentoriis *egredientem* deſcribit. Atque hanc quidem rem pulcherrime depingit illud, ἀδινάων; et ἐκ πέτρης γλαφυρῆς; et αἰεὶ νέον ἐρχομενάων; et βοτρυδὸν; et αἱ μὲν τ' ἔνθα, αἱ δὲ τε ἔνθα. Vt mire admodum caecutierit *Spondanus*, (recte notante *Popio*;) qui totam huius comparationis ἀπόδοσιν in *ſola* voce ἰλαδὸν, conſiſtere exiſtimavit.

Ver. 89 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται] *iamque arbore ſumma Confluere et lentis* uvam *demittere ramis. Georgic.* IV. 557.

Ver. 90 πεποτήαται] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 93 μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος] Mira cum ſublimitate atque ἐνεργείᾳ exhibet *iſta Imago*, quam celeriter, quamque *ardenti ſtudio*, per univerſum Exercitum delata fuerint Imperatoris mandata. Caeterum de voce, δεδήει, hoc in loco; et τετρήχει, *ver.* 95; obſervandum, ſi δέδηεν et τέτρηχεν dixiſſet, iam non utique conſtitiſſe *Temporum* rationem. Simile enim eſt, ac ſiquis Anglice dicat, *is in a Commotion*, pro eo, quod eſt, *was in a Commotion*. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 95 ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα] *pulſuque pedum tremit excita tellus. Aen.* VII. 722. *Al.* ὑπὸ δὲ στοναχίζετο. Quod et auribus magis placet, et aliis in locis ita ſcriptum occurrit.

Ver.

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
Παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν·

Praecones vociferantes cohibebant, si quando a clamore
Desisterent, et Iovis alumnos reges audirent.
Vix tandem resedit populus, tenebantque sedes,
Cessantes a clamore: quum rex Agamemnon
Surrexit, sceptrum tenens; quod Vulcanus labore-fabricaverat,
Vulcanus quidem dedit Iovi Saturnio Regi:
Sed Iupiter dedit internuncio Argicidae:
Mercurius autem rex dedit Pelopi equiti:
Ac rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum:
Atreusque moriens reliquit diviti-pecorum Thyestae:
Ac rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandum,
Vt multis insulis et Argo omni imperaret:

104 omissus in MS. sed ab alia manu adscriptus. δῶκε] MS. Fl. Ald. Rom. Iunt. 107 φορήναις] Ald. 2. 3. Iunt. 108 πολλῇσιν] MS. sic Barnes. edidit.

Ver. 97 Κήρυκες βοόωντες] De Sono vocis istius, βοόωντες, recte Scholia *Moschopuli*: Ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ πολὺ παράτασιν τῆς βοῆς ἐκφαίνειν βούλεται.

Ver. 99 ἐρήτ. κ.] Aut κατὰ intelligendum, aut divisim legendum est καθ' ἕδρας, ut placet viro docto in Obs. Misc. I. p. 111. s. Ita ἐρητ. habet geminam significationem, i. e. passivam. add. Viros doctos ad Hesych. in ἐράτοθεν. *Ern.*

Ver. 101 σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος] Ὁ ποιητὴς, ἐπαινεῖν ἐθέλων τῆς τῶν Πελοπιδῶν οἰκίας τὴν ἀρχαιότητα, καὶ τὸ μέγεθος ἡγεμονίας ἐνδείξασθαι, — Αὕτη σοι τῆς Πελοπιδῶν οἰκίας ἡ γενεαλογία, εἰς τρεῖς ὅλας μείνασα γενεάς. Τά γε μὴν τῆς ἡμετέρας etc. Iuliani *Orat.* 3.

Ver. 102 Ἥφαιστος μὲν δῶκε] Apte admodum et ad rem congruenter Poëta, in his quinque versibus, *Agamemnonis* stemma describens, singulis versibus sententias singulas absolvit. "*Homerum nemo "in magnis sublimitate, in parvis proprie-"tate superaverit.*" *Quintilian. lib.* 10. *cap.* 1. Vide supra ad ά, 436.

Ver. 103 διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ] De epitheto hoc Mercurii inprimis videndus Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 489. qui probat eos, qui ab διάγειν sc. τὰς ἀγγελίας θεῶν ducunt, et interpretantur, *nuncium mandata perferentem*. nisi quis malit simpliciter a διάγειν ducere, ut *ministrum* significet, vel nunciis perferendis, vel aliis mandatis peragendis.

Ver. 106 ἔλιπε πολύαρνι] Qua ratione, ἔλιπε, hic ultimam producat; item ἐρεισάμενος, *ver.* 109; et ὑπερμενέϊ *ver.* 116; vide supra ad ά, 51.

Ver. 107 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ'] Θυέστα, Nominativus; non Vocativus pro Nominativo; quod est ineptissimum. Vide supra ad ά, 175.

Ver 108 Πολλῇσι νήσοισι] Quidam, πολλῇσιν. Sed nihil opus. Vide infra ad *v.* 612.

Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἀνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,

Hoc ille nixus, verba alata dixit;
" O amici heroës Danai, famuli Martis,
" Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:
" Durus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,
" Ilio exciso bene munito, *me* rediturum:
" Nunc vero malam fraudem struxit, et me iubet
" Inglorium, Argos redire; postquam multum perdidi populum.
" Ita scilicet Iovi erit praepotenti placitum,
" Qui iam multarum urbium demolitus est vertices,
" Et adhuc etiam demolietur: eius enim potentia est maxima.
" Turpe enim hoc est etiam posteris auditu,
" Incassum adeo talem tantumque populum Achivorum
" Irritum bellum gerere, et pugnare
" Cum viris paucioribus: exitus autem nondum ullus apparuit.
" Si enim velimus Achivique Troianique,

109 *ἐπε' ἀργείοισι μετηύδα*] MS. de qua lectione vid. Eustath. Eadem est in aliquot MSS. ap. Barnes. *μετηύδα* est etiam in Schol. min. Totum hemistichium est Il. ι. 16.

Ver. 109 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] *Al.* ἔπε' 'Αργείοισι μετηύδα.

Ver. 110 Ὦ φίλοι, ἥρωες] Totum huius orationis artificium, in qua aliud dicit Agamemnon, aliud revera persuadere cupit, pulchre et fuse enarrat *Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur* τέχνη *cap.* 8 *et* 9. Ἐπάγει τὴν τέχνην, ἐν τῇ δημηγορίᾳ ἀσθενεῖς προτάσεις προτείνων — τὸ δὲ ἐφεξῆς, θαυμασίως στρεφόμενόν ἐστιν. Αἰσχρὸν γάρ τό δε etc. — τὸ δὲ τέλος τῶν λόγων, ἰσχυρῶς ἐναντία βουλομένου ἐστὶν, οἷς λέγει. Φεύγωμεν etc,

Ver. 111 Ζεύς με μέγα] Ἐπιπροσθεῖ ὁ τύφος, Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη. — Αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ πρὸς τὴν κενὴν δόξαν Ἔνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, Ζεύς με μέγα κρονίδης ἄτῃ etc. *Plutarch. de Animi Tranquillit.*

Ibid. ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ] Hinc apud *Antoninum, lib.* X. §. 28. Ὁ οἰμώζων — τὴν Ἔνδεσιν ἡμῶν, *deplorans vitae huius miserias, et quasi* illigationem,

Ver. 113 ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α, 398.

Ver. 115 Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι] *patriam remeabo inglorius urbem. Aen.* XI. 793.

Ver. 118 Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει] *Barnesius* legendum existimat, καλλύσει; quod est, καταλύσει Sed nihil opus.

Ibid. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον] *rerum cui summa potestas. Aen.* X. 100.

Ver. 122 Ἀνδράσι παυροτέροισι] *Vix hostem, alterni si congrediamur, habemus. Aen.* XII. 233.

Ver. 123 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν. — Ὅρκια

Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω·
Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν·
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ του ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,

„ Foederibus fidelibus percussis, numerari utrique;
" Troianos quidem legere, cives quotquot sunt;
" Nos autem in decurias disponamur Achivi,
" Troianorumque viros singulos accipiamus, qui vinum fundant;
" Multae utique decuriae indigerent pocillatore.
" *In* tantum ego aio plures esse filios Achivorum
" Troianis, qui habitant in urbe. Sed auxiliares
" Multis ex civitatibus hastas-vibrantes viri sunt,
" Qui me valde impediunt, et non sinunt volentem
" Troiae expugnare bene habitatum oppidum.
" Novem utique praeterierunt Iovis magni anni,
" Et iam ligna computruerunt navium, et funes dissoluti sunt:
" Et nostrae utique uxores, et infantes liberi

126 εἰς δεκ.] MS. 130 νέουσι] MS. 131 πολίων] MS.

Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι] Τὸ Ἀριθμηθήμεναι, οὐ πρὸς τὸ, Ἐθέλοιμεν, ἀποδίδοται· ἀλλὰ πρὸς τὸ, Ὅρκια πιστά. — Τὸ δὲ, Ἐθέλοιμεν, πρὸς τὸ, Τρῶας μὲν λέξασθαι, — Καὶ ἔχει ὁ λόγος [nempe *constructio* ista, Ἐθέλοιμεν Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἡμεῖς δὲ διακοσμηθεῖμεν,] ὁμοίως τῷ, (ά, 133) Ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως Ἧσθαι δευόμενον; *Schol. Moschopuli.* Eodem tamen redit, si Ἀριθμηθήμεναι referatur ad Ἐθέλοιμεν; et istud, λέξασθαι, accipiatur ἐλλειπτικῶς.

Ver. 124 Ὅρκια πιστὰ ταμόντες] Foedusque *ferit. Aen.* X. 154. *Clark.* Ὅρκια τάμνειν autem non proprie *foedus facere*, sed *victimas ferire foederis causa*, ut θύειν γάμους, *nuptiarum causa sacra facere* etc. v. Cuper. Obs. III, 13 et viros doctos ad Hesych. v. τάμνειν. quae glossa ad h. l. pertinet.

Ver. 125 Τρῶας μὲν] Alii legunt, Τρῶες μὲν ut respondeat τῷ, Ἡμεῖς δὲ, in sequenti versu. Sed perinde est.

Ver. 129 Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας] Mire hic erravit *Scholiastes.* Οἱ μὲν Τρῶες, χωρὶς τῶν ἐπικούρων, ἦσαν μυριάδες πέντε. *Schol. ad ver.* 122. Recensentur quidem (Θ', 562, 563.) Troianorum *myriades quinque*; At non, isto in loco, *sine Auxiliis.* Recte enim (ad Θ', 562.) annotavit *Eustathius*; τούτους [πεντακισμυρίους] μὴ τοὺς ἐφεστίους εἶναι μόνους Τρῶας, κατά τινας, ὡς τῶν ἐπικούρων καθευδόντων· — ἀλλὰ πάντας, ἤγουν τούς τε αὐτόχθονας Τρῶας, τούς τε ἐπικούρους.

Ver. 131 Πολλέων] Pronunciabatur, Πολλῶν.

Ver. 135 Καὶ σπάρτα λέλυνται] "Non "*rudentes*, sed *funiculi* vel *lora*, quibus "naves *consuebantur*: τὰ ῥάμματα τῶν "νεῶν. *Salmas.* Liburni *plerasque naves* "*loris suebant*; Graeci *magis cannabo et* "*stupa caeterisque sativis rebus, a quibus* "σπάρτα *appellabant.*" Varro *apud* Gellium, *lib.* 17. *c.* 3.

Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, ὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα·
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι ὗ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
Ὤρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον, ἐλθὼν
Λάβρος, ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν

« Sedent in aedibus expectantes: nobis autem opus
« Frustra infectum, cuius gratia huc venimus:
« Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes:
« Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
« Non enim iam Troiam capiemus latas-vias-habentem.
Sic dixit: His autem animum in pectoribus commovit,
Omnibus inter multitudinem, quicunque non consilium audiverant.
Mota est vero concio, ut fluctus ingentes maris
Pelagi Icarii, quos quidem Eurusque Notusque
Commovit, cum irruerit patris Iovis ex nubibus.
Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetum campum, veniens,
Rapidus superne ingruens, et incumbens-inclinat spicas;
Sic horum tota concio mota est: hi autem fremitu-militari
Ad naves ruebant: a pedibus vero subter pulvis
Stabat excitatus: Alii autem alios adhortabantur,
Vt prehenderent naves, et traherent in mare vastum;
Alveosque expurgabant: Clamor autem in coelum ivit

137 εἵατ' ἐνὶ μ.] MS. Fl. R. A. 1. Versus quidem ita concinnior. μεγάροισι] Aldd. Iunt. Rom. vitiose. 140 νηυσὶν] MS.

Ver. 137 Εἵατο ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι] *Al.* Εἵατ' ἐνὶ μεγάροις. Quod et ipsum scilicet εἵαται, non ἥατο, intelligendum est. Coniunctum est enim cum praecedentibus, βεβάασι, εἴσηκε, λέλυνται, quae omnia de *praesenti* dicta sunt tempore: Vide supra ad ά, 37.

Ver. 139 ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες] *Ne qua meis esto dictis mora.* *Aen.* XII. 565.

Ver. 144 Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα] *variusque per ora cucurrit Ausonidum turbata fremor; ceu, saxa morantur Cum rapidos amnes; clauso fit gurgite murmur, Vicinaeque fremunt ripae crepitantibus undis.* *Aen.* XI. 296.

Ver. 150 ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη Ἵστατ' ἀειρομένη] *iam pulvere coelum* Stare *vident.* *Aen.* XII. 407.

Ver. 153 Οὐρούς] Ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν *Schol.* Gloss. interlin. MS. Lips. ὅθεν ὁρμῶσιν αἱ νῆες.

Ver.

Οἴκαδε ἱεμένων, ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Domum propetantium; subtrahebantque phalangas navibus.
Tunc sane Argivis praeter-fatum reditus contigisset,
Nisi Minervam Iuno sermone affata fuisset;
" Papae, Aegiochi Iovis filia indomita,
" Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,
" Argivi fugient super lata dorsa maris?
" Gloriam autem Priamo, et Troianis relinquerent
" Argivam Helenam; cuius gratia multi Achivorum
" Ad Troiam perierunt, dilecta procul a patria terra?
" Verum abi nunc ad populum Achivorum aere-loricatorum,
"Tuisque lenibus verbis cohibe virum quemque,
" Nec sine naves in mare trahere, quae hinc et inde impelluntur remis.
Sic dixit: nec non paruit dea caesiis-oculis Minerva:
Descendit itaque ab Olympi verticibus concitata;
Raptimque venit veloces ad naves Achivorum:

Ver. 155 ὑπέρμορα] Quicquid *inopinatum*, praeter expectationem, quicquid *violentum*, praeter naturam, quicquid *ex stultitia natum*, praeter rationem, ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur: Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι. ύ, 336. Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν. *Odyss.* ά, 34. nec *Fato*, merita nec morte peribat, Sed misera *ante diem*. *Aen.* IV. 696.

Ver. 157 ἀτρυτώνη] Ἀκαταπόνητος, ἀκοπίαστος, ἄτρυτος ἐν μάχῃ. *Hesych.* Λέγεται δὲ Ἀτρυτώνη, ὡσανεὶ ἀ τριβομένη ὑπ' οὐδενὸς πόνου. *Phornutus de natura Deor. c.* 20.

Ver. 158 Οὕτω δὴ οἶκόνδε] Τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ ὡς προσθήκαις κεναῖς, — ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ χρῶνται πρὸς οὐδέν· — ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς. Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Ἀλλ' ὅτε δὴ etc. *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 55. 56. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολλάκις ὁ σύνδεσμος οὗτος. ὥσπερ, — Οὕτω δὴ οἶκόνδε —; Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Ibid.* §. 57. Vide supra ad ά, 56.

Ver. 165 Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν] Qua ratione, νῆας, hic et *ver.* 181, ultimam producat; et similiter Διὶ et μῆτιν, *ver.* 169; et ὅς, *ver.* 184; et κακὸν, *ver.* 190; vide supra ad ά, 51.

Ver. 166 γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 167 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα] *Illa viam celerans — Nulli visa cito decurrit tramite virgo. Aen.* V. 609.

Ver. 168] Fuerunt apud Antiquos, qui hunc versum expungerent; At nulla idonea de causa.

Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἑσαότ'· οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
· Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·

Invenit deinde Vlyssem Iovi consilio parem,
Stantem: neque hic navem bonis-transtris-instructam nigram
Tangebat, quia ipsum dolor corde et animo invaserat.
Prope igitur stans alloquuta est caesiis-oculis Minerva;
" Generose Laërtiade, solertissime Vlysse,
" Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,
" Fugietis, naves multa transtra habentes ingressi?
" Gloriam autem Priamo et Troianis relinqueritis,
" Argivam Helenam, cuius gratia multi Achivorum
" Ad Troiam perierunt, dilecta procul a patria terra?
" Verum abi nunc ad populum Achivorum, neque cesses;
" Tuisque blandis verbis cohibe virum quemque,
" Neque sinas naves in mare trahere, quae-utrinque-impelluntur-remis.
Sic dixit: hic autem intellexit Deae vocem loquentis;

169 'Οδυσσῆα] Fl.

Ver. 169 Εὗρεν ἔπειτ' 'Οδυσῆα] 'Οδυσσεῖ παρέστηκεν οὐκ ἄλλη τις ἀλήθεια, ἢ φρόνησις. *Heraclid. Pontic.* Vide supra ad ά, 194. Caeterum quaeri potest, *quidnam* hic extiterit *Sapientiae* singularis; cum nihil aliud hac in re egerit *Vlysses*, quam quod prius, in concilio *Seniorum*, communi fuerat consen u constitutum, *ver.* 53, 73, 75, 77 etc. Mihi quidem videtur hac machinatione id indicare Poëtam, utique concilio isti *Seniorum*, ut Duces et βασιλῆας alios, *ver.* 188, 194, ita et ipsum quoque *Vlyssem*, non interfuisse; sed *sua sapientia* intellexisse, *quid propositi* sibi haberet *Agamemnon*. Ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης· — οἷος νόος 'Ατρείδαο — οἷον ἔειπε *ver.* 182, 192, 194. Iudicet tamen Lector eruditus. Neque enim a quoquam hoc, quod meminerim, observatum repperi. Ex *alterá parte* stare videtur, quod infra, *ver.* 40, inter septem γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν, *Vlysses* nomine appelletur. *Clark.* Forte nihil aliud poëta spectavit, quam ut ministerium alicuius Deae interponeretur: et Vlysses quoque potissimum hac de caussa deligitur ad rem impediendam, quia ei inprimis favens ubique Pallas inducitur. *Ern.*

Ver. 175 νήεσσι πολυκλήϊσι] Intell. *naves amplas, magno remigio.* ut infr. 293. πολύζυγος. Mox *ver.* 181. ἀμφιέλισσαι sunt *celeres*. Similiterque in ceteris epithetis. *Ern.*

Ver. 182 ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης] Ὦ φθέγμ' 'Αθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν. 'Ως εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενί. *Sophocl. Ai. v.* 16.

Ver.

Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς·
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρείδαο·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Tendebatque currere, laenamque abiecit: illam vero sustulit
Praeco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.
Ipse autem Atridae Agamemnoni obvius veniens,
Accipit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
Cum quo ivit per naves Achivorum aere-loricatorum.
Quemcunque quidem, *seu* regem, seu primarium virum inveniret,
Hunc blandis verbis detinebat astans;
" Vir optime, non te decet, timidum uti, trepidare;
" Quin ipse et sede, et alios sedere fac populos.
" Nondum enim certo scis, qui animus Atridae:
" Nunc quidem tentat, mox autem poena aff[illegible] filios Achivorum.
" In concilio enim non omnes audivimus q[illegible] dixerit:
" *Cavendum igitur*, ne iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.
" Ira enim magna est, Iovis-alumni regis:
" Honor autem ab Iove est, diligitque ipsum providus Iupiter.
Quemcunque vero plebeium virum videret, vociferantemque offenderet,
Hunc sceptro percutiebat, increpitabatque voce;

184 κῆρυξ] Fl. R. A. 1. 190 δειδίσσεσθαι] MS. 192 σάφ' οἶσθα] MS.

Ver. 183 τὴν δ' ἐκόμισσε] Recte. Nam κομίσω, ἐκόμισα, penultimam *corripiunt*. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 188 Ὅντινα μὲν βασιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 190 Δαιμόνι'] Habet haec vox apud *Homerum* semper aliquam *Increpationis* significationem, sed non semper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 191 Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο] Quid *vulgo* inter κάθισον et κάθησο intersit, vide supra ad ά, 565. Mihi tamen ita potius distinguendum videtur, ut vox κάθισον, *Homeri* utique temporibus, eius fuerit, qui *simpliciter* ut *sedeat* aliquis, aliosve *sedere faciat*, iubet; ἧσο autem, vel κάθησο, eius, qui, sive *stantem*, sive *sedentem* alloquatur, et *sedere* et *quietum permanere* iubeat.

Ver. 196 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ] Apud *Aristotelem*, *Rhetor. lib.* 2. c. 2. legitur; θυμὸς δή. Quod et in uno MS. repperit *Barnesius*. Sed vera lectio est, δέ. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 197 μητίετα Ζεύς] Vide supra ad ά, 175.

Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκυε,
Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠχῇ· ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

" Improbe, quiete sede, et aliorum verba audi,
" Qui te praestantiores sunt: tu autem imbellis et invalidus,
" Neque unquam in bello aestimatus, neque in concilio.
" Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Achivi:
" Non bonum, multorum principatus: unus princeps esto,
" Vnus rex, cui dedit, filius Saturni versuti
" Sceptrumque et iura, ut ipsis dominetur.
Sic ille imperatorem agens dirigebat exercitum. Illi autem ad concilium
Rursus ruebant, a navibus et tentoriis,
Cum tumultu: sicut cum fluctus-multum strepentis maris
Littore magno fremit, resonatque pontus.

203 ὁ μὲν περ] MS. 206 Abest a MS. Et est sane spurius ut in vett. libris edd. notatum. Nihil est, quo σφισι referatur. Nam sermo est de imperio universo. Sin de imperio in Graecos: certe ἡμῖν desideratur propter τὸ βασιλεύσομεν. 208 αὖθις] Fl.

Ver. 200 Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο] Accusatum narrat *Socratem* Xenophon, quod, hos versus saepius repete[illegible], ad *Ignaviam* scilicet hortatus sit [illegible]bem. Τὸ δὲ Ὁμήρου, ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν *etc.* Ἀπομνημον. lib. I.

Ver. 203 Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν] Artificium et εὐπρέπειαν harum duarum orationum recte explicat *Dionys. Halicarnassĕus*; in quibus *Vlysses*, dum *Plebem* alloquitur, *Duces* increpat; dum *Duces*, *Plebem*. Quod enim ad *Duces* ait, Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' et νῦν μὲν πειρᾶται, et, ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν in hoc *Milites* scilicet obiurgat: Quod autem ad *Milites* ait, Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν, et, οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, hoc vero *Ducibus* esse reprehensioni voluit. Ἃ γὰρ ἐβούλετο καθάψασθαι τῶν βασιλέων, τῷ δήμῳ διελέγετο. ἃ δ' ἐβούλετο ἐπιτιμῆσαι τῷ δήμῳ, τοῖς βασιλεῦσι διελέγετο. Lib. qui inscribitur τέχνη c. 9.

Ver. 204 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη] Aliud hoc, quam si dixisset, οὐκ ἀγαθή *etc.* Sic *Virgilius*: *Triste* lupus stabulis: — *Dulce* satis humor. *Eclog.* III. 80. 82.

Ver. 205 ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ] Πάνυ καλῶς Ὅμηρος, ἐμοὶ δοκεῖν, καὶ τοῦτο ἔφη, ὡς οὐχ' ἅπαντας παρὰ τοῦ Διὸς ἔχοντας τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀλλὰ μόνους τοὺς ἀγαθούς. *Dio Chrysost. Orat.* 1. Caeterum totus *hic versus* 206, (teste *Spondano*) *pro spurio est annotatus in codice Didymi, ubi ad marginem scribitur* νόθος. Et in *Scholiis* quae appellantur *Didymi*, nulla eius fit mentio. Quin et in *Mori* MS. (teste *Barnesio*) deest iste versus. Et sine sententiae detrimento (quantumvis eum *necessarium* existimet *Barnesius*) posset sane abesse. Recte enim explicat *Eustathius*: ᾧ ἔδωκε (τὸ βασιλεύειν δηλαδὴ) Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω: ut adeo versum istum 206 nec *Eustathius* videatur agnovisse. Porro vox ista; σφίσιν, hoc in loco, vix habet quo referatur: Nam in libro *nono*, ubi versus similis legitur, Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας

Ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη,
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
Ἀλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε

Ac caeteri quidem sedebant; tenebantque sedes.
Thersites autem adhuc solus blaterans tumultuabatur,
Qui verbis animo suo et scurrilibus et multis norat
Temere, ac non prout decebat, contendere regibus;
Verum quodcunque ei videretur ridiculum Argivis
Fore: Turpissimus autem vir ad Ilium venit:
Strabo erat, claudusque altero pede; et ipsius humeri
Gibbi, in pectus contracti: at superne

218 *συνοχηκότε*] Fl. Ald. 1. *v. not.* *ὕπερθεν*] Aldd. Iunt.

μιστας ἵνα σφίσι βουλεύησθαι,) vox *σφίσι* recte refertur ad praecedentem, *λαῶν*. Denique cum versus iste *dubius*, ante editus fuisset, — *ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ*; *Barnesius* ex *Dione Chrysostomo*, et ex uno MS. non male edidit, — *ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ*: Nam alioqui scribendum esset *σφίσσιν*, quod est valde durum. *Clark.* Vide Var. Lect.

Ver. 210 *Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος*] Citat hunc versum *Dionys. Halicarn.* ad demonstrandum quaedam esse *οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, καὶ — μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων. Περὶ συνθέσεως.* §. 16. De cuiusmodi vocabulis *Demetr. Phalereus*, *Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα* (inquit) — *ποιεῖ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν διὰ τὸ οἷον ψόφοις ἐοικέναι. Περὶ Ἑρμηνείας*, §. 94. 95. Vide infra ad γ', 363; et δ', 455.

Ver. 212 *ἀμετροεπὴς ἐκολῴα*] *Verba illius multa et ἄκοσμα, strepentium sine modo* Graculorum *similia.* Gell. lib. I. cap. 15.

Ver. 215 *Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο*] Fuerunt inrer Veteres qui hoc ita acciperent, ut fuerit illud ridiculum ab Achivis existimatum, quodcunque dixisset *Thersites*. Arque hoc modo explicar *Scholiastes*. Mihi multo simplicius apriusque videtur, tum ad *verborum* tum ad *sententiae* constructionem; ut *Thersites* ad contentionem ea sit locutus, quaecunque Achivis risum movere posse arbitraretur. Quomodo plerique hodie interpretantur.

Ver. 216 *αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ*] Pulcherrima haec viri, et ad deformitatem animi et ad corporis pravitatem insignis, descriptio. *Γεγραμμένον — Θερσίτου πρόσωπον ἰδόντες ἡδόμεθα καὶ θαυμάζομεν· οὐχ ὡς καλὸν, ἀλλ' ὡς ὅμοιον — ἡ δὲ μίμησις, ἄν τε περὶ φαῦλον, ἄν τε περὶ χρηστὸν ἐφίκηται τῆς ὁμοιότητος, ἐπαινεῖται.* *Plutarch de audiend. Poëtis.* Porro lepide admodum de hac descriptione *Lucianus*: *Ἦν τις γραφὴ κατ' αὐτοῦ [καθ' Ὁμήρου] ἀπενηνεγμένη ὕβρεως ὑπὸ Θερσίτου, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκωψε, καὶ ἐνίκησεν Ὅμηρος, Ὀδυσσέως συνηγοροῦντος.* *Var. Histor. lib.* 2. Nec denique, ad artificium Poëmatis, nihil est, quod hic annotarunt nonnulli; utique unum omnium formosissimum *Nirea*, itidemque omnium maxime deformem *Thersiten*, semel depictos, nunquam deinceps in toto Poëmate memoratos.

Ver. 218 *συνοχωκότε*] Sic MSS. et edd. nisi, quod Fl. et Ald. 1. habent *συνοκωχότε*, quod convenit derivationi, quam tradit Schol. Lips. *συνέχω, συνοχῶ, συνοχήσω, συνόχηκα.* Sed olim h. l. legebatur etiam *συνοκωχότε*, auctore He ychio, qui eam nobis conservavit. Eam bene defendir Vir doctus in Misc. Obs. I. p. 114. copiosius Cl. Valkenar. ad Ammon. p. 24. qui de h. v. et cognaris inprimis videndus. Thema verbi est *ὀκωχὴ* ap. Etymol. unde *ὀκωχεύω· ἐνοκωχὴ* est ap. Ammonium in ed. Ald. et Valkenar. etc. *Ernesti.*

Ver.

Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη·
Ἔχθιστ@ δ᾽ Ἀχιλῆϊ μάλιστ᾽ ἦν, ἠδ᾽ Ὀδυσῆϊ·
Τὼ γὰρ νεικείεσκε. Τότ᾽ αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ᾽ ὀνείδεα· τῷ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρείδη, τέο δ᾽ αὖτ᾽ ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ᾽ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἷος ἄποινα,
Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,

Acutus erat capite, rarum vero fupra fparfum erat capillamentum.
Inimiciffimus autem Achilli maxime erat, et Vlyffi;
His enim *praecipue* convitiari folebat. Tum vero Agamemnoni nobili
Stridule clamans dicebat probra: huic itaque Achivi
Vehementer irati erant, et indignabantur animo:
At hic alte vociferans, Agamemnonem increpabat fermone;
" Atrida, quam ob rem quereris, aut *qua re* indiges?
" Plena tibi aere tentoria, multae et mulieres
" Sunt in tentoriis felectae, quas tibi Achivi
" *Omnium* primo damus, cum urbem ceperimus.
" An adhuc et auro indiges, quod quis afferat
" Troianorum equûm-domitorum ex Ilio, pro filio redemptionis-pretium,
" Quem ego vinctum duxero, vel alius Achivorum?
" Aut mulierem iuvenem, cui mifcearis amore,

220 Ὀδυσσῆϊ] Fl. Ald. 1.

Ver. 219 ἐπενήνοθε] Non ut Lexicographi, ex *praeterito* ἐπενήνοθα: Sed ex *aorifto* ἐπενήνοθον· Alias enim non conftaret *Temporum* ratio. Vide fupra ad ά, 37; et infra ad δ', 492.

Ver. 220 Ἔχθιστος δ᾽ Ἀχιλῆϊ] *femperque odiis et crimine Drances Infenfus iuveni Turno. Aen.* XII. 122. Τὴν δὲ τοῦ ἤθους μοχθηρίαν συντομώτατα καὶ δι᾽ ἑνὸς ἔφρασεν· ἔχθιστος δ᾽ Ἀχιλῆϊ μάλιστ᾽ ἦν, ἠδ᾽ Ὀδυσῆϊ. Ὑπερβολὴ γάρ τις φαυλότητος, τὸ τοῖς κρατίστοις ἐχθρὸν εἶναι. *Plutarch.* περὶ φθόνου καὶ μίσους, *fub initio.*

Ver. 221 Τὼ γὰρ νεικείεσκε. *Convitiari folitus erat.* De vi huius *temporis imperfecti*, vide fupra ad ά, 37.

Ver. 222 Ὀξέα κεκληγὼς] A κλάζω, κεκληγὼς, eadem analogia, atque a φαίνω, πέφηνα, a κράζω, κέκρᾱγα; et fimilia. Vide fupra ad *ver.* 314.

Ver. 228 Πρωτίστῳ δίδομεν, — πτολίεθρον ἕλωμεν. — Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω] Pulcherrime hic *Perfonae* fervit Poëta, dum virum omnium ignaviffimum gloriofius *de fe* inducit iactantem, quam ipfum *Achillem* omnium fortiffimum, etiam ferocientem infuper illum et iratum. Vide infra ad δ', 401. Ἃς [πράξεις] ὁ ποιητὴς ἑκατέρῳ [προσώπῳ] προσηκόντως ἀποδίδωσιν. Οἷον ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει, καίπερ λέγων μετ᾽ ὀργῆς, Οὐ γάρ σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ᾽ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον· ὁ δὲ Θερσίτης τῷ αὐτῷ λοιδορήμενος λέγει, — ἅς τοι Ἀχαιοὶ Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ᾽ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν. καὶ πάλιν ὁ Ἀχιλλεὺς, — αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι· ὁ δὲ Θερσίτης, Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver.

Ἤν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι; Οὐ μὲν ἔοικεν
Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐῶμεν
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται,
Ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας·
Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων.
Ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,

" Quamque ipse seorsum detineas? Minime quidem decet
" Principem existentem, in mala inducere filios Achivorum.
" O imbelles, ignava probra, Achaeides, non amplius Achivi.
" Domum cum navibus redeamus: hunc vero sinamus
" Isthic ad Troiam praemia concoquere; ut sciat,
" An in aliquo ei et nos adiumento simus, an non:
" Qui etiam nunc Achillem, se multo fortiorem virum,
" Contumelia affecit: Ereptum enim habet eius pretium, quod ipse vi abstulit.
" Veruntamen non Achilli bilis est in praecordiis, verum socors *est*;
" Alioqui enim, Atrida, nunc postremum iniurius fuisses.
Sic dixit, conviciians Agamemnoni, pastori populorum,
Thersites: huic autem cito astitit nobilis Vlysses,
Et ipsum torve intuitus duro increpavit sermone;
" Thersite loquacissime, vocalis quanquam sis concionator,

236 τὸν δ' ἐῶμεν] Fl. Ald. 1. 246] ἀκριτόμυτε] Ald. 2. 3. vitiose, et tamen imitatus est Iunta, ut solet.

533 *Ver.* Ἤν τ' αὐτὸς ἄπο] Qua ratione hic αὐτὸς, et δίδομεν, supra *ver.* 228; et ἕο, infra *ver.* 239. ultimam producat; vide supra ad ά, 51; *Barnesius* hic legi posse auguratur, Ἤν αὐτός τ' ἄπο, *longe melius.* Immo vero, ad *vim* particulae τε *longe peius.*

Ver. 235 Ὦ πέπονες, — Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί] O vere Phrygiae, neque enim Phryges! *Aen.* IX. 617.

Ver. 236 γέρα πεσσέμεν] Est *praemia consumere, praemiis frui.* Male versio: *concoquere.* πέσσειν vel πέπτειν sic de tempore dixit Pindarus Pyth. IV. 300. add. Cl. Abresch. ad Aeschyl. p. 638. Simillimum est illud Apollon. Rhod. I. 283. ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω. quod stulte, ut pleraque vertit Hoelzlinus. sensus est: *cetera autem omnia θρεπτήρια habeo, accepi, fruor ceteris* etc. Idque ductum est ex h. l. Homeri. *Ernst.*

Ver. 238 Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν] Vide supra ad *ver.* 228.

Ver. 239 Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα] Τοῦτο καὶ ἡ Ὁμήρου τέχνη. Ἐπειδὴ γὰρ ἑώρα τὸ στρατόπεδον ἀγανακτοῦντας ὑπὲρ Ἀχιλλέως πρὸς Ἀγαμέμνονα, — ἀνέστησεν αὐτοῦ συνήγορον ἐπίφθονον, γελοῖον, ἵν' ἐν τῇ τοῦ συνηγόρου κακίᾳ ἀφανισθῇ τὸ δίκαιον τοῦ πράγματος. — Εἰ μὴ γελοῖος καὶ ἄξιος μίσους ἦν, ἰσχυρὰ τὰ λεγόμενα ὑπὲρ Ἀχιλλέως. Διὰ τοῦτο καὶ γέλως τοῖς Ἕλλησι γίνεται, καὶ ἐκ τοῦ γέλωτος διάλυσις τῆς σπουδῆς εἰς τὰς πατρίδας. *Dion. Halic.* Τέχνη, c. 12. Tantum utique interest, quis quid dicat.

Ver. 246 Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε] Pulcherrima super hac re *Plutarchi* observatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς,

Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃς' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
Τῷ ἐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Ἢ εὖ, ἦε κακῶς, νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὧδε,
Μήκετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

« Desine, neque velis solus contendere cum regibus:
« Non enim ego, quam tu sis, censeo peiorem mortalem alium
« Esse, quotquot cum Atridis ad Ilium venerunt.
« Quare ne reges in ore habens concioneris,
« Neu ipsis probra obiicias, et reditionem observes.
« Nondum plane scimus quomodo futura sint haec facta;
« Vtrum bene, an male, redituri simus filii Achivorum.
« Propterea nunc Atridae Agamemnoni, pastori populorum,
« Sedes iaciens convicia; quia ei valde multa dant
« Heroës Danai: tu vero maledictis irritans concionaris.
« Sed tibi edico, quod et perfectum erit:
« Sicubi iterum te insanientem deprehendero, sicut iam hic,
« Ne amplius deinceps Vlyssi caput super humeros sit,
« Neque posthac Telemachi pater vocer,
« Si non ego, te comprehenso, tuas quidem vestes exuero,
« Laenamque et tunicam, quaeque pudenda contegunt;
« Ipsum autem flentem veloces ad naves demisero
« Caesum e concione duris verberibus.
Sic dixit: sceptroque tergum atque humeros
Percussit; ille vero intorquebat se; uberes autem ei exciderunt lachrymae;

258 εἴκετι] Fl. A. I. 259 Ὀδυσσῆϊ] Fl. A. R. I. 260 μηδέτι] Fl.

φαλακρὸς, ὁ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται. Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, Ὄρσεο Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος. *De audiend. Poëtis.*

Ver. 257 τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται] Vir doctissimus *Henr. Stephanus* legendum coniicit, quomodo et *Barnesius* deinceps edidit, τόδε καί. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 262 τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει] *Subligaculum, fascias femorales.*

Ver.

Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένυ ἐξυπανέστη,
Σκήπτρυ ὕπο χρυσέυ· ὁ δ' ἄρ ἕζετο, τάρβησέν τε·
Ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ·

Vibexque cruenta in dorso exorta est,
Sceptro ab aureo: ipse tamen sedit, timuitque:
Dolensque vultu foedo, abstersit lachrymas.

Ver. 267 Σμῶδιξ] Hoc in vocabulo, quaestio existit duplex; ad *orthographiam* altera, altera ad *Accentum*.

De *orthographia*; contendit *Barnesius*, legendum omnino σμῶδιγξ, *Homeri* ipsius auctoritate, ψ', 716, Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες. Et eadem sane analogia scribi potest σμῶδιγξ, qua φάλαγξ *etc.* Attamen γ' istud iamdudum habemus, in litera ξ' inclusum. *Est* nimirum σμῶδιξ, (et, ante inventum ξ, verisimillimum est *scriptum* fuisse, σμῶδιγς, vix autem σμῶδιγγς, quod haud advertit *Barnesius*. Similiter φλὼψ, quod est φλὼβς; et φλὸξ, quod est φλὸγς; et σὰρξ, quod est σὰρκς: et similia. Qua tamen de re, vide et *Athenaeum* aliter disputantem, (*lib.* 9. *c.* 10. *sub finem*,) proposita quaestione de vocibus ὄρτυξ, ὄρτυγος; ὄνυξ, ὄνυχος; κήρυξ, κήρυκος *etc.* Similiter et duplex ista litera ζ', in principia sua non uno modo resolvitur. Vox φράζω, enunciabatur (et, ante inventam ζ, verisimile est *exaratam* fuisse) φράδσω; unde ἔφραδον, πέφραδα, et (in lingua *Dorica*) φράσδω. At κράζω, ἁρπάζω, τρύζω, τρίζω; cum et in lingua *Dorica* literam ζ servent, et in *Aoristo* ac *praeterito medio* non utique δ, sed γ assumant; in his verisimile est ipsam ζ sonum compositum habuisse, qui ad γς vel κς propius, quam ad δς accederet. Item λεῖψαι, aeque est λεῖβσαι ex λείβω, ac λεῖπσαι ex λείπω.

De *Accentuum* ratione qui scripserunt, regulam uno ore hanc tradunt; *ubi Ultima sit longa*, (diphthongis nimirum οι et αι pro *brevibus* semper habitis,) *penultimam circumflecti non posse*. Excipiunt tamen αὖλαξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ, et similia. At vero *Excipi* haec omnino non debent. Nam, ratione accentuum, syllaba longa est ea, quae *natura*, (Vocali nimirum longa existente,) non utique quae *positione sola* producitur. Nam οἰκόν μυ, οἶκόν συ et similia, *semper* circumflectunt. Pari igitur ratione, circumflecti itidem debent αὖλαξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ; ut quae ultimam, Vocali *brevi* constantem, *positione sola* producant. De voce, καλαῦροψ, res per se manifesta est: Ex genitivis αὔλακος, χοίνικος *aliquo modo* colligi videtur, αὖλαξ et χοῖνιξ vocalem *brevem* in ultima habere, ideoque circumflecti debere. Ex genitivis κήρῦκος, φοίνικος [nam quae *Homero* scripta sunt φοινικόεσσαι et φοινικόεσσαν *enunciabantur*, φοινῖκῶσσαι et φοινικῶσσαν, quomodo et *scribi* deinceps coepta sunt;] vero admodum simile est κήρυξ et φοίνιξ vocalem *longam* in ultima habere, ideoque circumflecti omnino non debere. Κατήλιφα, qua parte versus apud *Aristophanem* usurpatur, penultimamne corripiat, non liquet; nec proinde scribendumne sit κατῆλιψ, an κατήλιψ. Κάτωῖτυξ, in obliquis casibus nusquam mihi occurrit. Denique σμώδιγγος vocalem ι, brevemne habeat an longam, quandoquidem e vivis iam olim periit linguae Graecae pronunciatio, sciri nullo modo potest; nec proinde scribendumne sit σμῶδιξ an σμώδιξ. Levicula forte haec. Semel tamen annotare non piguit, cum vulgo observata non fuerint; et *Analogia* nunquam sit nihil. *Clark.* In disputatione de scriptura, non bene procedit ratio Clarkiana. Si σμῶδιξ pro σμῶδιγς, ut φλὸξ pro φλὸγς, genitivus non potest esse σμώδιγγος, ut nec φλογγὸς, sed σμώδιγος. Certe pro Barnesio est hoc, quod omnia substantiva, in quibus casus obliqui, aut plur. habet γγ, in nominativo habent γξ. Litera γ potuit excidere in scriptura librorum. vid. Var. Lect. ad ά, 46, 59 etc.

Ver. 268 Σκήπτρυ ὕπο χρυσέυ] Pronunciabatur χρυσῦ, quomodo et scribi postea coeptum est. Nam prima necessario producitur; neque in his ulla est licentia. Sic apud *Virgilium*, *Aurea composuit sponda. Aen.* I. 702. *Aurea percussum virga. Aen.* VII. 190. *Uno eodemque igni. Eclog.* VIII. 80. *Uno eademque via. Aen.* X. 487. Vide infra ad *ver.* 811. Porro σκῆπτρον χρυσῦν, non semper est *sceptrum aureum*, sed *clavis aureis distinctum*, χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, lib. ά, v. 246.

Ver. 269 Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ] *Moschopulus* in *Scholiis* legendum contendit, ἀπομόρξατο: Quod

perinde

Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Illi autem, quamvis moesti, super isto suaviter riserunt,
Sic autem aliquis dicebat, intuens propinquum alium;

perinde est. Scribitur enim, teste *Eustathio*, et μόργνυμι et ὀμόργνυμι. Idem *Moschopulus* vocem, ἀχρεῖον, refert ad δάκρυ: Sed hoc, minus recte. Nam ἀχρεῖον ἰδὼν elegantissime dictum est, et tam significanter, ut nihil possit supra. Latine dicas, *inutile tuens*; sicuti, *torvum intuens*, et similia, *acerba tuens*. *Aen.* IX. 794. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε. *Odyss.* σ', 162. βλέπων ὑπότριμμα. Aristoph. *Eccles.* 291. Κἄβλεψε νάπυ. *Equit.* 628. Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον. *Ran.* 616. Idem in *Vespis*, Ὦ μιαρὸς ἔτος, ὡς δὲ καὶ κλεπτὴν βλέπει. Et alibi, — βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν. Observandum autem ἀχρεῖος apud *Graecos*, (quum de *homine malo* dicitur,) non utique eum exhibere, qui simpliciter sit *non utilis*, sed qui sit *maxime nequam*. Sic apud *Euripidem*, *Med. ver.* 296, ἀργία significat, non *ignaviam* (ut vulgo vertunt,) sed quicquid *maxime* est *detrimentosum*. Similiter apud optimos linguae *Romanae* Auctores, *Augusti* temporibus, *inutile* legitur id, non quod *non utile* modo, sed quicquid *utili* maxime est *contrarium*. Nempe *Exemplum inutile* est id, non quod *non utile*, sed quod *perniciosum* est: et *Servus inutilis* is, non qui *non utilis*, sed qui *omnium nequissimus*. *Seditiosum et INVTILEM civem*: Cic. de Offic. lib. 2. *Haec tot* [videl. fallax, malitiosus etc.] *et alia plura, anne INVTILE* [videl. calamitosissimum] *est, vitiorum subire nomina*: Id. ibid. lib. 3. — *Per ignem Excoquitur vitium, atque exudat INVTILIS* [id est, noxius] *humor*. — Virg. Georg. I. 88. *Solertior isto, Sed sibi INVTILIOR.* [sibi nimirum perniciem afferens;] *Ovid. Metam. lib.* 13 *ver.* 37 *Aurum et INVTILE, Summi materiem mali* *Horat. Carm. l.* 3. *Od.* 24. *v.* 48. Sic apud *Hirtium*. *Multa Romae male et INVTILITER* [hoc est, perniciose] *administrari*. Et apud *Livium*, l 3. *privatis inutilis*, id est, perniciosus. Et *lib.* 5. *c.* 5. *Videte quot res quam inutiles* (*i. e.* perniciosae) *sequantur illam viam consilii*. Et apud *Ovidium* l. 2. Pont. ep.; *inutile fatum*, id est, detrimentosum. Simili ratione, *impiger, improbus, inimicus, immitis, impius, iniquus, infamis, infelix, infestus, impudens etc.* non eum exhibent, qui sit solummodo *non piger, non probus, non amicus, non mitis* etc. sed qui sit quicquid *pigro*, quicquid *probo*, quicquid *amico*, quicquid *miti* etc. omnium maxime sit *contrarium*. Erraverunt itaque Grammatici isti a *Gellio* memorati, qui, de verbis *quasi incuriose et abiecte positis* disputantes, istud *Virgilii* reprehenderunt, *Aut illaudati nescit Busiridis aras*) Illaudati, *parum idoneum esse verbum dicentes*; *neque id satis esse, ad faciendam scelerati hominis detestationem*. Nam, ut recte respondet *Gellius*; "*qui omni in re, atque omni tempore, lau*"*de omni vacat, is* illaudatus *est*; *isque* "*omnium pessimus, deterrimusque est*. — "Inculpatus, *instar est absolutae virtutis*: "Illaudatus *igitur quoque finis est extre*"*mae malitiae*. — *Eadem ratione idem* "*Virgilius* inamabilem *dixit Stygiam pa*"*ludem*." Gell. lib. 2. c 6. Eadem reperias, et pene eisdem verbis, apud *Macrobium lib.* 6. *c.* 7. Quod hac de re affert *Baylius*, (in voce, *Busiris*) plane *Stultissimum* est: "*Je ne trouverois pas un* "*fort grand inconvenient a supposer que* "*cet endroit de Virgile* [Aut illaudati "nescit Busiridis aras,] *est un de ces vers,* "*où la necessitè des syllabes breves et lon*"*gues engage les Poëtes a se servir de* "*paroles inutiles, ou même preiudiciables* "*au sens. La quantite des syllabes de*"*mande bien des sacrifices aux Poëtes* "*dans les langues mortes, comme la rime* "*leur en demande beaucoup dans les vi*"*vantes*." Quasi vero non satis esset verborum, ut *execrandus, detestandus*, et similia innumera, quibus *Versus* (si Diis placet) consarcinari potuisset.

Ver. 270 Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ] *Theon* Sophista ambiguum, air, tristesne, quia *Thersiten* caedi viderint, an quia naves cuperent deduci: annotante *Giphanio*. Sed inepte admodum Sophista. Quod enim *Thersiten* caesum viderint, ob id vero ut dolerent tantum absuit, ut e contrario statim dixerint, *ver.* 274. Νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

Ver. 271 Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
Βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὔ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει·
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βυλήν·
Ὅς σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Ἀτρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

" Dii boni, certe plurima Vlyffes bona fecit,
" Confiliaque inchoans bona, bellumque adornans:
" Nunc vero hoc fane multo optimum inter Argivos fecit,
" Qui hunc conviciatorem contumeliofum coërcuit a garrulitate.
" Nequaquam certe ipfum iterum ftimulabit animus praeferox
" Obiurgare reges contumeliofis verbis.
Sic dixerunt multitudo. Sed urbium vaftator Vlyffes
Surrexit fceptrum tenens: (iuxtaque caefiis oculis Minerva,
Affimulata praeconi, filere populum iuffit;
Vt fimul primique et poftremi filii Achivorum
Sermonem audirent, et expenderent confilium:)
Qui ipfis prudens concionatus eft, er dixit;
" Atrida, nunc te, rex, volunt Achivi

274 νῦν δὲ τὸ δὲ μ.] MS. Fl. 277 ὀνειδίοις] v. ad ά, ver. 519. 281 ὡς θ' ἅμα] MS. 282 ἐπιφρασάιατο] Edd. vett. MS. pariter fic, fed alterum σ manu prima fupra fcriptum. add. ad ά, 537. 283 ὅ σφιν] MS.

Ver. 273 Βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων] *Sive fide, feu quis bello eft expertus et armis. Aen.* VII. 235.

Ver. 274 Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον] *Al.* Νῦν δὲ τόδ' αὖ μέγ' ἄριστον.

Ver. 277 ὀνειδείοις ἐπέεσσιν] Vide fupra ad ά, 519.

Ver. 278 ὁ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς] Quanquam et *Achillem* appellat Homerus πτολίπορθον, *Iliad.* θ', 372; et φ', 530; *Vlyffi* tamen plerumque et κατ' ἐξοχὴν tribuitur hoc epitheton, ὅτι διὰ τῆς αὐτῦ μηχανῆς ἑάλω τὸ Ἴλιον. *Mofchopul. Schol.* Σῇ δ' ἥλω βυλῇ Πριάμυ πόλις εὐρυάγυια. *Odyff.* λ. 230. *Pergama tum vici cum vinci poffe coëgi. Ovid. Metam. lib.* 13. *ver.* 349. "Qui M. Antonium oppreffe-"rit, is bellum confecerit: Itaque *Ho-"merus* non *Aiacem*, nec *Achillem*, fed "*Vlyffem* appellavit πτολίπορθον." *Cic. epift. ad Famil. lib.* 10 *ep.* 13.

Ver. 279 παρὰ δὲ, γλαυκῶπις, Ἀθήνη] Vide fupra ad ά, 194.

Ver. 282 καὶ ἐπιφρασσαίατο βυλήν] Ita omnino fcribendum cum duplici σ; ut recte *Barnefius*. Vide fupra ad ά, 140. *Clark.* Sic MS. L.

Ver. 284 Ἀτρείδη, νῦν δή σε, "Admi-"rabilis oratio *Vlyffis*, et omni virtute "eloquentiae perfecta. *Camerar.* Non-"ne vel dictae in *fecundo* libro fenten-"tiae, omnes litium ac confiliorum ex-"plicant artes? Affectus quidem vel il-"los mites, vel hos concitatos, nemo "erit tam indoctus, qui non in fua pote-"ftate hunc autorem habuiffe fateatur." *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1. Vide fupra ad *ver.* 203. Dionyf. Halicarn. hic legit; Ἀτρείδη, μάλα δή σε.

Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.
Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
Ἀσχαλάᾳ, παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥν περ ἄελλαι
Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς

" Omnibus probrosissimum facere articulate-loquentibus mortalibus:
" Neque tibi perficiunt promissionem, quam polliciti sunt,
" Huc venientes ex Argo equis-apto,
" Ilio exciso bene munito *te* rediturum.
" Tanquam enim vel pueri tenelli, viduaeve mulieres,
" Inter se comploratione facta desiderant domum redire:
" Enimvero certe durum est, afflictum *et re infecta aliquem* redire:
" Etenim quispiam vel unum mensem manens *procul* a sua uxore
" Aegre fert, apud navem multa-transtra-habentem, quam procellae
" Hybernae detinent, commotumque mare:
" Nobis vero nonus est, qui circumvolvitur, annus

287 ἐνθάδε τι σ.] MS. 293 σὺν νηΐ] MS. Fl. *v. not.* ἥνπερ] MS. 294 χειμέριοι] Fl. A. 1. Placet. Sic laudat Stephanus in Thes. qui et νύκτα χειμέριον e Thucyd. III. affert.

Ver. 287 Ἐνθάδε τοι στείχοντες] *Al.* Ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες. *Al.* Ἐνθαδ' ἐπιστείχοντες.

Ver. 288 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι] Fefellit, quos viderim, Editores versionum, loci huius Syntaxis; ac si Poëta constructione prorsus inexplicabili id ἐκπέρσαντε dixisset, quod erat dicendum ἐκπέρσαντας. Barnesius; Δυϊκὸν, inquit, ἀντὶ πληθυντικοῦ: acsi, quoniam omne Duale est, Plurale, ideo et omne Plurale posset itidem esse Duale: Qua de re vide supra ad ά, 566. Etiam doctissimus *Camerarius* hoc in loco ad *Enallagen numeri* confugit. At quae, malum, ista *Enallage*? quae, si qua erit, omnem omnis linguae rationem penitus everterit; quamque in lingua sua vernacula si quis usquam gentium experiri velit, nunquam eam non sentiet absurdissimam. Quorsum igitur hic *nodum in scirpo* quaerere? Vtique ἐκπέρσαντ' non hoc in loco ἐκπέρσαντε est, sed ἐκπέρσαντα. Quid evidentius? Spoponderunt nimirum Achivi, *Agamemnonem* Troiam ἐκπέρσαντα domum cum gloria rediturum. Quin et, quo magis mirere, *tribus aliis in locis* repetitus idem iste versiculus; quorum in *duobus* vox ista ἐκπέρσαντ' necessario ad unum *Agamemnonem* refertur, in *tertio* ad *Menelaum*; β', 113; ι, 716; et ι, 20.

Ibid. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 291 ἀνιηθέντα νέεσθαι] *Post diuturnum laborem, re infecta redire* — δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι *ver.* 298. Vt mirum sit doctissimam *Dominam Dacier* de hoc versu dixisse, *le vers Grec est assez difficile.* Sunt, qui hic legendum coniiciant πόθος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Ver. 293 παρὰ νηῒ] Altera lectio σὺν νηῒ Cod. Lips. et ed. Flor. extat etiam in aliquot MSS. ap. Barnesium. Sic legit etiam Hermogenes Method. c. 31, ubi hunc versum affert, et Eustath. in Comm. ad h. l. p. 222, ne commemorata quidem altera lectione παρὰ: quae quia facilior est, videtur esse glossa veteris lectionis σύν. *Ern.*

Ver. 294 Χειμέριαι εἰλέωσιν] Enunciabatur, χειμέριαι εἰλῶσιν. Quidam habent Χειμέριοι. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver.

Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐστὲ δὲ πάντες
Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
Χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

" Hic manentibus: qua de causa non succenseo, Achivos
" Aegre ferre apud naves recurvas: Veruntamen
" Turpe, diuque manere, inanemque redire.
" Tolerate, amici, et manete aliquandiu; ut sciamus,
" An verum Calchas vaticinetur, an et non.
" Probe enim hoc scimus animo; estis autem omnes
" Testes, quos non Parcae incesserunt mortis, auferentes;
" Herique et nudius tertius, quando in Aulidem naves Achivorum

303 καὶ] abest ab Ald. 1.

Ver. 298 Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι] *Quidve domum fertis decimo nisi dedecus anno? Ovid. Metam.* l. 13.

Ver. 299 Τλῆτε, φίλοι] *Cicero*, de *Divinat. lib.* 2. locum hunc ita vertit, numeris non admodum Poëticis: "*Ferte* "*viri, et duros animo tolerate labores;* "*Auguris ut nostri Chalcantis fata quea-* "*mus Scire, ratosne habeant, an vanos* "*pectoris orsus. Namque omnes memori* "*portentum mente retentant,* "*Qui non* "*funestis liquerunt lumina fatis. Argo-* "*licis primum ut vestita est classibus* Au- "lis, *Quae Priamo cladem, et Troiae, pe-* "*stemque ferebant: Nos circum latices* "*gelidos, fumantibus aris, Aurigeris Di-* "*vûm placantes numina tauris, Sub pla-* "*tano umbrifera, fons unde emanat* "*aquaï, Vidimus immani specie tortuque* "*draconem Terribilem, Iovis ut pulsu* * "*penetrabat ab ara: Qui platani in ra-* "*mo foliorum tegmine septos Corripuit* "*pullos: Quos quum consumeret octo,* "*Nona super tremulo genitrix clangore* "*volabat, Cui ferus immani laniavit visce-* "*ra morsu. Hunc, ubi* ** *iam teneros* "*volucres matremque peremit, Qui luci* "*ediderat, genitor Saturnius idem Abdi-* "*dit, et* *** *duro formavit tegmina sa-* "*xo. Nos autem timidi stantes mirabile* "*monstrum Vidimus in mediis Divûm* "*vorsarier aris. Tum Calchas haec est* "*fidenti voce locutus: Quidnam torpen-* "*tes subito obstupuistis, Achivi? Nobis* "*haec portenta Deûm dedit ipse creator,* "*Tarda et sera nimis, sed fama ac laude* "*perenni. Nam quot aves tetro macta-* "*tas dente videtis, Tot nos ad Troiam* "*belli exantlabimus annos, Quae decimo* "*cadet et poena satiabit Achivos. Edidit* "*haec Calchas; quae iam matura vide-* "*tis*"

Ver. 301 τόγε] *Al.* τόδε.

Ver. 302 Μαρτυροι] Vide supra ad ά, 338.

Ibid. οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι] Ὅσους μὴ προκαθαρπάσας ὁ θάνατος ἀπῆλθεν. *Schol.* Similiter apud *Virgilium*: postquam te fata *tulerunt*. Eclog. V. 34. *Clark.* Non simile est Virgilianum. Nam φέρουσαι ἔβαν est *abstulerunt, rapuerunt*. Eleganti autem pleonasmo ἔβαν additur. v. ad ά. 70.

Ver. 303 Χθιζά τε καὶ πρωΐζ'] Recte hic Scholiastes: Κατεσμίκρυνε τὸν ἐνναετῆ χρόνον, ἵνα μὴ, διὰ τῆς ἀναμνήσεως, πλεῖον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

* Ita *Davisius* ex MS. et editis vetustioribus. *Al.* penetraret. *Neutrum male.*

** Ita *Davisius*: Al. *tam teneros.*

*** Ita *Davisius*: Al. *duro formavit tegmine saxi.* Al. *duro firmavit tegmina saxo.*

Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ, περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς,
Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας,
Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,
Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
Βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·

" Congregabantur, mala Priamo et Troianis ferentes:
" Nos autem circumiecti circa fontem, sacris in altaribus
" Faciebamus immortalibus perfectas-hecatombas,
" Pulchra sub platano; unde fluebat limpida aqua:
" Illic apparuit magnum signum: Draco rubris maculis dorsa distinctus,
" Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,
" *Ex imo* altari prolapsus, ad platanum concitatus perrexit:
" Ibi erant passeris pulli, pusilli nati,
" Ramum super summum, sub foliis latentes,
" Octo; verum mater nona erat, quae pepererat natos:
" Ibi ille hos miserabiliter voravit stridentes:

308 σῆμα] in MS. asterisco notatur. 310 βωμοῦ δ' ὑπ'] MS. 314 τετρυγῶτας] Fl.

Ver. 307 Καλῇ] Vide supra ad *ver.* 43. *Clark.* Ex hoc loco ductus Platonis in Phaedro T. III. p. 229. ad quem alludit Cic. Or. I, 7. In utroque loco est platanus pulcra, id est, patulis diffusa ramis, ad opacandum locum, in Platonica etiam aquula pellucida et murmure grata. Hoc et alia talia aliis locis admonere placet, ut studiosi videant, quomodo ab una sententia, quae aliquid venustatis insitae habet, possit duci ab ingenioso et diserto viro, pulcherrima materia dicendi: idque animadvertisse, et loca inter se comparasse, plurimum prodest ad eloquentiam. Veteres autem a nullo alio scriptore magis talem materiam petiverunt, quam ab Homero. *Ern.*

Ibid. ὅθεν] *Al.* ὅθι.

Ver. 308 δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς Σμερδαλέος] *adytis cum lubricus anguis ab imis —: Coeruleae cui terga notae, maculosus et auro Squamam incendebat fulgor. Aen.* V. 84.

Ver. 310 πρός ῥα πλατάνιστον] Potuisset dicere, πρὸς τὴν πλατάνιστον· sed languidius. Vide supra ad ά, 56.

Ver. 311 Ἔνθα δ'] *Al.* Ἐνθάδ'.

Ver. 314 κατήσθιε τετριγῶτας] Notandum hic (quod Grammatici vix observarunt) *Praeterita Media* non *unam* habere *omnia* formandi rationem. Alia enim *Aoristi secundi* sequuntur analogiam, ut τύπτω, ἔτυπον, τετύπα; λέγω, ἔλεγον, λέλογα; φράζω, ἔφραδον, πέφραδα. Alia autem vel ex *Aoristo primo*, vel ex *Praesenti*, retinent vel *diphthongum*, ut φαίνω, ἔφηνα, ἔφανον, πέφηνα; πείθω, ἔπιθον, πέποιθα; σαίρω, ἔσαρον, σέσηρα: φεύγω, ἔφυγον, πέφευγα, vel syllabam *positione longam*, ut δέρκω, ἔδρακον, δέδορκα; πέρθω, ἔπραθον, πέπορθα; vel *Vocalem longam*, ut τρίζω, ἔτριγον, τετρῖγα; ῥιγέω, ἔῤῥιγον, ἔῤῥιγα; κρίζω, ἔκριγον, κέκρῖγα; βρίθω, ἔβριθον, βέβρῖθα; μυκάω, ἔμυκον, μέμυκα; πράττω, ἔπραγον, πεπρᾶγα; unde non modo πρᾶγος, sed et πρᾶγμα, πρᾶξαι, πρᾶξις, circumflectuntur, id quod syllabis *positione sola* longis nullo modo convenit; itemque ά, istud Ionibus in ή migrat, πρῆγμα, πρῆξαι, πρῆξις, πρηκτὴρ, id quod in ά *brevi* non itidem locum habet; κράζω, ἔκραγον, κέκρᾶγα, κλάζω, ἔκλαγον, κέκληγα; φρίττω, ἔφρικον, πέφρῖκα

Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε·
Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Κεῖνος θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,

"Mater vero circumvolabat lugens dilectos natos:
"Hanc autem implicans ala prehendit valde clamitantem.
"Verum postquam natos devoraverat passeris, et ipsam,
"Hunc quidem mirabilem fecit Deus, qui ostenderat:
"Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti:
"Nos autem stantes admirabamur, quale factum esset.
"Sic igitur terribilia portenta Deorum subiere hecatombas:
"Calchas vero statim deinde vaticinans *hoc modo* concionabatur:
"Cur muti facti estis, comantes Achivi?
"Nobis quidem hoc ostendit signum magnum providus Iupiter,
"Serum, seri exitus; cuius gloria nunquam peribit.
"*Vtique*, ut hic natos devoravit passeris, et ipsam,
"Octo, ac mater nona erat, quae pepererat natos:
"Sic nos tot annos bellabimus ibi;
"Decimo autem urbem capiemus latas vias habentem.
"Et ille *quidem* sic concionatus est: quae utique nunc omnia complentur.
"Verum age, manete omnes, bene-ocreati Achivi,

318 θῆκε] MS. ἔφηνεν] Fl. Aldd. Iunt. Rom. 319 ἀγκυλομήτεω] Ald. 2. 3. Iunt. Rom. 322 θεοπροπέων] Fl. 325 ὀψιτέλεστον] Rom. Iunt. 328 τοσαῦτ'] Fl. Rom. Ald. 2. 3. Iunt. πολεμίξομεν] MS.

φρῖκα etc. Ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε. *Aristoph. Plut. ver.* 629. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα. *Id. ibid.* 633. Πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι. *Equit.* 1400. Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα. *Id. Ibid.* 256. Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλύριοι κεκριγότες. *Id. Avib.* 1524. Reliqua apud ipsum *Homerum* occurrunt.

Ver. 321. 322 Ὡς ἂν — ἑκατόμβας. Κάλχας δ' αὐτίκ'] *Al.* Ὡς ἂν — ἑκατόμβας, Κάλχας αὐτίκ'.

Ver. 324 μητίετα Ζεὺς] Et similiter infra *ver.* 336, ἱππότα Νέστωρ. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 329 πόλιν αἱρήσομεν] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 330 τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται] Cic. *quae iam matura videtis.* Quae iam prope est ut perficiantur.

Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν)
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ποῦ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ὑμῖν;
Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν·
Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,

" Hic, quousque urbem magnam Priami ceperimus.
Sic dixit: Argivi vero altum clamabant (circumcircaque naves
Terribiliter sonitum reddebant, succlamantibus Achivis,)
Sermonem collaudantes Vlyssis divini.
Inter hos autem dein dixit Gerenius eques Nestor;
" Dii boni, revera pueris similes loquimini
" Parvis, quibus non sunt curae bellica opera.
" Quo, obsecro, pactaque et iuramenta ibunt nobis?
" In ignem nempe consiliaque abierint, curaeque virorum,
" Foederaque vini-libatione-sancita, et dextrae, quibus confisi sumus:
" Frustra enim verbis contendimus, neque ullam rationem
" Invenire possumus, etsi multum tempus hic moremur.
" Atrida, tu vero etiamnum, sicut prius, habens firmum consilium,

339 πῆ] MS. Versui in MS. praepositus est asteriscus. de πῆ v. *not.*
342 αὔτως] MS. a manu sec. Fl.

Ver. 337 Ὦ πόποι] In hac oratione, *omnia* (inquit Camerarius) *facta et composita sunt praeclaro artificio, et ratione rhetorica.* Vide infra ad *ver.* 344.

Ibid. ἀγοράασθε] Ἐπὶ παρατατικοῦ λέγεται· εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἐνεστῶτες, εἶχεν ἂν τὸ ά βραχύ. Nec tamen hoc necessarium, (*vide supra ad ά,* 398.) Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ά ἀμετάβλητον μὲν ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων ἐστὶ παρ' Ἴωσιν· οὐκέτι δ' ἀναύξητον μένει, εἰ βραχὺ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐστί. *Schol. Moschopul.*

Ver. 339 Ποῦ δὴ] *Al.* Πῆ δή. *Clark.* Edd. vett. omnes habent vulgatum. At MS. noster πῆ. Consentiunt MSS. ap. Barnes. Eustathius p. 233. *med.* Dionys. Halic. p. 96. Et πῆ est verbum proprium in hoc sensu: ἐρωτηματικὸν μετὰ κινήσεως εἰς τόπον, ut ait Eustathius. πῆ ἄρ' ἴω, *quo vadam,* inquit Homerus, non ποῦ. Illud *quo tibi fides etc.* est πῆ ἔβη, non ποῦ ἔβη. Il. ζ'. 377. πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη; Itaque, etsi credo cum Dorvillio ad Charit. p. 119. nobis non satis notum esse, quid sibi in his particulis permiserint poëtae, tamen hic πῆ praetulerim. add. Viros doctos ad Thomam M. in ὅποι, et Valkenar. V. C. ad Ammon. in h. v. *Ernesti.*

Ver. 341 καὶ δεξιαὶ] *Iungimus hospitio dextras.* *Aen.* III. 83. *En dextra fidesque.* *Aen.* IV. 597.

Ver. 342 Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν] Solerter admodum et occulte *Agamemnonem* ipsum hic perstringit, λεαίνων τὴν τραχύτητα [ut recte annotat *Eustathius*] πληθυντικῷ καὶ κοινῷ σχήματι.

Ver. 344 ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν, Ἄρχευ' Ἀργείοισι] Huius orationis artificium pulchre enarrat *Dionys. Halicarn.* Τόδε ἦν ἄρα τέχνη. — Ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς κατασχεῖν βούλεται τοὺς Ἕλληνας ὡρμημένους ἀπιέναι· ὁ δὲ Νέστωρ, κατεσχημένους ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ μένοντας, ἐκστρατεῦσαι βούλεται *etc.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, *cap.*

Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Τοὺσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
Νόσφιν βουλεύωσ', (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,)
Πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
Γνώμεναι, εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

*" Impera Argivis in duris praeliis:
" Hos autem sine tabescere, unum et alterum, qui ab Achivis
" Seorsum consultant, (perfectio autem non erit ipsorum *propositi*,)
" Vt prius Argos redeamus, quam et Iovis Aegiochi
" Cognoscamus, an falsa *sit* promissio, an et non.
" Dico enim annuisse praepotentem Saturnium
" Die illo, quando naves citas conscenderunt
" Argivi, Troianis caedem ac fatum ferentes;
" Quum fulgurabatur ad dextram, fausta signa ostendens.
" Quare, nemo prius festinet domum redire,
" Quam quisque apud Troianorum uxorem dormiverit,

*347 νόσφι] MS. Fl. βουλεύωσ'] Fl. αὐτοῖς] in MS. supra scriptum a manu secunda Fl. Ald. 1. 349 εἴτε κ. οὐ.] Fl.

cap. 8 *et* 9. Caeterum vocem ἄρχευ, plerique ita scribunt, ut sit scilicet ἄρχεο. *Henr. Stephanus* autem existimat scribendum esse ἄρχευ' : qua ratione infra dictum est, ἑ, 200, Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ver. 346 Τοὺσδε δ' ἔα φθινύθειν] Ita recte edidit *Barnesius* hoc in loco, licet alias in eodem vocabulo saepius peccaverit. *Al.* τοὺς δὲ δ' ἔα: quod erat valde infecetum. De voce, φθινύθειν, priorem corripiente, vide supra ad *ver.* 43.

Ibid. ἕνα καὶ δύο] Videtur hic solerter, ut apud milites *Agamemnonem* in gratiam ponat, *Achillem* perstringere. Ἀπειθοῦντας (inquit *Eustathius*) ἐξευτελίζει διά τε τῆς ὀλιγότητος, καὶ μηδὲ ὀνομάζων αὐτούς· Ἔστι δὲ εἷς μὲν ὁ Θερσίτης· δεύτερος δὲ, ἢ οὐδείς, — καὶ ἕτερός τις, ὃν ὁ ποιητὴς ἐσιώπησεν.— Καὶ μήν τινες περὶ τοῦ Ἀχιλλέως νοοῦσι τὸ, δύο: Quanquam ipse aliter sentit.

Ver. 348 Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι] Possit hoc vel ad βουλεύωσι referri, ut adeo Parenthesi includatur ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν· vel, dempta Parenthesi, possit πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι referri ad ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται. Prior constructio aptior. Quod autem vertit Barnesius, *PRIVSQVAM Argos redeamus*; plane absurdissimum est.

Ver. 353 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων] *Prospera Iupiter bis, dextris fulgoribus, edit. Cic. de Divin.* 2. Caeterum de *Syntaxi* in hac sententia ἀνακολούθῳ, recte *Eustathius*: Ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀσυνδέτως ἀρχόμενός φησιν, Ἀστράπτων —ἵνα λέγῃ, ὅτι Ἀστράπτων ἦν,— Καὶ ὅρα ὅπως — τὸ καινοπρεπὲς τοῦτο σχῆμα εἰς δέον τέθεικεν ὁ ποιητής· ἢ ἵνα, ὥσπερ τὸ νόημα, οὕτω καὶ τὸ σχῆμα ξενίσῃ τὸν ἀκροατήν. — ἢ καὶ μιμούμενος ῥήτορα ἐναγώνιον, νοήμασιν ἑαυτὸν ἀπασχολοῦντα, καὶ τοῦ καταλλήλου τῆς συντάξεως μὴ δίολου φροντίσαντα, καὶ διὰ τοῦτο κινδυνεύσαντα εἰπεῖν τι καὶ σολοικοφανέστερον· οὐ μὴν σολοικίσαντα· ὅτι μηδὲ ἄκων περιπέπτωκε τῇ καινότητι τῆς συντάξεως, ἀλλ' ἐπίτηδες ἐτεχνάσατο. Vide infra ad *ver.* 681. Item ad γ', 211; et ad ζ', 510; et ad κ', 244: et ad *Odyss.* μ', 73. *Clark.* Caeterum ἀνακόλουθον tam frequens est apud omnes graecos, inprimis poëtas, ut id consulto, velut imitandi causa, secuti videantur; et saepe ab interpretibus veterum scriptorum illustratum est.

Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ·
Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω.
Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἠδ' ὅσκ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
Γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

" Vltusque fuerit Helenae raptum gemitusque.
" Sin autem quis vehementer volet domum redire,
" Tangat suam navem, habentem-bona-transtra, nigram:
" Vt ante alios mortem et fatum assequatur.
" Sed, rex, tuque ipse bene consulito, et ausculta alteri:
" Non reiectaneum consilium erit, quod dixero.
" Secerne viros per tribus, per curias, Agamemnon,
" Vt curiae curiis opem ferant, et tribus tribubus.
" Quod si sic feceris, & tibi paruerint Achivi,
" Cognosces dehinc, quique Ducum ignavus, quique militum,
" Et quis fortis fuerit; per seipsos enim pugnabunt:
" Cognosces etiam utrum Diis obstantibus urbem non sis expugnaturus,
" An vitorum ignavia, et imperitia belli.

362 Ἀγαμέμνων] Fl. 364 πείθονται] MS. 366 μαχέονται] MS. Fl. A. 1.

Ver. 356 Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε] *Helenae Profectionem*, vel Ἀρπαγήν: vel etiam *nostros labores, Helenae causa.*

Ver. 361 ἀπόβλητον ἔπος] Qua ratione vox, ἀπόβλητον, ultimam hic producat; item πρὶν, *ver.* 348; vide supra ad ά, 51.

Ver. 362 Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα] Quaerenti qui factum sit, ut consilium hoc utilissimum *non antea* dederit Nestor; recte respondet Scholiastes, vel, ante ultimum istum annum, Graecos Troianosque nunquam acie directa pugnam conseruisse; sed incursionibus solummodo dimicasse; vel, ante *Achillis* secessionem, res Graecorum in angustias nunquam fuisse adductas.

Ver. 363 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ] Καὶ Παμμενῆς ἀπομνημονεύεταί τι μετὰ παιδιᾶς εἰρημένον· ὁ γὰρ ἔφη τακτικὸν εἶναι τὸν Ὁμήρου Νέστορα, κελεύοντα κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συλλογίζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, — δέον ἐραστὴν παρ' ἐρώμενον τάττειν. *Plutarch. in Pelopid.* Δοκεῖ γάρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμενὴς, ὡς τῶν ἐρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι φῦλα φύλοις συνέταξε, καὶ φρατρίας φρατρίαις συνέμιξε· δέον ἐραστὴν μετὰ ἐρωμένου παρεμβάλλειν, ἵνα ᾖ σύμπνους ἡ φάλαγξ, δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν. *Id. Sympos. lib.* 1 *Probl.* 2. Atque hic lautus admodum est *Spondanus*, qui adversus istud μετὰ παιδιᾶς εἰρημένον, Homerum *serio* scilicet defendit: Vtique *TEMERE a Pammene reprehensum Nestorem*, et *Nestoris institutum sua ETIAM ratione non carere.*

Ver. 366 κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται] Vide supra ad ά, 271.

Ver. 267 Γνώσεαι δ' εἰ] Contendit *Barnesius*, legendum γνώσεαι εἰ, vel γνώσῃ δ' εἰ. Quod posterius, idem plane est ac hoc, quod habent Vulgari. Nam γνώσεαι δ' εἰ, enunciabatur primum, (quomodo deinceps et scribi coeptum est,) γνώσῃ δ' εἰ.

Ver.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν·
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κούρης,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα·
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
" Revera concione vincis, o senex, filios Achivorum:
" Vtinam enim, Iupiterque pater, et Pallas, et Apollo,
" Tales decem mihi consultores essent Achivorum!
" Sic cito caderet urbs Priami regis
" Manibus nostris captaque excisaque.
" Sed mihi Aegiochus Saturnius Iupiter dolores dedit,
" Qui me in vanas lites et contentiones coniicit.
" Etenim ego Achillesque certavimus gratia puellae,
" Inter-se-adversantibus verbis: ego autem primus coepi esse infensus.
" Sin autem unquam in unum consultabimus, non amplius postea
" Troianis dilatio mali erit, ne tantillum quidem.
" Nunc autem abite pransum, ut conferamus pugnam:
" Bene quidem quisque hastam acuat, bene et scutum paret,
" Bene vero quisque equis prandium det veloces-pedes-habentibus,

375 ἄλγ' ἔδωκε] MS. 379 οὐκ ἔπειτα] MS.

Ver. 370 Ἦ μὰν αὖτ'] Vide infra ad *ver.* 377.

Ver. 372 Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες] *Nullis — corporis viribus: Et tamen ille dux Graeciae nunquam optat ut Aiacis similes decem habeat, at ut Nestoris. Quod si acciderit, non dubitat quin brevi Troia sit peritura.* Cic. de Senectute. Vide supra ad ά, 249 et 260.

Ver. 375 αἰγίοχος] Vide supra ad ά, 202.

Ver. 377 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε] De huius orationis artificio, ita *Dionys. Halicarn.* Ἔνθα δὴ καὶ παραμυθήμενος τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ Ἀχιλλέως ἀγανακτοῦντας, ὁμολογίαν ἤδη ποιεῖται τοῦ ἁμαρτήματος, ἐπάγων τάδε τὰ ἔπη. Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε *etc.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, *cap* 8. Παραμυθεῖται τὴν ὀργὴν αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι, καὶ μέμνηται τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα μαλάξῃ αὐτῶν τὸν θυμὸν ἐπ' αὐτῷ — Ἐποίησεν αὐτοὺς οἰκτεῖραι, εἰ ὁμολογεῖ τὸ ἁμάρτημα, καὶ ἀπεπλήρωσεν αὐτῶν τὸν θυμόν. εἶτα — ἐπὶ τὸ οἰκειότατον ἔρχεται, ἐπὶ τὴν βασιλεία. — ἐπάγει καὶ τὴν ἀπειλὴν, — (*ver.* 391.) ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης — Παραμυθεῖται τὸν θυμὸν, ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι, εἶτα κελεύει καὶ ἀπειλεῖ βασιλικῶς. Αὕτη οὖν ἡ τέχνη τίς ἐστι: — Ταύτην τὴν τέχνην τίς ἐμιμήσατο, καὶ τίς ἐξηγήσατο *Ibid. c.* 9.

Ver. 381 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα] *Quod superest, laeti bene gestis corpora rebus Procurate, viri; et pugnam sperate parati. Aen.* IX. 157.

Εὖ δέ τις ἅρματ☉ ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·
Ὥς κε πανημέριοι ςυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, ἐδ' ἠβαιὸν,
Εἰ μὴ νὺξ ἐλθἕσα διακρινέει μέν☉ ἀνδρῶν.
Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ ςήθεσσιν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
Ἱδρώσει δέ τευ ἵππ☉, ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων·
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἔ οἱ ἔπειτα
Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνἕς.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότ☉ ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει,
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.

" Bene vero quisque currum undique explorans, bellum meditetur:
" Vt per totum diem horrendo cernamus Marte.
" Nulla enim cessatio postea erit, ne tantillum quidem:
" Nisi nox veniens diremerit ardorem virorum.
" Sudabit quidem cuiusque lorum circum pectora
" Scuti circumtegentis hominem, circum autem lanceam *quisque* manum fatigabitur:
" Sudabit et cuiusque equus, politum currum trahens.
" Quem autem ego seorsum a pugna volentem videro
" Manere apud naves recurvas, non ei postea
" Possibile erit fugere canes alitesque.
Sic dixit: Argivi vero altum clamabant, sicut quando fluctus
Ad littus altum cum *eum* admoverit Notus ingruens
Procurrenti scopulo; quem nunquam fluctus relinquunt,
Quibusvis ventis *flantibus*, quando hinc vel illinc oriantur.

375 κρινόμεθ'] MS. sed corr. 393 Versus habet asteriscum.

Brevius et expressius *Homerus*. Vt recte annotavit *Macrobius*, *lib.* 7. *c.* 1.

Ver. 385 κρινώμεθ' ἄρηϊ] De syllaba κρι hic producta, infra autem *ver.* 387. correpta; vide supra ad *ά*, 309.

Ver. 386 Οὐ γὰρ παυσωλὴ—. Εἰ μὴ νὺξ ἐλθἕσα] *Continuo pugnas ineant, et praelia tentent, Ni roscius fessos iam gurgite Phoebus Ibero Tingat equos, noctemque die labente reducat.* *Aen.* XI. 912.

Ver. 388 Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ ςήθεσσιν] Numeris ipsis depingitur homo pondere laborans. Vide infra ad *γ*, 363.

Ver. 391 Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης] Leguntur apud *Aristotelem* hi versus, isto modo. Ἀναγκάζουσι γὰρ, *inquit*, οἱ κύριοι· ὥσπερ ὁ Ἕκτωρ. Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης πτώσσοντα νοήσω, Οὔ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας. Ethic. lib. 3. c. 11. Creditur memoria lapsus *Aristoteles*, *Hectori* haec, quae sunt *Agamemnonis*, tribuisse. Fortasse tamen *Aristoteles* non hunc, sed alterum illum locum, quae revera *Hectoris* sunt verba, citaverit; *Iliad.* ό, 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε *etc.* quaeque deinceps sequuntur verba, a Librariis minus peritis e loco alieno fuerint descripta. Alias enim *Aristoteles* hos versus recte, ut *Agamemnonis*, adducit: Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων, κακῶς μὲν ἀκούων, ἠνείχετο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ἐξελθόντων δὲ, καὶ κτεῖναι κύριος ἦν· Λέγει γοῦν, Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης —, οὔ οἱ Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς· Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος —. *De Republ. l.* 3. *c.* 14.

Ver. 396 Προβλῆτι σκοπέλῳ] *Proiectaque* saxa Pachyni. *Aen.* III. 699. Caeterum pulcherrimus totus est hic locus, et insigne exemplum τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξεργασίας. Videas eum fuse et enucleate enarratum a *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρȣ ποιήσεως *c.* 10.

Ver.

Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο·
Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν.
Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

Surgentes autem ruebant, ſparſi per naves,
Fumumque excitabant per tentoria, et prandium ſumebant.
Alius autem alii ſacrificabat deorum ſemper-exiſtentium,
Orans *ut* mortem fugeret, et diſcrimen belli.
Atque *ipſe* bovem ſacrificavit rex virorum Agamemnon
Pinguem, quinquennem, praepotenti Saturnio:
Vocavitque Senes optimates omnium-Graecorum:
Neſtorem quidem primum, et Idomeneum regem,
Ac deinde Aiaces duos, et Tydei filium;
Sextum autem Vlyſſem, Iovi conſilio aequalem,
Spontaneus vero ei venit bello ſtrenuus Menelaus:
Norat enim in animo fratrem, quomodo laboraret.
Bovem itaque circumſteterunt, et molas ſuſtulerunt.

399 κάπνισαν] MS. edd. vett.

Ver. 399 Κάπνισσάν τε] Ita recte omnino edidit *Barneſius*. Nam ἐκάπνισαν penultimam corripit. *Vulgg.* male Κάπνισάν τε. Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 400 ἔρεζε] *Al.* ἔρεξε. Vide ſupra ad ά, 444.

Ver. 401 θάνατόν γε] *Al.* θάνατόν τε.

Ver. 403 Κρονίωνι] De proſodia vocis, κρονίονος et κρονίωνος, vide ſupra ad ά, 397 et 265.

Ver. 407 Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον] Qua ratione et Διῒ, et μῆτιν, hic ultimam producant; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 408 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε] Ineptire hic mihi videntur viri alias doctiſſimi, cum moleſte quaerant, rectene an ſecus fecerit *Menelaus*, quod ad coenam venerit non vocatus. Poëta certe *amicitiam* inter fratres *fraternam*, hoc modo depingere voluit.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος] *Homerum* viros *fortiſſimos* hoc epitheto inſignire ſolitum, docet *Athenaeus*; καλεύντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον, βοήν. Indeque *Platonem* reprehendit, quod, citato hoc verſu, τὸν Μενέλεων μαλθακὸν αἰχμητὴν, [*imbellem pugnatorem*,] ἄκλητον ἐλθόντα repraeſentaverit. Confer *Platon. Conviv. ſub initio*; et *Athenaei lib.* 4. *c.* 26, 27.

Ver. 409 Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο] Sunt qui hunc Verſum *ſuppoſitum* exiſtiment; ſed rationibus, ut mihi quidem videtur, minus firmis. Neque enim μικρολόγος eſt, ſed apertus et ſimplex. Porro, alii voces iſtas, κατὰ θυμὸν, cum ἐπονεῖτο coniungunt, ut dicatur ſcilicet Agamemnon *animo cruciari*. Alii autem κατὰ θυμὸν ἤδεε coniungunt, ut dicatur Menelaus *animo intelligere*, ſcilicet, quomodo Agamemnon *laboraret*, τουτέστιν ἐνήργει (ut ait *Euſtathius*) περὶ θυσίαν. Quod et rectius videtur. Sic enim infra, v. 430 ἐπεὶ παύσαντο πόνου.

Ver.

Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα·
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,
Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν·
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηροὺς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχνα δ' ἂρ ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο·

Inter hos autem orans dixit rex Agamemnon;
" Iupiter gloriosissime, maxime, atras-nubes-cogens, in aethere habitans,
" Ne prius sol occidat, et tenebrae adveniant,
" Quam ego pronum deiecero Priami palatium
„ Ardens, exusseroque igni infesto portas:
" Hectoream vero loricam circa pectora discidero,
" Ferro ruptam; multique circa ipsum socii
" Proni in pulveribus mordicus prehendant terram.
Sic dixit; nec dum ei annuebat Saturnius.
Verum hic accepit quidem sacrificia, laborem vero magnum augebat.
Caeterum postquam precati sunt, et molas proiecerunt,
Cervicem retro egerunt quidem primum, et iugularunt, et excoriarunt,
Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,
Postquam duplicaverunt; super ipsis autem frusta cruda posuerunt,
Et haec quidem lignis fissis sine foliis adurebant:
Viscera autem *verubus* fixa tenebant super ignem.

414 μέλεθρον] MS. 420 ἱερὰ] Fl. Ald. I. 423 κνίσῃ] MS. 425 ἀφύλλοισι] Fl. Ald. I. 426 ἀμπείραντες] MS. et sic habet Eustath. p. 250 et magis placet vulgato, quod est potius *infigere*, quam *transfigere*, *inserere* quam *traiicere*. Ioseph. XVI. 10.4. ὡς ἀναπαρείη ταῖς λόγχαις etc. forte huc respexit He.ych. in ἀμπείρας.

Ver. 414 Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν] *Quam ego funditus evertero.*

Ver. 418 Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν] *Corruit in vulnus — Et terram hostilem moriens petit ore cruento. Aen.* X. 448. *Procubuit moriens, et humum semel ore momordit. Aen.* XI. 418. *cruentam Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. Ibid.* 669.

Ver. 422 *etc.*] Vide supra ad ά, 459. etc.

Ver. 426 ἐμπείραντες] Legebant Veterum nonnulli, ἀμπείραντες. *Clark.* vid. ar. Lect.

Ibid. ὑπείρεχον] Ex *Ionicis*, ὑπείρεχον, ὑπείροχος, et similibus, *Homero* usitatis; irrepsit in *Sophoclem*, dialecto aliena, et versu etiam contrucidato, vox ὑπείροχος. *Trachin. vers.* 1103. θηρῶν ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπείροχον βίαν. Legendum necessario, ὑπέροχον. (Quod et ipsum

ote

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμεμνων,
Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες

Tum poſtquam femora exuſta erant, et viſcera guſtarant,
In fruſta parva utique conciderunt caetera, et verubus transfixerunt,
Aſſaveruntque ſcite, detraxeruntque omnia.
Atque ubi ceſſarant ab opere, apparaverantque convivium,
Epulati ſunt, nec quicquam animus indiguit epuli aequalis,
Porro, poſtquam potus et cibi appetentiam exemerant,
His loqui incipiebat Gerenius eques Neſtor:
" Atrida glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Ne nunc diutius hic tempus teramus, neque diu
" Differamus opus, quod deus in manus dabit.
" Sed age, praecones quidem Achivorum aereas-loricas-habentium
" Populum praeconio congregent ad naves:
" Nos autem conferti ita per exercitum amplum Achivorum
" Eamus, ut ocyus cieamus acrem Martem.
Sic dixit: neque renuit rex virorum Agamemnon:
Statim praeconibus argutis imperavit,
Convocare ad pugnam comantes Achivos.
Hi quidem convocarunt, illi autem congregati ſunt valde celeriter,
Qui porro circum Atridem *erant* reges Iovis alumni,

428 μύστελλον] MS. 431 ἴσσης] Aldd. Rom. Iunt. 434 ἀγαμέμνον] Aldd. 2. 3. R. 436 ἐγυκλίζες] MS.

ore celerrimo pronunciandum, fere ac ſi ſcriptum fuiſſet ὑπροχὸν) Anapaeſtus enim in pede quarto locum non habet, et apud *Tragicos* Scriptores licentia haud fere eſt ulla. Vide autem infra ad *ver.* 811.

Ver. 433 ἱππότα Νέστωρ] Vide ſupra ad *A*, 175.

Ver. 434 Ἀγαμέμνων] *Al.* Ἀγάμεμνον.

Ver. 435 λεγώμεθα] *Tempus colloquendo teramus*: Alii vertunt, *hic occubemus.* Vide infra ad *ver.* 519.

Ver.

Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο,
Πάντες ἐϋπλεκέες· ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος.
Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστου
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ᾽ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ᾽, ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
  Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,
Οὔρεος ἐν κορυφῇς· ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι᾽ αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε·

Properabant *ordines* distinguentes: inter *eos* vero, caesiis oculis Minerva,
Aegidem habens valde pretiosam, senii expertem, immortalemque;
Ex qua centum fimbriae totae-aureae suspensae erant,
" Omnes bene contextae, centum-boum *nummorum* unaquaeque:
Cum hac impetum faciens percurrebat populum Achivorum,
Concitans ad eundum: robur autem excitavit uniuscuiusque
In corde, ut indesinenter bellarent et pugnarent.
His itaque statim bellum dulcius factum est, quam redire
In navibus cavis, dilectam in patriam terram.
Velut ignis edax comburit immensam sylvam,
Montis in verticibus; proculque apparet splendor:
Sic his gradientibus, ab aere admirando
Fulgor undique collucens per aërem coelum ascendit.

446 θύνον] Fl. 451 ἑκάστῳ] Fl. 452 κραδίῃ, ἄλληκτον] MS. 458 ἦκε] Fl. Aldd. ἶκεν] MS.

Ver. 446 κρίνοντες] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 447 ἀθανάτην τε] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 448 Τῆς ἑκατὸν θύσανοι] Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος οὐχ ἁπλῶς οὐδ᾽ ἀργῶς ἐν τοῖς ἔπεσι τὴν ἑκατονταθύσανον αἰγίδα τῷ Διῒ περιθεῖναι, ἀλλά τινι κρείττονι καὶ ἀποῤῥήτῳ λόγῳ τοῦτο αἰνίττεται λέγων etc. *Iulian. epist. ad Sarapion. sub finem.*

Ibid. ἠερέθοντο] *Al.* ἠερέθονται. Atque utrovis modo, hoc quidem in loco, constabit temporum ratio.

Ver. 449 ἐϋπλεκέες· ἑκατόμβοιος] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 451 Ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος] *Animum viresque Latinis Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit. Aen.* IX. 717. *In praelia saeva Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras. Aen.* XI. 727.

Ver. 453 ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ᾽] *Qui sibi iam requiem pugnae, rebusque salutem Sperabant; nunc arma volunt. Aen.* XII. 241.

Ver. 455 Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον] *Ignis Qui furtim pingui primum sub cortice tectus Robora comprendit, frondesque elapsus in altas Ingentem coelo sonitum dedit; inde secutus Per ramos victor, perque alta cacumina regnat, Et totum involvit flammis nemus, et ruit atram Ad coelum picea crassus caligine nubem. Georgic.* II. 304. *In segetem veluti cum flamma furentibus Austris Incidit. Aen.* II. 304. *Collucent flammis. Aen.* V. 4. Porro, recte hic annotat *Domina Dacier*, Poëtam hoc in loco, interea dum tantus exercitus in ordinem collocatur, satis sibi *spatii* habere, ut *quinque continuis Similitudinibus* neque lectorem obruat, neque ullam ei molestiam creet. Pulcre igitur et summo cum iudicio, *Ignis* similitudine, (quod et notavit *Eustathius*,) *armorum*

Τῶν δ', ὥς' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋςρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον. αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι

Horum porro, sicut avium volatilium gentes multae,
Anserum vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium,
Asio in prato, Caystri circa fluenta,
Huc et illuc volitant exultantes alis,
Cum clangore aliorum ante alios considentium, resonat autem et pratum:
Sic horum gentes multae a navibus et tentoriis
In planitiem profundebantur Scamandriam: ac terra
Terribiliter resonabat sub pedibus ipsorumque et equorum,
Steterunt autem in prato Scamandrio florido

462 ἀγαλλόμενα] Fl. Aldd. Iunt. quod praetulerim. metri fulciendi causa iota adiectum videtur. Apud Eustath. est ἀγαλλόμενοι, vitio operarum ut opinor. 465 Καμάνδριον] MS. Rom. Aldd. 1. sic et v. 466.

armorum depingit *Fulgorem*, ver. 455: *Anserum Gruumve* huc illuc gregatim *convolantium* motu, *militum* undique *convenientium* Incessus, ver. 459. *Foliorum* Florumque *multitudine*, militum *Numerum*, ver. 468: *Muscarum* circumvolitantium *murmure*, militum, *ardorem* et *aviditatem pugnandi*, ver. 469: *Pastorumque* in gregibus suis *dispertiendis* scientia, militum *exercitationem*, *ordinem*, ac *disciplinam*, ver. 474.

Ibid. ὕλην] Vide infra ad γ', 151.

Ver. 459 πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ, Χηνῶν ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋςρίου ἀμφὶ ῥέεθρα] *Iam varias pelagi volucres, et quae Asia circum Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.* Georgic. I. 383. *Ceu quondam nivei liquida inter nubila cycni Cum sese e pastu referunt, et longa canoros Dant per colla modos; sonat amnis, et Asia longe Pulsa palus.* Aen. VII. 699.

Ver. 461 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι] Sive scribatur Ἀσίῳ, ut sit nomen Adiectivum, sive Ἀσίω, ut sit genitivus Substantivi; perinde est. Pratum certe dicit *Homerus* non *Asiaticum*, sed *Asium*, sive *Asii*. Quod ignorasse *Virgilium*, nescio quo errore adducta credidit doctissima *Domina Dacier*: contra plane, quam res ipsa clamat. Nam in utroque locorum e *Virgilio* iam citatorum, vox *Asius*, ut recte annotavit *Popius*, priorem producit; cum *Asia*, quae est Terrae pars quarta, apud eundem corripiatur. Nec quicquam video, quominus id *Asium pratum* dicere potuerit *Virgilius*, quod a rege scilicet *Asio*, vel *Asia*, nomen fuisset adeptum.

Ver. 462 ἀγαλλόμεναι] *Al.* ἀγαλλόμενα. Quod perinde est.

Ver. 464 νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] Recte hic reprehendit *Popius Scaligerum*; qui in hac similitudine *Homero* id vitio verterat, quod exercitum in ordinem collocatum, cum avibus huc illuc nullo ordine circumvolitantibus minus apte comparasset. At enim milites in ordinem collocatos, alia iam deinceps similitudine, ver. 474, 475, 76. describit. Hoc certe in loco milites adhuc incompositos, e navibus tentoriisque effusos, atque accurrentes depingit.

Ver. 465 αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν *etc.*] Mirifica hic ὀνοματοποιΐα rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Idem praestitit *Virgilius* in isto versu *Aen.* VIII. 596. *Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.* Vide infra ad γ', 363.

Ver.

Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ἠΰτε μυιάων ἁδινάων ἔθνεα πολλά,
Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·
Ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων

Infiniti, quot folia et flores nascuntur tempore-verno.
Veluti muscarum frequentium gentes multae,
Quae per caulam pastoralem errant,
Tempore verno, quando lac vasa rigat:
Tot contra Troianos comantes Achivi
In campo stabant, perdere *eos* vehementer cupientes.
Hos autem, ut greges magnos caprarum capratii
Facile distinguunt, postquam in pascuis commixti sunt:
Sic hos ductores *sui* in ordines redigebant huc et illuc,
Vt ad praelium irent: inter *eos* autem rex Agamemnon,
Oculis et capite similis Iovi gaudenti-fulmine,
Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.
Veluti bos in armento longe eximius existit inter omnes

468 γίνεται] Fl. 473 διαῤῥαίσαι] Fl. 475 διακρίνωσι] MS.

Ver. 468 Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα] *Quam multa in sylvis Autumni frigore primo Lapsa cadunt folia. Aen.* VI. 309. *Barnesius* ex *Luciano* citat γίγνεται ἦρι: Quod est interpretamentum. *G. I. Vossius, Instit. Poëtic. lib. c.* 3. citat ex *Tzetze*, vocabulo μυρίοι omisso, "Οσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται εἴαρος ὥρῃ] *Qui est versus valde inficetus. Clark.* Locus Luciani est in Revivisc. 42. Moses Solanus putabat, Lucianum de industria substituisse ἦρι, ut anni tempus definiretur. Ceterum non unus Codex ibi habet ὥρῃ, quod tamen est a manu, Lucianum ex Homero corrigere tentante. *Ernst.*

Ver, 475 Ῥεῖα διακρινέωσιν] Pronunciabatur διακρίνωσιν, siquidem de *Praesenti* accipiatur. Nam syllaba κρι in *Praesenti* corripi non potest. Vide supra ad ά, 309.

Ver. 478 Ὄμματα καὶ κεφαλὴν etc.] Sublimem hanc descriptionem omnino sine causa elevat *Plutarchus*: Ὅμηρος μὲν γὰρ ὁ πρεπόντως οὐδὲ πιθανῶς τὸ Ἀγαμέμνονος κάλλος ἐκ τριῶν συνήρμοσεν εἰκόνων. — Ἆρα οὐκ ἂν εἴποιμεν [Ἀλέξανδρον] ἔχειν φρόνημα μὲν τὸ Κύρου, σωφροσύνην δὲ τὴν Ἀγησιλάου, σύνεσιν δὲ τὴν Θεμιστοκλέους, ἐμπειρίαν δὲ τὴν Φιλίππου etc. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς, λόγ. β.

Ver. 479 Ἄρεϊ δὲ ζώνην] Τὸ δὲ ἐνδῦναι τὰ ὅπλα, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, Ζώσασθαι. Καὶ δὴ Ὅμηρον Ἄρει τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα ἐοικέναι τὴν Ζώνην, τῶν Ὅπλων τὴν σκευὴν φασιν εἰκάζειν. *Pausan. lib.* 9. c. 17. Sic infra, *Iliad* λ', *ver.* 15. Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν.

Ver. 480 Ἠΰτε βοῦς] Ineptiunt plane, qui Poëtae hic illud vitio vertunt, quod, ordine minus apto, humiliter ac demisse Agamemnonem, postquam *Iovi* ac *Marti* et *Neptuno* contulisset, cum *Bove* deinceps statim compareret. Etenim priori similitudine *Virum* ipsum depingit, *consilio*

Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι.
Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα·
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

Taurus; (hic enim boves inter excellit congregatas;)
Talem Atridem fecit Iupiter die illo,
Insignem inter multos, et eximium heroas.
Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes,
(Vos enim deae estis, adestisque, scitisque omnia;
Nos vero famam solum audimus, neque quicquam scimus:)
Qui duces Danaorum et principes fuerint.
Multitudinem autem *militum* non ego dixero, neque nominavero,
Ne si mihi decem quidem linguae, decemque ora sint,
Vox autem frangi-nescia, aereumque mihi cor insit;
Nisi coelestes Musae, Iovis Aegiochi

481 ἀγρομένοισι] Rom. Ald. 2. 3. Iunt.

filio et *virtute* eximium: Posteriori, *actionem* solummodo atque *eminentiam praeeuntis* exercitui *Ductoris*.

Ibid. μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων Ταῦρος] *Viribus editior caedebat, ut in grege taurus. Horat. Sermon. lib.* I. *Eclog.* 3. *ver.* 110. *et toto vertice supra est. Aen.* VII. 784.

Ver. 481 ἀγρομένῃσι] *MS. Barocc. Oxon.* ἀγρομένοισι. *Recte* (inquit Barnesius) *ut patet ex praecedenti versu.* Atqui nihil impedit istud πάντων, quo minus ἀγρομένῃσι vera sit lectio. *Clark.* adde Virum doctum in Obs. Misc. I. p. 115. et ad Il. ν', 623.

Ver. 484 *etc.* Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι] *Pandite nunc Helicona, Deae, cantusque movete; Qui bello exciti reges, quae quemque secutae Complerint campos acies. — Et meministis enim, Divae, et memorare potestis: Ad nos vix tenuis famae perlabitur aura. Aen.* VII. 641. Pulcherrima *utriusque Poëtae* in *utroque Sermone* elocutio. *Scaliger Poëtic. lib.* 5. *c.* 3. multo *magnificentiorem* toto hoc in loco esse *Virgilium* contendit: *Macrobius* e contratio, in isto versu, Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα, *Et meministis enim, Divae, et memorare potestis,* multo *graciliorem* Homero Virgilium existimat. *lib.* 5. *cap.* 13.

Ver. 488 Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ] *Ferream vocem illam* (inquit *Scaliger,* Poëtic. lib. 5. c. 3.) *noluit* Virgilius in suo Catalogo *optare, sed ad rem potius atrocem transtulit, de tartareis suppliciis: Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum, Ferrea vox, omnes scelerum comprendere formas, Omnia poenarum percurrere nomina possim. Aen.* VI. 625. Atque hac equidem in parte cum *Scaligero* censeo, summo cum iudicio id a *Virgilio* factum, ut sublimem istam dicendi rationem alio transtulerit; ad rem videlicet, quae et ad numeros esset maior, et ad dicendum aliquid haberet atrocitatis. Alibi tamen et ipse, etiam in re *tenuiori,* eadem fere loquendi utitur ratione: *Non ego cuncta meis amplecti versibus opto; Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum, Ferrea vox. Georgic.* II. 42.

Ver. 490 χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη] Enunciabatur χαλκοῦν; quomodo et *scribi* deinceps coeptum est.

Θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
Ἀρχὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ, ἤτοι ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλόνιός τε·

Filiae, commemorent quot sub Ilium venerint.
Principes utique navium dicam, navesque universas.

CATALOGVS NAVIVM seu BOEOTIA.

Boeotiis quidem Peneleus et Leïtus imperabant,
Arcesilausque, Prothoënorque, Cloniusque:

492 ὅσσοι] Ald. 2. 3. Iunt. 493 προπάσσας] MS. 494 πηνέλεθος] MS.

Ver. 492 Θυγατέρες] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 494 Βοιωτῶν μὲν *etc.*] In hoc Catalogo, saeculorum id omnium laudem in primis meruit, quod *seriem Geographicam*, ab ipso etiam *Virgilio* neglectam, sequutus sit *Homerus*. Τὸ δ' ὅλον οὐκ εὖ, τὸ τὴν Ὁμήρου ποίησιν εἰς ἓν συνάγειν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, εἴς τε τἄλλα, καὶ εἰς — τὰ τῆς Γεωγραφίας, καὶ μηδὲν αὐτῷ πρεσβεῖον ἀπονέμειν. Καὶ γὰρ — παραβαλόντα τὴν Ὁμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλειαν ῥᾴδιον εἶναι θέσθαι — τὴν διαφοράν. Ὅπου γὰρ χρεία τάξεως ὧν μέμνηται τόπων, φυλάττει τὴν τάξιν, ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως δὲ τῶν ἄπωθεν — Καὶ ἐν τῷ Καταλόγῳ τὰς μὲν πόλεις οὐκ ἐφεξῆς λέγει· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον· τὰ δὲ ἔθνη ἐφεξῆς· — Κἂν τοῖς κλίμασι δὲ, κἂν τοῖς ἀνέμοις διαφαίνει τὸ πολυμαθὲς τὸ περὶ τὴν Γεωγραφίαν Ὅμηρος. *Strab. Geograph. lib.* 1 *.p.*47. "Vbi vero enumerantur auxilia, quem "Graeci *Catalogum* vocant, — *Homerus* "praetermissis *Athenis* ac *Lacedaemone*, "vel ipsis *Mycenis*, unde erat *Rector* exercitus; *Boeotiam* in catalogi sui capite locavit, non ob loci aliquam dignitatem, sed notissimum promontorium "ad exordium sibi enumerationis elegit. Vnde progrediens, modo mediterranea, modo maritima, iuncta describit. Inde rursus ad utrumque situm cohaerentium locorum, disciplina "describentis, velut iter agentis, accedit. Nec ullo saltu cohaerentiam regionum in libro suo hiare permittit: "Sed obviandi more procedens, redit "unde digressus est; et ita finitur quicquid enumeratio eius amplectitur. Contra *Virgilius* nullum in commemorandis regionibus ordinem servat, sed locorum seriem saltibus lacerat. — Sed "nec in Catalogo auxiliorum *Turni*, si velis situm locorum mente percurrere, "invenies illum continentiam regionum "secutum," *Macrob. Lib.* 5. *cap.* 15.

Deinde; "Homerus *Omnes*, quos in "*Catalogo* numerat, etiam *pugnantes*, vel "prospera vel frustra forte commemorat. Et cum vult dicere occisos, quos "catalogo non inseruit; non Hominis, sed "Multitudinis nomen inducit; — nulli "certum nomen facile extra Catalogum "vel addens in acie, vel detrahens. Sed "*Maro* noster, anxietatem huius observationis omisit. Nam et in Catalogo "nominatos praeterit in Bello, et alios "nominat ante non dictos." *Ibid.*

Denique; cum, quod *Homero* plerique vitio verterunt, illud, μέλαιναι νῆες ἕποντο, in hoc catalogo totidem verbis *saepius repetitum* legatur: Quamvis *Virgilio* maiori quidem in laude posita sit incredibilis illa sententiarum varietas, qua res vel maxime vulgares etiam ornate distinxerit; suo tamen in loco neque *haec ipsa repetitio* arte caret, neque enumerationis simplicitatem in narrando dedecuit. Est enim hoc ex eorum genenere, quae ideo simplicissime et sine ornatu dici convenit, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrantur. Vide supra ad ά, 84. Quamobrem, ut recte observavit *Macrobius*, "mera nomina relaturus, non incurvavit se, neque minute torsit deducendo stylum per singulorum varietates; sed stat in consuetudine percensentium, tamquam per "aciem dispositos enumerans." *Lib.* 5. *cap.* 15.

Ver.

Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
Οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθράς,
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
Οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
Νίσσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάστῃ

Quique Hyrien colebant, et Aulidem petrosam,
Schoenumque, Scolumque, iugosamque Eteonum,
Thespiam, Graeamque et spatiosam Mycalessum:
Quique circum Harma habitabant, et Ilesium, et Erythras,
Quique Eleona tenebant, et Hylen, et Peteona,
Ocaleam, Medeonaque bene aedificatam urbem,
Copas, Eutresinque, columbisque abundantem Thisben:
Quique Coroneam, et herbosam Haliartum,
Quique Plataeam tenebant, et qui Glissanta incolebant,
Quique Hypothebas habitabant, bene aedificatam urbem,
Onchestumque, sacrum Neptunium, pulchrum lucum;
Quique uvis abundantem Arnen habitabant, quique Mideam,
Nissamque eximiam, Anthedonaque ultimam;
Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum unamquamque

499 ἀφ'] MS. excidit μ. nam glossa explicat περί. 500 ἰδ'] MS. Fl. A. I. 504 γλισᾶν] MS. 508] Νισᾶν] MS. ἰσχατόωσσαν] Fl. Rom. Ald. Iunt.

Ver. 496 Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο] Εἴ τις ἔροιτο ὀντινοῦν Ποιητῶν ἢ Ῥητόρων, τίνα σεμνότητα ἢ καλλιλογίαν ταῦτα ἔχει τὰ ὀνόματα, ἃ ταῖς Βοιωτίαις κεῖται πόλεσιν, Ὑρία καὶ Μυκαλησσὸς, — καὶ τἄλλα ἑξῆς, ὧν ὁ ποιητὴς μέμνηται· οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν οὐδ' ἡντινοῦν ἔχοι. Ἀλλ' οὕτως αὐτὰ καλῶς ἐκεῖνος συνύφανεν, καὶ παραπληρώμασιν εὐφώνοις διείληφεν, ὥστε μεγαλοπρεπέστατα φαίνεσθαι τούτων ὀνόματα. Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 497 Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε] Πολλάκις μέντοι τεθέντες πως ἐφεξῆς σύνδεσμοι, καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιοῦσιν, Ὡς παρ' Ὁμήρῳ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα εὐτελῆ ὄντα καὶ μικρὰ, ὄγκον τινὰ ἔχει καὶ μέγεθος διὰ τοὺς συνδέσμους ἐφεξῆς τοσούτους τεθέντας· οἷον ἐν τῷ, Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 54.

Ver. 498 εὐρύχορον] pro εὐρύχωρον. Poeta videtur consulto vocalem longam corripuisse et in brevem fregisse, ne abstinere a vocabulo sonantiori cogeretur; quae est elegans coniectura Cel. Hemsterhusii ad Lucian. Nigrin. T. I. p. 54. *Ern.*

Ver. 500 Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ'] Qua ratione vox εἶχον hic ultimam producat; et similiter ἔχον, *ver.* 504; et πολυστάφυλον, *ver.* 507; vide supra ad ά, 51.

Ver. 506 ἱερὸν Ποσιδήϊον] Ita edidit *Barnesius*. Vulgo Ποσειδήϊον. Quod ferri non potest. Vir doctissimus *Henr. Stephanus*, nimis modeste; *Vix ausim* (inquit) ποσιδήϊον *scribere*. Vide *Odyss.* ζ', 266; ubi vulgati habent, Ποσιδήϊον.

 Ver.

Κῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
Οὓς τέκεν Ἀςυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐςιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίςροφος ἦρχον,
Υἷεες Ἰφίτυ μεγαθύμυ Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρίσσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
Οἵ τε Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῇς ἔπι Κηφισσοῖο·

Iuvenes Boeotii centum et viginti conscenderant.
Qui vero Aspledona habitabant, et Orchomenum Minyeum,
His imperabat Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
Quos peperit Astyoche, *in* domo Actoris Azidae,
Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascendisset,
Marti forti: hic autem ipsi accubuit furtim.
Horum autem triginta cavae naves ibant ordine.
Porro, Phocensibus Schedius et Epistrophus imperabant,
Filii Iphiti magnanimi Naubolidae;
Qui Cyparissum tenebant, Pythonaque petrosam,
Crissamque eximiam, et Daulida, et Panopea,
Quique Anemoriam, et Hyampolin circumhabitabant,
Quique apud fluvium Cephissum nobilem habitabant,
Quique Lilaeam tenebant, fontem ad Cephissi:

Ver. 513 Οὓς τέκεν Ἀςυόχη — λάθρη] Ita *Virgilius*: *Quem Rhea sacerdos* Furtivum *partu sub luminis edidit auras. Aen.* VII 659. *Maeonio regi quem serva Lycimnia* furtim *Sustulerat. Aen.* IX. 546.

Ver. 515 παρελέξατο] Cum istud παρελέξατο possit ex aequo esse vel παρελέγσατο, vel παρελέκσατο, vel παρελέχσατο; (vide supra ad *ver.* 267;) equidem vix me contineo, quin, qua analogia factum sit λόγος, λέλογα, ex λέγομαι; eadem factum credam λέχος, λόχος, non ex λέγομαι, sed ex *inusitato* λέχομαι. Iudicet Lector eruditus.

Ver. 518 Υἷεες Ἰφίτυ μεγαθύμου] Ἴφιτος alibi secundam corripit, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν, *Iliad.* ρ', 306. Item, Ἴφιτος Εὐρυτίδης — *Odyss.* φ', 14 et 37. Et Ἴφιτος αὖθ' ἵππους — *ibid. ver.* 22. Vtrum igitur hoc nomen, diversis in urbibus, diversam haberet pronunciandi rationem, an hoc in loco ita legeretur, ac si scriptum esset Ἰφίττυ, non constat. Nam de Prosodiae in nominibus propriis *analogia* iudicium ferre, difficillimum est. Certe quod affert *Eustathius*, [τὸ Ἴφιτος ἐνταῦθα, διὰ μέτρον, ἐξέτεινε τὴν μέσην συλλαβὴν] plane *nihili* est. Facillime enim innumeris modis ita variari potuit versus, ut vox Ἰφίτυ secundam corriperet.

Ver. 522 Κηφίσσοιο] MS. Lips. Κηφίσοιο, quod etsi nullum certum argumentum praebet, quia in illo libro plerumque simplex σ est, ubi duplicari debet: tamen in hoc verbo, quod proprie unum tantum σ habet, nec duplicatione indiget, quia altera syllaba natura longa est, putem veram a MS. lectionem indicari. *Ern.*

Τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων ςίχας ἵςασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ᾽ ἔμπλην ἐπ᾽ ἀριςερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ᾽ ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Μείων, ὅτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
Ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαςο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς.
Οἳ Κῦνόν τ᾽ ἐνέμοντ᾽, Ὀπόεντά τε, Καλλίαρόν τε.
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
Οἳ δ᾽ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ᾽, Εἰρέτριάν τε, πολυςάφυλόν θ᾽ Ἱςίαιαν,

Hos autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Hi quidem Phocensium ordines constituebant circumeuntes.
Boeotios autem prope, ad laevam armabantur.
Locrensibus autem erat dux, Oïlei *filius*, velox Aiax,
(Minor, nequaquam tantus, quantus Telamonius Aiax,
Sed multo minor: Parvus quidem erat, lineum thoracem gestans,
Hastae autem peritia eximius erat *inter* omnes Graecos et Achivos.)
Qui Cynumque colebant, Opoëntaque, Calliarumque,
Bessamque, Scarphenque, er Augias amoenas,
Tarphenque, Throniumque, Boagrii circa fluenta:
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur
Locrensium, qui habitant ultra sacram Euboeam.
Qui autem Euboeam tenebant, robur spirantes Abantes,
Chalcidaque, Eretriamque, abundantemque uvis Histiaeam,

Ver. 525 ἵςασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 528, 529, 530 Μείων — Ἀχαιούς] Veterum nonnulli tres istos versus repudiarunt. *Primo*, inquit Scholiastes, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Ὀϊλέως Αἴας τοῦ Τελαμῶνος· φησὶ γὰρ ἐν ἑτέροις τῆς ποιήσεως — ἶσον θυμὸν ἔχοντε. *Secundo*, ὅτι οὐκ οἶδεν λινοῖς θώρηξι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. *Tertio*, ψεῦδος καὶ τὸ, Ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαςο πανέλληνας. Verum hae omnes rationes, admodum sunt futiles. *Primo* enim, istud, ἶσον θυμὸν ἔχοντε, nihil impedit quominus *statura* fuerit alter altero minor. *Secundo*; Quamvis Graecos *in universum* appellet Poëta χαλκοχίτωνας, tamen nihil intercedit quominus *Aiax iste* fuerit λινοθώρηξ, quemadmodum *Adrastus* et *Amphius* inter Troianos, *infra*, *ver.* 830. Praecipue cum et, notante Scholiaste, οἱ τοξόται λινοῦς θώρακας φοροῦσιν. *Tertio*; istud, ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαςο πανέλληνας, non necessario indicat, hunc plane et omnino omnibus superiorem fuisse, sed hastae mittendae peritia inter omnes eximium: Certe Scholiastes in *Thucydidem*, *lib.* 1. *sub initium* — ἐκέκαςο ἀν᾽ Ἕλληνας καὶ Ἀχαιούς. Multo maioris momenti est, quod ex *Zenodoto* affert *Eustathius*: Οὐ λέγει, φησὶν, Ἕλληνας ὁ Ποιητὴς, ἀλλ᾽ Ἀργείους, Δαναοὺς, Ἀχαιοὺς, διότι οὐδὲ Ἑλλάδα φησὶν τὴν οἰκουμένην ὑπὸ Ἑλλήνων χώραν, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν Θετταλικὴν, καὶ τοὺς ἐντεῦθεν Ἕλληνας. Et ex *Thucydide Barnesius*: Ὅμηρος οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν Ἕλληνας, οὐδ᾽ ἄλλους ἢ τοὺς μετ᾽ Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν. Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι, καὶ Ἀργείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. *Lib.* 1. *initio*. Haec quantum habeant ponderis, iudicet Lector eruditus.

Ver. 529 Ἀλλὰ πολὺ μείων] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 537 πολυςάφυλον θ᾽ Ἱςίαιαν] Fuerunt

Κήρινθόν τ᾽ ἔφαλον, Δίχ τ᾽ αἰπὺ πτολίεθρον,
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ᾽ οἱ Στύρα ναιετάασκον·

Cerinthumque maritimam, Diique altam urbem,
Quique Cariſthum tenebant, et qui Styra habitabant:

runt qui legerent, Ἰτίαιαν. Sed nihil opus. Nihil enim uſitatius, quam ſyllabam Vocali *brevi* conſtantem, ſequentibus duabus conſonantibus, a quibus ſyllaba inchoari poſſit, corripi. Vt Αἰγύπτίας, Ἠλέκτρύωνος, ἀτρᾰκτυλίδες, ἄγρϋπνος. ῥῦθμὸς, πῠκνοὶ, τρῠχνα, ὄκνηρὸν, δᾰφνιν, ἀρῐθμητοὶ, μᾰτεύων, καπνοὺς, δᾰκνει, ἴχνος, τέκνον, τέκμαρ, δυσέκμαρτον, κύκνος, ἱκνοῦμαι, σᾰθμὸς, προσπῐτνῶ, δρᾰχμὴ, ἀκμὴ, ἐρέτμὸς, τεχνη, πῐτμος, ὕπνας, λῠχνος, λέκτρον etc. *Iliad.* ι, 382. *Odyſſ.* δ', 83, 127, 229; ξ', 263, 286. *Heſiod.* Ἀσπ. 3, 16, 35, 82, 86. *Theocrit.* 4, 52. 24, 104. 26, 23. 22, 126. 10, 37. 24, 35. 1, 113. 14, 48. *Euripid. Phoeniſſ.* 419. *Hippolyt.* 954. *Sophocl. Philoctet.* 1351. Et *paſſim*. Notandum tamen, in Poëmate *Epico*, ubi oratio grandis et ſublimis eſſe debet, et a ſermone vulgari quam maxime diſtare; huiusmodi ſyllabas multo rarius *correptas* occurrere, quam apud alios Poëtas.

Similiter apud Latinos, *Quintilianus* docet, *Agrĕſtem*. ſyllabam mediam corripere, niſi quatenus propter poſitionem produci poteſt. *Lib.* 4. *c.* 2. Item *Gellius*, vocem *dictit* primam corripere; et, *quiĕſco*, apud nonnullos, corripere ſecundam. *Lib.* 9. *c.* 6; et *Lib.* 6. *c.* 15. Quin et apud *Comicos* ſcriptores, (qui celerem loquendi rationem vulgo in ſermonis conſuetudine uſitatam exhibent;) *ĭſte*, *ĭſtic*, *ĭſtuc*, et ſimilia, ſyllabam priorem perſaepe corripiunt.

Quinimo et, quod magis mirandum, vocalem *brevem* obſervarunt veteres, ſequentibus etiam iſtiuſmodi conſonantibus duabus, a quibus ſyllaba inchoari non poſſit; tamen raptim enunciari, et (ut ex ſcriptoribus Comicis liquet) nonnunquam ſyllabam efficere correptam. Inductus *dicimus*, *brevi prima litera*; inſanus *producta*; inhumanus *brevi*, infelix *longa*. *Et, ne multis: Quibus in verbis eae primae literae ſunt, quae in* Sapiente *atque* Felice, *producte dicuntur; in caeteris vero omnibus breviter.* Cicero apud Gellium, *lib.* 2. *cap.* 17.

Caeterum haec omnia (ut dixi) ita ſunt intelligenda, ſi Vocalis ſit *brevis*. Nam quibus in ſyllabis *Vocalis* natura ſit *Longa*, (niſi ſi forte *Comicorum* excipiendae erunt *feſtivitates* nonnullae, quae ſunt huius loci;) hae ut corriperentur ſyllabae, ſi vel una ſequatur Conſonans, (ut *arāre*, *ſimulāre*; τῑμὴ, νῑκη, ψῡχὴ, μαρτῡρομαι, κρῑνομαι, in *praeſentibus* ſcilicet et *imperfectis*;) multo magis ſi binae ſequantur Conſonantes, (ut aratrum, ſimulachrum, ἰᾱτρὸς, θεᾱτρον *et ſimilia*;) Hae, inquam, ſyllabae ut corriperentur, nulla unquam licuit Licentia.

Peſſime igitur Vir doctiſſimus, *Phil. Labbeus*, (Dialect. Ling. Graec. cap. 9. §. 2.) "*Vocales* LONGAE (inquit) *cor*-"*ripi poſſunt in Carmine, per ſolam Sy*-"*ſtolam puramque Licentiam; cum palam* "*et aperte* LONGA *breviatur; ut ſecunda in* λιγύφθογγος." Peſſime (inquam) hallucinatus eſt Vir doctiſſimus. Non enim *Longa* eſt Vocalis iſta, ſed *Brevis*; ut liquet in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Odyſſ.* γ', 176; *Iliad.* τ', 340. Et quod λιγύφθογγος ſecundam nonnunquam producat, *poſitioni ſoli* debetur; ſicuti *tenebrae*, *volucris*, et ſimilia, apud Latinos.

Denique hinc intelligi poteſt, qua ratione de ſententia iſta *Demoſthenis*, [τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφος,] dixerit *Longinus*, §. 38, Ὅλον τε γὰρ ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν εἴρεται ῥυθμῶν. Recte enim diſpertitis ſyllabis, [Τοῦτο τὸ | ψήφισμα | τὸν τότε | πόλει | περιστάν | τα κίνδυ | νον παρελ | θεῖν ἐπόι | ησεν ὥς | περ νέφος,] liquet totam ſententiam ex *Dactylis* conſtare *ſeptem*, *Anapaeſtis* (qui et ipſi ſunt ῥυθμοὶ dactylici) *Duobus* et *Cretico* (qui et ipſe generis eſt dactylici,) *uno* tantum. Nempe ψήφισμα dactylus eſt, ut liquet e futuro ψηφίσω. Τῇ πόλει, pro dactylo haberi poteſt; quia diphthongus ει ex Vocalibus brevibus compoſita, quaſi *Poſitione ſola* (quae in *oratione proſaica* raptim pronuncianti quodammodo evaneſcit) producitur. Τὰ κίνδυ, *Anapaeſtus eſt*? Nam ſyllaba δυ producitur, et κιν (*poſitione tantum* longa) pronunciabatur correpta — Νον παρελ, Dactylus eſt, quomodo ſupra eſt explicatum. Et, θεῖν ἐποι, Dactylus eſt propter ſequentem Vocalem. Et ησεν ὥς, *Vnicus* eſt *Creticus* ſive *Amphimacer*.

Ver. 539 ναιετάασκον] Non a verbo ναιετάσκω;

Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ, ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος, μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
Ἔνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται

Horum utique dux erat Elephenor, ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc autem simul Abantes sequebantur veloces, occipite comantes,
Bellatores, docti porrectis hastis fraxineis
Thoraces disrumpere hostium circa pectora:
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Qui porro Athenas tenebant, bene aedificatam urbem,
Civitatem Erechthei magnanimi, quem olim Minerva
Nutrivit, Iovis filia, (peperit vero Alma Tellus,)
Et Athenis collocavit, suo in pingui templo:
Illic ipsam tauris et agnis placant

ναιεταάσκω; quod nullum est, ut recte annotavit Scholiastes: sed *ναιετάω*.

Ver. 543 *μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι*] Οἱ μὲν τηλεβόλοις χρῶνται, καθάπερ οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται, καὶ οἱ ἀκοντισταί· οἱ δ' ἀγχεμάχοις, καθάπερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι τῷ ὀρεκτῷ χρώμενοι. Διττὴ γὰρ ἡ τῶν δοράτων χρῆσις· — καὶ γὰρ σταδίην χρώμεθα, καὶ κοντοβολοῦντες — Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν πρὸς μάχην τὴν σταδίαν, ἣ καὶ σταδίην λέγεται, καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρῶνται τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι. *Strab. lib.* 10. Alii legunt ὀρεκτῇσιν. Sed perinde est: Vide supra ad ά, 51. De voce, *μεμαῶτες*, vide infra ad *ver.* 818.

Ver. 544 *δηΐων*] Veteres, ut testatur *Eustathius*, legebant δῄων.

Ver. 545 *μέλαιναι νῆες ἕποντο*] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 546 Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον] Quam absurdi sint, qui Ἀθήνας hic in genitivo, semidorice scilicet, ab *Homero* positum esse posse existimarint; videas in *Actis Erud. Lips. ad Iun.* 1712. *pag* 311.

Ver. 547 Δῆμον Ἐρεχθῆος] Δῆμος hoc in loco, idem fere est quod latine *Civitas*. Quo de vocabulo *Gellius*, ex *Verrio Flacco* (lib. 18. c. 7.) *civitatem* dici et pro *loco*, et pro *oppido*, et pro *iure* quoque *omnium*, et pro *hominum multitudine*. Inter Recentiores itidem Vir doctissimus *Ioan. Davisius*, in *Curis secundis* ad *Caesaris lib.* 3, 13. *de Bello Civili*, *pag.* 474. (citatis verbis istis ex *lib.* 3. *c.* 20. [*al.* 21] *de Bello Gallico*, *Tolosa*, *Carcasone, et Narbone, quae sunt Civitates Gallicae Provinciae finitimae*; *Per Civitates*, inquit, *necessario denotantur Vrbes*, reprehenditque, quae nos alicubi de vocabulorum istorum usu *Caesareano* annotaramus. Atqui *Tolosa*, *Carcaso*, et *Narbo*, quidni tam et *civitates* esse poruerant, quam *urbes*? Certe, quod et e *lib.* 1. *c.* 22. [*al.* 21.] *de Bello civili* affert, *ex civitate* expulsos; significat, non ex *urbe* modo, sed et ex *civitate* expulsos. Quodque ibidem *lib.* 1. *c.* 1. dicitur: *retulerunt Consules de Rep. in civitate*; et ipse a Librario arbitratur insertum.

Ver. 548 τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα] Erat nimirum *αὐτόχθων*, non advena.

Ver. 549 ἐνὶ πίονι νηῷ] Vide supra ad ά, 40.

Ver. 550 Ἔνθάδε μιν — ἱλάονται] Αὐτὸν, τὸν

Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ', υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς.
Τῷ δ' ὔπως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἵ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,

Filii Athenienfium, circumvolutis annis:
His utique praeerat filius Petei Menefthcus.
Huic haud quifquam fimilis inter terreftres fuit vir,
In inftruendis equis et viris fcutatis:
Neftor folus contendebat: hic enim aetate grandior erat:
Hunc autem fimul quinquaginta nigrae naves fequebantur.
Aiax autem ex Salamine ducebat duodecim naves,
Conftituitque ducens, ubi Athenienfium ftabant phalanges.
Qui autem Argosque tenebant, Tirynthaque bene-munitam,
Hermionem, Afinemque, profundum finum habentes,

τὸν Ἐρεχθέα. *Schol.* Quod eft mirum valde. *Euftathius*, τὴν Ἀθηνᾶν ἱλάσκονται. Caeterum Alii hic, pro ἐνθάδε, legunt ἔνθα δὲ.

Ver. 551 περιτελλομένων ἐνιαυτῶν] Κατὰ πενταετηρίδα. *Euftathius.* Volventibus annis. *Aen.* I. 238.

Ver. 553 Τῷ δ' ὔπως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ] *Quo non praeftantior alter, Aere ciere viros.* *Aen.* VI. 164. Caeterum Alii hic legunt ἔπω. Item Alii, ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν, et ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ. Quae omnia eodem redeunt.

Ver. 556 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide fupra ad *ver.* 494.

Ver. 558 Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες] Refert *Demofthenes*, cum *Salamis* ab *Athenienfibus* defciviffet, *Solonem*, compofitis (etiam cum capitis fui periculo) *eligiacis* verfibus, populares fuos commoviffe vehementer, et, ut provincia ifta reciperetur, effeciffe. Ἐκεῖνος μέν γε, ἀφεστηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι· τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεὶς, ἐλεγεῖα ποιήσας ᾖδε. καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπήλλαξεν. *De falfa legatione, pag.* 332. *edit. Francofurt.* 1604. Alii Scriptores fere omnes, *Homeri* infuper auctoritate ufum *Solonem* teftantur; citatis duobus hifce verfibus, Αἴας δ' ἐκ etc. Ἀθηναῖοι Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος. *Ariftot. Rhetor. lib.* I. *cap. ult.* Ἔνιοι δέ φασι καὶ ἐγγράψαι αὐτὸν [Σόλωνα] εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ὁμήρου (μετὰ τὸν· Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας) Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες. *Laërt.* in vita *Solonis.* Quem locum Latinus Interpres, quoniam παρενθέσεων figna adiecta non effent, minime intellexit. Verba *Laërtii* aliter emendant *Ìf. Cafaubonus* et *Menagius*, ex coniectura: fed fententia eadem eft. Καὶ νῦν μὲν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον. Τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς Μεγαρέας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἔρις περὶ αὐτῆς· Καί φασιν οἱ μὲν Πεισίστρατον, οἱ δὲ Σόλωνα παραγράψαντα ἐν τῷ νεῶν καταλόγῳ — Στῆσε δ' ἀγὼν etc. *Strabo lib.* 9. Addit idem Scriptor, *Megareos* e contrario, verfus *Homeri* ifto modo legiffe; Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἐκ τε Πολίχνης, Ἐκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε· ἃ ἐστι χωρία Μεγαρικά. *Ibid.* "Neque eft "ignobile exemplum, *Megareos* ab *Athe*"*nienfibus*, cum de *Salamine* contende"rent, victos *Homeri* verfu; qui tamen "ipfe non in omni editione reperitur, "fignificans *Aiacem* naves fuas *Athenien*"*fibus* iunxiffe." *Quintilian. lib.* 5. *c.* 11. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῷ Σόλωνι συναγωνίσασθαι λέγουσι τὴν Ὁμήρου δόξαν· ἐμβάλλοντα γὰρ αὐτὸν

Τροιζῆν', Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

Troezena, Eïonasque, et vitibus-consitam Epidaurum,
Quique tenebant Aeginam, Masetaque, iuvenes Achivorum:
His porro praeerat bello strenuus Diomedes,
Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius:
Cum his vero simul Euryalus tertius ibat similis-deo vir,
Mecistei filius Talaïonidae regis:
Vniversis autem praeerat bello strenuus Diomedes:
Hosque simul octoginta nigrae naves sequebantur.
Qui autem Mycenas tenebant, bene-aedificatam urbem,
Opulentamque Corinthum, beneque structas Cleonas,
Orniasque colebant, Araethyreamque amoenam;
Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
Quique Hyperesiamque et excelsam Gonoëssam,
Pellenamque tenebant, et Aegium incolebant,
Et per omnem oram maritimam, et circa Helicen spatiosam:
Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon,
Atrides: simul hunc longe plurimae et praestantissimae

562 Αἰγίναν] MS. 566 Μηκιστέως] A. 2. Iunt. Ταλαονίδας] Fl. 567 συνπάντων] MS. a manu prima. 572 Συκιῶν] MS. ὅτ' ἄρ'] Fl. ἐμβασίλευσεν] MS. Fl. Ald. I. 573 Ὑπερησείην] MS. 577 πολλοὶ] Fl.

αὐτὸν ἔπος εἰς νεῶν κατάλογον etc. — Αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι ταῦτα μὲν οἴονται φλυαρίαν εἶναι *etc.* Plutarch. in vita *Solonis*. Eadem videas apud *Vlpianum*, in Enarratione Orationis *Demosthenis* de falsa Legatione: Et apud *Eustathium pag.* 199 et 215.

Ver. 561 Ἠΐδας τε] *Al.* Ἠΐονην τε. *et*, Ἠϊόνα τε.

Ver. 562 Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν] Γράφουσί τινες, Νῆσόν τ' Αἴγιναν. *Strabo* lib. 8.

Ver. 568 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 573 Γονόεσσαν Pausanias, *lib.* 9. *c.* 26, scribit Δονόεσσαν. Ipse tamen alibi habet; Γονοέσσης et Γονέσσης; *lib.* 2. *c.* 4. Et *lib.* 5. *cap.* 18.

Ver. 574 εἶχον ἠδ'] Vide ad ά, 51.

Λαοὶ ἕποντ᾽· ἐν δ᾽ αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν·
Οὕνεκ᾽ ἄριςος ἔην, πολὺ δὲ πλείςȣς ἄγε λαȣ́ς.
Οἳ δ᾽ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ᾽ ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Οἵ τ᾽ ἄρ᾽ Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ᾽ ἔφαλον πτολίεθρον,
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ᾽ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἑξήκοντα νεῶν, ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.

Copiae fequebantur; atque ipfe induebat fplendidum aes,
Gloria exultans, quod omnes inter elucebat heroas:
Quoniam maximus erat, longeque plurimas ducebat copias.
Qui autem tenebant montibus clausam Lacedaemona magnam,
Pharemque, Spartamque, abundantemque columbis Meffam,
Bryfiasque habitabant, et Augias amoenas,
Quique Amyclas tenebant, Helosque maritimam urbem,
Quique Laan tenebant, et Oetylum circumhabitabant:
Horum eius frater praeerat praelio ftrenuus Menelaus
Sexaginta navibus; feorfum vero armabantur:

578 ἐδύσσατο] edd. vett. omnes. 582 φᾶριν] MS. Fl. Rom. Ald. Iunt. Turneb., *v. not.* haud dubie vera lectio. 584. 85 MS. fic; οἵ τ᾽ ἄρ᾽ Ἀμύκλας εἶχον, ἠδ᾽ Οἴτυλον ἀμφ. cetera ἕλος τ᾽ — εἶχεν in marg. adfcripta funt manu recentiori: quae etiam fcripfit εἴτ᾽ εἰλάαν. Fl. et Ald. 1. pro ἠδ᾽ habent ἰδ᾽.

Ver. 578 ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο. Sed nihil opus. Nam ἐδύσατο antepenultimam natura producit. *Clark.* ἐδύσατο habet MS. L.

Ibid. νώροπα χαλκὸν] Mira funt, (ne dicam plane ridicula, ad *Homerum* quidem explicandum,) quae hic affert *Plutarchus, Sympofiac. lib.* 5. *fub finem.* Καὶ τούς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα *etc.* "Qui "in Metallo aeris morantur, femper oculorum fanitate pollent; et quibus ante palpebrae nudatae fuerant, illic convestiuntur. Aurea enim quae ex aere "procedit, in oculos incidens, haurit et "exficcat quod male influit. Vnde et "*Homerus* modo εὐήνορα, modo νώροπα "χαλκὸν, has caufas fecutus appellat." *Lib.* 7. *cap.* 16.

Ver. 581 Λακεδαίμονα κητώεσσαν] Γραφόντων δὲ τῶν μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ, καιετάεσσαν· ζητοῦσι τὴν κητώεσσαν τίνα δέχεσθαι χρὴ, εἴτε ἀπὸ τῶν κητῶν, εἴτε μεγάλην, ὅπερ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι. Τήν τε καιετάεσσαν, οἱ μὲν καλαμινθώδη δέχονται, οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ Καιετοὶ λέγονται, Καὶ Καιάδας [*Al.* ὁ Καιέτας] τὸ δεσμωτήριον ἐντεῦθεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις σπήλαιόν τι. *Strabo lib.* 8.

Ver, 582 Φάρην τε] Veteres Geographi, Strabo VIII. p. 563. Paufan. III. 16. Stephanus in h. v. magno confenfu ex Homero proferunt φᾶριν. v. Holft. ad Steph. h. v. Etiam Statius Theb. IV. 226 *Pharin* haber. Euftath. ad l. fic fuo tempore multos Codd. Homeri habuiffe teftatur: Et eft nunc quoque in Codd. quibusdam, ut Lipf. et ed. vett. Geographorum loca arguunt, hanc lectionem antiquioribus temporibus magis probatam fuiffe altera. *Ern.*

Ver. 585 ἠδ᾽ Οἴτυλον ἀμφ.] Alii olim legebant ἠδ᾽ οἳ Τύλον ἀμ. Euftath. p, 295. profert hunc verfum Steph. a λᾶ, fed οἵδ᾽ Οἴτυλον, vitiofe pro ἠδ᾽ Οἴτυλον. *Ern.*

Ver. 586 βοὴν ἀγαθὸς] Vide fupra ad *ver.* 408.

Ver. 587 ἀπάτερθε] Vide fupta ad ά, 349.

Ἐν δ᾽ αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Οἳ δὲ Πύλον τ᾽ ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐὔκτιτον Αἰπυ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ᾽ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τῷ δ᾽ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ᾽ ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,

Inter *eos* et ipſe ibat ſua animoſa virtute fretus,
Adhortans ad bellum; maxime cupiebat animo
Vlciſci Helenae raptumque gemitusque.
Qui aurem Pylumque colebant, et Arenen amoenam,
Et Thryum, Alphaei vadum, et bene aedificatum Aepy,
Et Cypariſſeenta, er Amphigeniam habitabant,
Et Pteleum, et Helos, et Dorion: ubi etiam Muſae
Occurrentes Thamyrim Threïcium ſpoliarunt cantu,
Ex Oechalia venientem, ab Euryto Oechalienſi:
Aſſerebar enim gloriabundus ſe relaturum victoriam, ſi vel ipſae Muſae canerent, filiae Iovis Aegiochi:
At illae iratae caecum fecerunt, ſed et cantum
Divinum ademerunr, et oblivisci-fecerunr artem-pulſandi-citharam,
His porro praeerat Gerenius eques Neſtor;
Cum eo autem nonaginta cavae naves ordine proficiſcebantur.
Qui autem renebant Arcadiam, ſub Cyllenes montem altum,

601 τῶν αὖτ᾽] A. 2. 3. Iunt. 602 τῶνδ᾽] Fl.

Ver. 589 μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ] Ipſe enim *Sui*, caeteri *Ipſius* cauſa bellum inferebant.

Ver. 590 Ἑλένης ὁρμήματα] Vide ſupra ad *v.* 356.

Ver. 597 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος] *Non me carminibus vincet, nec Thracius Orpheus, Nec Linus — Pan etiam, Arcadia mecum ſi iudice certet, Pan etiam, Arcadia dicat ſe iudice victum.* *Eclog.* IV. 55. *cava dum perſonat aequora concha Demens, et cantu vocat in certamina Divos.* *Aen.* VI. 172. Caeterum de hoc Ἐπεισοδίῳ, ita *Macrobius.* "Vterque "[*Homerus* et *Virgilius*] in *Catalogo* ſuo, "poſt difficilium rerum vel nominum "narrationem, infert fabulam cum ver- "ſibus amoenioribus, ut lectoris animus "recreetur. *Homerus* inter enumeranda "regionum et urbium nomina, facit lo- "cum fabulis, quae horrorem ſatietatis "excludant. — ἔνθα τε Μοῦσαι Ἀντόμε- "ναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς — "Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν — et re- "liqua, quibus protraxit iucunditatem. "*Virgilius* in hoc ſecutus auctorem; — "et ſic amoenitas intertexta, faſtidio nar- "rationum medetur." *Lib.* 5. *cap.* 16.

Ver. 601 ἱππότα Νέστωρ] Et *ver.* 628. ἱππότα Φυλεύς. Vide ſupra ad *ά*, 175.

Ver.

Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί·
Οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο·
Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει·
Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει·
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ

Aepytium prope monumenrum, ubi viri cominus-pugnantes:
Qui Pheneumque incolebant, et Orchomenum pecorosum,
Ripenque, Stratienque, et venrosam Enipsen,
Et Tegeam tenebant, et Mantineam amoenam,
Stymphalumque tenebant, et Parrhasien colebant:
Horum imperabat Ancaei filius rex Agapenor
Sexaginta navibus: multi aurem in navem unamquamque
Arcades viri conscendetant, periti rei-militaris.
Ipse enim eis dederat Rex virorum Agamemnon
Naves bene-transtraras, ut transfrerarent super nigrum pontum,
Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curae.
Qui aurem Buprasiumque er Elida nobilem habitabant,
Quantum *agri* Hyrmine et Myrsinus extrema,
Petraque Olenia, et Alisium intus continet,
Horum utique quatuor duces erant, decem vero virum unumquemque

611 πελεμίζειν] Fl. A. I. R. 614 σφισι] Rom. 616 ὄσσεν ὑφυρμίνῃ] MS.

Ver. 611 ἐπιςάμενοι πολέμοιο] *Al.* ἐπιςάμενοι πελεμίζειν.

Ver. 612 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν—Νῆας] Ἀγαμέμνων — ναυτικῷ — ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν ςρατιὰν — ξυναγαγὼν. — φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείςαις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχὼν, ὡς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν. Καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἴρηκεν αὐτὸν Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. οὐκ ἂν οὖν νήσων, ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ οὐκ ἂν πολλαὶ εἶησαν) ἠπειρώτης ὢν, ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. *Thucyd. lib.* I. *p.* 7.

Ver. 614 ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει] Livius, lib. 35. c. 26, *de* Philopoemene: "*Praetor Achaeorum, sicut* "*terrestrium certaminum arte quemvis* "*clarorum Imperatorum vel usu vel in-* "*genio aequabat, ita rudis in re navali* "*erat: Arcas, mediterraneus homo etc.* Similiter *Pausanias*: Ὁ Φιλοποίμην, — οὔτε ἐς ἅπαν ἀπείρως θαλάσσης ἔχων, τριήρους ἔλαθεν ἐπιβὰς ῥεούσης. Ὥςε καὶ ἐσῆλθε Ῥωμαίους — μνήμη τῶν ἐπῶν, ὧν ἐν Καταλόγῳ πεποίηκεν Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων ἀμαθίᾳ τῇ ἐς θάλασσαν. *Lib.* 8. *c.* 50.

Ibid. μεμήλει] Si μέμηλε dixisset, iam non constitisset temporum ratio. Simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, *They have no skill* pro eo, quod est, *They had no skill.* Vide supra ad ᾱ, 37.

Ver.

Νῆες ἕποντο θοαὶ, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μέν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτȣ, ὁ δὲ Εὐρύτȣ Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδὴς,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δȣλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίȣσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
Ὅς ποτε Δȣλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεὶς·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμȣς,
Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

Naves ſequebantur veloces, multique *eas* conſcenderant Epei.
His quidem Amphimachus et Thalpius praeerant,
Filii, alter quidem Cteati, alter autem Euryti Actorionis:
Iſtis vero Amarynchides imperabat fortis Diores:
Quartisque praeerat Polyxenus deo ſimilis,
Filius Agaſthenis, Augeiadae regis.
Qui autem *venerunt* ex Dulichio, Echinadibusque ſacris
Inſulis, quae ſitae ſunt trans mare, Elidis e regione;
His utique praeerat Meges, aequalis Marti,
Phylides, quem genuit Iovi dilectus equis Phyleus,
Qui olim in Dulichium migraverat patri invisus:
Hunc autem ſimul quadraginta nigrae naves ſequebantur.
Porro Vlyſſes ducebat Cephallenſes magnanimos,
Qui Ithacam tenebant, et Neritum frondoſum,

629 δ' abeſt a Fl.

Ver. 621 ὁ μὲν Κτεάτȣ, ὁ δὲ Εὐρύτȣ] Simpliciſſima videtur haec emendatio. *Vulg.* ὁ μὲν Κτεάτȣ, ὁ δ' Εὐρύτȣ: Quae eſt Licentia *Homero* non vſitata. *Barneſius* edidit, ex coniectura, neque id quidem male, ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτȣ.

Ver. 623 θεοειδὴς] Ἀποβλέπειεν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ, ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ Ἀνδρείκελον. ἀπ' ἐκείνȣ τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον Θεοειδές τε καὶ Θεοείκελον. *Plato de Republ. lib.* 6.

Ver. 626 Νήσων, αἳ ναίȣσι] Ita *Sophocles* in *Aiace*, *ver.* 602. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν πȣ Ναίεις ἁλίπλαγκτος εὐδαίμων, Πᾶσιν περίφαντος αἰεί.

Ver. 627 ἀτάλαντος Ἄρηϊ] χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα, θ', *ver.* 69. Ἰσάζȣσα [τάλαντα,] — μ, *ver.* 435. Ἀτάλαντες ἓν, ὁ ἴσος, καὶ μὴ ταλαντεύων. *Porphyr. Quaeſtion. Homer.* 25.

Ver. 628 ὃν τίκτε Διῒ φίλος] *Barneſius*, cum in γ', *ver.* 449, (ne Caeſura ſcilicet interiret, et inficete admodum hiatet verſus) recte emendavit ἐφοίτα, quod ante ſcriptum fuerat φοίτα; et hic ſimiliter ἔτικτε, pro τίκτε, ſcribendum contendit: Minus recte, cum utrumque ſit aeque *rotundum*. Caeterum qua ratione hic, Διῒ, ultimam producat; et ſimiliter, *ver.* 636, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος; item Ἀγασθένεος, *ver.* 624, et ἔχεν, *ver.* 634, 635; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 630, 644 et 652 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide ſupra ad *ver.* 494.

Ver. 632 οἵ ῥ' Ἰθάκην] Apud Strabonem X. p. 454. οἵ τ' Ἰθάκην. ut aliis ſimilibus locis in hoc libro Homerus habet. *Ernſt.*

Ibid. εἰνοσίφυλλον] *Virgilio*, nemoroſum.

Ver.

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς·
Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον, ἠδὲ Πυλήνην.
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μιλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Et Crocylea colebant, et Aegilipa asperam,
Quique Zacynthum tenebant, et qui Samum incolebant,
Quique Epirum (*vel* continentem) tenebant, et obiacentia incolebant;
His quidem Vlysses imperabat, Iovi consilio par;
Hunc autem simul naves sequebantur duodecim proras-rubras-habentes.
 Aetolis autem imperabat Thoas, Andraemonis filius;
Qui Pleurona colebant, et Olenum, et Pylenen,
Chalcidaque maritimam, Calydonaque petrosam.
Non enim amplius Oenei magnanimi filii supererant,
Neque item amplius ipse supererat, mortuus autem erat flavus Meleager.
Huic igitur summa-rerum erat commissa, ut imperaret Aetolis:
Et hunc simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
 Cretensibus autem Idomeneus hasta clarus praeerat,
Qui Cnossumque tenebant, Gortynaque bene-cinctam-moenibus,
Lyctum, Miletumque, et albicantem Lycastum,
Phaestumque Rhytiumque, urbes bene-habitatas,
Caeterique, qui Cretam centum-urbium incolebant.

636 ἦρχεν] Fl. 643 ἐτέτακτο] MS.

Ver. 633 τρηχεῖαν] Male Vir doctissimus *H. Stephanus*: Τρηχεῖα est apud Homerum metri causa. *Loc. e Cicerone interpretati p.* 190. Quasi vero aliter potuerit scriptor Ionicus: aut quasi ipsa scilicet τραχεῖα priorem non produceret necessario. Nunquam enim ά, nisi quae natura producta sit, enunciabatur ή. Vide ad *ver*. 314.

Ver. 637 μιλτοπάρῃοι] *pictasque innare carinas. Aen*. VIII. 93.

Ver. 640 Καλυδῶνά τε] Cum *Aetoli* et *Aeoles* de *Calydone* contenderent, cessit ea *Aetolis*, quia *Homerus* hoc in loco mentionem eius fecerat in *Aetolorum* catalogo. Vide *Eustathium p*. 199. *lin*. 36. Vide et supra ad *ver*. 558.

Ver. 648 εὖ ναιετάωσας] *Bene sitas*. Ita apud *Sophoclem Aiac*. 602. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν πυ Ναίεις ἁλίπλαγκτος, εὐδαίμων, Πᾶσιν περίφαντος αἰεί.

Ver. 649 Κρήτην ἑκατόμπολιν] *Centum urbes habitant magnas. Aen*. III. 106. Aliter *Odyss*. τ', 174, καὶ ἐννήκοντα πόληες. Qua de re vide *Scholia* et *Strabonem*, *lib*. 10. *p*. 735. *al*. 479.

Ver.

Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων.
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα

His utique Idomeneus hasta-clarus praeerat,
Merionesque par Marti homicidae:
Hos autem simul octoginta nigrae naves sequebantur.
Tlepolemus autem Heraclides, fortisque magnusque,
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiorum magnanimorum,
Qui Rhodum incolebant trifariam instructi,
Lindum, Ialyssumque, et albicantem Camirum:
Horum quidem Tlepolemus hasta-clarus dux erat,
Quem peperit Astyochea fortitudini Herculeae:
Quam *uxorem* duxerat (*Hercules*) ex Ephyra, fluvio a Sellëente,
Depopulatus urbes multas Iovis-alumnorum iuvenum.
Tlepolemus autem, postquam utique nutritus fuerat in domo bene-extructa,
Illico patris sui dilectum avunculum interfecit

656 Ἰήλυσον] MS. κάμιρον] MS. Fl. A. 1. R. Sic et Steph. de Vrb. at ap. Strab. XIV. κάμειρος. illud verum puto. 657 ἡγεμόνευε] Fl. 660 διοτροφέων] MS. ut 847. 661 τράφετ' ἐν] Fl.

Ver. 651 ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ] Notandum, (inquit *Barnesius*) duas *posteriores* syllabas per συνίζησιν coalescere; ut, (ά, 15.) χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Sed aliud est εῳ, aliud ῃ. Mihi rectius videntur ῦα (ά brevi in ύ productam absorpta) in unam coalescere. Caeterum, si cui displicet istud, ει, cum *Eustathius* (ad ή, 166,) scribat ἀνδριφόντῃ: poterit is legere, ἀνερφόντῃ. Quanquam ἀνδρειφόντης non multum abludit ab analogia τοῦ, Ἀργειφόντης. *Clark.* Non placet Barnesii ratio: sed multo minus Clarkiana. Potius crediderim, τὸ ᾶ in ἀνδρειφ. elisum esse, ut in τοὔνδρε et similibus. *Ern.*

Ver. 658 (et infra 666) Βίῃ Ἡρακληείῃ] Simili plane loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, *regia maiestas* ipse scilicet *Rex* est, et *divinitas* ipse *Deus*. *Clark.* Sed erat tamen vertendum *forti Herculi*. Latinitas aliter non fert: multo minus *nepotes fortitudinis H.* Nec βία necessario indicat fortitudinem aut robur, ut patet v. c. e γ'. 105. ubi de sene Priamo est. Sic et apud latinos *vis* servit periphrasi et alia verba.

Ver. 659 Τὴν ἄγετ' ἐξ] Vide supra ad *ver.* 597. Laudatur enim a *Macrobio* et hoc ἐπεισόδιον, in loco ibi citato.

Ver. 661 τράφ ἐν] Ita edidit *Barnesius* ex coniectura. Olim τράφ' ἐνὶ: Quod est durum, nec *Homero* usitatum. Reperit Idem in duobus MSS. τράφετ' ἐν, et τρέφετ' ἐν. *Clark.* Id ego nec ausus, nec imitatus essem, adversantibus omnibus libris, praeter Scholia parva, quae exhibeant ἐτράφη. De ἔτραφον sensu passivo, vid. quae diximus ad Callimach. H. in Iov. 55.

Ver. 662 Αὐτίκα — κατέκτα] *Casu et fortuito* occidit, si Historiae fides.

Ver.

Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅςε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος·
Νιρεὺς, ὃς κάλλιςος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,

Iam senescentem Licymnium, ramum Martis:
Statim autem naves compegit, multasque copias cum coëgisset,
Abiit fugiens per mare, minati enim ei fuerant alii
Filii, nepotesque fortitudinis Herculeae.
Atque hic Rhodum venit errans, aerumnas perpessus.
Trifariam autem *distincti* habitant tributim, et dilecti fuerunt
A Iove, qui diis et hominibus imperat;
Et ipsis ingentes divitias impluerat Saturnius.
Nireus porro ex Syma ducebat tres naves aequales;
Nireus, Aglaïaeque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,

664 ἄλλων] Fl. A. 1. v. 577. 667 ἷξεν] A. 2. 3. ἀλώμενος] eaed. 668 ἠδ' φίλ.] Fl. R. Ald. 1, 670 σφὶν] El. 671 ἐΐσας] Fl. 672 θ' abest a Fl.

Ver. 664 ὄζον] Vide infra ad γ', 409.

Ver. 669 ὅςε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει] *hominum Divûmque aeterna potestas. Aen.* X. 18.

Ver. 670 Καί σφιν θεσπέσιον πλῦτον κατέχευε Κρονίων] *Al.* Καί σφισι. Caeterum vox, κατέχευε, singularem hic vim habet: ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν. *Pindar. Olymp. Ode* 7. Et paullo infra κείνοισι μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν, πολὺν ὗσε χρυσόν. Ad quorum locorum priorem, *Scholiastes* hunc versum Homeri, σίχον ἀθετούμενον appellat.

Ver. 671 Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν — Νιρεὺς Ἀγλαΐης — Νιρεὺς, ὃς κάλλιςος ἀνήρ. Miro artificio Poëta virum nullius pretii, et nunquam alias memoratum, (vide supra ad *ver.* 216.) ad memoriam tamen *mero orationis Schemate* nescio quomodo notabilem effecit. Quoniam enim quod est revera praeclarum, dignissimum est, quod saepius repetatur; hinc utique et *ter repetitum*, quod revera nullius est pretii, διὰ τὸν παραλογισμὸν videtur quodammodo praeclarum. περὶ ὧ πολλὰ εἴρηται, ἀνάγκη καὶ πολλάκις εἰρῆσθαι· εἰ ὢν καὶ πολλάκις, καὶ πολλὰ δοκεῖ. ὥςε ἠύξησεν ἅπαξ μνησθεὶς διὰ τὸν παραλογισμὸν, καὶ μνήμην πεποίηκεν, ὐδαμῦ ὕςερον αὐτῦ [Νιρέως] λόγον ποιησάμενος. *Aristot. Rhetoric. lib.* 3. *c.* 12 Τὸν δὲ Νιρέα, αὐτόν τε ὄντα μικρὸν, καὶ τὰ πράγματα αὐτῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγυς ἄνδρας, μέγαν καὶ μεγάλα ἐποίησεν ἀντ' ὀλίγων, τῷ Σχήματι. *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 61.

Ibid. νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 673 ὃς κάλλιςος ἀνὴρ] *Quo pulchrior alter Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni. Aen.* VII. 649. Monendum hic *primo*, quanto cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, *ubique* spectetur et inseratur *Achilles*. Observandum *deinde*, vocem ἀμύμονα non utique *omni laude* ornatum virum denotare, (ὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὐδ' ἀγανόφρων,) sed *Vna quavis* animi corporisve dote eximium; ut, hoc in loco, *Specie ac Forma* Corporis. *Denique*, notandum hic *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appellatum est *Incrementum*: "Quod *est potentissimum, cum* "*magna videntur etiam quae Inferiora* "*sunt.*

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
Τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω, Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφὶν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο·

Caeterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat, paucaeque eum sequebantur copiae.
Qui vero Nisyrumque tenebant, Crapathumque, Casumque,
Et Coon, Eurypyli urbem, insulasque Calydnas,
His Phidippusque, et Antiphus praeerant,
Thessali filii duo, Herculis-filii regis:
Horum autem triginta cavae naves ordine ibant.
Nunc vero istos, quotquot Pelasgicum Argos habitabant,
Quique Alon, quique Alopen, quique Trachina colebant,
Quique tenebant Phthiam, et Hellada pulchras-mulieres-habentem,
Myrmidones autem vocabantur, et Hellenes, et Achaei:
Horum utique quinquaginta navibus erat Dux Achilles.
Verum hi non belli horrisoni recordabantur;
Non enim erat, qui ipsos in ordines duceret;

676 Νίσσυρον] MS. Θάσον] MS. 677 καλυδνὰς] Fl. A. 1. 679 δύο] A. 2. 3. L. 681 τοῖςδε] MS. sed gl. interpr. τούτων. 681 αὐτὸς] MS. (a man. prim. sed suprascr. man. secunda' αὖ) edd. vett. praeter Ald. 1. ὅσοι] MS. 687 ὅς τύ σφισιν] Fl.

"*sunt.* — *Per id venitur non modo ad* "*summum, sed interim quodammodo su-*"*pra summum.* — *Vt*, Quo pulchrior al-"ter Non fuit, excepto Laurentis cor-"pore Turni. *Summum est enim, quo* "*pulchrior alter non fuit; huic deinde* "*aliquid supra positum est.*" Lib. 8. c. 4.

Ver. 681 Νῦν δ' αὖ τοὺς, — τῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεὺς] Species haec constructionis ἀνακόλουθος, qua sententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit; optimis Auctoribus cum Graecis, tum Latinis, non est inusitata. Vide supra ad *ver.* 353; et infra ad γ', 211; et ad ζ', 510; et ad κ', 224, 437; et ad *Odyss.* μ', 73. Verum hoc in loco peculiaris id artificii inest, ut, de *Achille* dicturus, (vide infra ad ί, 788,) quo attentiorem sibi Lectorem faciat, nescio quid *sublime praefari* videatur Poëta; et, exordio tanquam ex nova re desumpto, iterum Νῦν δ' αὖ τοὺς — eodem fere modo hic dicat, quomodo supra dixerat, Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι, *ver.* 484. Neque dissimulandum, hanc observationem a doctissima *Domina Dacier* prius occupatam. Porro, olim *latebat hic error* (inquit doctissimus Henr. Stephanus) *a nemine antea, quod sciam, deprehensus*; αὐτὸς, pro αὖ τούς.

Ver. 684 καλεῦντο] *Al.* καλοῦντο.

Ibid. καὶ Ἕλληνες] Vide locum supra ex *Thucydid.* allatum, ad *ver.* 528, 529, 530.

Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης,
Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἄνακτος·
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶν', ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
Ἀλλά σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,

Iacebat enim ad naves pedibus-velox nobilis Achilles,
Ob puellam iratus Briseïda bene comatam,
Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpessus *labores*,
Lyrnessum depopulatus, et muros Thebarum:
Quin et Myneta deiecit et Epistrophum bellicosos,
Filios Eueni, Selepiadae regis:
Ob istam is iacebat moerens, cito autem surrecturus erat.
Quique tenebant Phylacen, et Pyrrhasum floridam,
Cereris sacrum-locum, Itonaque matrem ovium,
Maritimamque Antrona, et Pteleum herbosam:
Horum utique Protesilaus bellicosus dux-erat,
Dum viveret; tunc vero iam detinebat *eum* terra nigra.
Eius autem ambas-laceratas-genas uxor in Phylace relicta erat,
Et domus semiperfecta: eum enim interfecit Dardanus vir,
De navi desilientem longe primum Achivorum.
Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem *suum*,
Sed ipsos ordinabat Podarces, ramus Martis,

690 λυρνησσοῦ et 91. λυρνησσὸν] MS. 692 Μίνυτ'] A. 2. 3. I. 694 ἀναστης.] A. 2. 3. I. 699 ἔχε] eaed. 700 ἐλέλιπτο] Fl. Ald. 1. ut ἔλιφθεν pro ἐλείφθεν. de quo dixi ad Callim. H. in Cer. 94.

Ver. 696 τέμενος, Ἴτωνά τε] Qua ratione τέμενος hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51.

Ver. 701 Καὶ δόμος ἡμιτελής] Ἤτοι ἄτεκνος, — ἢ ἀτελείωτος — Βέλτιον δὲ, εἰρῆσθαι ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότα παῖδας πλεῦσαι. *Schol. Clark.* Nescio, cur omiserit Scholii partem alteram, ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν· quae consentit interpretationi Hesychii, ἡμίγαμος, quae placebat olim Posidonio ap. Strab. L. V. p. 454. et Cel. Hemsterh. ad Lucian. Dial. M. 19. p. 410. Latini talem *domum* dicunt *vacuam*, *viduam*. *semiperfecta*, quod Clarkius e vulgari versione servavit, nihili est. *Ern.*

Ibid. ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ] Quoniam *Euphorbus* infra, π', 807, appellatur Δάρδανος ἀνὴρ, ideo et hic, Δάρδανος ἀνὴρ, *Eustathio* intelligitur *Euphorbus*. Satis incerte.

Ver. 704 Ἀλλὰ σφέας] Primus huius versicu-

Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶνδε Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.

Iphicli filius divitis-pecore Phylacidae,
Frater germanus magnanimi Protesilai,
Minor natu: *erat* utique maior et praestantior,
Heros Protesilaus bellicosus: *at* neutiquam copiae *eius*
Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum strenuum existentem:
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Qui vero Pheras colebant apud Boebeïda lacum,
Boeben, et Glaphyras, et bene-aedificatam Iaolcum;
Horum imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus
Eumelus, quem ex Admeto peperit praestantissima mulierum
Alcestis, Peliae filiarum forma praestantissima.
Qui autem Methonem et Thaumaciam colebant,
Et Meliboeam tenebant, et Olizona asperam,
Horum Philoctetes praeerat, arcu peritus,
Septem navibus; remigesque in unamquamque quinquaginta
Conscenderant, arcu periti ad fortiter pugnandum.
Caeterum ille in insula iacebat ingentes dolores perferens,
Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum,
Vlcere laborantem tetro perniciosi colubri.

709 μὲν] MS. A. R. I. 713 παῖς] R. A. 2. 3. I. νεῶν] Fl. 718 ἦρχε] MS. Fl.

versiculi pes, non *dactylus*, sed *spondaeus*. Vox enim σφέας, ut ex multis liquet, pronunciabatur μονοσύλλαβος.

Ver. 710 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 718 τόξων εὖ εἰδὼς] *Insignis iaculo, et longe saliente sagitta. Aen.* X. 754.

Ver. 723 κακῷ] *Al.* κακοῦ.

Ver.

Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια,

Ibi ille iacebat moerens: cito autem recordaturi erant
Argivi apud naves Philoctetae regis.
Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem *suum*,
Sed Medon ordinabat, Oilei spurius filius,
Quem peperit Rhena ex Oileo urbium-eversore.
Qui autem tenebant Triccam, et Ithomen montosam,
Quique tenebant Oechaliam, urbem Euryti Oechaliensis:
Horum duces erant Aesculapii duo filii,
Medici boni, Podalirius et Machaon:
Cum his autem triginta cavae naves ordine ibant.
Qui vero tenebant Ormenium, quique fontem Hypeream,
Et qui tenebant Asterium, Titanique albos vertices,
Horum dux erat Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius:
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Qui vero Argissam tenebant, et Gyrtonen colebant,
Orthen, Elonemque, urbemque Oloossona albam:
His itidem praeerat firmus bellator Polypoetes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter:
Hunc utique ex Pirithoo peperit inclyta Hippodamia

724 μνήσασθαι] MS. μνήσκεσθαι Rom. A. 2. 3. l. 729 Τρίκην] A. 2. 3. l.
738 Ἀργίσαν] MS. Fl.

Ver. 734 Ὀρμένιον, οἵ] Qua ratione hic, Ὀρμένιον; et infra, *ver.* 736. Εὐρύπυλος; et, *ver.* 745, οἷος, ultimam producant: Vide supra ad ά, 51.

Ver. 737 et 747 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 741 ἀθάνατος] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 742 κλυτὸς Ἱπποδάμεια] Σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρείττοσι καὶ δυνατωτέροις· οὐκ ἀμέτρως μέντοι, οὐδ' ἀλόγως· ἀλλ' ὅταν δέῃ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ ἐκτὸς ὄντι τοῦ Σώματος — Ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι περὶ τὸ Σῶμα, ὁ Μέγας, ἡ Μεγάλη, ὁ Καλὸς, ἡ Καλὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκτὸς δὲ, οἷον Ἔνδοξος,

Ἤματι τῷ, ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας·
Τὲς δ' ἐκ Πηλίε ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνε Καινείδαο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφε ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠΰτ' ἔλαιον·
Ὅρκε γὰρ δεινε, Στυγὸς ὕδατος, ἐςιν ἀποῤῥώξ.

Eo die, quo Centauros ultus est hispidos;
Eosque ex Pelio pepulit, et ad Aethicas *usque* abegit:
Non solus; una cum eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Caenidae:
Hos autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Guneus vero ex Cypho ducebat duas et viginti naves:
Hunc autem Enienes sequebantur, firmique bellatores Peraebi,
Qui circa Dodonam valde frigidam domicilia posuerant,
Quique circa amoenum Titaresium arva colebant,
Qui in Penëum immittit pulchre-fluentem aquam,
Nec ille Peneo commiscetur argenteos-vortices-habenti,
Sed ipsum in summo supernatat, veluti oleum:
Iuramenti enim gravis Stygis aquae est rivus.

746 *ὑπερθύμε*] MS. 754 *καθύπερθε*] MS.

Ἔνδοξος, Εὐτυχὴς etc. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρε ποιήσεως §. 8. Notandum autem hoc in versu particulam, ῥα, nequaquam supervacaneam esse; sed vim habere in connectenda sententia elegantem: Τόν ῥα, *Hunc ut que.*

Ver. 751 Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον] Cum hunc amnem, ex quo *Styga* derivatum dicat Poëta, quam aquam *Strabo lib.* 8 *sub finem,* ὕδωρ ὀλέθριον appellat; quaerit hic Doctissima *Domina Dacier,* qua ratione idem amnis appellari possit ἱμερτός. Respondetque *religiose* id fieri, et *per timorem*; eodem fere modo, ac *Furiae* olim appellabantur Εὐμενίδες. Mihi id potius sibi voluisse videtur *Homerus*, ut *Titaresium* non ad aquarum salubritatem, sed ad amoenitatem loci respiciens, diceret ἱμερτόν.

Ver. 753 Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται] *Sic tibi, cum fluctus subterlabere Sicanos, Doris amara suam non intermisceat undam. Virg. Eclog.* X. 4. Similem ex *Plinio* citat historiam *Barnesius*: "Accipit amnem *Eurotam Peneus,* nec recipit tamen; sed, olei modo, supernatantem (ut dictum est *Homero*) brevi spatio portatum abdicat; poenales aquas, Dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans." *Lib.* 4. *cap.* 8. *Clark.* Immo eandem. Nam *Plinii Eurotas* est Titaresius *Homeri. Aelianus* autem *V. H.* III, 1. ad ipsum Peneum traduxit: σχολῇ καὶ πρᾴως προϊὼν, ἐλαίε δίκην.

Ver. 755 Στυγὸς ὕδατος] Vide infra ad 9, 369. *Clark.* Nihil ad h. l. faciunt, quae ibi e Pausania afferuntur. Illud quaeri potest, quare poëta dicat, Titaresium Peneo olei modo supernatare, quia Stygis rivus sit. Putem respici ad Stygis naturam, quem poëtae, ut tarde et leniter, sine ullo murmure aut strepitu labentem, et limosum describunt. *Ern.*

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο;
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρηος φορεῦσας.
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

Magnetibus vero praeerat Prothous Tenthredonis filius,
Qui circa Peneüm et Pelion frondosum
Habitabant; his quidem Prothous velox dux-erat;
Hunc autem simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Hi utique duces Danaorum et principes erant.
Quis iam horum praestantissimus fuerit, tu mihi dic, Musa,
Ipsorum, et equorum, qui simul Atridas sequebantur?
Equae quidem multo praestantissimae erant Pheretiadae,
Quas Eumelus agitabat, pedibus veloces, aves veluti,
Eiusdem pili, eiusdem aetatis, *quasi* ad perpendiculum dorso pares:
Quas in Pieria aluit argenteum-arcum-gestans Apollo,
Ambas foeminas, terrorem belli ferentes.
Virorum autem longe praestantissimus erat Telamonius Aiax,

757 ἦρχεν] Ald. 2. 3. I. R. τενθρηδόνος] Fl. Ald. 1. 764 Εὔμηλος] Ald. 1. 768 ἀνδρῶν αὖ] MS. Fl.

Ver. 759 μέλαιναι νῆες ἕποντο] Vide supra ad *ver.* 494.

Ver. 763 Φηρητιάδαο] *Admeti.*

Ver. 764 Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθάς ὥς] De ultima vocis, ὄρνιθας, vide supra ad ά, 51. Potuisset dicere, ὡς ὄρνιθας. Sed multo *maiorem* habet *Vim*, altera illa verborum positio. Quin et in toto hoc ver u numeri ipsi, equi currentis motum in propinquo velocissimum, e longinquo deinceps sensim et placide quasi aequabiliorem visum exhibet. Vide infra ad γ', 363.

Ver 766 Τὰς ἐν Πιερίῃ — Ἀπόλλων] Sol pascit omnia, quae Terra progenerat: Vnde non unius generis, sed omnium pecorum Pastor canitur. Vt apud *Homerum*, — Τὰς ἐν Πιερίῃ etc. *Macrob. Saturnal. lib.* 1. *cap.* 17. Caeterum pro Πιερίῃ, Veterum nonnulli hic legerunt Πηρείῃ, et Πειρίῃ.

Ver. 767 ἄμφω θηλείας] De sexu equorum e genere adiectivi nil colligi posse, ut quod v. 763 ἵπποι dicuntur ἄρισται, ex h. l. clare patet. Frustra enim addidisset ἄμφω θηλείας. v. ad Callim. H. in Lav. Pall. init. *Ern.*

Ibid. φόβον Ἄρηος φορεῦσας] Productio primae in Ἄρηος, ut quasi geminata ρ sonus durior terrorem specie augeat, omnino arte non caret.

Ver. 768 ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας] Miro artificio *Achillem* ubique ob oculos ponit; in quo omnia, (non quidem quae ad *Mores*, sed ad *Pulchritudinem* aut *Fortitudinem* quaecunque spectant,) incomparabilia erant ad praestantiam. Vide supra ad *ver.* 673 *et* 681. *Sophocles* similiter de *Aiace*: Ἕν' ἄνδρ' ἄριστον Ἀργείων ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως. *Aiac. ver.* 1358.

Ver.

Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·

Tamdiu dum Achilles in odio permanebat: is enim multo fortissimus erat,
Et equi, qui ferebant laudatissimum Pelidem.
Sed hic quidem in navibus tecurvis pet-pontum-ttanseuntibus
Iacebat, iram fovens *adversus* Agamemnonem, pastorem populorum,
Attidam; copiae veto ad littus maris
Discis delectabantut et hastilibus iaculantes,
Arcubusque: equi vero apud curtus suos singuli
Lotum depascentes, palustreque apium,
Stabant: currus autem bene-tecti iacebant dominorum
In tentotiis; illi vero ducem bellicosum desiderantes
Vagabantur huc et illuc per castra, neque pugnabant.
Hi vero ibant, veluti si igni terra tota depa ceretur:

771 ποντοπόροισιν] MS. Fl. 775 τόξοισι] Fl. Ald. I. R. 777 ἕστασαν] Fl. Ald. 1.

Ver. 769 ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν] Haec vetba *Parenthesi* pessime inclusit doctissimus *H. Stephanus*, aliique. Quod sententiam plane enecat.

Ver. 772 Κεῖτ' ἀπομηνίσας] Producitut penultima, quoniam a *Praesente* est μηνίω, *ver.* 769; non μηνίζω. Vide supra ad ά, 140. *Clark.* Caeterum hoc quoque vetbum est ex iis, in quibus praepositio ἀπὸ continuitatem, non finem rei modo, exptimit: sic enim capio h. l. ἀπομηνίσας, non simplicitet pto μηνίσας, ut Lexica habent.

Ver. 773 παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Qua ratione vox, παρὰ, hic ultimam producat; item, δίσκοισι, quemadmodum a quibusdam scripta est, *ver.* 774; et ἴσαν, *ver.* 780; et Διΐ, *ver.* 781; et ὁμηγερέες, *ver.* 789. vide supra ad ά, 51.

Ver. 776 σέλινον] Οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πόδας, ἔστι δὲ τούτου μάλιστα ἴαμα τὸ Σέλινον. Ἄλλοις γοῦν οὐκ ἂν εὕροις παραβαλλόμενον ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον — ἀλλ' ἰατρὸς ὢν Ἀχιλλεὺς etc. *Plutarch. Sympos. lib.* 5. *Prob.* 4.

Ver. 777 Ἕστασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 778 οἱ δ'] Οἱ ἄνακτες, non οἱ λαοὶ, ut recte annotavit *Domina Dacier*, (contra *Eustathium*, ut ipsa ait; mihi autem neque ipse *Eustathius* videtur alitet sensisse) Porro, summa hic cum venustate et condecentia, (uti *Eadem* obsetvavit,) dum *Milites* lusibus se militaribus oblectatent, *Duces* Myrmidonum, ut qui gloriae magis studerent, moeste obambulantes, et Imperatotis sui discessum e bello dolentes, depinguntut.

Ver. 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν] Exetcitus Gtaecorum univetsus, excepto *Achille* cum suis. Nam eo iam revertitur Poëta, unde, ad copiarum enumetationem faciendam, digtessus erat, *ver.* 484.

Ibid. ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο] *Ignis* similitudine, simul armorum splendot, militumque ingruentium terror, vis, et rapiditas, pulcherrime ab oculos ponitur.

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὡς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,

Terra autem fubtus gemifcebat, Iove ficuti fulminibus-gaudente
Irato, quando circa Typhoëa terram verberat
In Arimis, ubi dicunt Typhoëi effe cubilia:
Sic utique horum fub pedibus multum gemifcebat terra
Gradientium: valde vero velociter pertranfibant campum.
Troianis autem nuncia venit pedibus-ventos aequans velox Iris,
A Iove Aegiocho, cum nuncio trifti.
Illi vero conciones habebant in Priami veftibulis
Omnes fimul congregati, tam iuvenes, quam fenes:
Prope autem ftans allocuta eft pedibus velox Iris,
Affimulavit autem fe voce filio Priami Politae,
Qui Troianorum fpeculator fedebat, pedum velocitate fretus,
Tumulo in fummo Aefyetae fenis,

792 ἷζε] Fl.

Ver. 781 ὑπεστονάχιζε] *Al.* ὑπεστενάχιζε.

Ver. 783 Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς] *durumque cubile* Inarime *Iovis imperiis impofta Typhoeo. Aen.* IX. 716. Mire torfit hic locus viros eruditos. *Fulvius Vrfinus*: "Cur (*inquit*) "Virgilius, et eum fecuti, Ovidius, Lu"canus, Valerius Flaccus, Statius, Silius, "Claudianus, et Plinius, de εἰν Ἀρίμοις, "fecerint *Inarimen*: ego certe fateor me "nefcire." Quicquid fit, omnino in iftiufmodi re errare non potuit Virgilius. *Adrian. Turnebus*, *Adverfarior. lib.* 20. *cap.* 8. Virgilium eo defendit, quod *Typhoeum non in Cilicia, ut Homerus, fed in infula Pithecufa cubilia habere dicat, quae appellatur Inarime.* At *Strabo*, et *Ciliciam*, et *Syriam*, et *Pithecufas*, et *Sardes*, et *Myfiam* memorans, his diverfis in locis a diverfis Auctoribus pofitos, *uno* tamen femper nomine appellat, τοὺς Ἀρίμους: et adiectum a nonnullis teftatur verficulum iftum, χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. *Strab. lib.* 13. *p.* 929. Equidem, fiquid ego iudico, vix dubitaverim, quin, quocunque id cafu evenerit, qui locus *Homeri* temporibus Οἱ Ἄριμοι ut *Strabo*, vel Τὰ Ἄριμα ut Scholiaftes effert, vocaretur, is *Virgilii* temporibus ufu et fermone vulgari, (quem penes arbitrium eft et vis et norma loquendi,) appellatus fit *Inarime*. Necnon fieri potuit, ut ex hoc ipfo fortaffe *Homeri* verfu, in ore omnium verfato, orta fit ifta nominis mutatio. Accidit, haud fere diffimili ratione, in voce κἄτεροι, ut Romani, *coniunctione* in ipfum *nomen* penitus abforpta, *caeteri*, dicerent. *Clark.* add. D. Heinf. ad Sil. XII. 148.

Ver. 784 ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα] *Pulfuque pedum tremit excita tellus. Aen.* VII. 722. XII. 445.

Ver. 791 υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ] *Polites, Vnus natorum Priami. Aen.* II. 526.

Ver.

Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν·
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' ὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄςυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλις' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄςυ μέγα Πριάμυ ἐπίκυροι,
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
Τοῖσιν ἕκαςος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει·
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' ὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

Observans quando a navibus impetum facerent Achivi:
Huic se cum assimulasset, alloquuta est pedibus-velox Iris;
" O senex, semper tibi Sermones placent multi,
" Sicut olim, quum pax esset: bellum autem *nunc* inevitablle **ortum est,**
" Equidem persaepe praeliis interfui virorum,
" Sed numquam tales tantasque copias vidi:
" Prorsus enim foliis similes, vel arenis,
" Gradiuntur *per* campum, praeliaturi circa urbem.
" Hector, tibi vero potissimum mando hoc modo facere:
" (Multi enim per urbem magnam Priami auxiliares *sunt*,
" Aliaque aliorum linqua late-dispersorum hominum:)
" His unusquisque vir imperet, quibus princeps est;
" Eorumque dux sit, ordinans *suos* cives.
Six dixit: Hector autem minime deae orationem ignoravit,
Statimque dimisit concionem; ad arma vero ruebant.

798 πολλὰς] Fl. A, 1. in MS. a manu secunda. 802 ὧδε δὲ ῥέξαι] **Fl. Aldd.** ὧδε ῥ. Iunt.

Vor. 794 ἀφορμηθεῖεν] *Al.* ἐφορμηθεῖεν.

Ver. 795 Τῷ μιν εἰσαμένη] Vide infra ad γ', 389.

Ver. 796 αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν] *Larga quidem, Drance, tibi semper copia fandi, Tunc cum bella manus poscunt. Aen.* XI. 378.

Ver. 794 μῦθοι ἄκριτοι] ἀδιάκριτοι, πολλοὶ *Schol.* Nempe πολλοὶ λόγοι, (loquacitas) semper sunt ἀδιάκριτοι, sine iudicio, insciti sermones. Vsus tamen est pro altera interpretatione, πολλοὶ, quam versio latina sequitur. infra 868. ὄρος ἀκριτόφυλλον. add. γ, 412. *Ern.*

Ver. 799 ὄπωπα] Vide infra ad ά, 124.

Ver. 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν] *Est numerus, — Quem qui scire velit, Libyci velit aequoris idem Discere quam multae Zephyro turbentur arenae: Aut ubi navigiis violentior incidit Eurus, Nosse quot Ionii veniant ad littora fluctus. Georgic.* II. 105. *Quam multa in sylvis Autumni frigore primo Lapsa cadunt folia. Aen.* VI. 309.

Ver. 802 Ἕκτορ] Vide supra ad ά, 242.

Ver. 803 Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud γὰρ, ad id quod elegantius reticetur. *Cave ne qua oriatur confusio: NAM multi etc.* Vide infra ad έ, 22.

Ver. 808 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο] *Ilicet in muros tota discurritur urbe; Concilium ipse pater et magna incepta Latinus Deserit. Aen.* XI. 468.

Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

Troiani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.
Qui autem Adrasteamque tenebant et civitatem Apaesi,
Et Pityeam tenebant, et Tereae montem altum;
His imperabat Adrastesque et Amphius lineum-thoracem gestans,
Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum homines-perdens: ipsi vero ei non
Paruerunt: Fata enim *eos* agebant atrae mortis.
Qui vero Percoten et Practium incolebant,
Et Sestum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
His porro Hyrtacides praefectus erat Asius, princeps virorum,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Splendidi, magni, fluvio a Sellëente.
Hippothöus vero ducebat gentes Pelasgorum-hastis-exercitatorum,
Eorum qui Larissam glebosam habitabant:

832 οὐδ' ἐὰς] MS. Fl. A. 1. ὅτι] A. 2. 3. Iunt. 836 Ἀρίβκην] MS. sed β correctum e σ. at mox 838. Ἀρίσκην. nempe β in MSS. saepe transiit in κ, ut Iliad. δ' σ. παρακλήδην in MS. 841 λάρισαν] MS.

Ver. 827 ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] *Ipse suas artes, sua munera laetus Apollo — dabat, celeresque sagittas. Aen.* XII. 393. Τόξον, inquit Scholiastes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν: Recte. Rationem vero ineptissimam adiungit; τὸ ΓΑ'Ρ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε. Quasi id scilicet Poëtam fugisset: aut, Lectorem ne fugeret, periculum esset.

Ver. 832. Ἤδεε μαντοσύνας etc.] *Fata canens sylvis genitor celarat. — Iniecere manum Parcae. Aen.* X. 417. 429. Caeterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330.

Ver. 833 ἐς πόλεμον φθισήνορα] *Al.* φθεισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim φθι, non ex φθῐσις desumpta est, sed ex φθῑνω, quae, apud Homerum, etiam in Futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, semper producitur. At φθῐσις, φθιτὸς, et similia, sunt ex Aoristo ἔφθῐνον. Vide supra ad *ver.* 43; et ad ά. *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον] Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Eustath. pag.* 199.

Ver.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

His praeerat Hippothousque, Pylaeusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidae.
Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Piroüs heros,
Quotquot Hellespontus aestuosus intus continet.
Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Troezenii Iovis alumni Ceadae. [*i. e.* Ceae filii.]
Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
Axio, cuius limpidissima aqua diffunditur *super* terram.
Paphlagonibus vero praerat Pylaemenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,
Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
Cromnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,

843 λιθοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes. adde ad Il. ρ 288. 844. πείροος] MS. Fl. A. I. 847. διοτροφέος] MS. Fl. 850. αἶαν] MS. Fl. A. I.

Ver. 843 Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani* et *Wetsten.* aliique; Λίθοιο. ς Malè. Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem Editi, Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἥρως] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξους] Εἶδος ἀκοντίου ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* "Qui se "servent de dards attachèz à une "courroie. C'est ce que signifie pro-"prement le mot ἀγκυλότοξοι. Les "Latins l'ont appellè *amentatum iacu-"lum*. On le lançoit, & on le retiroit "avec la curroie, qu'on ne lâchoit "jamais de la main." *Dacier.* Fuerunt, qui, post hunc versum, adderent: Τηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος. Male, nam ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropaeus*.

Ver. 850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη] *Al.* αἶαν. Caeterum cum *Axii* aquae, *Strabonis* temporibus, limpidae non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, *vel* Αἴη. Infeliciter tamen: ur recte annotavit *Barnesius*: Quippe et alibi *Homerus*, φ', 158. Ἀξιοῦ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate quadam pluviosa notam et colorem huius fluvii acceperit *Strabo*.

Ver. 854. Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε] *Al.* Κρῶμναν, Κωβίαλόν τε. *Al.* Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, *Al.* Ἄμειβος] Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. *Al.* κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δώματ' ἔναιον] *Strabo lib.* 12, *p.* 817.

Vers.

Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

Troiani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipſe dederat.
Qui autem Adraſteamque tenebant et civitatem Apaeſi,
Et Pityeam tenebant, et Tereae monrem altum;
His imperabat Adraſteſque et Amphius lineum-thoracem geſtans,
Filii duo Meropis Percoſii, qui ſupra omnes
Noverat vaticinia, neque ſuos filios ſinebat
Proficiſci in bellum homines-perdens: ipſi vero ei non
Paruerunt: Fata enim *eos* agebant atrae mortis.
Qui vero Percoten et Practium incolebant,
Et Seſtum et Abydum tenebant, et nobilem Ariſben,
His porro Hyrtacides praefectus erat Aſius, princeps virorum,
Aſius Hyrtacides, quem ex Ariſba ferebant equi
Splendidi, magni, fluvio a Sellëente.
Hippothöus vero ducebat gentes Pelaſgorum-haſtis-exercitatorum,
Eorum qui Lariſſam globoſam habitabant:

832 οὐδ' οὓς] MS. Fl. A. 1. οὔτι] A. 2. 3. Iunt. 836 Ἀρίβκην] MS. ſed β correctum e σ. at mox 838. Ἀρίσκην. nempe β in MSS. ſaepe tranſiit in κ, ut Iliad. δ' σ. παρακλήδην in MS. 841 λάρισαν] MS.

Ver. 827 ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] *Ipſe ſuas artes, ſua munera laetus Apollo — dabat, celereſque ſagittas. Aen.* XII. 393. Τόξον, inquit Scholiaſtes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν: Recte. Rationem vero ineptiſſimam adiungit; τὸ ΓΑΡ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε. Quaſi id ſcilicet Poëtam fugiſſet: aut, Lectorem ne fugeret, periculum eſſet.

Ver. 832. Ἤδεε μαντοσύνας *etc.*] *Fata canens ſylvis genitor celarat. — Iniecere manum Parcae. Aen.* X. 417. 429. Caeterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330.

Ver. 833 ἐς πόλεμον φθισήνορα] *Al.* φθεισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim φθι, non ex φθἴσις deſumpta eſt, ſed ex φθῖνω, quae, apud Homerum, etiam in Futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, ſemper producitur. At φθἴσις, φθἴτὸς, et ſimilia, ſunt ex Aoriſto ἔφθἴνον. Vide ſupra ad *ver.* 43; et ad ά. *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον] Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Euſtath. pag.* 199.

Ver.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

His praeerat Hippothousque, Pylaeusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidae.
Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Piröus heros,
Quotquot Hellespontus aestuosus intus continet.
Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Troezenii Iovis alumni Ceadae. [*i. e.* Ceae filii.]
Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
Axio, cuius limpidissima aqua diffunditur *super* terram.
Paphlagonibus vero praerat Pylaemenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,
Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
Cromnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,

843 λίθοιο] MS. m. pt. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes. adde ad Il. ρ̃ 288. 844. πείροος] MS. Fl. A. I. 847. διοτροφέος] MS. Fl. 850. αἶαν] MS. Fl. A. I.

Ver. 843 Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani* et *Wetsten.* aliique; Λίθοιο. Male. Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem Editi, Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἥρως] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξους] Εἶδος ἀκοντίου ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* 'Qui se "servent de dards attachèz à une "courroie. C'est ce que signifie pro"prement le mot ἀγκυλότοξοι. Les "Latins l'ont appellè *amentatum iacu*"*lum*. On le lançoit, & on le retiroit "avec la curroie, qu'on ne lâchoit "jamais de la main." *Dacier*. Fuerunt, qui, post hunc versum, adderent: Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος. Male, nam ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropaeus*.

Ver. 850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη] *Al.* αἶαν. Caeterum cum *Axii* aquae, *Strabonis* temporibus, limpidae non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, *vel* Αἴη. Infeliciter tamen: ut recte annotavit *Barnesius*: Quippe et alibi *Homerus*, φ', 158. Ἀξιοῦ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate quadam pluviosa notam et colorem huius fluvii acceperit *Strabo*.

Ver. 854. Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε] *Al.* Κρῶμναν, Κωβίαλόν τε. *Al.* Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, *Al.* Ἄμειβος] Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. *Al.* κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δώματ' ἔναιον] *Strabo lib.* 12, *p.* 817.

Vers.

Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἱ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

Troiani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipſe dederat.
Qui autem Adraſteamque tenebant et civitatem Apaeſi,
Et Pityeam tenebant, et Tereae montem altum;
His imperabat Adraſteſque et Amphius lineum-thoracem geſtans,
Filii duo Meropis Percoſii, qui ſupra omnes
Noverat vaticinia, neque ſuos filios ſinebat
Proficiſci in bellum homines-perdens: ipſi vero ei non
Paruerunt: Fata enim *eos* agebant atrae mortis.
Qui vero Percoten et Practium incolebant,
Et Seſtum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
His porro Hyrtacides praefectus erat Aſius, princeps virorum,
Aſius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Splendidi, magni, fluvio a Sellëente.
Hippothöus vero ducebat gentes Pelaſgorum-haſtis-exercitatorum,
Eorum qui Lariſſam globoſam habitabant:

832 οὐδ' ἑὺς] MS. Fl. A. 1. οὔτι] A. 2. 3. Iunt. 836 Ἀρίβκην] MS. ſed β correctum e σ. at mox 838. Ἀρίσκην. nempe β in MSS. ſaepe tranſiit in κ, ut Iliad. δ' σ. παρακλήδην in MS. 841 λάρισαν] MS.

Ver. 827 ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] *Ipſe ſuas artes, ſua munera laetus Apollo — dabat, celereſque ſagittas. Aen.* XII. 393. Τόξον, inquit Scholiaſtes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν: Recte. Rationem vero ineptiſſimam adiungit; τὸ ΓΑΡ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε. Quaſi id ſcilicet Poëtam fugiſſet: aut, Lectorem ne fugeret, periculum eſſet.

Ver. 832. Ἤδεε μαντοσύνας *etc.*] *Fata canens ſylvis genitor celarat. — Iniecere manum Parcae. Aen.* X. 417. 429. Caeterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330.

Ver. 833 ἐς πόλεμον φθισήνορα] *Al.* φθεισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim φθι, non ex φθίσις deſumpta eſt, ſed ex φθίνω, quae, apud Homerum, etiam in Futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, ſemper producitur. At φθίσις, φθιτὸς, et ſimilia, ſunt ex Aoriſto ἔφθινον. Vide ſupra ad *ver.* 43; et ad α'. *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον] Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Euſtath. pag.* 199.

Ver.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

His praeerat Hippothousque, Pylaeusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidae.
Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Piroüs heros,
Quotquot Hellespontus aestuosus intus continet.
Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Troezenii Iovis alumni Ceadae. [*i. e.* Ceae filii.]
Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
Axio, cuius limpidissima aqua diffunditur *super* terram.
Paphlagonibus vero praerat Pylaemenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,
Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
Cromnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,

843 λῆθοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes. adde ad Il. ρ 288. 844. πείροος] MS. Fl. A. I. 847. διοτροφέος] MS. Fl. 850. αἶαν] MS. Fl. A. I.

Ver. 843 Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani* et *Wetsten.* aliique; Λίθοιο. Male. Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem Editi, Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἥρως] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξους] Εἶδος ἀκοντίου ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* 'Qui se "servent de dards attachèz à une "courroie. C'est ce que signifie pro-"prement le mot ἀγκυλότοξοι. Les "Latins l'ont appellè *amentatum iacu-"lum*. On le lançoit, & on le retiroit "avec la curroie, qu'on ne lâchoit "jamais de la main." *Dacier.* Fuerunt, qui, post hunc versum, adderent: Τηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος. Male, nam ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropaeus.*

Ver. 850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη] *Al.* αἶαν. Caeterum cum *Axii* aquae, *Strabonis* temporibus, limpidae non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, *vel* Αἴη. Infeliciter tamen; ut recte annotavit *Barnesius*: Quippe et alibi *Homerus*, φ', 158. Ἀξιοῦ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate quadam pluviosa notam et colorem huius fluvii acceperit *Strabo.*

Ver. 854. Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε] *Al.* Κρῶμναν, Κωβίαλόν τε. *Al.* Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, *Al.* Ἄμειβος] Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. *Al.* κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δώματ' ἔναιον] *Strabo lib.* 12, *p.* 817.

Vers.

Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

Troiani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.
Qui autem Adrasteamque tenebant et civitatem Apaesi,
Et Pityeam tenebant, et Tereae montem altum;
His imperabat Adrastesque et Amphius lineum-thoracem gestans,
Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum homines-perdens: ipsi vero ei non
Paruerunt: Fata enim *eos* agebant atrae mortis.
Qui vero Percoten et Practium incolebant,
Et Sestum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
His porro Hyrtacides praefectus erat Asius, princeps virorum,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Splendidi, magni, fluvio a Sellëente.
Hippothöus vero ducebat gentes Pelasgorum-hastis-exercitatorum,
Eorum qui Larissam glebosam habitabant:

832 οὐδ' οὓς] MS. Fl. A. 1. οὔτι] A. 2. 3. Iunt. 836 Ἀρίβκην] MS. sed β correctum e σ. at mox 838. Ἀρίσκην. nempe β in MSS. saepe transiit in κ, ut Iliad. δ' σ. παρακλήδην in MS. 841 λάρισαν] MS.

Ver. 827 ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] *Ipse suas artes, sua munera laetus Apollo — dabat, celeresque sagittas. Aen.* XII. 393. Τόξον, inquit Scholiastes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν: Recte. Rationem vero ineptissimam adiungit; τὸ ΓΑ'Ρ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε. Quasi id scilicet Poëtam fugisset: aut, Lectorem ne fugeret, periculum esset.

Ver. 832 Ἤδεε μαντοσύνας etc.] *Fata canens sylvis genitor celarat. — Iniecere manum Parcae. Aen.* X. 417. 429. Caeterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330.

Ver. 833 ἐς πόλεμον φθισήνορα] *Al.* φθεισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim φθι, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω, quae, apud Homerum, etiam in Futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, semper producitur. At φθίσις, φθιτὸς, et similia, sunt ex Aoristo ἔφθινον. Vide supra ad *ver.* 43; et ad ά. *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον] Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Eustath. pag.* 199.

Ver.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγȣ̃ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσȣς Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξȣς,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιȣ̃ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιȣ̃, ȣ̃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλȣ̀ς Ἐρυθίνȣς.

His praeerat Hippothousque, Pylaeusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidae.
Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Piröus heros,
Quotquor Hellespontus aestuosus intus continet.
Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Troezenii Iovis alumni Ceadae. [*i. e.* Ceae filii.]
Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
Axio, cuius limpidissima aqua diffunditur *super* terram.
Paphlagonibus vero praerat Pylaemenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,
Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
Cromnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,

843 λεθοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes. adde ad Il. ρ 288. 844. πείρωος] MS. Fl. A. I. 847. διοτροφέος] MS. Fl. 850. αἶαν] MS. Fl. A. I.

Ver. 843 Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani* et *Wetsten.* aliique; Λεθοιο. [Male. Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem Editi, Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἥρως] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξȣς] Εἶδος ἀκοντίȣ ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* 'Qui se "servent de dards attachèz à une "courroie. C'est ce que signifie pro- "prement le mot ἀγκυλότοξοι. Les "Latins l'ont appellè *amentatum iacu- "lum*. On le lançoir, & on le retiroit "avec la curroie, qu'on ne lâchoit "jamais de la main." *Dacier*. Fuerunt, qui, post hunc versum, adderent: Τηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος. Male, nam ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropaeus*.

Ver. 850. Ἀξιȣ̃, ȣ̃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη] *Al.* αἶαν. Caeterum cum *Axii* aquae, *Strabonis* temporibus, limpidae non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιȣ̃, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, *vel* Αἴη. Infeliciter tamen: ut recte annotavit *Barnesius*: Quippe et alibi *Homerus*, φ', 158. Ἀξιȣ̃ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate quadam pluviosa notam et colorem huius fluvii acceperit *Strabo*.

Ver. 854. Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε] *Al.* Κρῶμναν, Κωβιαλόν τε. *Al.* Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλȣ̀ς Ἐρυθίνȣς. Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, *Al.* Ἄμειβος] Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. *Al.* κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δώματ' ἔναιον] *Strabo lib.* 12, *p.* 817.

Vers.

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος, ὠκέα Ἶρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,

Terra autem ſubtus gemiſcebat, Iove ſicuti fulminibus-gaudente
Irato, quando circa Typhoëa terram verberat
In Arimis, ubi dicunt Typhoëi eſſe cubilia:
Sic utique horum ſub pedibus multum gemiſcebat terra
Gradientium: valde vero velociter pertranſibant campum.
Troianis autem nuncia venit pedibus-ventos aequans velox Iris,
A Iove Aegiocho, cum nuncio triſti.
Illi vero conciones habebant in Priami veſtibulis
Omnes ſimul congregati, tam iuvenes, quam ſenes:
Prope autem ſtans allocuta eſt pedibus velox Iris,
Aſſimulavit autem ſe voce filio Priami Politae,
Qui Troianorum ſpeculator ſedebat, pedum velocitate fretus,
Tumulo in ſummo Aeſyetae ſenis,
792 ἷζε] Fl.

Ver. 781 ὑπεστονάχιζε] *Al.* ὑπεστενάχιζε.

Ver. 783 Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς] *durumque cubile* Inarime *Iovis imperiis impoſta Typhoeo. Aen.* IX. 716. Mire torſit hic locus viros eruditos. *Fulvius Vrſinus*: "Cur (*inquit*) "Virgilius, et eum ſecuti, Ovidius, Lu-"canus, Valerius Flaccus, Statius, Silius, "Claudianus, et Plinius, de εἰν Ἀρίμοις, "fecerint *Inarimen*: ego certe fateor me "neſcire." Quicquid ſit, omnino in iſtiuſmodi re errare non potuit Virgilius. *Adrian. Turnebus, Adverſarior. lib.* 20. *cap.* 8. Virgilium eo defendit, quod *Typhoeum non in Cilicia, ut Homerus, ſed in inſula Pithecuſa cubilia habere dicat, quae appellatur Inarime.* At *Strabo*, et *Ciliciam*, et *Syriam*, et *Pithecuſas*, et *Sardes*, et *Myſiam* memorans, his diverſis in locis a diverſis Auctoribus poſitos, *uno* tamen ſemper nomine appellat, τοὺς Ἀρίμους: et adiectum a nonnullis teſtatur verſiculum iſtum, χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. *Strab. lib.* 13. *p.* 929. Equidem, ſiquid ego iudico, vix dubitaverim, quin, quocunque id caſu evenerit, qui locus *Homeri* temporibus Οἱ Ἄριμοι ut *Strabo*, vel Τὰ Ἄριμα ut Scholiaſtes effert, vocaretur, is *Virgilii* temporibus uſu et ſermone vulgari, (quem penes arbitrium eſt et vis et norma loquendi,) appellatus ſit *Inarime*. Necnon fieri potuit, ut ex hoc ipſo fortaſſe *Homeri* verſu, in ore omnium verſato, orta ſit iſta nominis mutatio. Accidit, haud fere diſſimili ratione, in voce κἄτεροι, ut Romani, *coniunctione* in ipſum *nomen* penitus abſorpta, *caeteri*, dicerent. *Clark.* add. D. Heinſ. ad Sil. XII. 148.

Ver. 784 ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα] *Pulſuque pedum tremit excita tellus. Aen.* VII. 722. XII. 445.

Ver. 791 υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ] *Polites, Vnus natorum Priami. Aen.* II. 526.

Ver.

Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν·
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' ὄυπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει·
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

Obſervans quando a navibus impetum facerent Achivi:
Huic ſe cum aſſimulaſſet, alloquuta eſt pedibus-velox Iris;
" O ſenex, ſemper tibi Sermones placent multi,
" Sicut olim, quum pax eſſet: bellum autem *nunc* inevitablle ortum eſt,
" Equidem perſaepe praeliis interfui virorum,
" Sed numquam tales tantaſque copias vidi:
" Prorſus enim foliis ſimiles, vel arenis,
" Gradiuntur *per* campum, praeliaturi circa urbem.
" Hector, tibi vero potiſſimum mando hoc modo facere:
" (Multi enim per urbem magnam Priami auxiliares *ſunt*,
" Aliaque aliorum linqua late-diſperſorum hominum:)
" His unuſquiſque vir Imperet, quibus princeps eſt;
" Eorumque dux ſit, ordinans *ſuos* cives.
Six dixir: Hector autem minime deae orationem ignoravit,
Statimque dimiſir concionem; ad arma vero ruebant.

798 πολλὰς] Fl. A, 1. in MS. a manu ſecunda. 802 ὧδε δὲ ῥέξαι] Fl. Aldd. ὧδε ῥ. Iunt.

Vor. 794 ἀφορμηθεῖεν] *Al.* ἐφορμηθεῖεν.

Ver. 795 Τῷ μιν ἐεισαμένη] Vide infra ad γ', 389.

Ver. 796 αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν] *Larga quidem, Drance, tibi ſemper copia fandi, Tunc cum bella manus poſcunt. Aen.* XI. 378.

Ver. 794 μῦθοι ἄκριτοι] ἀδιάκριτοι, πολλοὶ *Schol.* Nempe πολλοὶ λόγοι, (loquacitas) ſemper ſunt ἀδιάκριτοι, ſine iudicio, inſciti ſermones. Vſus tamen eſt pro altera interpretatione, πολλοὶ, quam verſio latina ſequitur. infra 868. ὄρος ἀκριτόφυλλον. add. γ, 412. *Ern.*

Ver. 799 ὄπωπα] Vide infra ad ά, 124.

Ver. 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν] *Eſt numerus, — Quem qui ſcire velit, Libyci velit aequoris idem Diſcere quam multae Zephyro turbentur arenae: Aut ubi navigiis violentior incidit Eurus, Noſſe quot Ionii veniant ad littora fluctus. Georgic.* II. 105. *Quam multa in ſylvis Autumni frigore primo Lapſa cadunt folia. Aen.* VI. 309.

Ver. 802 Ἕκτορ] Vide ſupra ad ά, 242.

Ver. 803 Πολλοὶ γὰρ] Refertur iſtud γὰρ, ad id quod elegantius reticetur. *Cave ne qua oriatur confuſio; NAM multi etc.* Vide infra ad έ, 22.

Ver. 808 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο] *Ilicet in muros tota diſcurritur urbe; Concilium ipſe pater et magna incepta Latinus Deſerit. Aen.* XI. 468.

Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίννης·
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.

Totae autem apetiebantur portae, et foras ruebant copiae,
Pedestres pariter, et equestres: multusque tumultus coortus est.
Est vero quidam ante urbem collis editus,
In planitie seorsum, circumvius undequaque:
Quem quidem homines Batiēam vocant,
Immortales autem sepulchrum agillimae Mytinnes:
Illic tunc Troianique in ordines distincti sunt, et auxiliares,

811 πόλεος] MS. πόληος Fl. A. I. R.

Ver. 810 ὀρώρει] Quamvis hoc in loco vox ὀρώρει, et *ver.* 797. vox ὄρωρε, Latine uno eodemque vocabulo, *ortum est*, recte verti possint; ipsae tamen inter se quomodo significatione differant, et promiscue usurpari nequeant, vide supra ad ά, 37. Sicubi vox ὄρωρε occurrat de re *non Praesenti*; non erit utique a *Praeterito* (ut vulgo appellant) ὄρωρα, sed ab *Aoristo* ὄρωρον. Vide infra ad δ', 110.

Ver. 811 Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως] *Al.* πόληος, vel πόλιος, vel πόλεος. Quae omnia eodem redeunt; non utique, ut *Anapaestus* positus sit pro *Dactylo*. vel *Amphimacer* pro *Spondaeo*; sed ita nimirum enunciabatur, ac sic scriptum fuisset πόλως, πόλυς, vel πόλευς. Usitatissima huiusmodi contractio. Sic supra, *ver.* 629. Σκήπτρου ὕπο χρυσέου enunciabatur χρυσου: Prima enim corripi non potest. Similiter, *ver.* 96. ἐννέα δὲ σφέας, et saepe in isto vocabulo. Sed et in hac ipsa voce, πόλεως· φ', 567, Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως [*Al.* πόλιος] κατεναντίον ἔλθω. Similiter apud *Virgilium*: *Uno eodemque igni. Eclog.* VIII. 80. *Una eadem via. Aen.* X. 487. *a flumine reiice capellas. Eclog.* III. 96. *Euripides* item, *Phoeniss. ver.* 1258, Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς. ubi πόλεως necessario pronunciatur δισσύλλαβος, quia in *Iambico Tragico*, ubi licentia haud fere est ulla, *anapaestum* non recipit pes quartus. Similiter apud Scriptores Tragicos, σφῷν et σφῷιν fere semper monosyllabae sunt. Ut legentibus passim apparebit. Sed in *Nominibus propriis* multo omnium saepissime, celerrime nimirum pronunciari solitis, fit huiusmodi contractio: Γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σοῦ. *Eurip. Phoeniss.* 764. Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο. *Orest.* 65. et *passim.* Ἡ σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη, τηλουρὰ γάρ. *Androm.* 889. Ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων. *Ibid.* 10. Φροῦδος, μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοί. *Troad.* 1130. Αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας· *ibid.* 1126. Τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας. *Androm.* 14. Quibus omnibus in locis, cum *Iambicus tragicus* in quarto pede *Anapaestum*, uti dixi, utpote *Dactylo* aut *Spondaeo* ἰσόχρονον, non recipiat; sed *Iambum* solummodo, vel (ei aequalem) *Tribrachyn*; manifestum est *Nomina* ista *propria*, hoc fere modo fuisse enunciata: Ἀντĭγνη, Ἑρμŏνη, Ἀστŭναξ, Ἀνδρομ̆χη, Νŏπτλεμος.

Atque ex hoc raptim *Vocales breves* pronunciandi modo, ut id in transcursu moneam, videor mihi colligere: quoties Scriptores *Comici* (qui *Vulgi* celerrimam exhibere solent pronunciandi rationem,) vocabula, quorum prior syllaba brevis est, posterior natura longa, (ut *Bonos, Malos, Sedens, Boves,*) ita usurpabant, ut voces istae dissyllabae, (sequente insuper et *Consonante*) locum syllabarum vel *binarum brevium* vel *longarum singularum* in versu occuparent; hoc utique ita esse intelligendum, non, ut syllaba, quae et *Vocali* constaret natura *longa*, et positione insuper producta esset, corriperetur; legereturque, *Bonŏs, Malos, Sedens, Bovĕs*; sed ut *Brevis* potius eliderentur Vocalis, legereturque

com-

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ᾽ ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας· τὸν ὑπ᾽ Ἀγχίσῃ τέκε δῖ᾽ Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ᾽, Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,

Troianis quidem dux erat magnus expedite pugnam - ciens Hector
Priamides: cum hoc quam plurimae et fortissimae
Copiae armabantur, promptae hastis.
Dardaniis porro imperabat strenuus filius Anchisae,
Aeneas; quem ex Anchisa peperit diva Venus,
Idae in iugis, dea *cum* mortali cubans:
Non solus; cum eo duo Antenoris filii,
Archilochusque, Acamasque, pugnae periti omnigenae.
Qui vero Zelëam habitabant sub pedem imum Idae,
Divites, bibentes aquam profundam Aesepi,

819 παῖς] Fl. A. 1. 823 Ἀρχίλοχος] MS. Fl. A. 1. 824 Ἴδης] Fl.

compendio *bnos, mlos, sdens,* Bᾶς *boeufs.* Similiter, cum *res est,* contraheretur in monosyllabam *res — 'st*; factum id utique, non quod ex vocabulorum istorum priore *Vocalis longa* extrita esset, sed quod ex posteriori *Brevis.* Quin et in vocibus polysyllabis, ut *optime, servitutem, neutiquam, senectutem, voluntatem, vererentur,* et similibus parem fuisse, apud eosdem Scriptores, contrahendi rationem crediderim; lectumque potius *optme, servtutem, neutquam, snectutem, vluntatem, vrerentur*; quam *optĭme, sĕrvitutem, neŭtiquam, sĕnĕctutem, vŏluntatem, verĕrentur.* Item cum, *sive ista uxor sit* διπόδιον constituat; pronunciatum fuisse potius, *siv' 'st' uxor sit,* quam, *sīv' īst' uxor sit.* Et similiter in similibus.

Ver. 815 ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, Ἀθάνατοι δέ] Vide supra ad ά, 403; et infra ad ζ, 402,

Ver. 816 μέγας Ἕκτωρ] *Aeneae magni. Aen.* 830.

Ibid. κορυθαίολος] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν — Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχὺν· γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται — Κορυθαίολος οὖν, ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα. *Porphyrii Quaest. Homeric.* 3. διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ σφοδρὰς ἐνεργείας. *Schol.*

Ver. 818 Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 818 μεμαότες ἐγχείῃσι] Non *pro* μεμαῶτες, *antepenultima producta, et penultima correpta, Metri causa*; ut inepte admodum *Barnesius*: Sed e contrario, qua analogia factum est, ex βασιλῆος, βασιλέως; ex βασιλῆα, βασιλέᾱ, ex τεθνηότες, τεθνεῶτες; ex κρονίονος, κρονίωνος; ex μετήορος, μετέωρος; ex λαὸς, λεὼς, eadem factum est, ex μεμᾱότες, μεμαῶτες. Vide supra ad ὰ, 265.

Ver. 820 Αἰνείας· τὸν ὑπ᾽ Ἀγχίσῃ τέκε δῖ᾽ Ἀφροδίτη, Ἴδης ἐν κνημοῖσι] *Aeneas, quem Dardanio Anchisae Alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam. Aen.* I. 621. Porro recte hic restituit *Barnesius,* τὸν ὑπ᾽ ex *MS. Barocc.* cum olim male editum fuisset, τὸν δ᾽ ὑπ᾽. *Clark.* Τὸν ὑπ᾽ etiam est in MS. Lipf.

Ver. 822 Οὐκ οἶος· ἅμα] Qua ratione, οἶος, hic ultimam producat; et similiter ὅδε, *ver.* 832; et Λάρισσαν, *ver.* 841; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

Troiani; his porro praeerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.
Qui autem Adrasteamque tenebant et civitatem Apaesi,
Et Pityeam tenebant, et Tereae montem altum;
His imperabat Adrastesque et Amphius lineum-thoracem gestans,
Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum homines-perdens: ipsi vero ei non
Paruerunt: Fata enim *eos* agebant atrae mortis.
Qui vero Percoten et Practium incolebant,
Et Sestum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,
His porro Hyrtacides praefectus erat Asius, princeps virorum,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Splendidi, magni, fluvio a Sellëente.
Hippothöus vero ducebat gentes Pelasgorum-hastis-exercitatorum,
Eorum qui Larissam glebosam habitabant:

832 οὐδ' οὓς] MS. Fl. A. 1. οὔτι] A. 2. 3. Iunt. 836 Ἀρίβκην] MS. sed β correctum e σ. at mox 838. Ἀρίσκην. nempe β in MSS. saepe transiit in κ, ut Iliad. δ' σ. παρακλήδην in MS. 841 λάρισαν] MS.

Ver. 827 ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] *Ipse suas artes, sua munera laetus Apollo — dabat, celeresque sagittas. Aen.* XII. 393. Τόξον, inquit Scholiastes, τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν: Recte. Rationem vero ineptissimam adiungit; τὸ ΓΑ'Ρ τόξον Αὐτὸς κατεσκεύασε. Quasi id scilicet Poëtam fugisset: aut, Lectorem ne fugeret, periculum esset.

Ver. 832. Ἤδεε μαντοσύνας *etc.*] *Fata canens sylvis genitor celarat. — Iniecere manum Parcae. Aen.* X. 417. 429. Caeterum de vocibus οὐδὲ οὓς, vide infra ad λ', 330.

Ver. 833 ἐς πόλεμον φθισήνορα] *Al.* φθεισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim φθι, non ex φθῐσις desumpta est, sed ex φθῑνω, quae, apud Homerum, etiam in Futuris φθίσειν et φθίσεσθαι, semper producitur. At φθῐσις, φθῐτὸς, et similia, sunt ex Aoristo ἔφθῐνον. Vide supra ad *ver.* 43; et ad ά. *ver.* 309, 314, 338.

Ver. 836 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον]. Ἀβυδηνοὶ Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο, διὰ τοῦτο τὸ ἔπος. *Eustath. pag.* 199.

Ver.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

His praeerat Hippothousque, Pylaeusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidae.
Caeterum Thracas ducebat Acamas, et Piroüs heros,
Quotquot Hellespontus aestuosus intus continet.
Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Troezenii Iovis alumni Ceadae. [*i. e.* Ceae filii.]
Porro Pyraechmes ducebat Paeonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,
Axio, cuius limpidissima aqua diffunditur *super* terram.
Paphlagonibus vero praerat Pylaemenis animosum cor,
Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,
Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,
Circaque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
Cromnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,

843 λήθοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes. adde ad Il. ρ 288. 844. πείροος] MS. Fl. A. I. 847. διοτροφέος] MS. Fl. 850. αἶαν] MS. Fl. A. I.

Ver. 843 Υἷε δύω Λήθοιο] Edit. *H. Stephani* et *Wetsten.* aliique; Λήθοιο. ς Male. Quippe, ut recte annotavit *Barnesius*, in *lib.* ρ', *ver.* 288, habent et iidem Editi, Λήθοιο.

Ver. 844. Πείρως ἥρως] *Al.* Πείροος ἥρως.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξους] Εἶδος ἀκοντίου ἡ ἀγκύλη. *Eustath.* ' Qui se "servent de dards attachèz à une "courroie. C'est ce que signifie pro-"prement le mot ἀγκυλότοξοι. Les "Latins l'ont appellè *amentatum iacu-"lum.* On le lançoit, & on le retiroit "avec la curroie, qu'on ne lâchoit "jamais de la main." *Dacier.* Fuerunt, qui, post hunc versum, adderent: Τηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος. Male, nam ut recte annotavit *Barnesius* ex φ', 156, nondum venerat *Asteropaeus.*

Ver. 850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶη] *Al.* αἶαν. Caeterum cum *Axii* aquae, *Strabonis* temporibus, limpidae non essent; in propinquo autem ex *Amydone* fons quidam aquas limpidissimas in *Axium* turbidum emitteret; hinc nonnulli versum *Homeri* isto modo emendabant: Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης, *vel* Αἶη. Infeliciter tamen; ut recte annotavit *Barnesius*: Quippe et alibi *Homerus*, φ', 158. Ἀξιοῦ ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Fortasse tempestate quadam pluviosa notam et colorem huius fluvii acceperit *Strabo.*

Ver. 854. Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε] *Al.* Κρῶμναν, Κωβίαλόν τε. *Al.* Κρῶμνάν τ', Αἰγίαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων, *Al.* Ἄμειβες] Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. *Al.* κλυτὰ δώματα ναῖον. *Al.* κατὰ δώματ' ἔναιον] *Strabo lib.* 12, *p.* 817.

Vers.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,

At Halizonibus Hodius et Epiſtrophus imperabant,
Procul ex Alybe, unde argenti eſt origo.
Myſis vero Chromis praeerat, et Ennomus augur:
Sed non auguriis effugit mortem nigram,
Verum ſtratus eſt ſub manibus velocis Aeacidae
In fluvio, ubi quidem Troianos contrucidabat et alios.
Phorcys porro Phrygios ducebat et Aſcanius Deo ſimilis,
Procul ex Aſcania: ardebant vero praelio pugnare.
Maeoniis porro Meſthleſque et Antiphus duces erant,
Filii Pylaemenis, quos Gygaea peperit palus,
Qui etiam Moeonios ducebant ſub Tmolo natos.
Naſtes porro Caribus praeerat barbare-loquentibus,
Qui Miletum tenebant, Phthirorumque montem frondoſum,

856. ὁ Δίος] edd. vett. in MS. vix dignoſcas, utrum ὁδίος an ὁ δίος legendum ſit. 863. ὑσμίνῃ] Fl. A. 1. 866. μῄόνας] Fl. 868. φθιρῶντ'] A. 1.

Verſ. 856. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη] *Al.* Ἀλύβων, Χαλύβων, Καλύβης. *Al.* Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί. Sed lectionem iſtam appellat *Strabo* παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν, καινοτομουμένην, *Lib.* 12. *p.* 827. Porro in Edit. *H. Stephani* et *Wetſten.* aliiſque, ſcriptum eſt ὁ Δίος: Perperam: Nam, ut recte annotavit *Barneſius*, occurrit idem Nomen iterum *ε*, *ver.* 39. Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίον —

Ver. 857. Ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη] Non: *unde argenti eſt origo.* γενέθλη eſt idem quod alias φορὰ, *proventus. Vnde magnus eſt argenti proventus.* Vult dicere ibi eſſe divites argenti venas. Callim. H. in Dian. 130 εὖ δὲ γενέθλη τετραπόδων ἀέξεται, ubi vid. *Ern.*

Ver. 858. Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν] *Augur, Sed non augurio potuit depellere peſtem.* *Aen.* IX, 327.

Ver. 866. Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας] Fuerunt qui hic adderent; Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. *Strab. lib.* 13. et *Euſtath.*

Ver. 867. Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων] Negat *Thucydides* gentes non Graecas, univerſo nomine *Barbaras*, uti poſtea factum eſt, ab *Homero* appellatas. Ὅμηρος — οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας [Ἕλληνας] ὠνόμασεν. — Οὐ μὴν οὐδὲ Βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. *Thucyd. lib.* 1. *ſub initio.* Quam ſententiam Thucydidis, *hic ipſe locus* (inquit Barneſius)

Μαιάνδρου τε ῥοὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
    Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Maeandrique fluenta, Mycalesque alta cacumina.
His utique Amphimachus et Nastes praeerant,
Nastes, Amphimachusque, Nomionis clari filii,
Qui et aurum gestans ad bellum ibat, velut puella,
Stultus: neque omnino ipsi hoc depulit acerbum interitum;
Sed stratus est sub manibus velocis Aeacidae
In fluvio: aurum vero Achilles abstulit belli peritus.
Sarpedon autem praeerat Lyciis, et Glaucus laudatissimus,
Procul ex Lycia, Xantho a vorticoso.

870. Ναίστης] MS. 875. ἐκόμισε] Fl. Ald. Iunt. 876. ἦρχε] MS. Fl. A. R.
877. ἀπὸ] MS. A. I. R.

sius) *refutat*. Atqui eam nullo modo refutat. Non enim ait *Homerus* Cares, *Barbarorum more*, sed *barbare*, locutos: Quod verum esse potuit, etsi nondum a Graecis *Barbarorum* nomine appellatae essent reliquae gentes universae. *Strabo*, qui et ipse cum *Thucydide* non sensit, hanc tamen rem recte explicat. Οἶμαι δὲ τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιΐαν, ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως καὶ σκληρῶς καὶ τραχέως λαλούντων, ὡς τὸ βατταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψελλίζειν. — Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστομία, καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴτις ἑλληνίζων μὴ κατορθοίη. — Τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί. — Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καριστὶ λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν, καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς Ἑλληνίζοντας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν, καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ τέχνας. καὶ τὸ Σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. *Strab. lib.* 14. *p.* 977, 978.

Ver. 869. Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα] Μιλησίοις δὲ πρὸς Πριηνεῖς ὑπὲρ Μυκάλης διαφερομένοις, εἰς νίκην ἐπήρκεσε τὰ ἔπη ταῦτα. *Eustath. p.* 199.

Ver. 872. Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν] Πορφύρᾳ μόνον ἐκόσμησε τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ μιᾷ χλαίνῃ τῇ οἴκοθεν. — Τὸν γοῦν Κᾶρα τὸν χρυσῷ καλλωπιζόμενον εἰς τὸν πόλεμον, μάλα ὑβριστικῶς ἐλοιδόρησεν. *Dion. Orat.* 2.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς Γ' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίγνονται· ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιεῖσθαι, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὁρώμενον, ἐπειδὴ δὲ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα· Αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορα, καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ. τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχέσεσθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ' ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρουσι, περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχεσαμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγαμέμνων δὲ, κατὰ τοὺς ὅρκους, ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκοι· Τειχοσκοπία. Μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

Ἄλλως.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,

At postquam instructi fuerunt una cum ducibus quique;
Troiani quidem *cum* clangoreque, clamoteque incedebant, aves veluti:
Sicut clangor gruum est in aëre,
Quae postquam scilicet hyemem effugerunt et immensum imbrem,
Cum clangore eaedem volant supra Oceani fluenta,
Hominibus Pygmaeis caedem et mortem ferentes:
Aëriae quippe eae noxium conflictum adferunt.
At proficiscebantur *cum* silentio robur spirantes Achivi,
In animo gestientes opem ferre sibi invicem.
Quemadmodum montis verticibus Notus offudit nebulam,

10 ὁμίχλην] F. A. I. T.

Ver. 2 Τρῶες μὲν κλαγγῇ] Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς, Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες. δ', 437. Vide infra ad *ver.* 8. et ad δ', 431.

Ibid. ὄρνιθες ὥς] Potuisset et hic et alibi dicere, ὡς ὄρνιθες. Sed altera illa verborum positio maiorem habet emphasin: Vide δ', 482. Caeterum qua ratione ὄρνιθες hic ultimam producat; itemque κεραὸν, *ver.* 24; et ἀνεχώρησεν, *ver.* 35; vide supra ad ά, 51.

Ver. 3 Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων] Φωναὶ παμμιγεῖς· *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 10. — *Quales sub nubibus atris Strymoniae dant signa grues, atque aethera tranant Cum sonitu, fugiuntque Notos clamore secundo. Aen.* X. 264.

Ver. 4 ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον] — *Aves, ubi frigidus annus Trans pontum fugat, et terris immittit apricis. Aen.* VI, 311.

Ver. 5 πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων] *Al.* ποτῶνται. *Oceani amnes. Georgic.* IV, 233.

Ver. 6 Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι] Ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν, ἀνθρώπων μικρῶν, κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖ ταῖς γεράνοις (φασὶ) βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. *Schol. Clark.* Hunc locum tractat Strabo I. p. 60. ubi vett. edd. ποτῶνται.

Ver. 8 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ] "Sed enim "*Achaeos* Homerus pugnam indipisci ait, "non fidicularum tibiarumque concentu, "sed *mentium animorumque conspiratu* "*tacito* nitibundos: Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ "μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, Ἐν θυμῷ με"μαῶτες, etc." *Gell. lib.* I. *cap.* II. Vbi videtur *Gellius* istud ἐν θυμῷ, ita intellexisse, ut idem fere significaret, ac σιγῇ; opponereturque videlicet τῷ, κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τε, *ver.* 2. Vide infra ad δ', 431.

Ver. 9 μεμαῶτες] Vide supra ad β', 418.

Ποιμέσιν ὄυτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ερχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν

Pastoribus nequaquam gratam, furi autem etiam nocte commodiorem,
Et eousque quis *tum* prospicit, quousque lapidem iacit:
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Euntium; valde enim celeriter pertransibant campum.
Hi vero quum iam prope erant se invicem invasuri,
Troianis quidem in-prima-acie-erat Alexander divina-forma-praeditus
Pardi pellem humeris gestans et incurvos arcus,
Et ensem: is vero hastilia duo praefixa aere
Vibrans, Graecorum provocabat quosque fortissimos,
Ut contra *se* dimicarent in saeva pugna.
Hunc autem postquam animadvertit bellicosus Menelaus
Incedentem ante agmen, magnis passibus gradientem;
Sicut leo gavisus est, qui magnum in corpus inciderit,
Nactus aut cervum cornutum, aut agrestem capram,
Esuriens; avide enim devorat, etiamsi ipsum

11 οὐκ] A. 2. 3. I. 13 κονίσαλος ὤρνυτ'] MS.

Ver. 11. κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω] *Ovium* scilicet *praedatoribus* nebula, quam ipsa nox, commodior.

Ver. 16 θεοειδὴς] Specie ac pulchritudine *Corporis*, non virtutibus, insignis.

Ver. 18 δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ] *Duo forte gerebat praefixa hastilia ferro. Aen.* XII, 488.

Ver. 19 προκαλίζετο πάντας ἀρίστους] Pulcherrime describit Poëta virum non prorsus ignavum, nec tamen fortem satis; nequitiae sibi conscium; cuius solius tamen causa bellum esset susceptum; fortissimos statim, etiam prius quam *Hector* se ostenderet, provocantem ad certamen; ferocientem, iactabundum, μακρὰ βιβῶντα, *ver.* 22; simul autem primum ut Hostis, cui iniuriam intulisset, contra incederet, retro cedentem, *ver.* 32.

Ver. 22 μακρὰ βιβῶντα] Pessime haec verba vertit Barnesius, *longe gradientem.* Quae verba apud *Virgilium, Aen.* X, 572, non *magnis incedentem passibus*, sed *e longinquo venientem* significant.

Ver. 23 Ὥστε λέων ἐχάρη etc.] *Impastus stabula alta leo ceu saepe peragrans, (Suadet enim vesana fames,) si forte fugacem Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum, Gaudet hians immane, comasque arrexit, et haeret Visceribus super accumbens; lavit improba teter Ora cruor. Aen.* X, 723.

Ver. 23, 24, 25 κύρσας, Εὑρὼν —, Πεινάων] Non sine artificio ἀσυνδέτως ponuntur tria haec Participia, (praeterquam

Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς.
Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·

Insequantur velocesque canes, florentesques iuvenes;
Sic gavisus est Menelaus Alexandrum divina-forma praeditum
Oculis conspicatus: cogitabat enim ulturum se virum sceleratum:
Statim itaque de curru cum armis desiliit humi.
Illum autem postquam animadvertit Alexander divina-forma-præditus
In prima-acie apparentem, perculsus est suo corde;
Retroque sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
Vt scilicet cum quis draconem conspicatus resiliens fugit
Montis in saltibus, subtusque tremor occupavit artus,
Retroque recessit, pallorque eius cepit genas:
Sic retro in agmen subrepsit Troianorum superborum
Metuens Atrei filium Alexander divina-forma-praeditus.
Hunc autem Hector obiurgavit conspicatus, probrosis verbis;

34 ἔλαβε] MS. 36 αὖτις] MS. Fl. R. 38 ἐπέεσσιν] Fl.

quam quod pedibus dactylicis versus iste, ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, totus incedit;) συνεπιτρέχοντος οἷον τοῦ ποιητοῦ, τῇ σπουδῇ τοῦ λέοντος· ut, ex *Eustathio, p.* 289, *lin.* 4, recte annotavit *Barnesius.*

Ver. 27 θεοειδέα] Pronunciabatur, θεοειδῆ. Quomodo et scribi deinceps coeptum est.

Ver. 28 τίσασθαι] Malim τίσεσθαι, *inquit Vir doctissimus H. Stephanus*: "Fateor tamen τίσασθαι haberi hic in "meo etiam codice vetustissimo; et eo- "dem modo legi, *Odyss.* υ, 121, — φάτο "γὰρ τίσασθαι ἀλείτας. Sed his oppono "locum illum huius tertii libri, *ver.* "366, — Ἦτ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον "κακότητος· Nam ibi meus ille codex, "τίσεσθαι habet." *Quam erudite et modeste!*

Ver. 29 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε] *Sistit equos biiuges, et curru desilit. Aen.* XII, 355. *Et e curru saltum dedit ocyus arvis. Ibid.* 681. Simplicius dictum est χαμᾶζε, quam *arvis*; et illud, σὺν τεύχεσιν, vim habet insuper singularem.

Ver. 31 κατεπλήγη] Singulare fere huic verbo est, quod in lingua Ionica *Aoristi secundi penultimam* producat. Hinc et in lingua Dorica apud *Theocritum, Idyll.* 22, 105, — αὐτὰρ ὁ πλᾱγείς. In lingua Attica autem dicitur πλαγείς. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεὶς Ἰάσονος. *Euripid. Med ver.* 8.

Ver 33 Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα] Pulcherrime *Virgilius*: *Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem Pressit humi nitens, trepidusque repente refugit Attollentem iras, et caerula colla tumentem: Haud secus Androgeos viso tremefactus abibat. Aen.* II, 379.

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Αἴθ᾽ ὄφελές τ᾽ ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι.
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἢ οὕτω λώβην τ᾽ ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
Ἦπου καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
Εἶδος ἔπ᾽· ἀλλ᾽ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι

" Infelix Pari, forma praestantissime, mulierose, deceptor,
" Vtinam non natus fuisses, aut nuptiarum-expers periisses.
" Sane illud mallem, et quidem multo utilius esset,
" Quam sic dedecus esse et turpi spectaculo omnibus.
" Certe cachinnantur comantes Achivi,
" Suspicati egregium propugnatorem esse, quoniam venusta
" Species *tibi* inest: sed non est vis animo, neque ullum robur.
" Num talis existens, in pontum-transeuntibus navibus

42 ἔμμεναι] Fl. A. 2. 3. I. R. *ibid.* ὑπόψιον] MS. Fl. A. 1. *v. not.* 43 οὕτω] A. 2. 3. I.

Ver. 39. Δύσπαρι] *Euripides* similiter δυσελέναν dixit *Helenam*, Orest. *ver.* 1391. Porro, hinc istud *Ovidii*, in epistola *Laodamiae* ad *Protesilaum. ver.* 43, *Dux Pari, Priamide, damno formose tuorum*: pulcherrime emendavit *Nic. Heinsius*: *Dyspari Priamide, damno formose tuorum.* Et quoniam *Ovidii epistolarum* incidit mentio, lubet hic emendationem quandam apponere, quae *Nobis* olim in hac materia ludentibus in mentem venit. In epistola *Acontii* ad *Cydippen*, versus 227, 228, huiusmodi sunt. *Appeteres talem vel non iurata maritum; Iuratae, vel non, talis habendus erat.* Quam enervis sit haec sententia, et ταυτολόγος, nemo non videt. *Nic. Heinsius* legendum coniicit, — talis *emendus* erat: Nullo profectu. Distingue solummodo, qua distinctum oportet; iamque recte procedet sententia, nec sine magno acumine: Appeteres *Talem* vel *non iurata* maritum; *Iuratae*, vel *non Talis* habendus erat. Simili ratione et alium eiusdem auctoris locum, *Metamorphos. lib.* 4. *ver.* 60, de *Pyramo* et *Thisbe*: — *taedae quoque iure coissent. Sed vetuere patres quod non potuere vetare: Ex aequo captis ardebant mentibus ambo*: mutata solummodo distinctione, nitori suo restituit Amicus quidam noster: — *Taedae quoque iure coissent, Sed vetuere patres. Quod non potuere vetare, Ex aequo captis ardebant mentibus ambo.*

Ver. 40 Αἴθ᾽ ὄφελές τ᾽ ἄγονός τ᾽ ἔμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι] *Barnesius* in *MS. Barocc. Oxon.* reperit, Αἴθ᾽ ὄφελες ἄγονός τ᾽ ἔμεναι. Quam et *veram* fortasse Lectionem esse, suspicatus fuerim. Nam et *Eustathium* ita legisse, licet in Textu aliter iam editum sit, liquet ex Commentario. Quem autem hic a *Dionysio quodam* insertum versum narrat *Eustathius* (Μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν Δάρδανον) sine dubio suppositus est. *Clark.* Ap. Suet. Aug. 65. quoque τὸ τε omittitur: αἴθ᾽ ὄφελον ἄγαμ.

Ver. 41 Καί κε τὸ βουλοίμην] *Sane ego, istic si essem, mallem id et ipse,* etc.

Ver. 42 ἐπόψιον] *Al.* ὑπόψιον. *Clark.* ὑπόψιον, praeter libros citatos in V. L. habent MSS. duo ap. Barnes. et Eustath. qui addit: τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπόψιον, τὸν ἐν ὄψεσι πάντων ἀσχημόνως φυγόντα. Schol. ined. Lips. autem ait: Ἀριστοφάνης δὲ ἐπόψιος γράφει, καὶ ὁ στίζει· unde patet ἐπόψιον esse lectionem recensionis Aristophaneae. Quod ait, ὁ στίζει, id pertinet eo, quod idem Scholiastes tradiderat, interpungendum esse post ἔμεναι, ut λώβην coniungeretur cum ἄλλων. Ceterum ἐπόψιος dicitur ut lat. *conspiciendus* in malam partem.

Ver. 44 καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 46, etc. ἐὼν — ἐπιπλώσας, — ἀγείρας, — μιχθεὶς] Ὅρα τὸ ἀσύνδετον σχῆμα, θυμῷ καὶ ἀγωνίᾳ πρέπον, καὶ πάνυ σφοδρόν. — τέσσαρας γὰρ ἀσυνδέτους ὕφη [*legendum fortasse,*

Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρυς ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες,
Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης χ', οἵυ φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ὐδ' ὑπὲρ αἶσαν·
Αἰεί τοι κραδίη, πέλεκυς ὥς, ἐστὶν ἀτειρής,
Ὅς εἶσιν διὰ δυρὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ

" Mare emensus, sociis charis coactis,
" Permistus alienigenis, mulierem formosam abduxisti
" Ex Apia terra, sponsam virorum bellicosorum?
" Patrique tuo magnum detrimentum, civitatique, totique populo,
" Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?
" Nonne vero sustinueris bellicosum Menelaum?
" Nosses utique qualis viri teneas florentem uxorem.
" Non tibi profuerit cithara, et dona Veneris,
" Et coma et species; cum in pulveribus immixtus fueris!
" Sed valde Troiani *sunt* timidi: *alias* certe iam
" Lapideam indutus fuisses tunicam, *tot* malorum gratia, quae patrasti.
Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-praeditus;
" Hector, quoniam me iure increpasti, non iniuria:
" (Semper tibi cor, securis veluti, est indomitum,
" Quae penetrat lignum, a viro *acta*, qui arte

51 δυσμενέεσσι] MS. R. — δυσμενέεσσιν A. 2. 3. I. 52 μείνας] A. 2. 3. I.
57 ἕνεχ'] MS. Fl. ceterae vett. ἕνεκ'. restituit primum Barn. ἕνεχ'.

fortasse, ἔθη] μετοχὰς, γοργῶς τὸν λόγον μεταχειρισάμενος. *Eustath.*

Ver. 47 ἑτάρυς ἐρίηρας] Ἄγαν εὐαρμόστυς, ἢ ἐπεράστυς φίλυς, τυτέστιν, αὐτῷ ὁμοίυς φίλυς, καὶ ἥρπαγας. *Schol.*

Ver. 52 Οὐκ ἂν δὴ μείνειας] Καὶ συχνὰ τὰ πολλὰ δὲ καὶ κατὰ κόμμα μεταβαίνει ἀπὸ νοήματος ἄλλυ εἰς ἄλλο, διά τε ὀργὴν, καὶ ὅτι ὐδὲ ἔχει καιρὸν ἀποτάδην λαλεῖν. — σφοδρὸν κατά τε τὰς ἐννοίας, καὶ τὰ κομματικὰ σχήματα, καὶ τὸν τῆς ἐρωτήσεως ἔλεγχον. *Eustath.*

Ver. 54 Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, — Ἥ τε κόμη, — ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης] *Nequicquam Veneris praesidio ferox, Pectes caesariem, grataque foeminis Imbelli cithara carmina divides: — adulteros Crines pulvere collines. Horat. Carm.* I, 15.

Ibid. τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης] — *Veneris praemia* —. *Aen.* IV. 33. *Clark.* Illud quoque obiter notandum, poëtam contemtim loqui de cithara Paridis, cum laude de cithara Achillis Il. *ι*, 187. Nempe Achilles canebat res heroum etc. Paris voluptatis instrumentum et alimentum habebat. Itaque Alexander M. noluit Paridis citharam videre, sed Achillis.

Ver. 57 Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα] *Lapidatus*, lapidibus obrutus fuisses; vel fortasse, simpliciter, *sepultus*.

Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν.
Ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·

" *Lignum* navale exſcindat, augetque viri impetum:
" Sic tibi in praecordiis intrepidus animus eſt.)
" Ne mihi dona amabilia exprobra aureae Veneris:
" Neutiquam reiicienda ſunt deorum praeclara dona,
" Quaecunque ipſi dederint: ſuo arbitrio autem non quivis ceperit.
" Nunc vero, ſi me vis bellare et pugnare,
" Caeteros quidem ſedere-facias Troianos et omnes Achivos,
" Sed me in medio et bellicoſum Menelaum
" Committite de Helena et opibus omnibus pugnatores:
" Vter autem vicerit, ſuperiorque fuerit,
" Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducat:
" *Vos* autem caeteri, amicitia et foederibus firmis percuſſis,
" Habitetis Troiam gleboſam: Illi vero redeant
" Ad Argos equis aptum, et Achaiam pulchras-mulieres-habentem.
Sic dixit: Hector vero gaviſus eſt valde, ſermone audito:

63 ἐστίν] MS. R. A. 2. 3. I. 64 χρυσῆς] MS. edd. vett. 65 ἐρικερδέα] MS. a manu prima, ſed manus ſecunda rubro ſuperſcripſit υ. Scholiaſtes Ineditus bis ἐρικερδέα. quae lectio, quod ſciam, in nullo alio libro eſt, quo eſt notabilior. 67 νῦν αὖτ'] MS. *ibid.* εἴ με θέλεις] edd. vett. at MS. εἴ μ' ἐθέλεις. 69 μέσῳ] MS. 74 Νάοιτε] MS. at gloſſ. οἰκεῖτε. 75 ἄργος ἱππ.] MS. a manu prima, ſed manu ſec. ſupra adſcr. ος. *ibid.* Ἀχάϊδα] T.

Ver. 64 χρυσέης Ἀφροδίτης] *Venus aurea.* *Aen* X. 16. Pronunciabatur autem, χρυσῆς. Vide ſupra ad β', 268 et 811.

Ver. 66 ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο] Vox ἑκὼν, hoc in loco, non ſignificat, *volens* aut *lubens*; ſed, quod Latine dicitur, *ſuo arbitrio.*

Ver. 67 Νῦν δ' αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις] *Quod ſi me ſolum Teucri in certamina poſcunt, Idque placet.* *Aen.* XI. 434.

Ver. 68 Ἄλλους μὲν κάθισον, — Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ] *Teucrûm arma quieſcant, Et Rutulûm; Noſtro dirimatur ſanguine bellum.* *Aen.* XII. 78. Caeterum de voce κάθισον, vide ſupra ad ά, 565; et ad β', 191.

Ver. 70 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ] Edidit *Barneſius*, Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένῃ. Minus recte. Oporteret enim iſtud τε aliter poſitum; σύμβαλε ἀμφί τ' Ἑλένῃ καὶ etc.

Ver. 72 εὖ πάντα] Eleganter hoc exprimit Latinum *omnia omnino.* *Ern.*

Ver.

Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λαεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω.

Et in medium progressus, Troianorum cohibuit phalanges,
Media hasta prehensa: illi autem resederunt omnes.
In hunc autem sagittas dirigebant comantes Achivi,
Missilibus collineantes lapidibusque petebant.
Sed alte clamavit Rex virorum Agamemnon;
" Continete vos, Argivi, ne iaculemini, filii Achivorum:
" Pollicetur enim se aliquid dicturum expedite-pugnam-ciens Hector.
Sic dixit. Illi vero abstinuerunt a pugna, tacitique facti sunt
Confestim: Hector vero inter utrosque locutus est;
" Audite ex me, Troiani, et bene-ocreati Achivi,
" Sermonem Alexandri, cuius causa bellum ortum est.
" Caeteros quidem iubet Troianos et omnes Achivos
" Arma pulchra deponere super terram almam:
" Se vero in medio et bellicosum Menelaum,
" Solos de Helena et opibus omnibus pugnare:
" Vter autem vicerit, superiorque fuerit,
" Opes acceptas penitus omnes, mulieremque domum abducat:

80 ἰοῖσίν] A. 2. 3. I. *ib.* τυτισκ.] Fl. 81 ἀργεῖοι] R. A. 2. 3. I. 84 ἄνεω] MS. 85 ἔειπεν] MS. 86 post hunc versum alius in MS. *v. not.* 87 ὄρωρε] Fl. 90 μέσῳ] MS. 91 οἴες] A. 2. 3. I.

Ver. 81 μακρὸν ἄϋσεν — "Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε] *Significatque manu, et magno simul incipit ore: Parcite iam, Rutuli: et vos, tela inhibete, Latini. Aen.* XII. 692.

Ver. 83 ἔπος ἐρέειν] Qua ratione hic, ἔπος; et infra, *ver.* 103. λευκὸν ultimam producant, vide supra ad ά, 51.

Ibid. κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 86 Κέκλυτέ μευ] Post hunc versum ex MSS. quibusdam inserit *Barnesius*, "Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει· auctoribus non satis idoneis. *Clarkius.* Hic versus est etiam in MS. Lips. sed turbat ordinem verborum. Quo enim referetur μῦθον 'Αλ.?

Ver. 87 ὄρωρεν] Vide supra ad ά 37 et infra ad δ', 130.

Ver. 89 κάλ'] Vide supra ad β', 43.

Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ Ἠελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,

" Caeteri autem amicitiam et foedera firma feriamus.
" Sic dixit; illi autem omnes taciti facti funt filentio.
Inter illos vero itidem locutus eft bello ftrenuus Menelaus:
" Audite nunc et me: maxime enim *haec* moleftia inceffit
" Animum meum. cenfeo autem diremptum-iri iam
" Argivos et Troianos; quoniam mala multa paffi eftis
" Propter meam contentionem, et Alexandri propter incoeptum.
" Noftrum vero utri mors et fatum paratum eft,
" Moriatur: caeteri autem dirimamini citiffime.
" Adferte vero agnos, alterum album, alteram vero nigram,
" Terraeque, et Soli: Iovique nos adferemus alium.
" Adducite autem Priami vim, [*Priamum*,] vt foedus feriat
" Ipfe, quoniam ei filii foedifragi *funt* et infidi;
" Ne quis tranfgreffione Iovis foedera violet,
" Semper utique iuniorum virorum animi inftabiles funt:
" Quibus vero fenex interfuerit, fimul praeterita et futura
" Profpicit ut quam optime inter utrofque tranfigatur.
Sic dixit: at gavifi funt Achivi Troianique,

98 διακριθ.] A. 1. 100 εἵνεκ] MS. R. A. 2. 3. 110 λεύσσει] Fl. v. ad ά, 120.

Ver. 95 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα] *Dixerat Aeneas: olli obftupuere filentes, Converfique oculos inter fe atque ora tenebant. Aen.* XI. 120.

Ver. 96 μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος] Aptiffima haec oratio perfonae *Menelai*, qui ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ ὀ πολύμυθος Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, — *ver.* 214.

Ver. 100 Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς] Praefinito id hic fignificat vox ἀρχὴ, quod Latine dicitur *Coeptum*, *Inceptum*, vel *Sufceptum.*

Ver. 103 ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν] *Nigram Hyemi pecudem, Zephyris felicibus albam. Aen.* III. 120.

Ver. 105 Πριάμοιο βίην] Vide fupra ad β', 658.

Ver.

Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι.
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·

Sperantes *se* finem facturos aerumnosi belli.
Et equos quidem coërcuerunt in ordines, descenderunt autem ipsi,
Armaque exuerunt, quae quidem deposuerunt in terra
Prope se invicem: exiguum autem erat hinc inde terrae-spatium.
Hector vero ad urbem duos praecones misit
Festinanter, *qui* agnosque adferrent, Priamumque vocarent.
At Talthybium misit Rex Agamemnon,
Naves ad cavas ut iret, et agnum iussit
Adferre: ille vero haud immorigerus fuit Agamemnoni nobili.
Iris autem Helenae candidas-ulnas habenti nuncia venit,
Assimulata glori, Antenoridae uxori,
Quam Antenorides habebat Rex Helicaon,
Laodicen, Priami filiarum forma praestantissimam.
Eamque invenit in domo: ea vero magnam telam texebat,
Duplicem, splendidam: multosque intexebat labores
Troianorumque equûm-domitorum et Achivorum aere-loricatorum,
Quos sui causa sustinebant a Martis manibus.
Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

112 παύσασθαι] MS. 116 ἔπεμψε] MS. ἔπεμπεν] R. A. 2. 3. I. 119 ἐκέλευσεν] MS.

Ver. 112 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι] *Qui sibi iam requiem pugnae, rebusque salutem Sperabant. Aen.* XII. 241.

Ver. 113 ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί] *E curribus descenderunt et in medium exibant.* Fit autem ex ἔβασαν, ἔβαν. Simili analogia atque ex ἐτράφησαν, τράφεν.

Ver. 115 ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα] *Discessere omnes medii, spatiumque dedere. Aen.* XII. 696. De voce ἄρουρα, vide infra ad ζ', 142.

Ver. 118 προΐει] vide ad ά, 3. 326.

Ver. 125 ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε] Qua ratione vox, δὲ, hic producatur; item εἶδον, infra *ver.* 154; vide supra ad ά, 51.

Ver. 126 μαρμαρέην] *Al.* πορφυρέην.

Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
Οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,

" Huc veni, nympha cara, ut admiranda facta spectes
" Troianorumque equûm-domitorum et Achivorum aere-loricatorum:
" Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
" In campo, perniciosae cupidi pugnae:
" Iam vero sedent taciti, (bellumque cessat,)
" Scutis innixi, iuxtaque hastae longae fixae sunt:
" At Alexander et bellicosus Menelaus
" Longis hastis pugnabunt de te:
" Ei vero, qui vicerit, cara vocaberis uxor.
Sic locuta dea, dulce desiderium iniecit animo
Virique prioris, et urbis, atque parentum.
Protinus autem candidis operta velis,
Properavit ex gynaeceo, teneram lacrymam effundens:
Non sola, simul eam et famulae duae sequebantur,

134 ἕαται] vett. edd. 142 καταδάκρυ] R. A. 2. 3. I.

Ver. 132 πολύδακρυν ἄρηα] *lachrymabile bellum. Aen.* VII. 604.

Ver. 134 πέπαυται, — πέπηγεν] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 135 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν] IX. *Stant terra defixae hastae. Aen.* VI. 652. *Stant longis adnixi hastis, et scuta tenentes. Aen. Aen.* IX. 229. *Defigunt tellure hastas, et scuta reclinant. Aen.* XII. 130. *Aristophanes,* ad hunc locum alludens, Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου, κύψας Παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης. *Av.* 401. Caeterum de voce κεκλιμένοι, vide supra ad ά, 309, 314 et 338.

Ver. 141 καλυψαμένη ὀθόνῃσιν] Notandus hic *primigenius* Vocis *Mediae* Usus: Καλυψαμένη, *cum seipsum cooperuisset.* Sic rursum, *Iliad* ξ', 184 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων. Et *Odyss.* έ, 491. Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο. Et *Iliad.* θ', 199, Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, *commovit se in solio.* Similiter, κείρειν, proprie est, *tondere*; κείρεσθαι, *tonderi*; κείρασθαι, *se tondere.* Item, τιμήσομαι, *honorabilem me praestabo*; μισήσομαι, *odiosum me reddam*; κόψομαι, *caedam me ipse* id est, *plangam* seu *lamentabor.* Primigenius, inquam, hic *vocis mediae* usus. Paulatim autem, vulgari loquendi consuetudine, coepta sunt *alia* huius vocis *Tempora* significatu *activo* usurpari, alia *passivo.* Nec tamen hoc ipsum sine ullo delectu: Quod quidem explicatu difficillimum, attente autem legentibus observatu persaepe est facillimum. Exempli gratia: Ὁ διακονήμενος, idem est ac ὁ διάκονος, *Minister, Famulus*; ὁ διακονῶν autem, is qui *iam tum,* eo ipso tempore articulo, *ministrat.*

Ver.

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,

Aethra Pitthei filia, Clymeneque magnis oculis.
Confestim deinde pervenerunt, ubi Scaeae portae erant.
At Priamus et Panthous et Thymoetes,
Lampusque, Clytiusque, Hicetaonque, ramus Martis,
Vcalegonque et Antenor, prudentes ambo,
Sedebant populi-seniores in Scaeis portis,
Ob senectutem scilicet a bello cessantes; sed *erant* concionatores
Boni, cicadis similes, quae in sylva
Arbori insidentes vocem suavem emittunt:
Tales utique Troianorum proceres sedebant in turri.
Hi autem ut viderunt Helenam ad turrim venientem,

151 ἴλην] A. 2. 3. I. 152 δένδρεῳ] Fl. A. I. *ibid.* ληριόεσσαν] R. ληριόεσσα] A. 2. 3. I. 154 ἴδον] Fl. A. 1. πύργων] Fl. A. 1.

Ver. 144 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ] Οἱ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔπος διαβάλλουσι. *Plutarch. in Theseo sub finem.*

Ibid. βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 146 Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον] Quemadmodum Πριάμοιο βίη, est *Priamus ipse*; vide supra ad *ver.* 105; et ad β', *ver.* 658; Ita οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, *Priami asseclae et pedisequi, Priami comitatus*, idem sonat ac *ipse Priamus.*

Ver. 147 Λάμπον τε, Κλυτίον θ'] Vide supra ad β', 497.

Ver. 151 οἵτε καθ' ὕλην] Ex graeco, ὕλη, ortum est Latinum, *silva*; et Poëtis, trisyllabum, *silua.* Quo de vocabulo, Eruditissimus *Bentleius*: "Silüa, *inquit*, etiam per diaeresin in tres syllabas dissoluta, primam tamen *longam* retinebit; "siquidem certum est a Graeco ὕλη, vel "per digamma Aeolicum ὕλFη, latinum "*silva* produxisse. Nam ὕλη quidem "apud Graecos syllabam primam semper "*productam* habet. — Sed eo tantum haec "notamus, ut acuamus eruditorum iudicia; non ut Poëtam [*Horatium, qui* "*primum in* silüa *corripuit,*] culpae insimulemus, qui sine dubio ex usu sermonis et Eruditorum consuetudine "scire melius faciliusque haec potuit, "quam quivis hodie mortalium ex incertis "Analogiae rationibus tanto post intervallo hariolari," *Not. ad Horat. Carm. lib.* I. 23. Si quis, post *Ingentis Eruditionis Virum*, coniecturae locus sit; crediderim equidem Vocalium *brevium duarum*, et *unius longae* dissolutione natarum, altera transposita, ab ὕλη naturaliter oriri *syla*, *syula*, *sylüa*. Lectoris iudicium esto.

Ver. 152 Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι] Vide supra ad β', 268 et 811.

Ibid. ὄπα λειριόεσσαν] Vocem *suavem*; vel, ut alii, *gracilem*. Οἱ δὲ γέροντες, τέττιξιν ἐοικότες, ζώοις ὀξυφώνοις εἰκάζονται. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 18. *Clark.* Hunc versum Timon sillographus ap. Diog. Laërt. III, 7. lepide accommodat ad Platonicorum consessus et disputationes in Academia.

Ver.

Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον·
Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ᾽, ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ᾽ ἡμῖν τεκέεσσί τ᾽ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν· Πρίαμος δ᾽ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροιθ᾽ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσὶ, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
Ὥς μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,

Submisse inter se verbis alatis dixerunt;
" Non *est* indigne ferendum, Troianos et bene-ocreatos Achivos
" Tali de muliere longum tempus dolores pati:
" Omnino immortalibus deabus ad vultum similis est.
" Sed et sic, talis quamvis sit, in navibus redeat,
" Neque nobis liberisque in posterum detrimentum relinquatur.
Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce;
" Huc coram veniens, cara filia, asside mihi,
" Vt videas prioremque maritum, affinesque, amicosque:
(" Non mihi *tu* in causa es; dii utique mihi in causa sunt,
" Qui mihi immiserunt bellum lacrymosum Achivorum:)
" Vt mihi et istum virum ingentem nomines,

155 ἧκα] Fl. R. A. 2. 3. I. 158 ἀθανάτῃσι] Sic MS. et edd. vett. cui Turn. et alii substituerunt ἀθανάτοισι. ὦπαν] A. 2. 3. I. 161 καλέσσατο] Fl. 165 ἐφόρμησαν] R. A. 2. 3. I.

Ver. 155 Ἦκα] *Al.* Ὦκα.

Ver. 156. Οὐ νέμεσις — Τοιῇδ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ] "Illud quoque est ex relatione "ad aliquid, quod non eius rei gratia "dictum videtur, *Amplificationis* genus. Non putant indignum Troiani principes, Graios Troianosque propter Helenae speciem tot mala tanto temporis spatio sustinere: *Quaenam* "igitur *illa Forma* credenda est? Non "enim hoc dicit *Paris*, qui rapuit; non "aliquis *Iuvenis*; non unus e *Vulgo*; "sed *Senes*, et *prudentissimi*, et *Priamo* "*assidentes*. Verum et *ipse Rex*, decenni "bello exhaustus, amissis tot liberis, imminente summo discrimine; cui faciem "illam, ex qua tot lacrymarum origo fluxisset, invisam atque abominandam "esse oportebat; et audit haec, et eam "*Filiam* appellans iuxta se locat, et excusat etiam, atque sibi esse malorum "causam negat." *Quintilian. lib.* 8. c. 4.

Ver. 158 αἰνῶς ἔοικεν] Ionismus est in αἰνῶς pro σφόδρα, qui etiam apud Herodotum obvius est, ut IV. 61 αἰνῶς ἄξυλος χώρα et ap. Hippocratem. v. Foes. Oecon. H. in v. de forma ἀθανάτῃσι v. Eustath. ad Il. ρ', 78. ἀθανάτη, inquit, ἀναλόγως εἴρηται τῷ, ἡ εὐποιήτη, ἡ εὐξέστη, ἡ ἀσβέστη, καὶ τοῖς ὁμοίοις. *Ern.*

Ver. 160 λίποιτο] *Al.* λίπηται.

Ver. 163 ἴδῃς] *Al.* ἴδῃ. Quod perinde est.

Ver. 164 Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί. θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν] *Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacaenae, Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm Has evertit opes, sternitque a culmine Troiam. Aen.* II. 601. Vide supra ad *ver.* 156.

Ver. 166 Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων; Λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, Ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλανῶντο· ὥς που καὶ ὁ Ποιητής φησι, Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ᾽, ὅτι ἦρξεν Ἀχιλλεύς· νῦν δὲ προσκάθηνται τῷ Ἰλίῳ. — Πρότερον δὲ οὐκ ἐτεθέατο ἔτι πάντας

Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε.
Ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
Αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε.
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Οὗτός γ', Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

" Quisnam iste sit Achivus vir amplusque magnusque.
" Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:
" Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,
" Nec adeo venerabilem: regi enim viro similis est.
Huic autem Helena verbis respondit, nobilissima mulierum"
" Reverendusque mihi es, dilecte socer, timendusque:
" Vtinam mors mihi placuisset mala, quando huc
" Filium tuum secuta sum, thalamo fratribusque relictis,
" Filiaque charissima, et coetu aequalium amabili.
" Sed haec non facta sunt: quamobrem et lacrymis liquesco,
" Illud autem tibi dicam, quod ex me quaeris atque percontaris:
" Hic quidem, Atrides est late imperans Agamemnon;
" Vtrumque, Rexque bonus, fortisque bellator.

168 ἴασιν] MS. Fl. R. A. I. ἴασι] Turn. etc. 170 ἔοικεν] MS. Fl. R. A. I. ἔοικε] T. etc. 172 ἑκυρὸ] Fl. A. 1. R. 173 ἀδεῖν] A. 2. 3. I. R. T.

πάντας ἀόπλους (ver. 114) ὡς νῦν. *Schol.* ad *ver.* 170.

Ver. 169 Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ibid. οὕτω ἐγὼν οὔπω] *Al.* οὔπω ἐγὼν οὕτως.

Ver. 172 Αἰδοῖός τε μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε] Οἱ δειλότατοι πρὸς τοὺς νόμους, θαῤῥαλεώτατοι πρὸς τοὺς πολεμίους εἰσὶ·— διὸ καὶ καλῶς —Ὅμηρος, Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε. *Plutarch. in Agid. et Cleomene.* - Caeterum de prosodia vocabulorum, φίλε ἑκυρὲ, vide supra ad ά, 51.

Ver. 173 Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι] Pulcherrime, et singulari plane cum condecentia, atque ad personam convenientissime, dedecus suum hic in exordio orationis praefatur *Helena*; ὡς ὄφελεν θάνατός μοι *etc.* et eodem tandem definit— ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.

Ver. 176 Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο] *Quod optaverim, quodque factum oportebat; non evenit.*

Ibid. τέτηκα] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 179 Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής] Εἴποτε γένοιτο τῶν Ὁμήρου σύγκρισις ἐπῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλου στίχον προκρίνοντος, αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὡς διαφέροντα πάντων ἐνέκρινε τοῦτον, Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. *Plutarch. de Alexandri Magni fortuna sive virtute, orat.* 1. Ἆραγε ὅτι αἰχμητής τε καὶ κρατερὸς ἂν εἴη, οὐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνίζοιτο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' εἰ καὶ παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τούτου αἴτιος εἴη; καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς, οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστήκοι, ἀλλ' εἰ καὶ, ὧν βασιλεύοι, τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη. *Xenoph.* Ἀπομνημονευμ. *lib.* 3.

Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιοδαιμον,
Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδών, ἐρέειν' ὁ γεραιός·

« Levir utique meus erat inverecundae, ſiquidem fuit.
Sic dixit: hunc vero ſenex admiratus eſt, dixitque;
« O beate Atrida, laeto-fato-nate, fortunate,
« Certe tibi multi ſub imperio ſunt iuuenes Achivorum.
« Olim etiam Phrygiam ingreſſus ſum vitiferam,
« Vbi vidi plurimos Phrygas, viros equos-agitandi peritos,
« Copias Otrei et Mygdonis deo-ſimilis,
« Qui quidem tunc caſtra-habebant apud ripas Sangarii.
« Etenim ego auxiliaris exiſtens cum illis numerabar
« Die illo, quando venerunt Amazones virgines.
« Sed neque iſti tot erant, quot nigris oculis Achivi.
Secundo dein, Vlyſſem conſpicatus, interrogavit ſenex

186 λαὸς] MS. eraſo υ. *ibid.* Μυγδόνες] MSS. edd. vett. 189 τῷ ὅτ'] Fl. A. 1. R. τῷ ὅτε τ' ἦλθον] MS.

Ver. 180 εἴποτ' ἔην γε] *Siquidem id meminiſſe fas ſit: Si unquam digna eram, quae iſto nomine memorarer.* Vide ſupra ad *ver.* 173. *Euſtathius* haec ita explicat: Τὸ δὲ, εἴποτ' ἔην γε, πραΰνει τὸν ἐπὶ τῇ μνείᾳ τοῦ ἀνδρὸς λυπούμενον ἴσως κατ' αὐτῆς· οἱονεὶ λέγουσα, ὡς οὐ νῦν ἐστιν, ἀλλά ποτ' ἦν. *Domina Dacier* hoc modo vertit: "*Il étoit mon beau frere: Helas!* "*malheureuſe puis je vivre, et penſer que* "*je ne puis plus lui donner ce nom?*"

Ver. 182 Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον] Ἔξωθεν οὗτος ὁ μακαρισμὸς, ὅπλων καὶ ἵππων καὶ στρατείας περικεχυμένης· αἱ δὲ τῶν παθῶν φωναὶ πρὸς τὴν κενὴν δόξαν ἔνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ, *Plutarch. de Animi Tranquillit.* Quod autem annotat *Euſtathius*, laudatum hunc verſum eo, quod vocem *monoſyllabam diſſyllaba*, deinceps *triſyllaba*, *quadriſyllaba*, et *quinqueſyllaba*, ordine et κλιμακηδὸν excipiant; merae ſunt ineptiae.

Ver. 183 δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν] Scholiaſtes legit δεδμήαται; recteque explicat, ὑποτεταγμένοι εἰσίν. At δεδμήαται hoc in verſu locum habere non poteſt; niſi cum *Barneſio*, pro κοῦροι, legas υἷες Ἀχαιῶν, contra Codicum fidem. *Euſtathius*, (ut ex commentario eius colligo, *pag.* 303, *lin.* 49,) legit δέδμηνται. Atque hanc equidem *veram* eſſe Lectionem exiſtimo. Exigit enim *Temporum* ratio, ut δέδμηνται potius, quam δεδμήατο, legatur. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 184 Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον] *Nam memini Heſiones viſentem regna ſororis Laomedontiadem Priamum. Aen.* VIII, 157.

Ver. 185 Ἔνθα ἴδον πλείστους] *Narratio* ſenſibus fere perpetua, etiam in hac brevi oratione mire condecet.

Ibid. — αἰολοπώλους] Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 187 παρ' ὄχθας] *Al.* παρ' ὄχθαις.

Ver. 188 ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν] Ἐπίκουροι λέγονται, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες. σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. *Schol.*

Ver. 191 Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός] Πῶς οὐκ ἔγνω αὐτὸν ὁ Πρίαμος,

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὣς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

« Dic age mihi et istum, dilecta filia, quisnam is sit:
« Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
« Latior vero humeris et pectoribus visu.
« Arma quidem ei iacent super terram almam;
« Ipse vero, aries veluti, obit ordines virorum:
« Arieti ipsum ego assimilo densi velletis,
« Qui ovium magnum gregem oberrat candidarum.
Huic autem respondit deinde Helena Iove nata;
« Iste porro, est Laërtiades solers Vlysses,
« Qui nutritus est in populo Ithacae, asperae licet existentis,
« Sciens omnimodosque dolos et consilia prudentia.
Hanc autem Antenor prudens contra locutus est;
« O mulier, profecto valde hoc verbum verum es locuta;

204 γῦναι] Fl. *ibid.* ἔειπας] MS. sed supra scr. ε. illud usitatius: quanquam variat saepe MS. vid. ά.

μος, ὃς πρότερον ἅμα Μενέλεῳ εἰς Τροίαν ἐληλύθει; "Ἅπαξ μόνον ἐντυχὼν, καὶ μετὰ δεκαετῆ χρόνον, εὐλόγως ὁ γεραιὸς ἀπὸ μνήμης εἶχεν· Ἴσως μὲν, ὀξὺ βλέπων, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας· τυχὸν δὲ, καὶ ἐξελάθετο, ἢ οὐδὲ τότε ἠκριβώσατο. *Schol.* apud *Barnesium*, et *Eustath.* Caeterum Δεύτερον hic intelligendum τὸ δεύτερον, sicut (infra, *ver.* 225,) Τὸ τρίτον.

Ver. 195 Τεύχεα μέν οἱ] Qua ratione μὲν hic producatur; item μάλα, *ver.* 214; et τε, *ver.* 221; et ἔπεα, *ver.* 222: Vide supra ad ά. 51.

Ver. 200 Οὗτος δ' αὖ] Pessime hic Scholiastes interpolatus; καὶ Οὗτόσδε λέγεται, καθάπερ Τοιόσδε. Quem malo omine secutus est *Barnesius*, et hic, et *ver.* 229, et alibi. Vide infra ad θ', 160.

Ibid. πολύμητις Ὀδυσσεὺς] *Pellacis Vlyssei. Aen.* II, 90.

Ver. 201 Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης] *Scopulos Ithacae, Laërtia regna. Aen.* III, 272. "*Ithacam illam in asperrimis saxis tanquam nidulum affixam.*" Cic. de Orat. I. Atque hinc liquet istud χθαμαλὴ, *Odyss.* ί, 25, ab Interpretibus minus recte fuisse acceptum. Insula enim *Ithaca*, non erat *humilis* ac *depressa*: Sed hoc (ut opinor) ibi ait Poëta, non modo montem istum, *ver.* 21, sed totam insulam, etiam χθαλαμὴν, etiam quibus in partibus *depressior* esset, comparate tamen cum circumiacentibus insulis, πανυπερτάτην εἰν ἀλὶ κεῖσθαι.

Ver. 203 ἀντίον ηὔδα] *Aeolus haec contra. Aen.* I, 80. *Aeneas contra cui talia reddit. Aen.* X, 530.

Ver. 204 ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver.

Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
Ἤ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,

" Iam enim et huc olim venit nobilis Vlysses,
" Tui causa legatus, cum bellicoso Menelao:
" Hos autem ego hospitio-accepi, et in aedibus humaniter-tractavi:
" Amborum vero indolem perspexi et consilia prudentia:
" At cum iam Troianis congregatis misti essent,
" Stantibus quidem, Menelaus eminebat latis humeris;
" Ambobus autem sedentibus, augustior erat Vlysses.
" Sed cum iam verba et consilia omnibus texebant,
" Certe quidem Menelaus succincte concionabatur,

207 ἐξένισσα] MS. ξείνισσα] Fl. 209 ἐν ἀγρομ.] MS. at Fl. A. 1. ἀγρομ. sine ἐν. 212 γεραρώτερος] Fl.

Ver. 205 ποτ' ἤλυθε] Postulat temporum ratio, ut sit ἤλυθε ab Aoristo ἤλυθον, non a Praeterito (ut vocant) ἤλυθα. Vide supra ad α', 37.

Ver. 206 Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης] Vertunt Recentiores. *Tui causa Legatus.* At *Eustathius*: Ἕνεκ' ἀγγελίης τῆς κατὰ τὴν Ἑλένην. *Clark.* Recte Eustathius. Durius Graeci utuntur genitivis, ubi latina lingua praepositione utitur: quod tamen et latini poëtae imitantur. Apud Thucydidem est ψήφισμα Μεγαρέων, plebiscitum de Megarensibus, vel contra Megarenses I, 100. 140.

Ibid. σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ] Cum *Menelaus*, et vir Princeps, et singulare certamen iam initurus, nequaquam hoc in loco praetereundus esset; nec tamen de eius charactere *Helenam* verba facere deceret; pulcherrimo artificio (ut recte notavit *Popius*) *Antenorem* inducit Poëta, formam atque ingenium *Menelai* hic describentem.

Ver. 207 ἐξείνισσα] Recte cum duplici σ. Vide supra ad α', 140.

Ver. 209 Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν] *Al.* Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν.

Ver. 202 ὑπείρεχεν] Vide supra ad β', 426.

Ver. 211 Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς] Convenit in hunc locum, quod de *Odyss.* μ', *ver.* 73. observavit *Demetrius Phalereus* περὶ ἑρμηνείας, §. 60. Τῷ Μεγαλοπρεπεῖ μὲν — τὴν ἀνθυπαλλαγὴν, ὡς Ὅμηρος "Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρα-"νὸν —" Πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότερον, ἐναλλαγείσης πτώσεως, ἢ εἴπερ οὕτως ἔφη, "Τῶν δὲ δύω σκοπέλων, ὁ μὲν οὐρανὸν" — Caeterum de huiusmodi Syntaxeos *ratione*, (cui nihil est commune cum absurda illa, quam vocant, *Antiptosi*;) vide supra ad β', 353 et 681; Item infra ad ζ', 510; et κ', 224; et *Odyss.* μ', 73.

Ver. 213. 224 Ἤτοι μὲν Μενέλαος —, Ἀλλ' ὅτε δὴ — Ὀδυσσεὺς —.] *Menelaus* concionabatur ἐπιτροχάδην, συντόμως, ἐσπευσμένως. Παῦρα μέν. *Vlysses* vero, πολλὰ καὶ πυκνά. *Schol.* Οὐκ ἠμέλησε δὲ οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ Νέστορα, ἡδὺν καὶ προσηνῆ τοῖς ἀκούουσιν εἰσάγει· τὸν δὲ Μενέλαον, βραχυλόγον καὶ εὔχαριν, καὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσέα, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20. "*Menelaum* ipsum, dulcem illum quidem tra-"dit *Homerus*: sed pauca loquentem." *Cic. de clar. Orat.* "Itaque oratio illa "[*Vlyssis*] apud *Homerum* concitata, et "sine intermissione in *morem nivis* su-"perveniens, oratori data est." *Senec. epist.* 40. "*Homerus* brevem quidem "cum

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ού πολύμυθος,
Οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς, ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς·
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·

"Pauca quidem, ſed valde argute: quoniam non multiloquus *erat*,
"Neque verbis errans, quamvis aetate poſterior erat.
"Sed cum iam ſolers ſurrexiſſet Vlyſſes,
"Stabat, deorſumque deſpiciebat in terram oculis defixis;
"Sceptrum vero neque retrorſum, neque in anteriorem-partem movebat,
"Sed immotum tenebat, imperito viro ſimilis:
"Dixiſſes iracundum aliquem eſſe, ſtultumque itidem.
"At cum iam vocemque magnam ex pectore mitteret,
"Et verba imbribus nivalibus ſimilia hybernis;
"Non deinde cum Vlyſſe contendiſſet mortalis alius:
"Non *autem* tunc adeo Vlyſſis mirabamur ſpeciem intuentes.
Tertio rurſus Aiacem conſpicatus, interrogabat ſenex;

219 ἀΐδρι] Fl. ἀΐδρει] A. 1. 220 κε] Fl. ζάκοτόν τέ τιν'] MS. τ' αὔτως] Fl. R. 221 ἵη] MS. 222 χειμερίοισιν] Fl. A. 1. 223 Ὀδυσσῆϊ] eaed. *ibid.* ἐρίσειε] A. 2. 3. I. R. etc. 224 Ὀδυσσῆος] Fl. A. 1.

"cum animi iucunditate, et propriam, "(id enim eſt, *non errare verbis*) et "carentem ſupervacuis eloquentiam, *Me*"*nelao* dedit; quae ſunt virtutes generis "illius primi. Et ex ore *Neſtoris* dixit "*dulciorem melle* profluere ſermonem; "qua certe delectatione, nihil fingi ma"ius poteſt. Sed ſummam aggreſſus, ut "in *Vlyſſe*, facundiam; magnitudinem "illi iunxit; cui orationem *Nivibus Hy*"*bernis*, et copia verborum, atque im"petu, parem tribuit. Cum hoc igi"tur, nemo mortalium contendet." *Quintilian. lib.* 12. *cap.* 10. "Sed ea "ipſa genera dicendi, iam antiquitus "tradita ab *Homero* ſunt tria in tri"bus: Magnificum in *Vlyxe*, et ubertum; "Subtile in *Menelao*, et cohibitum; mix"tum moderatumque, in *Neſtore*." *Gell. lib.* 7. *cap.* 14.

Ver. 217. Στάσκεν, etc.] *Defixa Latinus Obtutu tenet ora, ſoloque inmobilis baeret, Intentos volvens oculos. Aen.* VII, 249. "Mire auditurum dicturi cura "delectat —. Hoc praecipit *Homerus*, "*Vlyſſis* exemplo; quem ſtetiſſe *oculis* "*in terram defixis, immotoque ſceptro*, "priuſquam illam eloquentiae *procellam* "effunderet, dicit." *Quintilian. lib.* XI, *cap.* 3. Ludum facit hunc locum *Ariſtophanes, Nub. ver.* 187 et 191: Ἀτὰρ. τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοι, Τί γὰρ εἴδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' Ἐγκεκυφότες; *Clark.* Huc reſpexit et *Ovid. Met.* XIII, 125. *Adſtitit, atque oculos paullum tellure moratus, ſuſtulit ad proceres* etc.

Ver. 219. ἀΐδρει] *Al.* ἀΐδρι.

Ver. 220. ζάκοτόν τινα ἔμμεναι] *Al.* ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι. *Clark.* ſic et MS. L.

Ver. 222. ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα] Vide ſupra ad *ver.* 213.

Ver. 223. ἐρίσσειε] Ita edidit *Barneſius*, ex tribus MSS. Rectiſſime. *Alii* male; ἐρίσειε. Quod ſecundam neceſſario corripit. ε, *ver.* 6, — διαστήτην ἐρίσαντε.

Τίς τ᾽ ἄρ᾽ ὅδ᾽ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ᾽ εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ᾽ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
Οὗτος δ᾽ Αἴας ἐςὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς,
Ἕςηκ᾽· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
Νῦν δ᾽ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
Οὕς κεν εὖ γνοίην, καί τοὔνομα μυθησαίμην·
Δοιὼ δ᾽ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάςορά θ᾽ ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

« Quisnam item iste alius Achivus vir, latusque magnusque,
« Procerissimus Argivorum *tum* capite tum latis humeris?
Huic autem Helena sinuoso-peplo indura respondit, nobilissima mulierum;
« Hic vero, Aiax est ingens, propugnaculum Achivorum:
« Idomeneus autem illinc inter Cretenses, deus veluti,
« Stat: circum vero ipsum Cretensium duces congregati sunt.
« Saepe eum hospitio excepit bellicosus Menelaus
« Domo in nostra, quum ex Creta venisset.
« Nunc vero alios quidem omnes video nigris oculis Achivos,
« Quos facile cognoverim, nomenque proferrem:
« Duos vero non possum conspicere ptincipes populorum,
« Castoremque equorum domitorem, et pugilatu strenuum Pollucem,

228 τανύπελος] MS. 229 ἦτος Ἄιας] MS. 232 ξείνισσ᾽] A. 2. 3. I. R. 235 εὖ] MS. Fl. A. I. Prima Rom. ἐῢ dedit, quod secutus est Turnebus cum aliis.

σαντε. Vide supra ad ά, 140. *Clark.* MS. Lips. pariter habet ἐρίσσειε, iremque edd. Flor. er Ald. prima: sic etiam libti omnes apud Strabon. L. I. p. 33. ubi artificium huius loci attingitur. *Ern.*

Ver. 226 ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε, Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ᾽ εὐρέας ὤμους] *Latos humeros Aen.* XI, 679. *Sed cunctis altior ibat Anchises Aen.* VIII, 162. *Ipse inter primos praestanti corpore Turnus Vertitur, arma tenens, et toto vertice supra est. Aen.* VII, 783. *Musaeum ante omnes: medium nam plurima turba Hunc habet, atque humeris extantem suspicit altis. Aen.* VI, 667. Vbi notandum, *Musaeum*, non *Homerum*, inter omnes tum eminere visum; quod *Homerus*, quo tempore, quae ibi narrantur, gesta sunt, nondum natus esset.

Ver. 230 θεὸς ὥς] Qua ratione θεὸς hic ultimam producat; item δεῦρο, *ver.* 240; et Ἰδαῖος, *ver.* 248; et παριςάμενος, *ver.* 240; vide supra ad ά, 51.

Ver. 231 ἠγερέθονται] Edidit *Barnesius*, et legendum contendit, ἠγερέθοντο. Nimirum, non vidit temporum rationem isto modo non constare: *Stat, et circum ipsum Duces congregabantur.* Vide supra ad ά, 37, et ad γ', 283; et infra ad δ', 434. Omnino aut retinendum, ἠγερέθονται, aut legendum ἠγερέονται, ut infra κ', 127. *Clark.* Sic MS. et edd. vett.

Ver. 232 ξείνισσεν] Recte, cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 235 Οὕς κεν ἐῢ γνοίην [Ita Editi. Nec tamen opus: Cum, οὕς κεν εὖ γνοίην, recte dici posset. Vide supra ad ά, n. 7. *Clark.* MS. Lips. habet εὖ. v. V. L.

Ver. 237 Κάςορά θ᾽ ἱππόδαμον] v. β', 23.

Ibid. πὺξ ἀγαθὸν] *Seu crudo fidit pugnam committere cestu. Aen.* V, 69.

Ver.

Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
Νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ,
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον εὔφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμηται·

" Germanos-fratres, quos mihi una peperit mater.
" An non secuti sunt Lacedaemone ex amoena?
" An huc *illi* quidem secuti sunt navibus in pontigradis;
" Nunc vero nolunt pugnam inire virorum,
" Dedecora veriti et probra multa, quae mihi sunt?
Sic dixit: hos autem iam continebat alma tellus
In Lacedaemone istic, dilecta in patria terra.
Praecones autem per urbem, deorum ferebant foedera firma,
Agnos duos, et vinum laetum, fructum telluris,
Vtre in caprino: ferebat etiam cratera splendidum
Praeco Idaeus et aurea pocula:
Excitabatque senem astans, *his* verbis;
" Surge, Laomedontiade: vocant optimates
" Troianorumque equûm-domitorum, et Achivorum aere-loricatorum,
" In campum descendere, ut foedera firma feriantur:

239 οὐκ] R. A. 2. 3. I. ἑσπ.] MS. et sic v. 5. A. 2. 3. I. ἐπέσθ. Fl. R. 243 κατέχε εν] MS. videtur esse διττογραφούμενον. Vera lectio κατέχε; nec opus τῷ ν. not. ad Il. ά, 2. ei alterius terminatio addita, ut esset κατέχεν. 244 ἐν] MS. 247 φέρε δὴ] MS. κρατῆρα] Fl. 249 ὤτρυνε] MS. Fl. recte. v. l. c. Aldus addidit ν. statim in ed. pr. 252 τάμητε] MS. sive ut sit secunda pl. quod fert contextus: sive ut ε pro αι sit scriptum, ut habuimus ῥίψε, νέοιτε pro ῥίψαι, νάιητε etc. at τάμωμεν Flor. Ald. 1. quod praetulerim.

Ver. 240 δεῦρο μὲν] Mallet *Barnesius*, δεῦρ' οἱ μὲν, *ob Emphasin, siqua faverent exemplaria*: Vide ad *ver.* 409. Sed et δεῦρο, ferri potest: Vide supra ad ά, 51.

Ver. 241 μάχην] *Al.* πόνον.

Ver. 242 ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν] Vide supra ad *ver.* 173. Pulchre admodum, unde primum exorsa est, eodem infelix desinit.

Ver. 245 οἶνον εὔφρονα] Εὔφρων h. l. dicitur active, *laetificum*. *Ern.*

Ver. 246 καρπὸν ἀρούρης] Vide infra ad ζ' 142.

Ver. 247 κρητῆρα φαεινὸν] *Cratera argenteum.*

Ver. 248 Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ] Vide supra ad ά, 51. Nam licet *alias legi posset*, Ἰδαῖος κῆρυξ, ut coniecit *Barnesius*; at languidum id valde fuisset, et invenustum.

Ver. 252 τάμηται] *Al.* τάμωμεν.

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέωνται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

« Quippe Alexander et bellicoſus Menelaus
« Longis haſtis dimicabunt de muliere:
« Victorem autem mulier et opes ſequentur:
« Caeteri vero, amicitia et foederibus firmis percuſſis,
« Incolemus *nos* Troiam glebosſam; illi autem revertentur
« In Argos aptum-equis et *in* Achaiam pulchras mulieres habentem.
Sic dixit: cohorruit autem ſenex; iuſſitque ſocios
Equos iungere; Illi vero impigre paruerunt.
Aſcendit itaque Priamus, ac lora traxit retrorſum:
Iuxtaque eum Antenor perpulchrum aſcendit currum,
Illi utique per Scaeas *portas* in campum dirigebant veloces equos.
At ubi iam venerunt ad Troianos et Achivos;
Ex equis deſcendentes in terram almam,
In medium Troianorum er Achivorum proceſſerunt.
Surrexit autem ſtatim deinde rex virorum Agamemnon,
Surrexit etiam Vlyſſes ſolers: at praecones, conſpicui

254 μαχήσονται] MS. Fl. quia Homero frequentius μαχέσομαι, quam μαχησ. fuerit forte in libris ἐγχείῃς μαχέσονται. Sed v. ad ά. 298. 257 νέονται] MS. edd. vett. Caſtell. a. 1567 Baſ. edidit νέωνται, quod alii ſecuti ſunt. recte, nempe in νέονται eſt ο longum antiqua ſcriptura: cuius exemplum habuimus ά, 46. 570. ubi vid. 259 ἐκέλευε] Fl. A. I. ἑταίροις] MS. 260 ὀτραλέως] ſcr. in Cod. tanquam eſſet ὀτραλέος. ἐπείθοντο] Fl. A. I. 262 βήσετο] Fl. A. I. 263 πεδίον ſine δ' MS. 267 ἔπειτ'] α ſuperſcr. in MS. ut alibi. 268 αὐτὰρ] MS. Fl. ſic et MS. v. 270.

Ver. 259 ῥίγησεν δ' ὁ γέρων] Cohorruit, prae metu et de filio dimicaturo, et de rerum ſumma.

Ver. 260 Ἵππους ζευγνύμεναι] Qua analogia fit δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δίδομεν, δίδομαι, δίδου, διδόναι, δόμεναι; eadem fit ζευγνῦμι, ζευγνῦς, ζευγνῦσι, ζευγνῦμεν, ζευγνῦμαι, ζευγνῦ, ζευγνύναι, ζευγνύμεναι. Et ſimiliter in verbis, iſtius formae, omnibus: ut Poëtas attente legentibus facile apparebit. Neque in His licentiae locus eſt ullus. Vide infra ad ί, 70.

Ver. 261 Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω] *Interea Reges, ingenti mole Latinus Quadriiugo vehitur curru: Aen.* XII, 161.

Ver.

ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
Καὶ Ποταμοί, καὶ Γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, τίς κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,

Res necessarias ad foedera fida Deorum cogebant, cratere autem vinum
Miscebant; ac regibus aquam supra manus fuderunt.
Atrides vero, districto manibus cultro,
Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat,
Agnorum ex capitibus abscidit pilos: at *eos* postea
Praecones Troianorum et Achivorum distribuerunt principibus.
Inter eos vero Atrides alta voce precabatur, manibus sublatis;
" Iupiter Pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime,
" Solque, qui omnia adspicis, et omnia audis,
" Et Flumina, et Tellus, et qui sub *terra* mortuos
" Homines punitis, quicunque periurium iuraverit,

270 ἔχευον] MS. Fl. 271 Ἀτρείδης δ'] MS. Ald. 2. 3. vitiose Ἀτρίδης, ut alia: et tamen imitatur Iunta. 272 μέγαν] Fl. Aldd. I. Turneb. Sic citat Eustath. ad Il. τ. p. 1182. cum in Comment. ad locum huncce habeat μέγα: quod metrum desiderat. *ibid.* ἄωρτο] MS. Fl. A. 1. quod praetulerim. consentiunt MSS. alii plures, Hesych. Suidas et alii Grammat. 273 τάμνεν] MS. 274 νεῖμον] MS. 275 τοῖσι δ'] Fl. Aldd. R. I. 279 τίνυσθον] MS. Etiam sic versus salvus. *ibid.* ὅστις] MS. Fl. Aldd. R. I.

Ver. 272 ἄορτο] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 273 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας] *Et summas carpens media inter cornua setas.* *Aen.* VI, 245. *et tempora ferro Summa notant pecudum.* *Aen.* XII, 173.

Ver. 276 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε] *Heraclides Ponticus* citat: Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων.

Ver. 277 — 284 Ἠέλιός θ' — καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα —. Ὑμεῖς μάρτυροί ἔστε, —. Εἰ μέν κεν Μενέλαον —. Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον —] *Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras; — Et Dirae ultrices. — Aen.* IV, 607. *Esto nunc Sol testis, et haec mihi Terra precanti, — Et Pater Omnipotens, et tu Saturnia Iuno — Fontesque Fluviosque voco. — Cesserit Ausonio si fors victoria Turno, Convenit Evandri victos discedere ad urbem; Cedet Iülus agris; nec post arma ulla rebelles Aeneadae referent, ferrove haec regna lacessent. Sin nostrum annuerit nobis victoria martem, — paribus se legibus ambae Invictae gentes aeterna in foedera mittant.* *Aen.* XII, 176 *etc.*

Ver. 278 καμόντας] Optime et significanter exprimit id haec vox, quod Latine dicitur, vita *functos*; pari ratione ac, Officio *functos*, Honore *functos*, Labore *functos*; et similia siqua sunt.

Ver. 279 τίνυσθον] Si scribatur τίνυσθον, perinde erit. Nam τίνω, (unde τίνυμι) in lingua *Ionica* priorem producit; licet in lingua *Attica* corripiatur: Vide supra ad β', 43. Δυϊκῷ δὲ ἀριθμῷ κέχρηται, εἰπὼν, Τίνυσθον· ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην. *Schol.*

Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι, εἵνεκα ποινῆς,
Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν

« Vos teſtes ſitis, conſervate vero foedera fida:
« Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
« Ipſe deinceps Helenam retineat, et opes omnes;
« Nos vero in navibus redeamus pontum - tranſeuntibus:
« Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
« Troiani exinde Helenam et opes omnes reddunto,
« Mulctam vero Argivis pendunto, quam convenit,
« Quaeque etiam poſteros inter homines ſit *memorata*.
« Sin autem mihi mulctam Priamus Priamique filii
« Pendere noluerint, Alexandro proſtrato;
« Tum ego etiam deinde pugnabo, gratia mulctae,
« Hic manens, uſque dum finem belli invenero.
Dixit, et fauces agnorum abſcidit ſaevo ferro:
Et hos quidem depoſuit ſuper terram palpitantes,
Anima carentes: nam vires ademerat ferrum.
Vinum inſuper ex cratere hauſtum poculis

283 ἡμεῖς] hic verſus totus abeſt a MS. in extr. pag. adſcriptus manu recentiori. Et non modo abeſſe poteſt ſalva ſententia. Nam etiam domum redeundum erat victo Paride. Quamquam Euſtathius ait, hoc dici, ut appareat caedem Menelai non ulturos Graecos. Etiam Steph. teſtatur hunc verſum a quibuſdam MSS. abeſſe. 295 ἀφυσσάμενοι] MS. ſed corr. a manu ſec. Ald. 2. 3. I. *ibid.* δεπάεσσιν] MS.

Ver. 280 μάρτυροι] Vide ſupra ad ά, 338.

Ver. 282 ἐχέτω] ἀγέτω, *Plutarch. Sympoſiac. lib.* 9.

Verſ. 286 ἀποτινέμεν] Vide ſupra ad *ver.* 279; et ad β', 43.

Ver. 287 Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται] Male haec reddidit doctiſſima *Dacier*; *payeront aux Grecs et à leurs deſcendans à jamais un tribut.* Ut recte obſervavit *Popius*.

Ver. 289 Τίνειν] Vide ſupra ad *ver.* 279; et ad β', 43.

Ver. 292 Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε] *Talibus inter ſe firmabant foedera dictis, Conſpectu in medio procerum; tum rite ſacratas In flammam iugulant pecudes. Aen.* XII, 212.

Ver 293 ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους] *Exanimiſque tremens procumbit humi. Aen.* V, 481.

Ver.

Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
 Ὡς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πω σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Ἄψ, ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Ζεύς μέν που τογε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν·
 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς·
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

Effundebant, et vota faciebant diis immortalibus.
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Troianorumque;
 " Iupiter augustissime, maxime, et immortales dii caeteri;
" Vti priores praeter foedera offenderint,
" Sic ipsis cerebrum humi fluat, sicut hoc vinum,
" Ipsorum, et liberorum: uxores vero aliis cedant,
 Sic dicebant; necdum ipsis *votum* ratum faciebat Saturnius.
Inter eos autem Dardanides Priamus verba fecit;
 " Audite me, Troiani, et bene-ocreati Achivi;
" Equidem ego abeo ad Ilium ventosum
" Retro. quia nullo modo sustinebo oculis videre
" Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
" Iupiter nimirum hoc scit et immortales dii reliqui,
" Vtri mortis finis fato-destinatus sit.
 Dixit, et in currum agnos posuit diis par vir:
Et ascendit ipse, ac lora traxit retrorsum;
Iuxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum:
Hi quidem itaque reversi, ad Ilium abibant.

296 ἀειγενέτῃσι] Fl. 302 πῶ] Fl. 304 ἐυκν.] Fl. Aldd. I. R. 306 πω] Fl. A. 1. 310 θέτω] pessime A. 2. 3. tamen I. sequitur. ut mox v. 313 προτί.

Ver. 297 Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Qua ratione, τις, hoc in loco producatur, et infra. *ver.* 319; item δίφρον, *ver.* 310; et Ἀλέξανδρος, *ver.* 329; vide supra ad ά, 51.

Ver. 698 ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 302 Κρονίων] De prosodia vocis Κρονίων, Κρονίονος, Κρονίωνος, vide supra ad ά, 397 et 265.

Ver. 303 τοῖσι δὲ] Male hic et alias edidit *Barnesius*, Τοῖσιδε. Quod est hiulcum. Vtique, si quid opus, scribendum ei fuisset non Τοῖσιδε, sed Τοῖσδε δέ.

Ver. 306 ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι] *Non pugnam aspicere hanc oculis, non foedera possum. Aen. XII,* 151.

Ver. 313 Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο] De ἀπονέοντο, vide supra ad ά, 398.

Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε·
Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.

Hector vero Priami filius et nobilis Vlysses
Locum quidem primum dimensi sunt: ac deinde
Sortes in galea aerea quatiebant prehensas,
Vter prior emitteret aeream hastam.
Populi interim supplicabant, diisque manus elevabant;
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque, Troianorumque;
" Iupiter pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime:
" Vter horum facinorum inter utrosque author fuerit,
" Hunc da interemptum subire domum Orci;
" Nobis vero rursus amicitiam et foedera rata fieri.
Sic quidem dixerunt: concutiebat vero ingens, expedite-pugnam-ciens (Hector,
Retro aspiciens: Paridis autem illico sors exiliit.
Illi deinde consederunt secundum ordines ubi unicuique
Equi veloces, et varia arma iacebant.
At circa humeros induit arma pulchra
Nobilis Alexander, Helenae maritus pulchras-comas-habentis.

318 θεοῖς ἰδὲ χ.] MS. Fl. Aldd. Iunta hic discessit, casu, ut opinor, et dedit θεοῖσι δὲ, quod ceteri secuti sunt. Eustath. utramque lectionem memorat, sed parem facit sensu. 328 ἐδύσετο] A. 2. 3. 1.

398. Caeterum inepte admodum nodum hic in scirpo quaerit Scholiastes: Διατί χωρίζεται ὁ Πρίαμος; καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὕψους κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τείχη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὁμηρικὴν λύσιν παρέχονται τὸ, Οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι. Ὅπερ ἄμεινον.

Ver. 315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον] *Campum ad certamen, magnae sub moenibus urbis, Dimensi Rutulique viri Teucrique parabant. Aen.* XII, 116.

Ver. 316 Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ] *Convenere viri, deiectamque aerea sortem Accepit galea. Aen.* V, 490.

Ver. 318 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον] *Al.* Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς, ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον.

Ver. 322 ἀποφθίμενον] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β', 43; et ad ά, 309 et 314.

Ver. 324 κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ' αὐτῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην, διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-iunctas:
Tum postea thoracem circa pectora induebat
Sui fratris Lycaonis: habilis enim erat ipsi:
Circa autem humeros suspendit ensem argenteis clavis distinctum,
Aereum; ac postea scutum magnumque solidumque:
Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,
Setis equinis comantem: terribiliter vero crista desuper nutabat:
Sumsitque robustam hastam, quae ipsius manibus apta erat.
Pari autem modo et Menelaus Mavortius arma induebat.
Hi postquam igitur ex utraque acie armari erant.
In medium Troianorum et Achivorum processerunt,
Torvum intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
Troianosque equorum-domitores, et bene-ocreatos Achivos.
At *hi* propius steterunt dimenso in loco.
Quassantes hastas, sibi invicem irati.

330 κνημίδας] Fl. *ibid.* ἔνθηκεν] MS. 332 στήθεσσι] Fl. 336 εὔτικτον] Aldd. 341 μέσον] A. 2. 3. I. 342 εἰσορέοντας] R. A. 2. 3. I. 343 ἐυκν.] Edd. vett.

Ver. 330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα etc.] *Rutulum thoraca indutus abenis Horrebat squamis, surasque incluserat auro; — laterique accinxerat ensem. Aen.* XI, 487.

Ver. 333 ἥρμοσε δ' αὐτῷ] *habilis lateri clypeus, loricaque tergo est. Aen.* XII, 432.

Ver. 334 βάλετο] Vide supra ad *ver.* 141.

Ver. 337 Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος] *Aere caput fulgens, cristaque hirsutus equina. Aen.* X, 869.

Ver. 338 ἄλκιμον ἔγχος] *validam hastam. Aen.* X, 401.

Ver. 345 Σείοντ' ἐγχείας] Legendum existimat *H. Stephanus*, Σεῖον τ' ἐγχείας. Sed perinde est, tum ad sententiam, tum ad Syntaxim. Nam quod locum hic minus aptum habere arbitratur τὸ ἀσύνδετον, in eo vero mire fallitur Vir doctissimus. Non enim rectius, sed omnino pessime, et languide admodum diceretur, σείοντε ΚΑ'Ι κοτέοντε.

Ibid. κοτέοντε] *Al.* κοτέοντες. Quod, hoc quidem in loco, non utique omni in loco, *idem* est. Vide supra ad *ά*, 566; et *β'*, 288.

Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Οὐδ' ἐῤῥηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
Ὄφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·

Prior antem Alexander emisit longam hastam,
Et feriir Atridae scutum undique aequale,
Neque perrupit aes, inflexa est enim ei cuspis
Scuto in valido: At secundus impetum fecit ferro
Atrides Menelaus, precarus Iovem patrem;
" Iupiter rex, da ulcisci, qui me prior iniuria affecit,
" Scelestum Alexandrum, et meis sub manibus doma;
" Vt quisque horrescat etiam posterorum hominum,
" Hospirem iniuria afficere, qui benignitarem exhibuerit.
Dixit, er vibratam emisit longam hastam,
Et feriit Priamidae scutum undique aequale.
Per scutum sane penetravit fulgidum rapida hasta,
Et per thoracem affabre-factum infixa est:

349 ἐνὶ] MS. sed ante ἀσπίδι. 352 χειρσὶ] MS. 355 καὶ προίει] A. 3. ibid. δολιχόσχιον] Fl. 356 πάντοσ' ἐίσην] MS. 357 ὄβριμον] MS.

Ver. 347 Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα, — Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν] *Rauco quod protinus aere repulsum, Et summo clypei nequicquam umbone pependit. Aen.* II, 545.

Ver. 348 Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν] *Al.* Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκός.

Ver. 349 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ] *Al.* Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ.

Ver. 352 Δῖον Ἀλέξανδρον] Cum vox, δῖος, proprie id denoter, quod Latine dicitur, *insignis*: vulgo hic vertunt, δῖον Ἀλέξανδρον, *scelestum Alexandrum*, nequitia scilicet *insignem*. *Eustathius* tamen et hic bonam in parrem accipit: παιδεύοντος Ὁμήρου, δεῖν τὸν σπουδαῖον ἄνδρα εὐλογητὸν εἶναι, ὡς τὰ πολλὰ, καὶ μὴ σκωπτικὸν ἐν οἷς οὐ χρή.

Ver. 353 προΐει δολιχόσκιον ἔγχος — Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε, — Καὶ διὰ θώρηκος] *Hastam iacit: illa per orbem Aere cavum triplici, per linea terga, tribusque Transiit intextum tauris opus. Aen.* X. 783.

Ver. 356 Πριαμίδαο] Vide supra ad ά, 368.

Ver. 357 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Rapidissimum hastae transitum pulcherrime et ζωγραφικῶς depingit Versus, a brevibus statim exorsus syllabis tribus. Quod cum *Barnesium* non fugeret; idem tamen eodem in loco vocem, διὰ, syllabam priorem ex *Necessitate*, si Diis placer, producere comminiscitur. Quo nihil fingi potuir ineptius. Nam in quibusdam quidem vocabulis, ubi *breves syllabae tres* concurrunt, nec in iis tamen omnibus, (vide supra ad ά, 398;) conceditur istiusmodi ex *necessitate* licentia. Atqui ut a voce διὰ, e *duabus* syllabis brevibus constanre, inchoetur versus; quae (malum) ista demum *Necessitas*! Vide supra ad *ver.* 363.

Ibid. ὄμβριμον] *Al.* ὄβριμον.

Ver.

Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.

E regione autem iuxta ile discidit tunicam
Hasta: ille vero inclinatus est, et evitavit mortem atram.
Atrides autem educto ense argenteis-clavis distincto,
Percussit attollens galeae conum: super eo vero
In triaque et quatuor frusta disruptus excidit manu.

361 Ἀτρείδης δ' ἐρυσσ.] MS. Fl. ut versus constaret, τὸ ρ in pronunciando duplicandum foret. 363 διάτρυχεν] Fl. διάτρυφθεν] MS. R. A.

Ver. 359 Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 363 Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε] *Perfidus ensis Frangitur, in medioque ardentem deserit ictu. — mucro, glacies seu futilis, ictu Dissiluit; fulva resplendent fragmina arena. Aen.* XII, 731, 740. Non assequutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, in hoc versu εἴποις ἂν σιδήρου θραυομένου ἀκούειν· τοιοῦτον γάρ τινα ἦχον ἡ τῶν λέξεων ὑπηχεῖ τραχύτης, ἐπιτηδὲς οὕτω φράζοντος τοῦ ποιητοῦ, ὀνοματοποιΐας τρόπῳ. Sunt qui hoc in versu, pro διατρυφὲν, legant διατρυφθέν. Caeterum innumeris in locis Poëtam versus sui numeros; verborumque ipsorum Sonum (vide iam supra ad *ver.* 357,) ad rei dicendae naturam quasi ζωγραφικῶς ἐκτετυπωμένην exegisse, notissimum est.

Hominibus nervis connitentis, lapidemque ingentem adversus montis devexitatem sublevantis labor, quam pulchre depictus et quasi ob oculos positus est *Odyss.* λ', 594; σκηριπτόμενος χερσίν τε, ποσίν τε, λᾶαν ἄνω ὤθεσκε. E contrario, lapidis pondere suo de monte devoluti impetus, *ver.* 596; τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. Similiter apud *Virgilium* pulcherrime exhibetur temporis praetereuntis celeritas, pedibus dactylicis; *Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Georgic.* III, 284. Idem Equi cursus; *Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. Aen.* VIII, 595. Iunonis dignitas, pedibus spondaicis; *quae Divûm incedo regina. Aen.* I, 50. Deorum maiestas, Spondaeo in quinto pede; *penatibus, et Magnis Diis. Aen.* VIII, 679. *magnum Iovis incrementum. Ecl.* IV, 49. Similiter, cauta prudentia et circumspectio; *oculis Phrygia agmina circumspexit. Aen.* VII, 68. Et a tergo longe sequentis distantia; *longo sed proximus intervallo. Aen* V, 320. Sed cadentis Motus ab initio tardior, deinde acceleratus; *iamiam lapsura, cadentique Imminet assimilis. Aen* VI, 602. Motus Senilis, labascens et impeditus; *Sed tarda trementi Genua labant. Aen.* V, 432. Ictus validi, et in numerum, incude accepti; *Illi inter sese multa vi brachia tollunt In numerum. Aen.* VIII, 452. Sonus continuus et productior, Vocalium longarum non elisarum hiatu; *gemituque et foemineo ululatu. Aen.* IV, 667. *Et longum, formose, vale, vale, inquit, Iola. Ecl.* III, 79. Item ingens nisus et molimen; *Ter sunt conati imponere Pelio Ossam. Georg.* I, 281. Praerupti siquid dicendum sit, versu in μονοσύλλαβον desinente; *insequitur cumulo praeruptus aquae mons. Aen.* I, 109. *procumbit humi bos. Aen.* V, 481. Vel, minutuli siquid et contemnendi; *Saepe exiguus mus. Georg.* I, 181. Et e contrario nonnunquam, siquid singulariter emineat, *Divûm Pater, atque hominum Rex. Aen.* I, 69. Portenti amplificatio, verborum asperitate; *Monstrum horrendum informe ingens Aen.* III, 658. Belli civilis horror, consulta verborum κακοφωνίᾳ; *Neu patriae validas in viscera vertite vires. Aen.* VI, 833. Terror repentinus, insolita vocis prosodia; *steteruntque comae, et vox faucibus haesit. Aen.* II, 774. Deliquium animi, insolita caesurae dispositione; *Et cum frigida mors anima seduxerit artus. Aen.* IV, 385. Fulcimenti mollitudo, pede quinto a syllaba brevi inchoante; *molli fultus hyacintho. Eclog.* VI, 53. Liquor inter fervefaciendum exupetans

atque

Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο·
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

Atrides autem eiulavit, ſuſpiciens in latum coelum;
" Iupiter pater, nullus deorum perniciſior alius;
" Certe ſperaveram *me* ulturum Alexandrum de iniuria:
" Nunc autem mihi in manibus fractus eſt enſis; mihique haſta
" Emiſſa eſt manibus irrita, neque ſum aſſecutus ipſum.
Dixit, et irruens galea *eum* prehendit ſetis-equinis-denſa,
Trahebatque converſus ad bene-ocreatos Achivos:
Praefocabat autem eum acu-pictum ligamen tenero ſub iugulo.
Quod ipſi ſub mento retinaculum adſtrictum erat galeae.
Et pertraxiſſet utique, et immenſam tuliſſet gloriam,
Niſi cito ſenſiſſet Iovis filia Venus,
Quae ipſi rupit lorum bovis vi occiſi:
Inanis autem galea ſimul ſequebatur manum robuſtam.
Eam quidem tum heros ad bene-ocreatos Achivos
Proiecit contorquens, ſuſtuleruntque delecti ſocii.
At ille iterum irruit interficere cupiens

366 τίσασθαι] MS.R. 368 παλάμηφι] R. 370 μετ' εὐκν.] Fl.R. Aldd. 372 ὑπὸ] R.

atque effluens, ſyllaba ad finem verſus exuperante; *Aut dulcis muſti Vulcano decoquit humorem. Georg.* I, 295.

Ver. 366 τίσεσθαι] *Al.* τίσασθαι. Ex verſu 28vo, ut videtur; φάτε γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.

Ver. 367 ἐν χείρεσσ' ἐάγη] *Plutarch. Sympoſiac. lib.* 9. *Prob.* 13, et MSS. nonnulli, ἐν χείρεσσιν ἔαγη.

Ver. 369 κόρυθος λάβεν] Quaerit hic ineptiſſime Scholiaſtes, quare *Enſem* potius non arripuerit *Paridis*. Quaſi vero, inter pugnandum, omnia eſſent aeque factu facilia.

Ver. 371 πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν] Ad perſonam quam convenientiſſime.

Ver. 372 Ὅς οἱ] Qua ratione, ὃς, hic producatur; item βοὸς, infra, *ver.* 375; et θεὸς, *ver.* 381; et μιν, *ver.* 386; vide ſupra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 375 ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο] Τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ γήρᾳ διαλυομένων, ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς, εὔτονον, τὸ δέρμα καὶ στρυφνὸν [fortaſſe στιφρὸν] γίνεσθαι. τὰ δὲ ὑπὸ θηρίων δηχθέντα, — καὶ τοῖς δέρμασι φλιδᾷν καὶ ῥαίνεσθαι. *Plutarch. Sympoſiac. Lib. II. Probl.* 9.

Ver. 378 κόμισαν] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver.

Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη,
Ῥεῖα μάλ', ὥςε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
Καδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηώεντι.
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν·
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλὰ, μάλιςα δέ μιν φιλέεσκε·

Hasta aerea: hunc autem eripuit Venus
Facile valde, utpote dea: cooperuitque caligine multa;
Collocavitque in thalamo suaveolenti, fragrante suffimentis.
Ipsa autem Helenam vocatura abiit: hanc autem invenit
Turri in alta, circumque Troades abunde erant:
Manu vero, odora veste concussit prehensam:
Anui autem eam similis facta grandaevae allocuta est
Lanificae, quae ipsi Lacedaemone habitanti
Carpebat lanas pulchras, maximeque ipsam diligebat:

383 ἐκίχανεν] MS. Fl. Aldd. R. 1. 388 ἤσκει] MS. sed ει est in litura, et a manu secunda, et supersunt vestigia τοῦ ν.

Ver. 380 Ἔγχεϊ χαλκείῳ] Ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν ἡρώων τὰ ὅπλα ὁμοίως χαλκᾶ ἦν πάντα, μαρτυρεῖ μοι καὶ Ὁμήρου —. Βεβαιοῖ δὲ καὶ ἄλλως μοι τὸν λόγον, ἐν Φασηλίδι ἀνακείμενον, ἐν Ἀθηνᾶς ἱερῷ, τὸ δόρυ Ἀχιλλέως. καὶ Νικομηδεῦσιν, Ἀσκληπιοῦ ναῷ, μάχαιρα ἡ Μέμνονος. Καὶ τοῦ μὲν ἥ τε αἰχμὴ καὶ ὁ σαυρωτὴρ, ἡ μάχαιρα δὲ καὶ διὰ πάσης, χαλκοῦ πεποίηται. Ταῦτα μὲν δὴ ἴσμεν ἔχοντα οὕτως. *Pausan. Laconic. lib.* 3. *c.* 3. *Clark.* v. ad ά, 236.

Ibid. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη] Itaque foedus deinceps fractum eo praetextu, quod *evaserit* scilicet, nec *interfectus* fuerit *Paris.*

Ver. 385 νεκταρέου ἑανοῦ] Ἑανὸς *Peplum.* (inquit vir doctissimus *Phil. Labbe*) mediam habet *Ancipitem*; quod ut pleraque alia, omiserunt observare vulgares Prosodiographi. Corripitur, *Iliad.* γ', *ver.* 419: Producitur vero, *Iliad.* ψ, *ver.* 254, et alibi. *Thesaur. Prosod. pag.* 48. At, siquid ego iudico, tota via erravit Vir doctissimus. Qui enim loca omnia, in quibus haec vox occurrit, contulerit; *viz.* Iliad. γ', 385, 419; ί, 734; θ', 385; ξ', 178; π', 9; σ', 352, 612; φ', 507; et ψ', 254; inveniet, (id quod a nemine occupatum memini) nomen substantivum, ἑανὸς *Peplum*, quod est a verbo ἕννυμι, mediam *semper corripere*; at nomen adiectivum, ἑανὸς *subtilis*, quod equidem ab alia esse origine crediderim, mediam *semper producere.* Atque hinc iterum in transcursu, (quod ex prosodia vocis, καλὸς, supra observaveram, ad β', *ver.* 43,) videor mihi colligere, Hymnum illum in *Venerem*, ubi adiectivum ἑανὸς mediam corripit, *ver.* 63. non utique *Homeri* esse, sed Scriptoris cuiusdam longe recentioris. Induxit autem, ut opinor, in errorem virum doctissimum *Phil. Labbeum* versio quorundam latina; qui in versu isto, *Iliad.* ψ', 254, (nomen id adiectivum arbitrati, quod erat substantivum, contra, quod erat adiectivum, vocabulum ἑανῷ, quod erat vertendum [*Tenui,*] voce [*Peplo*] reddiderunt; et Αὐτὶ quod erat [*Linteo*] vertendum, id contra [*Subtili*] verterunt.

Ver. 388 ἤσκειν εἴ. κ.] De ν quod tertiae ἤσκει contra legitimam rationem, quae eius accessionem in contractione tali respuit, tamen accessit, more Dorum, quam etiam Attici imitantur, ut Aristophanes et alii, vid. Eustath. ad Od. ί, p. 1182, ubi de hoc ipso loco agit, sive potius Heraclides Grammaticus subtilis, cuius excerpta ponit. *Ern.*

Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι·
Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν, οὐδέ κε φαίης
Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
Ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
Εἴ τις τοὶ καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

Huic se cum assimilasset, allocuta est Diva Venus:
" Huc veni: Alexander te vocat domum redire:
" Ille ipse in thalamo et tornatis lectis,
" Tum pulchritudine splendens, tum vestibus: neque dixeris
" Cum viro congressum-armis illum rediisse, sed ad choream
" Ire, vel a chorea modo cessantem sedere.
Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:
Atque ut vidit deae perpulchrum collum,
Pectoraque desiderabilia, et oculos vibranti-splendore-coruscantes,
Expavit inde, verbaque fecit, dixitque:
" Improba, quid me his cupis decipere?
" An in aliquam me ulterius urbium bene-habitatarum
" Abduces, vel Phrygiae, vel Maeoniae amoenae,
" Si quis tibi et illic amicus, articulate-loquentium hominum?

399 ἠπεροπεύεν] Fl. A. I. 400 πῇ] Fl. A. I. etc. MS. ut editum hic est. *ibid.* προτέρω] superscr. a m. vet. in MS. σω. 401 ἄξεις] F. A. I. ceterae sine interrogationis nota, praeterquam in Fl. ubi est post ἐρατεινῆς.

Ver. 389 Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε] Cum vocula μιν, duriuscule hic referatur ad προσεφώνεε; (quanquam similis fere verborum collocatio iam supra occurrit, *ver.* 386; itemque alibi, ut β', 795, et praeter ἐεισαμένη, quo referatur, nihil habeat; verbum autem, ἐεισαμένη, in *Voce Media*, iam plene id exprimat, quod latine dicitur, *quum SE assimulasset* (vide supra ad γ', 141;) ut supervacanea adeo videri possit vocula ista, μιν: prope fuit ut crederem, Poëtam scripsisse, τῇ μὲν ἐεισαμένη. Veruntamen, quoniam pluribus in locis eadem occurrit loquendi ratio, istisque in locis omnibus scriptum sit μιν, nihil ausim mutare.

Ver. 390 Δεῦρ' ἴθ'] Ita restituit *Barnesius*. Recte, ut mihi quidem videtur. *H. Stephanus* aliique ediderant, Δεῦρ' ἴτ'. *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ver. 391 Κεῖνος ὅγ' —, Κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν] *Et nunc ille Paris — Maeonia mentum mitra crinemque madentem Subnexus. Aen.* IV, 215.

Ibid. καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι] *Al.* καὶ δινωτοῖς λεχέεσσι.

Ver. 392 Κάλλεΐ τε στίλβων] *Athenaeus* interpretatur, Μύροις ἀλειφόμενος, *Lib.* 1. *cap.* 15.

Ver 396 θεᾶς περικαλλέα δειρὴν] *Avertens, rosea cervice refulsit. Aen.* I, 406.

Ver. 398 ἔκ τ' ὀνόμαζε] *Nomine clamat. Aen.* IV, 674.

Ver. 400 Ἦ πῄ με] Vulg. Ἦ πῇ με. Minus recte. Non enim interrogativum est istud πῇ, sed Ἦ.

Ver.

Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει συγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·

" Num, quia nunc nobili Alexandro Menelaus
" Victo, vult odiosam me, domum abducere;
" Ideo iam nunc huc dolos-struens advenisti?
" Sede apud ipsum profecta; deorum vero abrenuncia vias:
" Neque unquam tuis pedibus revertaris in Coelum,
" Sed semper iuxta illum aerumnas-perfer, et ipsum serva,
" Donec te vel uxorem fecerit, vel ille ancillam.
" Illuc autem ego non ibo, (reprehensu-dignum utique esset)
" Illius ornatura lectum: Troades sane me postea
" Omnes vituperabunt: sustineo vero dolores immensos animo.
Hanc autem irata allocuta est diva Venus;
" Ne me irrites, misera: ne irata te deseram,
" Tantumque te odio habeam, quantum iam mirifice amavi:

403 τοὔνεκα] Fl. A. I. R. T. 411 Pseudodidymus notat alios habere πορσανέουσα, quod etiam in edd. quibusdam, sed non veteribus, expressum est. 415 ἔκπαγλα φίλησα] MS.

Ver. 403 Οὕνεκα δὴ νῦν —;] Verti hunc versum, *Num quia etc.* ne in Versione appareret *Disiunctio* (ver. 400 et 403,) quae in ipsis Poëtae verbis nulla est.

Ver. 404 συγερὴν ἐμε] Optimo artificio *Helenem* semper inducit dedecus suum profitentem.

Ver. 405 δολοφρονέουσα] *simulata mente locutum. Aen.* IV, 105.

Ver. 407 Μηδ' ἔτι] Ita *H. Stephanus* recte legendum existimavit. *Vulgg.* Μηδ' τι.

Ver. 409 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην] Vox, ὅγε, nequaquam hic supervacanea est, sed elegantissimam tum in Graeco tum in Latino sermone emphasin habet, quam Linguae Recentiores prorsus ignorant. *Odyss.* β', 326. Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος, Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν. Item *Hesiodus*, Ἐργ. Ἡμερ. I, 224, Ἤ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος· et 320, Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται, Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται. Similiter *Virgilius*: *Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto, Nunc dextra ingeminans ictus, nunc* Ille *sinistra*. Item *Horatius*: *— nec dulces amores Sperne puer, neque* Tu *choreas. Carm. lib.* I. *Od.* 9. Et *Seneca*: *— sive me altorem vocas, Seu* *Tu parentem —. Herc. Fur. ver.* 1248. Non haec versus gratia intrusa; sed singularem habent et in Graeca lingua, et in Romana, elegantiam. *Clark.* Haec sumta sunt e Bentleii nota ad Horat. Carm. I, 9. Plura diximus ad Callim. H. in Dian. 115. ubi hanc vocem Callimacho e MSS. et edd. vett. restituimus, pro qua irrepserat ἢ ὅτε. *Ern.*

Ver. 411 Κείνου πορσυνέουσα] De huius vocis et similium prosodia, vide supra ad α', 309, 314, 338; et infra ad ζ', 424.

Ver.

Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
  Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο·
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
Ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
  Ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου,
Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχεϊ, φέρτερος εἶναι·
Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε

" In medio autem utrorumque ſtruam odia pernicioſa
" Troianorum et Danaorum: tu vero malo ſaro pereas.
  Sic dixit: timuit vero Helena Iove prognata;
Ivitque cooperta peplo candido ſplendido,
Tacite; omneſque Troadas latuit: praeibat autem Dea.
Hae vero ubi *in* Alexandri domum pulchram venerunt,
Ancillae quidem deinde velociter ad munera *ſua* convertebantur:
Ipſa autem in altum thalamum aſcendit nobiliſſima mulierum.
Ei autem ſellam prehenſam amans-riſum Venus,
Ex adverſo Alexandri dea depoſuit ferens:
Ibi ſedit Helena, filia Iovis Aegiochi,
Oculis averſis: virumque obiurgavit *hac* oratione:
" Veniſti ex bello: urinam illic periiſſes,
" A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
" Certe quidem antea gloriabaris, bellicoſo Menelao,
" Tuiſque viribus et manibus, et haſta, *te* praeſtantiorem eſſe:
" Sed vade nunc provoca bellicoſum Menelaum
" Rurſus pugnare contra: At te ego

416 μητίσομαι] MS. A. 2. 3. 418 ἔδδεισε] Fl. A. I. R. 424 φιλομειδὴς] MS. Fl. A. I. R. 429 ὡς] A. 2. 3. 430 εὔχεα] Fl. A. I.

Ver. 419 ἑανῷ] Vide ſupra ad *ver.* 385.

Ver. 422 τράποντο] Vide ſupra ad ά, 199; et ad γ', 141.

Ver. 427 πάλιν κλίνασα] Vide ſupra ad ά, 309.

Ver. 429 πρότερος] *Al.* πρότερον. Quod perinde eſt.

Ver. 432 ἴθι νῦν προκάλεσσαι] Sic apud *Martialem*; *I, fuge: ſed poteris tutior eſſe domi*

Ver. 433 ἀλλὰ σ' ἔγωγε Παύσασθαι] Προσποιεῖται δὲ καὶ κήδεσθαι αὐτοῦ, κολακευτικώτερον διὰ φόβον δηλαδὴ, ἐν οἷς φησιν, Ἀλλά σε κέλομαι παύσασθαι, inquit *Euſtathius*. Videtur tamen hoc mihi, non aſſentandi, ſed ignaviam exprobrandi cauſa dictum. Hoc enim eſt quod reſpondet

Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀφραδέως, μήπως τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν συν Ἀθήνῃ·
Κεῖνον δ᾽ αὖτις ἐγώ· παρὰ γάρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐδ᾽ ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
Νήσῳ δ᾽ ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ὥς σέο νυν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών, ἅμα δ᾽ εἵπετ᾽ ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
Ἀτρείδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικώς,

" Cessare moneo, neque flavum Menelaum
" Contra, bellum bellare, et pugnare
" Temere; ne forte ab ipso hasta interficiaris.
Hanc autem Paris verbis respondens est allocutus;
" Ne mihi, mulier, acerbis opprobriis animum incessas.
" Nunc quidem enim Menelaus vicit cum Minerva:
" Illum vicissim ego *forte alias vincam*; nam dii adsunt et nobis.
" Sed age in gratiam redeamus concumbentes;
" Non enim unquam me sic amor mentem complexus est,
" Ne *tunc quidem*, quando te pridem Lacedaemone ex amoena
" Navigabam rapta in transeuntibus - pontum navibus,
" Insula vero in Cranaë iunctus sum amore et concubitu;
" Sicut te nunc amo, et me dulce desiderium capit.
Dixit, et praeibat in lectum ascendens, simulque sequebatur uxor:
Hi quidem igitur in perforatis cubuerunt lectis.
Atrides vero [*Menelaus*] per turbam vagabatur, ferae similis,

434 *παύεσθαι κέλευομαι*] MS. 437 *προσέειπεν*] MS. recte. 438 *ἔνισπε*] A. 2. 3. I. R. etc. restituit bene *ἔνιπτε* Barnes. 439 *ἐνίκησε*], Fl. A. I. R. recte.

spondet Paris, *ver.* 438. *Μή με χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.*

Ver. 434 *Παύσασθαι κέλομαι μηδὲ — πολεμίζειν*] *Desiste manum committere Teucris. Aen.* XII, 60.

Ver. 438 *ἔνιπτε*] *Al.* *ἔνισπε.* Vt *Eustathius* in textu. Sed ex commentario liquet eum legisse, *ἔνιπτε.* *Clark.* Contextus interpositus Commentariis Eustathii, male Eustathio tribuitur, cum saepe discrepet a Commentariis. Ab editoribus e libro, incertum est quo, sumtus est. *Ern.*

Ver. 439 *ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ*] *Al.* *ἐνίκησε ξὺν Ἀθήνῃ.*

Ver. 442 *ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν*] Veterum nonnulli legebant: *φρένας ἔρος ἀμφεκάλυψεν·* voce, *φρενας*, in caesura ultimam producente.

Ver. 443 *πρότερον*] *Al.* *πρῶτον.*

Ver. 447 *ἄρχε*] Edidit *Barnesius* *ἦρχε.* Ex coniectura. Quod tamen nihil quicquam immutat.

Ver. 449 *Ἀτρείδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικώς*] ita primus edidit *Barnesius*, ex *Eustathio* et *Scholiis*, et MSS., et ex

Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Sicubi conſpicaretur Alexandrum divina-forma-praeditum.
Verum nullus poterat Troianorum inclytorumque auxiliatorum
Oſtendere Alexandrum tunc bellicoſo Menelao:
Nec enim propter amicitiam abſcondiſſent, ſi quis vidiſſet.
Aeque enim ipſis omnibus odio erat, atque mors atra.
Inter hos autem locutus eſt rex virorum Agamemnon;
« Audite me, Troiani, et Dardani, et auxiliatores;
« Victoria quidem manifeſta eſt bellicoſi Menelai:
« Vos igitur Argivam Helenam et opes cum ipſa
« Reddite, et mulctam perſolvite, quam oportet,
« Quaeque et poſteris hominibus memoretur.
Sic dixit Atrides: comprobabant autem caeteri Achivi.

libro ἑ, *ver.* 528. Alii legunt, ἀν' ὅμιλον φοίτα. Quod eſt hiulcum. Attamen, cum perturbationem hic *Menelai* maximam, motumque turbidum valde, inconditumque ac concitatum, deſcribat Poëta; aiatque *Euſtathius*, συντομωτάτη δὲ ἐπιτηδὲς καὶ ἀνεπεξέργαστος καὶ αὕτη ἡ παραβολὴ, συντροχάζοντος οἷον τοῦ ποιητικοῦ λόγου τῷ Μενελάῳ ἰχνηλατοῦντι τὸν φυγάδα Πάριν καὶ σπεύδοντι· ſubit mihi nonnihil quidem dubitationis, annon hiulcum illud, ἀν' ὅμιλον φοίτα, et legerit *Euſtathius*, et conſulto fortaſſe ſcripſerit *Homerus*. *Clark*. Mera haec argutatio eſt. ἐφοίτα habet etiam MS. Lipſ.

Ver. 490 Εἴ που ἐσαθρήσειεν] *Solum denſa in caligine Turnum Veſtigat luſtrans, ſolum in certamina poſcit.* *Aen.* XII, 466.

Ibid. Ἀλέξανδρον θεοειδέα] Pronunciabatur θεοειδῆ. Quomodo et poſtea ſcribi coeptum eſt.

Ver. 559 ἀποτινέμεν] Vide ſupra ad β', 43.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς Δ' ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι. Διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθών, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου. Καὶ Ζεὺς προτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην. ἡ δὲ παραγενομένη πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παραστασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων, ἐπιπλήσσει· καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Ἐπιγραφαί.

Ὁρκίων σύγχυσις. Ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

Ἄλλως.

* Ἐπιπώλησις. * Vide ver. 231 et 250.

Ἄλλως.

Δέλτα, θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι

Dii interim apud Iovem sedentes consultabant
Aureo in pavimento; interque hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat; illi autem aureis poculis

3 χρυσείοις] R. A. 1. *ibid.* δεπάεσσιν] Fl.

Ver. 1 Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ] Virgilius: *Panditur interea domus Omnipotentis Olympi Conciliumque vocat Divûm Pater atque hominum Rex Sideream in sedem.* *Aen.* X, 1.

Ver. 3 τοὶ δὲ χρυσέοις] Pronunciabatur χρυσοῖς. Prima enim corripi non potest. Vide supra ad β', 268. *Clark.* Clar. *Riccius* Diss. Homer. XLI. p. 235. aliud agebat, cum hunc locum de hominibus et humanis conviviis caperet: et hinc pocula tantum aureis laminis inducta suspicaretur. Deorum omnia sunt apud poëtas aurea. *Ern.*

Δειδέχατ' ἀλλήλȣς, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη.
Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι ἐσορόωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτȣ͂ κῆρας ἀμύνει·
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλȣ Μενελάȣ·
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·

Excipiebant altet alterum, Troianotuin urbem aſpicientes.
Tum continuo conabatur Saturnius itritare lunonem,
Motdacibus verbis *ſubdole et* per comparationem loquens:
« Duae quidem Menelao adiutrices ſunt deatum,
« Iunoque Argiva, et auxiliatrix-potens Minerva:
« At enim ipſae ſeorſum ſedentes, aſpicientes
« Oblectantur; huic veto [*Paridi*] riſum-amans Venus
« Semper adeſt, et ab ipſo fata repellit:
« Et nunc conſervavit putantem *ſe* moriturum.
« Sed victoria quidem, bellicoſi Menelai:
« Nos igitut conſultemus, quem exitum habiturae ſint hae res:

6 παρακλήδην] MS. v. β', 636. 10 φιλομειδὴς] MS. Fl. A. 3. ut γ', 424.

Ver. 4. Δειδέχατ' ἀλλήλȣς] Ἤτοι ἐδεξιοῦντο, προπίνοντες ἑαυτοῖς, ταῖς δεξιαῖς. — τῇ δεξιᾷ διδȣ̀ς τὸ ποτήριον. *Athenaeus lib.* I. *cap.* 11. Προέπινον δ' ἀλλήλοις ȣ̓χ ὥσπερ ἡμεῖς, (τȣ͂το γὰρ προεκπιεῖν ἐςιν,) ἀλλὰ μεςὸν τὸν σκύφον· Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα. *Id. lib.* 5. *cap.* 4. Κυρίως ἐςὶ τȣ͂το, [προπίνειν,] τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτȣ͂ δȣ͂ναι πιεῖν. — Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα. Πληρȣ͂ντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις, μετὰ προσαγορεύσεως. *Id. lib* 11. *cap.* 14. Virgilius: *Primaque libato, ſummo tenus attigit ore; Tum Bitiae dedit; — ille impiger hauſit Spumantem pateram. Aen.* I, 741.

Ver. 6. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην] Ὀρθῶς προεῖπεν, ὅτι ἐρεθιςικὸς ὁ λόγος ἔςαι καὶ χλευαςικὸς, καὶ παραβλητικός. Et paullo ſuperius: Οὐκ ἔςιν ἁπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ' ȣ̔́τως ἐρεθιςικὴ καὶ κέρτομος, ὡς προεῖπον. Δύο μὲν Μενελάῳ, μία δ' Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ ἡ μὲν Ἥρη, ὡς Ἀργεία, τῷ Μενελάῳ ἐπαρκεῖν ὀφείλȣσα· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ὡς Ἀλαλκομενηίς. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, φιλομειδὴς, καὶ ȣ̓κ ἀπ' Ἰλίȣ. Καὶ ὅμως αἱ μὲν νόσφι τȣ͂ Μενελάȣ κάθησθε· ἡ δὲ ἀεὶ παρμέμβλωκε. Καὶ αἱ μὲν, θεωραὶ εἰς τέρψιν τῶν ἀγώνων, ἡ δὲ αὐτȣ͂ κῆρας ἀμύνει συμπαραμένȣσα, καὶ νῦν ἐξεσάωσεν. *Porphyrii Quaeſt. Homeric.* 16. *Ariſtophanes* voce, διαβάλλεται, (*Avibus, ver.* 1647) in eandem fere ſententiam utitur, (ſi Scholiaſti in *Ariſtophanem* fides ſit) ac *Homerus* hoc in loco voce παραβλήδην, ſiquidem παραβλήδην *ſubdole*, ſive ἀπατητικῶς, interpteteris. Denique, quidni παραβλήδην ita accipiatur, quomodo Latini dicunt, *limis oculis intuens*?

Ver. 8 ἀλαλκομενηῒς] Quoniam ptaeceſſit Ἥρη τ' Ἀργείη, in eam ſententiam propendeo, ut legatur Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη, ad conſervandam analogiam. Ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη. *Schol.*

Ver. 10 Τέρπεσθον] *Porphyrius*, loco iam citato, videtur hanc vocem in *ſecunda perſona* accepiſſe; ut ſit, *Oblectamini*; Αἱ μὲν νόσφι τȣ͂ Μενελάȣ κάθησθε.

Ibid. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη] *Venus*, (*nec te ſententia fallit*) *Troianas ſuſtentat opes. Aen.* X, 608.

Ver. 12 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν] Itaque foedus deinceps fractum eo praetextu, quod *evaſerit* ſcilicet, nec *interfectus* fuerit *Paris*.

Ver.

Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος·
Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
Ἱδρῶθ', ὃν ἴδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακά, τοῖό τε παισίν.
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

" Vtrum rursus bellumque perniciosum et certamen grave
" Excitemus, an amicitiam inter utrosque conciliemus.
" Quod si ita hoc omnibus gratum et iucundum sit,
" Omnino utique habitetur urbs Priami Regis,
" Retro autem Argivam Helenam Menelaus abducat.
Sic dixit: Compressis vero labris gemebant Minervaque et Iuno,
Propinquae hae utique sedebant, malaque Troianis cogitabant.
Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Iovi patri, ira enim ipsam saeva tenebat:
Iuno vero non continuit *in* pectore iram, sed respondit;
" Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Quomodo vis vanum reddere laborem et sine fructu
" Sudorem, quem sudavi prae labore? defatigati sunt mihi et equi
" Copias cogenti, Priamo mala, eiusque filiis.
" Fac; at nequaquam omnes comprobamus dii caeteri.
Huic autem valde indignatus respondit nubes-cogens Iupiter;

15 καὶ] in MS. adscript. a m. rec. 27 καί μοι] R. A. 2. 3. I.

Ver. 18. Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο] Pronunciabatur, οἰκοῖτο· Caeterum *Barnesius* hic edidit, μήν. Quod tamen nihil opus: Vide ad ά, 51. Optimeque respondet μὲν, sequenti isti δέ.

Ver. 20 ἐπέμυξαν] Veteres de sensu huius vocis non consensere: Alii interpretati sunt ita, ut latina versio habet, quod sequuntur scholia Pseudo-Didymi, et inedita Lips. etc. alii de irrisione ceperunt, ut Hesych. ἐπέμυξαν, ἐπεμυκτήρισαν, et Suidas. Analogia linguae utrique rationi favet. v. Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 253. Sed contextus et h. l. et Il. θ', 457. priori interpretationi favet. *Ern.*

Ver. 21 Πλησίαι αἵγ' ἥσθην] Qui istud γε omiserit, sentiet tandem quam *ad sententiam* plane non sit supervacaneum. *Clark.* de versu v. ad θ' 457.

Ver. 24 Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε] *Tum regia Iuno Acta furore gravi; Quid me alta silentia cogis Rumpere?* Alii hic legunt: Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε. Quod perinde est.

Ver. 27 Ἱδρῶθ' ὃν ἴδρωσα] Qua ratione, ὃν, hic producatur; vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 30 νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἕρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς, πόλιν ἐξαλαπάξαι
Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι·

" Improba, qui tibi Priamus Priamique filii
" Tanta mala faciunt, quod indesinenter cupis
" Ilii evertere bene-aedificatam urbem?
" Quod si tu, ingressa portas et muros altos,
" Crudum voraveris Priamum Priamique filios,
" Caeterosque Troianos; tunc fortasse iram saturaveris.
" Fac, quomodo vis: ne haec contentio posthac
" Tibi et mihi magna concertatio inter utrosque sit.
" Aliud autem tibi dicam, tu vero in praecordiis repone tuis;
" Si quando et ego ardens, urbem exscindere
" Aliquam voluero, ubi tibi dilecti homines nati sunt,
" Ne remoreris meam iram, sed me permittas:

33 ἐυκτίμενον] Fl. 41 ἐγγεγάασι] Fl. A. 1. 3. quae mutatio est frequens in verbis huius compositionis.

Ver. 31 Δαιμονίη] Vide supra ad β', 190.

Ibid. τί νύ σε Πρίαμος] *Quid meus Aeneas in te committere tantum, Quid Troës potuere? Aen.* I, 235.

Ver. 35 Ὠμὸν βεβρώθοις] Hinc apud *Xenophontem*: Τούτους, ἤν πως δυνώμεθα, καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν. Κύρου Ἀναβάσ. *lib* 4. *sub finem.* Et, — τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν. Ἑλληνικ. *lib.* 3.

Ver. 39 σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν] Vid. ad ά, 297.

Ver. 41 Τὴν ἐθέλω] Videntur mihi hoc minus recte accepisse ii, qui vertunt: *Quam volo*. Constructio enim huiusmodi est: *Si quando et ego vehementer urbem exscindere istam* (scil. *aliquam* istarum) *voluero*, etc. *Clark*. Simplicissimum fuerit, τὴν accipere dictum pro τινα. Sin malis significare ταύτην, quod et ipse praetulerim, innuit Argos.

Ibid. ἐκγεγάασι] *Al.* ἐγγεγάασι.

Ver. 42 διατρίβειν] Vide supra ad ά, 309.

Ibid. ἀλλά μ' ἐᾶσαι] Foedissime in hoc vocabulo *Homerum* permultis in locis deturpavit *Barnesius*, scribendo ἐάσσαι, ἐάσσω, et similia; quae erant omnino scribenda, ἐᾶσαι, ἐάσω, etc. Ignoravit nimirum vir eruditus, vocem ἐάω, (aliasque item omnes in αω *purum* desinentes,) secundam et in Futuro et in Aoristo primo *Semper* producere. Liquet hoc ex Scriptoribus scenicis, quorum elocutio *Sermoni* propior est, et quibus proinde poëtica illa literarum geminatio rarius est licita. Οὔ φησ' ἐᾶσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς. *Sophocl. Aiac. v.* 1344. Οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς. *Id. Electr. v.* 631. Οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι. *Eurip. Phoeniss. v.* 1583. Ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα. *Ibid. v.* 978. Μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν. *Id. Medea, v.* 340. Καί μ' ἐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασε σου. *Id. Alcest. v.* 621. Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι. *Aristoph. Nub. v.* 697. Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω, ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι. *Id.* Ἐκκλησιαζ. *v.* 239.

Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
Αἲ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάων μοι πέρι κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρή,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

" Etenim ego tibi *urbem hanc* dedi volens invito animo.
" Quae enim sub soleque er coelo stellifero
" Habitantur urbes terrestrium hominum,
" Harum a me maxime ex animo honorabatur Ilium sacrum,
" Et Priamus et populus hastae - fraxineae - periti Priami.
" Non enim mihi unquam ara carebat epulis convenientibus,

47 ἰϋμμελίω] R. A. 1.

v. 239. Οἶνον δὲ πίνειν ἐκ λάσω Πράμνιον. *Id. apud Athenaeum lib.* 1. *c.* 23. Quae virum doctum hic in errorem induxerunt, huiusmodi sunt:

1*mo*. *Certissimum*, inquit, τὸ λάσω, *mediam corripere, vel ex unico hoc loco*, Odyss. φ', 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην. At non advertit vir eruditus, syllabas εα hic in unam coalescere; et pronunciatum fuisse, Οὐκ ἄσουσιν ἐμοί: eadem ratione scilicet, ac in sequentibus: Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν. τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη. *Iliad.* ε', 256. Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο. *Ibid.* κ', 344. Ἄψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο *Ibid.* τ', 402. Similiter apud Latinos: *Uno eodemque igni. Virgil. Eclog.* VIII, 81. *Una eademque via. Aen.* X, 487. *Uno eodemque tulit partu. Aen.* XII, 847.

2*do*. Qua ratione vir eruditus supra, in γ', *ver.* 223, recte edidit ἐρίσσειε· quod olim scriptum fuerat ἐρίσειε; eadem ratione et hic λάσσαι restituendum existimavit, quod olim scriptum fuerat λᾶσαι. At horum duorum vocabulorum longe diversa est ratio. Nam innumera sunt verba in ίζω et άζω, quae penultimam et Futuri et Aoristi primi semper corripiunt; *nonnulla* etiam in άω *impurum* desinentia, ut γελάω γελάσω. At quae in άω *purum* desinunt, ut ἐάω, βοάω, ἰάομαι, θεάομαι: ea omnia et Futurum et Aoristum semper producunt. Vide supra ad ά, 67.

3*tio*. Fraudem (ut opinor) viro erudito fecit versiculus iste, *Iliad.* κ', 299; Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ' ubi, ex supra dictis, manifesto legendum, Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ. Similis error irrepserat, ex ignorata prosodia, *Odyss.* λ', 303; Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι· quo in loco ipse *Barnesius* recte restituit, τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι· Denique similis error etiamnum insedit, *Iliad.* ά, 124; καὶ ἐντύνοντο ἄριστον· et *Odyss.* π', 2; Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ. quibus in locis necessario legendum est, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον, et, Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ. Nam ἄριστον, *prandium*, primam producit: Ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας. *Theocrit. Idyll.* XV, 146. * Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν *Aristoph. Equit.* 812. ὀπτ' ἄριστον παραθήσει. *Id. Vesp.* 611. Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ. *Id. Avib.* 1601. Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἔνθ' ἥδιστα μάσασθαι. *Id. Pace*, 1280. Δρᾶ ταῦτ' ἵν' ἀριστᾶτε· *Id.* Ἐκκλησιαζ. 468. Et apud *Athenaeum, lib.* 1. *c.* 9, recte scriptus occurrit versus ipse *Homericus*, Ἐντύνοντ' ἄριστον· *Odyss.* π', 2.

Ver. 43. Δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ] Δοκεῖ δέ πως ἐναντίον εἶναι τὸ ἑκὼν, τῷ ἀέκοντί γε θυμῷ. inquit Scholiastes. Διὸ καλῶς [immo vero *ineptissime*] ὁ Τρύφων, συναλείψας καὶ ἀποστρέφων τὸ ᾶ ἐν τῷ δῶκα, συνάπτει τὸ ἀεκὼν, ἵν' ᾖ, δῶκ' ἀέκων ἀέκοντί γε θυμῷ.

Ver. 44 οὐρανῷ ἀστερόεντι] *Stellantis regia coeli, Aen.* VII, 210. *Coelum stellis fulgentibus aptum. Aen.* XI, 202.

Ver. 45 Ναιετάουσι] Vide supra ad β', 648.

Ver. 48 Οὐ γάρ μοι ποτὲ] *Evertere gentem Immeritam visum superis. Aen.* III, 2.

Ibid. δαιτὸς ἐΐσης] Vide supra ad ά, 468. *Clark.* Hic quidem locus est classicus adversus eos, qui a partitione ciborum

* Vide infra ad ζ', 146.

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἤ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
Τάων ἔτι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, ἐδὲ μεγαίρω.
Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
Οὐκ ἀνύω φθονέεσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεστον.
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ὅνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιὲς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.

"Libationeque, nidoreque: hunc enim fortiti sumus honorem nos.
Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Iuno;
"Certe mihi tres quidem multo dilectissimae sunt urbes,
"Argosque, Spartaque, et latas-vias-habens Mycene:
"Has exscinde, quando tibi invisae fuerint animo.
"Has non ego propugno, nec invideo *tibi*.
"Quamvis enim inviderem et non sinerem exscindere,
"Nihil profecerim invidendo: quoniam multo potentior es.
"Sed oportet et meum facere laborem non irritum:
"Nam et ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi:
"Et me maxime-venerandam genuit Saturnus versutus,
"Vtrumque, tum quod ad genus, tum quod tua coniux
"Vocor: tu autem omnes inter immortales regnas.
"Verum enimvero in his quidem concedemus *nos* inter nos,
"Tibi quidem ego, tu autem mihi: sequentur autem dii caeteri
"Immortales: Tu vero ocyus Minervae manda,
"Ire in Troianorum et Achivorum pugnam gravem,
"Conarique, ut Troiani gloria-elatos Achivos
"Incipiant priores praeter foedera laedere.

49 κνίσης] MS. 60 σοι] R. A. 2. 3. I. 67 ὑπερὅρκια] MS. et sic rursus v. 72.

borum ducunt modum loquendi, et ad intelligendum, δαῖτα ἐΐσην esse nihil aliud nisi *cibum bonum*, *opimum*. μηρία πίονα sunt Il. ά.

Ver. 53 Τὰς διαπέρσαι] Verbum, διαπέρσαι, in hoc versu, et ἐπιτεῖλαι, infra in versu 64; infinitivum accipiunt, loco imperativi. Ἀπαρέμφατον, inquit in utroque loco Scholiastes, ἀντὶ προστακτικȣ. Equidem, quare utrobique non legatur imperativum, διάπερσαι et ἐπίτειλαι, nihil video.

Ver. 61. Κέκλημαι] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 66 Πειρᾶν θ' ὥς κεν] Virgil.: *Aut*

tu

Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Αὐτίκ᾽ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἶψα μάλ᾽ ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Πειρᾶν δ᾽, ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἷον δ᾽ ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ᾽ ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη·
Κὰδ δ᾽ ἔθορ᾽ ἐς μέσσον· θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ᾽ ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ ῥ᾽ αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ

Sic dixit; neque non paruit pater hominumque et deorum:
Protinus Minervam verbis alatis allocutus eſt;
" Cito admodum ad exercitum vade, ad Troianos et Achivos,
" Et conare efficere, ut Troiani gloria - elatos Achivos
" Incipiant priores praeter foedera laedere.
Sic fatus, inſtigavit antea propenſam Minervam:
Deſcendit vero *ea* ab Olympi verticibus feſtinans.
Qualem autem ſtellam mittit Saturni filius verſuti,
Aut nautis portentum, aut exercitui lato populorum,
Splendidam; ex ea autem multae ſcintillae emittuntur:
Huic ſimilis impetu ferebatur in terram Pallas Minerva,
Deſiliitque in medium: ſtupor autem tenebat aſpicientes,
Troianoſque equorum domitores, et bene ocreatos Achivos.
Sic vero aliquis loquebatur intuitus in propinquum alium;
" Sane rurſus bellumque perniciofum et pugna gravis

80 ἐυκνημ.] F. A. R. I.

tu bella cie, conceptumque excute foedus. Aen. XII, 158.

Ver. 68 οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ] Vituperat hoc *Plato, de Republ. lib.* 2. Vide autem ſupra ad *ver.* 12; et ad γ', 380.

Ver. 69 ἔπεα πτερόεντα] Vide ſupra ad ά, 201.

Ver. 74 ἀΐξασα] Virgil.: *Illa viam celerans — cito decurrit tramite virgo. Aen.* V, 609.

Ver. 75 Οἷον δ᾽ ἀστέρα] Non τὸν λεγόμενον Κομήτην, ut Scholiaſtes male; ſed *Stellae traiectionem. Quae ſi non cecidit, potuit cecidiſſe videri.* Porro, ridiculus plane hoc in loco ſcriptor Gallicus *Terraſſon*: "Voilà, *inquit*, un Phenomene abſolument inconnu *ſous le Nom d' Aſtre*, tel que le donne Homère; "mais je veux qu' il ait parû quelquefois "comme *Meteore*, quoique je n' en aye "aucune connoiſſance." *Diſſert. Critiq. ſur l' Iliade. Part.* 4. *chap.* 5.

Ver. 78 Τῷ εἰκυῖ᾽] Legit Scholiaſtes, Τῷ ἰκέλη, ex verſu 86, ut videtur.

Ver. 81 Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Qua ratione vox, τις, hic producatur; et infra, *ver.* 85. itemque ultima, in voce ἀνδρὶ, *ver.* 86; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 82 φύλοπις αἰνὴ Ἔσσεται, ἢ φιλότητα] "Un preſage ridicule, cet aſtre, "qui promet la guerre *ou* la paix; car il "vaudroit autant, qu' il n' eût point "parû." *Terraſſon Diſſertat. Critiq. ſur l' Iliade. Part.* 4. *chap.* 6. Sed erravit hic ingenium nimis acutum. Hoc enim aiunt milites; *rem non amplius in incerto fore; quippe ſignum dediſſe Iovem, aliquid iam apud ſe ſtatutum atque decretum;*

Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν.
Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·

" Erit, vel amicitiam inter utrosque statuit
" Iupiter, qui inter homines arbiter belli est.
Sic utique aliquis dicebat Achivorumque Troianorumque.
Illa vero viro similis Troianorum subiit multitudinem,
Laodoco Antenoridae, forti bellatori,
Pandarum deo similem quaerens, sicubi inveniret:
Invenit Lycaonis filium laudatumque fortemque,
Stantem: circaque ipsum fortes ordines clypeatorum
Militum, qui ipsum secuti fuerant ab Aesepi fluentis:
Prope autem stans, verbis alatis allocuta est;
" Nunquid mihi parueris, Lycaonis fili bellicose?
" Auderes sane Menelao immittere velocem sagittam:
" Ab omnibus utique Troianis gratiam et gloriam reportares,
" Inter omnes vero maxime ab Alexandro rege:

83 τίθησιν] Fl. 86 κατεδύσεθ'] F. A. 1. κατεδύσσεθ' ὅμηλον] A. 2. 3. I. κατεδύσσεθ'] etiam MS. Turn. 95 κεν] edd. vett. 96 μάλισ'] MS.

cretum; *statim intellecturos, Paxne futura sit an Bellum.*

Ver. 84 ἀνθρώπων] Coniicit *Domina Dacier*, scribendum ἀνθρώποις. De τέτυκται, vide ad ά, 37.

Ver. 86 Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη] Virgil. *Formam assimulata Camerti, In medias dat sese acies. Aen.* XII, 224.

Ibid. κατεδύσαθ'] Sic infra κ', 517. Alii κατεδύσεθ' et κατεδύσετοθ'. A verbo δύσομαι: Quod et alibi usurpatur.

Ver. 88 Πάνδαρον ἀντίθεον, — ἀμύμονά τε] Non, *omni virtute praecellentem*; erat enim *perfidus*: sed τοξικῆς *scientia singulari peritum.*

Ver. 89 Εὗρε] Orationis τὸ ἀσύνδετον *celeritatem* indicat Minervae.

Ver. 92 Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη — προσηύδα] Non male hic Scholiastes: Ἀθήναν δὲ νῦν ὑποληπτέον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. Αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Vide supra ad ά, 194. Recte itaque et *Plutarchus*: Ἦ γὰρ οὐχ ὁρᾷς — τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτε πεῖσαι βούλεται τοὺς Ἀχαιοὺς, τὸν Ὀδυσσέα παρακαλοῦσαν; ὅτε συγχέαι τὰ ὅρκια, τὸν Πάνδαρον ζητοῦσαν; ὅτε τρέψασθαι τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; Ὁ μὲν γὰρ, εὔρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ, τοξικὸς, καὶ ἀνόητος· ὁ δὲ, δεινὸς εἰπεῖν, καὶ φρόνιμος. *De Pythiae Oraculis.*

Ver. 94 Τλαίης κεν] Nonnulli hoc ita accipiunt, ut sit *interrogatio*: Nec male. Vir doctissimus *Henric. Stephanus*, sine interrogatione legere malit. Quod recte fieri poterit, nec tamen quicquam opus sit, ut in praecedenti versu scribatur, Εἰ ῥά νύ μοι etc.

Ver.

Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱὸν,
Σῷ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο.
Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον, ἰξάλου αἰγὸς,
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,

" A quo profecto imprimis luculenta dona ferres,
" Si viderit Menelaum Mavortium, Atrei filium,
" Tuo telo domitum, rogum conſcendentem triſtem.
" Quin age, ſagitta-pete Menelaum gloria ſublimem:
" Vove autem Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
" Agnorum primogenitorum *te* ſacrificaturum inclytam hecatomben,
" Domum reverſum ſacrae in urbem Zeleae.
Sic dixit Minerva, huic autem animum dementi flectebat.
Statim eduxit arcum perpolitum, *factum ex* ſalaci capro
Agreſti, quem quondam ipſe, ſub pectore conſecutus,
E rupe exeuntem excipiens in inſidiis,
Percuſſerat in pectus: hic autem ſupinus cecidit in petram.
Huius cornua ex capite ſexdecim-palmorum nata erant:
Atque haec quidem elaborans cornuum-politor aptaverat faber,

104 Ὧφατ'] MS.

Ver. 101 Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ] Τὸν γὰρ θεὸν τοῦτον τεχθῆναί φασι τῆς Λητοῦς μεταβαλούσης τὸ εἶδος εἰς λύκαιναν. — Ταύτῃ τοι καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνακεῖσθαι λύκον πέπυσμαι χαλκοῦν, τὴν τῆς Λητοῦς ὠδῖνα αἰνιττόμενον. *Aelian. de Animalib. lib.* X. *cap.* 26. Alii deductum exiſtimant a λύκη: *Heraclid. Pontic. de Homeri Allegor.* §. 6. "Priſci "Graecorum, primam lucem, quae prae"cedit Solis exortus, λύκην appellave"runt: — ἀμφιλύκη νὺξ, et — Ἀπόλλωνι "λυκηγενέϊ quod ſignificat τῷ γεννῶντι τὴν "λύκην." *Macrob. Saturnal. lib.* I. *c.* 17.

Ibid. κλυτοτόξῳ] *Arcitenens. Aen.* III. 75.

Ver. 102 ῥέξειν] Vide ſupra ad ά, 444.

Ver. 104 τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν] *Pandare, qui quondam, iuſſus confundere foedus, In medios telum torſiſti primus Achivos. Aen.* V, 496. Vide ſupra ad *ver.* 92, *et* ad *ver.* 12.

Ibid. ἄφρονι] Εὖ δὲ καὶ ταῖς ἐπιῤῥήσεσι χρῆται Ὅμηρος, καθάπερ τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρων τοῖς πραττομένοις ἢ λεγομένοις· — τῷ δὲ φρένας Ἄφρονι πεῖθεν. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 105 ἐσύλα] Eduxit e *theca*; quae appellabatur γωρυτὸς, *Odyſſ.* φ', 54.

Ver. 107 Πέτρης ἐκβαίνοντα] *Virg. Ecce ferae ſaxi deiectae vertice caprae. Aen.* IV, 109.

Ver. 109 ἑκκαιδεκάδωρα] Contendit *Popius*, binorum hic, non ſingulorum cornuum, longitudinem denotari. Ne ſcilicet longior eſſet arcus, quam qui manibus tractari poſſet. At quid opus, obſecro, ut cornu ipſum, quam eſſet longum, longitudine adaequaret arcus?

Ver. 110 ἤραρε] Non a praeterito medio ἤραρα, ſed ab aoriſto ἤραρον. Vide ſupra ad ά, 37: et ad β', 810.

Ver.

Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν,
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινῶν ἕρμ' ὀδυνάων·
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστὸν,
Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

Totumque cum recte levigasset, aureum imposuit apicem:
Et hunc quidem *arcum Pandarus* scite disposuit, cum tetendisset, ad terram
Inclinans; ante autem scuta tenebant strenui socii,
Ne prius consurgereur *in eum* Mavortii filii Achivorum,
Quam percussus esset Menelaus Mavortius, propugnator Achivorum.
Porro ille detraxit operculum pharetrae, exemitque sagittam,
Nondum-in quenquam coniectam, pennatam, profundorum causam *validam*
Statimque ad nervum aptavit acerbam sagittam, (dolorum:
Vovitque Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
Agnorum primogenitorum *se* sacrificaturum inclytam hecatomben,
Domum reversum sacrae in urbem Zeleae.
Traxit autem simul crenasque *sagittae* prehensas, et nervos bubulos:
Nervum quidem mammae admovit, arcui aurem ferrum.

113 πρόσθεν δὲ σάκεα] MS. sed superscr. manu sec. Fl. Aldd. I. T. quod bene praelatum. σάκη] R. (sed Eustath. in Comm. σάκεα) quod post alii imitati sunt. 114 ἀναΐξειν] Aldd. I.

Ver. 111 χρυσέην] Pronunciatur χρυσῆν. Vide supra ad β', 268.

Ver. 112 Καί τὸ μὲν] τόξον.

Ibid. ποτὶ γαίῃ] *Al.* προτὶ γαίῃ.

Ver. 113 Ἀγκλίνας] Vide supra ad ά, 309.

Ibid. πρόσθεν δὲ σάκεα] *Al.* σάκη. Quod pronunciatu idem est. At σάκεα videtur antiquior esse scriptio. *Clark.* v. Var. Lect.

Ver. 116 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης] *Aurata volucrem Threïssa sagittam Deprompsit pharetra, cornuque infensa tetendit. Aen.* XI, 858.

Ver. 117 μελαινῶν ἕρμ' ὀδυνάων] *Barnesius* nove edidit, μελαινέων Sed scribendum existimo, μελαινῶν. Quod enim olim sciptum erat, μελαινάων, vix ac ne vix quidem ulla cum analogia (absorpta ά longa) poterat enunciari μελαινῶν.

Ver. 118 Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ] Qua ratione vox, ἐπὶ, hic ultimam producat; item βέλος, *ver.* 129; vide supra ad ά, 51.

Ver. 119 Εὔχετο δ' — Ἀρνῶν πρωτογόνων] *Audacibus annue coeptis: Ipse tibi ad tua templa feram solemnia dona, Et statuam ante aras aurata fronte iuvencum. Aen.* IX, 625.

Ibid. Λυκηγενεῖ] Vide supra ad *v.* 101.

Ver. 122 Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας] Virg. — *nervoque obversus equino Contendit telum; diversaque brachia ducens Constitit. Aen.* IX, 622. *Et duxit longe; donec curvata coirent Inter se capita, et manibus iam tangeret aequis Laeva aciem ferri, dextra nervoque papillam. Aen.* XI, 860.

Ver. 123 Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον] *Macrobius* versum hunc cum versibus tribus iam novissime e *Virgi-*

Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊςὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπ]έσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥ τοι πρόσθεν ςᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδεῖ λέξατο ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωςῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἐν δ' ἔπεσε ζωςῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊςός.

Porro postquam rotundum magnum arcum tetenderat,
Striduit arcus, nervus autem valde sonuit, salíitque sagitta,
Acutam-habens-cuspidem, in turbam advolare cupiens.
Neque tui, Menelaë, dii beati obliti sunt
Immortales, prima autem Iovis filia praedatrix,
Quae ante te stans, sagittam mortiferam depulit.
Haec vero tantum inhibuit a corpore, ut cum mater
A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.
Ipsa vero *eo* direxit, ubi baltei annuli
Aurei constringebant *id*, et duplex obtendebatur thorax:
Incidit itaque in balteum bene-aptatum acerba sagitta:

125 βιος] A. 3. T. *ibid.* ἆλτο] Fl. A. I. R. 128 ἀγελαίη] T. 131 λέξεται] MS. F. A. 1. R. sic et Schol. min. Pseudo-Did. 134 ὕπεσεν] Fl. contra consuetudinem vitiose.

Virgilio eitatis compatans; *totam*, inquit, *rem quanto compendio lingua ditior explicavit! vester, licet periodo usus, idem tamen dixit*. lib. 5. cap. 3. Caeterum de prosodia vocis πίλασεν, vide supra ad ά, 140.

Ibid. σίδηρον] Virgilio, *acies ferri*; Livio, *aculeus sagittae*.

Ver. 124 Αὐτὰρ ἐπειδὴ] Vel, Αὐτὰρ ἐπεὶ δή· ad numeros, rotundius.

Ver. 125 Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν] *Sonat una letifer arcus, Et fugit horrendum stridens elapsa sagitta. Aen.* XI, 861. *Extemplo teli stridorem, aurasque sonantes Audiit una. Aen.* XI, 963. Caeterum de voce, λίγξε, quam singularem habeat vim, ita *Quintilianus*: *Minime*, inquit, *Nobis concessa est* ὀνοματοποιΐα; *Quis enim ferat, siquid, simile illis merito laudatis*, λίγξε βιὸς, *et* σίζει ὀφθαλμὸς, *fingere audeamus*: Lib. I. c. 5. Vide infra ad *ver*. 455.

Ver. 126 μενεαίνων] De hac voce, *Aristoteles*: Κέχρηται Ὅμηρος πολλαχοῦ τῷ, τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν, διὰ τῆς μεταφορᾶς. Ἐν πᾶσι δὲ, τῷ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε, — ἐπιπτέσθαι μενεαίνων· — Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἄψυχα εἶναι, Ἐνεργοῦντα φαίνεται, *Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Inde *Demetrius Phalereus*: Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέλει, ἡ κατ' ἐνέργειαν καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργοῦντα εἰσάγηται καθάπερ ἔμψυχα· ὡς τὸ ἐπὶ βέλους, — ἐπιπτέσθαι μενεαίνων. — Πάντα γὰρ ταῦτα — ζωτικαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 81. Vide infra ad λ', 573.

Ver. 127 Οὐδὲ σέθεν — λελάθοντο] Virg. *Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum. Aen.* V, 334.

Ver. 128 Ἀγελείη] Ita restituit *Barnesius* ex *Eustathio* et *Scholiis* et MSS. *Vulgg.* ἀγελαίη. *Clarck.* Firmat MS. Lips. Edd. vett. magno consensu sic habent.

Ver. 130 Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς] Virg. *Reflexit partim stringentia corpus Alma Venus. Aen.* X. 331.

Ver. 131 λέξατο] *Al.* λέξεται. Vide autem supra ad β', 515.

Ver. 132 ὅθι ζωςῆρος ὀχῆες] Virg. *Teritur qua sutilis alvo Balteus, et laterum iuncturas fibula mordet. Aen.* XII, 273.

Ver.

Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ἀκρότατον δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός.
Αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς·
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ

Et per balteum quidem adacta est affabre factum,
Et per thoracem artificiose-factum infixa est,
Laminamque, quam portabat tutamen corporis, septum telorum,
Quae ipsum plurimum iuvit, perforavit tamen et ipsam;
Summamque sagitta perstrinxit cutem viri:
Statim autem fluxit sanguis purpureus ex vulnere.
Ac veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
Maeonia, vel Caria, maxillare ut sit equorum:
Iacet autem in thalamo, multique ipsum optarunt
Equites gestare; Regi vero est repositum ornamento,
Vtrumque, ornatusque equo, equitique gloria:
Talia tibi, Menelaë, foedata sunt cruore femora

141 *μιήνῃ*] R. Aldd. I. quod verum est. v. ad *ά*, 41.

Ver. 135 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος — ἠρήρειστο] Pulcherrime Motum Sagittae describunt hi duo versiculi; in quibus sententia a pede tribrachy et dactylicis pluribus inchoata, in duplicem demum Spondaeum desinit. Vide supra ad *γ'*, 357.

Ver. 136 Καὶ διὰ θώρηκος — ἐπέγραψε χρόα φωτός] *Illa volans, humeris surgunt qua tegmina summa, Incidit; atque viam clupei molita per oras Tandem etiam magno* strinxit *de corpore Turni. Aen.* X, 476. — *rumpitque infixa bilicem Loricam, et summum degustat vulnere corpus. Aen.* XII, 375.

Ver. 137 Μίτρης] Μίτρα δὲ ἐλέγετο τὸ ἐσώτερον τῆς λαγόνος εἴλημα ἐρεοῦν, χαλκῷ ἔξωθεν περιειλημμένον. *Schol.*

Ver. 139 ἐπέγραψε] Catullo, *conscribillavit.*

Ver. 141 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα] *Indum sanguineo veluti violaverit ostro Siquis ebur. Aen.* XII, 67. Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum *par pene splendor amborum est.* lib. 5. cap. 12. *Lucianus* iocose, *Pictorum* hinc *optimum* nuncupat *Homerum*: Μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον, παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ, δεδέγμεθα. Οἷον γάρ τι τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκεῖνος ἐπέβαλλεν, ἐλέφαντι εἰκάσας ἠρέμα πεφοινιγμένῳ etc. *Dialog. qui appellatur* Εἰκόνες. Notatu dignius est, quod ait *Pausanias*: Ἐλέφαντα, ὅσοι μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἑωράκεναι ἀρχὴν, πλὴν Ἰνδῶν τε αὐτῶν, καὶ Λυκίων, καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τούτοις. Δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, ὃς βασιλεῦσι κλίνας μὲν καὶ οἰκίας τοῖς εὐδαιμονεστέροις αὐτῶν, ἐλέφαντι ἐποίησε κεκοσμημένας, θηρίου δὲ ἐλέφαντος μνήμην οὐδεμίαν ἐποιήσατο. *Attic. lib.* I. *cap.* 12.

Ver. 144 B. κεῖται ἄγαλμα] Non satis apte h. l. *ornamentum* vertitur. Nam de ornatu e tali ebore est vers. seq. Verterim *delicias* (bijou), quo sensu antiquissimis usurpatur v. Dorvill. ad Charit. p. 12. et Cl. Ruhnken. ad Timaei gloss. *Ern.*

Ver. 146 μηροὶ Εὐφυέες, κνῆμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε] Pulcherrime sanguinis

Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτος ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
Ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Εἴπερ γάρ τε καὶ αυτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
Σὺν σφῇσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.

Formosa, sutaeque, et malleoli pulchri inferius.
Cohorruit autem deinde rex virorum Agamemnon,
Vt vidit atrum sanguinem desluentem ex vulnere:
Cohorruit autem et ipse bellicosus Menelaus.
Quum vero vidit nervumque et *sagittae* hamos extra existentes,
Iterum ei animus in pectoribus collectus est.
Inter hos autem graviter suspirans locutus est rex Agamemnon,
Manu tenens Menelaum; adgemebantque socii;
" Care frater, *in* mortem ergo tibi foedera percussi,
" Solum cum obieci pro Achivis cum Troianis pugnare:
" Quandoquidem ita te vulnerarunt Troiani, et foedera firma conculcarunt.
" Non tamen ullo modo irritum erit foedus sanguisque agnorum,
" Libaminaque mero-facta, et dextrae, quibus fisi sumus.
" Etiamsi enim protinus Olympius non perfecerit,
" Attamen tandem aliquando perficiet; et magno luerint,
" Cum propriis capitibus, uxoribusque et libetis,

151 ὡς δὲ ἴδεν] MS. 155 ἔταμον] F. 161 ἀπέτισσαν] vett. edd. omnes. 162 σῇσιν] F. A. I. R. *ibid.* τεκέεσιν] A. 2. 3. I.

nis lente delabentis *tramitem* quasi ob oculos ponunt haec verba.

Ibid. κάλ'] Vide supra ad β', 43.

Ver. 151 ἐκτὸς ἐόντας] *Carni non infixos.*

Ver. 152 Ἄψοῤῥον οἱ θυμὸς] Qua ratione, ἄψοῤῥον, hic ultimam producat; itemque κασίγνητε, *ver.* 155; et τε, *ver.* 161; et σφῇσι, *ver.* 162. vide supra ad ά, 51. *Clark.* Male vulgata versio *iterum etc.* servata est. Voluit poëta exprimere adfectum eorum, qui perterrentur; quibus *fugit retro versus cor sanguis,* ut ictus densentur et augeantur, et pallore os inficiatur. *Ern.*

Ver. 155 Φίλε] Vide infra ad ί, 61.

Ver. 161 ἀπέτισαν] Ita edidit *Barnesius.* Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* ἀπέτισσαν. *Clark.* Consentit MS. L.

Ibid. τελεῖ — ἀπέτισαν] Pro ἀποτίσουσι. Haec coniunctio fut. et aor. frequens poëtis et ceteris, in prosaicis interdum turbavit viros doctos. vid. Intt. ad Lucian. Reviviſc. c. 22. *Ern.*

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα πᾶσι,
Τῆσδ᾽ ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο·
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν,
Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ᾽ ὀστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Αἴθ᾽ οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει᾽ Ἀγαμέμνων,

" Bene enim ego hoc ſcio mente et animo,
" Erit dies, quando pereat Ilium ſacrum,
" Et Priamus, et populus haſtae-fraxineae-periti Priami.
" Iupiter utique ipſis Saturnius, in excelſo ſedens, *in* aethere habitans,
" Ipſe incutiet terrificam Aegida omnibus,
" Ob hanc fraudem iratus: Haec ſane erunt non irrita:
" Sed mihi gravis dolor tui *cauſa* erit, o Menelaë,
" Si moriaris, et fatum adimpleveris vitae:
" Vtique ſumma tum ignominia notatus carum Argos tepetam.
" Statim enim recordabunrur Achivi patriae terrae,
" Gloriam vero Priamo et Troianis relinquemus,
" Argivam Helenam: tui autem oſſa putrefaciet terra
" Iacentis in Troia, non-ad finem perducto ſuper bello.
" Et aliquis ſic dicet Troianorum ferocientium,
" Sepulchro inſultans Menelai glorioſi:
" Vtinam ſic in omnibus iram expleat Agamemnon,

163 ἐγὼν] Fl. A. 3. 165 εὐμελ. F. A. 1. 173 λίποιεν] MS. 174 πύσσει] R. A. 2. 3. I. T. 178 τελέσει] MS. et edd. vett. Euſtath. in Comm. τελέσοι. optativus quidem neceſſarius eſt.

Ver. 163 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα] Vide ζ', 447: Εὖ γὰρ τόδε οἶδα *etc.*

Ver. 164 Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν] Virg. *Scilicet et tempus veniet, cum. Georgic.* I, 493. *Tempus erit, magno cum optaverit emptum Intactum Pallanta. Aen.* X, 503.

Ver. 166 ὑψίζυγος] ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ᾽ ἀρχῆς. *Eurip. Phoeniſſ. ver.* 74.

Ver. 167 Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα] Virg. *Ipſum Credunt ſe vidiſſe Iovem, cum ſaepe nigrantem Aegida concuteret dextra. Aen.* VIII, 354.

Ver. 171 πολυδίψιον Ἄργος] Πολυπόθητον. *Athenaeus lib.* 10. *cap.* 9; et *Strab. lib.* 8. Vbi er πολυίψιον et πολὺ δ᾽ ἴψιον a nonnullis ſcriprum memorat.

Ver. 174 πύσει] Nonnulli, minus recte, πύσσει. *Clark.* Iique minus boni. vid. Var. Lect.

Ver. 178 τελέσει᾽] Ita edidit *Barneſius.* Recte, ut mihi quidem videtur. Scholiaſtes itidem, τελέσειε. *Vulgg.* τελέσει. *Clark.* vid. Var. Lect. De Scholiaſte, ſi intelligit Pſeudodidymum, falſum eſt. *Ern.*

Ver.

Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
Ζῶμά τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε.
Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,

" Sicut et nunc incaſſum exercitum duxit huc Achivorum:
" Ac ſcilicet rediit domum, dilectam in patriam terram,
" Cum vacuis navibus, relicto ſtrenuo Menelao:
" Sic aliquando aliquis dicet; tunc mihi dehiſcat lata terra.
Hunc autem confirmans allocutus eſt flavus Menelaus:
" Bono ſis animo, neque quicquam terrefacias copias Achivórum:
" Non in lethali *loco* acuta fixa eſt ſagitta, ſed ante
" Tutatus eſt balteuſque varius, et ſubtus
" Cinctuſque, et lamina, quam aerarii cuderunt fabri.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt rex Agamemnon;
" Vtinam ſane ita ſit, dilecte o Menelaë:
" Vulnus autem medicus tractabit, et adhibebit
" Medicamina, quae ſedent retros dolores.
Dixit; et Talthybium, divinum praeconem, allocutus eſt;
" Talthybi, quam citiſſime Machaonem huc accerſe,
" Virum, Aeſculapii filium, laudatiſſimi medici,
" Vt videat Menelaum mavortium, ducem Achivorum,

181 κεινῇσι] Fl. A. I. R. 183 ἐπιθαρσύσας] Fl. 193 ὅτι A. I. R.

Ver. 181 Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ] Tam ſine *Helena* et ſpoliis, quam ſine *Menelao.*

Ver. 182 Ὥς ποτέ τις ἐρέει] Qua ratione, τις, hic producatur; item ultima in ἱστάμενος, *ver.* 203; et in πάλιν, *ver.* 214; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών] Hoc ita accepit Scholiaſtes, ut vertendum ſit, non, *tum mihi dehiſcat lata terra*; ſed, *tum mihi dehiſcat latum terra.* Virg. *Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiſcat. Aen.* IV, 24.

Ver. 185 πάγη] Ex hoc aoriſto fit πάγος, *collis.* Vnde *Areopăgus,* penultima brevi. Vox latina *pāgus,* ab alia eſt origine.

Ver. 186 παναίολος] *Mobilis* Porphyrio. Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 192 θεῖον κήρυκα] Vide ſupra ad ά, 334.

Ver. 194 Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν] Vox φῶτα non hic παρέλκει: Quod eſt ridiculum, et Poëta omnino indignum: Sed aut *virum inclytum* denotat, aut (quod ait *Pauſanias lib.* 2 *cap.* 26.) φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ὡς ἂν εἰ λέγοι, θεοῦ παῖδα ἄνθρωπον.

Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων,
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱόν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος

" Quem aliquis missa-sagitta vulneravit, arcuum peritus,
" E Troianis, vel Lyciis; *quod* illi quidem gloria, nobis vero luctus.
Sic dixit; neque ei praeco immorigerus fuit, quum audivisset:
Perrexit autem ire per copias Achivorum aere-loricatorum,
Circumspiciendo-quaerens heröem Machaonem; illum vero vidit
Stantem; circumque ipsum fortes ordines clypeatorum
Militum, qui ipsum secuti sunt Tricca ex equorum-altrice.
Prope autem stans, verbis alatis allocutus est:
" Veni *ocyus*, Aesculapiade; vocat rex Agamemnon,
" Vt videas Menelaum mavortium, Atrei filium,
" Quem aliquis sagitta-missa vulneravit, arcuum peritus,
" E Troianis, vel Lyciis: *quod* illi quidem gloria, nobis autem luctus.
Sic dixit; huic vero animum in pectoribus commovit:
Perrexerunt autem ire per turbam, per exercitum latum Achivorum.
Ac quum iam pervenissent, ubi flavus Menelaus

202 Alterum οἱ omittit ed. R. 205 ἴδῃ] MS. 206 ἔβαλε] MS.

Ver. 202 οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ] Cum hoc nomen alibi scriptum sit Τρίκκη; et verbo ἕπον utatur Homerus, λ', 483, Τρῶες ἕπον πολλοὶ; edidit hoc in loco *Barnesius*, et omnino legendum contendit, οἵ οἱ ἕπον Τρίκκης ἐξ. Sed erudite respondet Auctor Anonymus, in his rebus apprime sagax, interque paucos (ut opinor) facile dignoscendus, (in *Actis Erudit. Lips. ad Febr.* 1712;) "Pessime posuit *Barnesius* ἕπον, ut, *secuti sunt*, significet: pro, "ἕποντο. Semper Graecis, ἕπεσθαι *sequi*, "non ἕπειν. Fallitur etiam vehementer, "dum hanc suam scriptionem defendit "ex *Iliad.* λ'. 483, Τρῶες ἕπον πολλοὶ. Nam "ibi ἕπον divulsum est ab ἀμφὶ, ut sit "ἀμφεῖπον, (ut recte *Eustathius*,) id est, "περιεῖπον ut minora Scholia exponunt. "Ἀμφιέπειν autem et περιέπειν, longe aliud "significant, quam ἕπεσθαι. Respondent "illis latina verba, *excipere*, *tractare*, et "*habere*. — Nec est ut putet, in praesenti "etiam loco ἕπον referri debere ad "ἀμφὶ, quod hic itidem est in versu an-"tecedente: Nam hic ad ἀμφὶ, adsciscen-"dum ἀπὸ κοινοῦ est εἱστήκεσαν: ut sit, — "τὸν δ' ἐνόησεν Ἑσταότ'. ἀμφὶ δέ μιν κρατε-"ραὶ στίχες (εἱστήκεισαν) ἀσπιστάων Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ. Potest etiam tan-"tum subaudiri ἦσαν. *Haec ille*. Plane, si Τρίκη scribi nequivisset, facillime potuisset dicere Poëta, Λαῶν οἵ οἱ ἕποντ' ἐκ Τρίκκης ἱπποβότοιο.

Ver. 210, 213 Ἀλλ' ὅτε δὴ —, Αὐτίκα δ' ἐκ] De isto δὴ, (et, similiter τόφρα δ', *ver.* 221,) vide supra ad α', 57.

Ver.

Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἷλκεν ὀϊστόν·
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστὸς,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
Πάσσε, τά οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν·
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο.
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν

Vulneratus fuerat, circumque ipsum congregati erant quique praestantissimi,
Corona-facta, ille vero in mediis stabat divinus vir;
Protinus utique e balteo bene-aptato extraxit sagittam:
Ea vero dum extraheretur, retro curvati sunt acuti hami:
Solvit porro ipsi balteum variegatum, et subtus
Cinctumque, et laminam, quam aerarii cuderant fabri.
Atque ubi inspexerat vulnus, quo inciderat acerba sagitta,
Sanguine exsucto, lenia medicamenta peritus
Inspersit, quae eius quondam patri amicus praebuit Chiron.
Dum hi occupati erant circa bello strenuum Menelaum,
Interim Troianorum ordines admovebantur clypeatorum:
Atqui hi rursus arma induerunt, et recordati sunt pugnae.
Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona nobilem,
Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare;
Sed valde properantem pugnam in gloriosam.
Equos quidem enim dimisit, et currus varios aere:
Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes
Eurymedon, filius Ptolemaei Piraïdae:
Huic plurimum mandavit prope se *currus* tenere, si quando ipsum

215 λῦσσε] Fl.

Ver. 211 περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι] Virg. *Stant lecti circum iuvenes; ipse aeger.* *Aen.* X. 837.

Ver. 215 παναίολον] Vide supra ad β', 816.

Ver. 218 ἤπια φάρμακα εἰδὼς Πάσσε] Virg. *Scire potestates herbarum, usumque medendi.* *Aen.* XII. 396.

Ver. 220 βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 223 ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις] Virg. *Tum vero Teucri incumbunt, — Migrantes cernas.* *Aen.* IV. 397, 401.

Ver. 226 ἔασε] Vide supra ad *ver.* 42.

Ver. 229 παρισχέμεν] *Al.* περισχέμεν, et παρασχέμεν. *Clark.* Παρισχ. habent

Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
  Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός·
Ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται.
Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
  Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
  Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;

Per membra occuparet defatigatio, multos *obeuntem et* imperitantem:
At ipse pedester existens [*pedes*] obibat *lustrans* ordines virorum:
Et quos quidem properantes videret Danaorum velocium - equitum,
His magnopere animum addebat astans verbis;
  " Argivi, ne quid remittatis de acri fortitudine:
" Non enim mendaciis pater Iupiter erit auxiliator:
" Sed qui priores praeter foedera iniuriam - intulerunt,
" Horum certe ipsorum tenera corpora vultures vorabunt:
" Nos vero uxoresque dilectas, et infantes liberos,
" Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.
  Quos *autem* e contrario detrectantes videret triste bellum,
Eos valde obiurgabat iracundis verbis;
" Argivi, sagittis addicti, probro digni, nonne vos pudet?
" Curnam sic statis stupidi, sicut hinnuli?

235 ἔσσεται] MS. 242 σεύεσθε] Aldd. Iunt. quae lectio bonum sensum habet, sed frigida existit tautologia.

bent MS. et edd. vett. magno consensu. *Ern.*

Ver. 231 ἐπεπωλεῖτο] Hinc inscriptus hic liber, Ἐπιπώλησις· ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 233 παριστάμενος ἐπέεσσιν] Qua ratione, παριστάμενος hic ultimam producat; item χολωτοῖσιν, *ver.* 241; et δὲ, *ver.* 273; vide supra ad ά, 51.

Ver. 235 ἐπὶ ψεύδεσσι] Ambiguum est, scripseritne *Homerus*; ἐπὶ ψεύδεσσι: ut dicat, interprete *Eustathio*, ὅτι ὁ ψεύσεται τὴν βοήθειαν· an, ἐπὶ ψευδέσσι: ut dicat, ὅτι οὐκ ἔσται βοηθὸς τοῖς ψεύσταις Τρωσίν.

Ver. 242 ἰόμωροι] Vulgo explicant, οἱ περὶ ἰοὺς μεμορημένοι. Sicuti ἐγχεσίμωροι, et similia. Quod si verum est, nec ab alia, iam forte ignota, deducta sunt haec origine; videbitur istud μῶροι, contractum ex prioribus syllabis τοῦ, μέμορα, vel μεμόρημαι, simili fere ratione ac apud Latinos, *lēgi*, *sēdi*, et similia, ex inusitatis *lĕlĕgi*, *sĕsĕdi etc.*

Ibid. οὔ νυ σέβεσθε] Verbum σέβεσθαι proprie *Hominum* est; *Rerum*, non nisi καταχρηστικῶς. Vnde in transcursu emendandus apud *Euripidem*, *Electrae* versus 1273; Σεμνὸν βροτοῖσι εὐσεβὲς χρηστήριον. Vbi, primo, vox εὐσεβὲς, cum χρηστήριον coniuncta, nihili est. Deinde istud σεμνὸν εὐσεβὲς, quam hiulcum et inconcinnum. Legendum, Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβέσι χρηστήριον. Videturque ex rythmo, ita pronunciatum fuisse, ac si scriptum esset εὔσβεσι. Quod et in similibus locum habet.

Αἵ τ' ἐπεὶ ἂν ἔκαμον, πολέος πεδίοιο θέουσαι,
Ἑστᾶσ', ἐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
Ὡς ὑμεῖς ἕστητε τεθηπότες, ἐδὲ μάχεσθε.
Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ὄφρα ἴδητ', αἴκ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
Ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κιὼν ἀνὰ ὔλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῒ εἴκελος ἀλκήν.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τὲς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ἠδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερέσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

" Qui utique poftquam feffi funt, per magnum campum currentes,
" Stant, nec ullum ipfis in praecordiis eft robur:
" Sic vos ftatis ftupidi, neque pugnatis.
" Anne expectatis Troianos *dum* propius veniant, ubi naves
" Subductae funt pulchras-puppes habentes, cani in littore maris,
" Vt cognofcaris, an vos protegat manu Saturnius?
Sic is imperitans obibat ordines virorum:
Venitque ad Cretenfes, iens per catervas virorum:
Hi autem circum Idomeneum bellicofum armabantur:
Idomeneus quidem in prima acie *erat* apro fimilis robore;
Meriones autem ei extremas incitabat phalangas.
Hos ergo confpicatus, laetatus eft rex virorum Agamemnon,
Protinufque Idomeneum allocutus eft blandis *verbis*:
" Idomeneu, equidem te honoro prae Danais pernicibus-equitibus,
" Tum in bello, tum alio *quolibet* in opere,
" Tum etiam in convivio, quando honorarium nigrum vinum
" Argivorum proceres in crateribus mifcent.
" Etfi enim caeteri comantes Achivi

245 γίνεται] F. A. I. R. 248 verfus hic omiffus eft in MS. fed in marg. adfcr. eadem manu. *ibid.* εὔπρυμνοι] A. I. R. 249 αἴχ' ὔμμιν] A. 2. 3. I. 252 θωρήσσοντο] MS. 253 ἴκελος] edd. vett. omnes. 258 πολέμῳ] Fl.

Ver. 249 κρονίων] De profodia vocis κρονίων, κρονῖονος, κρονίωνος, vide fupra ad ά, 397 et 265.

Ver. 253 εἴκελος ἀλκὴν] Ita *Barnefius* ex MS. *Al.* ἴκελος. *Clark.* Confentit MS. qui a manu pr. habet εἴκελος, manus fec. correxit ἴκ.

Ver. 257 πέρι μέν σε τίω] Inepte admodum hic annotat *Barnefius*: *vel hinc patet, priorem τȣ͂ τίω communem effe.* Nam in τίσω, τίσασθαι, et fimilibus, ubi duae Vocales non concurrunt, prior *Homero* nunquam corripitur.

Ver. 259 αἴθοπα οἶνον] Vide fupra ad ά, 462.

M 3 Ver.

Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
Ἕστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευσαν
Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ·
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ,

" Portionibus - certis bibunt, tuum sane plenum poculum semper
" Stat, sicut mihi *meum*; ut bibas, quando animus iusserit.
" Sed propera in bellum, qualis antea gloriabaris esse.
Hunc autem Idomeneus, Cretensium dux, contra *sic* est allocutus:
" Atrida, valde quidem tibi ego concors socius
" Ero, sicut primum promisi et annui:
" Verum alios hortare comantes Achivos,
" Vt quamprimum pugnemus: quoniam foedera confuderunt
" Troiani; his utique mors et dolores postmodum
" Erunt, quoniam priores contra foedera iniuriam-intulerunt.
Sic dixit; Atrides vero praeteribat laetus corde:
Venitque ad Aiaces iens per catervas virorum:
Hi vero armabantur: simulque nimbus sequebatur peditum·
Sicut autem quando a specula vidit nubem pastor vir [*pastor aliquis*]

264 εὔχεαι] A. 2. 3. l. 269 ἔχευαν] MS. F. A. I. R. quae est vera lectio. et alibi sic est. 271 ὑπερόρκια] MS. ut semper, Turn. 275 αἰπόλιος] MS. *ibid.* εἶδε] edd. vett. εἶδεν. T.

Ver. 262 σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ] Οἱ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοὔνομα, κεκραμένοι παρεστήκεσαν· ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονούμενοι, τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλήρες παρεῖχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον. Ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί, Σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί. *Athenaeus lib.* 5. *cap.* 4. Vide supra ad *ver.* 4. *Clark.* Vtitur h. l. Lucianus in Parasito c. 45. et hinc profert σὸν δὲ πλέον δέπας αἰεί. Potest Lucianus memoriter sic scripsisse, quia numeri hemistichii sic quoque constant, ut bene monet ibi Cl. Reitzius. Miror in spondaeis continentibus huius versus nil artificii aut emphaseos quaesisse. *Ern.*.

Ver. 264 εὔχεο εἶναι] Vide ad ά, 91. *Ern.*

Ver. 272 παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ] *Gaudens incedit. Aen.* I. 694.

Ver. 274 ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν] *Insequitur nimbus peditum. Aen.* VII. 793.

Ver. 275 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς] Virg. —*campoque atrum rapit agmen aperto. Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus It mare per medium; miseris heu praescia longe Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas Arboribus stragemque satis, ruet omnia late; Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti: Talis in adversos ductor Rhoeteïus hostes Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis Agglomerant. Aen.* XII. 450.

Ibid. εἶδεν] Notat *Henr. Stephanus, Porphyrium* legisse εἴδη.

Ver.

Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ', ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἠΰτε πίσσα,
Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν οὔτι κελεύω.
Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

Venientem per mare a Zephyri flatu:
Eique, procul ftanti, nigra, ceu pix,
Apparet veniens per mare, ducitque turbinem multum,
Cohorretque videns, fubque fpeluncam cogit pecudes:
Tales fimul cum Aiacibus velocium-in-bello iuvenum
Hoftile in praelium denfae movebantur phalanges
Fufcae, fcutifque et haftis horrentes.
Et his quidem laetatus eft vifis rex Agamemnon,
Et ipfos compellans verbis alatis eft allocutus;
« Aiace, Argivorum duces aere-loricatorum,
« Vobis equidem, nec enim convenit, *milites* incitare non praecipio:
« Vos enim ipfi valde populum inftigatis ad fortiter pugnandum.
« Vtinam enim, o Iupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
« Talis omnibus animus in pectoribus effet:
« Sic cito caderet urbs Priami regis,
« Manibus noftris captaque, excifaque.
Sic fatus, hos quidem reliquit illic, ivit autem ad alios;

280 αἰάντεσσι] F. A. I. R. διοτρεφέων pro ἀρηϊθόων, F. A. I. et MS. διοτρεφέων, ut alibi: gloff. interpr. πολεμικῶν: quod ad ἀρηϊθόων pertinet. Schol. min. auctor videtur legiffe διοτρ. nam ἀρηϊθ. haud dubie interpretatus effet. 289 πᾶσι] MS. Fl.

Ver. 277 ἄνευθεν] Notat idem *Henr. Stephanus*, *Porphyrium* hic legiffe, ἄνωθεν.

Ibid. ἐόντι] *Al.* ἰόντι. Sed male; Propter id quod fequenti verfu legitur, φαίνετ' ἰόν.

Ver. 280 Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων] *Al.* Αἰάντεσσι διοτρεφέων. *Clark.* vid. Var. L.

Ver. 282 Κυάνεαι, — πεφρικυῖαι] Ὁ ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὀνομάτων οὐκ ἂν ἐποίησε, τοῦτο διὰ τῶν μεταφορικῶς σημαινομένων ἐνήργησε. Τό, τε γὰρ Μέλαν, — τό, τε τῆς φρίκης ὄνομα, διὰ τὸ φοβερὸν, τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διαδεικνύσιν ἀγωνίαν. *Ariftid. Quintil. de Mufica lib.* II. *p.* 82. Caeterum de profodia vocis, πεφρικυῖαι, et fimilium; vide fupra ad β', 314.

Ver. 290 ἠμύσειε] *Al.* ἠμύσσειε. Minus recte: uti notavit *Barnefius*. *Clark.* ἠμύσειε MS. et edd. vett. magno confenfu.

Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.

Vbi is Nestorem invenit, argutum Pyliorum oratorem,
Suos socios ordinantem, et hortantem ad pugnandum;
Circa [*nempe*] magnum Pelagonta, Alastoraque, Chromiumque,
Haemonaque principem, Biantemque pastorem populorum.
Equites quidem primum cum equis et curribus,
Pedites autem a tergo constituit multosque et strenuos,
Vallum ut essent belli: ignavos vero in medium coëgit,
Vt etiam non volens quis necessitate pugnaret.
Equitibus quidem primum mandata dabat: hos enim iussit
Suos equos continere, neque turbatis ordinibus versari in turba.
" Neve quis equitandi-peritiaque et robore fretus,
" Solus ante alios sit nimis cupidus cum Troianis pugnandi,
" Neque retrocedat: imbecilliores enim eritis.

295 *χρέμιον*] Turn. et alii post eum. 297 *πρώτιστα*] Fl. *ibid.* *ἵπποισι*] id. *ibid.* *ὄχεσφιν*] MS. Ita ope MS. et Fl. huius versus vera lectio restitui potest. 298 *ἐξόπισθεν*] MS. 300 *πολεμίζοι*] MS. 301 *ἱππεῦσι*] MS. Fl.

Ver. 295 Πελάγοντα] *Al.* Πελάγοντά τ'. Nec male.

Ver. 297 Ἱππῆας μὲν πρῶτα] Virgil.: *Messapus* primas *acies*, postrema *coërcent Tyrrheïdae iuvenes*, medio *dux agmine Turnus*. *Aen.* IX, 27. Pulchrior *Homerica* dispositio. Ad quam facete alludens *Quintilianus*: "Quaesitum, *inquit*, "potentissima argumenta primone po-"nenda sint loco, — an summo, — an "partita primo summoque, ut *Homerica* "dispositione in medio sint infirma." *Lib.* V. *cap.* 12.

Ver. 303 Μηδέ τις] De huiusmodi Transitione, (cuius et aliud occurrit exemplum, *Iliad.* 6, 348) ita *Dion. Halicarn.* Ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. — τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Περὶ τῆς Ὁμήρου Ποιήσ. §. 8. Et *Longinus*: Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγήμενος, — ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμεθίσταται· καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. — Ἐψύχετο γὰρ, εἰ παρενετίθει, Ἔλεγε δὲ τοιά τινα. — Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὴν μεταβαίνοντα ἢ τοῦ λόγου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ὤν, διαμέλλειν [*Al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. §. 27. "Haec schemata — "et convertunt in se auditorem, nec "languere patiuntur, subinde aliqua no-"tabili figura excitatum." *Quintil.* *lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus est hoc schema *Virgilius*, *Aen.* IX, 634: *Et cava tempora ferro Traiicit*: *I, verbis virtutem illude superbis*. Vbi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, *et subiicit*, adieceris; totus ille indignantis animi impetus, velut

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
Ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.

" Quicunque autem vir a ſuo curru ad alium currum venerit,
" Haſtam porrectam extendat: quoniam multo melius ſic.
" Sic et veteres, urbes et muros evertebant,
" Hanc mentem et animum in pectoribus habentes.

307 οὕτω] iid.

velut iniectis pedicis, retinebitur infringeturque, omniſque decor ſententiae corrumpetur.

Ver. 307 Ἔγχει ὀρεξάσθω] Sententia haec (notante *Euſtathio*) quadruplici modo diverſe accipi poteſt:

1mo. Vt iubeat *Neſtor*, ſiquis currum hoſtilem bello ceperit, ne tempus in eo terat, ut, quod ceperit ſpolium, abducat; ſed hoſtes pergat oppugnare. *Vel*

2do. Siquis de curru ſuo forte excuſſus, commilitonum alicuius currum conſcenderit; equos ibi alienos ſibique minus cognitos regere ne velit, ſed haſta pugnet. *Vel*

3tio. Vt iubeat, ſiquis de curru ſuo forte excuſſus, commilitonum alicuius currum conſcendere velit; commilitonem iſtum haſta eum porrecta excipere, et ad conſcendendum adiuvare. *Vel* denique

4to. Vt iubeat e contrario, ſiquis de curru ſuo forte excuſſus, commilitonum alicuius currum conſcendere velit; commilitonem iſtum haſta eum porrecta *depellere* ne conſcendat, neve ipſe adeo ad pugnandum impediatur.

Atque hanc quidem ambiguitatem, tanquam exquiſitam, laudi dat *Homero Euſtathius*, eumque ſecuta *Domina Dacier*. Ego cum *Popio* potius ſentio, ambiguitatem iſtam omnem non Poëtae, ſed Nobis iam graece minus ſcientibus omnino tribuendam. Etenim *Homericae* eloquentiae et perpetua et ſingularis virtus eſt *perſpicuitas* in carminibus ornatiſſimis tanta, quantam ne in ſoluto quidem ſcribendi genere unquam aſſequutus eſt quiſquam.

Primam igitur horum duorum verſuum explicandi rationem, quominus probem, facit, tum quod e curru non ὀρεκτῇσι μελίῃσι, quod erat utique σταδὴν congredientium, ſed telis *miſſilibus* κοντοβολέντες pugnare ſoliti eſſent; tum quod ratio iſta, *ne tempus in eo terat, ut quod ceperit ſpolium abducat*, omnino tam perſpicuo ſcriptori non erat reticenda.

Secunda explicandi ratio, (quam ſecuti ſunt plerique) et eandem ob cauſam mihi minus placet, quod ὀρεκτῇσι μελίῃσιν e curru non pugnarent; itemque quod ratio iſta, *equos ibi alienos ſibique minus cognitos regere ne velit*, reticere omnino non debuiſſet; et praeterea, quod iſtud ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως ad hanc ſententiam parum apte congruat.

Tertiam quominus amplectar, facit, tum quod iſtud ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως ad eam ſententiam adhuc minus congruat; tum quod ἔγχει ὀρέξασθαι non *Amici* eſt, ſed *Hoſtis*: Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' — Ἔγχεϊ χαλκείῳ, *Il.* ε, 851. μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι. *Iliad.* β', 543. Citat hunc locum *Euſtathius*, *p.* 362, *lin.* 27: ὀρεκτὰς, ἔφη ἐν τῇ βιωτίᾳ (legendum Βοιωτίᾳ, hoc eſt, *Catalogo*) μελίας. Similiter, *Iliad.* π', 314: Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος. *Et*, Ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. *Ibid.* 322. *Et*, Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν. ψ, 805. Quare, ſi cum Amico res fuiſſet, dixiſſet utique, non ἔγχει, ſed χειρὶ ὀρεξάσθω, vel χειρὸς ὀρεξάσθω.

In eam itaque partem propendeo, ut *Quarta* demum vera explicandi ſit ratio: Ἔγχει ὀρεξάσθω, *haſta porrecta repellat.* Hoc nimirum et *proprie* eſt, ἔγχει ὀρέξασθαι; et, ad diſciplinam militarem optime cum hoc congruit id, quod ſequitur, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως. *Satius eſt, ut pereat, qui de curru ſuo excuſſus fuerit; quam ut commilitones in pugnando interturbet.* Iudicet Lector eruditus. *Clark.* Huic ſententiae repugnat hoc, quod ὀρεξάσθω non eſt *haſta repellatur*, aut *oppugnetur*, ſed *haſta pugnet*, aut *repellat*: nec adeo refertur ad eum, in cuius currum confugere tentat, ſed ad eum, qui excuſſus curru ſuo ſe recipit ad alium. Atque etiam pendet ab ὃς

Ὡς ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ γέρον, εἴθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Ὥς τοι γοῦναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον· ὡς ὄφελέν τις
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
Ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·
Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
Ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ,

Ita senex adhortabatur, dudum rei militaris bene peritus;
Et eum quidem laetatus est cum vidisset rex Agamemnon;
Et ipsum compellans verbis alatis est allocutus;
« O senex, utinam, sicut animus *est* in pectoribus tuis,
« Sic te genua sequerentur, roburque tibi firmum esset.
« Verum te senectus atterit omnibus aeque-molesta: utinam quis
« Virorum alius *eam* haberet, tuque in numero iuvenum esses.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
« Atrida, valde quidem ego vellem et ipse
« Sic esse, ut quando nobilem Ereuthalionem interfeci:
« Verum nunquam simul omnia dii dederunt hominibus:
« Si tunc iuvenis eram, nunc vice-versa me senectus invadit.
« Verumtamen et sic equitibus interero, et adhortabor
« Consilio et verbis: hoc enim munus est senum.
« Hastas autem vibrabunt iuniores, qui me
« Minores nati sunt, confiduntque robore.
Sic dixit: Atrides vero praeteribat, laetus corde.

318 *μάλα μέν τοι ἐγὼν*] MS. quod sono hic suavius est. 324 *αἰχμάσουσι*] MS.

δέ κ' ἀνὴρ. Eum itaque Nestor vult ἔγχει ὀρέξασθαι. Sensus, mea sententia est: *Si quis e curru excussus, ad alium se recipere velit, is* potius (repulsus scil. vel repellendus) *pugnet hasta pedes,* quam ut alium currum conscendens, ei, qui in curru est, impedimento sit. Ὀρέξασθαι dici de eo, qui pedes hasta pugnat, patet etiam ex ε', 335. ψ, 805.

Ver. 310 *πολέμων εὖ εἰδώς*] *Sciens pugnae.* Horat. Carmin. I, 15, ver. 24.

Ver. 315 *ὁμοίϊον*] Ἰστέον, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοίϊον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον, — γῆρας ὁμοίϊον, — θάνατον ὁμοίϊον, etc. *Schol.*

Ver. 317 *ἱππότα Νέστωρ*] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 319 *ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν*] Vide supra ad ά, 249, 260; et β', 372.

Ver. 324 *αἰχμάσσουσι*] Vide supra ad ά, 140.

Ver.

Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
Ἑσταότ'. ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀϋτῆς·
Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἱστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,
Ἀλλά νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
Σφῶϊν μέντ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,

Invenit *deinceps* filium Petei Menestheum equitandi-peritum
Stantem: circumque *erant* Athenienses, periti belli:
Caeterum prope stabat solers Ulysses;
Iuxtaque, Cephallenum circum ordines non imbecilli
Stabant: nondum enim horum audierant copiae clamorem *belli*,
Sed recens concitatae movebantur phalanges
Troianorumque equûm-domitorum, et Achivorum: hi vero expectantes
Stabant, quando phalanx Achivorum alia invadens,
In Troianos impetum faceret, et inciperent praelium.
Hos itaque conspicatus obiurgavit rex virorum Agamemnon,
Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;
" O fili Petei, Iovis-alumni regis;
" Et tu, malis dolis instructe, astute;
" Cur trepidantes abstitistis, expectatisque alios?
" Vos quidem conveniebat inter primos existentes
" Consistere, et pugnae ardenti occurrere.
" Primi enim et ad convivium vocamini a me,

338 διοτροφέος] MS. sed corr. e διοτρεφ.

Ver. 327 Εὗρ' υἱὸν] Festinantem depingit hoc Asyndeton. Vide supra ad ά, 105 et 539. *Clark.* Non credo. Cur enim non festinat γ', 365, aut β', 9.

Ver. 329 εἱστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, iam non constitisset Temporum ratio. Vide infra ad *ver.* 434.

Ver. 331, 334 Ἕστασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 338 Ὦ υἱὲ Πετεῶο] Vide supra ad ά, 51. Edidit *Barnesius*, Ὦ υἱὸς Πετεῶο. Sed mutato nihil opus.

Ver. 340 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε] *Qui metus, o quae tanta animis ignavia venit?* *Aen.* XI, 732.

Ver. 441 ἐόντας] *Eustathius* ἰδεῖ aeque scribi potuisse existimat. Male, ut mihi quidem videtur. Non enim aeque recte refertur ad praecedentem Σφῶϊν, ac ad sequentem Ἑστάμεν. Quippe aliud est, *Vos inter primos quum essetis, stare decuit*: aliud, *Vos inter primos existere atque stare decuit.*

Ver.

Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
Ἔνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς δὴ φὴς πολέμοιο μεθιέμεν; Ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα,
Ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴκεν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
Οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ.

" Quando convivium proceribus instruimus Achivi.
" Ibi iuvat assatas carnes edere, et pocula
" Vini bibere suavis, quoad usque placuerit:
" Nunc vero libenter videretis, etiam si decem phalanges Achivorum
" Vos ante pugnarent saevo ferro.
Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Vlysses;
" Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
" Quomodo vero dicis in bello remissos *nos* esse? Quando Achivi
" In Troianos equorum domitores cieamus acre praelium,
" Videbis, si volueris, sique tibi haec curae fuerint,
" Telemachi dilectum patrem antesignanis immixtum
" Troianorum equûm-domitorum; tu autem haec vana dicis.
Hunc vero subridens allocutus est rex Agamemnon,
Vt sensit iratum; contrarioque sumpsit sermonem;
" Generose Laërtiade, solertissime Vlysse,
" Neque te obiurgo remere, neque hortor.
" Scio enim, quod tibi animus in pectoribus tuis
" Benigna consilia novit: eadem enim sentis, quae et ego.

354 Τηλεμάχου] MS. 355 Τρώων θ' ἱπ.] MS. 361 ἤπια] Fl. A. I.

Ver. 351 Πῶς δὴ φὴς πολέμοιο μεθιέμεν; Ὁππότ' — ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα, Ὄψεαι] *Interrogationis* notam, quae olim voci ἄρηα subiuncta erat, apposuit *Barnesius* voci μεθιέμεν. Recte, ut opinor. Istud enim, Ὁππότ' Ἀχαιοὶ ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα, et bene coniunctum est cum Ὄψεαι —; optimeque cum eo congruit, quod erat ante dictum, *ver.* 333 —, οἱ δὲ μένοντες Ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν, Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

Ver. 357 ὅγε] Vide supra ad γ', 409.

Ver. 359 Οὔτε σε νεικείω] Festinantem, et vehementer commotum, pulcherrime exhibet et superior temeraria obiurgatio, suique haec instituta statim deinceps defensio.

Ver. 360 Οἶδα γάρ, ὡς] Vide supra ad ά, 537.

Ver.

Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Παρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος, Καπανήϊος υἱός.
Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν,
Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
Ὡς φάσαν, οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.

" Quin age: haec autem in posterum componemus, si quid male nunc
" Dictum est: haec autem omnia dii irrita faciant.
Sic locutus, hos quidem reliquit illic, ivitque ad alios.
Invenit vero Tydei filium magnanimum Diomedem,
Stantem interque equos et currus bene-compactos;
Iuxtaque ipsum stabat Sthenelus, Capanei filius.
Et hunc quoque obiurgavit conspicatus rex Agamemnon,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
" Eheu, Tydei fili bellicosi equûm-domitoris,
" Cur trepidas? cur et circumspicis belli semitas?
" Non utique Tydeo ita solitum trepidare erat,
" Sed louge ante dilectos socios cum hostibus dimicare:
" Sicut dixerunt, qui eum viderunt laborantem; non enim ego
" Interfui, neque vidi: verum aliis *eum* dicunt praestitisse.

363 μεταμώλινα] MS. sed λ et ν a manu sec. 364 αὐτοῦ] MS. sed υ a manu sec. et eras. nempe αὐτ̊ est in hoc Cod. αὐτῶ, quod ignorans lector, adscripsit υ. 366 κολλοτοῖσι] fuit in MS. a pr. manu. 368 καὶ τὸν μὲν] MS. Fl. recte sic edidit Barnes. 371 ὀπιπεύεις] MS. a manu pr. τ adscr. manu sec. 372 πτωσκαζέμεν] MS.

Ver. 365 Διομήδεα] Pronunciabatur Διομήδη

Ver. 367 ἑστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, iam non constitisset Temporum ratio: Vide infra ad *ver.* 434.

Ver. 368 Καὶ μὲν τὸν] Edidit *Barnesius*, Καὶ τὸν μέν· quia nimirum supra scriptum est, *ver.* 283, Καὶ τοὺς μέν et *ver.* 311. Καὶ τὸν μέν. et *ver.* 336, Τοὺς δέ. Verum huius loci alia ratio. Nam illic, Καὶ τοὺς μέν γήθησεν ἰδὼν, et, Τὰς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, sunt inter se opposita. At hoc in loco, Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν, illud est quod dicimus, *Et quidem Hunc itidem*, sicuti supra *Vlyssem*, obiurgavit. Quare, etsi utravis lectio ferri possit, vulgarem tamen retineo. *Clark.* Sed quis dicit: *Et quidem hunc*? Nemo Latinorum sic dixit: nec bene dici potest. Hodie sic dicunt inscitia latinitatis. Ergo Barnesius audiendus: cuius lectionem libri boni habent. v. Var. L. *Ern.*

Ver. 371 πολέμοιο γεφύρας] Scholiasti, τὰς διεξόδους τοῦ πολέμου. Spondano *Ordinum intervalla.* Virgilio, *Belli Oras*, Aen. IX, 528. Vide infra ad Δ', 378. *Clark.* Tacitus: *Vias praeliorum.* Thucyd. I, 122. ὁδοὶ τοῦ πολέμου.

Ver.

Ἤ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸνδ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας
Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐών, ἱππηλάτα Τυδεὺς
Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·

« Certe enim sine bello [*sine copiis*] intravit Mycenas
« Hospes, cum deo-pari Polynice, copias colligens,
« Qui tunc bellum admovebant sacra ad moenia Thebes;
« Et valde supplicabant, ut darent inclytos auxiliatores.
« Atque illi *quidem* volebant dare, et probabant, sicut hortabantur:
« Verum Iupiter avertit, sinistra prodigia ostendens.
« Hi autem postquam abierant, et in via progressi fuerant,
« Ad Asopum venerunt iuncosum, herbosum:
« Tum utique legatum (*Thebas*) Tydeum miserunt Achivi;
« Atque ille abiit, multosque invenit Cadmeos
« Convivantes in domo fortitudinis Eteocleae [*Eteoclis*].
« Tunc non, hospes licet esset, agitator-equûm Tydeus
« Pavebat, solus existens multos inter Cadmeos:

378 *οἵ ῥα τότε στρατόωνθ'*] sed *στρατόων* sunt in litura. fuit a manu pr. *τοτ' ἐστρ.* 383 *ἀλεχεπ.*] A. 2. 3. 1.

Ver. 376 *ἄτερ πολέμου*] Schol. *χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως. Non stipatus.* Μοῦνος ἐών, *ver.* 388.

Ibid. Ἦτοι μὲν γὰρ] Longior videri possit haec oratio, quam festinantis, et vehementer commoti, ordinesque singulos obeuntis esse oporteret. Sed observandum, in hac Ἐπιπωλήσει, *Vltimum* esse omnium, ad quos *Agamemnon* pervenerit, *Diomedem.*

Ver. 379 *μάλα λίσσοντο*] Vide ad ά, 51.

Ver. 380 *ἐκέλευον*] Tydeus et Polynices. *Al.* *ἐκέλευεν· scil.* Tydeus. *Clark.* Facilius erat *ἐπήνεον ὅσσ' ἐκέλευον· annuebant, quicquid petebant,* sed illud quoque rectum. *Ern.*

Ver. 382 *ᾤχοντο, ἰδέ*] Legit Scholiastes, *ᾤχοντ', ἠδέ.*

Ver. 383 Ἀσωπόνδ' ἵκοντο] Quod in MS. repperit *Barnesius*, Ἀσωπόν θ' ἵκοντε, non minus recte cohaeret. Tum enim sententia erit haec; *ἐπεὶ ᾤχοντο,* — Ἀσωπόν θ' ἵκοντο. — ἔνθ' αὖτ' etc.

Ver. 384 *ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν*] Τυδῆ *ἀγγελίην ἐπέστειλαν, Tydea legatum* (Thebas) *miserunt.* Vel, *ἀγγελίη* hic tam intelligi potest *legatio*, quam *ἀγγελίης, legatus*: Vt adeo legendum sit, *ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν.* Quod eodem redit.

Ver. 385 *πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας*] Infra ad έ, 803: — ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.

Ver. 386 Δαινυμένους] Vide supra ad γ', 260.

Ibid. βίης Ἐτεοκληείης] Vide supra ad β', 658.

Ver. 387 *ἱππηλάτα*] Vide supra ad δ', 175.

Ver.

Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπιῤῥοθος ἦεν Ἀθήνη.
Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
Ἂψ οἱ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Λυκοφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκονδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
Γείνατο, εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

" Quin ad certandum provocabat; in omnibus autem vincebat
" Facile: talis ei auxiliatrix erat Minerva.
" Verum irati Cadmei, ſtimulatores equorum,
" Ei revertenti denſas inſidias locaverunt ducentes,
" Iuvenes quinquaginta; duo autem ductores erant,
" Maeon Haemonides, ſimilis immortalibus,
" Filiuſque Autophoni, in-pugna-ſtabilis Lycophontes.
" Tydeus tamen et his duram mortem intulit:
" Omnes *ſcilicet* interfecit, unumque ſolum dimiſit domum redire;
" Maeonem utique dimiſit, deorum ſignis parens.
" Talis erat Tydeus Aetolus: ſed filium
" Genuit, ſe ipſo inferiorem pugna, facundia autem praeſtantiorem.
Sic dixit: huic vero nihil reſpondit fortis Diomedes,
Reveritus regis increpationem venerandi.

392 ἂψ ἀνερχ] MS. edd. ante Barn. omnes. In ed. Amſtel. an. 1650 eſt ἀνaερχ. ſed vitio operarum: eſt enim e Steph. expreſſa. 400 χέρεια] MS. ſed ει corr. ex η.

Ver. 389 Ἀλλ' ὅγε] ὅγε nec hic plane inane eſt. Ἀλλ' ὅγε eſt *quin ille*. Latini plane ſic. *Ern.*

Ver. 390 τοίη οἱ ἐ. ἦ. Ἀ.] Aut ſimpliciter vertendum: *Nam ei adiutrix magna aderat Minerva*; aut potius: *Adeo ei adi. aderat M.* Sic latini hanc formam exprimunt. Vide etiam quae diximus ad Callim. H. in Del. 27 de verbo τοῖος in hac forma. *Ern.*

Ver. 392 Ἂψ οἱ ἀνερχομένῳ] Ita reſtituit *Barneſius*. Optime, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἂψ ἀνερχομένῳ. Quod nulla ſane ratione, nulla licentia Poëtica, excuſari poteſt.

Ver. 394 ἀθανάτοισιν] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 400 χέρεια] *Al.* χέρηα et χερῆα.

Ver. 401 Τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, — Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο] Ἃς (πράξεις) ὁ Ποιητὴς ἑκατέρῳ (προσώπῳ) προσηκόντως ἀποδίδωσιν. (vide ſupra ad β', 228) Οἷον, — τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπωλήσει τὸν Διομήδην λοιδορήσαντος, ὁ μὲν οὐθὲν ἀντεῖπεν, Αἰδεσθεὶς βασιλῆος — ὁ δὲ Σθένελος, οὗ μηδεὶς λόγος, Ἀτρεΐδη (φησὶ) μὴ ψεύδε', — Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες. — Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατανοεῖν ἐνταῦθα. Τὸν μὲν γὰρ Σθένελον ἀπροσκύνητον παρῆλθε· τοῦ δὲ Ὀδυσσέως οὐκ ἠμέλησε δηχθέντος, ἀλλ' ἠμείψατο, (*ver.* 357) — Ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον. — Ἄριστα δὲ ὁ Διομήδης, ἐν μὲν τῇ μάχῃ σιωπᾷ, κακῶς ἀκούων ὑπὸ τοῦ βασιλέως· μετὰ δὲ τὴν μάχην, παῤῥησίᾳ χρῆται πρὸς αὐτὸν (*Iliad.* ι, 34)

Ἀλκὴν

Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

Huic autem filius Capanei respondit incluti;
" Atrida, ne mentiaris, sciens vera loqui:
" Nos sane patribus longe fortiores gloriamur esse:
" Nos etiam Thebes sedem cepimus septem-portas-habentis,
" Paucioribus copiis ductis sub murum Marti-sacrum,
" Freti signis deorum et Iovis auxilio:
" Illi autem sua vecordia perierunt.
" Quare ne mihi patres unquam in simili ponas honore.
Hunc autem torve intuitus allocutus est fortis Diomedes;
" O mi *Sthenele*, tacitus sede, meoque pare sermoni;
" Non enim ego succenseo Agamemnoni, pastori populorum,
" Cohortanti ad pugnandum bene-ocreatos Achivos:
" Hunc enim gloria simul sequetur, si quidem Achivi

415 γὰρ] abest a MS. ἔσσεται] R.

Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν. *Plutarch de audiend. Poëtis.* Πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων λέγοντα ποιῶν, — ἑκάστῳ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν. — Ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παῤῥησίαν ἔχων, πρὸ τοῦ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως ὄνειδος, τότε [postea nimirum, quam praeclare se gessisset, *Iliad.* ι, 32] ἐπιπλήσσει τῷ Ἀγαμέμνονι. *Dion. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. §. 20.

Ver. 405 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες] Οὐδὲ τοῦ Ὁμηρικοῦ Σθενέλου παντάπασιν αἰτιατέον, τὸ, Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· μεμνημένους τοῦ· Ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας; (*ver.* 370) Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκούσας κακῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου λοιδορηθέντος ἠμύνατο, τῇ περιαυτολογίᾳ παῤῥησίαν συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδούσης. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 406 Ἡμεῖς καὶ Θήβης] Quod inceptum Patribus nostris, *Tydeo* et *Capaneo* (qui erant ex *Septem illis* ad *Thebas*) infauste cecidit, id nos, eorum Ἐπίγονοι, feliciter peregimus.

Ver. 407 λαὸν ἀγαγόνθ'] Ἀγαγόντε, *Ego et Diomedes.* Vide supra ad ά, 566; et β', 288. Caeterum qua ratione vox λαὸν ultimam hic producat; itemque, ἔρις, *ver.* 440; vide supra ad ά, 51.

Ver. 409 Κεῖνοι δὲ — ὄλοντο] Ambiguum hoc, dictumne sit de *Septem illis ad Thebas* in prima expeditione, an de *Thebanis ipsis* in secunda. *Eustathius*, ἢ μάλιστα λέγει, ὅτι οἱ Θηβαῖοι etc. Ego in *priorem* sententiam potius propendeo; tum propter sequentem, Τῷ μή μοι πατέρας: tum ut et praecedenti, Πειθόμενοι τεράεσσι, aptius hoc ex adverso respondeat.

Ver. 312 Τέττα] Προσφώνησίς ἐστι φιλεταιρική. — Τινὲς δὲ σχετλιαστικὸν νοοῦσι τὸ, Τέττα, [fortasse, Τέτλα] ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ, Τέτλαθι. *Eustath.*

Ver. 415 ἕψεται] *Al.* ἔσσεται.

Ver.

Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν.
Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·

" Troianos debellarint, ceperintque Ilium ſacrum:
" Huic vero contra ingens luctus, Achivis caeſis:
" Verum age quaeſo, et nos cogitemus de impetuoſa fortitudine.
Dixit, et de curru cum armis deſiliit in terram;
Terribiliter autem ſonuit aes circa pectora regis,
Qui concitus ferebatur: utique vel fortiſſimum *virum* metus corripuiſſet.
Vt vero quando in littore ſonoro fluctus maris
Concitatur confeſtim, Zephyro ſubmovente:
In alto quidem primum attollitur, ſed poſtea
Terrae alliſus vehementer fremit, et circa promontoria
Tumidus exiſtens faſtigiatur, exſpuitque maris ſpumam:

Ver. 419 σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε] Vide ſupra ad γ', 29.

Ver. 420 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς] Virgil.: *Et arma Horrendum ſonuere.* *Aen.* IX, 731. Caeterum de voce, ἔβραχε, et ſimilibus; vide ſupra ad *ver.* 125, et infra ad *ver.* 455.

Ver. 421 ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν] Vox, ὑπὸ, non id ſonat, quod ait Scholiaſtes, ὑφ' οὗ ἂν ἤχου; ſed quod latine dicas, *genua timore ſubtus intremiſcere.* Nimirum refertur ὑπὸ, non ad *ſonum terrefacientem*, ſed ad *hominem metu ſuccuſſum.*

Ver. 422 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης] Virgil.: *Fluctus ut in medio coepit cum albeſcere ponto Longius, ex altoque ſinum trahit; atque volutus Ad terras, immane ſonat per ſaxa, nec ipſo Monte minor procumbit; at ima exaeſtuat unda Vorticibus, nigramque alte ſubiectat arenam.* *Georg.* III, 237. *Fluctus uti primo coepit cum albeſcere vento, Paullatim ſeſe tollit mare, et altius undas Erigit, inde imo conſurgit ad aethera fundo.* *Aen.* VII, 528. *Macrobius* hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis maieſtatem non aequat. "*Homerus*, cum marinos motus, "et *littoreos* fluctus *ab initio* deſcribit; "hoc iſte praetervolat. Deinde; quod "ait ille, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, "*Maro* ad hoc vertit, *Paullatim ſeſe tol-* "*lit mare.* Ille fluctus incremento ſuo "ait in ſublime curvatos littoribus illi- "di, et aſperginem collectae ſordis ex- "ſpuere; quod nulla expreſſius *picturae* "ſignaret: Veſter, mare a fundo ad ae- "thera uſque perducit." *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 423 Ζεφύρου ὑποκινήσαντος] Et *molem* fluctus, et *motum* ab initio *tardiorem*, pingunt hi numeri.

Ver. 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον] De proſodia vocis, ῥηγνύμενον, iſtiuſque ὄρνυται, *ver.* 423, vide ſupra ad γ', 260.

Ver 426 Κυρτὸν] Latine dicitur, *tumidus*, *curvatus*,, *gibbus.* Nam *convexus*, quod recentiores *concavo* opponunt, Romanis idem fere ſonabat, quod *concavus*; niſi ſi forte, in ſphaera, *convexa* dicta ſit Hemiſphaerii *Superioris* potius, quam *Inferioris*, facies *Interior*; ut cum *caeli convexa*, *nemorum convexa*, *cavam caeli convexitatem*, et ſimilia, dicerent. Qui, ex linguarum recentiorum uſu, *convexum concavo* opponunt, Romanis ſcriptoribus miras tenebras offundunt.

Ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, (οὐδέ κε φαίης
Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,)
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο,
Τρῶες δ', ὥστ' ὄιες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούσασαι ὄπα ἀρνῶν·
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Sic tunc confertae Danaorum movebantur phalanges
Indesinenter ad pugnam: imperabat autem suis unusquisque
Ducum caeteri vero taciti ibant, (neque dixisses
Tantas copias sequi habentes in pectoribus vocem,)
Silentio reveriti ductores: circum autem omnes
Arma varia splendebant, quibus induti procedebant-ordine.
Troiani autem, perinde ac oves locupletis viri in caula
Innumerae stant, dum mulgentur lac album,
Assidue balantes audita voce agnorum:
Sic Troianorum fremitus per exercitum latum est excitatus.
Nec enim omnium erat una vociferatio, nec una vox,
Sed lingua mista erat, e multis quippe locis convocati fuerant homines.
Instigabat vero hos quidem Mars, illos autem caesiis-oculis Minerva,

430 στήθεσσιν] MS. 435 ἀκούσασαι] A. 1. R.

Ibid. ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην] Imitatus est Callimach. H. in Del. 14 ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην. *Ern.*

Ver. 428 *Aeratasque acies in praelia cogit Quisque suas. Aen.* IX, 463.

Ver. 431 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας] Οἱ μὲν Τρῶες ἐπίασι, μετὰ κραυγῆς καὶ θράσους. οἱ δ' Ἀχαιοὶ, σιγῇ δειδιότες σημάντορας· Τὸ γὰρ, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, φοβεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας, ἀνδρείας ἅμα καὶ πειθαρχίας σημεῖον. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Καὶ τὴν ἀνδρείαν δέ μοι δοκοῦσιν, οὐκ ἀφοβίαν, ἀλλὰ φόβον ψόγου, καὶ δέος ἀδοξίας, οἱ παλαιοὶ νομίζειν. Οἱ γὰρ δειλότατοι πρὸς τοὺς νόμους, θαῤῥαλεώτατοι πρὸς τοὺς πολεμίους εἰσί· καὶ τὸ παθεῖν ἥκιστα δεδίασιν, οἱ μάλιστα φοβούμενοι τὸ κακῶς ἀκοῦσαι. Διὸ καὶ καλῶς Ὅμηρος, — Σιγῇ δειδιότες σημάντορας, *Id. in Agid. et Cleomene.* Vide quoque supra ad γ', *ver.* 2 et 8.

Ver. 433. 436 Τρῶες δ' — Τρώων ἀλαλητὸς] De huiusmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, quae directa constructione et elegantior est nonnunquam, atque etiam simplicior; vide supra ad β', 353, 681; et ad γ', 211.

Ibid. πολυπάμμονος] Scribendum πολυπάμονος, nec opus est duplici μ. A πάω fit πᾶμα, ut a δράω, νάω, δρᾶμα, νᾶμα etc. Vide bene de hoc verbo et similibus derivatis a πάομαι differentem Cel. Valkenarium ad Ammon. p. 187. Duplicatio literae orta est e vulgari pronunciatione, quae hanc literam facile duplicat. *Ern.*

Ver. 434 ἑστήκασιν] *Stant.* Vide supra ad ά, 37. Miro errore de hac voce doctissimus *Grotius,* (ad *Rom.* v. 2) *Est,* inquit, *praeteritum pro praesente, more Hebraeo.* Quasi vero Graecum, ἑστήκασι, non *semper* responderet Latino, *stant.*

Ver. 439 τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ — Ἀθήνη, Δεῖμός τ'] *Troianos Mars, Graecos Minerva, utrosque Terror,* etc.

Ver.

Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,

Terrorque et Fuga, et Discordia insatiabiliter furens,
Martis homicidae soror, sociaque,
Quae parva quidem primum attollitur, sed postea
Coelo condit caput, et solo ingreditur.
Quae ipsis et tunc litem utrinque perniciosam iniecit in medium,
Gradiens per turbam, augens gemitum virorum.
Hi vero quando iam in locum unum coëuntes venerant,
Committebant scuta, unaque hastas, et robora virorum
Aereis-thoracibus-indutorum: atque clypei umbones-habentes
Appropinquabant invicem, multusque tumultus coortus est.
Tum vero simul eiulatusque et iactantia erat virorum,
Perdentiumque et pereuntium: fluebatque sanguine terra.
Vt vero quando *duo* torrentes fluvii, de montibus fluentes,

445 ὀφέλλουσα] MS. 449 ὀρυγμάδος] MS. F. R.

Ver. 442 Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα] Ἀρξαμένη ἀπὸ λιτῆς αἰτίας, — πρὸς μέγα δή τι κακοῦ διογκοῦται. *Heraclid. Ponticus.* *Parva metu primo, mox sese attolit in auras, Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit. Aen.* IV, 176. Quod *Homerus* hic de *Contentione* dixit, *Maronem* de *Fama* postea *minus congrue* dixisse, contendit *Macrobius*, *lib.* 5. *cap.* 13. Magnifica tamen, et elegantissima, *Vtriusque* descriptio. *Longinus*, §. 9, Καὶ τοῦτ' ἂν, *inquit*, εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς Ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. Ridiculus plane hoc in loco *Scaliger*; qui in hac comparatione non vidit, *Rem* utique in immensum succrescentem, non *Gigantis* molem atque effigiem descriptam; *coelumque* hic, non utique de Contentionis *Sede*, (quanquam et hoc quoque Poëtae licitum) sed de *Magnitudine* dictum. *Poëtic. lib.* 5, *cap.* 3. *Clark.* Adde dicta ad Callimach. H. in Cer. 59, ubi h. l. poëta imitatus est.

Ver. 446 Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα] Virgil. *Iamque intra iactum teli progressus uterque Substiterat: subito erumpunt clamore, frementesque Exhortantur equos; fundunt simul undique tela Crebra, nivis ritu; caelumque obtexitur umbra. Aen.* XI, 608.

Ver. 450 Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε] Virgil. *Tum vero et gemitus morientum, et sanguine in alto Armaque, corporaque, et permisti caede virorum Semianimes volvuntur equi Aen* XI, 663.

Ver. 451 ὀλλυμένων] Vide supra ad γ', 260.

Ibid. ῥέε δ' αἵματι γαῖα] Virgil. *Atro tepefacta cruore Terra torique madent. Aen.* IX, 333.

Ver. 452 Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ] Virgil. *Aut rapidus montano flumine torrens Sternit agros, sternit sata laeta boumque labores, Praecipitesque trahit sylvas: stupet inscius alto Accipiens sonitum saxi de vertice pastor. Aen* II, 305. *Aut ubi decursu rapido de montibus altis Dant sonitum spumosi amnes, et in aequo-*

Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω

In convallem conferunt rapidas aquas,
Scatebris ex magnis, concavum intra alveum voraginis;
Horumque procul fragorem in montibus audit pastor:
Sic hisce commistis oriebatur clamorque timorque.
Primus autem Antilochus Troianorum interfecit virum bellatorem,
Strenuum in prima acie, Thalysiadem Echepolum,
Quem utique percussit primus galeae in conum setis-equinis-densae;
Inque frontem fixit; penetravit autem os intra

455 ἐν ὄρεσιν] MS. 456 γένοιτε] MS. ἐγένετο] Fl. γένετ'] Aldd. I. R.
459 ἔβαλεν] Aldd. I. 460 ὀστεῖον] MS.

ra currunt Quisque suum populatus iter. Aen. XII, 523. Ποταμῶν δέ γε σύῤῥυσιν εἰς χωρίον ἕν, καὶ πάταγον ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμιμήσασθαι τῇ λέξει βυλόμενος, ὀκέτι λείας συλλαβὰς, ἀλλ' ἰσχυρὰς καὶ ἀντιτύπυς θήσει. Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες, Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ. *Dion. Halic.* περὶ Συνθέσεως, §. 16. Vbi, in transitu, notandae variae lectiones parvi momenti.

Ver. 453 ποταμοὶ-συμβάλλετον] Vid. ad ά, 566 *Ern.*

Ver. 455 Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον] Καὶ αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνέματα, ὀκ ὄντα πρότερον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπώσας· οἷον, τὸν Δοῦπον, καὶ τὸν Ἄραβον, καὶ τὸν Βόμβον, καὶ τὸ Ῥόχθει, καὶ τὸ Ἀνέβρυχε, καὶ τὸ Σίζε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὧν ὀκ ἂν εὕροι τις εὐσημότερα. *Dion Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρυ ποιήσεως, §. 6. Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζυσιν οἱ ποιηταὶ, — πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα. — Μεγάλη τότων ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος ἡ φύσις, ἡ ποιῦσα μιμητικὸς ἡμᾶς καὶ θετικὸς τῶν ὀνομάτων, οἷς δηλεῦται τὰ πράγματα, κατά τινας εὐλόγυς καὶ κινητικὰς [τῆς] διανοίας ὁμοιότητας. ὑφ' ὧν ἐδιδάχθημεν ταύρων τε μυκήματα λέγειν, καὶ χρεμετισμὸς ἵππων, καὶ φρυαγμὸς τράγων etc. *Id.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Τὰ δὲ πεποιημένα ὀνόματα — ποιεῖ μάλιςα μεγαλοπρέπειαν, διὰ τὸ οἷον ψόφοις ἐοικέναι. *Demetr. Phaler.* §. 94, 95. Καναχάς τε, καὶ Βόμβος, καὶ Κτύπον, καὶ Δοῦπον, καὶ Ἄραβον πρῶτος ἐξευρών. *Dio Orat.* XII. Vide supra ad *ver.* 125.

Ver. 456 γένετο ἰαχή τε] Producta ultima syllaba vocis, γένετο, atque etiam hiatu isto interiecto, id efficit Poëta, (quod et *Barnesium* non fugit,) ut quasi auribus accipiatur clamor intentus, sonusque continuus et productior. Consilio id factum, ostendit similis alibi vocis eiusdem, ἰάχων, dispositio: Σμερδαλέα ἰάχων. *Iliad.* έ, 302. π', 785. τ', 41. ό, 285, 382, 443. *Odyss.* χ', 81. Ἡ δὲ μέγα ἰάχυσα. *Iliad.* έ, 343. *Odyss.* κ', 323. Οἱ δέ μέγα ἰάχοντες. *Iliad.* ξ', 421. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων. *Iliad.* ρ', 213. Γένετο ἰαχή τε φόβος τε. *Iliad.* μ', 144. ό, 396. Μεγάλα ἰάχοντα. *Odyss.* ί, 392. *Virgilius,* paullo minus audacter: *Longumque vale, vale, inquit, Iola. Eclog.* III. 79. *foemineo ululatu. Aen.* IV. 677.

Ver. 457 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος] Πῶς ὀκ Αἴας, ἢ Διομήδης, ἀριςεύει πρῶτος; Καί φασιν, ὅτι Πύλιοι πρῶτον συνέῤῥηξαν — Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἦρχθαι τὸν ποιητὴν, τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον κράτος. *Schol.* Quidni *revera* hoc *acceptum memoria* tradat Poëta?

Ver. 459 Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος] Non vacat hic particula, ῥά; sed idem fere hoc in loco sonat, ac vox latina, *utique.* Vide supra ad ά, 56; et β', 158.

Ver. 460 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε] Virg. *Ille securi Adversi frontem mediam mentumque*

Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι

Cuſpis aerea; eum vero tenebrae oculos operuerunt;
Ceciditque, ſicut quando turris, in forti pugna.
Hunc autem proſtratum pedibus prehendit rex Elephenor
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Subtrahebatque extra tela cupidus, ut quamprimum
Arma praedaretur: brevis vero ei fuit *iſte* conatus.
Cadaver enim trahentem conſpicatus magnanimus Agenor,
Latera, quae ei inclinato a clypeo denudata erant,
Vulneravit haſtili aerato, ſolvitque membra.
Itaque eum quidem reliquit animus; ſuper eum vero pugna coorta eſt
Ardua Troianorum et Achivorum: hi autem, lupi ſicut,
Invicem irruebant: virque virum manu occidebat.
Tunc percuſſit Anthemionis filium Telamonius Aiax
Iuvenem, florentem, Simoïſium: quem olim mater
Ab Ida deſcendens, ad ripas Simoëntis
Peperit, cum parentes ſimul ſequeretur, pecus ut videret:
Propterea ipſum vocabant Simoïſium: neque patentibus

467 γὰρ ἐρύοντα, omiſſo ῥ MS. Fl. A. 1. Recte. nam nec ſenſus, nec metrum poſtulat.

tumque reducta Diſiicit, et ſparſo laterigat arma cerebro. Aen. XII. 306.

Ibid. πίρνος] Vide ſupra ad ά, 67.

Ver. 461 τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν] *Immolat, ingentique umbra tegit.* Aen. X. 451. *Olli dura quies oculos et ferreus urget Somnus, in aeternam clauduntur lumina noctem.* Aen. XII. 309.

Ver. 465 Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων] Non ſupervacaneum eſt iſtud ὑπό. Nempe e telorum deſuper cadentium nimbo, mortuum *ſubtrahebat.*

Ver. 468 Πλευρὰ, τὰ — ἐξεφαάνθη. Οὔτησε] *Dum texit Imaona Haleſus, Arcadio infelix telo dat pectus inermum.* Aen. X. 424.

Ver. 469 Οὔτησε] Ex οὐτάω. Nam ex οὐτάζω fit οὔτασε, penultima correpta.

Ver. 472 Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν] *Congreſſi in praelia, totas Implicuere inter ſe acies, legitque virum vir.* Aen. X. 631.

Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ᾽, ὑπ᾽ Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι᾽ ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ᾽ ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει,
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ᾽ ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ᾽, ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ·
Ἡ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας·
Τοῖον ἄρ᾽ Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Nutritia caris reddidit, brevis autem ei aetas
Fuit ab Aiace magnanimo lancea interfecto.
Primum enim ipsum venientem percussit in pectore, ad mammam
Dexteram: ex adverso autem per humerum aerea hasta
Ivit: hic autem in pulvere humi decidit, populus ceu,
Quae in irriguo - loco paludis magnae nata est
Laevis; atque ei rami in summo *vertice* creverunt:
Quam quidem curruum fabricator micanti ferro
Excidit, ut curvaturam rotae flectat ad pulchrum currum,
Quae quidem et arescens iacet fluvii ad ripas:
Talem sane Anthemidem Simoïsium interfectum spoliavit

478 θρέπτρα] MS. at edd. omnes ante Barnes. θρέπτα. Sic et Pseudodidymus habuit in Cod. At in Eust. Comm. est quidem bis θρέπτα, sed ait factum e θρεπτήρια κατὰ συγκοπὴν, ut e λυτήρια λῦτρα, σωτήρια, σῶτρα etc. Sic et Etym. M. In Suidae Lex. etiam θρέπτρα, τροφεῖα, quod ad defendendam lectionem θρέπτρα valere videtur etiam Cl. Alberto ad Hes. sed in ed pr. in Frob. etc. est θρέπτα, quod temere corrigit Kusterus. θρέπτα etiam Hesych. quod non audet corrigere sospitator eius. Patet θρέπτα esse antiquissimam lectionem. Forte τὸ ρ elisum est pronunciando, ut mollior vox esset. 480 μιν] MS. edd. vett. 484 αὐτὰρ] MS. πεφύκασιν] R. A. 2. 3. 1.

Ver. 478 Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα. v. Var. Lect.

Ver. 481 ἀντικρὺ δὲ δι᾽ ὤμου] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item. αἴγειρος, *ver.* 482; et, ὃς, *ver.* 500; vide supra ad ά, 51.

Ver. 482 χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς] Vide supra ad γ', 2; et β', 764. *Ac veluti summis antiquam in montibus ornum Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant Eruere agricolae certatim; illa usque minatur, Et tremefacta comam concusso vertice nutat: Vulneribus donec paullatim evicta, supremum Congemuit, traxitque iugis avulsa ruinam. Aen.* II, 626. Quod de *Iliad.* ν', *ver.* 389. (Ἤριπε δ᾽ ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,) observavit *Macrobius*; nempe *nullo negotio Homericam arborem abscidi*, cum Virgilius *magno cultu difficultatem abscidendae arboreae molis expresserit*, (Macrob. *lib.* 5. *cap.* 11;) et *hic* quoque pariter locum habet, si utique locum omnino habet. At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*) inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* et *Virgilius*, cum res longe inter se diversas describerent, hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi extensum, suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrima aptissimaque similitudine explicavit.

Ver. 488 Ἀνθεμίδην] Ab Ἀνθεμίων (ut ex *Eustathio* recte notavit *Barnesius*) fit

Ἀνθε-

Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί.
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων·
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν

Aiax generoſus: *In* hunc autem Antiphus indutus-varium-thoracem
Primiades per turbam iaculatus eſt acuta haſta:
A quo quidem aberravit; at Leucum, Vlyſſis fidum ſocium,
Percuſſit in inguine, cadaver aliorſum trahentem:
Cecidit itaque iuxta ipſum, cadaver autem ei excidit manu.
Ob hunc vero interfectum Vlyſſes valde animo iratus eſt:
Prodiit autem per primos pugnatores armatus coruſco aere:
Stetitque valde prope cum acceſſerat, et iaculatus eſt haſta ſplendenti,
Circa ſe oculis converſis: at Troiani retroceſſerunt,
Viro iaculante: ille vero non irritum telum miſit,
Sed filium Priami nothum percuſſit Democoonta,
Qui ei ex Abydo venerat, ab equabus velocibus:
Hunc utique Vlyſſes ob ſocium iratus, percuſſit haſta
In tempore: atque alterum per tempus penetravit

492 ἑταιρῶσε] vitioſe R. A. 2. 3. l. et *ver.* 493. ἔμπεσε A. 3. 498 ἀκοντίσαντος] MS. edd. vett. 501 'Οδυσσ.] F. A. l. R.

'Ανθεμιωνίδης, et inde contractum 'Ανθεμίδης, quemadmodum a Δευκαλίων Δευκαλιωνίδης, indeque contractum Δευκαλίδης, *Iliad.* μ', 117; itemque a Μολιόνη, Μολιονίων, indeque contractum Μολίων *Iliad.* λ', 708.

Ver. 489 αἰολοθώρηξ] Porphyrio, *thoracem* (*corpus ſuum thorace indutum*) *agiliter motans.* Quaeſt. Homer. 3. Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 490 Πριαμίδης] Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid. ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί. Τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον — Βεβλήκει] *Stridentemque eminus haſtam Iecit; at illa volans clypeo eſt excuſſa, proculque Egregium Anthorem latus inter et ilia figit. Sternitur infelix alieno vulnere.* *Aen.* X. 776.

Ver. 492 Βεβλήκει] Aeque recte dicitur βεβλήκει, ac ἔβαλε. Sin βέβληκε dixiſſet, iam non conſtitiſſet temporum ratio Simile enim eſſet, ac ſiquis Anglice dicat, *has wounded*, pro eo quod eſt, *did wound.* Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 498 'Ανδρὸς ἀκοντίσσαντος] Ita edidit *Barneſius*: Recte, ut mihi quidem videtur. Nam, ἀκόντισε, penultimam corripit, *ver.* 490 et 496: vt, ex analogia omnino oportet. Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 500 παρ' ἵππων ὠκειάων] 'Εξ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἵπποι ἐγεννῶντο ταχεῖς. Εἶπε δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ οἱ ἵπποι τοῦ Πριάμου. *Schol.*

Ver. 501 Τόν ῥ' 'Οδυσεὺς] Non vacat hic particula ῥά. Id enim ſonat, quod Latine dicitur, *Hunc utique Vlyſſes etc.* Vide ſupra ad ά, 56; et ad β', 158.

Ver. 502 Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ] *It haſta Tago per tempus utrumque Stridens*

Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει·
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Cuspis aerea: illum autem tenebrae oculos cooperuerunt:
Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum:
Recesseruntque et primi pugnatores, et illustris Hector.
Argivi autem altum clamabant, trahebantque cadavera;
Rectaque proruperunt multo longius: indignatus est autem Apollo,
Ex Pergamo despiciens; Troianosque adhortatus est inclamans;
« Irruite, equûm-domitores Troiani, neque cedite pugna
« Argivis; quoniam non illis lapis *est* corpus, neque ferrum,
« Vt aes sustineat acutum percussis.
« Sed neque Achilles, Thetidis filius pulchras-comas-habentis,
« Pugnat, verum ad naves iram cruciantem coquit.
Sic dixit ab urbe terribilis Deus: Sed Achivos
Excitavit Iovis filia gloriosissima Tritonia,
Gradiens per turbam, ubi remittentes *praelium* videret,

506 ἐῤῥύσαντο] edd. vett.

dens, traiectoque haesit tepefacta cerebro. *Aen.* IX. 418. *Mediam ferro gemina inter tempora frontem Dividit.* *Ibid. ver.* 750.

Ibid. πέρησεν] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 503 τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε] Σολοικισμὸς, *inquit Scholiastes*, παρὰ τὰς πτώσεις· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τοῦ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε. Ineptissime plane. Vide et supra ad *ver.* 461.

Ver. 504 Δούπησεν δέ] Vide supra ad *ver.* 455. *Collapsa ruunt immania membra; Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat ingens.* *Aen.* IX. 708. *Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere.* *Aen.* X, 488.

Ver 505 Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι] *Diffugiunt versi trepida formidine Troës.* *Aen.* IX. 756.

Ver. 506 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς] Ita *Barnesius*: Optime, uti mihi quidem videtur. Vide supra ad *ver.* 456. *Vulgg.* corrupte, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐῤῥύσαντο δὲ νεκρούς. *Clark.* Ἐρύσαντε habet MS. Lips.

Ver. 508 Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ'] *Priami* civiumque vox et sententia intelligitur, ad exercitum ex urbe delata, vel a Ducibus ex ipsa re desumpta et excogitata.

Ver. 510 ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρώς, — Χαλκὸν — ταμεσίχροα] *Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis.* *Aen.* XII, 50.

Ver. 512 Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύς] Miro artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, *ubique* spectatur et intersеritur *Achilles.*

Ver. 516 ὅθι μεθιέντας] Qua ratione vox, ὅθι, hic ultimam producat; itemque μέγα et ἴαχον, *ver.* 506; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι,
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον, ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
Ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος

Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicavit:
Pugillari enim saxo percussus est ad malleolum aspero
In tibia dextra: percussit utique Thracum dux virorum
Pirus Imbrasides, qui ex Aeno venerat.
Ambos autem nervos et ossa lapis improbus
Prorsus confregit: ille vero supinus in pulvere
Decidit, ambas manus caros ad socios pandens,
Animam expirans: ille autem accurrit, qui percusserat,
Pirus: vulneravitque hasta ad umbilicum; atque omnia
Effusa sunt humi intestina: illumque tenebrae oculos cooperuere.
Istum vero Thoas Aetolus irruentem percussit hasta
In pectore super mammam, fixum est autem in pulmone aes:
Prope autem ad illum accessit Thoas, et validam hastam

518 ὀκρυοέντι] edd. vett. 526 ἐκάλυψεν] Fl. A. 1. 527 ἀπεσσύμενον] edd. vett. omnes. 529 ὄβριμον] MS. ut supra.

Ver. 520 εἰληλούθει] Si εἰλήλουθεν dixisset; iam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad *ά*, 37.

Ver. 522 Ἄχρις ἀπηλοίησεν] Τὸ ἄχρις ἐνταῦθα κεῖται, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ διόλου. — Δύναται δὲ κοινότερον νοηθῆναι, ὅτι συνηλόησεν ὁ λίθος τοὺς τένοντας ἄχρις καὶ εἰς τὰ ὀστᾶ. Eustath. ad h. l. qui similia tradit ad Iliad. π', p. 1062. Nec ἄχρι significare potest διόλου, nec altera ratio satis placet. An dicitur elliptice, pro ἄχρι πάντων vel παντὸς? quod habet Strabo l. III. p. 578. et alii. *Ern.*

Ver. 524 ὅς ῥ' ἔβαλέν περ] Qui centies observatiunculam de ῥα repetiit, hic non dixit, quid sit ῥα et περ. Τὸ περ hic me semper offendit, nec nunc concoquo. Usitata Homeri forma est: ὅς ῥ' ἔβαλέν μιν. *Ern.*

Ver. 525 οὖτα δὲ δουρὶ] Recte observarunt Grammatici, vocabulum οὖτα nullo modo ex οὐτάω deduci posse, (inde enim fit οὔτα ultima necessario producta;) sed ex οὐτάζω, οὐτάσω οὖτα. Unde et οὔτημι, οὔταμαι, οὐτάμενος etc. Porro, de huius vocis significatione; Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν. Ὅμηρος δὲ οὐτάσαι μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγὺς τρῶσαι, βαλεῖν δὲ τὸ πόῤῥωθεν. *Schol. ad Euripid. Hipp.* 684.

Ver. 526 Χύντο χαμαὶ χολάδες] Rem *turpem* consulta verborum κακοφωνίᾳ depingit. Ita *Virgilius*, belli civilis horrorem; *Neu patriae validas in viscera vertite vires. Aen.* VI, 833.

Ibid. τὸν δὲ σκότος] Vide supra ad *ver.* 461 et 503.

Ver. 527 ἐπεσσύμενον] Scholistes legit, ἀπεσσύμενον, ἀπερχόμενον. *Clark.* Immo vid. Var. Lect.

Ver. 528 πάγη] Vide supra ad *ver.* 185.

N 5 *Ver.*

Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺ,
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤ τοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Extraxit pectore; ſtrinxit autem enſem acutum,
Eoque is ventrem percuſſit medium, abſtulitque animum.
Arma vero non exuit: circumſtabant enim ſocii,
Thraces vertice-ſummo-comantes, longas haſtas manibus tenentes,
Qui ipſum, magnum licet exiſtentem, et fortem, et praeclarum,
Propulſarunt a ſe: is veró recedens, vi repulſus eſt.
Sic hi duo in pulvere prope invicem extenſi ſunt;
Hic quidem Thracum, ille vero Epeorum aere-loricatorum,
Duces; multi autem circum interfecti ſunt et alii.
Tum vero non pugnam quiſquam reprehendiſſet interveniens,
Qui adhuc illaeſus et invulneratus acuto aere
Verſaretur in medio, duceretque ipſum Pallas Minerva,
Manu prehenſa, ac telorum averteret impetum.
Multi enim Troianorum et Achivorum die illo
Proni in pulvere prope inter ſe proſtrati ſunt.

535 χαζόμενος] MS, 542 ἀτὰρ] Fl.

Ver. 539 οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν] Τοιοῦτος δ' ἂν εἴη θεατὴς, ὁ τοῦ Ποιητοῦ ἀκροατής. *Euſtath.*

Ver, 540 ἄβλητος καὶ ἀνούτατος] Recte Scholiaſtes: Ὁ μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ οἰστῷ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει. *Neque eminus neque cominus vulneratus.* Vide et ſupra ad *ver.* 525.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε'.

Ὑπόθεσις τῆς Ε' ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Διομήδης, Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΑΛΛΗ.

Απαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς, πρόμαχον ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὸν Τυδέως ἵστησι· καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν "Οὐδ' Ἀχιλῆα πόθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, Ὅνπερ φασὶ "θεᾶς ἐξέμμεναι. ἀλλ' ὅδε λίην Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν." Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ· ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται. τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Ἐπιγραφαί.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἄλλως.

Εἶ, βάλλει Κυθέρειαν. Ἄρηά τε, Τυδέος υἱός.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

TVM vero Tydidae Diomedi Pallas Minerva
Dedit robur et audaciam; ut conſpicuus inter omnes
Argivos fieret, et famam inſignem auferret.

Ver. 2 Δῶκε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, — καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de Virtute morali, ſub finem.* Vide autem ſupra ad ά, 194; et β', 169; et δ', 92.

Ver.

Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος ὠκεανοῖο.

Accendebat *utique* ei ex galeaque et clypeo indefessum ignem,
Stellae autumnali similem, quae maxime
Splendide collucet lota in Oceano:

6 παμφαίνησι] MS.

Ver. 4 Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθος] *Al.* Δαῖε δ᾽ οἱ. *Virgilius* hanc loquendi rationem saepe est imitatus: — *galea alta chimaeram Sustinet, Aetnaeos efflantem faucibus ignes. Aen.* VII, 785. — *geminas cui tempora flammas Laeta vomunt, patriumque aperitur vertice sidus. Aen.* VIII, 680. — *tremunt in vertice cristae Sanguineae, clypeoque micantia fulgura mittit. Aen.* IX, 732. *Terribilem cristis galeam, flammasque vomentem. Aen.* VIII, 620. *Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes; Non secus ac liquida siquando nocte cometae Sanguinei lugubre rubens, aut Sirius ardor; Ille sitim morbosque ferens mortalibus aegris Nascitur, et laevo contristat lumine coelum. Aen.* X, 270. Quo ultimo in loco *inferiorem Homero Virgilium* existimavit *Macrobius*, eo quod Minerva Diomedi suo, *pugnanti duntaxat*, flammarum addat ardorem: Quod idem a *Virgilio* importune positum, cum *necdum pugnaret* Aeneas, sed tantum in navi veniens appareret. *lib.* 5. *cap.* 13. Ex altera parte, *Homero Virgilium* in eo *Superiorem* annotavit *Popin*[illegible] quod *Homero* in hac similitudine *Splendor* solummodo scribatur Sideris; *Virgilio*, significantius et *lugubris* Cometarum *rubor*, *sitisque et morbi*, quos *Sirius ardor* portenderit, memorentur. Caeterum in his praecipue observandum; summo cum *ornatu* atque *splendore orationis* dixisse utrumque Poëtam, quantum *terrorem* Heröis ad pugnam expediti incuteret *ASPECTVS*. Nec minus audaci figura etiam auram *RVMORIS*, cum ad concionem iret exercitus, expressit Poëta: μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι, Διὸς ἄγγελος. — *Iliad.* β΄, 93. Quin et *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA* atque ipsa *EXSPECTATIO*, simul verborum atque imaginum magnificentia depingitur: Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν. Ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται, — ὕψοσε δ᾽ αὐγὴ Γίγνεται ἀΐσσουσα, — Ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ᾽ ἵκανε. Στῆ δ᾽ ἐπὶ τάφρον ἰὼν, — Ἔνθα στὰς ἤϋσ᾽. ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη Φθέγξατ᾽· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν. — Οἱ δ᾽ ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο, Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἂψ ὄχεα τρόπεον, ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ, Ἡνίοχοι δ᾽ ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος Δαιόμενον· τὸ δ᾽ ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ᾽ ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς· Τρὶς δ᾽ ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι. *Iliad.* σ΄, 205 — 229. Haec cum de *Achillis* solummodo adventantis *RVMORE* summa cum laude dicta sint, non satis iusta de causa videtur *Macrobius Virgilio* id vitio vertisse, quod *Aeneam*, loco supra citato, *necdum pugnantem, sed tantum in navi venientem*, simili verborum splendore grandiloquo descripserit.

Ibid. ἀκάματον πῦρ] Vide supta ad ά, 398 Virg. *incendia vires Indomitas. Aen.* V, 680.

Ver. 5 Ἀστέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον] *Notandum*, ὀπωρινὸς, *ab Homero fuisse productum, sed licenter; nam longe melius corripietur*; Phil. Labbé Prosod. p. 54. At qui, obsecro, *longe melius?* Certe non *licenter* produxit *Homerus*, quia *ubique* produxit. At *Hesiodus* quidem licenter, qui (ut alia multa) et corripuit, et produxit; Ἔργ. II; *ver.* 33, 292, 295: Vide supra ad β΄, 43. Porro εἰαρινὸς, χειμερινὸς, θερινὸς, penultimam quidem corripiunt; quippe ex ἔαρ, χεῖμα, θέρος, deducta. At ὀπωρινὸς, ab ὀπώρη, penultimam habere videtur ex ista η partim contractam, atque exinde productam.

Ver. 6 Λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὠκεανοῖο] Quod Homerus de *Sirio*, Virgilius similiter de stella *Veneris*: *Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda, Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes, Extulit os sacrum coelo, tenebrasque resolvit. Aen.* VIII, 589.

Ver.

Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὁρμηθήτην·
Τὼ μὲν ἀφ᾽ ἵπποιϊν, ὁ δ᾽ ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδεω δ᾽ ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ᾽ ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ᾽ ἔβαλ᾽ αὐτόν· ὁ δ᾽ ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης· τοῦ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ἀλλ᾽ ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ᾽ ἀφ᾽ ἵππων.
Ἰδαῖος δ᾽ ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ᾽ ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·

Talem ei ignem accendebat a capiteque et humeris;
Impulitque eum in medium, ubi plurimi tumultuabantur.
Erat autem quidem inter Troianos Dares, locuples, inculpatus,
Sacerdos Vulcani; duoque ei filii erant,
Phegeus, Idaeusque, pugnae bene periti omnis:
Hi ei [*Diomedi*] semoti *a suis*, obvii proruerunt;
Hi quidem ab equis, ille vero a terra pugnam ciebat pedester.
Hi itaque quum iam prope erant in se mutuo vadentes,
Phegeus quidem prior emisit longam hastam,
Tydidae vero super humerum sinistrum venit cuspis
Hastae, nec percussit ipsum: posterior vero irruit hasta
Tydides; huius autem non irritum telum fugit e manu;
Sed percussit pectus inter mammas, deturbavitque de equis [*de curru.*]
Idaeus autem desiliit, relicto perpulchro curru,
Neque ausus est protegere fratrem interfectum:
Nam nec ipse quidem effugisset mortem atram;

12 ἀποκριθέντε] MS. R. *ibid.* ἐναντίον] R. in MS. est ἐναντίω, sed supra scriptum ἐναντίον. 15 ἔγχεος] Aldd. l. R. T.

Ver. 7 Τοῖόν οἱ πῦρ] Vide supra ad ά, 51. n. 10. *Clark.* add. Dorvill. Vann. Crit. p. 394. *Ern.*

Ver. 9 Ἦν δέ τις — ἀμύμων, Ἱρεὺς] *Forte sacer Cybelae Chloreus, olimque sacerdos, Insignis longe. Aen.* XI, 768.

Ver. 12 ἐναντίω] *Al.* ἐναντίον.

Ver. 13 ἀφ᾽ ἵπποιϊν] Ἀφ᾽ ἅρματος ut recte Scholiastes.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ΄, 260.

Ver. 16 ἤλυθ᾽] Vide supra ad γ΄, 205; et ad ά, 37.

Ver. 18 τοῦ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλος] Virgil. *At non hoc telum, mea quod vi dextera versat, Effugies. Aen.* IX, 747.

Ver. 20 ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον] *Pedibus* ideo fugit, ut in turba posset melius *latere*. Ita *Barnesius*, recte. Alii alias commenti sunt causas, minus idoneas.

Ver. 22 Οὐδὲ γὰρ] Istud, γὰρ, non refertur ad id quod proxime praecessit, nempe *fugisse Idaeum*; sed ad id quod eleganter reticetur, *fugisse* scilicet *Nequicquam*; *NAM neque sic quidem futurum fuisset, ut Effugisset, nisi* etc. *Virgilius* similiter: *Cadit et Ripheus, iustissimus unus Qui fuit in Teucris, et servantissimus aequi; Dîs aliter visum. Aen.* II, 426. ubi istud, *aliter*, non refertur

Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Verum Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,
Ne scilicet ei penitus senex tristis esset.
Equos autem abductos magnanimi Tydei filius
Dedit sociis ut deducerent cavas ad naves.
Troiani vero magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
Alterum quidem fugientem, alterum vero interfectum apud currus,
Omnibus perturbatus est animus: Caeterum caesiis-oculis Minerva
Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem;
« Mars, Mars, pernicies hominum, inquinate-caede, murorum-eversor,
« An non iam Troianos quidem sinemus et Achivos
« Pugnare, utris pater Iupiter gloriam praebeat;
« Nos autem cedamus, Iovisque evitemus iram?
Sic fata, praelio eduxit impetuosum Martem:
Hunc quidem postea sedere fecit in herboso Scamandro.
Troianos autem in fugam verterunt Danai; interfecitque virum quilibet
Ductorum: primus utique Rex virorum Agamemnon

26 ἑταίροισι] Fl. 32 οὐκ ἂν δὴ καὶ Τρῶας ἐάσ.] T.

fertur ad id, quod proxime praecessit, nempe *iustissimum fuisse Ripheum*, sed ad id quod elegantissime reticetur, *factum utique oportuisse, vulgi iudicio, ut qui iustissimus fuerat, simul cum caeteris non interisset. Clark.* Simplicius et melius fuerit, si vertas: *Enimvero nec ipse effugisset fatum dirum.* Non enim frustra fugit. *Ern.*

Ver. 27 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 31 Ἆρες, Ἄρες] Ridiculum plane est, quod hic affert *Eustathius*; vocem, Ἄρης, *duplicem* habere etymologiam; aliam, quum primam producat; aliam, quum corripiat. Qua ratione huiusmodi syllabae breves nonnunquam producantur, vide supra ad ά, 51. Caeterum hoc in loco et παθητικῶς, maiori cum emphasi, ita fortasse pronunciari debuerit, ac si geminatam haberet literam ρ; vel etiam ita fere, ac si scriptum fuisset, Ὦ Ἄρες, Ἄρες.

Ibid. τειχεσιπλῆτα] *Al* τειχεσιβλῆτα.

Ver. 32 ἐάσαιμεν] Pessime *Barnesius*, ἐάσσαιμεν. Vide supra ad δ', 42.

Ver. 35 μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα] Recedebat nimirum Troianorum exercitus, *Scamandrum* versus.

Ver. 37 ἔκλιναν] Vide supra ad ά, 309.

Ver.

Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε,
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

Ducem Halizonum Hodium magnum deiecit e curru:
Primo enim *ei* verso - in fugam in tergum hastam infixit
Humeros inter, perque pectora traiecit:
Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipso.
Idomeneus autem Phaestum interfecit, Maeonis filium
Bori, qui ex Tarne glebosa venerat:
Hunc utique Idomeneus hasta - inclytus longa hasta
Vulneravit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
Decidit autem de curru, horrendaque ipsum caligo invasit.
Hunc quidem inde Idomenei spoliarunt famuli.
Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,
Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa
Iaculari ferarum omne genus, quas utique nutrit in montibus sylva.
Verum non ei tunc profuit Diana sagittis - gaudens.

39 μέγαν] in MS. additum a manu sec. 41 totus versus in MS. est a manu sec. conf. v. 57. 42 δούπησε] Fl. 43 Μήονος] MS. 44 Μώρου] Fl. Θώρου Aldd. 1. 48 ἐσύλεον] Fl. ἐσσυλ. Fl. Ald. A. 1. 49 Καμάνδριον] A.

Ver. 40 στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν] Virgil. *Tum Pallas biiugis fugientem Rhaeteа praeter Traiicit. Aen.* X, 399.

Ver. 42 Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver. 43 Μήονος υἱὸν] *Strabo* legit, τέκτονος υἱὸν, *lib.* IX, *pag.* 633. Ex sequente, *ver.* 59. ut videtur.

Ver. 44 ἐκ Τάρνης] *Al.* ἐκ τ' Ἄρνης. Vide *Strab. lib.* IX, *pag.* 633; et *Pausan. lib.* IX. *cap.* 40.

Ibid. εἰληλούθει] Si, εἰλήλουθε, dixisset, utique non constitisset Temporum ratio. Simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, *Who Is come*; pro eo quod est, *Who Came*. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 50 ὀξυόεντι] Ἔγχεα ὀξυόεντα, ἐξ ὀξύης τοῦ δένδρου· ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, ὀξύη ποτᾶτο· ἀλλ' οὐ, τὰ ὀξέα, ὡς οἱ Γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι. *Porphyr. Quaestion. Homeric.* 11. Similiter et apud *Euripidem* legitur, *Heraclid. ver.* 727: χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην. *Al.* ὀξύνην.

Ver. 51 Ἐσθλὸν θηρητῆρα] Virgil. *Debellatorque ferarum. Aen.* VII, 651.

Ver. 52 ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 53 Ἀλλ' οὔ οἱ τότε] Virgil. *Nihil illos Herculis arma, Nil validae iuvere manus. Aen.* X, 319.

Ver.

Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκθέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή·

Neque petitia-iaculandi-eminus, qua antea instructus erat:
Sed ipsum Atrides, hasta-inclytus Menelaus
Ante se fugientem, in dorso vulneravit hasta,
Humeros inter, perque pectora traiecit.
Cecidit autem pronus, sonitumque dederunt arma super ipso.
Meriones vero Phereclum interfecit, fabri filium
Harmonidae, qui manibus sciebat artificiosa omnia
Fabricari, egregie enim ipsum diligebat Pallas Minerva;
Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves aequales,
Exordia malorum, quae omnibus exitium Troianis fuerunt,
Sibique ipsi; quoniam non deorum oracula intellexerat:
Hunc utique Meriones, cum scilicet assecutus esset insequens,
Feriit clunem ad dextram: at penitus
E regione iuxta vesicam sub osse exiit cuspis:

57 totus versus abest a MS. Vereor ne alterutro loco (hic aut v. 41) sit insititius. 58 post hunc versum inseri in margine iubentur versus hi: αἴολα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι, ὠκύποδες, τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή. e v. 295. 296. 66 διαπρὸ] T. 67 ὕλη τ' ἀκ.] R.

Ver. 55 δουρικλειτὸς] *Vulgg.* δουρικλυτός. At *Barnesius* edidit δουρικλειτός. Recte, ut mihi quidem videtur. Sic enim et Vulgati, *Odyss.* δ, 52. Similique analogia saepe apud Homerum legitur et ἀγακλυτὸς et ἀγακλειτός. Neque nihili est, quod hunc versum non memoret *Athenaeus* inter λαγαροὺς, τοὺς ἐν μέσῳ χωλότητα ἔχοντας. XIV, c. 8.

Ver. 56 οὔτασε δουρὶ] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140.

Ver. 61 μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη] *Eustathius* ἐφίλατο deducit ex φίλημι: Alii contractum existimant ex ἐφιλήσατο. Pessime utrumque: Corripi enim omnino debuisset syllaba φι. Revera, qua analogia dicitur μαρτῡρόμαι, ἐμαρτῡρόμην, ἐμαρτῡράμην, in futuro autem μαρτῠροῦμαι, indeque μαρτῠρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; (vide supra ad ά, 338) eadem analogia ex φίλομαι deduxit Homerus ἐφῑλατο, et in imperativo φῖλαι: Ex quo Futurum deducetur φῐλοῦμαι; indeque φῐλέω, quod per omnes Modos et Tempora ῐ semper corripit. Vide κ', *ver.* 280; et ύ, *ver.* 504.

Ver. 62 νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 63 Ἀρχεκάκους] Virgil. *Primus leti, primusque malorum Causa fuit. Aen.* IV, 169. *Quae prima malorum Causa fuit. Aen.* VII, 481.

Ver. 66 Βεβλήκει γλουτὸν] Similiter, *ver.* 73, βεβλήκει κεφαλῆς. Vide supra ad δ', 492; et ad ά, 37.

Ver. 67 ἤλυθ'] Vide supra ad γ', 205.

Ver.

Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε·
Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ,
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

In genua itaque cecidit eiulans, morſque ipſum circumtexit.
Pedaeum vero interfecit Meges, Antenoris filium,
Qui nothus quidem erat, ſtudioſe tamen *eum* educavit nobilis Theano,
Aeque cum dilectis liberis, gratificans marito ſuo;
Hunc utique Phylides haſta inclytus, prope cum veniſſet,
Feriit capitis ad occipitium acuta haſta;
E regione vero per dentes linguam ſubſecuit aes;
Ceciditque in pulvere, frigidumque prehendit aes dentibus [*mordicus*].
Eurypylus vero Euaemonides Hypſenora nobilem,
Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
Sacerdos fuerat, deique inſtar honorabatur a populo;
Hunc utique Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius,
Ante ſe fugientem, in curſu percuſſit in humero,
Enſe impetu facto: abſciditque manum gravem;
Sanguinolenta vero manus in campo cecidit: hunc autem oculos
Occupavit purpurea mors et fatum violentum,

68 ἀμφεκάλυψεν] MS. Fl. Aldd. I. R. 69 Ἠδαῖον] Fl. A. 1. 71 τέκεϊ ᾧ] Ald. 2. 3. l. 75 ὀδοῦσι] R. 77 Καμάνδρου] Aldd. I. R.

Ver. 71 πόσεϊ ᾧ] Qua ratione, πόσεϊ, hic ultimam producat; et ἀντικρὺ, *ver.* 67, 74 et 100; itemque Εὐρύπυλος, *ver.* 79; vide ſupra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 72 Φυλείδης] Meges Phylei filius; *ver.* 69.

Ver. 81 ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν] Virgil. *Te deciſa ſuum, Laride, dextera quaerit; Semianimeſque micant digiti, ferrumque retractant. Aen.* X, 395.

Ver. 83 πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non eſt *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit, de eo qui ſanguinem enſe traiectus vomeret: *Purpuream vomit ille animam*; ſed, ut recte interpretatur Scholiaſtes, *Atra mors*. Sic infra, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. π', 350. πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν. ρ', 551. Porro, qua analogia πορφύρεος e πορφύρω deducatur; vide ſupra ad ά, 338 et 482. *Clark.* Immo nihil impedit, quo minus et hic *purpurea mors* vertatur: nec Virgilius l. c. purpuream mortem dixit, quia moriens ſanguinem vomebat; ſed quia color purpureus habet aliquid fuſci, et nigricantis, praeſertim in purpura viliori, unde apud Ciceronem etiam *purpura fuſca* occurrit,

Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τυδείδην δ' ὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς,
Χειμάῤῥῳ, ὅς' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τον δ' ὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, ὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς ὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,

Sic hi quidem laborabant pet acre proelium.
Tydidem autem non dignoffes, uttis inteteffet,
Vtrum cum Troianis verfaretur, an cum Achivis:
Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti fimilis,
Torrenti, qui velociter fluens diffipat pontes:
Quem utique neque pontes muniti coërcent,
Neque fepta tetinent camporum perquam-vitentium,
Venientem detepente, quando ingruetit Iovis imbet;
Multae autem ab ipfo fegetes deiectae funt laetae iuvenum:
Sic a Tydide denfae turbabantur phalanges
Troianorum; nec ipfum fuftinebant, multi licet exiftentes.
Hunc autem poftquam vidit Lycaonis ptaeclarus filius
Futibunde tuentem per campum, ante fe turbantem phalangas,

96 πρόσθεν] Fl.

tit, propterea *purpureus* apud poëtas pto nigto ponitur: ut cum *purpureum mare* dicitur Virgil. G. IV, 373. ubi v. Serv.

Ver. 84 Ὣς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil. *Atque ea per campos — dum Marte geruntur.* *Aen.* VII, 530.

87 ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς] *Montibus ex altis magnus decurfus aquai, Fragmina coniiciens fylvarum, arbuftaque tota; Nec validi poffunt pontes venientis aquai Vim fubitam tolerare; ita magno turbidus imbri Molibus incurrit validis cum viribus amnis; Dat fonitu magno ftragem, volvitque fub undis Grandia faxa; ruit, qua quidquam fluctibus obftat.* Lucret. *lib.* I, 284 *Torrentis aquae, vel turbinis atri More furens.* Virg. *Aen.* X, 603. *Non fic, aggeribus ruptis cum fpumeus amnis Exiit, oppofitafque evicit gurgite moles; Fertur in arva furens cumulo, campofque per omnes Cum ftabulis armenta trahit.* *Aen.* II, 496. *Aut rapidus montano flumine torrens Sternit agros, fternit fata laeta boumque labores, Praecipitefque trahit fylvas, ibid. ver.* 305. Pulcherrime uterque Poëta: *Macrobius* tamen *Virgilium* hoc in loco dignitatem *Homeri* non affecutum cenfet: *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 90 ἐριθηλέων] Pronunciabatur ἐριθηλῶν.

Ver. 91 ἐπιβρίσῃ] Vide infta ad ή, 343.

Ver. 92 κάλ'] Vide fupra ad β', 43.

Ibid. ἔργα κατήριπε] *Segetes* vertit Clarkius. Sed id non fatis convenit τῷ κατήριπε, quamquam ἔργα fic dicuntur. Nil impedit, quo minus etiam intelligantur arbores confitae. *Ern.*

Ver. 93 Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ] Virgil. *Sic Turno, quacunque viam fecat, agmina cedunt, Converfaeque ruunt acies.* *Aen.* XIII, 369.

Ver. 95 Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς] Pandarus.

Ver.

Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.
Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἑ φημὶ
Δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιϊν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·
Ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδη. καταβήσεο δίφρου,
Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στάς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·

Illico contra Tydidem intendebat incurvos arcus,
Et percussit irruentem, assecutus ad dextrum humerum
Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,
Atque in oppositam partem perrupit; foedabaturque sanguine thorax:
Super hoc autem altum clamavit Lycaonis clarus filius;
" Ingruite, Troiani magnanimi, stimulatores equorum:
" Vulneratus est enim fortissimus Achivorum: nec ipsum autumo
" Diu toleraturum acrem sagittam, si vere me
" Impulit rex, Iovis filius, proficiscentem ex-Lycia.
Sic dixit iactabundus: Hunc vero non sagitta velox interfecit;
Sed relato pede ante equos et currus
Stetit, et Sthenelum allocutus est, Capaneïum filium;
" Propera, suavissime Capaneïade, descende de curru;
" Vt mihi ex humero trahas acerbam sagittam.
Sic dixit; Sthenelus autem de curru desiliit in terram;
Et adstans, sagittam velocem penitus-traiectam extraxit humero:

99 θώρακος] Fl. 101 αὖσε] Fl. 104 ἀνασχήσεσθαι] MS. R. A. 2. 3. I. 106 ὡς φατ' ἐπευχ.] R. 107 πρόσθεν] Fl. 108 Καπανῆος υἱὸν] At 2. 3. 109 Ὄρσεο] Sic edd. omnes ante Barnes. qui e MSS. edidit ὄρσο. Consentit MS. Lips. 110 ἐρύσῃς] edd. ante Barn. omnes 112 διαμπαρὲς] MS.

Ver. 103 Βέβληται γὰρ ἄριστος] Vide supra ad ά, 37. Virgil. *Pars belli haud temnenda, viri, iacet altus Orodes: Conclamant socii. Aen.* X, 737.

Ver. 105 ἀπορνύμενον] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 109 Ὄρσο, πέπον] Ita *Barnesius* ex Cod. vett. et MSS. Recte, ut opinor. *Al.* ὄρσεο: Quod erat, ὄρσου. *Clark*. Vid. Var. Lect.

Ibid. καταβήσεο] Videtur mihi Imperativus ex Futuro deductus, (vide infra ad ί, 613) licet id non agnoscant Grammatici, errareque eos, qui verbum hic in Praesenti fingunt καταβήσομαι. (Vide supra ad β', 35.) Quanquam, analogia non dissimili, persaepe usurpare visus est *Homerus*, verbum δύσομαι, δύσεο, ἐδύσετο, etc.

Ver. 110 ἐρύσσῃς] Ita *Barnesius*, ex MSS. Recte. *Al.* ἐρύσῃς: Quod penultimam corripit. διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου, ver. 112. *Clark*. Sic et MS. Lips. bene.

Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.
Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,

Sanguis autem eiaculabatur *se* per tortilem annulis tunicam.
Tum vero vota concepit pugna ſtrenuus Diomedes;
“ Audi me, Aegiochi Iovis filia, indomita:
“ Si unquam mihi et patri faveus aſtitiſti
“ Ardenti in pugna, nunc rurſus mihi fave, Minerva:
“ Atque da me virum *iſtum* interficere, et *eum* intra impetum haſtae venire,
“ Qui me percuſſit praeveniens, et gloriatur, neque me dicit
“ Diu amplius viſurum ſplendidum lumen Solis.
Sic dixit precans; eum vero exaudivit Pallas Minerva:
Ac membra fecit levia, pedes, et manus deſuper:
Et prope ſtans verbis alatis eſt allocuta;
“ Confidens iam, o Diomedes, contra Troianos pugna:
“ Nam tibi in pectoribus robur paternum immiſi
“ Intrepidum, quale habuit vibrator-ſcuti eques Tydeus.
“ Caliginem vero tibi ab oculis abſtuli, quae prius inerat,

117 ἄν τὲ με] Fl. A. 1. Sic et MS.

Ver. 114 Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο] Virgil. *Sic voce precatur: Tu dea, tu praeſens noſtro ſuccurre labori.* *Aen.* IX, 403.

Ver. 115 Κλῦθί μοι] *Al.* Κλῦθί μου: Vt et alibi. Quod perinde eſt.

Ibid. αἰγιόχοιο] Vide ſupra ad ά, 202.

Ibid ἀτρυτώνη] Vide ſupra ad β', 157.

Ver. 117 νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη] Ita omnino legendum: Nam, ut plerique, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλε' Ἀθήνη. Nam φιλέειν, primam *neceſſario* corripit; φίλασθαι, eandem *neceſſario* producit. Vide ſupra ad *ver.* 61; et ad ά, 338.

Ver. 118 Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν] Virgil. *Hunc ſine me turbare globum, et rege tela per auras.* *Aen.* IX, 409. Scholiaſtes ἑλεῖν interpretatur, ἐν χερσὶν ἔχειν· ἐπιφέρει γάρ, εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Sed nihil impedit, quominus et hoc in loco, ἑλεῖν, ſit *interficere*. Nam, *haſtae ſuae patere*, et *interfici*, uno eodemque aeſtimat *Diomedes*: *Da mihi, ut virum iſtum interficiam; da utique, ut intra haſtae meae iactum accedat.*

Ver. 126 ἱππότα Τυδεύς] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 127 Ἀχλὺν δ' αὖ τοι] Virgil. *Namque omnem, quae nunc obducta tuenti Mortales hebetat viſus tibi, et humida circum Caligat, nubem eripiam.* *Aen.* II, 604.

Ver.

Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Καὶ, πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα,
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
Αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

« Vt bene dignoſcas tum deum, tum etiam hominem.
« Itaque nunc ſiquis Deus tentans te huc venerit,
« Nequaquam tu immortales deos contra pugna
« Alios: Verum ſi Iovis filia Venus
« Venerit in pugnam, hanc vulnera acuto aere.
Sic quidem locuta diſceſſit caeſiis-oculis Minerva:
Tydides vero reverſus primis pugnatoribus mixtus eſt.
Et licet antea quoque animo promptus *eſſet* adverſus Troianos pugnare,
At tunc tamen illum ter tantum occupavit robur, inſtar leonis,
Quem opilio in agro apud lanigeras oves
Perſtrinxerit quidem caulam tranſilientem, nec tamen interfecerit:
Huius quidem vim irritavit; poſtea vero non amplius repellit,
Sed ſtabula ſubit, *ovesque* deſertae fugantur;
Atque hae quidem confertae aliae ſuper alias ſternuntur,
At ille alacer ex alto exilit ovili:

134 δ'] abeſt ab ed. R. ἐμίγη] A. 1. 141 ἀγχηστῖνε] Edd. vett. in MS. litera eſt eraſa. Sed ſpatium indicat η fuiſſe a manu pr.

Ver. 128 Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς] Quaeritur; Qui ergo Glaucum deinceps ignoravit, (ζ', 123, 128) homone eſſet, an deus? Καί φαμεν, ὅτι πρὸς Καιρὸν ἀφῄρηται τὴν ἀχλὺν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Ἀφροδίτην καὶ Ἄρεα. *Schol.*

Ver. 130 ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 132 τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ] Vide infra ad *ver.* 336.

Ver. 140 Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται] Σταθμοὶ, inquit *Euſtathius*, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοστάσια, αἱ ἐπαύλεις· καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur *Paſtor ſe in aedibus abſcondere; quae autem a Paſtore deſerta ſint, loca omnia terrore repleta; ovesque in ſtabulis confertim ſterni.* Alii *Leonem* intelligunt *ſtabula ſubire dictum*, ad oves diripiendas. Porro iſtud, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται, quod *Euſtathius* ad ποίμνια refert, *Scholiaſtes* a *Barneſio* citatus ita accipit, ut ſcilicet *Paſtor* dicatur τὴν ἐρημίαν φοβεῖσθαι. Quae quidem, ad ſententiam, eodem redeunt omnia.

Ibid. ἐρῆμα] Ita Veteres, teſte *Euſtathio*. Al. ἔρημα. Sed hoc leviculum.

Ver. 141 ἀγχιστῖναι] *Al.* ἀγχηστῖναι.

Ver. 142 βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς] *Exilit EX ovili*; vel *in agros*, poſtquam oves diripuit, vel *in ſtabula interiora*, ut oves eo iam prae metu confertas diripiat. Quod enim affert Scholiaſtes apud *Barneſium*. (βαθέης Ἐξάλλεται αὐλῆς, ἀντὶ τοῦ, Εἰσάλ-

Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,

Sic alacer Troianis mixtus est fortis Diomedes.
Tunc interfecit Astynoum, et Hypenora, pastorem populorum;
Altero quidem super mammam percusso aerata hasta;
Alterum autem ense magno, in iugulo ad humerum
Percussit: ab cervice vero humerum abscidit, et a dorso.
Atque hos quidem omisit: Abantem vero petebat, et Polyïdum,
Filios Eurydamantis, somniorum-interpretis senis:
Quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia,
Verum ipsos fortis Diomedes interfectos-spoliavit.
Perrexit autem *deinceps* ad Xanthum Thoönaque, Phaenopis filios,
Ambos provecta-aetate-genitos: ipse vero conficiebatur senecta tristi,

148 Πολύϊδον] MS. ἧκα σ'] R. 153 ὁ δὲ, τείρετο] Fl. A. 1. placet. ὅδ' ἐτείρετο] A. 2. 3. I. male.

Εἰσάλλεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἔπαυλιν ἔνδον) plane est absurdissimum. Quodque ait *Eustathius*, (ἡ γὰρ, Ἐξ, πρόθεσις, οὐ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει· ὡς καὶ ἐν τῷ, ἐξωγκώθη· καὶ ἐν τῷ, ἐκνομίως) neque *verum* est in istis ipsis, quae affert, vocabulis; neque, si in istis *verum esset*, posset id ullo modo locum habere in *Verbis motum significantibus*; ut adeo ἐξάλλεσθαι, exempli causa, τὴν ἔξω σχέσιν non exprimeret; neque ab ὑπεράλλεσθαι quicquam differret.

Ver. 143 Ὣς μεμαὼς] Virgil. *Paenorum qualis in arvis Saucius ille gravi venantum vulnere pectus Tum demum movet arma leo, et fremit ore cruento: Haud secus accenso gliscit violentia Turno. Aen.* XII, 4.

Ver. 146 ξίφεϊ μεγάλῳ] Qua ratione, ξίφεϊ, hic ultimam producat; itemque, πατέρι, *ver.* 156; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 148 Τοὺς μὲν ἔασ'] Vide supra ad 42

Ver. 150 Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους] Vel, *Quibus nequicquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia*: (vide infra, *ver.* 198) Vel, *Quibus, nunquam reversuris, interpretatus est somnia*: Vel, *Quibus non amplius interpretaturus erat somnia reversis.* Ab *Eustathio* laudatur haec ambiguitas. Mihi videtur, non utique *Poëtae*, sed *Nobis* iam Graece minus scientibus omnino tribuenda. Alio adhuc modo interpretatur *Popius*: nempe *senem, quoniam filii eius non reverterentur, Somniis interpretandis, quid tandem de iis actum esset, quaesitum isse.* At vero cur, ante confectum bellum, ut filii reverterentur, omnino expectaret senex; equidem nihil video. Porro, de *Prosodia* vocis ἐκρίνατο, vide supra ad ά, 309. *Clark.* Mihi simplicissimum videtur interpretari: *quibus euntibus* (ad bellum) *pater non interpretatus erat somnia*, neglexerat interpretari somnia, sive nulla somnia interpretatus erat, ut a bello absterreret et domi retineret. Ἐρχόμενοι sunt *euntes*: σὺν δε δύ' ἐρχομένω etc. Mox 198. μοι ἐρχομένῳ est *ad bellum abeunti*. *Ern.*

Ver. 151 Ἀλλὰ σφέας] Credo pronunciatum fuisse, Ἀλλὰ σφᾶς· ut alibi.

Ver.

Τίὸν δ᾽ ὐ τέκετ᾽ ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
Ἔνθ᾽ ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν. πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ᾽, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο, χηρωσαὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ᾽ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξει
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα·
Ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·

Filium vero non fusceperat alium, *quem* haeredem relinqueret.
Tum ille hos interfecit, eorumque eripuit animam
Amborum, patri vero luctum et curas triſtes
Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reverſos
Accepit; curatores vero haereditatem partiti ſunt.
Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidae
In uno curru exiſtentes, Echemonaque, Chromiumque.
Vt vero leo inter boves inſiliens cervicem fregit
Iuvencae, vel bovis, fruticetum depaſcentium;
Sic hos ambos de curru Tydei filius
Deturbavit ſaeviter invitos, poſteaque armis ſpoliavit;
Equos vero ſuis ſociis dedit ad naves agendos.
Hunc autem vidit Aeneas diſſipantem ordines virorum,
Coepitque ire perque pugnam et per ſtrepitum haſtarum,
Pandarum deo-parem quaerens, ſicubi inveniret.
Invenit *utique* Lycaonis filium laudatumque, fortemque:
Stetitque ante ipſum, verbumque eum contra locutus eſt;

196 ἀμφοτέρω] MS. a manu pr. ſed ν addidit manu ſec. 159 υἱος] Fl. A. I. 160 Ἐχέμμονα] MS. Ἐχέμονα] edd. vett. omnes. 161 θορῶν] MS. edd. vett. ἄξη] MS. ſed ſuperſcr. ει.

Ver. 155 ἐνάριζε] *Al* ἐνάριξε· ut ſupra *ver.* 151. *Clark.* Ἐνάριζε verum eſſe, patet e ſequentibus imperfectis.

Ibid φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν Ἀμφοτέροιν] Virgil. *Morere, et ne fratrem deſere frater. Aen.* X, 600. Vide autem infra ad ι, 478.

Ver. 158 χηρωσαὶ] Verte: *propinqui*, non *curatores*: ut interpretatur Euſtathius aliis locis, et Heſychius. *Ern.*

Ver. 161 Αὐχένα ἄξει] *Al.* αὐχέν᾽ ἔαξε.

Ver. 166 Τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας, ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν] Virgil. *Hunc ubi miſcentem longe media agmina vidit. Aen.* X, 721.

Ver. 169 Εὗρε Λυκάονος] Vid ad 276. *Ern.*

Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Verum Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,
Ne scilicet ei penitus senex tristis esset.
Equos autem abductos magnanimi Tydei filius
Dedit sociis ut deducerent cavas ad naves.
Troiani vero magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
Alterum quidem fugientem, alterum vero interfectum apud currus,
Omnibus perturbatus est animus: Caeterum caesiis-oculis Minerva
Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem;
« Mars, Mars, pernicies hominum, inquinate-caede, murorum-eversor,
« An non iam Troianos quidem sinemus et Achivos
« Pugnare, utris pater Iupiter gloriam praebeat;
« Nos autem cedamus, Iovisque evitemus iram?
Sic fata, praelio eduxit impetuosum Martem:
Hunc quidem postea sedere fecit in herboso Scamandro.
Troianos autem in fugam verterunt Danai; interfecitque virum quilibet
Ductorum: primus utique Rex virorum Agamemnon

26 ἑταίροισι] Fl. 32 οὐκ ἂν δὴ καὶ Τρῶας ἐάσ.] T.

fertur ad id, quod proxime praecessit, nempe *iustissimum fuisse Ripheum*, sed ad id quod elegantissime reticetur, *factum utique oportuisse, vulgi iudicio, ut qui iustissimus fuerat, simul cum caeteris non interisset. Clark.* Simplicius et melius fuerit, si vertas: *Enimvero nec ipse effugisset fatum dirum.* Non enim frustra fugit. *Ern.*

Ver. 27 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 31 Ἆρες, Ἄρες] Ridiculum plane est, quod hic affert *Eustathius*; vocem, Ἄρης, *duplicem* habere etymologiam; aliam, quum primam producat; aliam, quum corripiat. Qua ratione huiusmodi syllabae breves nonnunquam producantur, vide supra ad ά, 51. Caeterum hoc in loco et παθητικῶς, maiori cum emphasi, ita fortasse pronunciari debuerit, ac si geminatam haberet literam ῥ; vel etiam ita fere, ac si scriptum fuisset, Ὦ Ἄρες, Ἄρες.

Ibid. τειχεσιπλῆτα] *Al* τειχεσιβλῆτα.

Ver. 32 ἐάσαιμεν] Pessime *Barnesius*, ἐάσσαιμεν. Vide supra ad δ', 42.

Ver. 35 μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα] Recedebat nimirum Troianorum exercitus, *Scamandrum* versus.

Ver. 37 ἔκλιναν] Vide supra ad ά, 309.

Ver.

Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

Ducem Halizonum Hodium magnum deiecit e curru:
Primo enim *ei* verso - in fugam in tergum hastam infixit
Humeros inter, perque pectora traiecit:
Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipso.
Idomeneus autem Phaestum interfecit, Maeonis filium
Bori, qui ex Tarne glebosa venerat:
Hunc utique Idomeneus hasta - inclytus longa hasta
Vulneravit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
Decidit autem de curru, horrendaque ipsum caligo invasit.
Hunc quidem inde Idomenei spoliarunt famuli.
Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,
Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa
Iaculari ferarum omne genus, quas utique nutrit in montibus sylva.
Verum non ei tunc profuit Diana sagittis - gaudens.

39 μέγαν] in MS. additum a manu sec. 41 totus versus in MS. est a manu sec. conf. v. 57. 42 δούπησε] Fl. 43 Μήονος] MS. 44 Μώρου] Fl. Θώρου Aldd. 1. 48 ἐσύλευον] Fl. ἐσσυλ. Fl. Ald. A. 1. 49 Καμάνδριον] A.

Ver. 40 στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν] Virgil. *Tum Pallas biiugis fugientem Rhaetea praeter Traiicit. Aen.* X, 399.

Ver. 42 Δούπησεν δὲ] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver. 43 Μήονος υἱὸν] *Strabo* legit, τέκτονος υἱὸν, *lib.* IX, *pag.* 633. Ex sequente, *ver.* 59. ut videtur.

Ver. 44 ἐκ Τάρνης] *Al.* ἐκ τ' Ἄρνης. Vide *Strab. lib.* IX, *pag.* 633; et *Pausan. lib.* IX. *cap.* 40.

Ibid. εἰληλούθει] Si, εἰλήλουθε, dixisset, utique non constitisset Temporum ratio. Simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, *Who Is come*; pro eo quod est, *Who Came*. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 50 ὀξυόεντι] Ἔγχεα ὀξυόεντα, ἐξ ὀξύης τοῦ δένδρου· ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, ὀξύη ποτᾶτο· ἀλλ' οὐ, τὰ ὀξέα, ὡς οἱ Γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι. *Porphyr. Quaestion. Homeric.* 11. Similiter et apud *Euripidem* legitur, *Heraclid. ver.* 727: χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην. *Al.* ὀξύνην.

Ver. 51 Ἐσθλὸν θηρητῆρα] Virgil. *Debellatorque ferarum. Aen.* VII, 651.

Ver. 52 ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 53 Ἀλλ' οὔ οἱ τότε] Virgil. *Nihil illos Herculis arma, Nil validae iuvere manus. Aen.* X, 319.

Ver.

Οὐδὲ ἐκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκθέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή·

Neque peritia-iaculandi-eminus, qua antea instructus erat:
Sed ipsum Atrides, hasta-inclytus Menelaus
Ante se fugientem, in dorso vulneravit hasta,
Humeros inter, perque pectora traiecit.
Cecidit autem pronus, sonitumque dederunt arma super ipso.
Meriones vero Phereclum interfecit, fabri filium
Harmonidae, qui manibus sciebat artificiosa omnia
Fabricari, egregie enim ipsum diligebat Pallas Minerva;
Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves aequales,
Exordia malorum, quae omnibus exitium Troianis fuerant,
Sibique ipsi; quoniam non deorum oracula intellexerat.
Hunc utique Meriones, cum scilicet assecutus esset insequens,
Feriit clunem ad dextram: at penitus
E regione iuxta vesicam sub osse exiit cuspis:

57 totus versus abest a MS. Vereor ne alterutro loco (hic aut v. 41) sit insititius. 58 post hunc versum inseri in margine iubentur versus hi: αἴσλα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι, ὠκύποδες, τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή. e v. 295. 296. 66 διαπρὸ] T. 67 ὕλη τ' ἀκ.] R.

Ver. 55 δουρικλειτὸς] *Vulgg.* δουρικλυτός. At *Barnesius* edidit δουρικλειτός. Recte, ut mihi quidem videtur. Sic enim et Vulgati, *Odyss.* ὀ, 52. Similique analogia saepe apud Homerum legitur et ἀγακλυτὸς et ἀγακλειτός. Neque nihili est, quod hunc versum non memoret *Athenaeus* inter λαγαροὺς, τοὺς ἐν μέσῳ χωλότητα ἔχοντας. XIV, *c.* 8.

Ver. 56 οὔτασε δουρὶ] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140.

Ver. 61 μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη] *Eustathius* ἐφίλατο deducit ex φίλημι: Alii contractum existimant ex ἐφιλήσατο. Pessime utrumque: Corripi enim omnino debuisset syllaba φι. Revera, qua analogia dicitur μαρτῦρόμαι, ἐμαρτῦρόμην, ἐμαρτῦράμην, in futuro autem μαρτῠροῦμαι, indeque μαρτῠρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; (vide supra ad ά, 338) eadem analogia ex φίλομαι deduxit Homerus ἐφῖλατο, et in imperativo φῖλαι: Ex quo Futurum deducetur φῐλοῦμαι; indeque φῐλέω, quod per omnes Modos et Tempora ῐ semper corripit. Vide κ', *ver.* 280; et ύ, *ver.* 504.

Ver. 62 νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 63 Ἀρχεκάκους] Virgil. *Primus leti, primusque malorum Causa fuit.* *Aen.* IV, 169. *Quae prima malorum Causa fuit.* *Aen.* VII, 481.

Ver. 66 Βεβλήκει γλουτὸν] Similiter, *ver.* 73, βεβλήκει κεφαλῆς. Vide supra ad δ', 492; et ad ά, 37.

Ver. 67 ἤλυθ'] Vide supra ad γ', 205.

Ver.

Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατ☉ δέ μιν ἀμφεκάλυψε·
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ,
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλ☉ δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίον☉, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρε☉ θάνατ☉ καὶ μοῖρα κραταιή.

In genua itaque cecidit eiulans, morsque ipsum circumtexit.
Pedaeum vero interfecit Meges, Antenoris filium,
Qui nothus quidem erat, studiose tamen *eum* educavit nobilis Theano,
Aeque cum dilectis liberis, gratificans marito suo;
Hunc utique Phylides hasta inclytus, prope cum venisset,
Feriit capitis ad occipitium acuta hasta;
E regione vero per dentes linguam subsecuit aes;
Ceciditque in pulvere, frigidumque prehendit aes dentibus [*mordicus*].
Eurypylus vero Euaemonides Hypsenora nobilem,
Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
Sacerdos fuerat, deique instar honorabatur a populo;
Hunc utique Eurypylus, Euaemonis praeclarus filius,
Ante se fugientem, in cursu percussit in humero,
Ense impetu facto: absciditque manum gravem;
Sanguinolenta vero manus in campo cecidit: hunc autem oculos
Occupavit purpurea mors et fatum violentum,

68 ἀμφεκάλυψεν] MS. Fl. Aldd. I. R. 69 Ἠδαῖον] Fl. A. I. 71 τέκεϊ ᾧ] Ald. 2. 3. I. 75 ὀδῶσι] R. 77 Καμάνδρου] Aldd. I. R.

Ver. 71 πόσεϊ ᾧ] Qua ratione, πόσεϊ, hic ultimam producat; et ἀντικρὺ, *ver.* 67, 74 et 100; itemque Εὐρύπυλος, *ver.* 79; vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 72 Φυλεΐδης] Meges Phylei filius; *ver.* 69.

Ver. 81 ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν] Virgil. *Te decisa suum, Laride, dextera quaerit; Semianimesque micant digiti, ferrumque retractant. Aen.* X, 395.

Ver. 83 πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem ense traiectus vomeret: *Purpuream vomit ille animam*; sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infra, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. π', 350. πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν. ρ', 551. Porro, qua analogia πορφύρεος e πορφύρω deducatur; vide supra ad ά, 338 et 482. *Clark.* Immo nihil impedit, quo minus et hic *purpurea mors* vertatur: nec Virgilius l. c. purpuream mortem dixit, quia moriens sanguinem vomebat; sed quia color purpureus habet aliquid fusci, et nigricantis, praesertim in purpura viliori, unde apud Ciceronem etiam *purpura fusca* occurrit,

Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τυδείδην δ᾽ ὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἦ μετ᾽ Ἀχαιοῖς·
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς,
Χειμάῤῥῳ, ὅς᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τον δ᾽ ὔτ᾽ ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
Ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης, ὅτ᾽ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῦ ἔργα κατήριπε κάλ᾽ αἰζηῶν·
Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, ὐδ᾽ ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ᾽ ὡς ὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ᾽ ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,

Sic hi quidem laborabant per acre proelium.
Tydidem autem non dignosses, utris interesset,
Vtrum cum Troianis versaretur, an cum Achivis:
Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti similis,
Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
Quem utique neque pontes muniti coërcent,
Neque septa retinent camporum perquam-virentium,
Venientem derepente, quando ingruerit Iovis imber;
Multae autem ab ipso segeres deiectae sunt laetae iuvenum:
Sic a Tydide densae turbabantur phalanges
Troianorum; nec ipsum sustinebant, multi licet existentes.
Hunc autem postquam vidit Lycaonis praeclarus filius
Furibunde ruentem per campum, ante se turbantem phalangas,

96 πρόσθεν] Fl.

tit, propterea *purpureus* apud poëtas pro nigro ponitur: ut cum *purpureum mare* dicitur Virgil. G. IV, 373. ubi v. Serv.

Ver. 84 Ὣς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil. *Atque ea per campos — dum Marte geruntur.* *Aen.* VII, 530.

87 ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς] *Montibus ex altis magnus decursus aquai, Fragmina coniiciens sylvarum, arbustaque tota; Nec validi possunt pontes venientis aquai Vim subitam tolerare; ita magno turbidus imbri Molibus incurrit validis cum viribus amnis; Dat sonitu magno stragem, volvitque sub undis Grandia saxa; ruit, qua quidquam fluctibus obstat.* Lucret. *lib.* I, 284 *Torrentis aquae, vel turbinis atri More furens.* Virg. *Aen.* X, 603. *Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis Exiit, oppositasque evicit gurgite moles; Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes Cum stabulis armenta trahit.* *Aen.* II, 496. *Aut rapidus montano flumine torrens Sternit agros, sternit sata laeta boumque labores, Praecipitesque trahit sylvas, ibid. ver.* 305. Pulcherrime uterque Poëta: *Macrobius* tamen *Virgilium* hoc in loco dignitatem *Homeri* non assecutum censet: *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 90 ἐριθηλέων] Pronunciabatur ἐριθηλῶν.

Ver. 91 ἐπιβρίσῃ] Vide infra ad ή, 343.

Ver. 92 κάλ᾽] Vide supra ad β', 43.

Ibid. ἔργα κατήριπε] *Segetes* vertit Clarkius. Sed id non satis convenit τῷ κατήριπε, quamquam ἔργα sic dicuntur. Nil impedit, quo minus etiam intelligantur arbores consitae. *Ern.*

Ver. 93 Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ] Virgil. *Sic Turno, quacunque viam secat, agmina cedunt, Conversaeque ruunt acies.* *Aen.* XIII, 369.

Ver. 95 Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς] Pandarus.

Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.
Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·
Ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·

Illico contra Tydidem intendebat incurvos arcus,
Et percuſſit irruentem, aſſecutus ad dextrum humerum
Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba ſagitta,
Atque in oppoſitam partem perrupit; foedabaturque ſanguine thorax:
Super hoc autem altum clamavit Lycaonis clarus filius;
" Ingruite, Troiani magnanimi, ſtimulatores equorum:
" Vulneratus eſt enim fortiſſimus Achivorum: nec ipſum autumo
" Diu toleraturum acrem ſagittam, ſi vere me
" Impulit rex, Iovis filius, proficiſcentem ex-Lycia.
Sic dixit iactabundus: Hunc vero non ſagitta velox interfecit;
Sed relato pede ante equos et currus
Stetit, et Sthenelum allocutus eſt, Capaneïum filium;
" Propera, ſuaviſſime Capaneïade, deſcende de curru;
" Vt mihi ex humero trahas acerbam ſagittam.
Sic dixit; Sthenelus autem de curru deſiliit in terram;
Et adſtans, ſagittam velocem penitus-traiectam extraxit humero:

99 θώρακος] Fl. 101 αὖσε] Fl. 104 ἀνασχήσεσθαι] MS. R. A. 2. 3. I. 106 ὡς φάτ' ἐπευχ.] R. 107 πρόσθεν] Fl. 108 Καπανῆος υἱὸν] At 2. 3. 109 Ὄρσεο] Sic edd. omnes ante Barneſ. qui e MSS. edidit ὄρσο. Conſentit MS. Lipſ. 110 ἐρύσῃς] edd. ante Barn. omnes 112 διαμπαρὲς] MS.

Ver. 103 Βέβληται γὰρ ἄριστος] Vide ſupra ad ά, 37. Virgil. *Pars belli haud temnenda, viri, iacet altus Orodes: Conclamant ſocii.* *Aen.* X, 737.

Ver. 105 ἀπορνύμενον] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 109 Ὄρσο, πέπον] Ita *Barneſius* ex Cod. vett. et MSS. Recte, ut opinor. *Al.* ὄρσεο: Quod erat, ὄρσου. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. καταβήσεο] Videtur mihi Imperativus ex Futuro deductus, (vide infra ad ί, 613) licet id non agnoſcant Grammatici, errareque eos, qui verbum hic in Praeſenti fingunt καταβήσομαι. (Vide ſupra ad β', 35.) Quanquam, analogia non diſſimili, perſaepe uſurpare viſus eſt *Homerus*, verbum δύσομαι, δύσεο, ἐδύσετο, etc.

Ver. 110 ἐρύσσῃς] Ita *Barneſius*, ex MSS. Recte. *Al.* ἐρύσῃς: Quod penultimam corripit. διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου, ver. 112. *Clark.* Sic et MS. Lipſ. bene.

Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.
Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,

Sanguis autem eiaculabatur *se* per tortilem annulis tunicam.
Tum vero vota concepit pugna strenuus Diomedes;
" Audi me, Aegiochi Iovis filia, indomita:
" Si unquam mihi et patri favens astitisti
" Ardenti in pugna, nunc rursus mihi fave, Minerva:
" Atque da me virum *istum* interficere, et *eum* intra impetum hastae venire,
" Qui me percussit praeveniens, et gloriatur, neque me dicit
" Diu amplius visurum splendidum lumen Solis.
Sic dixit precans; eum vero exaudivit Pallas Minerva:
Ac membra fecit levia, pedes, et manus desuper:
Et prope stans verbis alatis est allocuta;
" Confidens iam, o Diomedes, contra Troianos pugna:
" Nam tibi in pectoribus robur paternum immisi
" Intrepidum, quale habuit vibrator-scuti eques Tydeus.
" Caliginem vero tibi ab oculis abstuli, quae prius inerat,

117 ἄν τέ με] Fl. A. 1. Sic et MS.

Ver. 114 Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο] Virgil. *Sic voce precatur: Tu dea, tu praesens nostro succurre labori. Aen.* IX, 403.

Ver. 115 Κλῦθί μοι] *Al.* Κλῦθί μευ: Vt et alibi. Quod perinde est.

Ibid. αἰγιόχοιο] Vide supra ad ά, 202.

Ibid. ἀτρυτώνη] Vide supra ad β', 157.

Ver. 117 νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη] Ita omnino legendum: Nam, ut plerique, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλε' Ἀθήνη. Nam φιλέειν, primam *necessario* corripit; φίλασθαι, eandem *necessario* producit. Vide supra ad *ver.* 61; et ad ά, 338.

Ver. 118 Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν] Virgil. *Hunc sine me turbare globum, et rege tela per auras. Aen.* IX, 409. Scholiastes ἑλεῖν interpretatur, ἐν χερσὶν ἔχειν· ἐπιφέρει γάρ, εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Sed nihil impedit, quominus et hoc in loco, ἑλεῖν, sit *interficere.* Nam, *hastae suae patere,* et *interfici,* uno eodemque aestimat *Diomedes: Da mihi, ut virum istum interficiam; da utique, ut intra hastae meae iactum accedat.*

Ver. 126 ἱππότα Τυδεύς] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 127 Ἀχλὺν δ' αὖ τοι] Virgil. *Namque omnem, quae nunc obducta tuenti Mortales hebetat visus tibi, et humida circum Caligat, nubem eripiam. Aen.* II, 604.

Ver.

Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Καὶ, πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα,
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
Αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

" Vt bene dignoſcas tum deum, tum etiam hominem.
" Itaque nunc ſiquis Deus tentans te huc venerit,
" Nequaquam tu immortales deos contra pugna
" Alios: Verum ſi Iovis filia Venus
" Venerit in pugnam, hanc vulnera acuto aere.
Sic quidem locuta diſceſſit caeſiis-oculis Minerva:
Tydides vero reverſus primis pugnatoribus mixtus eſt.
Et licet antea quoque animo promptus *eſſet* adverſus Troianos pugnare,
At tunc tamen illum ter tantum occupavit robur, inſtar leonis,
Quem opilio in agro apud lanigeras oves
Perſtrinxerit quidem caulam tranſilientem, nec tamen interfecerit:
Huius quidem vim irritavit; poſtea vero non amplius repellit,
Sed ſtabula ſubit, *ovesque* deſertae fugantur;
Atque hae quidem confertae aliae ſuper alias ſternuntur,
At ille alacer ex alto exilit ovili:

134 δ'] abeſt ab ed. R. ἐμίγη] A. 1. 141 ἀγχηστῖνι] Edd. vett. in MS. litera eſt eraſa. Sed ſpatium indicat η fuiſſe a manu pr.

Ver. 128 Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς] Quaeritur; Qui ergo Glaucum deinceps ignoravit, (ζ', 123, 128) homone eſſet, an deus? Καί φαμεν, ὅτι πρὸς Καιρὸν ἀφῄρηται τὴν ἀχλὺν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Ἀφροδίτην καὶ Ἄρεα. *Schol.*

Ver. 130 ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 132 τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ] Vide infra ad *ver.* 336.

Ver. 140 Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται] Σταθμοὶ, inquit *Euſtathius*, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωστάσια, αἱ ἐπαύλεις· καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur *Paſtor ſe in aedibus abſcondere; quae autem a Paſtore deſerta ſint, loca omnia terrore repleta; ovesque in ſtabulis confertim ſterni.* Alii *Leonem* intelligunt *ſtabula ſubire dictum*, ad oves diripiendas. Porro iſtud, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται, quod *Euſtathius* ad ποίμνια refert, *Scholiaſtes* a *Barneſio* citatus ita accipit, ut ſcilicet *Paſtor* dicatur τὴν ἐρημίαν φοβεῖσθαι. Quae quidem, ad ſententiam, eodem redeunt omnia.

Ibid. ἐρῆμα] Ita Veteres, teſte *Euſtathio*. Al. ἔρημα. Sed hoc leviculum.

Ver. 141 ἀγχιστῖναι] *Al.* ἀγχηστῖναι.

Ver. 142 βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς] *Exilit EX ovili*; vel *in agros*, poſtquam oves diripuit, vel *in ſtabula interiora*, ut oves eo iam prae metu confertas diripiat. Quod enim affert Scholiaſtes apud *Barneſium*. (βαθέης Ἐξάλλεται αὐλῆς, ἀντὶ τοῦ, Εἰσάλ-

Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δȣρὶ,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐεργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτȣ.
Τȣ̀ς μὲν ἔασ'· ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς ȣ̓κ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρȣς,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,

Sic alacer Troianis mixtus est fortis Diomedes.
Tunc interfecit Astynoum, et Hypenora, pastorem populorum;
Altero quidem super mammam percusso aerata hasta;
Alterum autem ense magno, in iugulo ad humerum
Percussit: ab cervice vero humerum abscidit, et a dorso.
Atque hos quidem omisit: Abantem vero petebat, et Polyïdum,
Filios Eurydamantis, somniorum-interpretis senis:
Quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia,
Verum ipsos fortis Diomedes interfectos-spoliavit.
Perrexit autem *deinceps* ad Xanthum Thoönaque, Phaenopis filios,
Ambos provecta-aetate-genitos: ipse vero conficiebatur senecta tristi,

148 Πολύιδον] MS. ἦασ'] R. 153 *ὁ δὲ, τείρετο*] Fl. A. 1. placet. ὃδ' *ἐτείρετο*] A. 2. 3. l. male.

Εἰσάλλεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἔπαυλιν ἔνδον) plane est absurdissimum. Quodque ait *Eustathius*, (ἡ γὰρ, Ἐξ, πρόθεσις, ὀ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει· ὡς καὶ ἐν τῷ, Ἐξωγκώθη· καὶ ἐν τῷ, ἐκνομίως) neque *verum* est in istis ipsis, quae affert, vocabulis; neque, si in istis *verum esset*, posset id ullo modo locum habere in *Verbis motum significantibus*; ut adeo ἐξάλλεσθαι, exempli caussa, τὴν ἔξω σχέσιν non exprimeret; neque ab ὑπεράλλεσθαι quicquam differret.

Ver. 143 Ὣς μεμαὼς] Virgil. *Paenorum qualis in arvis Saucius ille gravi venantum vulnere pectus Tum demum movet arma leo, et fremit ore cruento: Haud secus accenso gliscit violentia Turno. Aen.* XII, 4.

Ver. 146 Ξίφεϊ μεγάλῳ] Qua ratione, ξίφεϊ, hic ultimam producat; itemque, *πατέρι, ver.* 156; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 148 Τȣ̀ς μὲν ἔασ'] Vide supra ad 42

Ver. 150 Τοῖς ȣ̓κ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρȣς] Vel, *Quibus nequicquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia*: (vide infra, *ver.* 198) Vel, *Quibus, nunquam reversuris, interpretatus est somnia*: Vel, *Quibus non amplius interpretaturus erat somnia reversis.* Ab *Eustathio* laudatur haec ambiguitas. Mihi videtur, non utique *Poëtae*, sed *Nobis* iam Graece minus scientibus omnino tribuenda. Alio adhuc modo interpretatur *Popius*: nempe *senem, quoniam filii eius non reverterentur, Somniis interpretandis, quid tandem de iis actum esset, quaesitum isse.* At vero cur, ante confectum bellum, ut filii reverterentur, omnino expectaret senex; equidem nihil video. Porro, de *Prosodia* vocis ἐκρίνατο, vide supra ad ά, 309. *Clark.* Mihi simplicissimum videtur interpretari: *quibus euntibus* (ad bellum) *pater non interpretatus erat somnia*, neglexerat interpretari somnia, sive nulla somnia interpretatus erat, ut a bello absterreret et domi retineret. Ἐρχόμενοι sunt *euntes*: σὺν δὲ δύ' ἐρχομένω etc. Mox 198. μοι ἐρχομένῳ est *ad bellum abeunti*. *Ern.*

Ver. 151 Ἀλλὰ σφέας] Credo pronunciatum fuisse, Ἀλλὰ σφᾶς· ut alibi.

Ver.

Υἱὸν δ' ᾧ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν. πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο, χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξει
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
Ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·

Filium vero non fusceperat alium, *quem* haeredem relinqueret.
Tum ille hos interfecit, eorumque eripuit animam
Amborum, patri vero luctum et curas tristes
Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reversos
Accepit; curatores vero haereditatem partiti sunt.
Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidae
In uno curru existentes, Echemonaque, Chromiumque.
Vt vero leo inter boves insiliens cervicem fregit
Iuvencae, vel bovis, fruticetum depascentium;
Sic hos ambos de curru Tydei filius
Deturbavit saeviter invitos, posteaque armis spoliavit;
Equos vero suis sociis dedit ad naves agendos.
Hunc autem vidit Aeneas dissipantem ordines virorum,
Coepitque ire perque pugnam et per strepitum hastarum,
Pandarum deo-parem quaerens, sicubi inveniret.
Invenit *utique* Lycaonis filium laudatumque, fortemque:
Stetitque ante ipsum, verbumque eum contra locutus est;

196 ἀμφοτέρω] MS. a manu pr. sed ν addidit manu sec. 159 ὗιος] Fl. A. I. 160 Ἐχέμμονα] MS. Ἐχέμονα] edd. vett. omnes. 161 θορῶν] MS. edd. vett. ἄξῃ] MS. sed superscr. ει.

Ver. 155 ἐνάριζε] *Al.* ἐνάριξε ut supra ver. 151. *Clark.* Ἐνάριζε verum esse, patet e sequentibus imperfectis.

Ibid. φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν Ἀμφοτέροιν] Virgil. *Morere, et ne fratrem deſere frater.* *Aen.* X, 600. Vide autem infra ad ι, 478.

Ver. 158 χηρωσταὶ] Verte: *propinqui,* non *curatores*: ut interpretatur Eustathius aliis locis, et Hesychius. *Ern.*

Ver. 161 Αὐχένα ἄξει] *Al.* αὐχέν' ἔαξε.

Ver. 166 Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας, ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν] Virgil. *Hunc ubi miſcentem longe media agmina vidit.* *Aen.* X, 721.

Ver. 169 Εὗρε Λυκάονος] Vid ad 276. *Ern.*

Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
Καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνὴρ,
Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ᾽ εὔχεται εἶναι ἀμείνων·
Ἀλλ᾽ ἄγε, τῷδ᾽ ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν.
Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
Ἵππους τ᾽ εἰσορόων· σάφα δ᾽ οὐκ οἶδ᾽, εἰ θεός ἐστιν.
Εἰ δ᾽ ὅγ᾽ ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱὸς,
Οὐχ ὅγ᾽ ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι

" Pandare, ubi tibi arcus et volucres sagittae,
" Et gloria? quâ nullus tecum contendit hic quidem vir,
" Neque quisquam in Lycia te gloriatur esse praestantior:
" Sed age, huic immitte viro sagittam, Iovi manibus sublatis,
" Quisquis is *sit*, *qui* vincit, et sane malis multis affecit
" Troianos: quoniam multorumque et fortium genua solvit.
" Nisi quis deus est, iratus Troianis,
" Ob sacrificia succensens: Difficilis autem dei est ira.
Huic autem respondit Lycaonis clarus filius;
" Aenea, Troianorum princeps aere-loricatorum,
" Tydidae eum ego bellicoso in omnibus assimulo,
" Clypeo agnoscens, oblongaque galea,
" Equosque inspiciens: plane vero haud scio, an deus sit.
" Quod si hic homo, quem dico, bellicosus *sit* Tydei filius,
" Non hic sine deo ista furens facit, sed aliquis prope

174 ἄφες] A. 2. 3. I. v. ad ά, 51. 178 ἐπὶ] MS. 182 γινώσκων] Fl. *ibid.* τρυφαλείῃτε] Id.

Ver. 171 Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον] Virgil. *Herosîm quondam fortissime frustra, Tantane tam patiens nullo certamine tolli Dona sines? Vbi nunc nobis deus ille, magister Nequicquam memoratus Eryx? ubi fama per omnem Trinacriam? Aen.* V, 389.

Ibid. πτερόεντες ὀϊστοὶ] Virgil. *Volatile ferrum. Aen.* IV, 71.

Ver. 171 Ὧι οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνὴρ] Ἐπεὶ δὲ — ὅτ᾽ ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιματάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τήτοις, — Ποῦ τοι τόξον, — ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνήρ; *Plutarch. Quomodo Adulator ab Amico internosc.* sub finem.

Ver. 173 εὔχεται εἶναι] Vid. de sensu ad ά, 91. add. infr. 248. *Ern.*

Ver. 174 Τῷδ᾽ ἔφες ἀνδρὶ, — Ὅστις ὅδε κρατέει] Virgil. *Vnus homo — tantas strages impune per urbem Ediderit? iuvenum primos tot miserit Orco? Aen.* IX, 783.

Ver. 178 μηνίσας] Secundam *producit*, quippe a μηνίω, deducta. Nam quae in ίζω desinunt, penultimam in Futuris et Aoristis *corripiunt*.

Ibid. ἔπι μῆνις] *Al.* ἐπιμῆνις.

Ver. 185 Οὐχ ὅγ᾽ ἄνευθε θεοῦ] Similiter, *ver.* 1: Παλλὰς Ἀθήνη Δῶκε μένος καὶ θάρσος. Et Apollo, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. ό, 262. Et — οὐκ ἄν τις ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας, Νόσφι θεῶν. — μ΄. 465. Virgil.

Ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,
Ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κοτήεις.
Ἵπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
Ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

" Stat immortalium, nebula involutus humeros,
" Qui ab isto sagittam velociter involantem avertit alio:
" Iam enim ei immisi telum, et ipsum percussi in humero
" Dextro, penitus per thoracis cavitatem;
" Et ipsum ego putavi ad Plutonem demissum iri,
" Attamen non occidi: Deus sane aliquis est iratus.
" Equi autem non adsunt, et currus, quos conscendam:
" Sed alicubi in aedibus Lycaonis undecim sunt currus
" Pulchri, novi, recens-facti; circumque vela
" Expansa sunt: apudque eorum unumquemque biiuges equi
" Adstant, hordeum album comedentes, et avenas.
" Atqui mihi valde multa senex bellator Lycaon
" Proficiscenti mandata dabat in-aedibus affabre-factis:
" Equis me iubebat et curribus vectum
" Praeesse Troianis in acribus pugnis:

187 κιχυήμενον] R. 199 ἵπποισι] R. A. 2. 3. I. *ibid.* ἐμμεμαῶτα] Fl. A. I.

Virgil. *Non haec sine numine Divûm Eveniunt.* *Aen.* II, 777.

Ver. 186 Ἔστηκ' ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398; et ad δ', 434.

Ibid. νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους] *Nube candentes humeros amictus.* *Horat. Carm.* I, 2, *ver.* 31.

Ver. 187 ἔτραπεν ἄλλῃ] Virgil. *Septenaque tela Irrita, deflexit partim stringentia corpus.* *Aen.* X, 329.

Ver. 189 ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; itemque, γὰρ, versu praecedente; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 190 προϊάψειν] Vid. dicta de h. v. ad Iliad. ά, 3. quae h. l. confirmantur. *Ern.*

Ver. 294] Vide supra ad β', 43.

Ver. 195 δίζυγες ἵπποι] *Equi biiuges.* *Virgil. Georgic.* III, 91.

Ver. 197 Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ] Pulcherrime haec omnia, et ad *personam* convenientissime.

Ibid. αἰχμητὰ Λυκάων] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 199 ἐμβεβαῶτα] Ita edidit *Barnesius* ex *MSS.* et *Editt. Vett.* *Stephanus* aliique, ἐμμεμαῶτα. Vide autem supra ad β', 818. *Clark.* Ἐμβεβ. etiam MS. Lips. ἐμμεμ. si est e MSS., ortum est ex iis, in quibus β ita scribitur, ut cum μ et κ facile confundatur. vid. Var. Lect. ad ver. 91. Falso autem, a Clarkio omnes vett. edd. laudari pro ἐμμεμ. patet e Var. Lect. Nam Rom. Ald. sec. tert. Iunt. habent ἐμβεβ.

Ἀλλ' ἐγὼ ᾽ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
Ἀνδρῶν εἱλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
Ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Τόξοισιν πίσυνος· τα δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν,
Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιϊν
Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών· ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,

" Sed ego non parui, (profecto multo satius fuisset,)
" Equis parcens; ne mihi indigerent pabulo,
" Viris *in urbe* inclusis, soliti pasci largiter.
" Sic *eos* reliqui; ac pedes ad Ilium veni,
" Arcubus fretus: qui tamen mihi non erant profuturi.
" Iam enim duobus principibus *sagittam* immisi,
" Tydidaeque et Atridae; atque ex ambobus
" Verum sanguinem elicui percussis: irritavi autem magis.
" Ideo malo fato de paxillo curvos arcus
" Die illo detraxi, cum Ilium ad amoenum
" Dux fui Troianis, gratificans Hectori nobili.
" Quod si rediero, et adspexero oculis
" Patriam meam, uxoremque, et altam magnam domum;
" Ilico post mihi caput abscidat hostilis vir,
" Si non ego hos arcus lucido in igne posuero

203 ἠλομένων] A. 2. 3. I. R. T. 205 τόξοισι] MS. 209 πασάλου] MS.
212 ὀφθαλμοῖσιν] Fl. R. A. 2. 3. I. 213 ὑψηρεφὲς] MS.

Ver. 202 Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς] Veritus ne in urbe obsessa non esset, unde equis pabulum suppeditaretur. *Eustathio* aliter: Διὰ φειδωλίαν, ὡς ἂν μὴ δαπανῷ πολλὰ εἰς αὐτούς. Οὕτω, παρὰ τὸ δέον, ἀνελεύθερος — ἀναλωμάτων φειδοῖ, τοῦ συμφέροντος ἀμελεῖ. Quod quidem non videtur dixisse Poëta. Hominem enim describit, non tam *pecuniae parcum*, quam *consilii improvidum*. *Clark.* Et addit poëta, eos equos large pasci solitos: εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην, quod in bello saepe non licet.

Ver. 203 ἄδδην] *Al.* ἄδην *et* ἅδην.

Ver. 204 εἰλήλουθα] Hoc est, quod aiunt Galli, *Je suis venu*. Vide supra ad *α*, 37.

Ver. 208 Ἀτρεκὲς αἷμ'] Sanguinem verum, manifestum, atque in armis etiam colore rubro interlitis conspicuum. Vt recte notavit *Popius*.

Ver. 212 Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι] *Virg. patriis ut redditus oris, Coniugium optatum et pulchram Calydona viderem. Aen.* XI, 269.

Ver. 213 ὑψερεφὲς] *Al.* ὑψιρεφές.

Ver 214 ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι] Non, κάρη τάμοι ἀπ' ἐμεῖο, sed, κάρη ἐμεῖο ἀποτάμοι.

Ver. 215 φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην] Ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίοις, καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις, καὶ γονεῦσι, καὶ θεοῖς, νὴ Δία, καὶ θηρίοις, καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν· ὡς ὁ Θάμυρις, — ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας· καὶ ὁ Πάνδαρος

Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Μηδ' ὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' ὐκ ἔσσεται ἄλλως
Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι.
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιςάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάςιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσυσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

" Manibus confractos: inutiles enim mihi sunt-comites.
Hunc autem vicissim Aeneas, Troianorum dux, contra allocutus est:
" Ne sic loquere: prius vero non erit aliter,
" Quam nos ambo adversus hunc virum, cum equis et curribus,
" Obviam invecti, cum armis, experti fuerimus.
" Verum age, meos currus conscende; ut videas
" Quales *sint* Troïi equi, periti *per* campum
" Rapide valde huc et illuc insequi, et fugere:
" Qui et nos ad urbem salvos perducent, si denuo
" Iupiter Tydidae Diomedi gloriam praebuerit.
" Verum age, nunc scuticam, et habenas miro artificio-factas
" Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem.
" Vel tu Hunc excipe, curae autem erunt mihi equi.
Hunc autem vicissim allocutus est Lycaonis clarus filius;

219 ἵπποισι] MSS. edd. vett. 221 ἀλλά γ'] Fl. 227 ἐπιβήσομαι] Fl. A. I. male. 228 μελήσυσι] MS. Fl. A. I. recte. *ibid.* δέ μοι ἵπποι] MS.

δαρος, αὐτῷ καταρώμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα καταπρήσειε, χερσὶ διακλάσσας. Ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ θαλάττῃ ςίγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε. *Plutarch. de Ira cohib.*

Ver. 219 ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ — ἐλθόντε] Non utique, νὼ ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ, (nam ea ratione inficete admodum *transposita* esset vox νὼ) sed, ἐπελθόντε νὼ τῷδ' ἀνδρί.

Ibid. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] *Al.* ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν. Quod perinde est. Vide ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Sed ἵπποισι verum est, auctoribus libris, et ob notata, ad ά, 2.

Ver. 221 ἐπιβήσεο] Vide supra ad *ver.* 109; et ad β', 35

Ver. 222 Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι] Ἐνταῦθα ὐχ ἁπλῶς οἱ Τρώϊοι· ὐ γὰρ ἔχυσί τι ἐξαίρετον οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλ' οἱ τῦ Τρωὸς βασιλέως· οἳ καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο. *Schol. a Barnesio citat.* Vide infra *ver.* 265.

Ver. 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ] Mire admodum Scholiastes: Ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παράσχῃ ἐπὶ τῷ Τυδέως παιδὶ, Διομήδει. Contra plane, quam ait Poëta. Quo enim istud σαώσετον; quo et istud αὖτε; si de Aenea scilicet victoria accipi possent haec verba?

Ver. 227 ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι] Non, *in terram e curru descendam*; sed *dum Tu equos regis, Ego stans in curru pugnabo.* Vt recte *Eustathius*: Τὸ πεζεῦσαι τῦ ἅρματος, ἵππων ἀποβῆναι λέγει.

Ver. 228 δ' ἐμοὶ] *Al.* δέ μοι.

Ver.

Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, ὐδ' ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμυ Τυδέος υἱὸς,
Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππυς.
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δυρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππυς·
Τὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱὸς·
Αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐς' Ἀφροδίτη.

" Aenea, tu quidem ipse tene habenas et tuos equos;
" Melius sub auriga consueto curvum currum
" Ferent, si tetro fugerimus Tydei filium.
" Ne hi, si expaverint, temere vagentur, neque velint
" Efferre praelio, tuam vocem desiderantes:
" Nos autem cum-impetu-insecutus magnanimi Tydei filius,
" Ipsosque interficiat, et abigat solidos-ungulis equos.
" Sed tu ipse age tuos currus et tuos equos,
" Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta.
Sic locuti, curribus variatis conscensis,
Impetu concitati contra Tydidem dirigebant veloces equos.
Hos autem vidit Sthenelus, Capaneïus praeclarus filius;
Confestimque Tydidem verbis alatis allocutus est;
" Tydide Diomedes, meo carissime animo,
"*Duos* viros video fortes contra te paratos pugnare,
" Vires immensas habentes: alter quidem, arcuum peritus,
" *Est* Pandarus, filius vero Lycaonis gloriatur esse:
" Aeneas autem filius magnanimi Anchisae
" Gloriatur natus esse, materque ipsi est Venus.

247 μὲν ἀμύμονος] MS. Fl. placet: epitheton magis convenit ei, qui Veneri placuerit, et τὸ μὲν bene respondet τῷ δὲ.

Ver. 236 μώνυχας ἵππυς] *Virg. Solido— ungula cornu. Georgic.* III, 88.

Ver. 240 Ἐμμεμαῶτ'] Similiter, *ver.* 244 μεμαῶτ'. Vide supra ad β', 818.

Ver. 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ] *Animo gratissima nostro. Aen.* XII, 142.

Ver. 247 Αἰνείας δ' υἱὸς] *Barnesius* edendum voluit, Αἰνείας θ' υἱός. Minus recte.

Ibid. μεγαλήτορος] *Al.* μὲν ἀμύμονος.

Ver.

Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων μηδέ μοι ὅτω
Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ ὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπ]ώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὔτως
Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' ὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὼ δ' ὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·

« Verum age quaeso retrocedamus conscenso curru, neque mihi sic
« Discurrito furens per primos pugnatores, ne forte dulcem vitam perdas.
Hunc autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;
« Nequaquam ad fugam horrare, quoniam non te persuasurum puto:
« Non enim mihi decorum *est* fugitantem pugnare,
« Neque pavitare: adhuc mihi vires integrae sunt.
« Piget autem equos conscendere: quin et sic
« Obviam ibo ipsis: trepidare me non sinit Pallas Minerva.
« Hos autem non iterum retro auferent veloces equi
« Ambos a nobis, si vel alter quidem effugerit.
« Aliud vero tibi dicam, tu autem in animo reconde tuo:
« Si mihi consultissima Minerva gloriam praebuerit
« Ambos interficiendi, tum vero tu hosce quidem veloces equos
« Hic detine, ex orbili-ad-sellam-fixo habenis suspensis;

250 ὀλέσῃς] MS. 252 ἀγόρευε] MS. Fl. R. A. I. 255 ὕτως] MS. R. A. 2. 3. I. T.

Ver. 249 ἄγε δὴ] *Age quaeso.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 253 ἀλυσκάζοντι] *Al.* ἀλυσκάζοντα.

Ver. 255 αὔτως] *Al.* ὕτως. *Clark.* ὕτως habet etiam MS. L. quod praetuletim. In αὔτως esset κακέμφατον et malum omen, quod in suscipiendis rebus cavebatur. Est enim ambiguum, quod *frustra* quoque significat. Secus est ζ', 55. ubi ambiguitas etiam apta est personae dicentis. *Ern.*

Ver. 256 τρεῖν μ' ὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη] Syllabae ἐᾷ hic in unam coalescunt. Sic et alibi: Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο. *Iliad.* κ', 344. Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο. *Ibid.* τ', 202. Οὐκ ἐάσυσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην. *Odyss.* φ', 233. ubi omnino pronunciabatur, Οὐκ ἄσυσιν ἐμοί· vide supra ad δ', 42. Caeterum hoc in loco, Veterum nonnulli (ut docet *Eustathius*) legebant, ἔα: ut esset scilicet, non contractum, sed ἀποκοπὴν ex ἐάα.

Ver. 259 σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 261 τούσδε] *Nostros hosce.*

Ver. 262 ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας] Cel. Hemsterb. ad Lucian. T. I. p. 279 docet, ἄντυγα fuisse orbiculum, summae curuli sellae additum, sed proprie tamen, eius cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel geminum ad vtrumque latus, cui habenae circumligari possent, si consistere currum oporteret. Itaque infra ver. 728 in curru Iunonis δοιοὶ περίδρομοι ἄντυγες commemorantur. *Ern.*

Ver.

Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
Δῶχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος. οὕνεκ' ἄριστοι
Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε.
Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
Λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κἂν κλέος ἐσθλόν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·

" In Aeneae vero irrue memor equos,
" Abigeque a Troianis ad bene ocreatos Achivos.
" Eius enim stirpis *sunt*, e qua Troï late-sonans Iupiter
" Dedit pro filio pretium Ganymede: quoniam optimi *sunt*
" Equorum, quicunque sunt sub Auroraque, Soleque.
" Ex hac stirpe furatus est rex virorum Anchises,
" Clam Laomedonte, submissis foeminis equabus:
" Horum ex stirpe ei sex nati sunt in aedibus;
" Quatuor quidem ipse retinens saginavit ad praesepe,
" Duos autem Aeneae dedit, aptos bello:
" Si hos ceperimus, retulerimus sane gloriam magnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Illi vero cito prope accesserunt, incitantes veloces equos.
Hunc prior allocutus est Lycaonis praeclarus filius;
" Pertinax, bellicose, illustris Tydei fili,
" Profecto te non telum velox interfecit, acerba sagitta:

264 εὐκνήμιδας] Fl. A. 1. 3. 267 ὅσοι] Fl. A. 1. 269 θηλίας] Fl. A. 1. 270 γενέθλῃ] MS. Fl. A. 1. quod praetulerim. 271 ἀντίταλλ] MS. 273 κεν] MS. Fl. A. R. I.

Ver. 265 Τῆς γάρ τοι γενεῆς] Virg. *Semine ab aetherco — Illorum de gente, patri quos Daedala Circe Supposita de matre nothos furata creavit. Aen.* VII, 281.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 269 θήλεας ἵππους] Nonnulli, annotante *Eustathio*, scribunt θηλέας, pro θηλείας. Quod ferri omnino non potest. Nam Accusativum istum pluralem *primae* (quam vocant) *Declinationis*, qui in lingua *Dorica* syllabam ας corripit, ignoravit plane *Homerus*. Vide supra ad β', 43.

Ver. 270 γενέθλης] *Al.* γενέθλῃ.

Ver. 273 Εἰ τούτω κε λάβοιμεν] Non supervacaneum est istud κε; sed eam fere vim habet, quam apud Latinos, *Quod si hos ceperimus*; vel, *Quod si hos porro ceperimus*.

Ibid. κἂν] *Al.* κεν.

Ver. 276 Τὸν πρότερος προσέειπε] Constructio Asyndetos, hoc in loco, loquentis atque irruentis impetum recte exprimit. *Clark*. At id inane esse, dixi alibi. *Ern.*

Ver.

Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴκε τύχοιμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Βέβληαι κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' ὀΐω
Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος προέηκε, βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρὴς,
Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

" Nunc rursus hasta experiar, an assequi valeam,
Dixit, et vibratam emisit longam hastam,
Et feriit Tydidae clypeum per eum autem penitus
Cuspis aerea volans thoraci admota est.
Tum vero altum clamavit Lycaonis praeclarus filius;
" Vulneratus es ad ile penitus, neque te puto
" Diu amplius toleraturum; mihi autem magnam gloriam dedisti.
Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;
" Errasti, nec es assecutus: at non equidem vos puto
" Ante cessaturos, quam saltem alter-*vestrum* stratus
" Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem.
Sic fatus iaculatus est, telumque direxit Minerva
In nasum ad oculum; albos autem traiecit dentes.
Eiusque linguam extremam abscidit aes rigidum,
Cuspis vero exiit ad extremum mentum.

281 διαπρὸ] Fl. 283 ἄυσε] Fl. 288 ἀποπαύσασθαι] MS. Fl. A. 1. 293 ἐξέσυτο] MS. ἐξελύθη] Fl. *v. not.* *ibid.* παρὰ νείατον ἐς κενεῶνα] Fl. A. 1.

Ver. 284 Βέβληαι] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 286 οὐ ταρβήσας] Virg. *Neque territus heros.* *Aen.* V, 453.

Ver. 287 οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ] Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω Πρίν ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα] *Barnesius* particulam γὲ, ad *Metrum* utique non necessarium, post vocem πρὶν bis hic omittendam existimat. At nihil opus. Habet enim *faceti* aliquid particula ista in huiusmodi παθητικοῖς saepius repetita. Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 57. Vide supra ad ά, 56; et β', 158. Porro, in ultimo isto loco, ἕτερόν γε πεσόντα, maximam habet vim particula γέ; eam nimirum, quam habet vox Romana, *saltem.*

Ver. 290 βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη] Virg. *Direxit tela manusque Corpus in Aeacidae.* *Aen.* VI, 57.

Ver. 291 ἐπέρησεν] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 292 ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε] Διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τῆς γλώττης. *Athenaeus lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 293 ἐξεχύθη] *Al.* ἐξεσύθη *et* ἐξελύθη. *Clark.* MS. L. ἐξέσυτο: ad quod verbum Schol. ined. sic: ἐξέσυτο, ἐξελύθη, τῆς ὁρμῆς ἐπαύσατο. Ἐξελύθη, Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ἐξεσύθη. *Ern.*

Ibid. παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα] Nempe incidit

Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς.
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι.

Cecidit autem e curru, sonitumque dedere arma super ipso
Varia, collucentia; tremefacti vero restitabant eius equi
Pedibus celeres: eiusque ibi soluta est animaque roburque.
Aeneas vero *tum* irruit, cum clypeo hastaque longa:
Veritus, ne qua sibi traherent cadaver Achivi.
Circumiens autem *propugnabat*, tanquam leo, robori confisus:
Praetenditque ipsi hastamque, et clypeum undique aequalem,
Illum interficere paratus, quicunque huic obvius veniret;
Horribiliter vociferans: Ar saxum prehendit manu
Tydides, magni ponderis, quod non duo utique viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: hic vero ipsum facile vibrabat etiam solus.
Eo percussit Aeneae coxendicem, ubi scilicet femur
In coxa vertitur; acetabulumque ipsum vocant:

297 ἀπέρυσε] MS. a manu prima Fl. A. I. R. int. e curru, ut supra 227 ἀποβήσομαι. Consentiunt Schol. Pseudod. 300 δόρυ] MS. a manu prima, 301 ἀντίος] Fl. A. I. 306 ἀναστρέφεται] R. ἀνστρέφεται] I. ubi est vitium operarum.

incidit ei telum tum, cum forte caput *demitteret*.

Ver. 295 Αἰόλα] Vide supra ad β', 816.

Ibid. παμφανόωντα] Virg. *Fulgentiaque arma*. *Aen*. VI, 490. XI, 6. *Et versicoloribus armis*. *Aen*. X, 181.

Ver. 297 ἀπόρουσε] *Schol*. ἀπόρουσε, ἀποπήδα τοῦ ἅρματος. Quod eodem redit.

Ver. 298 μήπως οἱ] Qui istud οἱ, *ad se*, latine vertunt, ad *sententiam* quidem nihil male, sed ad *syntaxin* minus recte accipiunt. Non enim hoc dicitur; *veritus, ne ad se*, ad Achivos scilicet, pertraheretur cadaver; sed, *veritus, ne sibi*, ne *Aeneae* scilicet, eriperetur. Id quod ad *sententiam* minime, ad *grammaticam* certe permultum interest.

Ver. 299 ἀλκὶ] Recte Scholiastes, ut et *Ascalonides* apud *Eustathium*; εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς Ἄλξ ὡς πλακὶ, ἀπὸ τῆς πλάξ. *Al*. ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Quod ineptum est.

Ver. 302 Σμερδαλέα ἰάχων] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 303 ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν] Particula γε, eam hic vim habet, quam Latina, *utique*. Virg. *Saxum antiquum, ingens, campo quod forte iacebat Limes agro positus, litem ut discerneret arvis: Vix illud lecti bis sex cervice subirent, Qualia nunc hominum producit corpora tellus: Ille manu raptum trepida torquebat in hostem Altior insurgens, et cursu concitus heros*. *Aen*. XII, 807. *Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant Multilicem, connixi humeris; indutus at olim Demoleus, cursu palantes Troas agebat*. *Aen*. V, 263.

Ver. 304 Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'] Hunc locum vindicat Cl. *Riccius* diss. Homer. T. I. p. 185. utens collectis a *Calmeto* in diss. de Gigantibus. *Ern*.

Ver.

Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ὦσε δ' ἄπο ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ', ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων, μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

Confregit autem ipsi acetabulum, et insuper ambos disrupit nervos;
Detraxitque cutem asper lapis: Tum vero heros
Constitit in genua lapsus, et sustentabat se nixus manu robusta
In terram; oculos vero nigra nox cooperuit.
Atque adeo ibi periisset rex virorum Aeneas,
Nisi cito animadvertisset Iovis filia Venus,
Mater, quae ipsum ex Anchisa peperit boves-pascente:
Circum autem suum dilectum filium fudit lacertos candidos?
Anteque ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
Septum ut esset telorum; ne quis Danaorum celerum-equitum
Aere in pectora coniecto, animam eriperet.
Illa quidem *igitur* suum dilectum filium subducebat e praelio;
Neque *vero* filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorum, quae dederat pugna strenuus Diomedes:
Sed hic suos quidem inhibuit solidos-ungulis equos
Seorsum a strepitu *bellico*, ex orbili-ad-sellam fixo habenis suspensis-
Aeneae vero, irruens, iubis-pulchris comantes equos
Abegit a Troianis, ad bene-ocreatos Achivos:

318 ὑπεξέφερε] MS. Fl. recte. 321 ἐρύκακε] R. A. 2. 3. I.

Ver. 308 τρηχὺς] Mire admodum Vir doctissimus, *Henr. Stephanus*, (de verbis Graecis, quae interpretatus est Cicero;) *τρηχεῖα est apud Homerum, Metri causa.* Quasi vero aut non omnibus in locis *τρηχὺς Homero* diceretur, aut etiam τραχὺς primam non produceret. De ἀπὸ, vide ad ά, 51. n. 9.

Ver. 310 ἀμφὶ δὲ ὄσσε] *Al.* ἀμφὶ δ' οἱ ὄσσε.

Ver. 315 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο] Virg. *Tu potes Aeneam manibus subducere Graium, Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes* Aen. X, 81.

Ver. 316 Ἕρκος ἔμεν βελέων] Nimirum, τῇ ἀσφαλείᾳ. infra *ver.* 345.

Ver. 320 βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 322 Νόσφιν] Vide supra ad ά, 330.

Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταὶ,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
Ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·

Deditque Deïpylo, socio dilecto, quem supra omnem
Honorabat aequalium coetum, quod sibi mente consentanea erat;
Naves ad cavas ut ageret; at ipse heros,
Suo curru conscenso, sumpsit habenas miro-artificio-factas:
Statimque post Tydidem egit validos-ungulis equos,
Alacer; Is vero Venerem persequebatur crudeli aere,
Gnarus quod imbellis esset dea, neque dearum
Earum, quae virorum bellum imperio-administrant,
Neque Minerva, neque urbium-vastatrix Bellona.
At cum iam assecutus esset, frequentem per turbam persequens,
Tum protensa *hasta* magnanimi Tydei filius
Summam vulneravit manum insiliens acuto aere
Imbecillam: statim vero hasta cutem perfodit,
Divinum per peplum, quem ei Charites elaboratant ipsae,
Extremam supra volam: Fluebat autem immortalis sanguis deae,
Ichor, qualis nempe fluit beatis diis,

331 γινώσκων] MS. Fl. *ibid.* ἦεν] MS. 336 δουρὶ pro χαλκῷ] Fl. 340 θεοῖσι] Fl. A. I. R. male.

Ver. 326 ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη] Non hoc utique dicitur, aut ad *sapientiam* fuisse pares: id quod alii existimarunt: aut ad *virtutem*, ut aliis visum est: sed, cum *moribus et natura Stheneli* congruum fuisse *Deïpylum*. *Clark*. Qui sensus bonus est, sed non satis convenit verbo ἄρτια, quamquam et Hesychius interpretatur προσηρμοσμένα. Intelligam: quia eius bonis consiliis uti poterat, ob prudentiam. *Ern.*

Ver. 331 Γιγνώσκων ὅτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 336 Ἄκρην οὔτασε χεῖρα] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140. Virg. *Venus aurea contra; — Aetolis surgit ab Arpis Tydides; equidem credo, mea vulnera restant. Aen.* X, 28. *Ferro coelestia corpora demens Appetii, et Veneris violavi vulnere dextram. Aen.* XI, 276. Caeterum hoc, ut opinor, ait *Homerus*; *Diomedem*, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζοντα, *ver.* 334, permultis Troianorum fusis atque caesis, (πολλῶν φονευομένων, ut recte *Heraclides Ponticus*) magnam *Helenae rapiendae auctoribus* ac propugnatoribus *notam infamiae* eo die inussisse.

Ver.

Οὐ γὰρ σῖτον ἔδȣσ᾽, ȣ̓ πίνȣσ᾽ αἴθοπα οἶνον.
Τȣ̎νεκ᾽ ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Ἡ δὲ μέγα ἰάχȣσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν·
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
  Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμȣ καὶ δηιοτῆτος·
Ἦ ȣ̓χ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
Εἰ δὲ σύ γ᾽ ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦτέ σ᾽ ὀΐω
Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ᾽ ἑτέρωθι πύθηαι.
  Ὣς ἔφαθ᾽· ἡ δ᾽ ἀλύȣσ᾽ ἀπεβήσατο· τείρετο δ᾽ αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ᾽ Ἶρις ἑλȣ̎σα ποδήνεμος ἔξαγ᾽ ὁμίλȣ,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.

Non enim panem edunt, neque bibunt nigrum vinum;
Ideo exsangues sunt, et immortales appellantur.
Illa vero altum clamans, abs se deiecit filium:
Et hunc quidem manibus eripuit Phoebus Apollo
Obscura nebula, ne quis Danaorum celerum-equitum,
Aere in pectora coniecto, animam eriperet.
Illam vero altum inclamavit pugna strenuus Diomedes:
  " Cede, Iovis filia, bello et pugna:
" An non satis, quod mulieres imbelles decipis?
" Sin autem tu in bello versabere, certe te puto
" Reformidaturam bellum, etiam si vel alibi *nomen eius* audieris.
  " Sic dixit: illa vero mente-turbata abiit; affligebatur enim graviter.
Eam vero Iris prehensam pernix duxit extra turbam,
Oppressam doloribus: livebat vero cutem pulchram.

343 μέγ᾽] MS. edd. vett. 344 ἐρύσατο] MS. edd. vett. 346 ἕλοιτο] MS. Fl. A. 1. 347 ἄυσε] Fl. 350 πολήσεαι] Fl. 354 ὀδύνῃσιν] Fl.

Ver. 341 αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 342 ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 343 Ἡ δὲ μέγα ἰάχȣσα] Ita optime restituit *Barnesius*. Vide supra ad δ', 456. *Vulgg.* corruptissime, Ἡ δὲ μέγ᾽ ἰάχȣσα.

Ibid. ἀπὸ ἕο] Vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 344 ἐρύσσατο] Ita et hic quoque recte edidit *Barnesius*. Quod enim in aliis legitur, ἐρύσατο, antepenultimam necessario corripit.

Ver. 345 Κυανέῃ νεφέλῃ] Τῇ ἀορασίᾳ, ut recte Scholiastes. Per multitudinem scilicet *Aeneas* elapsus, se subduxit. Vide supra ad *ver.* 315.

Ver. 349 Ἦ ȣ̓χ ἅλις] Istud ἦ ȣ̓χ, in interrogationibus, in unam syllabam coalescit, non licentia aliqua *Poëtica*, sed quia vulgo etiam in *soluta* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Non enim id semel iterumve, sed perpetuo fere, et consulto fecit Poëta. Pronunciabatur nimirum, ἦȣ̓χ ἅλις etc. Sic in vulgato versu, Ἡ δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ᾽ ἀρετή 'στι. Similiter, apud *Philemonem* in fragmentis, Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, ȣ̓χ ὁ μὴ ἀδικῶν. Legebatur scilicet, Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, ȣ̓χ ὁ μὴ 'δικῶν. Item, apud *Sophoclem*, Τȣ́των ἐγὼ ȣ̓κ ἔμελλον, ἀνδρὸς ȣ̓δενὸς. *Antigon. ver.* 468 Pronunciabatur videlicet, Τȣ́των ἐγὼ ȣ̓κ ἔμελλον, ἀνδρὸς ȣ̓δενὸς et apud *Platonem* perpetuo, ἐγὼ οἶμαι, efferebatur ἐγῷμαι, indeque scriptum ἐγῷμαι.

Ver.

Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω·
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·
 Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.
Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.
 Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην,
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,

Invenit deinde pugnae ad finiftram impetuofum Martem
Sedentem; caligine autem hafta erat abdita, et veloces equi:
Illa vero ad genua procidens, fratris chari,
Multum fupplicans, aureis-phaleris-infignes petebat equos;
 " Dilecte frater, curamque mei gere, defque mihi equos,
" Vt ad Olympum perveniam, ubi immortalium fedes eft.
" Valde doleo vulnere, quo me mortalis vulneravit homo
" Tydides, qui iam et adverfus Iovem patrem pugnaverit.
 Sic dixit: ei autem Mars dedit aureis-ftaenis-ornatos equos;
Eaque in currum confcendit, moerens fuo corde:
Iuxtaque ipfam Iris confcendit, et habenas cepit manibus:
Flagellavitque, ut irent; illi vero non inviti volabant:
Statim autem deinde pervenerunt ad deorum fedem, excelfum Olympum:
Ibi equos fiftebat pedibus pernix velox Iris,
Solutos ex curru, atque immortale appofuit pabulum.
Ad genua vero cecidit Diones diva Venus,

359 Hic verfus in textu MS. omiffus et in margine fcriptus eft.

Ver. 357 γνὺξ ἐριποῦσα] Ἑαυτὴν προσρίψασα τοῖς Ἐκείνου γόνασιν· ut recte *Euftathius*. Sic infra, *ver.* 370, ἐν γούνασι πίπτε Διώνης — Μητρὸς ἑῆς.

Ver. 358 Πολλὰ λισσομένη] Vox πολλὰ hic ultimam, etiam extra caefuram, mihi videtur eadem de caufa *confulto* producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχουσα, et fimilibus. Vide fupra ad δ', 456. *Barnefius* coniicit legendum, πολλά ἑ λισσομένη. Sed nihil opus. *Clark.* Exemplum allatum et quae proferuntur ad δ, 456. funt aliena, quod in iis litera ultima ά eft in caefura: quod hic fecus eft. fi lectio vulgata fine vitio eft, putem literam fequentem λ duplicandam in pronunciatione, per quam duplicationem produci vocales breves, monuit Clark. ad ά, 51.

Ver. 359 Φίλε] Vide fupra ad *ver.* 61.

Ibid. ἐκκόμισαι] Vide fupra ad ά, 140.

Ver. 360 ἀθανάτων] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 361 οὔτασεν] Vide fupra ad δ', 525; et ad ά, 140.

Ver. 362 ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ] Virg. *Idem certet Phoebum fuperare. Eclog.* V, 9.

Ver.

Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
    Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
    Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὖτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
    Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.

Matris suae: haec autem ulnis complectebatur filiam suam,
Manuque ipsam demulcebat, verbaque fecit, dixitque;
    " Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, Coelicolarum
" Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?
    Huic autem respondit deinde risum-amans Venus,
" Vulneravit me Tydei filius, superbus Diomedes,
" Eo quod dilectum filium subducerem e praelio,
" Aeneam, qui mihi omnium longe dilectissimus est.
" Non enim iam Troianorum et Achivorum pugna gravis *est*,
" Sed nunc Danai etiam cum immortalibus pugnant.
    Huic respondit deinde Dione, eximia inter Deas;
" Perfer, filia mea, et tolera, moesta licet:
" Multi enim iam *multa* pertulimus coelicolae
" Ab hominibus, graves dolores invicem inferentes.
" Pertulit quidem Mars, quando ipsum Otus, fortisque Ephialtes.
" Filii Aloëi, ligaverunt duris vinculis:

374 Schol. Lips. τινὲς ἐνιπῇ. 375 φιλομειδὴς] MSS. edd. vett.

Ver. 371 ἀγκὰς ἐλάζετο] Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκαί. Quod nullo modo ferri potest. Vide supra ad *ver.* 269; et ad β', 43. *Clark.* Nempe ἀγκὰς est adverbium, pro quo Aeschylus Eumen. 80 dixit ἄγκαθεν, in quo ultima brevis est. Atque ita semper Homerus, et cum eo alii poëtae, ut Apollonius Rhodius usurpant. vid. viros doctos ad Hesych. in h. v. *Ern.*

Ibid. θυγατέρα ἥν] Vide supra ad α', 51. et 398.

Ver. 376 Οὖτά με] v. supra ad δ', 525.

Ver. 380 ἀθανάτοισι] Vide supra ad α', 398.

Ver. 381 δῖα θεάων] Ennio, *sancta Dearum*. Virg. *Sancte Deorum. Aen.* IV, 576.

Ver. 385 Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν] Non videtur haec et similia *finxisse* Homerus, sed veteres enarrare historias more antiquo fabulis involutas. Vide supra ad α', 399.

Ibid. ὅτε μιν Ὦτος] Vide ad α', 51. n. 8.

Ver. 386 δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ] Μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς πολέμους. Vt recte *Scholiastes* et *Heraclides Ponticus*. Virg. *Aspera tum positis mitescent secula bellis. Cana Fides et Vesta, Remo cum fratre Quirinus Iura dabunt dirae* ferro et compagibus *arctis Claudentur* belli portae: *Furor impius*

intus

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
Καί νυ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, ἄτος πολέμοιο,
Εἰ μη μητρυιὴ, περικαλλὴς Ἠερίβοια,
Ἑρμεᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος,
Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, ὀϊςῷ τριγλώχινι
Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεςον λάβεν ἄλγος.
Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊςὸν,
Εὖτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·
(Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊςὸς
Ὤμῳ ἐνὶ ςιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· ȣ̓ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.)

" Aereo autem in carcere vinctus erat tredecim menses.
" Et fortassis ibi periisset Mars, insatiabilis belli,
" Nisi noverca, perpulchra Eriboea,
" Mercurio indicasset: ille vero furtim subduxit Martem
" Iam confectum: dura enim ipsum vincula afflixerant.
" Pertulit etiam Iuno, quando illam fortis filius Amphitryonis,
" Dextram ad mammam sagitta tricuspide
" Percussit: tunc ipsam gravissimus occupavit dolor.
" Pertulit et Pluto inter hos ingens velocem sagittam,
" Quando ipsum idem vir, filius Iovis Aegiochi,
" Ad portam apud inferos vulneratum doloribus affecit:
" (Verum is ivit ad domum Iovis et excelsum Olympum,
" Corde dolens, doloribus confixus; nempe sagitta
" Humerum in crassum adacta erat, torquebatque animum:
" Hunc autem Paeon, dolores-pellentia pharmaca inspergens,
" Sanavit: non enim omnino mortalis erat.)

394 τότε κεν μὶν] R. A. 2. 3. I. T. 396 ὡὐτὸς] MS. αὐτὸς] edd. vett.

intus Saeva sedens super arma, et centum vinctus ahenis Post tergum nodis, *fremet horridus ore cruento. Aen.* I, 295.

Ver. 387 Χαλκέῳ δ'] Pronunciabatur Χαλκῷ. Vide supra ad β', 811.

Ver. 388 καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης] Cl. *Riccius* Diss. Hom T. II. p. 182, indignatus Gallo, Homeri reprehensori, etiam in hoc versu, parum decoro Martis divinitati: eamque reprehensionem natam putat ab inscitia censoris, putantis ἀπόλοιτο de morte capiendum, cum sit *perdi, pessundari, ultimam calamitatem pati*: quasi hoc decorum sit Deo, ab homine perdi et ultima pati. Et ei rationi obest locus huius ipsius libri alius v. 311. Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀ. Ἀγ· quae verba non aliter hic quam illic intelligi possunt. *Clarkius* videtur mollire sensum voluisse per *fortassis*: frustra. Sensus est: *Atque ibi haud dubie periisset. Ern.*

Ver. 394 Βεβλήκει] Vid. ad δ', 492.

Ver. 396 υἱὸς Διὸς] Apud *Pausaniam, lib.* VI, *cap* 25, legitur Διὸς υἱὸς.

Ver. 400 κῆδε δὲ θυμόν] *Barnesius* edidit, κῆδε δ' ἐθυμόν. Quod eodem redit.

Ver.

Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Σοὶ δ' ἔπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,
Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὀμόργνυ·
Ἄλθετο χεὶρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.

" Audax! facinorosus! qui pro nihilo duxit nefaria patrare,
" Qui arcu violabat deos, qui Olympum habitant.
" In te autem hunc concitavit dea caesiis-oculis Minerva:
" Demens, neque hoc scit animo Tydei filius,
" Quod omnino non longaevus *sit is*, qui cum immortalibus pugnaverit;
" Neque omnino ipsum filii ad genua pappa-vocant,
" Reversum ex bello et gravi praelio.
" Itaque nunc Tydides, etsi valde fortis est,
" Cogitet, ne quis secum fortior te pugnet:
" Ne aliquando Aegialea, cordata Adrasti-filia,
" Ex somno, lugens, suos domesticos excitet,
" Eum-qui-se-virginem-duxit, desiderans maritum, fortissimum Achivorum,
" Generosa uxor Diomedis equûm-domitoris.
Dixit, et ambabus ichora a manu abstergebat:
Sanata est manus, doloresque mitigati sunt graves.

404 τόξοισι] Fl. ἔχουσιν] Fl. R. A. I. 407 μάχηται] MS. Fl. A. I.
413 ἀγείρῃ] MS.

Ver. 403 Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς] Haec, licet de *Hercule* dicta, mihi tamen non videntur, quae est huius Poëtae ubique perspicuitas, cum praecedentibus αὐτὸς ἀνὴρ construi; sed a principio sententiam denuo exordiri: ea fere admirandi ratione, qua dixit *Virgilius*: *Demens! qui nimbos et non imitabile fulmen, etc.*

Ver. 407 ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 408 Οὐδέ τί μιν] Nunquam videlicet domum revertetur incolumis.

Ver. 411 μή τίς οἱ ἀμείνων] Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 416 ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὀμόργνυ] Editi plerique habent, ἰχῶρ' χειρὸς· quod, ut mihi quidem videtur, ferri non potest, διὰ τὴν καινότητα (ut ait *Eustathius*) τῆς ἀποκοπῆς. Scholiastes legisse videtur, ἀμφοτέρῃσ' ἀπὸ χειρὸς ἰχῶρα ὀμόργνυ: Sed ἰχῶρ primam producit. Melius igitur *Barnesius* ex coniectura, ἀμφοτέρῃς' ἰχῶρ' ἀπὸ χειρὸς ὀμόργνυ: Sed Codices non favent. Veteres, apud *Eustathium*, qua ratione dictum sit, ἱδρῶτα ἱδρῶ, Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, κυκεῶνα κυκεῶ· eadem ratione et ἰχῶρα ἰχῶ dictum existimarunt, ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ. Quae quidem analogia minime est contemnenda. Mihi tamen facillimum id omnium videtur, ut, quod Recentiores ἰχῶρα appellarint, *Homerus* id et in *masculino genere* ἰχῶρα, et in *neutro* dixerit ἰχώρ. Iudicent eruditi.

Αἰ δ᾽ αὖτ᾽ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω;
Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμ᾽ ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ᾽ ἐφίλησε,
Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
 Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
 Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ σύ γ᾽ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
Ταῦτα δ᾽ Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ᾽ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·

Tum vero intuentes Minerva et Iuno,
Mordacibus verbis Iovem Saturnium irritabant:
Inter hos autem ſermonem orſa eſt dea caeſiis-oculis Minerva;
" Iupiter pater, num quid mihi ſuccenſebis *ob id*, quod dixero?
" Certe iam aliquam Venus Achivarum ſtimulans,
" Troianos ut ſimul ſequeretur, quos nunc vehementer diligit,
" Vtique aliquam demulcens Achivarum pulchris-peplis-indutarum,
" Ad auream fibulam perſtrinxit manum teneram.
 Sic dixit, ſubriſit vero pater hominumque deorumque,
Et advocatam allocutus eſt auream Venerem;
" Non tibi, filia mea, commiſſa ſunt bellica opera:
" Quin tu deſiderabilia obi munera nuptiarum;
" Haec vero Marti veloci et Minervae omnia curae-erunt.
 Sic iſti quidem talia inter ſe colloquebantur.
In Aeneam autem irruit pugna ſtrenuus Diomedes,
Gnarus quod eum ipſe tegeret manibus Apollo:

424 ἐυπέπλων] Fl. 425 χρυσῇ] MS. edd. vett. ſic et mox v. 427. χρυσῆν. 433 γινώσκων] MS. Fl.

Ver. 422 ἀνιεῖσα Τρωσὶν ἅμ᾽ ἑσπέσθαι] *Ita* videlicet, *quomodo* antea *Helenam.* Alii hic legunt, ἅμα σπέσθαι. Quod perinde eſt.

Ver. 425 Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ] Pronunciabatur, Πρὸς χρυσῇ· et ſimiliter, *ver.* 427. Nam χρύσεος primam corripere nullo modo poteſt. Vid. ſupra ad β', 268

Ver. 426 μείδησεν δὲ πατὴρ] Virgil. *Olli ſubridens hominum ſator atque deorum. Aen.* I, 258.

Ver. 428 Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν] *Apud Ciceronem ad Attic. lib.* XIV, *epiſt.* 13, ſcriptum eſt; Τέκνον ἐμὸν οὔ τοι. Quae lectio vim habet non minorem. Virgil. *Cura tibi, Divûm effigies et templa tueri: Bella viri Pacemque gerant, queis bella gerenda. Aen.* VII, 443.

Ver. 432 βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 433 Γιγνώσκων] *Gnarus.* Quod vulgo vertunt, *cognoſcens*, longe aliud eſt.

Ibid. ὅ οἱ] Vide ſupra ad β', 537. *Clark.* Libenter Homerus poſt γινώσκειν uſurpat ὃ pro ὅτι. v. 9, 140. 362. *Ern.*

Ibid. ὑπείρεχε] Vide ſupra ad β', 426.

Ver.

Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Φράζεο, Τυδείδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Sed hic ne deum quidem magnum reverebatur; cupiebat autem semper
Aeneam interficere, et inclytis armis exuere.
Ter quidem dehinc irruit, interficere cupiens;
Ter autem illi incussit fulgentem clypeum Apollo:
Sed cum iam quartum impetum faceret, deo par,
Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-iaculans Apollo;
« Perpende, Tydide, et recede, neque diis
« Paria velis meditari: quoniam nequaquam genus simile
« Immortaliumque deorum, humi-incedentiumque hominum.
Sic dixit: Tydides autem recessit paululum retro,
Iram evitans e longinquo-ferientis Apollinis.
Aeneam vero seorsum a turba posuit Apollo,
Pergamo in sacra, ubi ipsi templum erat:
Utique illum Latonaque et Diana sagittis-gaudens,
In magno adyto curabantque, gloriaque decorabant.
At imaginem fabricavit argenteum-arcum-gerens Apollo,

434 ὁ γὰρ] MS. 444 ἀλευόμενος] MS.

Ver. 439 Δεινὰ δ'] Ἐνταῦθα τὸ δὲ παρέλκει φανερῶς, inquit *Barnesius*. Male. Vide supra ad *ά*, 57. *Clark.* Hic quidem paullo aliter est, quam in illo loco. δὲ est pro δὴ, quod alias in tali contextu ponitur, *ibi tum, tum vero.*

Ver. 442 Ἀθανάτων] Vide supra ad *ά*, 398.

Ver. 444 ἀλευάμενος ἑκατηβόλου] Qua ratione vox, ἀλευάμενος, hic ultimam producat; itemque εἰδόμενος, *ver.* 462; vide supra ad *ά*, 51. *Clark.* Itaque v. 446 ἐν stare poterat.

Ver. 448 κύδαινόν τε] Cum hic non de Aeneae *gloria atque honore* agatur; coniicit *Domina Dacier* scripsisse *Homerum*, κήδαινόν τε. Sed κηδαίνω, vox est *Homero* ignota. Siquid mutatum oporteret, scribendum erat κήδησάν τε. Sed nihil opus. Κύδαινον enim id est, quod latine dicas, *honorifice excipiebant.* Quod quidem non ad *gloriam* Aeneae, sed ad *pietatem* referendum.

Ver. 449 Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον] Virgil. *Tum dea nube cava tenuem sine viribus umbram In faciem Aeneae (visu mirabile monstrum) Dardaniis ornat telis, clypeumque iubasque Divini assimulat capitis, dat inania verba, Dat sine mente sonum, gressusque effingit euntis: Morte obita quales fama est volitare figuras, Aut quae sopitos deludunt somnia sensus. At primas*

Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
Ἠ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλησ' εὖ ποιητῇσι μάχωνται;

Ipsique Aeneae similem, et armis talem:
Circumque imaginem Troiani et nobiles Achivi
Caedebant invicem circa pectora bubulos
Clypeos pulchre orbiculatos, parmulasque leves.
Tum porro impetuosum Martem allocutus est Phoebus Apollo;
« Mars, Mars, hominum-pernicies, inquinate-caede, murorum-eversor,
« Nonne iam istum virum proelio subduxeris, aggrediens
« Tydidem, qui iamiam vel Iovi patri pugnaverit?
« Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
« At postea in meipsum irruit, deo par.
Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsa:
Troianorum vero ordines perniciosus Mars concitavit obeundo,
Assimilatus Acamanti, strenuo ductori Thracum:
Filios autem Priami Iovis-alumnos adhortatus est;
« O filii Priami, Iovis alumni regis,
« Quousque tandem interfici sinetis populum ab Achivis?
« An donec circa portas bene structas pugnent?

452 δηΐευν] MS. 453 τε] abest a MS. 460 μὲν] abest edd. Fl. A. I. R.
463 ἐκέλευσεν] MS. F.

laeta ante acies exultat imago, Irritatque virum telis, et voce lacessit. Aen. X, 636.

Ver. 451 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ] Hoc nimirum ait Poëta, ut recte observavit *Popius*; utique nescisse Achivos, *Aeneam*, postquam humi cecidisset, per multitudinem elapsum in urbem evasisse.

Ver. 455 Ἄρες, Ἄρες] Vide supra, ad *ver.* 31.

Ver. 458 Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide supra ad ά, 336.

Ibid. οὔτασε] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140.

Ver. 465 Ἐς τί ἔτι] *Barnesius* hic inter varias Lectiones reponit, ἕς τι, pro ἕως τι. Absurdissime. Quasi scilicet Vocalis *longa* posset in *brevem* absorberi.

Ibid. ἐάσετε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 466 Ἠ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλησ'] Virgil. *Exscindine domos, id rebus defuit unum*

Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ!
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·
Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
Τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα.
Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἥκω·
Τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅσκ' ἐπιδευής·
Ἀλλὰ καὶ ὣς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,

" Iacet vir, quem etiam aequaliter honorabamus Hectori nobili,
" Aeneas, filius magnanimi Anchisae:
" Verum agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.
Sic locutus, excitavit robur et animum uniuscuiusque.
Tunc vero Sarpedon valde obiurgavit Hectora nobilem;
" Hector, quo iam tibi robur abiit, quod prius habebas?
" Dixisti quondam sine copiis urbem defensurum, et auxiliis,
" Solum, cum affinibus, fratribusque tuis:
" Horum nunc nullum ego videre possum, neque animadvertere;
" Sed trepidant, canes tanquam circa leonem:
" Nos vero pugnamus, qui socii adsumus.
" Etenim ego, auxiliator existens, admodum e longinquo venio.
" Procul enim est Lycia, Xanthum ad vorticosum;
" Vbi uxoremque dilectam reliqui et infantem filium,
" Et possessiones multas, quas cupit, quicunque pauper:
" Attamen etiam sic, Lycios adhortor, et promptus sum ipse
" Cum viro *isto* pugnare; tametsi nihil mihi hic tale,

476 καταπτώσσουσι] Fl. A. 1. 477 ἡμεῖς δὲ μ.] MS.

unum, Perpetiar? Aen. XII, 643. De syllabis ῃ ει, in unam contrahendis, vide supra ad *ver.* 349.

Ver. 467 Κεῖται ἀνὴρ, ὃν] Virgil. *Nam quid ago? aut quae iam spondet fortuna salutem? Vidi oculos ante ipse meos, — Murranum, quo non superat mihi charior alter, Oppetere ingentem. Aen.* XII, 637.

Ibid. ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ, Αἰνείαν] Virgil. *Hectoris Aeneaeque manu victoria Graiûm Haesit: — Ambo animis, ambo insignes praestantibus armis. Aen.* XI, 289.

Ver. 470 ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου] Vide supra ad β', 451.

Ver. 475 ἐγὼ ἰδέειν] *Al.* ἐγὼν ἰδέειν.

Ver. 476 κύνες ὣς] Qua ratione, κύνες, hic ultimam producat; itemque ἔστηκας, *ver.* 485: vide supra ad α', 51. n. 8.

Ver. 481 τά τ' ἔλδεται, ὅσκ' ἐπιδευής] Quae satis sint ad cuiusvis animum explendum, ne amplius in dubiam belli aleam eat.

Ver. 483 Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι] *Cum viro quovis*, vertit *Barnesius*. Mihi potius videtur, *cum viro Isto, sc. Diomede.*

Ver.

Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν.
Τύνη δ' ἕστηκας· ἀτὰρ ὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.
Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνυ [πυ] αλόντε πανάγρυ,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσυσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν·
Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
Ἀρχὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ' ἐπικύρων,
Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.

" Quale vel auferant Achivi, vel abducant.
" Tu vero ſtas; ac ne alias quidem hortaris
" Copias ſuſtinere *hoſtem*, et opem-ferre uxoribus.
" *Cave*, ne forte veluti nexibus lini capti omnia-trahentis,
" Hoſtibus captura et praeda ſitis:
" Illi vero cito exſcindent bene habitatam urbem veſtram.
" Tibi autem convenit haec omnia curae eſſe, noctesque dieſque,
" Principibus ſupplicanti longe-vocatorum ſociorum,
" Vt inceſſanter *hoſti* obſiſtant, aſperamque deponant increpationem.

486 λαοῖσι] Aldd. I. R. Euſt, 489 ὑμῖν] MS. ſed manu ſec. correxit ὑμήν. 491 τηλεκλειτῶν] MS. a manu pr. ſed ſuperſcr. η. Fl. A. 1. Sed MS. pro γ' habet τ'. Fl. et A. 1. neutrum. hoc rectum.

Ver. 484 ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν] Mihi (*inquit*) hoc in loco neque opes ſunt, quas *diripiant* Achivi; neque uxor atque liberi, quos in ſervitutem *abducant* Vt recte *Euſtathius*: λέγεται, ὡς ἐπὶ πολὺ, ἄγεσθαι μὲν τὰ ἔμψυχα καὶ βαδιστικά. φέρεσθαι δὲ, τὰ βασταζόμενα. *Plato* ſimiliter; τῶν ἀλλοτρίων μηδένα μηδὲν φέρειν, μηδὲ ἄγειν.

Ver. 485 ἕστηκας] Vide ſupra ad ά, 37; et ad δ', 434.

Ver. 486 Λαοῖσιν μενέμεν] *Euſtathius*, Λαοῖσι μενέμεν. Quae fortaſſe verior lectio. Vide ſupra ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Et mox ad 526. add. Var. L.

Ver. 487 ἁλόντε] *Tuque ipſe* ſcilicet, et *populus tuus* Vt verſu ſuperiore, Τύνη et λαοὶ ἄλλοι. Quod enim hic ait *Barneſius*, aliique; *Dualis pro Plurali*; — *Enallage numeri Dualis pro Plurali*; plane eſt abſurdiſſimum. Vtique *Enallage*, quam vocant, ſiqua revera eſſet, omnem omnis linguae rationem iam penitus everteret. Vide ſupra ad ά, 566 et ad β', 288. Quaecunque ſive iſtius *Enallages*, ſive *Antiptoſeos*, ſive *cuiuſcunque* iſtiuſmodi *Soloeciſmi* exempla afferunt Grammatici; ea vero omnia, ſi modo attentius perpenderis, aliena eſſe ſenties, et rem minime attingere. Porro, quam ἀνακόλυθον appellant conſtructionem, quaeque ab optimis Auctoribus elegantiſſime nonnunquam uſurpatur; longe aliam et illa habet explicandi rationem: Vide ſupra ad β', 353, 681; et ad γ', 211. Nequid tamen diſſimulem; incidit mihi ſuſpicio, mendi hic neſcio quid irrepſiſſe; cum vox ἁλὺς, quae primam hic in Vulgatis producit, eandem alias *ſemper* corripiat; *Iliad.* β', 374; δ', 291; ι, 588; λ', 405; μ', 172; ν', 816; ξ', 81; ρ', 506; φ', 281, 495; *Odyſſ.* ι, 312; ξ', 183; ϛ, 299; σ', 264; et ώ, 34. Forte igitur hic legendum, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνοιο ἁλόντε, vel potius Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνυ πυ ἁλόντε, vel, ὡς ἀψῖσι λίνυ περ ἁλόντε, quod eſt, ὥσπερ ἁλόντε: vel aliquid ſimile. E contrario, notandum, vocem ἀνᾱλίσκω (quam proinde non, ut Lexicographi, ex ἁλίσκω, ſed ex alia omnino origine eſſe credam) ſecundam ubique producere; ἀνᾱλίσκειν, ἀνᾱλώσω, ἀνᾱλῶν, etc.

Ver. 489 ἐκπέρσυσ'] *Barneſius*, inter varias Lectiones, ἐκπέρσωσ'. Nec male.

Ver 492 ἀποθέσθαι ἐνιπήν] *Barneſius* hoc minus recte ad praecedentem χρὴ ita refert, ut de *Hectore* ſcilicet intelligatur; quod alii cum iſto ἀρχὺς λισσομένῳ conſtruentes, de auxiliatiorum ducibus accipiunt.

Ver.

Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν·
Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας·
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισσάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς

Sic dixit Sarpedon: momordit autem praecordia Hectori sermo:
Statimque de curru cum armis desiliit ad terram;
Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat undique,
Adhortans ad-pugnandum; excitavitque pugnam gravem:
Illi vero conversi sunt *a fuga*, et adversi steterunt Achivis.
Argivi autem sustinebant conferti, neque in-fugam-versi sunt.
Sicut autem ventus paleas differt sacras per areas,
Viris ventilantibus, quando utique flava Ceres
Secernit urgentibus ventis fructumque et paleas;
Et subalbicant palearum-receptacula: sic tunc Achivi
Albi superne facti sunt pulvere, quem inter ipsos
Coelum ad usque solidum excitabant pedes equorum,
Conversa-acie confligentium: flectebant nempe *equos* aurigae.
Ipsi vero robur manuum recta tulerunt; circum autem caliginem
Impetuosus Mars offudit proelio, Troianis opem-ferens,
Omnem aciem obiens: effectaque dabat mandata

501 Κρίνῃ] MS. A. 1. unde natum κρίνε in A. 2. 3. I. R. 503 κονισάλῳ] MS. Fl. A. I. R. T. quod propter consensum librorum praetulerim. Nam ad producendam syllabam non est opus literam σ duplicari. adde γ', 13.

Ver. 494 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 496 ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν] Virgil. *Pugna aspera surgit. Aen.* XI, 667.

Ver. 497 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν] Virgil. *Densi cuneis se quisque coactis Agglomerant. Aen.* XII, 457.

Ver. 499 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας] *Barnesius* edidit, Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος. Sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 500 ξανθὴ Δημήτηρ] Virgil. *Flava Ceres. Georgic.* I, 96.

Ver. 501 Κρίνει] Vide supra ad ά, 309. *Al.* Κρίνῃ.

Ver. 504 ἐπέπληγον] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 506 νύκτα] Virgil. *Nigro glomerari pulvere nubem. Aen.* IX, 33

Ver. 507 Ἄρης — Τρώεσσιν ἀρήγων] Virgil. *Hic Mars armipotens animum viresque Latinis Addidit et stimulos acres sub pectore vertit. Aen.* IX, 717.

Ver.

Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτος δ' Αἰνείαν μαλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγος, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δυω, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Διομήδης,
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων,
Νηνεμίης, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·

Phoebi Apollinis aureum - ensem - gestantis, qui ipsum iusserat
Troianis animum excitare, postquam vidit Pallada Minervam
Abeuntem; haec enim erat Danais auxiliatrix.
Ipse autem Aeneam valde pingui ex adyto
Emisit; et pectoribus robur indidit pastori populorum.
Aeneas itaque inter socios stetit: hi vero gavisi sunt,
Vt viderunt vivumque et incolumem advenientem,
Et vires integras habentem; percontati sunt tamen nihil:
Non enim sinebat labor alius, quem argenteum - arcum - gerens excitabat,
Marsque hominum pernicies, Discordiaque insatiabiliter furens.
At Aiaces duo et Vlysses et Diomedes
Concitabant Danaos ad pugnandum: ii vero etiam per se
Neque vires Troianorum timebant, neque clamores;
Sed expectabant *eorum impetum*, nubibus similes, quas Saturnius,
Tranquillitatis - tempore, sistit in summis montibus,
Quiete, quando dormit vis Boreae, et aliorum
Impetuosorum ventorum, qui nubes opacas
Flatibus stridulis dissipant flantes:

510 ἀγείρειν] R. A. 2. 3. I. 516 μετάλησαν] A. 2. 3. I. R. *ibid.* οὔτι] MS. placet. et gloss. οὐδὲν ut Pseudodidymus. 520 ὤτρυναν] A. I. R. 526 πνοιῇσι] MS. ed. vett. πνοῇσι vero A. 2. 3. I. R. *ibid.* διασκεδν. A. 2. 3. I. R. T.

Ver. 509 Φοίβου 'Απόλλωνος χρυσαόρου] Vide supra ad ά, 43. Virgil. *Armatumque auro.* *Aen.* III, 517.

Ver. 510 ἐγεῖραι] *Al.* ἀγεῖραι.

Ver. 516 Οὔτοι] *Schol.* οὔτι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 526 Πνοιῇσιν λιγυρῇσι] Apud *Eustathium*, Πνοιῇσι. Quae fortasse est verior lectio: Syllaba σι producta, qua ratione et το in praecedenti versu producitur. Vide supra ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Nullum dubium est, quin haec vera lectio sit. Vid. Var. Lect. et ad Il. δ, 2.

Ver.

Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐςὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
Ἀλλήλυς τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' ὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, ὔτε τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δυρὶ θοῶς. βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμυ, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δυρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ δ' ὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Νειαίρῃ δ' ἐν γαςρὶ διὰ ζωςῆρος ἔλασσε.
Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίςυς,
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειος βιότοιο. γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Sic Danai Troianos expectabant stabiliter, neque fugiebant.
Atrides autem per turbam discurrebat, multa mandans;
" O amici, Viri estote, et fortem animum sumite,
" Et alius alium verecundantes observate per acres pugnas:
" Verecundantium utique virorum plures salvi, quam interfecti sunt;
" Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Dixit, et iaculatus est hasta impigre; percussitque principem virum,
Aeneae socium magnanimi, Deïcoontem
Pergasidem, quem Troiani aeque ac Priami filios
Honorabant; quoniam impiger erat inter primos pugnare:
Hunc utique in scutum hasta percussit rex Agamemnon;
Illud vero non hastam inhibuit, transiit autem penitus etiam per ipsum;
Imumque in ventrem per balteum traiecit;
Fragorem autem edidit cadens, et sonitum dedere arma super ipso.
Tum vero Aeneas Danaorum interfecit viros *hosce* fortissimos,
Filios Dioclis, Crethonaque, Orsilochumque:
Horum pater quidem habitabat bene-aedificata in Phera,
Dives opum; genus autem erat a fluvio

531 πέφυανται] MS. sed υ est a manu sec. 534 ἑτάρον] Fl. A. I.
539 ἔλασσεν] Fl. A. I. R. 543 ἐυκτ.] Fl.

Ver. 532 ὄρνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 537 Τόν ῥα] *Istum utique.* Adeo ut non supervacanea sit vocula. Vide supra ad α', 56; et ad β', 158.

Ver. 538 Ἡ δ' ὐκ ἔγχος ἔρυτο] Virgil. *Clypeum, tot ferri terga, tot aeris, Cum pellis toties obeat circumdata tauri, Vibranti cuspis medium transverberat ictu.* Aen. X, 482.

Ibid. καὶ τῆς] *Al.* χαλκός.

Ver. 540 Δύπησεν δὲ πεσὼν] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver. 543 Τῶν ῥα] Vide supra ad ver. 537.

Ver.

Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

Alpheo, qui late fluit Pyliorum per terram:
Qui *utique* genuit Orsilochum multis viris imperatorem:
Orsilochus autem genuit Dioclem magnanimum:
Ex Diocle autem gemini filii nati sunt,
Crethon, Orsilochusque, pugnae bene scientes omnigenae.
Ac hi quidem puberes - *iam* - facti, nigris in navibus
Ilium ad generosis - equis - foecundum simul Argivos secuti sunt,
Honorem Atridis, Agamemnoni et Menelao,
Expetentes: eos vero ibi finis mortis obtexit.
Quales leones duo montis in verticibus
Nutriti sunt sub matre, profundae *in* densis - tecessibus sylvae:
Qui quidem rapientes boves et pingues oves,
Stabula hominum vastant, donec *tandem* et ipsi
Virorum manibus interfecti sunt acuto aere:
Tales bi manibus sub Aeneae domiti
Deciderunt, abietibus similes proceris.
Horum vero prostratorum misertus est pugna strenuus Menelaus:
Processit itaque per primos - pugnatores, armatus corusco aere,

546 ἄνδρεσιν] Fl. A. 1. 556 ἁρπάζοντο] Fl. A. 1. 557 ταυθμοὺς] MS.

Ver. 547 Διοκλῆα μεγάθυμον] Qua tatione vox, Διοκλῆα, hic ultimam natura brevem producat; itemque, ἄρα, *ver.* 574; et Πυλαιμένεα, *ver.* 576; vide supra ad ά, 51. n. 8. Caeterum, quae vocis, βασιλέα, formam sequuntur; eae ultimam *natura* semper *producunt.* Vide supra ad ά, 265.

Ver. 560 Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι] Virgil. *Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho, Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus. Aen.* V, 448.

Ver. 561 Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε] Virgil. *Vt vultum vidit morientis, et ora, Ingemuit miserans graviter. Aen.* X, 821.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408. Caeterum alii hic legunt, ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος

Ver.

Σείων ἐγχείην· τῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ Φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν νεκρὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δυρικλειτὸς Μενέλαος

Quassans hastam; eiusque excitabat animum Mars,
Ea cogitans, ut manibus sub Aeneae domaretur.
Hunc autem vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius;
Processitque per primos-pugnatores: valde enim timebat pastori populorum,
Ne quid pateretur *humanitus*, graviterque ipsos frustraret laboris.
Illi quidem iam manusque, et hastas acutas,
Contra se invicem tenebant, parati pugnare.
Antilochus autem valde prope astitit pastori populorum.
Aeneas vero non sustinuit, impiger licet existens bellator,
Vt vidit duos viros prope inter se stantes.
Illi igitur postquam mortuos traxerant ad populum Achivorum,
Eos quidem miseros posuerunt in manibus sociorum:
Ipsi vero conversi, inter primos pugnabant.
Tunc Pylaemenem interfecerunt parem Marti,
Principem Paphlagonum magnanimorum clypeatorum.
Hunc utique Atrides hasta-inclytus Menelaus

563 ὤτρυνε] MS. bene.

Ver. 567 μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; Recte. *Stephanus*, aliique, δέ σφεας. Quod prosodiam perimit.

Ver. 568. Τὼ μὲν δὴ] *Menelaus* et *Aeneas*.

Ibid. ὀξυόεντα] Vide supra ad *ver.* 50.

Ver. 569 μεμαῶτε] Vide supra ad β', 818.

Ver. 572 Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε] Post hunc versum, tale quid (inquit *Barnesius*) deesse videtur; Ἀντιβίην ὖο αὐτῦ, ἐν αἰνῇ δηϊότητι. Ridicule admodum: quasi id scilicet non elegantius multo reticeatur.

Ver. 576 Ἔνθα Πυλαιμένεα] Ὧδε μὲν ἀναιρεῖται Πυλαιμένης Παφλαγόνων ἀρχός — ὁ δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς (ν', 643, 658;) ζῶν Πυλαιμένης, ὁμώνυμός ἐστι τύτῳ] *Eustath.* Fortasse *huius Pater*, ut *Barnesius* non male. Nomina enim heroum non confinxit *Homerus*, sed ex historia memoravit.

Ibid. ἀτάλαντον] Vide supra ad β', 627.

Ver. 578 δυρικλειτὸς] Ita *Barnesius*; recte, ut mihi quidem videtur. *Al.* δυρικλυτός. add. supr. ad v. 55.

Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, (ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,)
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λευκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
Κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' εἱστήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης, καὶ πότνι' Ἐνυώ.
Ἡ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·

Stantem hasta vulneravit, ad iugulum assecutus.
Antilochus vero Mydona percussit aurigam *eius* famulum,
Fortem Atymniadem, (ille autem avertebat solidos-ungulis equos,)
Saxo cubitum assecutus medium: atque ex manibus
Fraena candida ebore humi ceciderunt in pulvere.
Antilochus autem irruens ense percussit tempus:
Atque is anhelans affabre-facto excidit curru,
Praeceps in pulvere, in sinciputque et humeros.
Diu valde *fixus* stetit, inciderat enim in arenam profundam;
Donec equi percussum humi deiecerunt in pulverem:
Illos autem scutica-agitabat Antilochus, et ad exercitum egit Achivorum.
Hos autem Hector animadvertit inter ordines, irruitque in ipsos
Vociferans; unaque Troianorum sequebantur phalanges
Fortes: dux autem erat ipsis Mars, et veneranda Bellona;
Illa quidem, ferens Tumultum immanem pugnae:

584 ξίφει] Fl. A. 1. ut ante 5.9. ἔγχει, ubi A. 3. ἔγχει. 586 κονίησι] R. male. 587 γάρ ῥ' ἀμάθοιο] MS. Fl. A. 1. 3. 591 Abest a MS. δε. 592 Κρατεραὶ] MS. R. A. 2. 3.

Ver. 581 ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους] Interea, dum averteret equos, percussus est. Recte igitur *Parenthesi* inclusa sunt haec verba.

Ver. 583 λεύκ' ἐλέφαντι] Non, λευκὰ ὡς ἐλέφαντος, ut Scholiastes; sed *ebore ornata et distincta*. Virgil. *Ensem collo suspendit eburnum. Aen* XI, 11. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν *Odyss.* φ', 7. Vide supra ad δ', 141.

Ver. 584 ἐπαΐξας ξίφει] Virgil. *At fervidus advolat hasta. Aen* XII, 293.

Ver. 586 Κύμβαχος — ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους] Virgil. *Involvitur — In caput atque humeros — ibid. v.* 292.

Ver. 587 εἱστήκει] Vox, εἱστήκει, accipitur ἀορίστως, similiter ut ἔστη. Quod si ἑστήκει dixisset, iam non constitisset *Temporum* ratio. Erat enim hoc utique διωρισμένως dicere, Mydona *iam tum, cum haec scriberet Poëta*, in caput diu stetisse. Vide supra ad δ', 492; et ad ά, 37.

Ibid. ψαμάθοιο] *Eustathius* in commentario, ῥ' ἀμάθοιο βαθείης. Quae et vera lectio, si Scholiastes recte; ἄμαθος, ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος· ψάμμος δὲ, ἡ κατὰ τὴν θάλασσαν κόνις. *Clark.* Vid. Var. L.

Ver. 590 Τοὺς δ' Ἕκτωρ] *Menelaum* scilicet, et *Antilochum*.

Ver. 591 Κεκληγὼς] Vide supra ad β', 314.

Ver.

Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
Ὣς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
Ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον,
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

Mars vero in manibus ingentem haſtam quaſſabat;
Itabatque modo quidem ante Hectorem, modo poſt.
Hunc autem conſpicatus cohorruit pugna ſtrenuus Diomedes.
Vt vero cum homo rerum imperitus, emenſus ingentem campum,
Conſtiterit ad rapidum fluvium in-mare profluentem,
Spuma trementem conſpicatus, continuoque recurrit retrorſum:
Sic nunc Tydides receſſit, dixitque populo;
" O amici, quam *nos* ſane admiramur Hectora nobilem,
" Haſtaque fortem eſſe, et audacem bellatorem!
" Huic autem ſemper aſtat unus *aliquis* deorum, qui mortem arceat:
" Et nunc ei aſtat ille Mars, mortali viro ſimilis.
" Sed ad Troianos adverſa-fronte ſemper, retro
" Cedite, neque contra deos velitis fortiter pugnare.
Sic dixit: Troiani vero admodum prope venerunt *ad* ipſos.
Tunc Hector duos viros interfecit, peritos pugnae,
In uno curru exiſtentes, Meneſthem, Anchialumque.
Horum vero proſtratorum miſeratus eſt magnus Telamonius Aiax:
Stetitque admodum prope cum acceſſiſſet, et iaculatus eſt haſta fulgenti,

606 μὴ δὲ] Fl. A. I. R. 608 δύω] MS. *ibid.* κατέκταν' εὖ εἰδ.] Fl. A. I. R. T. quod praetulerim.

Ver. 595 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν] Pulcherrima fortitudinis *Hectoreae* imago.

Ver. 596 βοὴν ἀγαθὸς] Vid. ad β', 408.

Ver. 599 μορμύροντα] De huiuſmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide ſupra ad δ', 455. Producit autem penultimam μορμύρειν, ſimili analogia ac πορφύρειν, μαρτύρεσθαι, κύρεσθαι, *etc.* Vide ſupra ad ά, 338.

Ver. 603 εἷς γε θεῶν] *Deorum certe aliquis, unus ſaltem.* Vt adeo iſtud, γε, nequaquam ſit ſupervacuum.

Ver. 608 κατέκτανεν, εἰδότε] *Al.* κατέκταν' εὖ εἰδότε.

Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱὸν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠΰν τε, μέγαν τε,

Ac percussit Amphium Selagi filium, qui in Paeso
Habitabat praedives, locuples; sed eum fatum
Duxit auxiliaturum, ad Priamumque et filios:
Hunc ad balteum percussit Telamonius Aiax,
Imoque in ventre defixa est longa hasta:
Fragorem vero edidit cadens; accurrebat autem illustris Aiax
Arma detracturus: Troiani vero in *eum* hastas coniecerunt
Acutas, collucentes; scutumque *eius* excepit multas.
At ille calce impressa ex cadavere aeream hastam
Evulsit: non tamen et alia potuit arma pulchra
Ab humeris auferre; premebatur enim telis:
Timuit itaque circuitionem potentem Troianorum fortium,
Qui multique et strenui instabant hastas tenentes,
Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et praeclarum,
Propulsarunt a se: ille vero recedens, vi-repulsus-est.
Sic hi quidem laborabant per acrem pugnam.
Tlepolemum vero Heraclidem, fortemque, magnumque,

612 βάλε] Aldd. I. 620 προβὰς] MS.

Ver. 612 ἐνὶ Παισῷ] *Al.* ἐν Ἀπαισῷ.

Ver. 613 πολυκτήμων, πολυλήϊος] Virgil. *Ausoniis olim ditissimus arvis: Quinque greges illi balantum, quina redibant Armenta, et terram centum vertebat aratris.* *Aen.* VII, 537.

Ver. 614 Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμον] Virgil. *Illis ad Troiam forte diebus Venerat — auxilium Priamo Phrygibusque ferebat Infelix.* *Aen.* II, 342.

Ver. 615 Τόν ῥα] *Hunc utique.*

Ver. 618 Τρῶες δ' ἐπὶ δόρατ' ἔχευαν] Virgil. *Telorum effundere contra Omne genus Teucri.* *Aen.* IX, 509.

Ver. 621 καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 622 Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι] Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 623 ἀμφίβασιν] Vide infra ad ζ', 434.

Ver. 627 Ὣς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil. *Atque ea per campos aequo dum Marte geruntur.* *Aen.* VII, 540.

Ver.

Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ', υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληείην
Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα;
Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδέ τέ σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα.

Incitavit in deo-parem Sarpedonem fatum violentum.
Hi autem cum iam proxime essent in se invicem vadentes,
Filiusque neposque Iovis nubes-cogentis,
Hunc utique Tlepolemus prior verbis allocutus est;
" Sarpedon, Lyciorum princeps, quae tibi necessitas
" Trepidare hic existenti pugnae imperito viro?
" Mentientes autem te dicunt Iovis sobolem Aegiochi
" Esse: cum longe illis inferior sis viris,
" Qui Iove prognati sunt temporibus priscorum hominum:
" At qualem aiunt vim Herculeam [*Herculem*]
" Fuisse, meum patrem animosum, spiritum-leonis habentem,
" Qui quondam huc profectus, causa equorum Laomedontis,
" Sex solis cum navibus et viris paucioribus,
" Ilii vastavit urbem, desolavitque compita.
" Tibi autem ignavus quidem animus, intereunt vero copiae:
" Neque te Troianis credo auxilio fore,
" Profectum ex Lycia, ne quidem si perquam fortis sis,
" Sed a me interfectum ad portas orci descensurum.
Hunc vero Sarpedon, Lyciorum dux, contra allocutus est:

632 ἔειπεν] Fl. A. I. R. 634 μάχας] MS. a manu pr. sed sec. suprascripsit η. 646 ὑπ' ἐμοὶ] MS.

Ver 633 βουληφόρε, — μάχης ἀδαήμονι] Domi, quam militiae, melior.

Ver. 638 βίην Ἡρακληείην] Vide supra ad β', 658. Similiter apud *Virgilium*, *Violentia Turni*. *Aen* XI, 376.

Ver. 642 χήρωσε δ' ἀγυιάς] hunc modum dicendi de populatione frequenter imitati sunt graeci et latini, ut bene monet ac docet Cel. Wesseling. in Diss. Herodotea, p. 86. *Ern*.

Ver. 643 ἀποφθινύθουσι] Vide supra ad β', 43.

Ver. 644 οὐδέ τε] *Al*. οὐδέ τι.

Ver. 646 περήσειν] Vide supra ad ε, 67.

Τληπόλεμ', ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν

" Tlepoleme, sane ille evertit Ilium sacram,
" Viri *prae* vecordia, praeclari Laomedontis,
" Qui ipsum bene meritum malo obiurgavit sermone,
" Neque dedit equos, quorum gratia e longinquo venerat.
" Tibi autem ego hic edico caedem et mortem atram
" A me futuram, meaque *te* hasta domitum
" Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni insigni - equis.
Sic dixit Sarpedon: at sustulit fraxineam hastam
Tlepolemus; et horum quidem eodem - tempore hastae longae
E manibus evolarunt: ac quidem percussit cervicem mediam
Sarpedon, cuspisque penitus transiit acerba;
Eumque circum oculos caliginosa nox operuit.
Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa
Percussit; cuspisque pertransiit rapido impetu acta,
Ad os appulsa: pater vero *Iupiter* mortem avertit.
Tum quidem deo-parem Sarpedonem nobiles socii
Ferebant e praelio; gravi autem dolore afficiebat eum hasta longa

650 ἠνείπαπε] MS. 662 ἐγχριφθεῖσα] edd. vett. *ibid.* πατὴρ δ' ἔτι] MS. quod placet. *sed pater adhuc mortem arcebat.* nondum et fatum erat mori.

Ver. 656 ὀμαρτῇ] *Al.* ἁμαρτῇ.

Ver. 661 μαιμώωσα] Ἀρίστη δὲ δοκεῖ μεταφορὰ τῷ Ἀριστοτέλει, *etc.* Vide supra ad δ', 126,

Ver. 662 πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν] Indicat istud τι, prope admodum fuisse, ut interiret. Alii legunt, πατὴρ δ' ἔτι.

Ver. 663 Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι Ἐξέφερον πολέμοιο] Virg. *Interea Aeneam Mnestheus et fidus Achates, Ascaniusque comes, castris statuere cruentum, Alternos longa nitentem cuspide gressus. Aen.* XII, 384.

Ver. 664 βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν Ἑλκόμενον] Virg. *Ille pedem referens, et inutilis, inque ligatus Cedebat, clypeoque inimicum hastile trahebat. Aen.* X, 794.

Ver.

Ἑλκόμενον· τὸ μὲν ὄτις ἐπεφράσατ᾽, οὐδ᾽ ἐνόησε,
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ᾽ ἐπιβαίη,
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ᾽ ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἦ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ᾽ ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Ἄλκανδρόν θ᾽, Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
Καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

Tracta *una*; quam quidem nemo notabat, neque advertebat
Femore extrahere haſtam fraxineam, ut incederet, [*vel* currum conſcenderet;]
Feſtinantium *utique*: tantum enim habebant ſtudium, qui-circumſiſtentes-curabant.
Tlepolemum autem ex-altera-parte bene-ocreati Achivi
Efferebant praelio: animadvertit autem nobilis Vlyſſes,
Fortem animum habens; commotumque eſt ei ſuum cor.
Anxie vero cogitabat deinde mente et animo,
Vtrum ulterius Iovis filium magnum-ſonantis inſequeretur,
An ipſe plurium Lyciorum animam eriperet.
Non utique Vlyſſi magnanimo in fato erat,
Fortem Iovis filium interficere acuto aere.
Itaque ad multitudinem Lyciorum vertit *eius* animum Minerva.
Tunc ille Coeranum interfecit, Alaſtoraque, Chromiumque,
Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque.
Et quidem adhuc plures Lyciorum interfeciſſet nobilis Vlyſſes,
Niſi ſtatim animadvertiſſet ingens expedite-pugnam ciens Hector.
Proceſſit itaque per primos pugnatores armatus coruſco aere,

665 ἀπεφράσατ᾽] Rom. vitioſe. ſed cum duplici σ. Fl. A. I. male.
672 διώκει] MS. a manu prima, ſed corr. a manu ſec. in οι.

Ver. 665 ἐπεφράσατ᾽] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 668 Τληπόλεμον δ᾽ ἑτέρωθεν] Virg. *At Lauſum ſocii exanimum ſuper arma ferebant Flentes, ingentem atque ingenti vulnere victum. Aen.* X, 841.

Ver. 673 Ἦ ὅγε τῶν] Vocabulum iſtud, ὅγε, quam non verius gratia intruſum ſit, ſed ſingularem habeat elegantiam; vide ſupra ad γ́, 409.

Ver. 674 Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι] Qua ratione, Ὀδυσσῆϊ, hic ultimam producat, itemque, ὅς, *ver.* 695; vide ſupra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 676 τράπε θυμὸν Ἀθήνη] Vide ſupra ad ά, 194.

Ver. 678 Ἄλκανδρόν θ᾽] Virg. *Alcandrumque Haliumque Noëmonaque Prytanimque. Aen.* IX, 767.

Ver 680 *et* 689 κορυθαίολος] Vide ſupra ad β́, 816.

Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοστήσας οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,

Terrorem inferens Danaïs: gavisus est autem eo accedente
Sarpedon, Iovis filius, sermonemque lugubrem dixit;
« Priamide, ne quaeso me praedam Danais sinas
« Iacere: sed auxiliare; deinde me vel deserat vita
« In urbe vestra: quoniam non eram ego,
« (Reversus domum, dilectam in patriam terram,)
« Oblectaturus uxoremque dilectam et infantem filium.
Sic dixit; huic autem nil respondit expedite-pugnam-ciens Hector,
Sed praetervolavit, ardens cupidine, ut quam citissime
Repelleret Argivos, multorumque vitam eriperet.
Itaque deo-parem Sarpedonem nobiles socii
Collocarunt sub Aegiochi Iovis perpulchra fago:
Ex eius autem femore hastam fraxineam extraxit foras
Fortis Pelagon, qui ei dilectus erat socius.
Hunc autem deseruit anima, circumque oculos offusa est caligo:
Rursus tamen spiritum-recepit, ac circum aura Boreae
Recreabat aspirans aegre spirantem animam.
Argivi vero propter Martem et Hectorem aere-armatum
Nec unquam versis-tergis-fugiebant nigras ad naves,

697 πνοιὴ] MS. v. 526.

Ver. 684 Πριαμίδη] Vide supra ad ά, 398.
Ibid. μὴ δή με] Vide supra ad β', 158.
Ibid. ἐάσῃς] Vide supra ad δ', 42.
Ver. 686 οὐκ ἄρ' ἔμελλον] Virg. *Invidisse deos patriis ut redditus oris Coniugium optatum et pulchram Calydona viderem. Aen.* XI, 269.

Ver. 689 τὸν δ' ἔτι προσέφη] Vide ad ά, 332.
Ver. 693 Εἷσαν ὑπ' — φηγῷ] Virg. *Corpusque levabat Arboris acclinis trunco. Aen.* X, 834.
Ver. 699 χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad β', 1.

Ver.

Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,

Nec unquam contra-ferebantur in pugnam: sed semper retro
Cedebant, postquam audierant apud Troianos Martem *esse*.
Tum quem primum, quemque ultimum interfecit
Hectorque Priami filius et aereus Mars?
Deo-parem Teuthranta, et insuper equûm-agitatorem Orestem,
Trechumque hastatum Aetolum, Oenomaumque,
Oenopidemque Helenum, et Oresbium mitram-habentem-variam,
Qui in Hyla habitabat, valde divitiis intentus,
Lacui vicinus Cephissidi: iuxtaque ipsum alii
Habitabant Boeoti, valde opulentum populum habentes.
Hos quum igitur animadvertit dea candidas-ulnas-habens Iuno
Argivos interimentes in acri pugna,
Illico Minervam verbis alatis allocuta est;
" Papae, Aegiochi Iovis filia indomita,

703 ἐξενάριξαν] MS. quod non displicet.

Ver. 703 Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον] Virg. *Quem telo primum, quem postremum aspera virgo, Deiicis? aut quot humi morientia corpora fundis? Aen.* IX, 664.

Ver. 707 αἰολομίτρην] Vide ad β' 816.

Ver. 708 Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ] De hac urbe *Strabo lib.* IX *pag.* 725, [*al. pag.* 407;] Πόλις, *inquit*, ἣν καλοῦσιν Ὕλας, ὡς λύρας καὶ θύρας· et, τὴν Ὑλικὴν, τῇ προσῳδίᾳ ὡς λυρικήν· nempe, priori syllaba *correpta*; contra, quam fit in voce, ὕλη, *sylva*. Quod cum non intelligeret vir doctissimus *Is. Casaubonus*, ad verba *Strabonis* haec annotat; "*Notetur locus ubi* "προσῳδίαν *vocat, quod alii Analogiam*: "*Ait enim ab* Ὕλη fieri Ὑλική, *eadem* "*prosodia qua a* λύρα fit λυρική: *Alius* "*dixisset, eadem Analogia.*" Nempe, de verborum *formandi ratione* accepit vir eruditus id, quod erat a *Strabone* accurate et praefinite dictum de *Prosodia*. Quod si, Ὕλη, Ὑλική, syllabam priorem utrobique *produxisset*; tamen *analogiam* adhuc eandem plane haberet, ac λύρα, λυρική· *prosodiam* non utique eandem. *Clark.* In hac lectione MS. et edd. omnes consentiunt. Male in quibusdam rec. edd. ἐν omittitur.

Ver. 709 κεκλιμένος] Vide supra ad ά, 309 et 314.

Ver. 711 Τοὺς δ'] *Hectorem* et *Martem*. Quod non advertens *Spondanus*, vocem hanc ad Ἀργείους in sequenti versu refert; et Ἀργείους ὀλέκοντας, *Argivos pereuntes*, vertit. Quin et in editione *Wetsteniana* Interpres, licet ὀλέκοντας recte vertat, *interimentes*; non tamen videtur huius vocis, τοὺς δὲ, vim recte cepisse.

Ver. 714 Ἀτρυτώνη] Vide supra ad β', 157.

Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέσημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
Χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα, προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται. δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δ' λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε, χρύσει. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη

Certe vanum *hoc* promissum fecimus Menelao,
« Ilio exciso bene-munito eum rediturum;
« Si sic furere sinamus perniciosum Martem.
« Sed age iam et nos cogitemus de strenuo auxilio *ferendo*.
Sic dixit: neque non obsecuta est dea caesiis-oculis Minerva.
Ac quidem discurrens aureis-fraenis-ornatos instruebat equos
Iuno, veneranda dea, filia magni Saturni:
Hebe autem ad currus velociter posuit curvos orbes *rotarum*,
Aereos, octo-radios habentes, ferreum ad axem utrinque:
Quorum utique aurea curvatura perennis; ac desuper
Aereae laminae-rotam-munientes, adaptatae: mirabile visu:
Modioli autem ex argento erant rotundi utrinque:
Sella vero aureis et argenteis funibus
Exporrecta erat; duoque semicirculi, unde-habenae-suspenduntur, erant:
Ex hac porro argenteus temo procurrebat; ad cuius extremitatem
Ligavit aureum pulchrum iugum, et lora-iugalia
Pulchra innexuit, aurea: sub iugum vero duxit Iuno

716 Ἴλιον τ' ἐκπ.] A. 2. 3. I. R. male. 722 ὀχέεσφι] MS. 725 ἐπίσωτρα] MS.

Ver. 716 Ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 717 ἐάσομεν] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 720 ἔντυεν ἵππους] Ficta fortasse vox, ἔντυεν, ab iis qui, quoniam ἐντύνω et Imperfectum ἐντύνον et Aoristus ἔντυνα penultimam producunt, (vide infra ad ί, 203,) nescirent Aoristum ἔντυνον corripi. Sic apud *Moschum*: καὶ οἱ λέχος ἔντυνον Ὧραι. *Idyll.* II, 160.

Ver. 724 Τῶν ἤτοι χρυσέη] Pronunciabatur χρυσῆ. Similiter *ver.* 727, Δίφρος δὲ χρυσέοισι, pronunciabatur χρυσοῖσι. Vide supra ad β', 268.

Ver. 728 Ἐντέταται] Vt constet scilicet temporum ratio, cum *praecedente* et *sequente*, ἐςὶ. Vide supra ad ά, 37.

Ibid. δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι] Vide supra ad 262. *Ern.*

Ver. 730 Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ibid. Ζυγὸν] Mire admodum Spondanus: *Per hoc iugum, Equos* (inquit) *intelligit; Vt statim subiicit,* ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους.

Ver.

Ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωτο·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή·
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.

Equos pedibus-celeres, cupida contentionis et praelii.
Caeterum Minerva, filia Iovis Aegiochi,
Peplum quidem *laxatum* defluere-sivit pulchrum, patris super pavimento,
Varium, quod ipsa fecerat et elaborarat manibus;
Ipsa autem, loricam induta Iovis nubes-cogentis,
Armis ad bellum armabatur lacrymosum.
Circum autem humeros posuit aegidem fimbriatam,
Horribilem, cui quidem undique Timor circundatus erat:
In ea Contentio, in ea Fortitudo, in ea atrox Insectatio:
In ea et Gorgonium caput diri monstri,
Dirumque, horrendumque, Iovis portentum Aegiochi.
Capiti vero clavis-undique-ornatam galeam imposuit quatuor-conos-haben-
Auream, centum urbium peditibus sufficientem. (tem,

732 *αὐτῆς*] Fl. 738 *ὤμοισι*] MS. bene. *ibid.* *βάλ'*] idem, forte *βάλλ'*. *ibid.* *θυσανόεσσαν*] MS. Fl. 739 *ἐστεφάνωται*] Fl. Ald. I. male.

Ver. 734 Κατέχευεν ἑανὸν] Vide supra ad γ', 385.

Ver. 735 Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο] Virg. *Quas illi laeta laborum Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido Fecerat, et tenui telas discreverat auro. Aen.* XI, 73.

Ver. 738 Αἰγίδα θυσσανόεσσαν Δεινὴν] Virg. *Aegidaque horrificam, turbatae Palladis arma. Aen.* VIII, 435.

Ver. 740 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ] Virg. *Tristesque ex aethere Dirae, Et scissa gaudens vadit Discordia palla; Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello. Aen.* VIII, 701. In quibus facile videre est, *Virgilium Homeri* maiestatem non assecutum.

Ibid. δὲ κρυόεσσα] *Al.* δ' ὀκρυόεσσα.

Ibid. Ἐν δ' Ἔρις — ἐν δ' — ἐν δ'] Imitatus est Callim. H. in Cer. 28. de luco Cereris: Ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι, ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. ubi vid. quae dixi de hac forma ad illum locum.

Ver. 741 Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ] Virg. *Ipsamque in pectore Divae Gorgona, desecto vertentem lumina collo. Aen.* VIII, 437.

Ver. 743 Ἀμφίφαλον κυνέην] Virg. *Galeam — cristisque decoram. Aen.* IX, 365.

Ver. 744 ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν] Vel, quod τοσούτων πόλεων ὁπλίτας καλύπτειν καὶ σκέπειν ἠδύνατο· Vel, ὅτι ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας εἶχεν ἐντετυπωμένους ἑαυτῇ. *Eustath. Clark.* Quid si putemus Homerum non tam magnitudinem, quam firmitatem laudare voluisse, et verba sic esse intelligenda; *adversus centum urbium exercitus suffecturam*, nedum adversus Troianos, nulla vi humana laedendam aut comminuendam. *Ern.*

Ver.

Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ηρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Εὗρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος. οἱ δὲ ἕκηλοι
Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Inque currum fulgidum pedibus conscendit; sumsitque hastam
Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum
Heroum, quibuscunque irascitur praeporenti - patre - nata.
Iuno autem scurica velociter urgebat equos.
Sponte sua autem portae crepuerunt coeli, quas custodiebant Horae,
Quibus commissum est magnum coelum Olympusque,
Vt et aperiant densam nubem et claudant.
Hac utique *via*, per eas, stimulo-parentes dirigebant equos:
Invenerunt autem Saturnium, a diis seorsum sedentem aliis,
Summo vertice multa - cacumina - habentis Olympi.
Ibi equos sistens dea candidas - ulnas - habens Iuno
Iovem supremum Saturnium interrogavit, et allocuta est;
" Iupiter pater, annon succenses Marti *ob* haec atrocia facta,
" Eo quod tantasque et tales perdiderit copias Achivorum
" Temere, nec ut decuerat: Mihi sane dolor: at vero quieti
" Delectantur Venusque et argenreo - arcu - decorus Apollo,
" Dementem hunc quum extimularint, qui nulla novit iura,

747 τοῖσι] MS. bene. 749 δὲ male omittunt A. 2. 3. I. R. 757 κρατερὰ] MS. Fl. R.

Ver. 745 Βήσατο] *Al.* βήσετο. Vide supra ad *ver.* 109; et ad β', 35.

Ver. 747 Ὀβριμοπάτρη] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 748 Ἥρη δὲ μάστιγι] Qua ratione, δὲ, hic producatur; et similiter, φλόγεα, *ver.* 745; itemque κεντρηνεκέας *ver.* 752; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους] Videtur *Eustathius* legisse, ἐπεμαίετο ἵππους. Quae fortasse non peior lectio. Quanquam et istud, ἄρ' non male haec cum *praecedente ver.* 732. connectit.

Ver. 749 Αὐτόμαται] *Al.* Αὐτόματοι.

Ibid. Μύκον] Vide supra ad β', 314.

Ver. 751 Ἀνακλῖναι] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 752 Τῇ ῥα] Vide supra ad ά, 56.

Ver. 756 Ἐξήρετο] *Al.* ἐξείρετο.

Ver.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν Ἄρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
Ἥ ἑ μάλισ' εἴωθε κακῇς ὀδύνησι πελάζειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

" Iupiter pater, nunquid mihi irafceris, fi Martem
" Graviter percuffum pugna exegerim?
Hanc autem refpondens allocutus eft nubes-cogens Iupiter;
" Agedum, adverfus ipfum incita Minervam praedatricem,
" Quae ipfum maxime folita-eft in graves dolores coniicere.
Sic dixit; nec non obfecuta eft dea candidas-ulnas-habens Iuno;
Sed fcutica verberavit equos: hi autem non inviti volabant
Per medium terraeque et coeli ftellati.
Quantum vero aëris per-horizontem-extenfi-fpatium homo videt oculis,
Sedens in fpecula, profpectans in nigricantem pontum;

768 μάστιζεν] MS. male.

Ver. 763 Ἐξαποδίωμαι] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 764 Νεφεληγερέτα] Vide fupra ad ά, 175.

Ver. 765 Ἀγελείην] *Al.* ἀγελάιην. Vide fupra ad δ', 128.

Ver. 766 Ἣ ἑ μάλισ' εἴωθε] Vide infra ad *ver.* 841.

Ver. 769 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ] Virg. *Terras inter coelumque volabat, Littus arenofum Lybiae ventofque fecabat, Aen.* IV, 256. Quae cum fententia plane fit nulla, (quid enim eft *littus fecare?*) emendavit hoc modo Criticorum longe longeque omnium Princeps, *Richardus Bentleius*: Terras inter coelumque, *legebat* Littus arenofum Libyae, ventofque fecabat. Qua fane emendatione nihil unquam excogitatum venuftius, nihil certius. Caeterum ad vocem, μεσσηγὺς, non abs re erit hoc in loco annotare, quam fingulari loquendi ratione Scriptores Romani vocis iftius vim interdum expresserint: *Horat.* Inter *Hectora Priamiden, animofum atque inter Achillem, Ira fuit capitalis. Sermon.* I, 7. *Neftor componere lites* Inter *Peliden feftinat, et* inter *Atriden. Epift.* I, 2. Quae ad loca *Vir ingens* iam memoratus; *Vitiofum fane,* inquit, *loquendi genus, et* ἰδιωτικόν; *quodque magni emerim, nunquam ab Horatio prolatum.* Similem tamen loquendi rationem ex *Livio lib.* 22, 35, adduxit *Gatakerus*; inter *cives Romanos et* inter *peregrinos.* Et ex *Cicer. Paradox.* 1 *Marcilius*; *nihil* inter *te atque* inter *quadrupedem putes intereffe.* Quorum in priori locorum, pofterius illud *inter,* codicum meliorum iuffu; in pofteriori, codicum omnium confenfu, eiiciendum contendit (in *Addendis* ad Notas fuas) *Bentleius.* Verum cafu occurrit mihi nuper alius ex *Cicerone* locus, qui medela ifta, fiquidem iam fanus non fit, fanari venufte non poteft. *De amicit.* §. 25: *Quid interfit* inter *popularem, id eft, affentatorem et levem virum*; *et* inter *conftantem, feverum, et gravem. Clark.* Recte de hoc loco Ciceronis iudicat. Et argutiae funt, quae Bentleius de duplici *inter* difputat. *Ern*

Ibid. Ἀστερόεντος] Vide fupra ad δ', 44.

Ver. 770 Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς — Τόσσον — ἵπποι] Ὁ δὲ, πῶς μεγαλύνει τὰ δαιμόνια; τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμικῷ διαστήματι καταμετρεῖ. *Longinus* §. 9.

Ver.

Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.

Tantum saltu conficiunt deorum altisoni equi.
At quando iam Troiam pervenissent, fluviosque labentes,
Qua fluenta Simoïs commiscent et Scamander;
Ibi equos stitit dea candidas-ulnas-habens Iuno,
Solutos curru; circumque caliginem multam fudit.
Illis vero ambrosiam Simoïs summisit ad depascendum.
Hae autem iverunt pavidis columbis incessu similes,
Viris Argivis auxiliari properantes.

776 πολὺν] MS. 777 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. unde forte leg. τοῖσι δὲ, quod est mollius vulgato.

Ver. 772 Ὑψηχέες] *Al.* ὑψαυχένες.

Ver. 778 Αἱ δὲ βάτην] Recte se habet ista Syntaxis: Vide supra ad ά, 566. Non omittendum tamen, *Scholiastem Sophoclis* ad *Electr. ver.* 980, itemque *Euripidis* ad *Alcest. ver.* 902, legisse hoc in loco, τὼ δὲ βάτην. Quae quidem Syntaxis, et ipsa quoque recte se habet; licet de *Foeminis* sermo sit. Non quod τὼ *per omnia genera dicatur*, ut *Barnesius*; nedum quod γυναῖκε sit *masculinum* in numero *duali*, ut Grammarici *stultissime* commenti sunt; sed quod unusquisque [*la personne*,] sive sit Hominum, sive Deorum, seu quicunque sit, sive mas, sive foemina, quoties *ad sententiam* nihil interest *quo* quis *sexu sit*, proprie efferatur genere *masculino*. Scilicet non ad *Sexum*, sed (ut recte alicubi *Dionys. Halicarnassens*) πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνεται ὁ λόγος. Exempla apud optimos Auctores occurrunt innumera. Apud *Homerum*, de *Iunone et Minerva*; πληγέντε κεραυνῷ. *Iliad.* β', 255. De iisdem *deabus*, in quibusdam codicibus, προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας. *Ibid. ver.* 378. De *foeminis* duabus, apud *Pausaniam*; τούτους δέ φασιν etc. *Lib.* II. *cap.* 21. Apud *Sophoclem*, de *foeminis* itidem duabus; Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι, Ὢ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην· Ὢ τοῖσιν ἐχθροῖς — Ψυχῆς ἀφειδήσαντε· — Τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν· Τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς. *Electr. ver.* 980 etc. Apud *Euripidem*, de *Viro et Uxore* sua; Δυοῖν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ. *Helen.* 652. Δύο — ψυχὰς — λίμναν διαβάντε. *Alcest.* 900. Item *Hecuba*, de *seipsa et filia*; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους Μετῆλθες ἡμᾶς. *Hecub.* 511. *Creüsa*, de *seipsa*; Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις. *Ion.* 955. Et *Pythia*, de seipsa; Ἤδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε Ἔχοντας ἡμᾶς. *ibid.* 1361. Apud eundem, de *muliere* mortua; Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν. *Alcest.* 513. Νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα. *ibid.* 607. Καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν Νέῳ γέρων ὢν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν. *ibid.* 635. Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις. *ibid.* 716. Ἄπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν. *ibid.* 729. Apud *Aristophanem*, de *foemina* quadam; ἕτερον ἂν — καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι. *Ecclesiaz. Scen.* 2. Apud *Plautum* itidem, de *muliere*; *Quis ea est? Mil. Gloriof. Act.* 3. *Quicum ibat. Epid. Scen.* 4. *Sed quis ea est mulier? ibid. Scen. ult. Haec est; Quis? Cistell. Act. IV. Scen.* 2. *Quis es? ibid. Quisquis es, quae etc. Rud. Act. IV. Scen* 4. Apud *Virgilium*, de *Venere*; *ducente Deo. Aen.* II, 632. Ex quibus omnibus abunde apparet, utramque loquendi rationem, et Αἱ δὲ βάτην, et Τὼ δὲ βάτην, recte se habere.

Ibid. Πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι] Motum indicat aequum et placidum. Virg. *Qualis spelunca subito commota columba — Fertur in arva volans, — mox aëre lapsa quieto Radit iter liquidum, celeres neque commovet alas. Aen.* V, 213.

Ver.

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη, μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Sed quando iam venerant, ubi plurimi et fortissimi
Stabant, circum vim Diomedis equûm domitoris [*circum Diomedem*]
Conferti, leonibus similes cruda vorantibus,
Vel suibus apris, quorum robur non imbelle:
Ibi stans clamavit dea candidas-ulnas-habens Iuno,
Srentori assimulata, magnanimo, aeream vocem-habenti,
Qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta:
" *Proh* pudor, Argivi, turpia probra, forma *tantum* admirabiles!
" Quamdiu quidem in bello versabatur nobilis Achilles,
" Nunquam Troiani ante portas Dardanias
" Progrediebantur; illius enim timebant validam hastam:
" Nunc vero procul ab urbe cavas apud naves pugnant.
Sic fata, commovir robur et animum uniuscuiusque.
Tydidae autem supervenit dea caesiis-oculis Minerva;

783 κάπροισι] MS. recte. 787 εἶδος ἄριστοι] MS. 789 Δαρδανίων] MS. vitiose. 791 ἑκὰς] MS. Fl. A. 1. Fuit forte νῦν δὲ ἑκάς.

Ver. 781 Βίην Διομήδεος] Vide supra ad β', 658.

Ver. 784 Ἤϋσε θεὰ] Ducum indicat per totum exercitum ad commovendos milites cohortationem.

Ver. 785 Στέντορι εἰσαμένη] Vide supra ad γ', 141. *Clark.* De Stentoris voce vid. Cl. *Riccium* in Diss. Homer. T. I. Diss. 19. *Ern.*

Ibid. Μεγαλήτορι] Vox μεγαλήτωρ, non hic *fortem* aut *magnanimum* significat; (nam, *ut recte monet Scholiastes, οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος·) sed, ut *Eustathius* explicat, χαλκέντερον. κατ' ἐκεῖνο, Χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. *Clark.* Igitur vertendum erat: *firmo pectore*, et alterum *ferrea voce*, ut habet *Virgilius*, aut *sonora voce*, ut placet *Riccio*, quae tamen est potius, prosaica interpretatio formae poëticae. *Ern.*

Ver. 788 Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον—Ἀχιλλεὺς] Ὁ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐννάτου ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μήνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα μακρὰς, οὐδὲ ἐπαλλήλους. Συμμαχοῦντος γὰρ Ἕλλησιν Ἀχιλλέως, Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων Οἴχνεσκον, κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος. Θαρσήσαντες δὲ, τούτου ἀποστάντος, προῆλθον καὶ, τῆς μάχης γενομένης, πολυπρόσωποί τε καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριστεῖαι κατέστησαν. *Plutarch. de vita Homeri, in fine.* Notandum hic porro, quanto cum artificio, ut Poëma sit unum a capite ad calcem, nunquam non spectetur et inferatur *Achilles.*

Ver. 792 Ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου] Vide supra ad β', 451.

Ver.

Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ·
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπεμόργνυ·
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε·
Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς·
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον.
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ,

Reperitque hunc regem apud equos et currus
Vulnus refrigerantem, quod ei inflixerat Pandarus sagitta:
Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro
Clypei pulchre-orbiculati; quo *utique* affligebatur, laborabatque manu:
Ac elevans lorum, nigrum sanguinem abstergebat:
Equinum autem dea iugum attigit, dixitque;
" Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.
" Tydeus utique parvus quidem erat corpore, sed pugnator.
" Ac quando ipsum ego pugnare non sinebam,
" Neque furenter irruere, quando scilicet venit seorsum ab Achivis
" Legatus ad Thebas, plures ad Cadmeios;
" Convivari ipsum iussi in aedibus quietum:
" Sed is animum retinens suum fortem, sicuti prius,

797 κάμμε] Fl. A. 1. 798 Ἂν δ' ἄσχων] Fl. A. 1. vitiose. *ibid.* ἀπομόργνυ] MS. 806 κρατερὸν] MS. Fl.

Ver. 794 Παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] Vide supra ad *ver.* 219. *Clark.* Male hic obediit *Barnesio Clarkius.* MS. et edd. vett. omnes ἵπποισι, ut supra. *Ern.*

Ver. 800 Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα] Ὑπομνηστέον δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν ἐνίους, ὅταν ἐξαμαρτάνωσιν. Ὅμηρος, Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. *Plutarch.* πολιτικὰ παραγγέλμ. Idem, in libro *de Adulatore ab Amico dignoscendo*, haud longe a fine, versum hunc *Agamemnoni* attribuit, vel memoria lapsus, eo quod simili argumento usus sit *Agamemnon* ἐν τῇ Ἐπιπωλήσει, supra in praecedente libro δ', vel quod hoc in loco *Minervam* intellexerit, *Agamemnonis* utique *cohortationem prudentem.*

Ibid. Ὀλίγον οἱ παῖδα] Qua ratione, ὀλίγον, ultimam producat; itemque, μοι, *ver.* 817; vide supra ad ά, 51. n. 8. Caeterum siquis transposuerit in hoc et sequenti versu voces ὀλίγος et μικρὸς, utrobique τὸ ἁρμόττον, ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω· — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Vt recte observavit *Aristoteles, Poëtic. cap.* 22. de versu isto, *Odyss.* ί, 515.

Ver. 801 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν] *Interim confert admirationi multum etiam infirmitas; ut cum Homerus Tydea parvum, sed bellatorem dicit fuisse.* Quintilian. lib. III. cap. 5. *Ingentes animos angusto pectore versant. Virgil. Georgic.* IV, 83. *Ingenio pugnax, corpore parvus erat. Ovid. Sed non et viribus infra Tydea fert animus; totosque infusa per artus Maior in exiguo regnabat corpore virtus. Stat. Theb. lib.* I.

Ver. 803 Ἤλυθε] Vide supra ad γ', 205.

Ibid. Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver.

Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Γινώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο,
Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω·
Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
Ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

"Iuvenes Cadmeiorum provocabat; in omnibus autem vincebat
" Facile: talis illi ego adiutrix eram
" Tibi vero equidem ego assistoque, et *te* servo,
" Et te prompto animo hortor adversus Troianos pugnare:
" Sed tibi vel defatigatio ex multo labore membra subiit,
" Vel te certe aliquo-modo timor tenet exanimans: Non sane tu posthac
" Tydei soboles es *reputandus*, rei-militaris-periti Oenidae.
Hanc autem respondens allocutus est fortis Diomedes;
" Agnosco te, dea, filia Iovis Aegiochi,
" Ideo tibi lubenter dicam verbum, neque celabo.
" Neque aliquis me timor tenet exanimis, nec ulla ignavia;
" Sed adhuc tuorum recordor mandatorum, quae mandasti.
" Non me sinebas cum beatis diis ex-adverso pugnare
" Caeteris; sed si, Iovis filia, Venus
" Veniret in praelium, hanc vulnerare acuto aere.
" Quare nunc et ipse recedo, atque etiam caeteros
" Argivos iussi congregari hic omnes:

808 τοίη τοι] edd. vett. 809 σοὶ δή τοι] edd. vett. Lectioni Barnes. quam Clarkius secutus est, suffragatur MS. Lips. 810 κελεύομαι] MS. male. 815 σὲ] male omittit MS. 823 ἀλήμεναι] Fl. A. 1. *Vid. not.*

Ver. 808 Τοίη οἱ ἐγὼν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* τοίη τοι ἐγών. ex versu, ut verisimile est, 828 infra. Quanquam et τοίη τοι, etiam hoc in loco, ferri possit; si modo particula τοι, *explementum* utique accipiatur; sicuti in φ', 110, 'Αλλ' ἐπί τοι κᾀμοὶ θάνατος, *etc. Clark.* Consentit MS. Lips. De τοίη v. ad Callimach. H. in Del. 27.

Ver. 815 Γινώσκω σε, θεὰ] Virgil. *Et nunc nequicquam fallis Dea. Aen.* XII, 634.

Ver. 818 ἐφετμέων] Pronunciabatur, ἐφετμῶν. Vide supra ad β', 811.

Ver. 823 'Αλήμεναι] Sic MS. sic edd. praeter Flor. et Ald. pr. quae ἀλήμ. habent: quod mihi placet. Nullo modo ἀλήμεναι ab ἄλημι, *vagor*, *erro*, potest esse *congregari*. Haberet enim idem

Γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Ἄρεα τόνδε τι δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους
Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον·
Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον

"Agnosco enim Martem praelium obeuntem *et administrantem.*
Huic autem respondit deinde dea caesiis-oculis Minerva;
"Tydide Diomedes, meo charissime animo,
"Neque tu Martem hunc ullatenus time, neque quemquam alium
"Immortalium: talis tibi ego adiutrix sum.
"Verum age, in Martem primum dirige solidos-ungulis equos:
"Ferique *eum* cominus, neque reverere impetuosum Martem
"Hunc insanientem, *praeter-naturam*-ascitum malum, inconstantem;
"Qui non ita-pridem mihique et Iunoni promisit dicens,
"Adversum Troianos *se* pugnaturum, atque Argivis auxiliaturum;
"Nunc vero cum Troianis versatur, horumque est oblitus.
Sic locuta, Sthenelum quidem e curru depulit humi,
Manu retrorsum trahens; ille autem dicto-citius desiliit:
Ipsaque in currum conscendit iuxta Diomedem nobilem

827 Ἄρηα τόνδε δειδ.] MS. edd. vett. 828 ἀπιτάῤῥοθος] A. 2. 3. vitiose. 830 ἅζεο] MS. 833 μαχήσασθαι] R. A. 2. 3. 1. 836 ἀπόρουσεν] MS. Fl. recte. et mox 839 idem MS. ἄγε.

verbum plane contrarias significationes, quod est absurdum. Sed est ab eodem, unde ἀλὴς, *confertus, densus*, unde ἀλία, ἀλίζω. Arcadius, Grammaticus ineditus, ἄλη, ἄθροισις. Hinc ἄλημι potest fieri, ut ἄλημι ab ἄλη. Hinc infra ἀλέντες. *Ern.*

Ver. 824 Ἀνακοιρανέοντα] *Schol.* διατάσσοντα, διέποντα· Αἱ προθέσεις, ἀντιλαμβανόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείους τόπους τηροῦσι. *Al.* ἀνὰ κοιρανέοντα.

Ver. 827 Μήτε σύ γ' Ἄρεα τόνδε τι δείδιθι] Ita recte, ut opinor, edidit *Barnesius*. *Al.* Μήτε τύ γ' Ἄρεα τόνδ' ἔτι δείδιθι. Quod perinde est. *Al.* Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδε δείδιθι· et, Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόγε δείδιθι. Quarum lectionum prior versum, posterior sententiam iugulat.

Ver. 828 Ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 831 Τυκτὸν κακὸν] *Eustathio*, praeter-naturam-ascitum malum. *Aliis*, natura improbum. Neutrum male, licet diversa ratione.

Ver. 835 Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε — Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε] Virgil. *Aurigam Turni media inter lora Metiscum Excutit, et longo lapsum temone relinquit; Ipsa subit, manibusque undantes flectit habenas, Cuncta gerens, vocemque et corpus et arma Metisci. Aen.* XII, 469.

Ver. 836 Πάλιν ἐρύσασ'] Qua ratione, πάλιν, hic ultimam producat; item, δὲ, 840; et μιν, *ver.* 845; et ὀλοφυρόμενος, *ver.* 871; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver.

Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν;
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν, ἡνία θ' ἵππων,
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.

Ira - concitata dea: valde autem gemuit faginus axis
Sub pondere; gravem enim vehebat deam, virumque fortiſſimum.
Corripuit autem ſcuticam et habenas Pallas Minerva;
Ac ſtatim in Martem primum dirigebat ſolidos - ungulis equos,
Ille quidem Periphantem ingentem occiderat,
Aetolorum longe fortiſſimum, Ocheſii praeclarum filium:
Hunc utique Mars occidebat caede - inquinatus: ſed Minerva
Induit Orci galeam, ne ipſam videret impetuoſus Mars.
Poſtquam vero vidit hominum - pernicies Mars Diomedem nobilem,
Is quidem Periphantem ingentem illic ſivit
Iacere, ubi primum interficiens abſtulerat animam;
Atque ivit recta in Diomedem equûm - domitorem.
Hi vero quum iam prope erant, alter in alterum vadentes,
Prius Mars protenta - manu - iaculatus eſt ſuper iugum, habenaſque equorum,
Haſta aerea, cupiens animam eripere:
Et vero hanc manu prehenſam dea caeſiis - oculis Minerva
Summovit a curru, ut incaſſum praeterfugeret.

844 *ἐνάριξε*] MS. Fl. A. I. recte. ut ſupra 768 *μάστιξεν*, non *μάστιζεν*, ut habet ibi MS. 847 *ἔασεν*] Fl. A. I. R. 852 *ὀλέσαι*] MS.

Ver. 838 *Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων*] Οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ φήγινος, πήδινος γράφουσιν· εἰπόντες ὅτι πῆδος, εἶδος ξύλου. *Euſtath.* Virgil. *Poſt valido nitens ſub pondere faginus axis Inſtrepat. Georgic.* III, 172. *Gemuit ſub pondere cymba. Aen.* VI, 413.

Ver. 840, 841 *Λάζετο, — Αὐτίκ' — ἔχε*] Oratio haec *aſyndetos*, impetum et vehementiam *Feſtinantis* ſignificanter indicat. Vide ſupra ad *ά*, 105. *Clark.* Argutias eſſe has, aliis locis monuimus.

Ver. 841 *Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρει (Παλλὰς) ἔχε μώνυχας ἵππους*] Nempe, Troianorum *vim* ſuperavit Graecorum *diſciplina et ſcientia* militaris. Id quod fieri ſcilicet *εἴωθε* *ver.* 766.

Ver. 842 *Ὁ μὲν* (*Ἄρης*) *Περίφαντα ἐξενάριξεν*] Eo, ut opinor, quod in *praelio* cecidiſſet *Periphas*, nec *a quo* occiſus eſſet appareret; a *Marte* dicitur interfectus. Caeterum legendum hic crediderim, *ἐξενάριζε*. ſicuti infra, *ver.* 844.

Ver. 847 *ἔασε*] Vide ſupra ad *δ'*, 42.

Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν·
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε, Τρῶάς τε,
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ,
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης

Secundus tum impetum fecit pugna ſtrenuus Diomedes
Haſta aerea: infixit autem connixa Pallas Minerva
Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.
Ea utique *parte* ipſum vulneravit aſſecutus, cutemque pulchram dilaceravit,
Atque haſtam extraxit rurſus: Tum vero boabat aereus Mars,
Quantum ſcilicet novies-mille clamant, vel decies mille
Viri in bello, certamen committentes Martis.
Tum vero tremor occupavit Achivoſque Troianoſque
Territos: adeo boabat Mars, inſatiabilis belli.
Qualis autem ex nubibus nigra apparet caligo,
Ab aeſtu vento graviter-ſpirante excitato:
Talis Tydidae Diomedi aereus Mars

857 ζωννύσκετο] MS. 860 ὅσσον ἐνν.] MS. 862 τὰς δ' ἄρα] Fl.
864 φαίνετ' ἀὴρ] MS.

Ver. 855 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 857 Νείατον ἐς κενεῶνα] Hoc ait Poëta, ni fallor; militibus *inferiorum ordinum* interfectis permultis, fuſos Troianos tantam cladem accepiſſe, ut eo die, qua parte pugnaret *Diomedes*, paene *confectum bellum* videretur. Διομήδης ἐπὶ τὰ κενὰ τῆς μὴ πάνυ φραρυμένης ἀντιπάλων τάξεως παρεισελθὼν, εὐμαρῶς ἐτρέψατο τοὺς βαρβάρους. *Heraclid. Pontic. Clark.* Argutiae iſtae ſunt inanes.

Ver. 858 Τῇ ῥα] Ea *utique* parte. Non igitur ſupervacaneum eſt iſtud, ῥά; ſed vim habet in connectenda ſententia perquam elegantem. Vide quoque ſupra ad ά, 56; et ad β', 158.

Ibid. Οὖτα] Vide ſupra ad δ', 525.
Ibid. καλὸν] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 859 Ἔβραχε χάλκεος Ἄρης, Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] Clamorem exhibet aciei disiectae, et in fugam converſae.

Ibid. Ἐννεάχιλοι] Similis locus eſt de Neptuno vociferante. *Ariſtarchus* corrigebat ἐννεάχειλοι ut δεκάχειλοι, inepte. Nam ita nimis minuitur res, ſi Mars clamando tantum novem aut decem hominum vocem aequat, quae in vulgata lectione nimis augeri videtur. *Dacieria* mollivit graeca verba vertens ſic, ut clamorem Martis dicat fuiſſe tantum, quantus eſt univerſi exercitus. *Ern.*

Ver. 864 Ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ, Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο] Nonnulli diſtinguunt; Καύματος ἐξ, ἀνέμοιο etc. Ac proinde diverſe accipi poteſt haec ſententia: vt dicat nimirum Poëta, caliginoſum aërem *vel* ex aeſtu oriri ac vento a meridie exorto, *vel* ventum denique ex aeſtu. Quae quidem ambiguitas, non utique Poëtae, ſed nobis graece iam minus ſcientibus omnino eſt tribuenda.

Ver. 865 Ὀρνυμένοιο] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver.

Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα, καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,
Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
Οὐλομένην, ᾗτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.
Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
Ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Apparebat, cum nubibus iens in coelum latum.
Statim vero venit deorum in ſedem, excelſum Olympum:
Propterque Iovem Saturnium ſedit, animo moerens,
Oſtenditque immortalem ſanguinem defluentem ex vulnere,
Et lamentans verbis alaris allocutus eſt;
" Iupiter pater, nonne indignaris, videns haec violenta facinora?
" Semper ſane acerbiſſima dii paſſi ſumus,
" Mutuo conſilio, gratificantes nempe hominibus.
" *Atqui* tui cauſa omnes pugnamus: tu enim peperiſti dementem filiam
" Pernicioſam, cui ſemper iniqua opera curae ſunt.
" Alii enim quidem omnes, quotquot dii ſunt in Olympo,
" Tibique obediunt, et ſubiecti - ſumus unuſquiſque:
" Hanc autem neque verbo coërces, neque quaquam facto,
" Sed indulges, quoniam ipſe genuiſti filiam peſtiferam;
" Quae nunc Tydei filium inſolentem Diomedem
" Furere extimulavit in immortales deos.

868 δ'] abeſt a MS. 872 κράτερα] MS. Fl. 880 ἀνίεις] MS. a manu pr. ſed ſuperſcr. ἀνίης. *ibid.* ἐγείνατο. MS. male. 881 Gloſſ. adſcr. ad ὑπέρθυμον· Ἀρίσταρχος ὑπερφίαλον.

Ver. 867 Ὁμοῦ νεφέεσσιν] *Pulvere ingenti* ſcilicet excitato.

Ver. 869 Κρονίωνι] De analogia τοῦ κρονίονες et κρονίωνος, vide ſupra ad ά, 397; et β', 818.

Ver. 870 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα] Ad has voces, *Henr. Stephanus*: *In Flor.* (inquit) *et Ald. et aliquot aliis*, δεῖξε, *miror quomodo ſtante verſu; in aliis*, δεῖξαι, *miror quomodo ſtante ſententia.* Credo equidem iſtos, δεῖξε δὲ ἄμβροτον· hos, δεῖξας ἄμβροτον, dicere voluiſſe.

Ver. 872 Ζεῦ πάτερ] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam, *Iupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quam *Iuvans pater.*

Ver. 874 Χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες] Videtur *Euſtathius*, quantum ex Commentario coniicere eſt, legiſſe. χάριν ἄνδρεσσι φέροντες. Quod aeque ferri poteſt, ac ὀλοφυρόμενος ἔπεα, iam ſupra, *ver.* 871. Vide ad ά, 51.

Ver. 881 Διομήδεα] Pronunciabatur Διομήδη. Quomodo et ſcribi tandem coeptum.

Ver. 882 ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦτέ κε δηρὸν
Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Μή τι μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν,
Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν.
Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος·
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι·

" Venetem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
" Ac postea in me ipsum irruit deo se-aequans:
" At me subduxerunt veloces pedes: profecto *alioqui* diu
" Ibi dolores passus fuissem inter horrendas cadaverum-strages,
" Aut vivus viribus-fractus fuissem aeris ictibus.
Eum autem torve intuitus allocutus est nubes-cogens Iupiter;
" Nequid mihi, *o tu* inconstans, assidens quiriteris:
" Invisissimus utique mihi es deorum, qui Olympum tenent;
" Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque:
" Matris tibi ingenium est intolerandum, cedere nescium,
" Iunonis; quam quidem ego vix reprimo verbis:
" Idcirco te puto illius haec pati consiliis.
" Attamen non te amplius diu patiar dolores sustinere:
" Nam e me genitus es, mihique te peperit mater.
" Quod si aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus,
" Sane iam pridem fuisses inferior Vrani-filiis, [*Titanibus.*]
Sic dixit, et Paeonem iussit mederi:

887 χαλκέῳ] MS. 891 'Αεὶ] R. A. 2. 3. I. 895 δηρὸν] abest a F. A. 1. 898 νέρτερος] MS. Schol. οὕτως 'Αρίσταρχος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνέρτερος.

Ver. 883 Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide supra ad *ver.* 336 *et* 857.

Ibid. Οὔτασε] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140.

Ver. 885 'Αλλά μ' ὑπήνεικαν] Virgil. *Ni fuga subsidio subeat.* *Aen.* XII, 733.

Ver. 886 'Αυτοῦ πήματ' ἔπασχον] Κατ' εὐφημίαν dictum puto pro: *ibi caesus iacuissem inter mortuos.* Nam sequitur, ἤ κεν ζὼς etc. *Aut certe si vivus discessissem, fractis viribus fuissem ab ictibus telorum.* Add. ad v. 388. *Ern.*

Ver. 888 Νεφεληγερέτα Ζεύς] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 891 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη] Virgil. *Cui tristia bella, Iraeque, insidiaeque, et crimina noxia cordi. Odit et ipse pater.* *Aen.* VII, 325.

Ver. 899 'Ανώγει] *Al.* ἄνωγε μιν.

Ver.

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε.
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

Huic autem Paeon dolorem-pellentia medicamina inspergens,
Sanavit; nequaquam enim mortalis erat.
Sicut autem quando fici-succus lac album festino-motu in-coagulum-cogit,
Liquidum quod erat; valdeque velociter *concrescens* circumagitur a miscente:
Sic utique *is* celeriter sanavit impetuosum Martem.
Hunc autem Hebe lavit, elegantesque vestes induit;
Iuxtaque Iovem Saturnium sedit gloria exultans.
Tum vero rursus ad domum Iovis magni redierunt,
Iunoque Argiva, et potens-auxiliatrix Minerva,
Postquam repressissent hominum-perniciem Martem a virorum-caedibus.

900 ἐπεὶ] MS. *ibid.* πάσσεν] MS. et seq. versum omittit. 905 λοῦσε] MS. bene. 906 καθέζετο] Schol. Lips. ὡς ἄλλε πρόσαλλο ἐπιλέληςαι, ὧν πέπονθεν. Ὁ Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ. Sequentes autem tres versus non sunt in MS. et in verbis positis desinit Scholiastes. Adscripti tamen sunt alia manu.

Ver. 900 Φάρμακα πάσσων] *Alii* legunt, φάρμακ' ἔπασσεν· et versum sequentem omittunt.

Ver. 902 Ἐπειγόμενος] *Al.* ἐπειγόμενον. Quod eodem redit.

Ver. 903 Περιστρέφεται] Ἡρωδιανὸς (inquit *Eustathius*) περιτρέφεται γράφει, πάνυ ὀρθῶς. — ἡ γὰρ λέξις, [τρεφαλλὶς, *caseus*] εἴρηται παρὰ τὸ τρέφεσθαι, ὅ ἐστι πήγνυσθαι· Firmatur *Herodiani* lectio, *Odyss.* ξ', 476. Αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ', ἠΰτε πάχνη, Ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος. Quin et τρεφαλίδας, *cascos*, ex *Antiphane* et *Aristophane* memorat *Athenaeus*, *lib.* X, *c.* 21; et *lib.* XIV, *c.* 22.

Ver. 908 Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη] Vide supra ad δ', 8.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ζ' ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩν θεῶν ἀποςάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην * ἀποςήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες ** φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

* Ἀποςήσῃ. MS. *Mori.* ** πατρῴαν φιλίαν. id.

Ἄλλη.

ἈΝὰ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος, τῶν ποταμῶν, θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρᾳκός· καὶ Γλαύκου σύςασις, καὶ ἀναγνωρισμὸς καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους· καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα, Ἑκάβην· εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην· εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην, τὴν γυναῖκα. Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ἄλλως.

Ζῆτα, θεᾶς Ἑκάβη ἐπὶ γούνασι πέπλον ἔθηκεν.

Ἄλλως.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔς' ὀαρισύς.

ΤΡΩΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,

Troianorum porro deſtituta eſt et Achivorum pugna gravis *deorum praeſentia*:
Saepe autem huc et illuc propendebat impetus praelii per campum,
Copiis in ſe invicem dirigentibus aeratas haſtas,
Inter Simoëntis et Xanthi fluenta.
Aiax autem primus Telamonius, murus Achivorum,

Ver. 5 Πρῶτος] Nempe, *poſt* Iunonis et Minervae diſceſſum.

Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Εὐσσώρου, Ἀκάμαντ', ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·

Troianorum rupit phalangem, ſpemque ſociis attulit,
Virum percutiens, qui fortiſſimus inter Thracas erat,
Filium Eüſſori, Acamantem, ſtrenuumque, magnumque.
Hunc percuſſit primus in galeae cono ſetis-equinis-denſae:
Inque fronte fixit; penetravitque intra os
Cuſpis aerea: eum vero tenebrae oculos cooperuerunt.
Axylum porro interfecit pugna ſtrenuus Diomedes,
Teuthranidem, qui habitabat bene-ſtructa in Ariſba,
Dives opum, benignusque [*vel* dilectus] erat hominibus:
Omnes enim excipiebat-comiter, ad viam *ſitas* aedes habitans.
Sed ab eo nullus horum tunc arcuit triſtem interitum,
Ante ſubveniens: ſed ambos anima privavit *Diomedes*,
Ipſum et famulum Caleſium, qui tunc equorum
Erat auriga: hique ambo terram ſubierunt.
Dreſum autem Euryalus et Opheltium interfecit:

8 Ἐϋσώρου] T. 14 δ' ἦ ἐν] MS. *ibid.* ἀνθρώποισιν] Fl. A. 1. I. R. 20 ἐξενάριξεν] A. 2. 3. I.

Ver. 6 φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν] Recte Scholiaſtes, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Mire autem hoc accipit *Popius*: *perrupta et disiecta Troianorum acie, Lucem utique immiſſam*," Quod, ne quid amplius dicam, cum verbo ἔθηκε nequaquam congruit. *Clark.* Sic ſupra Dea Pandaro: αἴκεν τι φόως Τρώεσσι γένοιο. add. ad θ', 282.

Ver. 9 Τόν ῥ'] *Hunc utique, Hunc ſcilicet.* Vide ſupra ad ε, 858.

Ver. 10 Πέρησε] Vide ſupra ad ά, 67.

Ver. 11 Τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν] Vide ſupra ad δ', 461 et 503.

Ver. 12 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, — Ἀλλά οἱ οὔτις] Ridiculi plane fuerunt, qui Poëtam hoc in loco hoſpitalitatem *Axyli* in univerſos, *vitio* ei *vertere* exiſtimarent, Revera de *Axylo*, hominum omnium hoſpitaliſſimo atque optimo, idem plane hic ait *Homerus*, ac de *Ripheo* omnium iuſtiſſimo *Virgilius*: *Cadit et Ripheus, iuſtiſſimus unus Qui fuit in Teucris, et ſervantiſſimus aequi: Diis aliter viſum.* *Aen.* II, 426.

Ver. 17 Ὑπαντιάσας] Vide ſupra ad ά, 67.

Ibid. Ἀπηύρα] *Diomedes.*

Ver. 18 Αὐτὸν καὶ θεράποντα] Virgil. *Premit aurigamque ſub ipſis Nactus equis, ferroque ſecat pendentia colla: Tum caput ipſi aufert domino.* *Aen.* IX, 330.

Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι·
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης. Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας,
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,

Perrexit porro ad Aesepum et Pedasum, quos quondam nympha
Nais Abarbarea peperit insigni Bucolioni:
Bucolion autem erat filius clari Laomedontis,
Maximus natu, clandestinum vero ipsum peperit mater:
Pastor autem quum *Bucolion* esset, inter oves *ei* mixtus est amore et cubili:
Ea vero gravida-facta gemellos peperit filios.
Et quidem horum solvit robur et pulchra membra
Mecisteiades *Euryalus*, et ab humeris arma detraxit.
Astyalum item occidit bellicosus Polypoetes.
Pidytem vero Vlysses Percosium interfecit
Hasta aerea: Teucerque Aretaonem nobilem.
Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendenti
Nestorides: Elatum vero rex virorum Agamemnon;
Habitabant autem Satnioëntis pulchre-fluentis apud ripas,
Pedasum altam. Phylacum porro interfecit Leitus heros,
Fugientem: Eurypylus item Melanthium interfecit.
Adrastum vero deinde pugna strenuus Menelaus
Vivum cepit: equi enim ei pavore-attoniti-*fugientes* per-campum,

27 ὑπέλυσσε] MS. 28 Μηκιστιάδης] Fl. A. 1. 3. R. Μηκιστηάδης] A. 2. I. 30 Ὀδυσσεὺς] Fl. A. 1. R. *ibid.* Περκάσιον] MS. 31 δ' ἄρ' Ἐτάονα] MS.

Ver. 23 Λαομέδοντος, Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ] Virgil. *Primaevus Helenor, Maeonio regi quem serva Lycimnia furtim Sustulerat, vetitisque ad Troiam miserat armis. Aen.* IX, 545. Quae loca *Macrobius* in eis recenset, in quibus Poëtarum *par pene splendor amborum est.* lib. V. cap 12.

Ver. 25 Ποιμαίνων] *Bucolion.*

Ver 28 Μηκιστηϊάδης] *Euryalus*; *ver.* 20.

Ver. 31 Ἔγχεϊ χαλκείῳ] Vide supra ad γ', 380.

Ibid. Ἀρετάονα] *Al.* ἄρ' Ἐτάονα.

Ver. 38 Ἵππω γάρ οἱ] Qua ratione γὰρ, hic producatur; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Αἴκεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα·

Ramo impediti myricino, curvum currum
Cum fregissent ad extremitatem temonis, ipsi quidem contenderunt
Ad urbem, quo alii pavore-attoniti fugiebant:
Ipse autem de curru juxta rotam devolutus est,
Pronus in pulveribus in os: prope autem ipsum stetit
Atrides Menelaus, tenens longam hastam:
Adrastus vero deinde complexus genua supplex orabat;
" Vivum-cape, Atrei fili, tuque dignum accipe liberationis-pretium.
" Multae utique in divitis patris *domo* res-pretiosae-reconditae iacent,
" Aesque aurumque, varioque-artificio-elaboratum ferrum:
" Ex quibus certe tibi largietur pater infinita dona *liberationis-ergo*,
" Si me vivum *esse* audiverit ad naves Achivorum.
Sic dixit: huic autem animum in pectoribus flectebat;
Ac fane ipsum mox erat veloces ad naves Achivorum
Daturus suo famulo deducendum: verum Agamemnon
Obvius venit currens, et minaciter-clamans verba fecit;

50 Εἴκεν] Fl. A. 2. 3. I.

Ver. 42 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο] Virgil. *Fertur equis, curruque haeret resupinus inani, Lora tenens tamen; huic cervixque comaeque trahuntur Per terram, et versa pulvis inscribitur hasta.* Aen. I, 480.

Ver. 45 Λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα] Virgil. *Et genua amplectens effatur talia supplex: — Te precor, hanc animam serves. — Est domus alta; iacent penitus defossa talenta Caelati argenti; sunt auri pondera facti Infectique mihi.* Aen. X, [illegible]3. Vocem, ἐλλίσσετο, restituit *Barnesius*. Alii scribunt, ἐλίσσετο. Quod et ipsum ferri potest, eadem utique analogia, ac ἐλώρια· Vide supra ad ά, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε, ἀπολλήξῃς, quae observavit *Barnesius*; sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, *Odyss.* λ', 35; et ν', 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 51 Ἔπειθε] *Al.* ὄρινε. Virgil. *Et iam iamque magis cunctantem flectere sermo Coeperat.* Aen. XII, 940.

Ver. 53 Δώσειν ᾧ θεράποντι] Ita restituit *Barnesius*, ex *MSS.* et *Editt. Vett.* Recte, ut mihi quidem videtur. *Al.* τῷ θεράποντι. *Clark.* ᾧ etiam MS. Lips. et edd. vett. omnes.

Ver.

“ Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὔτως
Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ', ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι

“ O mollis, o Menelae, curnam vero tu sollicitus es ita *de servandis*
“ Hominibus? Certe tibi optime res gesta est domi,
“ Per Troianos: Quorum nullus effugiat grave exitium,
“ Manusque nostras: ne quidem quem in sinu mater
“ Infantem existenrem gestet, ne is quidem effugiat: sed simul omnes
“ Ex Ilio funditus pereant, inhumari et prorsus disperditi.
Sic locutus immutavit fratris mentem heros,
Recta admonens: ille autem a se depulit manu
Heroëm Adrastum: hunc vero rex Agamemnon
Vulneravit ad ile; ille vero resupinatus est: Atrides autem
Pede pectoribus imposito extraxit fraxineam hastam.
Nestor autem Argivos hortabatur, altum clamans;
“ O amici, heroës Danai, famuli Martis,
“ Ne quis nunc exuviarum cupidus pone
“ Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat;
“ Sed viros interficiamus, postea vero et his otiosi

55 ἔτως] Fl. A. I. v. ad ί, 255. 56 ἢ τοι] R. *ibid.* πεποίηται] MS. sed corr. e πεπόνηται, superict. tamen ν. 65 στήθεσσι] Fl. 68 μετόπισθεν] A. 2. 3. l. 69 ὥς κε] MS. et produci potest h. l. sine ν. at ὥν ed. R.

Ver. 55 Αὔτως] *Al.* ἔτως.

Ver. 62 Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν] Παρειπὼν, cum sit vox composita, priorem producit eadem ratione, ac γὰρ, supra *ver.* 38. Sed et vox, ἀπὸ, ultimam qua ratione hic producat, *vide* supra ad ά, 51. n. 10. Sunt tamen qui scribant, ἀπαὶ ἕθεν.

Ver. 64 Οὖτα κατὰ λαπάρην] Vide supra ad δ', 525; et ad ά, 140. *Al.* ὔτασε καλλαπάρην.

Ver. 70 Κτείνωμεν — συλήσετε] Pulcherrime hic Senex, et ad personam convenientissime, seipsum etiam adhuc eum exhibet, qui praelio utique committendo, non item praedae diripiendae intersit. Ut recte *Eustathius*: "Ορα ὅπως θαυμασίως ὁ γέρων, τοῦ μὲν καμάτου συνεφάπτεσθαι καὶ αὐτὸς θέλει, ὡς δηλοῖ τὸ Κτείνωμεν. — Τὸ δὲ κέρδος, ἴδιον ποιεῖται τῶν στρατιωτῶν· οὐ γὰρ συλήσομέν φησιν, ἀλλὰ συλήσετε.

Ver.

Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε, μάχεσθαί τε φρονέειν τε·
Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς

" Corpora per campum ſpoliabitis mortua.
Sic fatus, concitavit ardorem et animum uniuſcuiuſque.
Ac tum ſane Troiani bellicoſis ab Achivis
In Ilium ſe recepiſſent, prae ignavia *ſua* domiti;
Niſi Aeneaeque et Hectori dixiſſet adſtans
Priamides Helenus, augurum longe praeſtantiſſimus;
" Aeneaque, et Hector, quoniam labor vobis maxime
" Troianorum et Lyciorum incumbit, quia praeſtantiſſimi
" Omnem ad conatum eſtis, ad pugnandumque et ad conſulendum;
" Stare iſtic, et copias continere ante portas,
" Quoquoverſum diſcurrentes; prius quam in complexu uxorum
" Fugientes cadant, hoſtibuſque gaudium fiant.
" Ac poſtquam phalanges cohortati fueritis omnes,
" Nos quidem adverſus Danaos pugnabimus hic manentes,
" Quamvis valde preſſi; neceſſitas enim urget,
" Hector, at tu urbem adi; dicitoque demum
" Matri tuae et meae; eaque congregans honoratas matronas

71 τεθνεῶτας] MS. 72 ὄτρυνε] MS. a manu pr. 77 ὔμμι] Fl. 86 μετοίχεο] R.;

Ver. 71 Τεθνειῶτας] Vide ſupra ad β', 818.

Ver. 72 ὤτρυνε μένος] Vide ſupra ad β', 451.

Ver. 76 Πριαμίδης] Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid. Ἕλενος, οἰωνοπόλων] Qua ratione, Ἕλενος, hic ultimam producat; item, κατὰ, *ver.* 64; et πρὶν, *ver.* 81; vide ſupra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 77 Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ] Vide ſupra ad ε, 467; — ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ, Αἰνείας.

Ver. 78 Ἐγκέκλιται] Vide ſupra ad ά, 309 et 314.

Ver. 86 Μετέρχεο] *Al.* μετοίχεο.

Ver. 87 Ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς Νηὸν Ἀθηναίης] Virgil. *Necnon ad templum ſummaſque ad Palladis arces Subvehitur magna matrum regina caterva, Dona ferens.* *Aen.* XI, 477.

Ver.

Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι·
Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,

« *In* templum Minervae oculos-caesiae, in atce summa,
« Apertis clave valvis sacrae aedis,
« Peplum, quod sibi videtur elegantissimum et maximum
« Esse in aedibus, et sibi longe charissimum ipsi,
« Ponat Minervae ad genua pulchrae-comas:
« Er ei voveat *se* duodecim boves in templo
« Anniculas, iugum-non-passas, sacrificaturam, si misetata fuetit
« Vrbemque, et Troianorum uxores, er infanres liberos;
« Si utique Tydei filium averterit ab Ilio sacra,
« Ferocem bellatorem, violentum artificem-fugandi-*hostes*;
« Quem sane ego fortissimum Achivorum arbitror esse:
« Nec Achillem quidem unquam sic timuimus, ducem virorum,
« Quem aiunt e dea *natum* esse: sed hic valde
« Furit, neque quisquam ei potest viribus par esse.
Sic dixit: Hector vero nequaquam fratri non-obsecutus est:
Statim vero de curru cum armis desiliit in terram;
Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat quoquoversum,

91 μεγάρῳ] MS. Fl. A. I. quod praetulerim. 92 ἠυκόμοιο] Fl. 96 ὥς κεν] Aristarchus apud Schol. Lips. 98 ἐγὼ] omitt Fl. A. I. κρατ.] MS. L. 99 γ'] omitt. MS. salvo versu, sed lenior fit adiecto γ. 100 ἐξέμεναι] Fl. A. I. *ibid.* λίαν] MS. a manu secunda.

Ver. 89 Θύρας ἱεροῖο δόμοιο, Πέπλον] Vitgil. *Ad templum non aequae Palladis ibant, — peplumque ferebant. Aen.* I, 483.

Ver. 91 Μεγάροις] *Al.* μεγάρῳ.

Ver. 92 ἐπὶ γούνασιν] *Ad genua*, vel, *in genibus*, pto eo ut *Minervae* statua vel *stantis* erat, vel *sedentis*.

Ver. 93 ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα — αἴκ' ἐλεήσῃ] Virg. *Siqua est Heleno prudentia vati, — primum prece numen adora: dominamque potentem Supplicibus supera donis. Aen.* III, 433.

Ver. 99 Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδε γ'] Notandum, quanto cum artificio er hic et ubique inseratur *Achilles*, ut Poëma unum sit a capite ad calcem.

Ver. 103 σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε] Vide supra ad γ', 29.

Ver.

Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔςαν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ ἐρανȣ̃ ἀςερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκȣροι,
Ἀνέρες ἐςὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θȣ́ριδος ἀλκῆς,
Ὄφρ' αν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρȣσιν
Εἴπω βȣλευτῆσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Concitans ad pugnandum; ſuſcitavitque praelium grave.
Illi itaque converſi-ſunt-*a-fuga*, et adverſi ſteterunt Achivis.
Argivi autem pedem-retulerunt, deſieruntque a caede:
Exiſtimabant utique aliquem immortalium de coelo ſtellato
Troianis auxiliaturum deſcendiſſe, *eo quod* ita converſi eſſent.
Hector autem Troianos hortabatur, altum inclamans;
" Troiani animoſi, et e longinquo-vocati ſocii,
" Viri eſtote, amici, revocate autem ſtrenuam fortitudinem,
" *Tantiſper* dum ego ivero ad Ilium, et ſenibus
" Dixero conſiliariis, et noſtris uxoribus,
" Deos ut precentur, voveantque hecatombas.
Sic utique locutus, abiit expedite-pugnam-ciens Hector;
Circum autem ipſi malleolos pulſabat et cervicem corium nigrum,
Ora, quae extrema ambiebat ſcutum umbonem habens.
Glaucus autem Hippolochi natus et Tydei filius
In medium utriuſque aciei congrediebantur, animis-prompti ad pugnandum.
Hi vero cum iam prope eſſent, ſe invicem invadentes,

105 μαχέεσθαι] Fl. A. 1. 111 τηλέκλητοι] MS.

Ver. 105 Ὀτρύνων μαχέσασθαι] Vide ſupra ad β', 29.

Ver. 106 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔςαν] Virg. *Talibus accenſi firmantur, et agmine denſo Conſiſtunt. Aen.* IX, 788.

Ver. 108 ἀθανάτων] Et rurſum, *ver.* 128 *et* 140. Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid. ἐρανȣ̃ ἀςερόεντος] Virg. *Stellantis regia coeli Aen.* VII, 210. *Coelum ſtellis fulgentibus aptum. Aen.* XI, 202.

Ver. 116 κορυθαίολος] Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 117 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα] Hectorem *incedentem* ita depingunt hi duo verſiculi, ut tanquam ob oculos ponant. *Clark.* Verſus alter Ἄντυξ etc. additur per ἐπεξήγησιν, ut intelligatur, quid ſit δέρμα κελαινὸν, nempe circulus ambiens clypeum, qui circulus eſt corii, quo inductus eſt clypeus. Ἄντυγα circulum in ſedili currus habuimus ſupra ζ', 262. *Ern.*

Ver. 120 Μεμαῶτε] Vide ſupra ad β', 818.

Ver.

Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριςε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Τὸ πρίν. ἀτὰρ μὲν νῦνγε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Δυςήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσσήιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
Θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.

Illum prior allocutus est pugna strenuus Diomedes;
" Quisnam tu es, fortissime, mortalium hominum?
" Non enim unquam vidi *te* pugna in gloriosa
" Antehac: atqui nunc longe antecessisti cunctos
" Tua confidentia, quandoquidem meam longam hastam expectasti.
" Infelicium saue filii meo robori occurrunt.
" Sin aliquis immortalium de coelo venisti,
" Non equidem ego cum diis coelestibus pugnavero.
" Non enim, ne Dryantis quidem filius fortis Lycurgus,
" Diu vixit, qui cum diis coelestibus contendebat:
" Qui utique furentis Bacchi nutrices
" Persequebatur per sacrum Nysseium: illae vero simul omnes
" Thyrsos humi proiecerunt, ab homicida Lycurgo
" Percussae stimulo-boario; Bacchus vero fugatus
" Subiit maris undam; Thetisque excepit sinu
" Timentem: vehemens enim occupaverat tremor ob viri comminationem.

123 κατὰ θνητ-] MS. addita glossa: ἀπό. 132 Διωνύσσοιο] edd. vett. omnes, vt *ver.* 136. male. Bene Barnes. διωνύσοιο, ut est etiam in MS. L. 133 Νυσήιον] MS. recte.

Ver. 122 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 123 τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριςε] Longior *Glauci* et *Diomedis* collocutio, non medio est interfita praelio, sed, ut recte notavit *Eustathius*, τὸν ἄγριον αἰχμητὴν Ἕκτορα τῆς μάχης ἀποςήσας — ὁ ποιητὴς, — ἀνίησι τὸ τοῦ πολέμου ἀκμαῖον, καὶ ἀναπαύει τὸν ἀκροατήν.

Ver. 124 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα] Differunt inter se, οὔ ποτ' εἶδον, et, οὔ ποτ' ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I never saw*, et, *I have never seen*; quorum nempe prius ἀορίςως de praeterito QVOVIS spatio temporis recte dici possit; posterius non nisi διωρισμένως de tempore *omni* ad usque PRAESENTEM diem. Quare aptissime hic coniunctum est ὄπωπα, cum sequentibus προβέβηκας et εἰλήλουθας. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 127 Δυςήνων παῖδες] Glossa MS. Lips. addit: ὡς υἷες Ἀχαιῶν. *Ern.*

Ver. 135 Βουπλῆγι] Βουπλὴξ δὲ, βούκεντρον, ἢ πέλεκυς βοὸς ἀναιρετικὸς, ἢ μάςιξ γινομένη ἀπὸ τμήματος βύρσης. *Eustath.*

Ver.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη

" Huic quidem postea irati sunt dii tranquille viventes,
" Et ipsum caecum fecit Saturni filius: nec amplius diu
" Vixit: quoniam immortalibus exosus erat omnibus diis.
" Quare nec ego equidem cum beatis diis velim pugnare.
" Si vero quis es mortalium, qui telluris fructu vescuntur,
" Propius accede, ut ocyus mortis *ad* metas pervenias.
Hunc autem vicissim Hippolochi allocutus est illustris filius;
" Tydide magnanime, cur genus *meum* percontaris?
" Qualis foliorum generatio, talis et hominum.
" Folia alia quidem ventus humi fundit, alia vero sylva

Ver. 139 Ἄρ' ἔτι δὴν] Vide supra ad α', 51. n. 8.

Ver. 142 Οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν] Ἄρουρα, est, γῆ ἀρωμένη, *Terra culta*: *Incultis praestare videmus Culta loca, et manibus meliores reddere foetus. Lucret. lib.* I, 210. Quem locum *Lambinus* ita edidit: *incultis praestare videmus Culta loca, et manibus meliores* reddi *foetus*: Atque ita omnino *legendum libris omnibus reclamantibus*, contendit: *quoniam videmus foetus manibus reddi, hoc est, fieri meliores*, reddere *autem, quod est in omnibus libris, ferri non posse*. Absurde admodum. Neque enim verum est, neque id ait *Lucretius, terrae foetus* (quod utique voluit Vir doctus) hominum *manibus* meliores *reddi*; sed *terram* ipsam *manibus* cultam, foetus suos *Reddere* meliores.

Ver. 146 Οἵη περ φύλλων γενεή] Locum hunc omni tempore et laudarunt Veteres, et imitati sunt. *Simonides*, in fragmentis; Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον, Χῖος ἔειπεν ἀνήρ· Οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. *Musaeus* apud *Clementem Alexandrinum, Strom.* VI. Ὡς δ' αὔτως καὶ φύλλα φύει ζείδωρος ἄρουρα. Ἄλλα μὲν ἐν μελίῃσιν ἀποφθίνει, ἄλλα δὲ φύει. Ὣς δὲ καὶ ἀνθρώπων γενεὴ καὶ φύλλον ἑλίσσει. Quos quidem versus *Homerum ipsum ex Musaeo* antiquiore imitatum fuisse existimavit *Clemens*: sed Scriptoris *Homero recentioris* fuisse, vel ex eo satis liquet, quod verbi ἀποφθίνει penultimam *corripiat*: Vide supra ad β', 43. *Pindarus, Pythior. Od.* VIII, *sub finem*; Ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔτις; Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. *Sophocles*, in *Aiace ver.* 125. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν Εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. *Euripides*, apud *Plutarchum de Consolatione*; Κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, Θνητῶν τε γενεᾷ. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, Τῶν δὲ φθίνει τε κἀκθερίζεται πάλιν. *Aristophanes*, in *Avibus ver.* 686. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι, Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά, Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι. [Quorum quidem versuum *rythmum* qui auribus accipere velit, eos ad sequentem normam exigere oportebit: Βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν, βοοῶν, βοοῶντες. | Ἄγε δὴ | φύσιν ἄν | δρες ἀμαυ | ρόβιοι | φύλλων | γενεᾷ | προσόμοιοι] *Horatius* denique, in *Arte Poëtica v.* 60. *Ut silvae foliis pronos mutantur in annos, Prima cadunt*: Vel, ut emendavit Criticorum maximus, *Bentleius*: *Ut silvis folia privos mutantur in annos, Prima cadunt.*

Ver. 147 Ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
Ὣς ἀνδρῶν γενεή, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν.
Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἔνθάδε Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ.
Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.)
Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι

" Germinans producit; verisque succrescunt tempore:
" Sic hominum generatio, haec quidem nascitur, illa vero desinit.
" Si vero vis et haec discere, ut bene cognoscas
" Nostram stirpem, multi utique ipsam homines norunt.
" Est urbs Ephyra, *in* recessu Argi equis-apti;
" Ibi Sisyphus fuit, qui prudentissimus erat mortalium,
" Sisyphus Aeolides; *Is* autem Glaucum genuit filium:
" At Glaucus genuit laudatissimum Bellerophontem:
" Huic autem dii pulchritudinemque et virtutem amabilem
" Praebuerunt; sed ei Proetus mala molitus est animo;
" Qui e civitate expulit: (quoniam *Proetus* multo potentissimus erat
" Argivorum: Iupiter enim ei *illos* sub sceptro subdiderat.)
" Cum hoc utique uxor Proeti furiose cupierat, nobilis Antea,
" Clandestino amore misceri; sed neutiquam

148 *ἐπιγίνεται* MS. Fl. A. I. R. 149 *ἡ μὲν — ἡ δ'*] MS. addit Gloss. *ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ.* 157 *ἀτὰρ*] Fl. A. I. quod ferri potest, si ante legatur *ὤπασσαν.* 158 *ἔλασεν*] MS.

Ver. 152 Ἔστι πόλις Ἐφύρη] Virg. *Vrbs antiqua fuit. Aen.* I, 16. Caeterum qua ratione vox *πόλις*, hic ultimam producat; item *αὐτὰρ*, *ver.* 157; et *γὰρ*, *ver.* 159; vide supra ad *ά*, 51. Porro de *longa* hac oratione, vide supra ad *ver.* 123.

Ibid. Μυχῷ Ἄργεος] Virg. *Vasto submota recessu. Aen.* VIII, 193.

Ver. 153 Κέρδιστος] Συνετώτατος, ὡς ὁ Γλαῦκός φησι. Μέση δὲ λέξις ἐστὶ τὸ Κέρδιστος. Οὐ γὰρ ἤθελεν βλασφημεῖν ὁ Γλαῦκος τὸν πρόγονον, κλεπτίστατον ἀληθῶς ὄντα. *Eustath.*

Ver. 155 Ἀμύμονα] *Insignem*, non utique ad *omnem* virtutem, (vide *ver.* 200.) sed — *κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν·* Item ad castitatem, *ver.* 161.

Ver. 156 Ἠνορέην ἐρατεινὴν] Virtutem in bello, non saevam et ferocientem, sed cum humanitate coniunctam.

Ver. 158 Ὅς ῥ'] *Qui utique. Qui scilicet.* Vide supra ad *ί*, 858.

Ibid. Πολὺ φέρτερος] *Proetus* videlicet

Ver. 160 Τῷ δὲ] Istud, *τῷ δὲ*, hoc in loco, non illud est, quod Romani dicunt, *Huic autem*; sed *Huic videlicet*. Indicat enim, quam demum ob caussam *Bellerophonta* expulerit *Proetus*.

Ibid. Δῖ' Ἄντεια] Εἰρωνικῶς, inquit *Scholiastes*. At nihil opus. Δῖος enim dicitur quis, non ad *probitatem morum*, sed ad *pulchritudinem*, *nobilitatem*, aut similia.

Ver. 161 Ἀλλὰ τὸν οὔτι Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα] Τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη κατὰ λόγον

Πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην·
Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
Τεθναίης, ὦ Προῖτ᾽, ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
Ὅς μ᾽ ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
Ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε.
Κτεῖναι μέν ῥ᾽ ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ᾽ ὅγε σήματα λυγρὰ,
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
Δεῖξαι δ᾽ ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ᾽ ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ᾽ ἀμύμονι πομπῇ·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἤτεε σῆμα ἰδέσθαι,
Ὅ, ττι ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.

« Persuasit bona-mente-praedito prudenti Bellerophonti.
Illa vero mentita, Proetum regem *sic* allocuta est;
« *Moriendum tibi statue, o Proete, vel interfice Bellerophontem,*
« *Qui mihi voluit Amore misceri nolenti.*
« Sic dixit: at regem ira occupavit, eo-quod-talia audierat:
« Interficere quidem nolebat, religioni enim habuit id in animo,
« Misit autem ipsum in Lyciam, deditque is literas perniciosas,
« Scribens in tabella complicata exitialia multa;
« Ostendereque iussit suo socero, quo periret.
« Itaque ille abiit in Lyciam, deorum fausto ductu:
« Sed quando iam *ad* Lyciam pervenisset, Xanthumque fluentem,
« Propenso-animo ipsum honoravit rex Lyciae latae.
« *Nempe* per-novem-dies *eum* hospitaliter-excepit, et novem boves sacrificavit:
« Verum ut iam decima apparuit roseis-digiris aurora,
« Tum quidem ipsum interrogavit, et periit literas videre,
« Quid utique sibi genero a Proeto ferret.

165 ἤθελε] MS. bene. 166 τόνδ᾽] Fl. A. I. R. 168 Λυκιήνδ᾽ ἔπορεν] A. 2. 3. I. λυκίηνδε πόρεν] R. πόρε] MS. F. A. 1. quod verum est. 169 πυκτῷ] Fl. A. 1. MS. add. Gl. ἐσφραγισμένῳ, quod est πτυκτῷ. nam complicatae vel duplicatae tabulae obsignantur, 172 ἷξεν] Fl. A. 1. male et contra morem illarum edd.

λόγον περαινόμενα, τῷ ἐφ᾽ ἡμῖν ἀποδίδωσι· Καὶ λέγει δήπου, — ἀλλὰ τὸν οὔτι Πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα. *Plutarch. in Coriolano.*

Ver. 163 Βασιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 168 Πόρεν δ᾽ ὅγε] Quam non supervacaneum sit istud, ὅγε, vide supra ad γ΄, 409.

Ver. 175 Ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 176 Μιν ἐρέεινε] Qua ratione, μιν hic producatur; similiterque, πάλιν, *ver.* 189; et μὲν, ver. 194; itemque ultima vocis, θυγατέρα, *ver.* 192; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 177 Ὅ, ττι ῥά] *Quod scilicet.* Vide supra ad ϐ, 858.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῦ,
Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, ὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείυσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον· τοὶ δ' ὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο·
Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
Αὐτῦ μιν κατέρυκε· δίδυ δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρύρης, ὄφρα νέμοιτο.

"At postquam literas exitiales accepit generi,
"Primum quidem Chimaeram insuperabilem *cum* iussit
"Interficere: haec utique erat divinum genus, non hominum,
"Ante leo, post autem draco, media vero capra,
"Terribilem spirans ignis vim ardentis.
"Et hanc quidem interfecit, deorum signis fretus.
"Secundo vero, *cum* Solymis pugnavit inclytis:
"Acerrimam certe hanc pugnam dicebat *se* iniisse virorum.
"Tertio vero, interfecit Amazonas viragines.
"Huic autem redeunti callidam fraudem aliam struxit:
"Delectis ex Lycia lata viris fortissimis,
"Collocavit insidias: ii vero nequaquam rursus domum redierunt;
"Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
"Sed quando iam cognorat *hunc* dei sobolem praeclaram esse,
"Illic ipsum detinuit, deditque is filiam suam:
"Dedit etiam ei honotis regii dimidium totius.
"Quin et ei Lycii portionem-agri dederunt separatam, praestantem caeteris,
"Amoenam, *et* vitiferam et arabilem, ut coleret.

181 ὕπισθεν] MS. 184 κυδαλίμοις] A. 2. quod, ut semper, repetit I. 185 κρατίστην] MS. 187 ἀπερχομένῳ] MS. sed adscripsit librarius: ὑποστρέψαντι Ἀρίσταρχος δὲ ἀνερχομένῳ. 188 ἐυρείης] In MS. libratius adsctipsit: γρ. εἴκοσι. 191 γίνωσκε] MS. Fl. A. I. R. 192 δίδυ ὅγε] MS.

Ver. 188 Κρίνας] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 191 Ὅτε δὴ γίγνωσκε] Ex *virtute* scilicet et *rebus gestis*.

Ver. 192 Ὅγε] Non *Proetus*, ut absurde *Spondanus* ad *ver.* 144.) sed Rex Lyciae *Proeti* socer. De syntaxi, vide supra ad γ', 409.

Ibid. Θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 194 Καὶ μέν οἱ] *Barnesius* edidit Καὶ μήν οἱ. Sed nihil opus.

Ver. 195 Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver.

Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
(Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.)
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο,
Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι.
Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

« Illa vero peperit tres liberos prudenti Bellerophonti,
« Isandrumque et Hippolochum et Laodameam.
« (Cum Laodamea quidem concubuit providus Iupiter,
« Haecque peperit deo-parem Sarpedona bellicosum.)
« Sed quando iam et ipse [*Bellerophon*] exosus-fuit omnibus diis,
« Sane is per campum Aleium solus errabat,
« Suum animum exedens, vestigia hominum vitans.
« Isandrum vero eius filium Mars, insatiabilis belli,
« Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos.
« Hanc autem irata aureas-habenas-tractans Diana occidit.
« Hippolochus vero me genuit, et ex hoc dico *me* natum esse:
« Misit autem me ad Troiam, et mihi valde multa mandavit,
« *Vt semper fortissime rem gererem, et superior virtute essem aliis*;

204 κατέκτα] MS. κατέκτανε] T. 205 τὴν] in MS. media litera erasa. sed adscriptum tamen ταύτην a manu recentiori. at manus pt. ad χολωσαμένη adscripsit ἴσως διὰ τὰς Ἀμάζονας, vt videatur librarius scripsisse τὸν, et retulisse ad Bellerophontem ex *ver*. 186. sed τὴν verum est, et intell. de Laodamia.

Ver. 197 *et* 203 Ἴσανδρόν] *Al*. Πείσανδρον.

Ver. 198 Παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ibid. Μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 199 χαλκοκορυστήν] Vide supra ad β', 1.

Ver. 200 Ὅτε δὴ κἀκεῖνος] *Quum et ipse Bellerophon*. Caeterum *cuius* demum *criminis* poenas lueret *Bellerophon*, id vero non meminit *Glaucus*, ne genus suum dedecoraret: vt recte annotavit *Popius*. *Aristoteles* citat hunc versum, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἔτος —. *Probl*. XXXI, 1.

Ver. 201 Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήιον] *Qui miser in campis moerens errabat Aleis, Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans. Cic. Tusc. Quaest. l.* 3. Τὸ Ἀλήιον, ἆρά γε τὸ ἄσπορον, καὶ μὴ ἔχον λήια; οὐχί· ἀλλ' ἐκ τοῦ, οἷον αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἀλᾶσθαι. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 11. *Diogenes Laërtius* similiter de *Heraclito*; Καὶ τέλος, μισανθρωπήσας, ἐν τοῖς ὄρεσι διῃτᾶτο, πόας σιτούμενος καὶ βοτάνας· in *vita Heracliti*. Quaeritque *Aristoteles*, διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοὶ γεγόνασιν ἄνδρες, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας, φαίνονται μελαγχολικοὶ ὄντες; — οἷον λέγεται τῶν τε ἡρωϊκῶν τὰ περὶ τὸν Ἡρακλέα, — ἔτι δὲ τὰ περὶ Αἴαντα καὶ Βελλεροφόντα. — καὶ ἄλλοι δὲ τῶν ἡρώων, ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται τούτοις. *Problem*. XXX, 1.

Ver. 205 Τὴν δὲ] *Laodameam*. Vide Var. Lect.

Ver. 208 Ὑπείροχον] Vide supra ad β', 426,

Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἳ μέγ᾽ ἄριστοι
Ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
Ξείνισ᾽ ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ᾽ ἐρύξας·
Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον·
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν, ἐν δώμασ᾽ ἐμοῖσι.
Τυδέα δ᾽ οὐ μέμνημαι· ἐπεί μ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα
Κάλλιφ᾽, ὅτ᾽ ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
Εἰμί· σὺ δ᾽ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.

“ *Neque genus patrum dedecorarem; qui quam fortiſſimi*
“ *Inque Ephyra extiterunt et in Lycia lata.*
“ Hoc tibi ex genereque et ſanguine glorior eſſe.
Sic dixit; laetatus autem eſt pugna ſtrenuus Diomedes:
Haſtam quidem defixit in terram almam,
Atque ipſe blandis *verbis* allocutus eſt paſtorem populorum;
“ Certe mihi hoſpes paternus es vetus:
“ Oeneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem
“ Hoſpitio excepit in aedibus, viginti dies retentum:
“ Hi autem et ſibi mutuo dederunt xenia pulchra:
“ Oeneus quidem balteum dedit puniceo-colore fulgentem,
“ Bellerophontes autem aureum poculum duplex rotundum:
“ Et id ego reliqui, cum *hinc* proficiſcerer, in aedibus meis.
“ Tydeum vero non memini; quoniam me adhuc parvulum exiſtentem
“ Reliquit, quando ad Thebas perierunt copiae Achivorum.
“ Quare nunc tibi quidem ego hoſpes amicus Argo *in* media
“ Sum; tu autem in Lycia, ſiquando Lyciorum ad gentem venero.

211 εὔχομαι αἵματος] MS. edd. vett. praeter R. 212 γήθησε] MS. 221 ἐμοῖσιν] Fl.

Ver. 209 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν] Virg. *In antiquam virtutem animoſque viriles Et pater Aeneas, et avunculus excitat Hector. Aen.* III, 342.

Ver. 212 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β′, 408.

Ver. 217 Ξείνισ᾽ ἐνὶ] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver Καλλ] Vide ſupra ad β′, 43.

Ver. 219 Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου] Virg. *Ille mihi inſignem pharetram, Lyciaſque ſagittas Diſcedens, chlamydemque auro dedit intertextam, Fraenaque bina, meus quae nunc habet aurea Pallas: Ergo et quam petitis, iuncta eſt mihi foedere dextra. Aen.* VIII, 166.

Ver. 220 Χρύσεον δέπας] Pronunciabatur χρυσοῦν. Vide ſupra ad β′, 268.

Ibid. Ἀμφικύπελλον] Vide ſupra ad ά, 584.

Ver. 225 Ὅτε κεν] Qui iſtud κεν omiſerit, vel alia vocula mutaverit; is demum

Ἔγχεσι δ᾽ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι᾽ ὁμίλου·
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι,
Κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω.
Πολλοὶ δ᾽ αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι·
Τεύχεα δ᾽ ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἵδε
Γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ᾽ ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ᾽ ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
Ἔνθ᾽ αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,

" Hastis vero alter alterum *petere* vitemus et in turba:
" Multi quidem enim mihi Troiani, inclytique socii,
" *Quorum* occidam quemcunque deus obtulerit, et pedibus assequutus fuero:
" Multique vicissim tibi Achivi, *quorum* interficias quemcunque possis:
" Arma vero inter nos permutemus, ut et hi
" Norint, quod hospites paternos profitemur *nos* esse.
Sic utique loquuti, de curribus desilientes,
Manusque mutuo prehenderunt, et fidem-dederunt.
Tum vero Glauco Saturnius mentem ademit Iupiter,
Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,
Aurea aeneis, centum-boves--valentia novem-boves-valentibus.
Hector autem ut ad Scaeasque portas et fagum pervenit,

226 ἔγχεα] A. 2. 3. I. 228 πόροι] MS. R. sed in MS. eadem manus supra scr. η. 235 ἄμειβεν] A. 2. 3. I. 237 πύργον] MS. (sed eadem manu superscr. γρ. φηγόν) Fl. A. I.

mum sentiet, quam non sit ad sententiam supervacaneum. Vide supra ad ά, 56; et β', 158; et ί, 558.

Ver. 231 Ὅτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 234 Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς] Ὅ ἐστιν, ἐξαιρέτους ἐποίησεν, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ. διὰ τὸ τοιαύτην φιλοτιμίαν ἐνδείξασθαι, καὶ μὴ γλισχρεύσασθαι περὶ τὴν τοῦ ξένου ἀξίωσιν. — Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, τὸ, φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, φανερῶς ἐπὶ Ἀφροσύνης κεῖται. *Eustath.* Vide infra ρ', 470; et τ', 137. *Clark.* Sequuntur hanc interpretationem *Daceria*, et *Riccius*, V. C. Diss. Hom. T. II. p. 190. Non bene. Nam semper apud Homerum ἐξέλετο est *ademit*: quod hic quoque intelligendum *Ern.*

Ver. 236 Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων] *Fulvius Ursinus*, ad *Virgil. Aen. III*, 549, tres versus ex *Homero* et *Virgilio* affert, quorum membra bina in *sonum* istum *consimilem* exeant, quem in linguis recentioribus *Rythmum* vulgo appellare solent: Ἐκ μὲν Κρητάων, γένος εὔχομαι εὐρειάων. *Odyss.* ξ, 199. Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων. *Iliad.* ζ', 236. *Cornua velatarum obvertimus antennarum. Aen.* III, 549. Verum in trium horum exemplorum posterioribus duobus, a scopo aberravit vir eruditus. Neque enim — *κείων et* — *βοίων* similem istum sonum in diphthongis dissimilibus efficiunt; neque, in ultimo versu, sibi omnino respondent, in membri utriusque exitu, — *tarum* et — *narum*; sed — *latar'* et — *narum*, quorum utique sonus est dissimillimus; *Cornua velatar' obvertimus antennarum.* Porro, valde pueriliter ad hunc versum *Homeri* annotat Scholiastes; Κεκώλυται δὲ ὑπὸ τοῦ μέτρου εἰπεῖν, δεκαβοίων: quasi vero non facillime, si id postulasset sententia, dicere potuisset, Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοια δεκαβοίων. Qua de licentia, (quae et rursum *ver.* 240, in voce ποσίας, occurrit;) vide supra ad ά, 51.

Ver. 237 Φηγὸν] *Al.* πύργον.

Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον· (αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθάδε παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθάδε γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·)
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;

Circa utique Troianorum uxores currebant et filiae,
Percontantes *de* filiisque, fratribusque, amicisque,
Et maritis; ille vero deinceps diis supplicare iussit
Omnes ordine: multis autem mala impendebant.
Sed quando iam *ad* Priami domum perpulchram pervenisset,
Fabrefactis porticibus extructam; nempe in ea
Quinquaginta inerant thalami *ex* polito lapide
Prope se invicem aedificati; ubi filii
Cubabant Priami, apud legitimas uxores:
Filiarum autem e-regione oppositi intra atrium
Duodecim erant sub-tecto thalami *ex* polito lapide,
Prope se invicem aedificati; ubi generi
Cubabant Priami, apud pudicas uxores;
Ibi ei mitis obvia venit mater,
Ad Laodicen iens, filiarum forma praestantissimam:
Inque eius haesit manu, verbaque fecit, et compellavit;
« Fili, cur relicto praelio aspero venisti?

245 πλήσιοι] A.

Ver. 244 Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι] Virg. *Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum. Barbarico postes auro spoliisque superbi*. *Aen.* II, 503.

Ver. 245 et 249 Πλησίοι] *Al.* Πλησίον.

Ver. 248 Τέγεοι] ὑπερῷοι. *Schol.*

Ver. 251 Ἤλυθε] Vide supra ad γ', 205

Ver. 252 Λαοδίκην ἐσάγουσα] Εἰς Λαοδίκης θάλαμον ὑπάγουσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. *Schol.* Similiter *Porphyrius*: Τὸ, ἐσάγουσα, οὐκ ἔστι κατὰ τὸ συνηθὲς, οἷον εἰσφέρουσα· — Ὡς γὰρ, ἐξαγαγόντες, ἐκπορευθέντες τοῦ πεδίου — ὁμοίως τῷ, ἐσάγουσα, κέχρηται. *Quaest. Homeric.* 17. Item *Eustathius*: Εἰς ἣν [Λαοδίκην] ἡ Ἑκάβη ἀπιοῦσα, ἐντυγχάνει τῷ Ἕκτορι. — Ἐνταῦθα δὲ κεῖται τὸ εἰσάγειν, ἀντὶ τοῦ εἰσιέναι ἢ ὑπάγειν.

Ver. 254 *et* 262 Εἰλήλουθας, — κέκμηκας] Vide supra ad ά, 37.

Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διῒ χεῖρας ἀνασχεῖν.
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ὡς σπείσῃς Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα·
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι, κελαινεφέϊ Κρονίωνι

" Certe valde iam premunt detestandi filii Achivorum,
" Pugnantes circa urbem: te autem, *credo*, huc animus impulit
" Profectum, ex summâ arce Iovi manus attollere.
" Sed mane, donec tibi dulce vinum attulero
" Vt libes Iovi patri et caeteris immortalibus
" Primum; deinde et ipse reficiaris, si biberis:
" Viro utique defatigato robur valde vinum auget,
" Sic tu defatigatus es, pugnans *pro* tuis civibus.
Huic autem respondit deinde ingens pugnam - expedite - ciens Hector
" Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,
" Ne me enerves, roboris autem viriumque obliviscar.
" Manibus autem illotis Iovis libare nigrum vinum
" Vereor: nec ullo - modo *fas* est, nubes - cogenti Saturnio

258 ἀλλὰ μὲν] A. 2. 3. I. vitiose. 262 ἔτῃσιν] MS. Fl. 265 μένεος ἀλκῆς τε λ.] MS. Fl. 266 ἀνίπτοισι] MS. et edd. recte. ceterum versus hic et tres sequentes absunt ab ed. Flor.

Ver. 255 Ἦ μάλα δὴ τείρουσι — περὶ ἄστυ. σὲ — χεῖρας ἀνασχεῖν] Sunt qui haec ita accipiant, ut sit interrogatio, *An valde iam etc.* Nec quidem id male. Ego tamen quominus ira accipiam, faciunt tum particulae istae, μάλα δή· tum id quod postea occurrit, *ver.* 386. — οὕνεκ' ἄκουσε τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

Ver. 259 Ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 261 Κεκμηῶτι] Qua analogia ex τεθνηκότι, fit τεθνηότι. τεθνεῶτι, et inde, lingua Ionica, τεθνειῶτι et τεθνηῶτι, eadem analogia fit κεκμηκότι, κεκμηότι, κεκμεῶτι, inde κεκμηῶτι. Vide supra ad β', 818.

Ver. 263 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 264 Πότνια μήτηρ] Scholiastes et *Eustathius* in Commentatio, πότνια, μῆτερ.

Ver. 265 Μένεος δ' ἀλκῆς *etc.*] Veram lectionem arbitror esse MS. et Fl. ed. omittentium δ' quod versus fulciendi causa insertum est, cum valde hic langueat, et orationem frangat. *Ern.*

Ver. 266 Ἀνίπτοισιν] *Al.* ἀνίπτοισι. Quod perinde est. Vide ad ά, 51. Virg. *Me bello e tanto digressum et caede recenti, Attrectare nefas, donec me flumine vivo Abluero. Aen.* II, 719.

Ibid. Αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 267 Κρονίωνι] Vide supra ad ά, 397.

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν προς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχεο συν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
Πεπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολυ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ Τρωων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερον μήστωρα φόβοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηον Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
Αἴκ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κεν οἱ αὖθι
Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' ἄϊδος εἴσω,
Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι,

" Sanguine et tabo inquinatum vota facere.
" Sed tu quidem ad templum Minervae praedatricis
" Vade cum suffimentis, congregatis *honoratis* matronis:
" Peplum autem, quod tibi elegantissimum et maximum
" Est in domo, et tibi longe charissimum ipsi,
" Hoc pone Minervae ad genua pulchrae-comas,
" Et ei vove *te* duodecim boves in templo
" Anniculas, iugum-non passas, sacrificaturam; si miserata fuerit
" Vrbemque, et Troianorum uxores, et infantes liberos:
" Si Tydei *nempe* filium averterit ab Ilio sacra,
" Ferocem bellatorem, violentum artificem-fugandi-*hostes*.
" Sed tu quidem ad templum Minervae praedatricis
" Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem,
" Si velit dicentem audire: utinam ei illic
" Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nutrivit detrimentum
" Troianisque, et Priamo magnanimo, eiusque filiis.
" Si illum utique viderem descendentem in orcum,
" Existimarim equidem animum *meum* ingratae aerumnae obliturum.

271 πέπλον] MS. sed eadem manus suprascripsit πέπλων. *ibid.* πέπλος] Fl. A. 1. 3. omnes lectiones bonae, sed πέπλον praefero. *ibid.* ὅς τοι χαρ.] Fl. A. l. 272 ἔστιν ἐν μ.] MS. 285 κε] MS. et similiter Scholiastes.

Ver. 269 et 279 'Αγελείης] Vide supra ad δ', 128.

Ver. 270 'Αολλίσσατα] Ita restituit *Barnesius*. Recte, ut opinor. Vide ad *ver.* 287; et supra ad ά, 140. *Al.* ἀολλίσατα.

Ver. 273 'Επὶ γόνασιν] Vide supra ad *ver.* 92.

Ver. 285 Φαίην κεν] Non vacat istud, κεν· *Existimarim equidem, Crediderim utique.* Fortasse tamen rectius ad εἰφωνίαν legas, (quod in editionem *Barnesianam* casu videtur irrepsisse,) φαίην κε φρέν', quam, φαίην κεν φρέν'. Sed hoc levioris est momenti. Porro, pessime hunc

Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων,
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·

Sic dixit; haec vero profecta ad aedes ancillis
Mandata dedit: et *illae* congregarunt per urbem matronas-honoratas.
Ipsa autem in repositorium descendit odoribus-fragans,
Vbi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, opera mulierum
Sidoniarum, quas ipse Alexander divina-forma-praeditus
Abduxerat a Sidone, navigando-permensus latum pontum,
Ea via, qua Helenam adduxit magno-patre-natam.
Horum unum accipiens Hecuba, tulit donum Minervae,
Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, et maximum;
Velutque stella resplendebat: iacebat autem ultimum omnium.
Perrexit itaque ire, multaeque propere-sequebantur matronae honoratae.
Illae vero cum *ad* templum pervenissent Minervae, in arce summa;
Eis fores aperuit Theano pulchra genas,
Cisseïs, uxor Antenoris equûm-domitoris:

287 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ'] Sic MS. et supra scriptum: αὗται δέ. quod quin verum sit, dubitari non potest. nam καὶ valde languet. 297 αἱ δ' ὅτε ν.] MS. verbo inter ὅτε et νηὸν eraso. sed eadem manus superscripsit: γρ. ἀλλ' ὅτε. *ibid.* ἀθήναι ἐν π. α] MS. sed αι est in lituta a manu sec.

hunc locum interpretatur Scholiastes, ὑπολάβοιμι ἂν Αὐτὸν Ἐκεῖνον ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι. Verum paullo infra, rectius; τὴν Ἐμὴν φρένα τῆς ἀτέρπου διζύος ἐπιλαθέσθαι. *Clark.* De κε recte *Clarkius.* non quo sola euphonia id desideret, sed e canone, de quo ad ά, 2. dixi. Et est κε in MS. Lips. Scholiastes: φαίη κε· Ζηνόδοτος· φαίη κεν φίλον ἦτορ· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη γραφή· φαίνη περ. vitiose pro φαίην περ.

Ibid. Ἀτέρπου] *Al.* ἄτερ πε. Minus recte.

Ver. 286 Ποτὶ μέγαρ'] Qua ratione, ποτὶ, hic ultimam producat, item Κισσηῒς, et ἄλοχος, *ver.* 299; et Διὶ, *ver.* 318; Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 287 Ἀόλλισσαν] Ita recte restituit *Barnesius*, ex *Eustathio* et MS. Vide supra ad ά, 140. *Al.* ἀόλλισαν.

Ver. 288 Κατεβήσατο] *Al.* κατεβήσετο. Vide supra ad β', 35; et ad ά, 109.

Ver. 290 Θεοειδής] Non ad *virtutes*, sed ad *formam.*

Ver. 291 Σιδονίηθεν] Hac de re, vide *Herodotum*, *lib.* II. §. 116; ubi hos versus recitat.

Ver. 299 Κισσηῒς] *Virgilio* aliter ac *Homero*, (vide π', 718) non *Theano*, sed *Hecuba* appellatur *Cisseis.* *Aen.* X, 720; *Paridisque Mimanta Aequalem comitemque; una quem nocte Theano In lucem genitori Amyco dedit, et face praegnans Cisseis*

Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·
Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ἤνις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃς
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·

Illam enim Troiani fecerant Minervae sacerdotem.
Illae vero voce-sublata omnes *ad* Minervam manus sustulerunt:
At peplum acceptum Theano pulchra-genas,
Posuit Minervae ad genua comas-pulchrae;
Vovensque precabatur Iovis filiam magni:
" Veneranda Minerva, custos-urbis excellentissima dearum,
" Frange iam hastam Diomedis, atque ipsum
" Pronum da cadere Scaeas ante portas:
" Vt tibi statim nunc duodecim boves in templo
" Anniculas, iugum-nondum-passas, sacrificemus; si miserata fueris
" Vrbemque, et Troianorum uxores, et infantes liberos.
Sic dixit vovens; abnuit autem Pallas Minerva.
Ita illae quidem vota-faciebant Iovis filiae magni:

303 ἰυκόμοιο] Fl.

Cisseïs regina Parin creat: Vrbe paterna Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta. Quorum quidem versuum quum sententia plane nulla sit; neque enim omnino quicquam est, quo, ex linguae Romanae consuetudine, istud *occubat* referri possit; coniectura pulcherrima et certissima, (ad *Horat. Epod.* V, 28) ita emendavit *Bentleius*: *Vna quem nocte Theano In lucem, genitore Amyco, dedit; et face praegnans, Cisseïs regina Parin. Paris urbe paterna Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.*

Ver. 301 Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι] Virgil. *Interea ad templum non aequae Palladis ibant Suppliciter tristes, et tunsae pectora palmis. Aen.* I, 483. *Necnon ad templum summasque ad Palladis arces Subvehitur magna matrum regina caterva, Dona ferens: Succedunt matres, et templum ture vaporant; Et moestas alto fundunt de limine voces. Aen.* XI, 477.

Ver. 303 Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν] Vide supra ad *ver.* 92.

Ver. 305 Πότνι' Ἀθηναίη] Virgil. *Armipotens belli praeses, Tritonia virgo, Frange manu telum Phrygii praedonis, et ipsum Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis. Aen.* XI, 483.

Ver. 306 Ἆξον δὴ] Quam non supervacanea sit ista particula, δὴ; vide supra ad β', 158. Habet utique hoc in loco eam fere vim, ac quod Latine dixeris; *Frange, quaesumus.*

Ver. 311 Ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη] Virgil. *Diva solo fixos oculos aversa tenebat. Aen.* I, 486.

Ver. 312 Αἱ μέν ῥ'] Similiter, *ver.* 314, Καλά, τά ῥ' αὐτὸς. Vide supra ad έ, 858.

Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ·

Hector vero ad aedes Alexandri ivit
Pulchras, quas ipse aedificarat cum viris, qui tunc peritissimi
Erant in Troia glebosa architecti viri;
Qui ei fecerunt thalamum, et tectum, et atrium,
Prope *aedes* Priami et Hectoris in arce summa.
Illuc Hector intravit Iovi charus; inque manu
Hastam tenebat undecim-cubitorum: praemicabat vero hastae
Cuspis aerea, circumque aureus ambibat annulus.
Illum autem invenit in thalamo perpulchra arma curantem,
Clypeum, et thoracem, et curvos arcus tractantem:
Argiva autem Helena inter famulas mulieres
Sedebat, et ancillis insignia opera imperabat.
Eum vero Hector obiurgavit conspicatus, probrosis verbis;
" Bone vir, non sane decore indignationem istam concepisti animo:

314 ἔτευχε] T. Cererae omnes cum MS. ἔτευξε, quod verum est. 319 ἔγχος ἔχεν δεκ.] A. 2. 3. I. T. 322 ἀφόωντα] MS. A. I. 323 μετὰ ῥα] R.

Ver. 313 Βεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 314 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ibid. Ἔτευξε] Ita *Eustathius*, et Veterum nonnulli. *Stephanus* et Recentiores, ἔτευχε. Minus recte, ut opinor. Non enim *aedificari* hasce aedes ait Poëta, sed *aedificatas esse*. Neque deinceps, *ver.* 316, οἵ οἱ ἐποίευν, dixit; sed, οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον. *Clark.* Immo omnes vett. vid. Var. Lect.

Ver. 319 Ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ. Recentiores, Ἔγχος ἔχεν δεκάπηχυ. Sed *Barnesius* lectionem *Eustathianam* restituit. Οἱ μὲν, ἀσυναλείπτως γράφοντες, νοοῦσι δεκάπηχυ τὸ Ἕκτορος ἔγχος· οἱ δὲ, μετὰ συναλειφῆς, λέγουσιν ἐνδεκάπηχυ. ᾧ καὶ ἀρέσκονται οἱ παλαιοὶ, λέγοντες καὶ ὅτι τὸ ναύμαχον διπλάσιον τούτου, ὡς ἐκ δύο συμβληθὲν, ὅπερ δύο καὶ εἰκοσίπηχυ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath. Clark.* Vid. Var. Lect. Schol. eandem lectionem servat, et interpretatur: ἕνδεκα πηχῶν.

Ver. 320 Χρύσεος] Pronunciabatur χρυσοῦς; quomodo et scribi postea coeptum est. Vide supra ad β', 268.

Ver. 323 Μετ' ἄρα δμωῇσι] Similiter, *ver* 318, ἐν δ' ἄρα χειρί. Neque omnino in his locis supervacuum est istud, ἄρα. Nam eam fere vim habet, ac si latine dixeris, *ut par erat*, vel, *ut solita erat*.

Ver. 326 Δαιμόνι'] Vide supra ad β', 190.

Ibid. Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ibid. Χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ] Ὀργίζῃ, ἡγούμενος τοὺς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σοῦ. *Schol.*

Οὔτε

Λαοὶ μὲν φθινύθȣσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε,
Ἄςυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
Εἴ τινά πȣ μεθιέντα ἴδοις ςυγερȣ̃ πολέμοιο·
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄςυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ȣ̓δ' ὑπὲρ αἶσαν,
Τȣ̃νεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκȣσον·
Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, ȣ̓δὲ νεμέσσει,
Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι·
Νῦν δέ με παρειπȣ̃σ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω·
Ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.

« Copiae quidem pereunt circa urbem, altaque moenia,
« Pugnantes: tui autem gratia pugnaque, bellumque
« Vrbem hanc circum-ardet: tu vero etiam obiurgares alium,
« Si quem uiquam detrectantem videres horrendam pugnam:
« Verum surge, ne forte urbs igni ardente deflagret.
Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-praeditus;
« Hector, quoniam me iure increpasti, nec iniuria,
« Propterea tibi dicam; tu autem animum-adverte, et me audi:
« Non ego tam in Troianos ira, neque indignatione,
« Sedebam in thalamo; sed volebam dolori dare-locum.
« Nunc vero me suadens uxor mollibus verbis,
« Impulit ad bellum: videturque mihi sic et ipsi
« Melius fore: victoria utique alternis-vicibus accedit ad homines.
« Verum age nunc expecta, *donec* martia arma induero:
« Vel praei, ego autem sequar; assecuturumque *me* te puto.

327 περὶ πόλιν] MS. 329 μαχέσσαιο] Fl. A. 1. 335 τόσον] A. 1. R. *ibid.* νεμέσσει] MS. sed superscr. eadem manus. γράφεται καὶ ι. (sc. νεμέσσι) τὸ σι μακρῶς, ὡς θέτι. 339 ἔσσεσθαι] Fl.

Οὔτε ἀρνȣμένȣς δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, ȣ̓́τε κωλύειν ἀπολογουμένȣς, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἀμωςγέπως συνεκπορίζειν, καὶ τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισαμένȣς, αὐτȣ̀ς ἐνδιδόναι μετριωτέραν· ὡς ὁ Ἕκτωρ, Δαιμόνι', ȣ̓ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς ȣ̓κ ἀπόδρασιν, ȣ̓δὲ δειλίαν ȣ̓̃σαν, ἀλλ' ὀργὴν τὴν ἐκ τῆς μάχης ἀναχώρησιν αὐτȣ̃. *Plutarch. de Adul. et Amici discrim.* sub finem.

Ver. 327 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι] Virgil. *Sat funera fusi Vidimus. Aen.* XI, 366.

Ibid. φθινύθȣσι] De huius vocis prosodia. Vide supra ad β', 43.

Ver. 329 Ἀμφιδέδηε] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 332 Θεοειδής] Vide supra ad *ver.* 290.

Ver. 334 Σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκȣσον] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 336 Ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι] Διὰ τὴν λύπην τȣ̃ δυσημερήματος. *Schol.*

Ver. 337 Παρειπȣ̃σ'] Vide supra ad β', *ver.* 62.

Ver. 339 Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας] Virgil. *Quondam etiam victis redit in praecordia virtus, Victoresque cadunt. Aen.* II, 367. *Multa dies variusque labor mutabilis aevi Rettulit in melius; multos alterna revisens Lusit, et in solido rursus fortuna locavit. Aen.* XI, 425.

Ver.

Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·
Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
Ὃς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
Ἔσσονται. τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.

Sic dixit; ei autem non respondit pugnam-expedite-ciens Hector:
Hunc vero Helena verbis allocuta est blandis;
" Levir mei, impudentissimae, malorum autoris, aversandae;
" Vtinam me die illo, quo me primum pepetit mater,
" Abreptam tulisset perniciosa venti procella
" In montem, vel in undam multo-strepitu-resonantis maris:
" Vbi me fluctus obrutam-perdidisset, antequam haec facinora patrata forent.
" Sed quoniam haec ita dii mala statuerunt,
" Viri saltem debueram fortioris esse uxor,
" Qui sentiret indignationemque et probra multa hominum.
" Huic autem neque nunc mens *est* constans, neque in futurum
" Erit; idcirco ipsum *sua stultitia* fruiturum credo.
" Verum age nunc, intra; et sede hac in sede,
" Levir, quoniam tibi maxime labor mentem invasit,
" Gratia mei impudentissimae, et Alexandri causa noxae:
" Quibus Iupiter imposuit malam sortem, ut etiam in-posterum
" Hominibus simus famosa-cantilena posteris.

348 κῦμα ἀπόε.] Fl. A. 1. R. T. 350 ὤφελον] MS. 351 νέμεσσιν et mox πολ'] MS. 352 ὀπίσω] Fl. 356 εἵνεκ' ἄτης] MS. *ibid.* ἀρχῆς] Fl. A. 1. 358 πελώμεσθ'] Fl. A. I. R.

Ver. 342 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 344 Κυνὸς κακομηχάνου] Pulchre admodum, et ad personam convenientissime, haec et huiusmodi semper de semetipsa *Helena*.

Ver. 351 Ὃς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε] *Qui utique intelligeret* etc. Vbi notandum quam non supervacanea sit ista particula, ῥά. Arguit nimirum *Parin* Helena, quod res diiudicare ac distinguere nesciret; nec existimationi ac famae suae consuleret; nec intelligeret quam amice quantaque cum arte *Hector* reprehensionis severitatem condimentis humanitatis mitigasset, idque χόλον leniter appellasset, quod fuerat revera ἀπόδρασις et δειλία. Vide supra ad *ver.* 326.

Ver. 355 Ἀμφιβέβηκεν] *Iam* tenet, *iam* occupat. Vide supra ad ά, 37.

Ver.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἴκονδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ', ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,

Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Ne me sedere facias, Helena, officiosa licet; *nam* nec mihi persuadebis.
" Iam enim mihi animus incitatus est, ut succurram
" Troianis, qui valde mei desiderium absentis habent:
" Verum tu concites hunc, festinetque et ipse,
" Vt me intra urbem assequatur existentem.
" Etenim ego domum ibo, ut videam
" Domesticos, uxoremque dilectam, et infantem filium.
" Neque enim scio, utrum amplius ipsis redux veniam rursus,
" An nunc me sub manibus dii doment Achivorum.
Sic utique fatus, abiit pugnam expedite-ciens Hector:
Statimque postea pervenit ad aedes *suas* habitantibus-commodas,
Nec invenit Andromachen candidam-ulnas in aedibus;
Sed illa cum filio et ancilla eleganti-peplo-induta
In turri stabat gemensque ploransque.
Hector vero, ut intus inculpatam non invenit uxorem,

362 Τρώεσσιν] MS. 364 ἔντοσθε] MS. 365 οἶκονδ'] MS. Fl. A. I. R. 36· Οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ'] A. 2. 3. I. 373 γοόωσα] MS. a manu pr. sed alterum ο est erasum. γόωσα Fl.

Ver. 359 Κορυθαιόλος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 361 Θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσ'] Virgil. *Instaurati animi, regis succurrere tectis, Auxilioque levare viros, vimque addere victis. Aen.* II, 451.

Ver. 363 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι] Qua analogia dicitur δίδοθι et δίδου, eadem dicitur ὄρνυθι et ὄρνυ. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 364 Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν] *Al.* Ὥς κεν ἔντοσθεν· *Al.* Ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν.

Ver. 366 Οἰκῆας, ἄλοχόν τε] Vide ad ά, 51. *Barnesius* edidit οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε. Sed nihil opus.

Ver. 370 Ναιετάοντας] Vide supra ad β', 648.

Ver. 372 Ἀλλ' ἤγε ξὺν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. et *Eustathii* Commentario. Atque ita alibi nonnunquam *Homerus*. *Al.* Ἀλλ' ἤγο σύν. Quod et ipsum ferri possit. Vide ad ά, 51.

Ver. 373 Ἐφεστήκει] Vide supra ad β', 492.

Ver.

Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν·
Εἰδ' ἄγε μοι, δμωαὶ, νημερτέα μυθήσασθε·
Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
Μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιὰς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίονδε,

Stetit ad limen profectus, ancillisque dixit;
" Eia agire; mihi, ancillae, vera dicite:
" Quo ivit Andromache candida-ulnas ex aedibus?
" An aliquo ad glorum, an *ad* fratriarum elegantibus-peplis indutarum *aedes*,
" An ad Minervae *templum* exiit, ubi aliae
" Troianae comas-pulchrae tremendam deam placant?
Hunc autem vicissim sedula oeconoma verbis allocuta est;
" Hector, quandoquidem omnino iubes vera loqui,
" Nec aliquo ad glorum, nec *ad* fratriarum elegantibus-peplis-indutarum *aedes*,
" Nec ad Minervae *templum* exiit, ubi aliae
" Troianae comas-pulchrae tremendam deam placant:
" Sed ad turrim ivit magnam Ilii: quoniam audivit
" Premi Troianos, potentemque esse imperum Achivorum.
" Illa quidem *dudum* ad murum festinans contendit,
" Furenti similis: fert et una puerum nutrix.
Dixit mulier oeconoma: concitusque exiit domo Hector
Eadem via retro, bene-structas per plateas.
Quum ad portas venisset, pertransiens magnam urbem,
Scaeas, (hac enim erar ei egrediendum in campum;)

382 *νημέρτεα μυθ.*] MS.

Ver. 376 Εἰδ' ἄγε μοι, δμωαὶ] Notandum, nihilo minus eleganter dici, ἄγε, quam ἄγετε. Sic apud *Aristophanem*, Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες. *Av.* 686. Porro, particulae, εἰ, vis huiusmodi est: *Siquidem exiit*, vel, *Quoniam exiit Andromache*, etc.

Ver. 388 Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος] Virgil. *Evolat infelix*, — *muros amens atque agmina cursu Prima petit. Aen.* IX, 477.

Ver. 392 Εὖτε πύλας ἵκανε] Oratio *asyndetos* festinantem et concitatum pulchre depingit.

Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Tunc uxor, quae-magnam-attulerat-dotem, obvia venit currens,
Andromache, filia magnanimi Eëtionis;
Eëtion, qui habitabat *in* Hypoplaco silvosa,
Thebe *in* Hypoplacia, Cilicibus viris imperans;
Cuius utique filia nupserat Hectori aere-armato:
Quae ipsi tunc occurrit, unaque famula ibat *cum* ipsa,
Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeo,
Hectoridem unicum, similem stellae pulchrae:
Atque hunc quidem Hector vocabat Scamandrium, at alii

402 Καμάνδριον] A. 2. 3. I.

Ver. 394 Ἔνθ' ἄλοχος, — ἅμα δ' ἀμφίπολος — Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ'] Pulchrius, et maiore cum affectu, *de improviso interveniens* narratur coniux, quam si *domi* eam invenisset. Virgil. *Ecce autem complexa pedes in limine coniux Haerebat, parvumque patri tendebat Iülum.* *Aen.* II, 673.

Ver. 396 Ἠετίων, ὃς ἔναιεν] Ἠετίων non hic positum est pro Ἠετίωνος, figura, quam *Antiptosin* appellant, ineptissima, quaeque, siqua esset, iam Grammatica plane nulla esset: Sed Ἠετίων ὅς, *Eëtion qui*, eodem redit ac si dicas, Ὅς τις Ἠετίων, *Qui quidem Eëtion* etc. Similiter apud Latinos: Quum ait *Terentius*, *Populo ut placerent, quas fecisset fabulas*; constructio haec est; *Ut, quas fabulas fecisset, placerent populo.* Rursum, in isto *Virgilii*, *Aen.* I, 577. *Urbem quam statuo, vestra est*; syntaxis est; *Quam urbem statuo, vestra est.* Item, *Ecl.* IV, 34. *Alter erit tum Tiphys; et altera, quae vehat Argo Delectos heroas*; Constructio est; *altera erit* (Argo,) *quae Argo vehat delectos heroas.* Et in isto, *Aen.* XI, 687: *Advenit, qui vestra dies muliebribus armis Verba redargueret*; vox, *dies*, non refertur ad, *advenit*; quae esset transpositio verborum non ferenda; Sed constructio est: *Qui dies vestra verba redargueret* [redargiturus erat, is iam] *advenit.* *Clark.* Recte ista disputata sunt: sed ita etiam mutanda erat interpunctio vulgata, et comma post Ἠετίων delendum in contextu. *Ern.*

Ibid. Ὑληέσσῃ] *Nemorosa.* *Aen.* III, 270.

Ver. 398 Χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad β', 1.

Ver. 400 Ἀταλάφρονα] *Al.* ἀταλόφρονα.

Ver. 401 Ἀγαπητὸν] MS. Lips. Scholia interpretantur μονογενῆ, ut Pseudodidymus. sic in *Luciani* Cataplo c. 10 Cel. *Gesnerus* παῖδα ἀγαπητὸν recte vertit *filium unicum.* quo sensu est etiam in sacris libris, ut Matth. III, 17. conf. XVII, 5. coll. Io. I, 14. et ep. LXX. Gen. XXII, 3. *Ern.*

Ver. 402 Τὸν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ'. οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ] Non dissimilis est sententia, *Iliad.* ύ, 74: Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον. Vide ad ά, 403; item β', 813: ξ', 291; et *Odyss.* κ', 305. Caeterum de *Astyanacte* et infra χ', 506: Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά. Qua de re *Plato* in *Cratylo*: Ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Euripides* similiter, *Hippol.* ver. 88: Ἄναξ, (θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεὼν) Quin et ipsius etiam *Hectoris nomen* simili ratione confictum, mire asserit *Plato.* Vide supra ad ά, 242.

Ver.

Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
Ἀλλ' ἄχε'. οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·

Astyanacta: solus enim tutabatur Ilium Hector.
Et ille quidem subrisit, intuens filium tacite:
Andromache vero ipsi prope astabat lacrymans,
Inque eius haesit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Animose, perdet te tua virtus, neque misereris
" Filiique infantis, et mei calamitosae, quae mox vidua
" Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
" Omnes simul *in te* impetu facto: mihi autem satius esset,
" A te destitutae, terram subire: Non enim amplius aliud
" Erit solatium, postquam tu mortem obieris,
" Sed moerores: neque mihi est pater, et veneranda mater.
" Etenim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
" Et urbem devastavit Cilicum bene-habitatam,
" Theben-portis-altam; interemitque Eëtionem,
" Neque ipsum spoliavit: subveritus enim fuit id animo:

406 ἔντ' ἄρ' οἱ] MS. nec repugnat versus. vid. ad ά, 51. n. 9. 411 σεῦ ἁμαρτήσῃ] MS. in textu et Schol. 414 πάτερ' ἐμὸν] MS. sed Schol. habet ἀμὸν et Herodiani sententias de eo affert. Fl. A. I. R. 417 σεβάσσατο γε θυμῷ] MS.

Ver. 404 Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν] Γλυκανεῖ δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸ βρεφύλλιον τοῦ Ἕκτορος. Καὶ, τὸ ὅλον εἰπεῖν, εὖ πεποίηται ὁ Ἕκτωρ ἀπελθὼν τῆς μάχης· ἱλαρύνθη γὰρ οὕτω τῆς ποιήσεως ἡ σκυθρωπότης, καὶ ἀπονιψαμένη τοῦ λύθρου τῶν πιπτόντων, τοῖς ἐπεισοδίοις διεγέλασεν. *Eustath.*

Ver. 407 Δαιμόνιε] Vide supra ad β', 190.

Ibid. Φθίσει] De huius vocis prosodia, vide supra ad β', 43 et 833.

Ver. 410 Πάντες ἐφορμηθέντες] Neminem *unum* scilicet, praeter *Achillem*, timuit, ne *Andromache* quidem, ne *Hectorem* interficeret.

Ver. 414 et 423 Πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς, — Πάντας γὰρ κατέπεφνε] Maximo cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, nusquam non intersetitur *Achilles*. Vide supra ad έ, 788.

Ver. 415 Εὖ ναιετάωσαν] Vide supra ad β', 648.

Ver. 417 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ] Virgil. *Arma, quibus laetatus, habe tua; teque parentum Manibus et cineri, siqua est ea cura, remitto. Aen.* X, 827.

Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἵ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω·
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἄμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.

"Sed ipsum combussit cum armis artificiose-factis,
"Et tumulum-aggesta-terra super *eum* fecit: circum autem ulmos plantaverunt
"Nymphae Oreades, filiae Iovis Aegiochi.
"Qui porro mihi septem fratres erant domi,
"Hi quidem omnes uno migrarunt die ad orcum:
"Omnes enim interfecit pedibus-celer nobilis Achilles,
"Boves inter [*dum pascerent*] flexipedes, et candidas oves.
"Matrem autem, quae regnabat *in* Hypoplaco sylvosa,
"Hanc postquam utique huc duxisset cum caeteris opibus,
"Retro ille eam dimisit-liberatam, accepto infinito pretio:
"Patris autem in aedibus *eam* percussit Diana sagittis gaudens.
"Hector, at tu mihi es pater et veneranda mater,
"Et frater, tu etiam mihi floridus maritus;
"Sed age nunc miserere, et hic mane in turre,
"Ne puerum pupillum facias, viduamque uxorem:
"Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
"Ascensu facilis est urbs, et scandi potest murus.

418 ἔντεσιν] MS. 420 Ὀρεστιάδες] MS. 434 πόλις] MS. non habet in contextu: sed in Schol.

Ver. 418 Ἀλλ' ἄρα μιν] Non supervacaneum est istud, ἄρα. Eam enim fere vim habet, ac si latine dicas: *Sed eum utique*; vel, *ut par erat*; vel, *pro ea, quae ipsi fuit, religione*, etc.

Ver. 420 Αἰγιόχοιο] Vide supra ad ά, 402.

Ver. 422 Οἱ μὲν πάντες] *Barnesius* scribendum existimavit, Τοὶ μὲν πάντες. Sed perinde est.

Ver. 427 Ὅγε] Quam eleganter inserta sit haec vocula, vide supra ad γ', 409.

Ver. 433 Παρ' ἐρινεὸν] *Strabo, lib.* XIII, *p.* 893. Ὅ, τε Ἐρινεὸς, τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης. Ac si dicas, *caprificetum*.

Ver. 434 Ἄμβατός ἐστι πόλις] De vocis ἄμβατος, et similium prosodia, nodum plane in scirpo quaesivit Vir eruditus, *Phil. Labbe*. "*Quid enim causae*, "inquit, *afferri potest, cur* ἐργάτης, — "ἄμβατος, — *penultimam corripiant*: "ἐρατὸς vero, ἰατρὸς, πειρατὴς, θεατὴς, — "*eandem illam producant, cum perinde* "*a praeteritis in* αμαι *formentur?* — "*Fateor*

Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
Ἤπου τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴκε, κακὸς ὣς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

" Ter enim hac venientes periculum fece… fortissimi,
" Aiaces duo, et percelebris Idomeneus,
" Et Atridae, et Tydei fortis filius:
" Sive quis ipsis dixit vaticiniorum peritus,
" Sive etiam ipsorum animus impulit et iussit.
Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Certe et mihi haec omnia curae sunt, uxor: sed perquam vehementer
" Vereor Troianos et Troādas longa-peplorum-syrmata-trahentes,
" Si, ignavus velut, eminus *stans* devitem praelium:
" Neque *vero* me animus *ita* iubet, quoniam didiei esse fortis
" Semper, et primos inter Troianos pugnare,
" Conans-vendicare patrisque magnam gloriam, et meam ipsius.
" Bene enim hoc scio mente et animo;

438 ἤπου τί σφιν] Fl. A. I. *ibid.* θεοπροπίων] MS. 441 μάλλει] MS. 446 καὶ ἐμὸν] MS.

"*Fateor me in his Labyrinthis filum* "*Ariadnes aliquod saepe desiderasse.*" Prosod. *pag.* 64, 65. Nodum (inquam) in scirpo quaesivit vir eruditus. Nam ista, ὁρατὸς, ἰατρὸς, πειρατὴς, θεατὴς, sunt a verbis, quae (ad analogiam τοῦ, βοήσω, ἐβόησα, βεβόηκα) vocalem *longam* conservant, etiam in *futuris*, *praeteritis* et *aoristis*; ὁρᾶτω, ἑώρᾶκα; ἰᾶσομαι, ἰᾶτάμην; πειρᾶτω, ἐπείρᾶσα, πεπείρᾶκα; θεᾶσομαι, ἐθεᾶσάμην, τεθέᾶμαι. At ἐργἄτης, est ab ἐργάζομαι, quod in *Praesenti* et *Imperfecto* syllabam *brevem* (ad analogiam τοῦ πιέζω) *positione* habet *productam*; alias autem necessario ubique corripitur, ut ἐργάσομαι, εἰργἄσάμην. Vide supra ad α', 67 *et* 140. Porro, qua analogia ex λύω, λύσω, λέλῦμαι, fit λῦσις, λυτὸς; ex κρῖνω, κέκριμαι, κρῖσις, κριτὸς; ex μαρτῦρομαι, μαρτῦροῦμαι, μάρτῦρες; ex φαίνω, φᾰσις, ἐμφανὴς; eadem plane analogia, ex βαίνω, fit βᾰσις, ἄμβᾰτος, et similia. Vide supra ad α', 514 *et* 338.

Ver. 436 Ἀμφ' Αἴαντε δύω] Vide supra ad γ', 146.

Ver. 439 Ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει] Verba praecedentia et sensus desiderabant ἐπώτρυνε καὶ ἄνωγε. *Ern.*

Ver. 440 Κορυθαίολος] Vid. ad β', 816.

Ver. 443 Αἴκε, κακὸς ὣς] Qua ratione, κακὸς, hic ultimam producat; item, ἴδε, *ver.* 469; et τις, *ver.* 459, 462, 479; vide supra ad α', 51.

Ver. 445 Αἰεὶ] Schol. MS. Lips. min. ὁ Νικάνωρ στίζει εἰς τὸ αἰεὶ, ἵνα μὴ τοῦ συνδέσμου ὑπερβατὸν γένηται. *Ern.*

Ver. 446 Ἀρνύμενος] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 447 Εὖ μὲν γὰρ] Refertur istud, γὰρ, non ad id, quod iam ante erat dictum, sed ad id, quod eleganter reticetur. *Fortiter me geram*; *Non quod ne-*

Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ἀλλ' ὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, ὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπύρας·
Καί κεν ἐν Ἄργει ἔυσα, πρὸς ἄλλης ἱσὸν ὑφαίνοις·
Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ὑπερείης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη·
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέυσαν,
Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος,
Χήτεϊ τοιῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δύλιον ἦμαρ.
Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.

« Erit dies, quando pereat Ilios ſacra,
« Et Priamus, et populus haſtae-fraxineae-periti Priami.
« Sed non mihi Troianorum tantopere curae eſt dolot in poſterum,
« Neque ipſius Hecubae, neque Priami regis,
« Neque fratrum, qui ſane multique et fortes
« In pulvere ceciderint ſub viris hoſtibus,
« Quantopere tui; quando aliquis Achivorum aere-loricatorum
« Lacrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens;
« Atque in Argo exiſtens, ſub alienae *imperio* telam texas,
« Atque aquam feras ex *fonte* Meſſeïde, aut Hyperea,
« Valde invita: dura autem incumbet neceſſitas.
« Et aliquando quis dixerit, conſpicatus lacrymas-fundentem;
« Hectoris haec uxor, qui praeſtantiſſimus erat *in* pugnando
« Troianorum equûm-domitorum, quando Ilium circa-pugnabant.
« Sic aliquando quis dicet; tibique rurſus novus erit dolor
« *Ex* deſiderio talis mariti, ad depellendum ſervilem diem.
« Sed me mortuum aggeſta terra obtegar,
« Antequam tuumque clamorem, tuamque abreptionem audiero.

449 ἐυμελίω] Fl. A I. T. ἐυμμελίυ] R. 456 ὑφαίνῃς] MS. ſed ſuperſcr. οι. 461 ἀμφὶ μάχοντο] Fl. A. 1. I. 463 χήτει] MS. Fl. A. 1. 3. R. I. 464 κατὰ] abeſt a MS. 465 πρὶν δ' ἔτι] A. 2. 3. I.

ſcius ſim nihil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem, etc. Vide ſupta ad *ι*, 22.

Ver. 448 Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἂν] Vide ſupra ad δ', 164.

Ver 449 Ἐϋμμελίω Πριάμοιο] Ita edidit *Barneſius* ex MSS. et ex δ', 165, ſupra. *Al*. ἐϋμμελίυ.

Ver. 464 Τεθνειῶτα] Qua analogia ex βασιλῆος et βασιλῆα, factum eſt βασιλέως et βασιλέα; eadem analogia ex τεθνηότος fit τεθνεῶτος (inde, more Ionico, τεθνειῶτος:) ex μεμαότος, μεμαῶτος; ex Κρονεονος, κρονίωνος; et ſimilia. Vide ſupra ad ά, 265; et ad β', 818.

Ibid. Χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, Πρίν] Virgil.

Ὣς εἰπὼν, ὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμ@ Ἕκτωρ,
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθ@ νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλ@, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμ@ Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμεν@ Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι·
Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίȣ ἶφι ἀνάσσειν.
Καί ποτέ τις εἴπησι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,

Sic fatus, suum filium porrectis-manibus-petiit illustris Hector:
Retro autem puer ad sinum eleganter-cinctae nutricis
Inclinatus est clamans, patris chari aspectum exhorrescens,
Timens aesque et cristam setis-equinis horridam,
Horrendum a summa galea nutantem intuens;
Leniter vero arrisit paterque charus, et veneranda mater.
Tum statim a capite galeam abstulit illustris Hector,
Et hanc quidem deposuit in terra collucentem:
Atque ille suum dilectum filium ut osculatus fuerat, leviterque-agitarat manu,
Dixit precans Iovemque, caeterosque deos,
" Iupiter, aliique dii, date et hunc fieri,
" Filium meum, ut et ego *sum*, eximium inter Troianos,
" Ita viribusque fortem, et Ilio potenter imperitare.
" Et olim quis dicat, Patre vero hic multo *est* fortior,

471 ἐκ δ' ἐγέλασε] MS. 475 ἄλλοισι] MS. edd. vett. bene. 477 καὶ] abest a MS. 478 ὧδε βίην ἀγαθόν τε] MS.

Virgil. *Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.* *Aen.* IV, 24.

Ver. 466 Ὣς εἰπὼν, ὗ παιδὸς ὀρέξατο,— ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην] Vide supra ad *ver.* 404. Caeterum optime de hoc loco observavit *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρȣ ποιήσεως, Poëtam res verbis, ut grandes *grandibus*, ita et *tenuibus* tenues, pari fere pulchritudine depinxisse, et rem unamquamque ornamentis decorasse *propriis* et *suis*. Ἰσχνὸν δὲ [πλάσμά ἐστι,] τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχνωμένον· οἷόν ἐστι τȣ̃το. [ver. 466 — 469] Ὣς εἰπὼν, ὗ παιδὸς ὀρέξατο, —. Ἂψ δ' ὁ πάϊς —, Χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱππιοχαίτην. §. 9. Vbi notandum χαλκόν τ' ἠδ' αὖ scriptum, [illegible] hodie legimus χαλκόν τε ἰδέ. *Eu-*[illegible]*us* legit, χαλκόν τ' ἠδὲ λόφον.

Ver. 474 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν] Virgil. *Ascanium fusis circum complectitur armis, Summaque per galeam delibans oscula fatur.* *Aen.* XII, 433.

Ver. 476 Δότε δὴ] Non supervacaneum est istud, δὴ, sed eam fere vim habet, ac si latine dicas, *date quaeso*.

Ver. 477 Ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα] *Disce, puer, virtutem ex me, verumque laborem.* *Aen.* XII, 435.

Ver. 479 Καί ποτέ τις etc.] Scholion MS. Lips. καινοπρεπὴς ἡ σύνταξις. Nempe propter accusativum ἀνιόντα. Enimvero saepe Homerus εἰπεῖν habet cum accusativo. καί ποτέ τις εἴπησι ἀνιόντα ἐκ πολέμȣ, *et eum quis aliquando e bello redeuntem sic laudet*, sive, *de filio redeunte sic dicat*: sic placet etiam *Dawesio* Misc. p. 147, 148. quem vid. *Ern.*

Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ

« Ex pugna redeuntem conspicatus: referat autem spolia cruenta,
« Interfecto hoste, gaudeatque animo mater.
Sic fatus, uxoris dilectae in manibus posuit
Puerum suum; haec vero ipsum fragranti excepit sinu,
Lacrymabundum ridens: Vir autem misertus est intuitus,
Manuque ipsam demulsit, verbaque fecit, dixitque;
« O bona, ne mihi praeter-modum tristeris animo:
« Non enim quis me praeter fatum vir orco praemature-mittet.
« Fatum vero neminem arbitror, qui effugerit, esse hominum,
« Neque ignavum, neque vero fortem, postquam primum natus fuerit.
« Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
« Telamque, columque; et ancillas iube
« Munus obire: bellum autem viris curae erit
« Omnibus, mihi vero praecipue, qui in Ilio nati sunt.
Sic utique fatus, galeam sustulit illustris Hector

480 *αἰνι. ὄντα*] Iunt. corrupte. 484 *ἐλέαιρε*] MS.

Ver. 486 Μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο] Τοῖς ἀφαιρουμένοις τὰς λύπας διὰ τῆς γενναίας καὶ σεμνῆς παρηγορίας — ἔχοντας ἐν νῷ τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο ἔπος, — Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ — *Plutarch. de Consolat. ad Apoll. Clark.* Imitatus est h. l. *Silius* II!, 133. *Ominibus parce et lacrimis, fidissima coniux*, etc. add. Virgil. *Aen.* XII, 72. *Ern.*

Ver. 488 Μοῖραν δ' οὔτινά φημι] Ὁμήρου πάλιν ποιήσαντος, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, — ὅ, τε Δημοσθένης, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. *Clem. Alexandrin. Strom.* VI. Virgil. *Inexorabile fatum. Georgic.* II, 491. *Ineluctabile tempus. Aen.* II, 324. *Ineluctabile fatum. Aen.* VIII, 334. *Irreparabile tempus. Aen.* X, 467.

Ibid. Πεφυγμένον] Contendit *Barnesius*, πεφευγμένον *scribendum*; — et ita τευκτὸς et φευκτός. Quod si verum esset, *ergo et composita*, (ut recte observavit Eruditus scriptor Anonymus,) ἄφυκτος, ἄτυκτος, εὔτυκτος, *apud omnes Auctores, apud quos occurrunt, et in omnibus eorum Editionibus, et quotiescunque occurrunt, vitiose erunt scripta. — Nimis hoc improvide Vir Clarissimus.* Acta Eruditor. Lipsiae, ad *Februar.* 1712. Sed et occurrit praeteritum medium πέφυγα, indeque verbum poëticum πεφύγω.

Ver. 490 Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε — πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει] Virgil. [illegible] *tibi,*

Ἵππεριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν·
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν·
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

Setis - equinis - comantem: uxor autem dilecta domum abiit
Respectans, uberes lacrymas effundens:
Statim autem deinde venit ad aedes habitantibus - commodas
Hectoris homicidae; invenitque intus multas
Ancillas; his vero luctum omnibus commovit,
Hae quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo:
Non enim eum amplius putabant reducem ex pugna
Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.
Neque vero Paris moram - trahebat in altis aedibus:
Sed is, postquam induit inclyta arma varia aere,
Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.
Vt vero cum stabulans equus, hordeo - pastus ad praesepe,

499 τῇσι] MS. bene. 500 γόων] MS. Fl. A. 1. R. *ibid.* ἐν οἴκῳ] A. 2. 3.

tibi, Divûm effigies et templa tueri: Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. Aen. VII, 443.

Ver. 495 Ἵππουριν· ἄλοχος] Qua ratione, Ἵππουριν, hic ultimam producat; item, μιν, *ver.* 501; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Βεβήκει] Vide supra ad δ' 492.

Ver. 497 Εὖ ναιετάοντας] Vide supra ad β', 648.

Ver. 500 Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ] Hac quidem sententia nihil unquam fuit, ad commovendos affectus, neque excogitatum exquisitius, neque elegantius dictum.

Ibid. Γόον Ἕκτορα] *Al.* γόων Ἕκτορα. Quod utique pronunciabatur γῶν Ἕκτορα.

Ver. 501 Ἔφαντο] Plerique, ἔφαντ'. Pessime.

Ver. 503 Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν] Supra, *ver.* 341.

Ver. 504 Τεύχεα ποικίλα χαλκῷ] Virgil. *Versicoloribus armis. Aen.* X, 181.

Ver. 506 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος] *Qualis ubi abruptis fugit praesepia vinclis Tandem liber equus, campoque potitus aperto; Aut ille in pastus armentaque tendit equarum, Aut assuetus aquae perfundi flumine noto, Emicat arrectisque fremit cervicibus alte Luxurians, luduntque iubae per colla, per armos. Aen.* XI, 492. Pulcherrime uterque Poëta. Recte tamen hic observavit *Popius*, comparationem istam et aptiore *loco*, et ad *personam* convenientius, de *Paride Homerum*, quam de *Turno* instituisse *Virgilium*.

Ibid. Ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ] Ἀκοστῆσαι δὲ, τὸ πολυκριθῆσαι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἤγουν τὸ κριθιάσαι· ἀκοσταὶ γὰρ, αἱ κριθαί —. Ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαί φασι, τὸ σχεῖν ἄχος ἐν τῷ ἵστασθαι. Ἔνιοι δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχθος, ἢ μᾶλλον — ἄκος, τῇ στάσει καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. — Ἕτεροι τὸ ἀκολάστως διατεθῆναι (Schol. δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει·) — Ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι· — Τινὲς δὲ γράφουσιν, ἀγοστήσας, ὅ ἐστι, ῥυπανθείς. *Eustath.*

Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὡς ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἧ ὀάριζε γυναικί.
   Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσυμένον κατερύκω,
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
   Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus pulsans,
Consuetus lavari *in* pulchre fluente fluvio,
Superbiens; alte vero caput fert, circumque iubae
Humeros motantur: ipse autem pulchritudine *corporis* fretus,
Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:
Sic filius Priami Paris a Pergami arce
Armis collucens, tanquam sol, incedebat
Exultans: veloces autem *eum* pedes ferebant: statimque postea
Hectora nobilem invenit fratrem, quando iam erat
Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.
   Hunc prior allocutus est Alexander divina-forma-praeditus;
" Venerande frater, certe valde iam te etiam properantem detineo,
" Remorans, neque veni mature, ut iussisti.
   Hunc autem respondens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
" O bone, nemo tibi hominum, qui aequus-rerum-aestimator sit,

511 ῥίμφα δ' ἑ] MS. Posidonius legebat una voce ῥίμφαε. 521 δαιμόνιε] MS.

Ver. 510 Ὁ δὲ — Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει] De huiusmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, *suis* in *locis* elegantissima, et [ut ait *Demetrius Phalereus*] μεγαλοπρεπεῖ, vide supra ad β', 353 et 681; et ad γ', 211. Utique hoc in loco singulari id artificio dandum est, quod *rem ipsam*, δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει, quasi ob oculos ponat syntaxis ista infracta, ὁ δὲ — ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. Qua de re ita *Eustathius*: Σχῆμά ἐστι καινοπρεπὲς, ἐπὶ καινῷ ῥηθὲν καὶ αὐτὸ πράγματι. — Ὁ δὲ καινοπρεπῶς κἀνταῦθα σχηματίζων, — συναγλαϊζόμενος εἶον τῷ φραζομένῳ πράγματι. Quin et Motum insuper equi currentis celerrimum aptissime depingunt numeri isti dactylici, Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων.

Ver. 513 Ἐβεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 514 Ταχέες δὲ πόδες φέρον] *Barnesius* edidit, ταχέες δ' οἱ πόδες φέρον, *ut longe meliorem Lectionem*. Quod tamen *sententiae* nihil *addit*, *elegantiae* non paullum *detrahit*.

Ver. 517 Τὸν πρότερος προσέειπεν] Festinantem optime depingit oratio ista ἀσύνδετος.

Ibid. Θεοειδής] Vide supra ad β', 623.

Ver. 520 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 521 Δαιμόνιε] Vid. supra ad β', 190.

Ver.

Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε, καὶ ἐκ ἐθέλεις, τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκέω
Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχεσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπεράνιοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα ϛήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιές.

" Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.
" Sed ſponte remittiſque *animum*, et non vis *pugnare*: at meum cor
" Triſtatur in animo, quando de te probra audio
" A Troianis, qui ferunt multum laborem gratia tui.
" Sed eamus; haec autem poſtea componemus, ſi quando Iupiter
" Dederit, coeleſtibus diis ſempiternis
" Craterem ſtatuere liberum in aedibus,
" Quum Troia expulerimus bene-ocreatos Achivos.

523 μεθίης] MS. ſed ſuperſcr. ει. 527 αἰειγενέτῃσιν] Fl. A. I. R. 528 ϛήσεσθαι A. 2. 3. I.

Ver. 524 Ἄχνυται] Vide ſupta ad γ', 260.

Ver. 528 Κρητῆρα ϛήσασθαι] *Craterem baſi ſuppoſitae imponere.* Quam quidem *baſin* Veteres appellabant ὑποκρητήριον vel ὑποκρητηρίδιον, apud *Athenaeum, lib.* V, *cap.* 13: Item ἐπίϛατον, ut doctiſſime obſervavit *Edmundus Chiſhull* de *Inſcriptione Sigea*; *unde* (inquit) *phraſis illa Homerica,* κρατῆρα ϛῆσαι, *aut* καθιϛάναι, *quod et Latine* craterem ſtatuere *a Virgilio dictum. Caſaubonus*, in *Annotatis* ad locum *Athenaei* iam citatum, recte emendavit ὑποκρητηρίδιον, quod fuerat male ſcriptum ὑποκριτηρίδιον; ſed peſſime vertit, *cratercula parva.*

ΤΗΣ

Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Tunc uxor, quae-magnam-attulerat-dotem, obvia venit currens,
Andromache, filia magnanimi Eëtionis;
Eëtion, qui habitabat *in* Hypoplaco silvosa,
Thebe *in* Hypoplacia, Cilicibus viris imperans;
Cuius utique filia nupserat Hectori aere-armato:
Quae ipsi tunc occurrit, unaque famula ibat *cum* ipsa,
Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeo,
Hectoridem unicum, similem stellae pulchrae:
Atque hunc quidem Hector vocabat Scamandrium, at alii

402 Καμάνδριον] A. 2. 3. I.

Ver. 394 Ἔνθ' ἄλοχος, — ἅμα δ' ἀμφίπολος — Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ'] Pulchrius, et maiore cum affectu, *de improviso interveniens* narratur coniux, quam si *domi* eam invenisset. Virgil. *Ecce autem complexa pedes in limine coniux Haerebat, parvumque patri tendebat Iulum.* *Aen* II, 673.

Ver. 396 Ἠετίων, ὃς ἔναιεν] Ἠετίων non hic positum est pro Ἠετίωνος, figura, quam *Antiptosin* appellant, ineptissima, quaeque, siqua esset, iam Grammatica plane nulla esset: Sed Ἠετίων ὃς, *Eëtion qui*, eodem redit ac si dicas, Ὅς τις Ἠετίων, *Qui quidem Eëtion* etc. Similiter apud Latinos: Quum ait *Terentius*, *Populo ut placerent, quas fecisset fabulas*; constructio haec est; *Vt*, *quas fabulas fecisset*, *placerent populo*. Rursum, in isto *Virgilii*, *Aen*. I, 577. *Vrbem quam statuo*, *vestra est*; syntaxis est; *Quam urbem statuo*, *vestra est*. Item, *Ecl*. IV, 34. *Alter erit tum Tiphys*; *et altera, quae vehat Argo Delectos heroas*; Constructio est; *altera erit* (Argo,) *quae Argo vehat delectos heroas*. Et in isto, *Aen*. XI, 687: *Advenit*, *qui vestra dies muliebribus armis Verba redargueret*; vox, *dies*, non refertur ad, *advenit*; quae esset transpositio verborum non ferenda; Sed constructio est: *Qui dies vestra verba redargueret* [redargiturus erat, is iam] *advenit*. *Clark*. Recte ista disputata sunt: sed ita etiam mutanda erat interpunctio vulgata, et comma post Ἠετίων delendum in contextu. *Ern*.

Ibid. Ὑληέσσῃ] *Nemorosa*. *Aen*. III, 270.

Ver. 398 Χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad β', 1.

Ver. 400 Ἀταλάφρονα] *Al*. ἀταλόφρονα.

Ver. 401 Ἀγαπητὸν] MS. Lips. Scholia interpretantur μονογενῆ, ut Pseudodidymus. sic in *Luciani* Cataplo c. 10 Cel. *Gesnerus* παῖδα ἀγαπητὸν recte vertit *filium unicum*. quo sensu est etiam in sacris libris, ut Matth. III, 17. conf. XVII, 5. coll. Io. I, 14. et ep. LXX. Gen. XXII, 3. *Ern*.

Ver. 402 Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ'. οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ] Non dissimilis est sententia, *Iliad*. υ', 74: Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον. Vide ad α', 403; item β', 813: ξ', 291; et *Odyss*. κ', 305. Caeterum de *Astyanacte* et infra χ', 506: Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά. Qua de re *Plato* in *Cratylo*: Ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Euripides* similiter, *Hippol*. *ver*. 88: Ἄναξ, (θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών) Quin et ipsius etiam *Hectoris nomen* simili ratione confictum, mire asserit *Plato*. Vide supra ad α', 242.

Ver.

Ἀστυάνακτ᾽· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ᾽ ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ᾽ ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλη
Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
Ἀλλ᾽ ἄχε᾽. οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἤτοι γὰρ πατέρ᾽ ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ᾽ ἔκτανεν Ἠετίωνα,
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·

Astyanacta: solus enim tutabatur Ilium Hector.
Et ille quidem subrisit, intuens filium tacite:
Andromache vero ipsi prope astabat lacrymans,
Inque eius haesit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Animose, perdet te tua virtus, neque misereris
" Filiique infantis, et mei calamitosae, quae mox vidua
" Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
" Omnes simul *in te* impetu facto: mihi autem satius esset,
" A te destitutae, terram subire: Non enim amplius aliud
" Erit solatium, postquam tu mortem obieris,
" Sed moerores: neque mihi est pater, et veneranda mater.
" Etenim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
" Et urbem devastavit Cilicum bene-habitatam,
" Theben-portis-altam; interemitque Eëtionem,
" Neque ipsum spoliavit: subveritus enim fuit id animo:

406 ἐντ᾽ ἄρ᾽ οἱ] MS. nec repugnat versus. vjd. ad ά, 51. n. 9. 411 σεῦ ἁμαρτήσῃ] MS. in textu et Schol. 414 πάτερ᾽ ἐμὸν] MS. sed Schol. habet ἀμὸν et Herodiani sententias de eo affert. Fl. A. l. R. 417 σεβάσσατο γε θυμῷ] MS.

Ver. 404 Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν] Γλυκαίνει δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸ βρεφύλλιον τοῦ Ἕκτορος. Καὶ, τὸ ὅλον εἰπεῖν, εὖ πεποίηται ὁ Ἕκτωρ ἀπελθὼν τῆς μάχης· ἱλαρύνθη γὰρ οὕτω τῆς ποιήσεως ἡ σκυθρωπότης, καὶ ἀπονιψαμένη τοῦ λύθρου τῶν πιπτόντων, ταῖς ἐπεισοδίοις διεγέλασεν. *Eustath.*

Ver. 407 Δαιμόνιε] Vide supra ad β΄, 190.

Ibid. Φθίσει] De huius vocis prosodia, vide supra ad β΄, 43 et 833.

Ver. 410 Πάντες ἐφορμηθέντες] Neminem *unum* scilicet, praeter *Achillem*, timuit, ne *Andromache* quidem, ne *Hectorem* interficeret.

Ver. 414 et 423 Πατέρ᾽ ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς, — Πάντας γὰρ κατέπεφνε] Maximo cum artificio, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, nusquam non interseritur *Achilles*. Vide supra ad έ, 788.

Ver. 415 Εὖ ναιετάωσαν] Vide supra ad β΄, 648.

Ver. 417 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ] Virgil. *Arma, quibus laetatus, habe tua; teque parentum Manibus et cineri, siqua est ea cura, remitto. Aen.* X, 827.

Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἵ δε μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω·
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἄμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.

" Sed ipsum combussit cum armis artificiose-factis,
" Et tumulum-aggesta-terra super *eum* fecit: circum autem ulmos plantaverunt
" Nymphae Oreades, filiae Iovis Aegiochi.
" Qui porro mihi septem fratres erant domi,
" Hi quidem omnes uno migrarunt die ad orcum:
" Omnes enim interfecit pedibus-celer nobilis Achilles,
" Boves inter [*dum pascerent*] flexipedes, et candidas oves.
" Matrem autem, quae regnabat *in* Hypoplaco sylvosa,
" Hanc postquam utique huc duxisset cum caeteris opibus,
" Retro ille eam dimisit-liberatam, accepto infinito pretio:
" Patris autem in aedibus *eam* percussit Diana sagittis gaudens.
" Hector, at tu mihi es pater et veneranda mater,
" Et frater, tu etiam mihi floridus maritus;
" Sed age nunc miserere, et hic mane in turre,
" Ne puerum pupillum facias, viduamque uxorem:
" Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
" Ascensu facilis est urbs, et scandi potest murus.

418 ἔντεσιν] MS. 420 Ὀρεστιάδες] MS. 434 πόλις] MS. non habet in contextu: sed in Schol.

Ver. 418 Ἀλλ' ἄρα μιν] Non supervacaneum est istud, ἄρα. Eam enim fere vim habet, ac si latine dicas: *Sed eum utique*; vel, *ut par erat*; vel, *pro ea, quae ipsi fuit, religione*, etc.

Ver. 420 Αἰγιόχοιο] Vide supra ad ά, 402.

Ver. 422 Οἱ μὲν πάντες] *Barnesius* scribendum existimavit, Τοὶ μὲν πάντες. Sed perinde est.

Ver. 427 Ὅγε] Quam eleganter inserta sit haec vocula, vide supra ad γ', 409.

Ver. 433 Παρ' ἐρινεὸν] *Strabo, lib.* XIII, *p.* 893. Ὅ, τε Ἐρινεὸς, τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης. Ac si dicas, *caprificetum*.

Ver. 434 Ἄμβατός ἐστι πόλις] De vocis ἄμβατος, et similium prosodia, nodum plane in scirpo quaesivit Vir eruditus, *Phil. Labbe*. "*Quid enim causae*, "inquit, *afferri potest, cur* ἐργάτης, — "ἄμβατος, — *penultimam corripiant*: "ὁρατὸς vero, ἰατρὸς, πειρατὴς, θεατὴς, — "*eandem illam producant, cum perinde* "*a praeteritis in* αμαι *formentur?* — "*Fateor*

Τρὶς γὰρ τῇγ᾽ ἐλθόντες ἐπειρήσανθ᾽ οἱ ἄριςοι,
Ἀμφ᾽ Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
Ἠδ᾽ ἀμφ᾽ Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
Ἤπε τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴκε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεί, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

" Ter enim hac venientes periculum fecerunt fortiffimi,
" Aiaces duo, et percelebris Idomeneus,
" Et Atridae, et Tydei fortis filius:
" Sive quis ipfis dixit vaticiniorum peritus,
" Sive etiam ipforum animus impulit et iuffit.
Hanc autem viciffim allocutus eft ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Certe et mihi haec omnia curae funt, uxor: fed perquam vehementer
" Vereor Troianos et Troādas longa-peplorum-fyrmata-trahentes,
" Si, ignavus velut, eminus *ftans* devitem praelium:
" Neque *vero* me animus *ita* iubet, quoniam didici effe fortis
" Semper, et primos inter Troianos pugnare,
" Conans-vendicare patrifque magnam gloriam, et meam ipfius.
" Bene enim hoc fcio mente et animo;

438 ἤπε τέ σφιν] Fl. A. 1. *ibid.* θεοπροπίων] MS. 441 μάλλει] MS. 446 καὶ ἐμὸν] MS.

" *Fateor me in his Labyrinthis filum* " *Ariadnes aliquod faepe defideraffe.*" Profod. *pag.* 64, 65. Nodum (inquam) in fcirpo quaefivit vir eruditus. Nam ifta, δρατὸς, ἰατρὸς, πειρατής, θεατής, funt a verbis, quae (ad analogiam τοῦ, βοήσω, ἐβόησα, βεβόηκα) vocalem *longam* confervant, etiam in *futuris*, *praeteritis* et *aoriftis*; δρᾱσω, ἔωρᾱκα; ἰᾱσομαι, ἰᾱσάμην; πειρᾱσω, ἐπείρᾱσα, πεπείρᾱκα; θεᾱσομαι, ἐθεᾱσάμην, τεθέᾱμαι. At ἐργᾰτης, eft ab ἐργάζομαι, quod in *Praefenti* et *Imperfecto* fyllabam *brevem* (ad analogiam τοῦ πιέζω) *pofitione* habet *productam*; alias autem neceffario ubique corripitur, ut ἐργᾰσομαι, εἰργᾰσάμην. Vide fupra ad α', 67 *et* 140. Porro, qua analogia ex λῡω, λῡσω, λέλῠμαι, fit λῠσις, λυτὸς; ex κρῑνω, κέκριμαι, κρῐσις, κρῐτὸς; ex μαρτῡρομαι, μαρτῠροῦμαι, μάρτῠρος; ex φαίνω, φᾰσις, ἐμφᾰνής; eadem plane analogia, ex βαίνω, fit βᾰσις, ἄμβᾰτος, et fimilia. Vide fupra ad α', 514 *et* 338.

Ver. 436 Ἀμφ᾽ Αἴαντε δύω] Vide fupra ad γ', 146.

Ver. 439 Ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει] Verba praecedentia et fenfus defiderabant ἐπώτρυνε καὶ ἄνωγε. *Ern.*

Ver. 440 Κορυθαίολος] Vid. ad β', 816.

Ver. 443 Αἴκε, κακὸς ὥς] Qua ratione, κακὸς, hic ultimam producat; item, ἴδε, *ver.* 469; et τις, *ver.* 459, 462, 479; vide fupra ad α', 51.

Ver. 445 Αἰεὶ] Schol. MS. Lipf. min. ὁ Νικάνωρ ςίζει εἰς τὸ αἰεὶ, ἵνα μὴ τοῦ συνδέσμου ὑπερβατὸν γένηται. *Ern.*

Ver. 446 Ἀρνύμενος] Vide fupra ad γ', 260.

Ver. 447 Εὖ μὲν γὰρ] Refertur iftud, γὰρ, non ad id, quod iam ante erat dictum, fed ad id, quod eleganter reticetur. *Fortiter me geram*; *Non quod ne-*

Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας·
Καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις·
Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ὑπερείης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη·
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
Ἕκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος,
Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.

" Erit dies, quando pereat Ilios sacra,
" Et Priamus, et populus hastae-fraxineae-periti Priami.
" Sed non mihi Troianorum tantopere curae est dolor in posterum,
" Neque ipsius Hecubae, neque Priami regis,
" Neque fratrum, qui sane multique et fortes
" In pulvere ceciderint sub viris hostibus,
" Quantopere tui; quando aliquis Achivorum aere-loricatorum
" Lacrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens;
" Atque in Argo existens, sub alienae *imperio* telam texas,
" Atque aquam feras ex *fonte* Messeïde, aut Hyperea,
" Valde invita: duta autem incumbet necessitas.
" Et aliquando quis dixerit, conspicatus lacrymas-fundentem;
" Hectoris haec uxor, qui praestantissimus erat *in* pugnando
" Troianorum equûm-domitorum, quando Ilium circa-pugnabant.
" Sic aliquando quis dicet; tibique rursus novus erit dolor
" *Ex* desiderio talis mariti, ad depellendum servilem diem.
" Sed me mortuum aggesta terra obregar,
" Antequam tuumque clamorem, tuamque abreptionem audiero.

449 ἐυμελίω] Fl. A I. T. ἐυμμελίῳ] R. 456 ὑφαίνῃς] MS. sed superscr. οι. 461 ἀμφὶ μάχοντο] Fl. A. 1. I. 463 χήτει] MS. Fl. A. 1. 3. R. I. 464 κατὰ] abest a MS. 465 πρὶν δ' ἔτι] A. 2. 3. I.

scius sim nibil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem, etc. Vide supra ad ι, 22.

Ver. 448 Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν] Vide supra ad δ', 164.

Ver 449 Ἐϋμμελίω Πριάμοιο] Ita edidit *Barnesius* ex MSS. et ex δ', 165, supra. *Al.* ἐϋμμελίῳ.

Ver. 464 Τεθνειῶτα] Qua analogia ex βασιλῆος et βασιλῆα, factum est βασιλέως et βασιλέα; eadem analogia ex τεθνηότος fit τεθνεῶτος (inde, more Ionico, τεθνειῶτος:) ex μεμαότος, μεμαῶτος; ex Κρονίονος, κρονίωνος; et similia. Vide supra ad ά, 265; et ad β', 818.

Ibid. Χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, Πρίν] Virgil.

Ὣς εἰπὼν, ȣ̃ παιδὸς ὀρέξατο Φαίδιμ☉ Ἕκτωρ,
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθ☉ νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλ☉, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο Φαίδιμ☉ Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμεν☉ Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι·
Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίȣ ἶφι ἀνάσσειν.
Καί ποτέ τις εἴπησι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,

Sic fatus, ſuum filium porrectis-manibus-petiit illuſtris Hector:
Retro autem puer ad ſinum eleganter-cinctae nutricis
Inclinatus eſt clamans, patris chari aſpectum exhorreſcens,
Timens aeſque et criſtam ſetis-equinis horridam,
Horrendum a ſumma galea nutantem intuens;
Leniter vero arriſit paterque charus, et veneranda mater.
Tum ſtatim a capite galeam abſtulit illuſtris Hector,
Et hanc quidem depoſuit in terra collucentem:
Atque ille ſuum dilectum filium ut oſculatus fuerat, leviterque-agitarat manu,
Dixit precans Iovemque, caeteroſque deos,
« Iupiter, aliique dii, date et hunc fieri,
« Filium meum, ut et ego *ſum*, eximium inter Troianos,
« Ita viribuſque fortem, et Ilio potenter imperitare.
« Et olim quis dicat, Patre vero hic multo *eſt* fortior,

471 ἐκ δ' ἐγέλασε] MS. 475 ἄλλοισι] MS. edd. vett. bene. 477 καὶ] abeſt a MS. 478 ὧδε βίην ἀγαθόν τε] MS.

Virgil. *Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiſcat. Aen.* IV, 24.

Ver. 466 Ὣς εἰπὼν, ȣ̃ παιδὸς ὀρέξατο,— ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην] Vide ſupra ad *ver.* 404. Caeterum optime de hoc loco obſerva[illegible] *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρȣ [illegible]ως, Poëtam res verbis, ut grandes *grandibus*, ita et *tenuibus* tenues, pari fere pulchritudine depinxiſſe, et rem unamquamque ornamentis decoraſſe *propriis* et *ſuis*. Ἰσχνὸν δὲ [πλᾶσμά ἐστι,] τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχνωμένον· οἷόν ἐστι τȣ̃το. [ver. 466 — 469] Ὣς εἰπὼν, ȣ̃ παιδὸς ὀρέξατο, —. Ἂψ δ' ὁ πάϊς —, Χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱππιοχαίτην. §. 9. Vbi no[illegible]ndum χαλκόν τ' ἠδ' αὖ ſcriptum, [illegible] hodie legimus χαλκόν τε ἰδέ. Eu[illegible]us legit, χαλκόν τ' ἠδὲ λόφον.

Ver. 474 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν] Virgil. *Aſcanium fuſis circum complectitur armis, Summaque per galeam delibans oſcula fatur. Aen.* XII, 433.

Ver. 476 Δότε δὴ] Non ſupervacaneum eſt iſtud, δὴ, ſed eam fere vim habet, ac ſi latine dicas, *date quaeſo.*

Ver. 477 Ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα] *Diſce, puer, virtutem ex me, verumque laborem. Aen.* XII, 435.

Ver. 479 Καί ποτέ τις etc.] Scholion MS. Lipſ. καινοπρεπὴς ἡ σύνταξις. Nempe propter accuſativum ἀνιόντα. Enimvero ſaepe Homerus εἰπεῖν habet cum accuſativo. *καί ποτέ τις εἴπησι ἀνιόντα ἐκ πολέμȣ, et eum quis aliquando e bello redeuntem ſic laudet*, ſive, *de filio redeunte ſic dicat*: ſic placet etiam *Daweſio* Miſc. p. 147, 148. quem vid. *Ern.*

Ἐκ πολέμȣ ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
Μοῖραν δ' ὅτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, ȣδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰȣσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ

"Ex pugna redeuntem *conſpicatus*: referat autem ſpolia cruenta,
"Interfecto hoſte, gaudeatque animo mater.
Sic fatus, uxoris dilectae in manibus poſuit
Puerum ſuum; haec vero ipſum fragranti excepit ſinu,
Lacrymabundum ridens: Vir autem miſertus eſt intuitus,
Manuque ipſam demulſit, verbaque fecit, dixitque;
" O bona, ne mihi praeter-modum triſteris animo:
" Non enim quis me praeter fatum vir orco praemature-mittet.
" Fatum vero neminem arbitror, qui effugerit, eſſe hominum,
" Neque ignavum, neque vero fortem, poſtquam primum natus fuerit.
" Sed in domum profecta, tua ipſius opera cura,
" Telamque, columque; et ancillas iube
" Munus obire: bellum autem viris curae erit
" Omnibus, mihi vero praecipue, qui in Ilio nati ſunt.
Sic utique fatus, galeam ſuſtulit illuſtris Hector

480 αἰνι. όντα] Iunt. corrupte. 484 ἐλέαιρε] MS.

Ver. 486 Μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο] Τοῖς ἀφαιρȣμένοις τὰς λύπας διὰ τῆς γενναίας καὶ σεμνῆς παρηγορίας — ἔχοντας ἐν νῷ τὸ Ὁμηρικὸν τȣτο ἔπος, — Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ — *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll. Clark.* Imitatus eſt h. l. *Silius* III, 133. *Ominibus parce et lacrimis, fidiſſima coniux*, etc. add. Virgil. *Aen.* XII, 72. *Ern.*

Ver. 488 Μοῖραν δ' ὅτινά φημι] Ὁμήρȣ πάλιν ποιήσαντος, Μοῖραν δ' ὅτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, — ȣ, τε Δημοσθένης, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τȣ βίȣ θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὑτὸν καθείρξας τηρῇ. *Clem. Alexandrin. Strom.* VI. Virgil. *Inexorabile fatum. Georgic.* II, 491. *Ineluctabile tempus. Aen.* II, 324. *Ineluctabile fatum. Aen.* VIII, 334. *Irreparabile tempus. Aen.* X, 467.

Ibid. Πεφυγμένον] Contendit *Barneſius*, πεφευγμένον *ſcribendum*: — et ita τευκτὸς et φευκτός. Quod ſi verum eſſet, *ergo et compoſita*, (ut recte obſervavit Eruditus ſcriptor Anonymus,) ἄφυκτος, ἄτυκτος, εὔτυκτος, *apud omnes Auctores, apud quos occurrunt, et in omnibus eorum Editionibus, et quotieſcunque occurrunt, vitioſe erunt ſcripta. — Nimis hoc improvide Vir Clariſſimus.* Acta Eruditor. Lipſiae, ad *Februar.* 1712. Sed et occurrit praeteritum medium πέφυγα, indeque verbum poëticum πεφύγω.

Ver. 490 Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζ[illegible] πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει] Virgil. [illegible] *tibi,*

Ἱππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν·
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν·
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

Setis-equinis-comantem: uxor autem dilecta domum abiit
Respectans, uberes lacrymas effundens:
Statim autem deinde venit ad aedes habitantibus-commodas
Hectoris homicidae; invenitque intus multas
Ancillas; his vero luctum omnibus commovit,
Hae quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo:
Non enim eum amplius putabant reducem ex pugna
Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.
Neque vero Paris moram-trahebat in altis aedibus:
Sed is, postquam induit inclyta arma varia aere,
Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.
Vt vero cum stabulans equus, hordeo-pastus ad praesepe,

499 τῇσι] MS. bene. 500 γόων] MS. Fl. A. 1. R. *ibid.* ἐν οἴκῳ] A. 2. 3.

tibi, Divûm effigies et templa tueri: Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. Aen. VII, 443.

Ver. 495 Ἱππουριν· ἄλοχος] Qua ratione, Ἵππουριν, hic ultimam producat; item, μιν, *ver.* 501; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Βεβήκει] Vide supra ad δ' 492.

Ver. 497 Εὖ ναιετάοντας] Vide supra ad β', 648.

Ver. 500 Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ] Hac quidem sententia nihil unquam fuit, ad commovendos affectus, neque excogitatum exquisitius, neque elegantius dictum.

Ibid. Γόον Ἕκτορα] *Al.* γόων Ἕκτορα. Quod utique pronunciabatur γῶν Ἕκτορα.

Ver. 501 Ἔφαντο] Plerique, ἔφαντ'. Pessime.

Ver. 503 Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν] Supra, *ver.* 341.

Ver. 504 Τεύχεα ποικίλα χαλκῷ] Virgil. *Versicoloribus armis. Aen.* X, 181.

Ver. 506 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος] *Qualis ubi abruptis fugit praesepia vinclis Tandem liber equus, campoque potitus aperto; Aut ille in pastus armentaque tendit equarum, Aut assuetus aquae perfundi flumine noto, Emicat arrectisque fremit cervicibus alte Luxurians, luduntque iubae per colla, per armos. Aen.* XI, 492. Pulcherrime uterque Poëta. Recte tamen hic observavit *Popius*, comparationem istam et aptiore *loco*, et ad *personam* convenientius, de *Paride Homerum*, quam de *Turno* instituisse *Virgilium*.

Ibid. Ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ] Ἀκοστῆσαι δὲ, τὸ πολυκριθῆσαι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἤγουν τὸ κριθιάσαι· ἀκοσταὶ γὰρ, αἱ κριθαί —. Ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαί φασι, τὸ σχεῖν ἄχος ἐν τῷ ἵστασθαι. Ἔνιοι δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχθος, ἢ μᾶλλον — ἄκος, τῇ στάσει καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. — Ἕτεροι τὸ ἀκολάστως διατεθῆναι, (Schol. δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει) — Ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι — Τινὲς δὲ γράφουσιν, ἀγοστήσας, ὅ ἐστι, ῥυπανθείς. *Eustath.*

Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
  Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσυμένον κατερύκω,
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
  Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus pulsans,
Consuetus lavari *in* pulchre fluente fluvio,
Superbiens; alte vero caput fert, circumque iubae
Humeros motantur: ipse autem pulchritudine *corporis* fretus,
Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:
Sic filius Priami Paris a Pergami arce
Armis collucens, tanquam sol, incedebat
Exultans; veloces autem *eum* pedes ferebant; statimque postea
Hectora nobilem invenit fratrem, quando iam erat
Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.
  Hunc prior allocutus est Alexander divina-forma-praeditus;
« Venerande frater, certe valde iam te etiam properantem detineo,
« Remorans, neque veni mature, ut iussisti.
  Hunc autem respondens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
« O bone, nemo tibi hominum, qui aequus-rerum-aestimator sit,

511 ῥίμφα δ' ἑ] MS. Posidonius legebat una voce ῥίμφαε. 521 δαιμόνιε] MS.

Ver. 510 Ὁ δὲ — Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει] De huiusmodi Syntaxi ἀνακολούθῳ, *suis in locis* elegantissima, et [ut ait *Demetrius Phalereus*] μεγαλοπρεπεῖ, vide supra ad β', 353 et 681; et ad γ', 211. Utique hoc in loco singulari id artificio dandum est, quod *rem ipsam*, δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει, quasi ob oculos ponat syntaxis ista infracta, ὁ δὲ — ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. Qua de re ita *Eustathius*: Σχῆμά ἐστι καινοπρεπὲς, ἐπὶ καινῷ ῥηθὲν καὶ αὐτῷ πράγματι. — Ὁ δὲ καινοπρεπῶς κἀνταῦθα σχηματίζων, — συναγλαϊζόμενος οἷον τῷ φραζομένῳ πράγματι. Quin et Motum insuper equi currentis celerrimum aptissime depingunt numeri isti dactylici, Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων.

Ver. 513 Ἐβεβήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 514 Ταχέες δὲ πόδες φέρον] *Barnesius* edidit, ταχέες δ' οἱ πόδες φέρον, *ut longe meliorem Lectionem*. Quod tamen *sententiae* nihil *addit*, *elegantiae* non paullum *detrahit*.

Ver. 517 Τὸν πρότερος προσέειπεν] Festinantem optime depingit oratio ista ἀσύνδετος.

Ibid. Θεοειδής] Vide supra ad β', 623.

Ver. 520 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 521 Δαιμόνιε] Vid. supra ad β', 190.

Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσί.
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις, τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

" Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.
" Sed ſponte remittiſque *animum*, et non vis *pugnare*: at meum cor
" Triſtatur in animo, quando de te probra audio
" A Troianis, qui ferunt multum laborem gratia tui.
" Sed eamus; haec autem poſtea componemus, ſi quando Iupiter
" Dederit, coeleſtibus diis ſempiternis
" Craterem ſtatuere liberum in aedibus,
" Quum Troia expulerimus bene-ocreatos Achivos.

523 μεθίης] MS. ſed ſuperſcr. ει. 527 αἰειγενέτῃσιν] Fl. A. I. R. 528 στήσεσθαι A. 2. 3. I.

Ver. 524 Ἄχνυται] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 528 Κρητῆρα στήσασθαι] *Craterem baſi ſuppoſitae imponere.* Quam quidem *baſin* Veteres appellabant ὑποκρητήριον vel ὑποκρητηρίδιον, apud *Athenaeum, lib.* V, *cap.* 13: Item ἐπίστατον, ut doctiſſime obſervavit *Edmundus Chiſhull* de *Inſcriptione Sigea*; *unde* (inquit) *phraſis illa Homerica*, κρατῆρα στῆσαι, *aut* καθιστάναι, *quod et Latine* craterem ſtatuere *a Virgilio dictum. Caſaubonus*, in *Annotatis* ad locum *Athenaei* iam citatum, recte emendavit ὑποκρητηρίδιον, quod fuerat male ſcriptum ὑποκριτηρίδιον; ſed peſſime vertit, *cratercula parva.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η΄.

Ὑπόθεσις τῆς Η΄ ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἙΛΕΝΟΥ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος· καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης. Τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Ἄ Λ Λ Η.

ἝΚΤΩΡ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβουλεύσαντος Ἑλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς, τίς αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ἑλλήνων μονομαχῆσαι. Πολλῶν δὲ προαιρουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς ἀνθίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτοὺς κήρυκες καταπαύουσι, καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς. Ὅτε Ἕλληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἄλλως.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

ὯΣ εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσι

Haec fatus, portis erupit illustris Hector;
Cumque eo simul Alexander ivit frater: animo vero
Ambo ardebant bellare et pugnare.
Sicut autem Deus nautis desiderantibus dat
Ventum-secundum, postquam defatigati fuerint politis remis

5 ἐπεὶ] R.

Ver. 1 Ὡς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο] Virgil. *Haec ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens.* *Aen.* XII, 441.

Ver.

Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε. λῦντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

Pontum agitantes, laboreque membra foluta funt:
Sic utique hi Troianis defiderantibus apparuerunt.
Tunc interfecerunt, hic quidem [*Paris*] filium Areïthoi regis,
In Arna habitantem Meneſthium, quem claviger
Genuit Areïthous, et Philomedufa magnis-oculis:
Hector autem Eïoneum feriit hafta acuta
Ad cervicem fub galea aere-folida; folvitque membra.
Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,
Iphinoum feriit hafta, in afpera pugna,
Dexiadem, equas infilientem veloces,
In humero; hic autem ex equabus humi cecidit, folutaque funt membra.
Hos vero ut animadvertit Dea glaucis-oculis Minerva
Argivos perimentes in afpera pugna,
Defcendit de Olympi verticibus impetu facto
Ilium ad facram: huic autem obvius properabat Apollo,
Ex Pergamo confpicatus, Troianifque cupiebat victoriam,
Sibi invicem autem hi occurrerunt apud fagum.
Hanc prior allocutus eft rex, Iovis filius, Apollo;

6 ἐρέσσοντες] MS. fed fuperfcr. γρ. ἐλαύνοντες.

Ver. 9 Κορυνήτης] Vide infra ad *ver.* 141.

Ver. 10 Βοῶπις] Vide fupra ad ά, 551.

Ver. 11 Ὀξυόεντι] Vide fupra ad έ, 50.

Ver. 15 Ἵππων ἐπιάλμενον, — ἐξ ἵππων — πέσε] Nempe *in currum* confcendens, *e curru* cecidit.

Ver. 17 Γλαυκῶπις] Vide fupra ad ά, 206.

Ver. 19 Βῆ ῥα] Non vacat iftud, ῥα; fed eam fere vim habet, ac fi latine dicas, *ftatim, continuo, illico.*

Ibid. Ἀΐξασα] Vide fupra ad δ', 74.

Ver. 20 Ὤρνυτ'] Vide fupra ad β', 260.

Ver. 23 Τὴν πρότερος προσέειπεν] Feftinantem indicat conftructio ἀσύνδετος. Virg. Talibus *aggreditur* Venerem Saturnia dictis. *Aen.* IV, 92. *Clark.* Non effe talem vim huius ἀσυνδέτου fupra monuimus. *Ern.*

Ver.

Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
Ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὧδ' ἔστω, Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·

" Cur tu vero rursus concitata, o Iovis filia magni,
" Venisti ab Olympo, magnusque te affectus impulit?
" An ut iam Danais pugnae ancipitem victoriam
" Des? quandoquidem minime Troianorum pereuntium misereris.
" Sed si mihi quid obtemperaveris, quod certe multo satius esset,
" Nunc quidem cessare-faciamus bellum et pugnam
" Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem
" Illi invenerint: quandoquidem sic gratum est animo
" Vobis Deabus, evertere hanc urbem.
Hunc autem vicissim allocuta est dea caesiis-oculis Minerva;
" Ita sit, o eminus iaculans; eadem enim sentiens et ipsa
" Veni ab Olympo, ad Troianos et Achivos.
" Verum age, quomodo fert-animus praelium sedare virorum?
Hanc autem rursus allocutus est rex, Iovis filius, Apollo,
" Hectoris excitemus fortem animum equûm-domitoris,
" Si quem forte Danaorum provocabit, quocum solo solus
" Ex adverso pugnet in gravi pugna:

27 οὔτι] MS. 40 ἄντιον] MS.

Ver. 27 Ἀπολλυμένους] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 28 εἴ μοί τι πίθοιο] Schol. interl. MS. Lips. εἰ ἀντὶ τοῦ ἄγε. *Ern.*

Ver. 29 34 Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον, — τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ] Quod hic inter se collocutos Apollinem et Minervam finxit Poëta, id videlicet *pro sua prudentia* admonuit *Helenus*. Est enim *Minerva*, ἡ φρόνησις, *potior sententia*; Vide supra ad ά, 194. Hinc iam infra, *ver.* 44 et 53. Ἕλενος — σύνθετο θυμῷ βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε. — Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν.

Ver. 31 Εὕρωσιν ἐπεὶ ὣς] Qua ratione, εὕρωσιν, hic ultimam producat; item Διΐ, et μῆτιν, *ver.* 47; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 32 Ὑμῖν ἀθανάτῃσι] *Iunoni* et *Minervae*. *Barnesius*, in uno MS. repperit ἀθανάτοισι. Quo pacto et *Iupiter* quoque intelligetur.

Ver.

Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
  Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς·
Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων·
  Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

" Qui porro et *ipſi* indignati aere-ocreati Achivi
" Solum *aliquem* incitent pugnare cum Hectore nobili.
  Sic dixit: neque non-obſecuta eſt dea glaucis-oculis Minerva.
Horum autem Helenus, Priami carus filius, ſenſit animo
Conſilium, quod utique diis placuit conſultantibus:
Stetit itaque iuxta Hectorem profectus, et eum allocutus eſt;
  " Hector, fili Priami, Iovi conſilio par,
" Num mihi quid obſequeris? frater utique tibi ſum.
" Caeteros quidem ſedere fac Troianos et omnes Achivos:
" Ipſe autem provoca Achivorum quicunque fortiſſimus,
" *Vt* contra *te* pugnet in gravi pugna.
" Nondum enim tibi fatum mori et interitum attingere:
" Sic enim ego vocem audivi deorum immortalium.
  Sic dixit: Hector vero gaviſus eſt vehementer, ſermone audito:
Et in medium progreſſus, Troianorum coërcuit phalangas,
Media haſta prehenſa: illi autem reſederunt omnes.
Sed et Agamemnon ſedere-fecit-ocreatos Achivos:

44 παῖς φίλος] MS.

Ver. 45 Ἦ ῥα] Vide ſupra ad ά, 56; et ad έ, 858.

Ver. 47 Ἀτάλαντε] Vide ſupra ad β', 627.

Ver. 49 Κάθισον Τρῶας] Vide ſupra ad ά, 565: et ad β', 191.

Ver. 52 Οὐ γάρ πώ —— Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν] Exiſtimat *Euſtathius*, quem ſecutus eſt et *Popius*, de fortitudine Hectoris *diminuere* hanc orationem, eo, quod *ſciret* ſe iſto die non interiturum: Σμικρύνεταί πως ἐνταῦθα τὸ θάρσος καὶ ἡ ἀνδρία τοῦ Ἕκτορος· οὐ γὰρ ἁπλῶς εἰς μονομαχίαν ὁρμᾷ, ἀλλὰ πρότερον μαθὼν ὅτι οὔπω οἱ μοῖρα θανεῖν. Mihi *e contrario* videtur *Heleni* oratio, de *audita Deorum voce*, hoc ipſum velle; utique Hectorem, quae eſſet *nota* et *ſingularis* ipſius *Fortitudo*, victoriam ſine dubio reportaturum.

Ver. 55 Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλών] Virg. *Significatque manu, et magno ſimul incipit ore: Parcite iam, Rutuli, et vos tela inhibete, Latini.— Diſceſſere omnes medii, ſpatiumque dedere.* *Aen.* XII, 602.

Vtr.

Κάδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ,
Ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
  Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν·

Atque Minerva etiam et argenteum-arcum-gerens Apollo
Desederunt, avibus similes vulturibus,
Fago super alta patris Iovis Aegiochi,
Viris delectati: Horum utique ordines sedebant densi,
Scutis et galeis et hastis horrentes.
Qualis autem Zephyri funditur super pontum horror
Surgere iam inchoantis, nigrescitque pontus sub illo:
Tales quidem ordines sedebant Achivorumque Troianorumque
In campo: Hector autem inter utrosque locutus est;
« Audite me, Troiani, et bene ocreati Achivi,
« Ut dicam quae me animus in pectoribus iubet.
« Foedera quidem Saturnius in excelso-sedens non rata-fecit,
« Sed mala cogitans molitur utrisque;
« Donec vel vos Troiam bene-turritam ceperitis,
« Vel ipsi ad naves domiti fueritis pontum-transeuntes.
« Vobis quidem enim sunt viri fortissimi omnium Achivorum;

63 ἐπιφρὶξ] MS. 64 πόντον] MS. F. A. I. *ibid.* αὐτῇ] MS. 73 μὲν] Abest a MS.

Ver. 60 Αἰγιόχοιο] Vide supra ad α', 202.

Ver. 61 Ἀνδράσι τερπόμενοι] Schol. min. in MS. Lips. Ἀπὸ τούτου ὁ τοῦ Πλάτωνος ὁρισμὸς, παίγνιον θεοῦ ἄνθρωπός ἐστι. Locus Platonis nobilis est de Legg. VII. p. 803. C. *Ern.*

Ver. 62 Πεφρικυῖαι] Vide supra ad δ', 282; et ad β', 314.

Ver. 64 Ὀρνυμένοιο] Vide supra ad β', 260.

Ver. 69 Ὅρκια μὲν Κρονίδης] Quum *Paridis* et *Menelai* certamen singulare, irritum iam ante cecidisset, neque deditus fuisset, qui foedus primum fregisset *Pandarus*; ideoque in aperto esset, certamine rursus singulari nihil quicquam profecturos; sed eo iam omnino deventum, ut decernendum esset bello: praefari haec necessario oportebat *Hectorem*, ut intelligeretur certamen hoc non iam deinceps de *summo bello*, sed de Heroum ipsorum *gloria ac virtute* ineundum.

Ver. 72 Δαμείετε] *Iones*, qua analogia id raptim pronunciabant, πείθομεν, δάμεν, τράφεν, quod alii voce productiore πείθωμεν, ἐδάμησαν, ἐτράφησαν *etc.* eadem analogia et δαμείετε enunciabant id, quod alii δαμείητε.

Ver.

Τῶν νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ τανακήεϊ χαλκῷ,
Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρήν,
Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
Ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.

" Quorum nunc quemcunque animus *suus* mecum pugnare iubet,
" Huc prodeat ex omnibus, ut pugnet-ante-alios cum Hectore nobili.
" Sic vero aio, Iupiterque nobis testis adsit;
" Si quidem forte me ille occiderit protensam-cuspidem-habente hasta,
" Arma detracta ferat cavas ad naves,
" Corpus vero meum domum remittat, ut ignis me
" Troiani et Troianorum uxores participem-faciant mortuum.
" Sin ego illum interfecero, dederitque mihi gloriam Apollo,
" Arma detracta feram ad Ilium sacram,
" Et suspendam ad templum Apollinis longe-iaculantis;
" At cadaver ad naves bonis transtris-instructas remittam;
" Vt ei exsequias-faciant caput-comantes Achivi,
" Tumulumque ei aggerant ad latum Hellespontum:

82 προτὶ] MS. 86 χέωσιν] MS.

Ver. 76 Ἐπιμάρτυρος] Qua analogia ex ἐπιμαρτῦρομαι, quod literam ῡ necessario *producit*, deducatur ἐπιμάρτῠρος, quod eandem necessario *corripit*; neque in his, et similibus, Poëtarum ulla sit licentia; vide supra ad ά, 338.

Ver. 77 Εἰ μέν κεν ἐμὲ] Qua ratione, κεν, hic producatur; item ultima, in voce Ἀπόλλωνος, *ver.* 83; et νέκυν, *ver.* 84; itemque τις, *ver.* 87 *et* 91; vide supra ad ά, 51. n. 8. Porro, vocem τανακήεϊ, scribendam τανaήκεϊ contendit *Barnesius*: sed hoc in utramvis partem perparvi est momenti.

Ver. 82 *et* 83 Ποτὶ] *Al.* προτί.

Ver. 85 Καρηκομόωντες] Vide supra ad β', 11.

Ver. 86 Πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ] Stultissime hic Scholiastes: Πλατὺς κατὰ ἀντίφρασιν· στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. Quasi vero in huiusmodi locutione *Ironiae* locus esse posset! *Athenaeus* πλατὺν intelligere videtur ἁλμυρόν· Διαστέλλει καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος, *Lib.* II. *cap.* 4. Quem in locum, vide *Animadvers. Is. Casauboni*. Melius *Eustathius*; πλατὺν Ἑλλήσποντον, *Hellespontum qua parte latior est, sive in latitudinem se laxat*: Τὸ διεκπίπτον αὐτοῦ ἔξω πρὸς τῷ Αἰγαίῳ, — ἐκεῖνο πλατὺν Ἑλλήσποντον λέγει· ἐκεῖ γὰρ εἰς πλάτος ὁ τῆς Ἕλλης πόντος ἀνοίγεται. Haud tamen scio annon his omnibus simplicius sit, ut πλατὺν hic *Hellespontum* ideo dictum intelligamus, non quod is, cum aliis *Maribus* comparatus, non sit στενός; sed quod *inde*, quam *e Terra*, (id quod omnibus commune est maribus,) tumuli *multo magis e longinquo* se aperiret prospectus. *Clark*. Hoc quoque rem aestimanti e consuetudine loquendi, argutius est. Omne mare promiscue poëtis *longum* et *latum* dicitur. Et hic *ora* magis Hellespontiaca intelligitur, quae sane latissime patet. *Ern*.

Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος ὔποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ·
Ὤμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, ὐκέτ' Ἀχαιοί.
Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,

« Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
« *In* navi multis-transtris-instructa navigans super nigrum pontum;
« *Viri quidem hic tumulus iam defuncti,*
« *Quem olim fortissime-se-gerentem occidit illustris Hector.*
« Sic olim aliquis dicet; mea vero gloria nunquam peribit.
Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio;
Verebantur quidem renuere, timebant autem suscipere.
Tandem vero Menelaus surrexit, et inter *eos* dixit,
Iurgio probra-obiectans, graviterque ingemiscebat animo;
« Me miserum! iactatores, Achivae, non amplius Achivi;
« Certe iam dedecus haec erunt gravissime graviter,
« Si nullus Danaorum nunc Hectori obvius iverit.
« Atque vos quidem omnes aqua et terra fiatis,

89 τεθνειῶτος] MS. 98 εἶσι] R.

Ver. 89 Κατατεθνηῶτος] Et τεθνηότος, fit τεθνεῶτος, (vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464;) et inde, more Ionico, τεθνειῶτος et τεθνηῶτος. Caeterum *Cicero*, in fragmento libri qui est *secundus* de *gloria*; (ubi, notante *Gellio lib.* XV. *cap.* 6. memoria lapsus *Aiaci* id tribuit, quod erat dictum ab *Hectore*) hosce versiculos ita vertit: *Hic situs est vitae iampridem lumina linquens, Qui quondam Hectoreo perculsus concidit ense: Fabitur hoc aliquis? Mea semper gloria vivet.*

Ver. 92 Πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Virg. *Olli obstupuere silentes, Conversique oculos inter se atque ora tenebant. Aen.* XI, 120. *Quaeritur huic alius; nec quisquam ex agmine tanto Audet adire virum. Aen.* V, 378.

Ver. 93 Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι] Miras hic nescio quas collegit aut commentus est *Scholiastes* ineptias: Δεῖσαν, διὰ τὰς σπονδάς· ἢ περιμένοντες κέλευσιν· — ἢ ὑπὸ θεοῦ ἁρμῆσθαι αὐτὸν ὑπονοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νὺξ δ' ἤδη τελέθει — Τινὲς δὲ, δείσαντες τὸν Ἀγαμέμνονα. Quarum quidem excusationum, ultimam meminit et *Eustathius*. At sententia ipsa per se clara est admodum et perspicua: *Annuere timebant, quoniam fortissimum norant Hectorem; renuere verebantur, ne ipsi scilicet viderentur non fortes.*

Ver. 96 Ἀχαιΐδες, ὐκέτ' Ἀχαιοί] Virg. *O vere Phrygiae, neque enim Phryges. Aen.* IX, 617.

Ver. 97 Ἦ μὲν δὴ λώβη — Εἰ μή τις Δαναῶν] Virg. *Si* nemo *audet se credere pugnae. Teucrûm quondam fortissime, frustra Tantane tam patiens* nullo certamine *tolli Dona sines? Aen.* V, 383—390.

Ver. 99 Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε] Virg. *Quamvis ignis eris, quamvis aqua. Virgil. in Diris. Quae tibi terra velim, quae tibi fiet aqua. Propert. lib. II.*

Ver.

Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὕτως,
Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
Αὐτός τ' Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ὀυδέ τί σε χρὴ
Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ,
Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ

« Sedentes ibi singuli excordes, inglorii pariter:
« Adversus istum vero ego ipse armabor; verum superne
« Victoriae termini positi sunt in immortalibus diis.
Sic fatus, induebat arma pulchra.
Tunc utique tibi, Menelae, adstitisset vitae finis
Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat;
Nisi propere-exurgentes inhibuissent *te* reges Achivorum:
Ipseque Atrides, late-dominans Agamemnon,
Dextram prehendit manum, verbaque fecit, et compellavit;
« Insanis, Menelae Iovis-alumne: neque quicquam tibi opus est
« Hac dementia: contine vero *te*, dolens quamvis;
« Neque velis, prae contentionis-studio, te fortiori *cum* viro pugnare,
« Hectore Priamide, quem extimescunt et alii:
« Quin et Achilles huic pugna in gloriosa

100 ἥμενοι ἆυθ' ἕκαστοι] Fl. A. I. 103 κατεδύσετε] Fl. A. I. R.

Ver. 100 Ἀκλεὲς αὕτως] *Rem ingloriam!* Vel, *Id valde erit inglorium.* Sic supra ά, 142. ἐρέτας ἐπιτηδὲς. *Remigum quod sufficiat.* Nam durius paullo est, quod affert *Eustathius*: Τὸ ἀκλεὲς, εὐθεῖά ἐστι πληθυντικὴ, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς. — ὡς καὶ ἐν τῷ, ἐρέτας ἐπιτηδές· — τινὲς μέντοι ἐπίῤῥημα τοῦτό φασιν εἶναι. Equidem, si nomen plurale habendum erit, cum iis potius sentiam, (quos et memorat *Eustathius*,) qui ἀκλέες scribunt, quomodo et ἀγακλέες: Qua quidem forma scriptum videtur, *Odyss.* δ', 728, ἀκλέα.

Ver. 102 Πείρατ' ἔχονται] Εὐθεῖα ἑνικὴ τοῦ Πείρατα, οὐ τὸ Πείρας, ἀλλὰ τὸ Πεῖραρ. *Eustath.*

Ver. 103 Κατεδύσατο] *Al.* κατεδύσετο, et κατεδύσσετο. Vide supra ad β, 35; et ad ί, 109.

Ibid. Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 104 Ἔνθα κέ τοι] Virg. *Hic tibi mortis erant metae. Aen.* XII, 546. Notandum porro istud, κε, nequaquam hic supervacuum esse: *Tuum tibi* etc. Vide supra ad ά, 56; et ad β', 158.

Ver. 109 Ἀφραίνεις, Μενέλαε] Virg. *Infelix! quae tanta animum dementia cepit? Non vires alias — sentis? Cede deo. Aen.* V, 465.

Ver. 112 Πριαμίδῃ] Similiter et ἀθανάτοισι, *ver.* 102 et 130. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 113 Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε] Notandum quanto cum artificio in singulis libris, quaecunque res narretur, nusquam tamen non inseratur *Achilles*.

Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,

« Horret occurrere, qui te multo *est* fortior.
« Verum tu quidem nunc fede, profectus ad agmen fociorum:
« Huic autem duellatorem alium excitabunt Achivi.
« Licet intrepidusque fit, et etiamsi pugnae fit insatiabilis,
« Existimo eum libenter genu flexurum [*requieturum,*] si effugerit
« Ardenti ex bello, et gravi pugna.
Sic fatus flexit fratris praecordia heros,
Recta monens; ille autem paruit: Illius quidem postea
Laeti famuli ab humeris arma detraxerunt.
Nestor autem inter Argivos surrexit et dixit;
« O dii, profecto ingens luctus Achivam terram invadit:
« Certe valde ploraverit fenex equûm-agitator Peleus,

121 *αἴσημα*] A. 2. 3. I.

Ver. 114 Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι] *Non fine horrore aliquo occurrit.* De voce, ἔῤῥιγε, vide supra ad β', 314.

Ver. 115 Μὲν νῦν ἵζευ] Voculam, νῦν, quae olim ex multis exciderat, recte hic reposuit doctissimus *Henr. Stephanus.*

Ver. 117 Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος] Virg. *Bellum importunum, cives, cum gente Deorum Invictisque viris gerimus; qaos nulla fatigant Praelia, nec victi possunt absistere ferro. Aen.* XI, 305.

Ver. 118 Φημί μιν ἀσπασίως] Referunt hic ad πρόμον ἄλλον, ad heroem quisquis fit ille *Achivorum*, qui cum *Hectore* esset dimicaturus: quia scilicet eo spectet *tota* haec *Agamemnonis* oratio, ut *Hectorem* plane *invictum* dicat, adeoque *Menelaum* ab hoc certamine singulari deterreat. Confer *ver.* 173. 174. infra. Possint tamen haec et de *Hectore* intelligi: Quippe non modo *deterrendus* erat *Menelaus*, ne se ipse inquo certamini offerret; sed et *in spem inducendus*, exiturum aliquem qui et certamen continuo initet, atque etiam victoriam de *Hectore* reportatet.

Ibid. Ἀσπασίως] Vide supra ad α', 140.

Ibid. Γόνυ κάμψειν] Eadem phrasis occurrit, *Iliad.* τ', 72; eamque ita explicat *Porphyrius*: Οἱ φεύγοντες, τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον· Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου. ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quaest. Homeric.* 22. *Clark.* Recte Porphyrius, et sic capit etiam Pseudodidymus, et Glossa Cod. Lips. Frustra nonnulli interpretantur *gratias acturum diis. Ern.*

Ver. 120 Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν] *Haec ad persuadendum dixit*; vel, *His ei persuadere conatus est*; vel, *His persuasibiliter dixit*: — ὁ δ' ἐπείθετο, *atque ei persuasum est.*

Ver. 121 Παρειπών] Vide supra ad ζ', 62.

Ver. 125 Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων] Χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς· οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν. — καὶ τὸ, Ἦ κε μέγ'

οἰμώξειε

Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσει,
Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φὼς,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος·
Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,

" Praestans Myrmidonum consiliarius et concionator,
" Qui olim me interrogans valde laetabatur sua in domo,
" Omnium Achivorum inquirens genusque sobolemque:
" Quos nunc si metu-consternatos propter Hectorem omnes audierit;
" Saepe sane immortalibus suas manus attollet,
" Anima e membris ut-descendat intra domum Plutonis.
" Vtinam enim, o Iupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
" Essem iuvenis, sicut quando ad rapidum Celadontem pugnabant
" Congregati Pyliique et Arcades hastarum-usu-exercitati,
" Pheae ad muros, Iardanis circa fluenta:
" Inter illos autem Ereuthalion in acie-primus stabat, par-deo vir,
" Arma gerens humeris Areithoi regis,
" Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum
" Viri appellabant, eleganterque-cinctae mulieres,

126 Μυρμηδόνων] MS. 127 ποτὶ] T. 129 ἔκτερος] MS. *ibid.* ἀκοῦσαι] MS. Fl. A. I. quod praetulerim. In MS. superscr. ἀκούσοι.

οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς. πρὸς τὸ, Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. *Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.*

Ibid. Ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 131 Θυμὸν ἀπὸ μελέων] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item *κράτεϊ, ver.* 142; vide supra ά, 51. n. 8. *Barnesius* edidit, Θυμὸν ἀπαὶ μελέων. Sed nihil opus.

Ver. 132 Αἲ γὰρ, — Ἡβῷμ', ὡς ὅτ'] De sui laude ista senili *Nestoris*, vide infra ad *ver.* 157; item supra ad α, 249, 260; et ad β', 272. Notandum porro istud, γὰρ, non ad id quod proxime *praecessit*, sed ad id quod *reticetur* de suo pugnandi studio, elegantissime referri: Vide supra ad ί, 22.

Ver. 133 Ἡβῷμ' ὡς ὅτ' ἐπ'] Virg. *Non laudis amor, nec gloria cessit Pulsa metu; sed enim gelidus tardante senecta Sanguis hebet, frigentque effoetae in corpore vires. Si mihi, quae quondam fuerat, quaque improbus iste Exultat fidens, si nunc foret illa iuventa; Haud equidem. Aen.* V, 394. *O mihi praeteritos referat si Iupiter annos! Qualis eram, cum primum aciem Praeneste sub ipsa Stravi, scutorumque incendi victor acervos: Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi. Aen.* VIII, 560.

Ibid. Κελάδοντι μάχοντο, — Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν] Ἔνιοι δεῖν οἴονται γράφειν — Ἀκίδοντι μάχοντο, — Χάας πὰρ τείχεσσιν. — ὁ Κελάδοντι, οὐδὲ Φειᾶς. *Strab. lib.* VIII. *pag.* 535. *al.* 348.

Ver. 134 Ἐγχεσίμωροι] Vide supra ad δ', 242.

Ver. 136 Τοῖσι δ'] *Arcadibus.*

Οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας·
Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
Δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·

" Quoniam utique non arcu pugnabat, hastaque longa,
" Sed ferrea clava rumpebat phalangas:
" Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,
" Angusta in via, ubi utique non clava ei exitium
" Arcebat ferrea; ante enim Lycurgus occupans
" Hasta medium transfodit, isque supinus solo allisus est;
" Armisque intetfectum-spoliavit, quae ei dederat aereus Mats:
" Et ea quidem ipse postea gestabat in pugna Martis.
" At postquam Lycurgus in aedibus senuerat,
" Dedit utique Ereuthalioni, dilecto famulo, gestanda:
" Illius *igitur* hic arma ferens provocabat omnes fortissimos;
" Hi autem valde tremebant et timebant, neque quisquam sustinebat;

143 οὔτ'] MS. 147 ἔπειτα φόρει] MS. Fl. A. 1. R.

Ver. 141 Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ] Sicuti *Iones* κορύνη, ver. 141 *et* 143; et κορυνήτης. *ver.* 9 et 138; ita *Dores* enunciabant κορυνα. Δεξιτερᾷ κορύναν. *Theocrit. Idyll.* VII, 19 Τάν τοι ἔφα κορύναν. *ibid. ver.* 43. Δάφνιδι μὲν κορύναν. *Idyll.* IX, 23. ut adeo *Idyllium* istud 25*tum*, ubi legitur, χειροπληθῆ τε κορύνην, *ver.* 63. forte non sit *Theocriti*, sed recentioris cuiusdam Poëtae. Nam apud Veteres, ut syllabae istae *penultimae* non habeant certam pronunciandi rationem, admodum est rarum. *Clark.* Dawesius V. C. in Miscell. Crit. p. 101 hoc Idyllion ab homine graecae linguae rudi scriptum pronunciat. *Ern.*

Ibid. Κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας] Virgil. *Sternentes agmina clava.* *Aen.* X, 318.

Ver. 143 "Οθ'] Ita edidit *Barnesius.* ex Editt. quibusdam veteribus, et MS. Recte, credo; ut sit scilicet, ὅτι. *Stephanus* et Recentiores ediderant, ὅτ' quod est multo minus venustum. *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ibid. Οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον Χραῖσμε σιδηρείη] Virg. *Nihil illos Herculis arma, Nil validae iuvere manus.* *Aen.* X, 319.

Ver. 148 Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ'] Particula ista, δὲ, quam vim hoc in loco habeat, cum non intelligeret *Barnesius*; vertit id, *Dederatque*, quod erat vertendum, *Dedit utique.* Similis enim hic constructio est, Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δέ· ac supra, Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν — Τοῖσι δέ. Vide supra ad ά. 57. *Clark.* Non *utique*, sed potius *tum vero*, vel *tum.* *Ern.*

Ver. 150 Τοῦ] Tam *Areithoi*, quam *Lycurgi.* Parenthesi enim intercludendi sunt versus praecedentes *duodecim.* Vide infra ad *ver.* 157.

Ibid. Προκαλίζετο πάντας ἀρίστους] Post has voces, ex uno MS. versum istum, Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, ut *poene necessarium* interserit *Barnesius.* Sed nihil opus. Videtur enim ex *ver.* 40 *et* 51, irrepsisse.

Ver.

Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
Θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη·
Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν
Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
Ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·

" Verum me animus-impulit audax ut pugnatem,
" Confidentia sua; natu autem minimus eram omnium:
" Et pugnabam cum-eo ego, deditque mihi gloriam Minerva.
" Hunc utique procerissimum et fortissimum interfeci virum;
" Multus enim iacebat extensus hinc atque illinc.
" Vtinam sic *nunc* pubescerem, viresque mihi integrae essent!
" Ita cito haberet quicum-pugnaret expedite-pugnam-ciens Hector.
" Vestrum autem qui sunt fortissimi omnium Achivorum,
" Ne hi quidem alacriter parati-estis Hectori obviam ire.
Sic increpavit senex: Ac statim novem omnes surrexerunt.
Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon:
Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes;
Post hos autem Aiaces, strenuam induti fortitudinem.

154 δῶκε] MS. 162 πρῶτον] MS. sed superscr. ος.

Ver. 155 Τὸν δὴ] *Hunc utique.* Voculam, δὴ, si hoc in loco omiseris; plane sententiam perimis. Similis fere est vis particulae, ἄρ, *ver.* 140 *et* 169. *Clark.* *Hunc igitur.* Sic saepe. Nimis amat Clarkius illud suum *utique.* *Ern.*

Ver. 156 Πολλὸς] Δυνατὸς, θαυμαστὸς, μέγιστος· *Schol. ad Eurip. Hippol.* 1. Virgil. *Et late terram consternere tergo.* *Aen.* XII, 542.

Ver. 157 Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι] Senis personam mire condecet haec et *sui laudatio*, laudisque istius *iteratio*, et orationis *longitudo*, et *Parenthesis* ista, quae est *duodecim ipsorum* versuum (ab usque *ver.* 137, ad *ver.* 150) interclusio. Vide supra ad *ver.* 132, et 133; item ad ά, 249, 260; et ad β', 372.

Ver. 158 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 161 Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν] *Non pauciores quam novem.* Latine dicas, *novem ipsi:* Qua ratione dixit Cicero, *decem ipsos dies*, et, *annis octoginta ipsis.* Simili sententia dixit Homerus, *Iliad.* σ', 470. — ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, *viginti ipsi simul spirabant*; Et *ibid. ver.* 373 — τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν, *tripodas enim viginti ipsos uno eodem tempore fabrificabatur.* (Quem ad locum stultissime Scholiastes; περισσὸν, *inquit*, τὸ πάντας· cum e contrario, in *isto* sit *vocabulo* tota sententiae vis et venustas.) Item, *Odyss.* ι', 204, οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν, *Vinum in amphoris duodecim ipsis.* Vide infra ad κ', 560.

Ver. 164 Θοῦριν ἐπιειμένοι] Qua ratione θοῦριν, hic ultimam producat; item Εὔρυπυλος, *ver.* 167; et αὐτὸς, *ver.* 173; et τις, *ver.* 178; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν,
Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.

Post hos Idomeneus, et armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidae.
Post hos autem Eurypylus, Evaemonis praeclarus filius.
Surrexit porro Thoas Andraemonides, et nobilis Vlysses.
Omnes utique hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
Hos autem inter rursus dixit Gerenius eques Nestor;
« Sortibus nunc fortimini universi, cui sors obtigerit:
« Ille enim sane iuvabit bene-ocreatos Achivos:
« Quin etiam ipse suum animum iuvabit, si effugerit
« Ardenti ex bello et gravi pugna.
Sic dixit: Ii autem sortem signaverunt singuli,
Et iniecerunt galeae Agamemnonis Atridae.
Populi interim supplicabant, diisque manus attollebant,

166 ἀνδριφόντῃ] MS. ut alibi, superscr. tamen ει. 170 τοῖσι δ' αὖτις] MS. Fl. A. I. R. 171 πεπάλασθε] MS. ibid. λάχῃσι] MS. 174 πολέμου] Fl. A. I. R. 177 θεοῖς ἰδὲ] Fl. A. I.

Ver. 165 Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς] Pessime hic edidit *Barnesius*, Τοῖσιδ' ἐπ'; et *ver.* 163. Τῷδ' ἔπι· et *ver.* 164. *et* 167, Τοῖσιδ' ἔπ'. et *ver.* 170, Τοῖσδ' αὐτοῖς. Similiterque in locis aliis quamplurimis. Ac si ὅδε, et ὁ δὲ, non significarent diversa. Vide supra ad α', 57.

Ver. 166 Ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ibid. Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ] Vide supra ad β', 651.

Ver. 170 Τοῖς δ' αὐτοῖς] *Barnesii* MSS. duo, Τοῖς δ' αὖτις. Quae sane et ipsa lectio non mala. *Clark.* Sic et MS. Lips. nisi quod in τοῖς male adhaesit iota, ut in edd. vett. Ego αὖθις, praetulerim. Friget enim αὐτοῖς. *Ern.*

Ibid. Ἱππότα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 172 Οὗτος γὰρ — Καὶ δ' αὐτὸς] *Popius* istum, καὶ δ' αὐτὸς, non eundem illum intelligit, qui ad dimicandum sortitus fuisset; sed *alium* scilicet, quisquis *non* esset cum Hectore dimicaturus. Male admodum. Nam ista ratione, (praeterquam quod *Nestoris* non erat animos suorum debilitare,) dicendum fuerat, non, αἴ κε φύγῃσι, sed ὅς κε φύγῃσι. nec utique, ἐκ πολέμοιο, sed πόλεμον.

Ver. 175 Ἐσημήναντο] *Signis occultis notabant*, ut liquet ex *ver.* 183 *et* 198. *Clark.* Non puto hoc patere e locis illis. Suum quisque signum calculo suo inscripserat. Vbi exierat sors circumferebatur et ostendebatur cuique, ut suum signum agnosceret, cuius esset. *Ern.*

Ver. 177 Θεοῖσι δὲ] *Al.* θεοῖς ἰδέ. notante *H. Stephano.*

Ver.

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν,
Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τον ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε φαίδιμος Αἴας,
Ἤ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν παρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
Ὦ φίλοι, ἤ τοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγω πολεμήια τεύχεα δύω,
Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Σιγῇ ἐφ' ὑμέιων, ἵνα μὴ Τρῶες γε πύθωνται·
Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.

Sic autem quis dicebat, intuens in coelum latum:
" Iupiter patet, *da* autem Aiacem sortiri, aut Tydei filium,
" Aut ipsum regem divitis Mycenes.
Ita dicebant: Concutiebatque *sortes* Gerenius eques Nestor:
Exiliit autem fors e galea, quam utique volebant ipsi,
Aiacis: praeco autem ferens per coetum undiquaque,
Ostendit, orsus-a-dextra, omnibus principibus Graecorum.
Hi autem non agnoscentes, renuerunt singuli:
Sed cum ad illum pervenit *praeco*, fereos per coetum undiquaque,
Qui ipsam inscriptam galeae iniecerat illustris Aiax;
Porrexit quidem manum, et is imposuit prope-astans:
Agnovit autem sortis signum conspicatus, et gavisus est animo.
Hanc quidem ad pedem suum humi iecit, dixitque;
" O amici, sane sors *est* mea, gaudeoque et ipse
" Animitus; quoniam puto superaturum *me* Hectorem nobilem.
" Verum agite, dum ego bellica arma induo,
" Interim vos supplicate Iovi Saturnio regi,
" Tacite vobiscum, ut ne Troiani audiant:
" Vel etiam palam; quandoquidem neminem timemus prorsus.

183 φέρον] MS. ut mox v. 219. 188 χεῖρα] MS. 192 νικεσέμεν] MS. sed superscr. η. 195 Ἰ. μ. Τρῶες πεπύθωνται] Fl. A. I. idque praetulerim. Nam γε h. l. friget.

Ver. 185 Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες] Male haec vertuntur, non intellecto Graecismo. οὐ γινώσκων ἀπαναίνομαι est *nego me agnoscere*. Verte ergo: *Hi vero negabant se agnoscere* sc. suum signum, sive pro sua sorte. Eurip. Iphig. Aul. 1502. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι: et similiter alii. *Ern.*

Ver. 195 Γε πύθωνται] *Al.* πεπύθωνται.

Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
Οὐδέ τ' αἰδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε, μέγιστε,
Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
Ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε, μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

" Non enim quis me vi volens nolentem summovebit,
" Neque vero per imperitiam *meam*: quippe neque me rudem adeo
" Spero in Salamine natum educatumque fuisse.
Sic dixit: illi autem supplicabant Iovi Saturnio regi.
Sic autem quis dixit, intuens in coelum latum;
" Iupiter pater, qui inde-ab-Ida imperas, augustissime, maxime;
" Da ut victoriam Aiax et praeclaram gloriam referat;
" Quod si et Hectorem diligis, et curam geris eius,
" Aequalem ambobus vim et gloriam praebe.
Sic dixerunt: Aiax autem armabatur splendido aere.
Postquam vero omnia circa corpus induerat arma,
Concitus-ferebatur deinde, qualis ingens incedit Mars,
Qui it in bellum ad viros, quos Saturnius
Animum-rodentis contentionis vi commisit pugnare:
Talis utique Aiax progressus est ingens, murus Achivorum,
Subridens terribili vultu: infra autem pedibus
Incedebat, magnis-*passibus* gradiens, quassans praelongam hastam.

Ver. 198 Οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι] Virgil. *Non ita me genitor bellis assuetus Opheltes Argolicum terrorem inter Troiaeque labores Sublatum erudiit.* *Aen.* IX, 201.

Ver. 206 Νώροπι χαλκῷ] Vide supra ad β', 578.

Ver. 208 Οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης] Virgil. *Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes Bella movens immittit equos.* *Aen.* XII, 331.

Ver. 209 Κρονίων] De prosodia vocis, Κρονίων, Κρονίονος, Κρονίωνος, vide supra ad ά, 265 et 397.

Ver. 211 Τοῖος ἄρ'] Non vacat istud ἄρ', sed vim habet in connectenda sententia perquam elegantem: *Talis utique.*

Ver. 212 Μειδιόων βλοσυροῖσι — μακρὰ βιβὰς] Heroem torvo aspectu, proceris passibus ingredientem, pulcherrime ob oculos ponunt verius grandiloqui et tumentes. Vide supra ad γ', 363.

Ver.

Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠύτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

Hunc autem et Argivi valde laetabantur aſpicientes:
Troianis autem ſremor gravis ſubiit membra ſingulis;
Hectorique ipſi animus in praecordiis palpitabat:
Sed nequaquam iam poterat metu reſugere, neque regredi
Retro copiarum in turbam, quoniam provocarat ad certamen.
Aiax autem prope acceſſit, ferens ſcutum, inſtar turris,
Aereum, ſeptem-boum-pellibus-opertum, quod ei Tychius elaborarat fabri-
Coriariorum longe praeſtantiſſimus, in Hyla aedes habitans: (cans,
Qui ei fecerat ſcutum varium, ſeptem-bubulis-pellibus-munitum
Taurorum praepinguium, octavum autem ſuperinduxerat aes.

219 φέρον] MS. ut 183. 222 ἐποίησε] MS. recte.

Ver. 215 Τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον] Similiter infra: κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. κ, 95. Virgil. *Frigidus Arcadibus coit in praecordia ſanguis. Aen.* X, 552. De voce ὑπήλυθε, vide ſupra ad γ', 205

Ver. 216 Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν] Longe aliud eſt, θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν, aliud, κραδίη ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει, vel, τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα. Nempe *Troiani*, cum ad pugnam progredientem Aiacem cernerent, terrore perculſi erant plane, et conſternati: *Hector* autem, fortiſſimus omnium, etiam et *ipſe* commovebatur nonnihil, ac ſubtimebat. Sententiam tam luculentam, tam perſpicuam atque elegantem, *non intellexiſſe* M. Tullium Ciceronem, prorſus eſt incredibile. Mira tamen neſcio qua negligentia aut incuria, locum hunc ita reddidit: "*Videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate, cum depugnaturus eſſet cum Hectore; cuius, ut arma ſumpſit, ingreſſio laetitiam attulit ſociis, terrorem autem hoſtibus: Vt ipſum Hectorem, quemadmodum eſt apud Homerum TOTO PECTORE TREMENTEM, provocaſſe ad pugnam poeniteret.*" *Tuſc. diſput. Lib.* IV. §. 22. Sententiae Homericae venuſtatem recte accepit *Plutarchus*: Τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν διαφοράν; Τοῦ μὲν κινδυνεύοντος ἡ καρδία πηδᾷ ΜΟΝΟΝ, ὥσπερ παλαίειν νὴ Δί' ἢ σταδιοδρομεῖν μέλλοντος· τῶν δὲ θεωμένων ΤΡΕΜΕΙ καὶ πάλλεται τὸ σῶμα, δι' εὔνοιαν καὶ φόβον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. *De audiend. Poëtis.* Item *Dionyſ. Halicarnaſſeus*: Εὔδηλον, ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελὼν, τὸ μέτριον κατέλιπεν· — Οἱ μὲν ἄλλοι, καὶ ὁρῶντες ἔτρεμον· ὁ δ' ἐν τῷ κινδύνῳ καθεστὼς, ἀνδρεῖος ὢν, μόνον ἠγωνία. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 16

Ver. 219 Σάκος — Χάλκεον, ἑπταβόειον] Virgil. *Clypei ſeptemplicis orbes. Aen.* XII, 925.

Ver. 221 Ὕλῃ] Vide ſupra ad ε, 708.

Ver. 222 Ὅς οἱ ἐποίησεν] Qua ratione, ὅς, hic producatur; item τις, *ver.* 201; item ἔφαν, *ver.* 206; et Ἀχιλλῆα, *ver.* 228; et πολέες, *ver.* 232; vide ſupra ad ε, 51.

Ibid. Αἰόλον] *Mobile*: Vt mox: *ver.* 238. Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν Ἀζαλέην. Vide ſupra ad β', 816.

Ver-

Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Μήτι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε,
Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε·

Hoc ante pectus ferens Telamonius Aiax
Sterit valde Hectorem prope, minabundusque allocutus est;
" Hector, nunc sane manifesto scies cum-solo solus,
" Qualis etiam Danais principes intersint,
" Etiam praeter Achillem hostium-agmina perrumpentem, animo-leonino-
" Sed ille quidem in navibus recurvis pontum-transeuntibus (praeditum:
" Iacet iram-longam-fovens adversus Agamemnonem pastorem populorum:
" Nos autem sumus tales, qui tibi obviam-ire-possimus,
" Et multi: Sed ordire pugnam et certamen.
Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Aiax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
" Ne me, tanquam puerum imbecillem, tenta,
" Vel mulierem, quae nescit bellica opera.
" Atqui ego bene scio pugnasque, caedesque:

224 πρόσθεν] Fl. A. l. male. 230 ἀπομηνίνας] MS. 236 οἶδε] MS. Fl. A. l. R. recte.

Ver. 224 Τὸ πρόσθε στέρνοιο] Syllabae breves isto modo productae, et *clypei pondus* et *Aiacis laborem* pulchre depingunt. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 225 Στῆ ῥα] *Stetitque utique,* vel *stetit scilicet.* Nimirum non *supervacanea* est particula ῥα, sed *resumit* adnectitque id, quod erat supra dictum, *ver.* 219, Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε.

Ver. 228 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα] Notandum quanta cum arte, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, et hic et ubique, quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, semper tamen interponatur *Achilles.* Καὶ τοῦτο μὲν Ἀχιλλέως τὸ ἐγκώμιόν ἐστι. *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Porro vox Ἀχιλλῆα ultimam hic ea ratione producat, quae explicata est superius ab ά, 51. n. 9. Nam alioqui sequitur Accusativus ille analogiam Genitivi: Ἀχιλλέως, Ἀχιλλέᾱ; Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆᾰ: βασιλέως, βασιλέᾱ, βασιλῆος, βασιλῆᾰ. Vide supra ad ά, 265.

Ver. 230 Ἀπομηνίσας] Producitur penultima; quia non est ex μηνίζω, sed μηνίω. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 231 Ἀντιάσαιμεν] Corripitur antepenultima, quia non est ex ἀντιάω, sed ἀντιάζω. Vide supra ad ά, 67.

Ver, 232 Μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] Virgil. *Pugnas* incant, *et praelia* tenrent. *Aen.* XI, 902.

Ver. 233 Κορυθαίολος] Vide supra ad *ver.* 222; et ad β', 816.

Ver. 237 Ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας — Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ'] Ἵνα — θαῤῥῶν τάδε καὶ τὰ τούτων ἀδελφὰ φθέγγεσθαι δυνηθῇ, ὡς ἀληθῶς, ἀλλ' οὐ κατὰ κόμπον τινὰ — ἐγὼν

εὖ

Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριςερὰ νωμῆσαι βῶν
Ἀζαλέην, τό μοι ἐςὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
Οἶδα δ' ἐνὶ ςαδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ·
Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἵππων ὠκειάων.
Ἀλλ' ὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιῦτον ἐόντα,
Λάθρη ὀπιπ]εύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴ κε τύχοιμι·
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπ]αβόειον,
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Ἓξ δὲ διὰ π]ύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλυ ἠρήρειςο·

« Scio ad dextram, ſcio ad ſiniſtram motare ſcutum
« Aridum, ita ut poſſim indefeſſus bellare:
« Scio quoque in ſtataria *pugna*, ad ſaevi *ſonos* greſſum-componere Martis:
« Scio etiam, poſtquam inſiluerim *currum*, pugnam in equabus velocibus.
« Sed enim non te volo ferire, talem exiſtentem,
« Clanculum obſervans, ſed aperte, ſi aſſequi potuero.
Dixit, et vibratam emiſit praelongam haſtam,
Et percuſſit Aiacis ingens ſcutum ſeptem-bubulis-pellibus-munitum,
Extremum ad aes, quod octavum erat in illo.
Sex autem per plicaturas penetravit diſſecans haſta indomita:
In ſeptima vero pelle haeſit. Secundus viciſſim
Aiax nobiliſſimus emiſit praelongam haſtam,
Et feriit Priamidae clypeum undique aequalem.
Per clypeum quidem penetravit ſplendidum rapida haſta,
Et per thoracem affabre factum infixa eſt:

239 ταλαύρινον] Fl. A. I. 240. 241 In MS. Fl. A. I. verſus inverſo ordine ſunt: quamquam nil refert: tamen libri ſunt audiendi. ςαδίῳ] Fl. A. I. ἐπαΐξαι) MS. uti et gloſſa ſuperſcr. ὁρμῆσαι] Ald. 2. 3. I. idque vulgato melius. nec enim participium habet, unde pendeat. 250 πάντοσ' ἐΐσην] MS. ut alibi.

εὖ οἶδα μάχας etc. *Ariſtot. de Republ. lib.* IX.

Ibid. Μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε] Vide infra ad *ver.* 279.

Ver. 238 Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριςερά] Motus concitos, reciprocos, et celeritet agitatos, optime depingunt huius verſus Numeri. Vide ſupra ad γ', 363. Fuerunt qui hic, pro οἶδ' ἐπ' ἀριςερὰ, legerint ἠδ' ἐπ' ἀριςερά. Sed id multo languidius.

Ver. 241 Ἐπαΐξας] *Barneſius* in uno MS. repperit, ἐπαΐξαι. *Clark.* Vide Var. L.

Ver. 242 Ἀλλ' ὐ γὰρ] Refertur iſtud, γάρ, ad id, quod elegantius reticuit. *Sed accinge te ad pugnam: Non* enim etc. Vide ſupra ad ἕ, 22.

Ibid. Τοιῦτον ἐόντα] Hoſtem videlicet honeſtum et generoſum: Cui δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε, καὶ πινυτήν· *ver.* 288.

Ver. 250 Πριαμίδαο] Similiter *ver.* 258, Πριαμίδης. Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 251 Διὰ μὲν ἀσπίδος] Vide ſupra ad γ', 357 et 363.

Ver.

Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπρεσιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,

E regione autem iuxta ile discidit tunicam
Hasta: Ille vero inclinatus est, et evitavit mortem nigram.
Itaque eductis longis hastis cominus simul ambo
Congressi sunt, leonibus similes cruda-vorantibus,
Vel suibus apris, quorum utique robur non imbecille.
Priamides quidem postea medium scutum feriit hasta;
Neque rupit aes, reflexa est autem ei cuspis.
Aiax autem clypeum punctim feriit insiliens, et penitus
Transivit hasta; conturbavit autem illum irruentem:
Et caesim super cervicem venit: ater autem subsiliit sanguis.
Verum ne sic quidem cessavit a pugna expedite-pugnam-ciens Hector;
Sed retrocedens lapidem prehendit manu robusta,
Iacentem in campo, nigrum, asperumque, magnumque:
Eo percussit Aiacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus munitum,
Medium ad umbonem; circumsonuitque aes.
Secundus autem Aiax, multo maiore lapide sublato,
Misit contortum, adhibuitque-connixus vires immensas:
Perfregit autem clypeum, percussum molari-veluti saxo;
Laesitque ei genua: is autem supinus extensus est,

257 κάπροισι] MS. edd. vett. recte. 259 ἔῤῥηξε] edd. vett. male. *ibid.* ἀνεγνάμφθη] MS. 267 περιήχησε] MS. edd. vett. bene. ἐνείρας] MS.

Ver. 253 Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 255 Τώ δ' ἐκσπασσαμένω] Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut mihi quidem videtur. Nam σπάω, ἔσπασα, penultimam corripiunt. Scripserant alii, ἐκσπασαμένω.

Ver. 258 Οὔτασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 261 Ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 205.

Ibid. Μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818.

Ver. 263 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 265 Τρηχὺν] Vide supra ad ϛ, 308.

Ver.

Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

Scuto inhaerens; sed eum statim erexit Apollo.
Iamque ensibus cominus vulnerassent *se invicem*,
Nisi praecones, Iovis nuncii atque hominum,
Advenissent, alter Troianorum, alter Achivorum aere loricatorum,
Talthybiusque et Idaeus, prudentes ambo.
Medii autem inter-utrosque sceptra tenuerunt: dixitque sermonem
Praeco Idaeus, prudentium consiliorum peritus:
" Ne amplius, filii dilecti, bellate, neque pugnate;
" Ambos enim vos diligit nubes-cogens Iupiter:
" Ambo autem *estis* armis-acerrimi: quod quidem et scimus omnes.
" Nox vero iam adest; bonum etiam nocti parere.
Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Aiax;
" Idaee, Hectorem haec iubete loqui;

284 Ἕκτορι] MS. A. 2. 3. I. *ibid.* κέλευε] Fl. A. I. R.

Ver. 274 Κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι] Vide supra ad ά, 333.

Ver. 277 Μέσσω] Ita accepit *Eustathius*, Μέσοι ἀμφοτέρων κήρυκες. Atque ita edidit *Stephanus*. In editione tamen *Eustathiana*, quam hic secutus est *Barnesius* aliique, scriptum est Μέσσῳ.

Ver. 279 Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε] Virgil. *Ne, pueri, ne tanta animis assuescite bella. Aen.* VI, 832. De versus proxime sequentis, *Neu patriae validas in viscera vertite vires*, κακοφωνίᾳ, vide supra ad γ', 363.

Ibid. Πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον] Virgil. *Pugnas ineant, et* praelia *tentent. Aen.* XI, 912. "*Quum — ista multa et continua nomina nihil plus demonstrent quam praelium, huius tamen rei varia facies delectabiliter, ac decore multis variisque verbis depicta est. Neque non illa quoque — una in duobus verbis sententia cum egregia ratione repetita est,* — πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθε, [*Al.* μάχεσθον] *In quo versu non oportet videri alterum verbum, idem quod superius significans, supplendi numeri causa extrinsecus additum et consarcinatum; Est enim hoc inane admodum et futile: Sed quum in iuvenibus gloriae studio flagrantibus pervicaciam ferociamque et cupidinem pugnae, leniter tamen ac placide, obiurgaret; atrocitatem rei, et culpam perseverandi, hic idem dicendo alio atque alio verbo auxit inculcavitque; duplexque eadem compellatio admonitionem facit instantiorem.*" Gell. lib. XIII. cap. 23. Vide supra ad *ver.* 232.

Ver. 280 Νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 284 Ἕκτορα — κελεύετε] Ἕκτορι quod MS. L. et vett. edd. aliquot habent, etiam Eustathius in Commentario habet. In hac lectione sensus est: *Iubete praeconem haec dicere Hectori.* Κέλευε autem

peperit

Αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
Καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος,
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην·
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
Ὡς σύ τ' εὐφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω.
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ἤ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

« Ipſe enim ad pugnam provocavit fortiſſimos quoſque:
« Incipiat, ac ego omnino parebo, ſi quidem ille paruerit.
 Hunc autem viciſſim allocutus eſt ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
« Aiax, quandoquidem tibi dedit deus magnitudinemque vimque,
« Et prudentiam, haſta autem Achivorum longe praeſtantiſſimus es;
« Nunc quidem ceſſemus a pugna et certamine
« Hodie; poſthac rurſum pugnabimus, donec fatum
« Nos dirimat, det autem alterutri victoriam.
« Nox vero iam eſt; bonum etiam nocti parere:
« Vt tuque laetos facias omnes ad naves Achivos,
« Tuoſque maxime amicos, et ſocios, qui tibi ſunt:
« At ego per urbem magnam Priami regis
« Troianos laetos faciam et Troianas longa-peplorum ſyrmata-trahentes,
« Quae utique pro me ſupplicantes divinum ingredientur templum.
« Dona autem age mutuo inclyta demus ambo,
« Vt quis ſic dicat Achivorumque Troianorumque:
« Profecto pugnabant per contentionem animum-rodentem,
« Et iterum in amicitia diſceſſere conciliati,

290 μὲν] abeſt MS. Fl. A. 1. 294 εὐφρήνῃς] MS. Fl. R. Ald. 1. ut mox v. 297. 297 Τρωϊάδας] MS. Fl. A. 1. R. Τρῳάδας] ceterae edd. Si illud probetur, ut triſyllabum legendum eſt, ut alibi. nec opus eſt iota ſub ω ſcribi. 302 ἀριθμήσαντε] vitioſe. Gloſſa adſcr. φιλιωθέντε.

peperit Ἰδαῖε. Sed Idaeus populi nomine locutus erat in numero plurali: et κελεύετε refertur ad populum, cuius nomine locutus eſt Idaeus. *Ern.*

Ver. 292 Διακρίν] Vide ſupra ad ε, 309.

Ver. 298 Θεῖον δύσονται ἀγῶνα] Ἀγῶνα λέγει μὲν τὸν τόπον· λείγναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα, (*Odyſſ*. θ, 260.) —Θεῖον ἐν ἀγῶνα νῦν, τὸ ἱερὸν εἶπε, καὶ τὸν ναὸν ἤτοι θεῖον τόπον ὄντα, ἢ θεῖον ἄθροισμα περιέχοντα· διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἀνατίθεσθαι ἐν αὐτῷ ἀγάλματα. *Porphyr. Quaeſt. Homeric.* 20.

Ver. 299 Δῶρα δ' ἄγ'] *Al.* Δῶρα δέ, γ', notante *Euſtathio*.

Ver.

Ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,

Sic utique locutus dedit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Cum vaginaque offerens et scite-facto balteo:
Aiax vero cingulum dedit puniceo-colore splendidum.
Hi itaque digressi, alter quidem ad populum Achivorum
Ibat, alter vero ad Troianorum multitudinem vadebat: Hi autem gavisi sunt,
Vt viderunt vivumque et incolumem venientem,
Aiacis elapsum fortitudinem et manus invictas:
Et deduxerunt ad urbem, desperantes salvum esse.
Aiacem vero ex-altera-parte bene-ocreati Achivi
Ad Agamemnonem nobilem deduxerunt laetum victoria.
Hi autem cum iam in tentoriis Atridae essent,
Horum causa bovem sacrificavit Rex virorum Agamemnon
Marem, quinquennem, praepotenti Saturnio:
Huic pellem-detraxerunt, et curarunt, et ipsum dissecuerunt totim,

303 δῶκεν] Fl. A. I. 304 σὺν κουλεῷ] Fl. A. I. quod ferri potest, si contracte legatur cetera verbi pars. *ibid.* ἐϋδμήτῳ] Fl. A. I. R. ἐυτμήτῳ] MS. A. 2. 3. I. 306 διακριθέντε] MS. 310 ποτὶ] T. *ibid.* ἀελπτέοντες] MS. v. not. 316 διέχευσαν] MS.

Ver. 303 Ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος] Virgil. *Sic ait illacrymans: humero simul exuit ensem Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon Gnossius, atque habilem vagina aptarat eburna. Aen.* XI, 303.

Ver. 304 Ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. *Vulg.* ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι. Veri eo similior hoc in loco *Barnesii* emendatio, quod eadem in voce infra, *Iliad* ψ', 825, varient et *Codices*. *Clark*. vid. Var. Lect.

Ver. 310 Προτὶ] *Al.* ποτί.

Ibid. Ἀέλποντες σόον εἶναι] *Prae laetitia vix credentes verum id esse, quod viderent*: Vt recte notavit *Domina Dacier*. Nonnulli hic olim legerunt, ἀελπέοντες notante *Eustathio*. *Clark*. Eustathius simpliciter dicit, repetens verba poëtae, καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπέοντες, ἢ ἀέλποντες σόον εἶναι. Sed, quamquam etiam apud Hesych. est ἀελπέοντες, quod ex h. l. ductum videri possit, et ἀελπέων ap. Suidam: tamen veram lectionem et apud Hesychium ἀελπτέοντες esse puto cum Heinsio, Iensio, Cel. Alberto, et Homeri quoque hanc veram lectionem credo, quam MS. Lips. habet in textu et in Scholiis. Ea est vox Ionica, Herodoto etiam vsurpata. Ἀελπέω vix credo ferre analogiam.

Ver. 313 Οἱ δ' ὅτε —, Τοῖσι δὲ] Qua ratione posterius istud δὲ non sit supervacaneum, vide supra ad ά, 57.

Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν·
Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθον.
Τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς

Et in-frusta-parva-conciderunt scite, et transfixerunt verubus,
Et assarunt accurate, detraxeruntque omnia.
Caeterum ubi cessassent ab opere, apparassentque convivium,
Epulati sunt, neque quicquam animus indiguit epuli aequalis.
Tergo vero Aiacem perpetuo honoravit
Heros Atrides, late dominans Agamemnon.
Ac postquam potus et cibi appetentiam exemissent,
His senex primus-omnium texere coepit consilium
Nestor, cuius et antea optimum apparuerat consilium:
Qui ipsis prudens concionatus est et dixit;
« Atridaque et caeteri principes Achivorum;
« Multi quidem mortui sunt comantes Achivi,
« Quorum nunc sanguinem atrum, circa pulchre fluentem Scamandrum,
« Diffudit acer Mars, animaeque ad orcum descenderunt
« Itaque te oportet pugnam quidem prima luce intermittere Achivorum,
« Nos vero congregati curribus-advehemus huc cadavera

321 νώτοισι] MS. edd. vett. bene. 326 οὗ σφιν] MS. edd. vett. ut supra. *ibid.* εὖ] Fl. A. 1. R. 327 ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιῶν] MS. v. 385.

Ver. 320 Δαιτὸς ἐΐσης] Vide supra ad ά, 468.

Ver. 321 Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι] *Vescitur Aeneas — Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.* *Aen.* VIII, 182. *Al.* Νώτοισι δ' Αἴαντα. Quod perinde est: Vide ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Immo quod verum est.

Ver. 322 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Virgil. *Postquam exempta fames, et amor compressus edendi.* *Aen.* VIII, 184.

Ver. 325 Ἀρίστη φαίνετο βουλή] Vide supra ad β', 5.

Ver. 328 Πολλοὶ γὰρ] Refertur istud γὰρ, ad id quod elegantius reticuit: *Audite me de induciis iam paciscendis;* NAM *multi* etc. Vide supra ad ί, 22. *Clark.* Durior hic est ista ratio. Immo in his verbis est id, e quo post v. 329. docet inducias esse faciendas. Rectius hic τὸ γὰρ abundare, aut pro μὲν positum dicemus. *Ern.*

Ver. 329 Αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον] Virgil. *Et Tybrim multo spumantem sanguine cerno.* *Aen.* VI, 87. *Recalent nostro Tyberina fluenta Sanguine adhuc, campique ingentes ossibus albent.* *Aen.* XII, 35.

Ver. 332 Κυκλήσομεν] *Eustath.* ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν· — πρῶτον ἐν ἔρει, Ἁμαξάων

Βȣσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτȣ̀ς
Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀςέα παισὶν ἕκαςος
Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
Ἄκριτον ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
Πύργȣς ὑψηλȣ̀ς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
Ἥ χ' ἵππȣς καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐȣ̂σα,
Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.

« Bobus et mulis; ac comburemus ea
« Prope a navibus, ut offa filiis quisque
« Domum ferat, quando revertamur in patriam terram:
« Tumulum autem circa pyram unum aggesta-terra faciamus egressi,
« Omnibus communem in campo: iuxta autem ipsum aedificemus cito
« Turres altas, propugnaculum naviumque et *nostrûm* ipsorum.
« In ipsis autem portas faciamus bene coagmentatas,
« Vt per ipsas equestris via sit:
« Exterius autem profundam fodiamus prope fossam,
« Quae equos et viros prohibeat circum-ducta,
« Ne quando ingravescat bellum Troianorum superborum.
Ita dixit: Omnes autem approbarunt principes.

333 κατακείομεν] MS. R. 334 ἀπόπρο] A. 2. I. 335 ὅτ' ἂν] R. 337 ἐκ πεδίȣ] MS. Fl. A. I. In MS adscr. ἔξω τῆς πεδιάδος. Verum puto. v. *Clarkium* ad 436. 339 εὖ] abest Fl. A. 1. 342 ἵππον] MS. Fl. A. I. placet prae vulgato.

ζάων ἐπάειραν, *ver.* 426. *Al.* ἐν κύκλῳ συνελάσομεν.

Ver. 333 Κατακήομεν αὐτȣ̀ς] Vide infra ad *ver.* 428, *et* 430. Caeterum *Eustathius*, quanquam hanc lectionem probat, tamen apud Veterum plerosque scriptum testatur κατακείομεν. *Clark.* Quod est etiam in Ms. L. Ceterum post futurum (κυκλώσομεν) poni praesentia pro futuris, κατακήομεν, χεύομεν, δείμομεν, sequente denique rursus futuro, ποιήσομεν, aliis quoque Homeri locis observatur. *Ern.*

Ver. 334 Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν] *Ante naves, parvo interiecto intervallo.*

Ver. 336 Ἐξαγαγόντες] Vide supra ad ζ', 252.

Ver. 337 Ἄκριτον] De κρίνω, κριτὸς, ἄκριτος, vide supra ad ά, 309 et 314.

Ibid. Ἐν πεδίῳ] *Al.* ἐκ πεδίȣ. Sicuti infra, *ver.* 436 *Clark.* Vid. V. L.

Ibid. Ποτὶ] *Al.* προτί. Quod perinde est.

Ver. 338 Εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν] Recte hic annotat *Popius*, (itemque *Domina Dacier*, ad θ', 177,) castris munitis ante ultimum hunc annum nihil opus fuisse Graecis. Quippe, dum *Achilles* adesset, Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων Οἴχνεσκον, κείνȣ γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος. ί, 789. absente autem *Achille*, Agamemnon μάλα πολλὰ πονήσατο —. Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος —. ί, 348.

Ver. 339 Εὖ] *Al.* ἔπτ'· notante *Eustathio.*

Ver. 340 Ἱππηλασίη] *Al.* ἱππηλατίη.

Ver. 343 Μήποτ' ἐπιβρίσῃ] *Futura* et *Aoristi* Verborum in ίζω, corripiuntur, quia etiam in *Praesenti* vocalem habent non *natura*, sed *positione tantum* productam. At βρίθω Iota habet *natura* longam.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίῳ ἐν πόλει ἄκρῃ,
Δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῷ
Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἤ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·

Troianorum item concio facta est Ilii in arce summa,
Trepida, turbulenta, ad Priami fores:
His autem Antenor prudens incepit concionari;
" Audite me, Troiani, et Dardani, et Socii,
" Vt dicam quae me animus in pectoribus iubet.
" Eia agite, Argivam Helenam et opes cum ipsa
" Reddamus Atridis abducendas: nunc autem foedetibus fidis
" Violatis pngnamus: quare nihil utile nobis
" Autumo effectum-iri, nisi fecerimus ita.
Ille quidem sic locutus resedit: Iis autem surrexit
Nobilis Alexander, Helenae maritus pulchrae-comas:
Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est;
" Antenor, tu quidem non iam mihi grata haec dicis:
" Nosti et aliam sententiam meliorem hac excogirare:

347 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. si vera est haec librorum omnium lectio, pronuncianda est τοῖσιδ δ' Ἀντ.

Ver. 347 — 354 Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν — τοῖσι δ' ἀνέστη Δῖος Ἀλέξανδρος] *Horatius, Lib.* I. *epist.* 2. *v.* 9; *Antenor censet belli praecidere causam. Quid Paris? ut salvus regnet vivatque beatus, Cogi posse negat.* Nempe, ut reddita *Helena* belli causam praecideret, id vero a *Paride* ne ea quidem impetrari mercede potuit, etiam ut salvus deinceps et beatus regnaret. *Sententia,* perspicua admodum, et luculenta. *Verba* autem cum apud *Horatium* paullo essent impeditiora, eleganter isto modo emendavit *Bentleius*: *Antenor censet belli praecidere causam: Quod Paris, ut salvus regnet vivatque beatus, Cogi posse negat.*

Ver. 353 Ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε] Vocabulorum, ἵνα μὴ, vis huiusmodi est: *Nihil video, cuius rei spe adduci possimus, QVOMINVS Helenam reddamus.* Porro qua ratione, ἵνα, hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρος. *ver.* 355; et ἀμειβόμενος, *ver.* 356. et ἀντικρὺ, *ver.* 362. vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 355 Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο] Τὸν Ἀλέξανδρον Ὅμηρος Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο, μηδὲν ἔχοντα πρὸς δόξαν ἄλλο, σεμνύνων, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὀνομάζει πολλάκις. *Plutarch. in Galba.*

Ver. 358 Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος ἀνθρωπικώτερον. — οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα. *Plutarch.* παραγγέλμ. πολιτικά.

Ver.

Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἤ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν, ὡς τοπάρος περ,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι

« Sin autem revera hanc serio dicis,
« Vtique tibi iam dii mentem ademerunt ipsi.
« At ego Troianos inter equûm-domitores dicam-sententiam;
« Aperte autem profiteor, coniugem quidem non reddam:
« Opes vero qualscunque abduxi ex Argo nostram domum,
« Omnes volo dare, atque etiam de meo alias adiungere.
Ille quidem sic locutus consedit: Inter eos autem surrexit
Dardanides Priamus, diis consiliatius par:
Qui ipsis sapiens concionatus est et dixit:
« Audite me, Troiani, et Dardani, et Socii,
« Vt dicam, quae me animus in pectoribus iubet.
« Nunc quidem coenam sumite per exercitum, sicut antea,
« Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:
« Mane autem Idaeus eat cavas ad naves,
« Nunciatum Atridis, Agamemnoni et Menelao,
« Sententiam Alexandri, cuius causa contentio exorta est.
« Quin et hunc addat prudentem sermonem, num velint

360 φρένες] Fl. A. 1. male. 361 ἀγορεύω] MS. sed glossa adscr. δημηγορήσω. 367 ὅς φιν] MS. ibid. εὖ φρ.] Fl. A. 1. R. 370 κατὰ πτόλιν] Fl. A. I. v. not. *Clark*.

Ver. 359 Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ — Ἐξ ἄρα δή] De isto, δὴ, vide supra ad β', 158.

Ver. 366 Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος] Non quod *Priamus* hac in parte sententiam potiorem sequeretur, *Paridi* nimium facilis; sed quod in universum vir esset gravis, sapiens et benignus. De voce, ἀτάλαντος, vide supra ad β', 627.

Ver. 370 Κατὰ στρατὸν] *Al.* κατὰ πτόλιν. Minus recte. Nam, *ver.* 380, Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν.

Ver. 374 et 388 Τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε] Ὄρωρε, hoc in loco, non est ab ὄρωρον, sed ab ὄρωρα. *Cuius causa bellum hodie gerimus.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 375 Πυκινὸν ἔπος] Qua ratione, πυκινὸν, hic ultimam producat; item, μὶν, *ver.* 389; et πρὶν, *ver.* 390; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ,
Εἰπεῖν, αἴκε περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,
Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μιν Τρῶές γε κέλονται.

"Cessare a bello horrisono, donec cadavera
"Combusserimus: postea iterum pugnabimus, donec fatum
"Nos dirimat, detque alterutris victoriam.
Sic dixit: Illi autem ei maxime auscultarunt, et paruerunt.
Coenam deinde sumpserunt per exercitum turmatim:
Mane autem Idaeus ivit cavas ad naves.
Invenit vero in concione Danaos, famulos Martis,
Navis ad puppim Agamemnonis: atque ille inter eos,
Stans in mediis, vocem-edidit vocalis praeco;
"Atridaeque et alii Principes omnium Graecorum,
"Iussit Priamusque, et alii Troiani illustres,
"Dicere, si quidem vobis gratum et iucundum sit,
"Sententiam Alexandri, cuius causa contentio exorta est.
"Opes quidem quascunque Alexander cavis in navibus
"Adduxit Troiam, (utinam ante periisset,)
"Omnes vult dare, et etiam de suo alias adiungere:
"Iuvenem autem uxorem Menelai gloriosi
"Negat *se* redditurum: quanquam eum Troiani sane hortantur.

377 κείομεν] MS. R. ut 333. 382 ἐν ἀγορῇ] Fl. A. I. non displicet. εἰν potest esse e correctione putantis versum non constare. 384 μέσσοισι] MS. edd. vett. recte. 385 ἐυκνήμιδες] edd. vett. *ibid.* ἀριστῆες Ἀχαιῶν] v. 327. 387 εἰπέμεν] MS. *ib.* ὔμμι] A. 2. I. T. 390 ὤφελ'] MS. 393 οὐ φησι] MS. bene.

Ver. 377 Κήομεν] *Al.* κείομεν. Vide supra ad *ver* 333.

Ver. 378 Ἄμμε] *Nos duos populos.* Vide supra ad α', 59 et 566; item ad β', 288; et ad ε, 487.

Ibid. Διακρίνῃ] Vide supra ad α', 309.

Ver. 384 Ἠπύτα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 385 Ἀριστῆες παναχαιῶν] Ita edidit *Barnesius*, ex tribus MSS. *Al.* ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. *Clark.* Etiam MS. Lips. habet ἀριστῆες Ἀχ. at contra v. 327. ἐυκν. Ἀ.

Ver. 392 Κουριδίην δ' ἄλοχον] Vide supra ad α', 114.

Ver.

Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔτι μεγαίρω·

" Quin et hunc *insuper* iusserunt dicere sermonem, num velitis
" Cessare a bello horrisono, donec mortuos
" Cremaverimus; postea iterum pugnabimus, donec fatum
" Nos dirimat, detque alterutris victoriam.
Sic dixit: illi vero omnes obmutuerunt silentio.
Tandem autem inter eos locutus est pugna strenuus Diomedes;
" Ne quis nunc opes Alexandri accipiat,
" Neque *ipsam quidem* Helenam: Manifestum enim *ei*, qui vel plane infans est,
" Quod iam Troianis interitus extremitates immineant.
Sic dixit: omnes autem acclamabant filii Achivorum,
Sermonem admirati Diomedis equûm domitoris.
Atque tum porro Idaeum allocutus est rex Agamemnon;
" Idaee, utique sententiam Achivorum ipse audis,
" Quemadmodum tibi respondeant: mihi autem *itidem* placet sic.
" Sed de mortuis cremandis nihil aegre fero:

396 κείομεν] MS. R. *ib.* μαχησόμεθ] Fl. A. I. 401 ὅς μάλιστα ν. ἐ.] MS. Fl. A. I. sed in MS. superscriptum ab alia manu ὅστις νήπιος. 408 νεκροῖσι] MS. recte. *ib.* κατακειέμεν.] MS. R. ut semper. κατακηέμεν'] Fl. A. I.

Ver. 394 Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον] Pronunciabatur, ἠνώγεν.

Ver. 395 Παύσασθαι, — εἰσόκε νεκροὺς Κήομεν] Virgil. *Corpora, per campos ferro quae fusa iacebant, Redderet, ac tumulo fineret succedere terrae. Aen.* XI, 102.

Ver. 396 Κήομεν] Vide supra ad *ver.* 333.

Ver. 398 Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Τῶν Ἑλλήνων τὸ μὲν Πλῆθος σιγᾷ, ὅτι τῶν Βασιλέων ἦν τὸ ἀποκρίνασθαι. Οἱ δέ γε Βασιλεῖς σιωπῶσιν, οὐ μόνον φειδοῖ τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐπὶ καλῷ τῷ ἑαυτῶν οἱ Ἀτρεῖδαι παραβάλλειν κινδύνοις τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ καὶ διότι θαῤῥοῦσιν, ὡς αἰσχυνόμενοι οἱ ἀριστεῖς οὐδὲν ἐροῦσιν ἄνανδρον. *Eustath.* Vide supra ad *ver.* 92.

Ver. 399 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408

Ver. 400 Μήτ' ἄρ τις] Reperit *Barnesius* in uno MS. Μὴ γάρ τις· Quod emphasin habet non contemnendam.

Ver. 401 Μήθ' Ἑλένην] *Neque ipsam quidem Helenam*, ἧς εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε. Pulcherrime hoc, et (ut recte notavit *Eustathius*) convenientissime ad personam *Diomedis* πάνυ μεγαλόφρονος.

Ver. 402 Ὡς ἤδη] Vide supra ad ά, 527.

Ver. 407 Ὑποκρίνονται] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 408 Κατακηέμεν] Vide supra ad *ver.* 333.

Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων
Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα·
Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴσω ἐρίγδουπ☉, πόσις Ἥρης·
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν.
Ἄψορρον δ' Ἰδαῖ☉ ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱρήν·
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖ☉· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἠέλι☉ μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο,
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.

" Non enim ullo modo invidendum cadaveribus mortuis
" Eft, poftquam occubuerint, igne-gratum-officium-facere ocyus:
" Foederis autem Iupiter efto-teftis, altitonans, maritus Iunonis.
Sic locutus, fceptrum fuftulit omnibus diis.
Retro vero Idaeus ivit ad Ilium facram:
Sedebant autem in concione Troiani et Dardani,
Omnes congregati expectantes quando rediret
Idaeus: ille autem venit et nuntium expofuit,
Stans in mediis: Hi autem accingebantur perquam celeriter,
Vtrumque *ad opus*, *alii* ad cadavera advehenda, alii vero ad lignandum:
Argivi item ex-altera-parte bonis-tranftris-inftructis a navibus
Properabant, *alii* ut cadavera adveherent, alii vero lignatum.
Sol quidem dein recens percutiebat *radiis* arva,
Ex leniter-fluente profundo Oceano,
Coelum afcendens: illi vero occurrebant fibi invicem.

412 θεοῖσι] R. male. 413 προτὶ] MS. edd. vetr. praeter T. ut alibi et mox v. 429. 415 ὁπότ'] MS. *ibid.* ἄρ'] MS. Fl. A. I. placet. 416 ἀπέειπε] Fl. A. I. 417 μέσσοισι] MS. recte.

Ver. 409 Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων] *Nullum cum victis certamen, et aethere caffis. Aen.* XI, 104.

Ibid. Νεκύων κατατεθνειώτων] Non effe hoc ταυτολόγον, liquet ex Scriptoribus Tragicis, quorum locutio *Sermoni* propior eft: Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς. *Sophoc. Antig* 525.

Ibid. Κατατεθνειώτων] Vide fupra ad ά, 265; ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 412 Ἀνέσχεθε] *Al.* ἀνέσχετο.

Ver. 413 Ποτὶ] *Al.* προτὶ

Ver. 415 Ποτιδέγμενοι] *Al.* προτιδέγμενοι.

Ver. 416 Ἰδαῖος] Qua ratione, Ἰδαῖος, hic ultimam producat, item, ἀγέμεν, *ver.* 418 et 420, vide fupra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 417 Τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα — μεθ' ὕλην· Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν] Virgil. *Et pace fequeftra Per fylvas Teucri, mixtique impune Latini Erravere iugis.' Aen.* XI, 133

Ver. 418 Μεθ' ὕλην] Vide fupra ad γ', 151.

Ver. 421 Ἀρούρας] Vide fupra ad ζ', 142.

Ver. 422 Ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο] Ἀκαλαῤῥείταο δὲ, ἔχει τινὰ ἔμφασιν τῆς πλημμυρίδος ἐχούσης τὴν ἐπίβασιν πραεῖαν, καὶ ὡς τελέως ῥοώδη. *Strabo, lib.* I. *p.* 9. Ἐπὶ τοῦ βραδυκινήτου στοιχείου τοῦ ὕδατος, — ὅπου μὲν, τὸ ἠρεμαῖον δηλῶν τῆς ἐπιῤῥοῆς· φησὶν οὖν. Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο. — ὅπου δὲ, τὴν αἰτίαν ἐμφαίνων τῆς βραδυκινησίας· λέγει γὰρ, βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο. *Arift. Quintilian. de Mufica, lib.* II, *p.* 81.

Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νὺξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,

Tunc dignoſcere difficile erat virum quemque *in mortuis*:
Sed aqua abluentes tabum ſanguinolentum,
Lacrymas calidas fundentes, curribus impoſuerunt.
Neque ſinebat flere Priamus magnus: illi igitur ſilentio
Cadavera rogo cumulatim - imponebant, moerentes corde:
Quum vero igne cremaſſent, redierunt ad Ilium ſacram.
Similiter etiam ex - altera - parte bene - ocreati Achivi
Cadavera rogo cumulatim - imponebant, moerentes corde:
Iiſque igne crematis, redierunt cavas ad naves.
Cum vero nondum *eſſet* aurora, ſed adhuc ſubluſtris nox,
Tum circa pyram lecta ſurrexit manus Achivorum;
Tumulum autem circa eam unum fecerunt egreſſi
Omnibus communem extra campum: iuxtaque ipſum, murum aedificarunt

429 Προτί] MS. edd. vett. praeter T.

Ver. 428 Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον] Virgil. *Conſtituere pyras; huc corpora quiſque ſuorum More tulere patrum; ſubiectiſque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine coelum. Aen.* XI, 185.

Ver. 429 Ποτὶ] *Al.* προτί.

Ver. 430 Ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν — Ἀχαιοὶ Νεκροὺς] Virgil. *Nec minus et miſeri diverſa in parte Latini Innumeras ſtruxere pyras; — confuſaeque ingentem caedis acervum Nec numero nec honore cremant. — Moerentes altum cinerem et confuſa ruebant Oſſa focis, tepidoque onerabant aggere terrae. Aen.* XI, 203.

Ver. 431 Ἀχνύμενοι] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 433 Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς] Virgil. *Aurora interea miſeris mortalibus almam Extulerat lucem. Aen.* XI, 182.

Ibid. Ἀμφιλύκη νὺξ] Ὅτε πᾶσίν ἐστι σκότος; ὁ λύκος βλέπει. Ἔνθεν τοι καὶ λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτός — Δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἤδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσιν. *Aelian. de Animal. lib.* X. *c.* 26. "Priſci Graecorum primam lucem, quae "praecedit Solis exortus, λύκην appellaverunt, ἀπὸ τοῦ λευκοῦ. Id temporis "hodieque λυκόφως cognominant. De "quo tempore, ita Poëta ſcribit, — "ἀμφιλύκη νύξ. Idem Homerus, — "Ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, — quod ſignificat, "τῷ γεννῶντι τὴν λύκην, id eſt, qui generat exortu ſuo lucem. (*Vide ſupra* "*ad* δ', 101.) — Annum quoque vetuſtiſſimi Graecorum λυκάβαντα appellant, τὸν ἀπὸ τοῦ λύκου, id eſt *Sole*, βαινόμενον καὶ μετρούμενον. Λύκον autem "*Solem* vocari, etiam Lycopolitana Thebaïdos civitas teſtimonio eſt, quae pari "religione *Apollinem*, itemque *Lupum*, "hoc eſt, λύκον colit; in utroque *Solem* "venerans." *Macrob. Saturn. lib.* I, *c.* 17.

Ver. 434 Κριτὸς] Vide ſupra ad ά, 309 et 314.

Ver. 436 Ἐκ πεδίου] *Ver.* 337, ſcriptum eſt, ἐν πεδίῳ. Quo tamen et ipſo in loco *Euſtathius* videtur legiſſe, ἐκ πεδίου. Nam

Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Οἱ δὲ θεοὶ, πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
„ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

Turresque altas, propugnaculum naviumque et ipsorum.
In eis autem portas fecerunt bene coagmentatas;
Vt per illas equestris via esset:
Exterius autem profundam prope illum fossam foderunt,
Latam, magnam; inque *ea* vallos defixerunt.
Sic quidem laborabant comantes Achivi.
Caeterum dii, apud Iovem sedentes fulgurum-auctorem,
Admirabundi-spectabant magnum opus Achivorum aere-loricatorum.
Eosque inter loqui orsus est Neptunus concussor-terrae;
" Iupiter pater, ecquis est mortalium in immensa terra,
" Qui posthac immortalibus mentem et consilium *suum* dicat?

437 Πύργους ὑψηλοὺς] MS. Fl. A. I. T. quod male neglectum est, debetque in textum revocari: cum nihil sit, quod copulam desideret. 447 ἐνίψει,] MS. et istic ita commentatur; ἔξω πως τῆς πεδιάδος, πλὴν οὐ πάνυ μακράν. Vide et supra ad ζ, 252.

Ver. 437 Εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν] Vide supra ad *ver.* 338. Caeterum hoc in loco scribit *Barnesius*, αὐτῶν. *Clark.* Ms. et omnes edd. vett. habent αὐτῶν. αὐτῶν est in quibusdam recentioribus ut Schreveliana, quod temere secutus est *Barnesius*. *Ern.*

Ver. 438, 439 Εὖ ἀραρυίας, — ἱππηλασίη] *Al.* ἐπτ' ἀραρυίας, — ἱππηλασίη. *Clark.* In ἱππηλασίη, MS. et edd. vett. consentiunt.

Ver. 440 Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν] Vide infra ad *ver.* 449.

Ver. 444 Θηεῦντο μέγα] Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 446 Ἀπείρονα γαῖαν] Virgil. *Vastae terrae.* *Aen.* X, 57.

Ver. 447 Ἀθανάτοισι] Vid. supra ad ά, 398.

Ibid. Νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει] Duplicem horum verborum explicandi rationem affert *Eustathius*: Vt accipiantur scilicet vel ἀποφατικῶς; *sine* interrogatione; Εἰσί τινες ἔτι καὶ μετὰ τοὺς Τιτᾶνας ἐκείνους καὶ τοὺς γίγαντας, οἳ κακολογήσουσι καὶ βλάψουσιν ἡμᾶς, εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ τοιαῦτα δρῶσι δίχα ἡμῶν. Vel, *cum* interrogatione, Ἄρα δή ἐστί τις περὶ γῆν, ὃς ἐνίψει (τουτέστιν ἐνίσπῃ) βουλὴν οἰκείαν ἡμῖν τοῖς θεοῖς, λόγῳ μαντείας, ἢ καὶ θύσει; εἴπερ οἱ Ἀχαιοὶ οὕτω τειχίζουσι, μήτε μαντευσάμενοι, μήτε θύσαντες. Posteriorem explicandi rationem secuti sunt Recentiores: Priorem praefert *Eustathius*, τάτ' ἄλλα, καὶ ὅτι τὸ ἐνίψει οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἐνίσπῃ, ἤγουν ἐρεῖ, ἀλλὰ τὸ κακολογήσει. *Mihi* ita videtur: utique si *Eustathii* sententia vera esset, iam neque illud τις [ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν] satis venuste positum; neque amplificationem istam, ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, recte interiectam; neque illud, ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει, satis id significanter dicere, quod sit *ita* κακολογεῖν καὶ βλάπτειν θεοὺς, *quomodo* eos Titanes et Gigantes ἐκακολόγησαν καὶ ἔβλαψαν. *Clark.* Schol. Lips. pariter utramque interpretationem habet: priorem prope iisdem verbis. Sed primam incipit: ἢ ἀποφαντικῶς etc. Deinde interposita interpretatione varia verborum κατ' ἀπείρονα γαῖαν, ἐνίψει interpretatur, ἀνακοινώσεται διὰ θυσιῶν, συνεργοὺς αὐτοὺς θέλων λαβεῖν. Et haec est vera interpretatio. In textu autem lectio haec est: ἐνίψει, οὐχ ὁράας; ὅτε δ' αὖτε etc. cui

simile

Οὐχ ὁράας δ', ὅτι αὖτε καρημόωντες Ἀχαιοὶ
Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
Τȣ̃ δ' ἤτοι κλέος ἔςαι, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
Τȣ̃ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄλλος κέν τις τȣ̃το θεῶν δείσειε νόημα,
Ὃς σεο πολλον ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
Σον δ' ἤτοι κλεος ἔςαι, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Ἄγρει μαν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,

" Non vides vero, quomodo rursum comantes Achivi
" Murum struxerint pro navibus, circumque fossam
" Duxerint, neque diis dederint inclytas hecatombas?
" Huius profecto gloria erit, quacunque diffunditur lux;
" Illius autem obliviscentur, quem ego et Phoebus Apollo
" Heroï Laomedonti aedificavimus-circa urbem, malis-exerciti-laboribus.
Hunc autem graviter indignatus allocutus est nubes-cogens Iupiter;
" Papae, terrae-concussor late-potens, quale *hoc* dixisti?
" Alius utique aliquis deorum hoc reformidasset *opus* excogitatum,
" Qui te multo imbecillior manibusque animisque:
" Tua vero certe gloria *tibi* erit, quam-late diffunditur lux.
" Age porro, cum retro comantes Achivi
" Abierint cum navibus dilectam in patriam terram,
" Murum deturbatum hunc quidem in mare totum demergito:
" Postea autem littus magnum arena obtegito;

448 Οὐχ ὁράας, ὅτε δ' αὖτε] MS. ut edd. vett. praeter Turneb. nisi quod ὅτι habent. v. not. 451 ἐπιτκίδνατ' ἠώς] MS. 461 Καταχεῦσαι] MS. ut alibi.

simile est v. 459. Et haec lectio Ms. haud dubie vera est. ὀχ ὁράας solet interrogative et nude poni et in parenthesi. Sensus est: Nemo nos posthaec mortalis consulet et precibus adibit, quando, ut vides, Graeci rursus moenibus circumdant naves etc. *Ern.*

Ver. 448 Ζεῦ πάτερ, — Οὐχ ὁράας δ'] Virgil. *Iupiter omnipotens, — Aspicis haec? Aen.* IV, 206, 208.

Ibid. Αὖτε] *Rursum*; post nostrum scilicet dirutum.

Ver. 449 Ἐτειχίσσαντο] Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut mihi quidem videtur. Nam ἐτειχίσαντο antepenultimam necessario corripit. Vide supra ad ά. 140.

Ibid. Ἀμφὶ δὲ τάφρον Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι] Virgil. *Quibus haec medii fiducia valli, Fossarumque morae, leti discrimina parva, Dant animos; annon viderunt moenia Troiae Neptuni fabricata manu considere in ignes? Aen.* IX, 142.

Ver. 454 Νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 456 Ἄλλος κέν τις] Non vacat istud, κέν· Eam enim fere vim habet, ac si latine dicas, *Utique alius aliquis*; vel, *Alius sane aliquis.*

Ver. 458 Σὸν δ' ἤτοι] *Al.* Σὸν δή τοι· et, Σοὶ δ' ἤτοι.

Ver. 462 Ἠϊόνα μεγάλην] Qua ratione, ἠϊόνα, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 474; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver.

Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
  Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαὶ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' Ἀτρείδησ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι.
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Ut adeo ingens murus evanescat Achivorum.
  Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
Occidit vero sol, absolutumque est opus Achivorum.
Boves autem mactabant per tentoria, et coenam sumebant.
Naves porro e Lemno appulerunt, vinum vehentes,
Multae, quas miserat Iasonides Eunëus,
Quem peperit Hypsipyle ex Iasone pastore populorum.
Seorsum autem Atridis, Agamemnoni et Menelao,
Dederat Iasonides muneri-ferendum vinum mille mensuras.
Inde utique vinum-emebant comantes Achivi,
Alii quidem aere, alii autem splendido ferro,
Alii autem pellibus, alii vero ipsis bobus,
Alii demum mancipiis; apparabantque convivium laetum.
Per-totam-noctem quidem deinde comantes Achivi
Epulabantur; Troës vero per urbem, et socii.
Pernox vero ipsis mala moliebatur providus Iupiter,
Terribiliter tonans; illos autem pallidus timor cepit:
Vinum autem ex poculis in terram fundebant, nec quisquam ausus est
Ante bibere, quam libasset praepotenti Saturnio.
Decubuerunt deinde, et somni donum ceperunt.

465 δύσετε τ'] MS. R. 476 παννύχιοι τὴν] A. 2. 3. I.

Ver. 465 Δύσετο] Vide supra ad β', 35; et ad ι, 109.

Ver. 474 Αὐτοῖσι βόεσσιν] *Al.* αὐτῇσι βόεσσιν. *Clark.* Sic habuit Schol. min. Nam ait: Ὁπόταν περὶ πλήθους θρεμμάτων διαλέγονται οἱ ποιηταὶ, κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρονται. Et sic volebat edi D. Heins. ad Silium XV. 259. *Ern.*

Ver. 478 Μητίετα] Vide supra ad α, 175.

Ver. 479 Κτυπέων] Vide supra ad δ', 455.

Ibid. Ἥρει] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 481 Λεῖψαι] Vide supra ad β', 267.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θʹ.

Ὑπόθεσις τῆς Θʹ ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥΣ ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέσχεν Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος. Ἑσπέρας δὲ γενομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ἄ Λ Λ Η.

ΖΕΥΣ καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς, ἀπαγορεύει μετὰ ἀπειλῆς, μηδετέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν· Ἀθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἕλλησι βοήθειαν, κᾂν γνώμην τινὰ αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ παντάπασιν ἀπόλωνται. Συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίονι γίγνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος, καὶ τῶν ἀριστέων φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεπούσης αὐτὸν Ἥρας βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, ἀρνεῖται. ἀναθαῤῥησάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τοξεύσαντος, Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ Τρῶας μεταφέρει. Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥρα, ὀλίγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, κατίασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσουσαι τοῖς Ἕλλησιν. ἀλλὰ, Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ἶριν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποστρέφουσι. Καὶ τότε Ἕκτωρ πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παῤῥησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νηῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθειεν Ἕλληνες φεύγοντες, διὰ τὸ ἡττῆσθαι, ἐς τὰς πατρίδας.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά· καὶ, κόλος μάχη.

Ἄλλως.

Θῆτα, θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἅπαντας ἔτρεψεν Ἀχαιοὺς Ἕκτορος αἰχμή.

ἨΩ'Σ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,

AVRORA quidem croceo-peplo-induta fpargebatur totam per terram;
Iupirer vero deorum concionem habuir gaudens-fulmine,
Summo *in* vertice multa-cacumina-habenris Olympi:
Ipfe autem illis concionabatur, dii vero fimul omnes aufcultabant;
" Audite me, omnefque dii, omnefque deae,
" Vt dicam, quae me animus in pectoribus iubet:
" Ne qua igitur foemina dea hoc, neu quis mas
" Tenrer reicindere meum verbum: ied fimul omnes
" Affenrimini, ur celerrime perficiam haec opera.
" Quemcunque vero ego feorfum deorum ultroneum inrellexero
" Profectum, ut vel Troianis auxilium ferat, vel Danais;
" Sauciarus indecore redibit in Olympum:
" Aur ipfum correprum proiiciam in Tartarum renebrofum,
" Procul valde, ubi profundiffimum fub terra eft barathrum,

4 ὑπὸ] MS. pro ἅμα. *ibid.* οἱ δ' ὑπὸ π. α.] R. 7 οὖν] abeft MS.

Ver. 1 ἨΩ'Σ μὲν κροκόπεπλος] Virgil. *Croceum linquens Aurora cubile. Aen.* IV, 585. Alia ex *Virgilio* complura videas *fupra* cirata, ad ά, 477: Pulcherrima et illa; vim ramen vocabulorum, ῥοδοδάκτυλος et κροκόπεπλος, non affequura eft linguae Romanae anguftia.

Ver. 2. 4 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν — Αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε] Virgil. *Conciliumque vocat Divum pater atque hominum rex Sidercam in fedem: — Confidunt tectis bipatentibus, incipit Ipfe. Aen.* X, 2.

Ver. 4 Ἅμα] *Al.* ὑπό.

Ver. 7 Τόγε] *Al.* τόδε

Ver. 8 Ἐμὸν ἔπος] Qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item, ἂν, *ver.* 21; et περὶ, *ver.* 25; vide fupra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 12 Πληγεὶς] Vide fupra ad γ', 31.

Ver. 14 Ἧχι] *Al.* ἔνθα.

Ver.

Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
Τόσσον ἔνερθ᾽ ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης.
Γνώσετ᾽ ἔπειθ᾽, ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
Εἰδ᾽ ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
Πάντες δ᾽ ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐρύσαιτ᾽ ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν᾽ ὕπατον μήστωρ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε·

" Vbi ferreaeque portae et aereum limen,
" Tantum infra Orcum, quantum coelum distat a terra:
" Cognoverit deinde, quanto sim deorum potentissimus omnium.
" Quin agite, periculum - facite Dii, ut sciatis omnes,
" Catena aurea de coelo suspensa;
" Omnes autem ex ea pendete dii, omnesque deae:
" At non traxetitis de coelo in terram
" Iovem summum consiliarium, ne quidem si valde multum labore contende-(ritis.

Ibid. Βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον] Ἄλλως τε μέγιστον τυγχάνει ὄν, καὶ διαμπερὲς τετρημένον δι᾽ ὅλης τῆς γῆς· τοῦτο ὅπερ Ὅμηρος εἶπε, λέγων αὐτὸ, Τῆλε μάλ᾽, ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον. ὃ καὶ ἄλλοθι καὶ ἐκεῖνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν Τάρταρον κεκλήκασιν. — Οἳ δ᾽ ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἁμαρτημάτων, — τούτους δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν οὔποτε ἐκβαίνουσι. *Plato in Phaedone.* Caeterum ingeniose haec ad *Terram nostram*, e serenis *Lunae* regionibus prospectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνους δ᾽ ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] οἴομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύει καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος· Κἂν εἴ ποθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, Τόσσον ἔνερθ᾽ ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης, ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ᾅδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunae.*

Ver. 15 Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς] Virgil. *Porta adversa ingens, solidoque adamante columnae, Vis nulla virum, non ipsi excindere ferro Caelicolae valeant: stat ferrea turris ad auras. Aen.* VI, 552.

Ver. 16 Τόσσον ἔνερθ᾽ ἀΐδεω, ὅσον οὐρανὸς ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης] Quod *Homerus* hic audacter ἔνερθ᾽ ἀΐδεω, *Hesiodus* multo languidius dixit ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆς· Τόσσον ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης. *Theogon. ver.* 720. Melius *Virgilius*: *Tum Tartarus ipse Bis patet in praeceps tantum, tenditque sub umbras, Quantus ad aethereum coeli suspectus Olympum. Aen.* VI, 577.

Ver. 18 Εἰδ᾽ ἄγε] Non minus venuste dicitur ἄγε, quam ἄγετε: Vide supra ad ζ, 3 6. Porro voculae, *εἰ*, vis huiusmodi est: *Si dubitatis, agite etc.*

Ver. 19 Σειρὴν χρυσείην] Τὴν σειρὰν, inquit *Plato* in *Theaeteto*, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει καὶ δηλοῖ. Et ingeniose admodum coniicit *Popius*, *catenam auream* veteribus *Aegyptiis* Astronomiae peritis *Vim* fuisse *Solis*, qua in Orbibus suis continerentur *Planetae*. Caeterum vide supra ad ά, 399.

Ver. 20 Πάντες δ᾽ ἐξάπτεσθε] Plerique hoc in loco, praecedenti κρεμάσαντες cum ἐξάπτεσθε coniuncta, voculam δὲ prorsus supervacaneam efficiunt, et in versionibus suis proinde omittunt. At haec non est *Homeri* ratio. Vide tamen supra ad ά, 58. *Clark.* Sed in illa vulgari interpretatione melius omnia cohaerent. Nam τὸ πειρήσασθε non est in τῷ κρεμάσαι, sed in τῷ ἐξάπτεσθαι e suspensa catena. Et illud δὲ non uno loco sic est apud Homerum, veluti eo, quem ipse profert. *Ern.*

Ver. 21 Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐρύσαιτ᾽] Τὸ μὲν ὅλως ἀκίνητον, ὑπ᾽ οὐδενὸς ἐνδέχεται κινηθῆναι· Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐρύσαιτ᾽ ἐξ οὐρανόθεν etc. *Aristot.* περὶ τῆς κοινῆς τῶν ζώων κινήσεως.

Barnesius,

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

« Verum quando deinceps ego lubens voluero trahere,
« Cum ipsa utique terra traxero, ipsoque mari:
« Catenam quidem dein circa cacumen Olympi
« Alligavero: illa vero sublimia omnia pependerint.
« Tanto ego superque sum deos, superque sum homines.
Sic dixit. Hic autem omnes obmutuerunt silentio,
Orationem admirati: valde enim minaciter concionatus erat.
Tandem vero interlocuta est dea caesiis-oculis Minerva;
« O pater noster, Saturnie, summe regum,
« Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci-nescia:
« Attamen Danaos lugemus bellicosos,
« Qui iam malo fato expleto perierint.
« Verum enim vero bello quidem abstinebimus, si tu iubes:

23 ἐγὼν] Fl. A.I. 25 μευὴν] Fl. 27 εἴμι ἀνθρ.] MS. 29 ἀγόρευσεν] MS. Fl. A. I.

Barnesius, minime ignarus qua ratione Syllaba ἂν produci hic posset, edidit tamen ex coniectura, Ἀλλ' ὅτ' ἂν Μ' ἐρύσαιτ', *Idque adeo evidens*, inquit, *ut non amplius sit dubitandum*. Attamen longe venustius reticetur istud, με.

Ver. 23 Πρόφρων] Fuerunt qui legerent, πρόσσω. *Clark.* Scilicet, quia πρόφρων, quod alias in bonam partem dicitur, non videtur hic sententiae convenire. Sed πρόφρων h. l. non est *lubens*, ut est in versione, aut *cupidus*, sed aut redundat, aut locus sic vertendus est: *At vero si me lubido capiat*. Et dicitur mox v. 40. in partem deteriorem. *Ern.*

Ver. 25 Περὶ ῥίον Οὐλύμποιο] Cl. *Boivinius in Memoir. d' l' Acad. des Inscr. T. X. Diss.* 24. statuit, intelligi non montem Thessaliae, sed coelestem, cuius radices in coelo, cacumen versus terram: nam alias non intelligi posse, qui catena de Olympi vertice suspensa pendeat ita in terram, ut hic describitur. Quod ptobat *Cl. Riccius Diss. Hom. T. II. p.* 210. *Ern.*

Ver. 26 Μετήορα] Vide supra ad β, 818.

Ver. 28 οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Virgil. *Olli obstupuere silentes, Conversique oculos inter se atque ora tenebant. Aen.* XI, 120

Ver. 30 Γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 31 Ὦ πάτερ ἡμέτερε] Virg. *O pater, O hominum Divûmque aeterna potestas. Aen.* X, 18.

Ver. 32 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν] Pulcherrime haec ex persona *Minervae*, prudentiae scilicet et sapientiae antistitis. *Iuno* si hic sit, quam diversa loquatur! Vt recte annotavit *Eustathius*.

Ibid. Ὅ τοι] Vide supra ad ά, 537.

Ver.

Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπιβήσατο δίφρου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τοὶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην,
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,

" Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit;
" Vt ne omnes pereant, irato te.
Hanc autem subridens allocutus est nubes-cogens Iupiter;
" Bono-esto-animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Serio loquor; volo autem tibi mitis esse.
Sic fatus, sub curru iunxit aeripedes equos
Celeriter-volantes, aureis iubis comantes:
Aurum autem ipse induit circa corpus; accepitque scuticam
Auream, scite factam, suumque conscendit currum.
Scutica autem percussit, ut-inirent-cursum: iique non inviti volabant,
In medio inter terramque et coelum stellatum.
Idam autem venit fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Gargarum, ubi utique *erat* ei ager sacer altareque odoratum:
Ibi equos stitit pater hominumque deûmque,
Solutos curru, caliginemque multam circumfudit.
Ipse autem in verticibus sedit gloria exultans,

42 ἐθείρῃσι] MS. bene. 44 ἐπεμείβετε] MS. 45 ἀέκοντε] MS. 47 ἵκανε] MS. edd. vett. 50 πολὺν] MS. ut 472 et alibi.

Ver. 38 Νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 41 Χαλκόποδ' ἵππω] Similiter *Virgilius Aeripedem cervam. Aen.* VI, 802.

Ver. 42 Χρυσέῃσιν] Pronuntiabatur χρυσῆσιν, quomodo et scribi postea coeptum est. Vide supra ad β', 268.

Ver. 43 Γέντο δ' ἱμάσθλην] *Eustathius* ad ί, 369; φίλτατος, φίντατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἔλετο, ἕντο, καὶ δωρικῶς γέντο· κέλετο, κέντο. Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω deductam. Nam *Dorica* ista, quae memorat *Eustathius*, recentiora videntur, et *Homero* (ut opinor) ignota.

Ver. 44 Ἐπιβήσατο] Vulgg. ἐπιβήσετο. Vide supra ad β', 55; et ad ί, 109.

Ver. 46 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ] Vide supra ad ί, 769.

Ver. 49 Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Virg. *Divûm pater atque hominum Rex. Aen.* I, 69. *Hominum sator atque Deorum. Aen. XI,* 725.

Ver. 50 Κατὰ] *Al.* περὶ.

Ver. 51 Ἐν κορυφῇσι καθέζετο — Εἰσορόων] Virg. *Cum Iupiter aethere summo Despiciens mare velivolum, terrasque iacentes, Littoraque, et latos populos, sic vertice caeli Constitit, et Libyae defixit*

Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός;
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει·

Inspiciens Troumque urbem et naves Achivorum.
Interim ientaculum sumpserunt comantes Achivi
Raptim per tentoria, statimque post id armabantur.
Troiani item ex-altera parte per urbem armabantur
Pauciores: prompti tamen erant etiam sic pugna contendere,
Necessitate dura, proque liberis et pro uxoribus.
Omnes itaque aperiebantur portae, forasque ruebant copiae,
Peditesque equitesque; ingensque tumultus coortus est.
Hi autem cum iam in locum unum congredientes convenissent,
Commiserunt scuta, itemque hastas, et robora virorum
Aereis-thoracibus-indutorum; ac clypei umbonibus-muniti
Appropinquabant invicem: ingensque tumultus est coortus.
Tum vero simul eiulatusque et iactantia erat virorum,
Perdentiumque et pereuntium: fluebat autem sanguine terra.
Quamdiu quidem tempus matutinum erat, et crescebat sacra dies,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Quum vero sol medium coelum conscendisset,

52 τε] abest Fl. A. I. R. 57 χρείῃ] MS. 61 καὶ μέν' ἀνδρῶν] MS. 65 Ὀλύντων] MS.

lumina regnis. Aen. I, 227. *Sideream in sedem, terras unde arduus omnes, Castraque Dardanidûm aspectat, populosque Latinos. Aen* X, 3. *Hominum sator atque Deorum Observans oculis, summo sedet altus Olympo. Aen.* XI, 725. *Salva pugnas de nube tuentem. Aen.* XII. 792.

Ver. 53 Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον] Vocula, ἄρα, nequaquam hic supervacua est; sed eleganter *connectit*, quod erat supra dictum, η, 476, Παννύχιοι μὲν ἔπειτα — Ἀχαιοὶ Δαίνυντο.

Ver. 57 Πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν] Virg. *Nunc coniugis esto Quisque suae tectique memor.* X, 280.

Ver. 59, 63 Ὀρώρει] Vide supra ad δ', 492; et β', 810.

Ver. 60 Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα] Vide supra ad δ', 446.

Ver. 64 Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε] Vide supra ad δ', 450.

Ver. 65 Ὀλλύντων] Vide supra ad γ', 260.

Ver.

Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανατοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' αἴσιμον ημαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἑζέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιομενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·

Tum utique aureas patet attollebat lances;
Impoſuitque duo fata longum-ſomnium-adferentis mortis,
Troumque equitum et Achivorum aere-loricarorum:
Suſtinuitque medias prehenſas: inclinata eſt autem fatalis dies Achivorum.
Vtique Achivorum fata in terra alma
Conſidebant; Troum vero, ad coelum latum ſublata-erant.
Ipſe autem ex Ida magnum tonabat, ardenſque
Miſit fulgur in exercitum Achivorum: illi autem conſpicati
Obſtupuerunt, et omnes pallidus timor cepit.

76 κατὰ λαὸν] Fl. A. I.

Ver. 68 Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν] Virg. *Medios cum Sol accenderit aeſtus. Georgic.* IV, 401. *Medium Sol igneus orbem Hauſerat. ibid.* 425. *Sol medium coeli conſcenderat igneus orbem. Aen.* VIII, 97.

Ibid. Ἀμφιβεβήκει] Vide ſupta ad ά, et ad δ' 492.

Ver. 69 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα] Virg. *Iupiter ipſe duas aequato examine lances Suſtinet, et fata imponit diverſa duorum; Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. Aen.* XII, 725. Inferiorem hic Virgilium Homero obſervavit *Macrobius*, eo quod *Homerus* haec, iam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem *ſero* dicat, poſtquam et praeviſum et praedictum fuiſſet (*Aen.* XII, 149, 150) Turnum utique periturum "Haec autem ratio fuit non "aequandi omnia, quae ab auctote tranſ"ſcripſit, quod in omni operis ſui par"te alicuius Homerici loci imitationem "volebat inſerere, nec tamen humanis "viribus illam divinitatem ubique pote"rat aequare. — Sed haec et alia igno"ſcenda Virgilio, qui ſtudii circa Home"rum nimietate excedit modum, et re"vera non poterat non in aliquibus mi"nor videri, qui per omnem poëſin "ſuam hoc uno eſt praecipue uſus ar"chetypo. Acriter enim in Homerum "oculos intendit, ut aemularetur non "modo magnitudinem, ſed et ſimplici"tatem, et praeſentiam orationis, et ta"citam maieſtatem. Hinc diverſatum "inter heroas ſuos perſonarum varia ma"gnificatio; hinc deorum interpoſitio; "hinc auctoritas fabuloſorum; hinc af"fectuum naturalis expreſſio; hinc mo"numentorum perſecutio; hinc parabo"larum exaggeratio; hinc torrentis ora"tionis ſonitus; hinc rerum ſingularum "cum ſplendore faſtigium. *Macrob. lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 75 Ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ Ἧκε σέλας — οἱ δὲ ἰδόντες Θάμβησαν] Non modo tempore meridiano, *ver.* 68; ſed et coelo, ut videtur, ſereno. Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις. *Odyſſ.* ύ, 114. Virg. *Coelo ceciderunt plura ſereno Fulgura. Georgic.* I, 487. Horat. *Dieſpiter Igni corruſco nubila dividens Plerumque,* per purum *tonantes Egit equos volucremque currum. Horat. Carm.* I, 34.

Ver. 77 Καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν] Virgil. *Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis Inſinuat pavor. Aen.* II, 228. *Dii me terrent, et Iupiter hoſtis. Aen.* XII, 895.

Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε

Tum vero nec Idomeneus ausus est manere, nec Agamemnon,
Neque duo Aiaces manserunt, famuli Martis:
Nestor autem solus mansit Gerenius, custos Achivorum,
Minime volens, sed equus debilitatus erat; quem percusserat sagitta
Nobilis Alexander, Helenae vir pulchrae-comas,
Summo in vertice, ubi scilicet primi crines equorum
Cranio innascuntur; maxime autem lethalis est *locus*.
Dolore itaque correptus erigebatur, sagitta enim ad cerebrum penetrarat;
Conturbabatque equos, volutans se circa ferrum.
Porro dum senex equi *huius* lora abscindebat

79 θεράποντο] T. quod non spernam, si ante sit Αἴαντε, ut habet Scholiastes MS. Lips. quae lectio potuit mutari, quod versus non constare videretur. 83 κακορυφὴν] MS. a manu prima, sed manus sec. superscripsit alterum κ. sic ante ἐλόντων et alia. 84 ἐστι] MS. male. 87 ἀπέτεμνε] MS. F. A. I. T.

Ver. 78 Οὔτ' Ἀγαμέμνων] *Al.* οὐδ' Ἀγαμέμνων. Quod, hoc in loco, minus εὔφωνον.

Ver. 81 Τὸν βάλεν ἰῷ —— Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο] Virg. *Inter Bellatoris equi cava tempora coniicit hastam. Tollit se arrectum quadrupes, et calcibus auras Verberat, effusumque equitem super ipse sequutus Implicat, eiectoque incumbit cernuus armo. Aen.* X, 890. *Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure reliquit: Quo sonipes ictu furit arduus, altaque iactat, Vulneris impatiens, erecto pectore crura. Aen.* XI, 637,

Ver. 82 Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 83 Ὅθι τε πρῶται τρίχες —— μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν] Λεπτότατον τὸ ὀστοῦν (ὡς κατὰ μέγεθος) ἔχουσιν [οἱ ἵπποι] περὶ τὸν ἐγκέφαλον, τῶν ἄλλων. Τεκμήριον δ', ὅτι καίριος ἡ πληγὴ ἡ εἰς τὸν τόπον τοῦτον γίνεται τούτοις. Διὸ καὶ Ὅμηρος οὕτως ἐποίησεν. ἵνα τε τρίχες ἵππων Κρανίου ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι. *Aristot.* περὶ ζώων γενέσεως, *lib.* V. *c.* 5. (Vbi in transcursu notandum, quod hodie scriptum est ὅθι τε, *Aristotelem* legisse ἵνα τε)· Virgilius: *Quo fata celerrima. Aen.* XII, 507.

Ver. 85 Ἀνέπαλτο] Ex verbo, ἀνεφάλλομαι. ut recte annotavit *Barnesius*. Nam ex ἅλλομαι fit ἆλτο.

Ver. 86 Κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ] Scholiastes, περὶ τῷ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ὅ ἐστι, τῶν κανθῶν. At *Eustathius*, περὶ χαλκῷ,] τῷ τοῦ ὀϊστοῦ σιδήρῳ δηλαδή.

Ver. 87 Ἀπέταμνε] *Al.* ἀπέτεμνε. Minus recte. Εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν [ἀπέτεμνε] κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσαν. Porro singularem hic vim habet *tempus* illud *imperfectum*: Τὸ δὲ ἀπέταμνεν, inquit *Eustathius*, ἀστείως εἴρηται, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν. Οὐ γὰρ δυνάμενος ὁ οὕτω γέρων ταχὺ ἀποταμεῖν, ἀπέταμνε κατ' ὀλίγον ἐν Παρατάσει Χρόνου, καίτοι μὴ ἀνιέμενος. ἀλλ' ἀΐσσων, ὅ ἐστι πάνυ σπεύδων. Similiter *Scholiastes*: Δεινός ἐστιν Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸν ἄνδρα σημαίνειν. Διὰ γὰρ τοῦ ἀπέτεμνε, τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. Προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἐχρήσατο τῷ Παρατατικῷ

Φασγάνῳ ἀΐσσων· τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς, ἐν ὁμίλῳ;
Μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἐσάκεσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρεσι μαχηταί·
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.

Gladio insurgens; interim Hectoris veloces equi
Venerunt per turbam-insequentium, audacem aurigam ferentes
Hectorem: atque tum senex vitam perdidisset,
Nisi illico animadvertisset pugna strenuus Diomedes:
Horrendum autem clamavit, adhortans Vlyssem;
"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Vlysse,
"Quo fugis, tergo obverso, ignavus veluti, in turba?
"Cave, nequis tibi fugienti tergo hastam infigat.
"Quin mane, ut a sene propellamus trucem virum.
Sic dixit: At non exaudivit patiens nobilis Vlysses,
Verum raptim-praeteriit cavas ad naves Achivorum.
Tydides autem, solus licet existens, primis-pugnatoribus mixtus est:
Stetitque ante equos Neleidae senis,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
"O senex, certe valde iam te iuvenes premunt bellatores:
"Tua utique vis soluta est, gravisque te senecta persequitur:
"Debilis autem tibi famulus, segnesque tibi equi.

89 φέροντες] MS. 97 ἐδ' ἄκεσε] MS. 98 παρήϊξε] MS. recte.

τικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἀΐσσων. Ἐπὶ δὲ τῷ νέῳ Αὐτομέδοντος, τῷ Συντελικῷ, εἰπὼν, ἀΐξε καὶ ἀπέκοψε, συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν. Et Tatianus: Νέστορα μὲν, — τῶν ἵππων τὰς παρηγορίας βραδέως ἀποτέμνοντα διὰ τὸ ἄτονον καὶ νωθὲς τῆς ἡλικίας, θαυμάζεσθαι. *Orat. ad Graecos* §. 51.

Ver. 91 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β, 408.

Ver. 94 Μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς, ἐν ὁμίλῳ] Editor eruditus *Ciceronis dialogorum de Oratore*, ad *lib.* II. §. 72, legendum hic coniicit, — μετὰ νῶτα βαλὼν σάκεος, ὡς ἐν ὁμίλῳ Μήτις τοι etc. Sed multo elegantius est, ut ἐλλιπῶς dicatur, ὅρα ἵνα μή σε φεύγοντα πλήξῃ. Quomodo interpretatus est *Eustathius*.

Ver. 95 Μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ] Non, ἐν μεταφρένῳ πήξῃ· sed, μεταφρένῳ ἐμπήξῃ.

Ver. 97 Πολύτλας Ὀδυσσεὺς] Virgilio, *infelicis Vlyssei*. Horatio, *patientis Vlyssei*.

Ver. 103 Λέλυται] Vide supra ad ε, 37.

Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι,
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
Οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήστωρα φόβοιο.
Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,

" Verum age, meos currus conſcende; ut videas
" Quales Troii equi, periti per-campum
" Rapide valde huc et illuc inſequi et fugere;
" Quos nuper ab Aenea cepi artifice fugandi-*hoſtes*.
" Iſtos quidem *tuos* famuli *tuus et meus*, curent: hos vero nos
" Troianos in equûm-domitores dirigamus, ut et Hector
" Sciat, an et mea haſta inſaniat in manibus.
Sic dixit: neque non obſecutus eſt Gerenius eques Neſtor.
Neſtoreas quidem poſtea equas famuli curabant
Fortes Sthenelusque et Eurymedon virtutis-amans:
Hi autem ambo Diomedis currum conſcenderunt.
Neſtor autem in manus ſumpſit habenas miro-artificio-factas;
Percuſſitque ſcutica equas, celeriterque Hectorem prope fuerunt:
Hunc porro recta irruentem telo-petit Tydei-filius;
Et ab eo quidem aberravit; ſed aurigam famulum,

108 μήστωρε] MS. A. 2. 3. I. ut ad equos referatur. Eandem lectionem memorat Euſtathius, ſed valde falli ait, qui hanc lectionem ſequantur. 110 ἱπποδάμοισι] MS. 114 τε] abeſt a Fl. 116 φοινικόεντα] Fl. A. I.

Ver. 105 Ἐπιβήσεο] Vide ſupra ad β', 35; et ad ε, 109.

Ver. 108 Οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην] Οὓς Αἰνείαν ἀφειλόμην· Conſtructio ſimilis atque illa, — Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα, ϛ, 462. Et *Odyſſ.* λ', 201. 202. Ἀλλά με σός τε πόθος — μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. Et alibi non ſemel.

Ver. 110 Ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν] Ita optime reſtituit *Barneſius* ex MS. *Al.* ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν. Male. Neque enim in his ulla eſt licentia. *Clark.* MS. L. ἱπποδάμοισι ἰθ. unde patet, primum vitium ortum eſſe a temere duplicato iota. *Ern.*

Ver. 111 Δόρυ μαίνεται] Vide ſupra ad δ, 126.

Ver. 112 Ἱππότα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 116 Σιγαλόεντα] *Al.* φοινικόεντα. Quod pronunciabatur φοινικοῦντα; Nam ſecundam neceſſario producit: Neque in his ullus unquam licentiae locus.

Ver. 118 Μεμαῶτος] Vide ſupra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ibid. Ἀκόντισε] Vide ſupra ad ά, 140. 309. 314.

Ver. 119 Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν etc.] Hic non aſſequor quam vim habeat ῥα. An inſertum eſt ad fulciendum verſum, qui videbatur non conſtare? At conſtat ſine

Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο·
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,

Filium magnamini Thebaei Eniopeum,
Equorum habenas tenentem, percussit pectus iuxta mammam;
Decidit autem de curru, retrocesseruntque eius equi
Veloces: eius autem ibi soluta est animaque roburque.
Hectorem vero gravis dolor operuit animum propter-aurigam:
Hunc quidem dein sivit, tametsi dolens sodalis *gratia*,
Iacere; ipse autem aurigam quaerebat audacem: neque sane diutius
Equi indigebant rectore; statim enim invenit
Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos
Peditibus veloces conscendere fecit, deditque ei habenas in manus.
Tum vero ingens-clades fuisset, et exitialia facinora edita fuissent;
Quin et conclusi-fuissent-ut-in-stabulo *Troiani* in Ilium, ceu agni;
Nisi cito animadvertisset pater hominumque deûmque:
Tonans autem graviter, emisit candens fulmen,

123 Hic versus in MS. omissus, a manu secunda scriptus est in margine.
131 κεν] MS.

sine illa litera, quia μὲν est in caesura. Sed sic rursus est infra v. 302. 387. Tum esse porro debebat, τὸν δ' ἡνίοχον, sed versus non patitur. Et saepe sic subiectum repetitur, ut mox 126 οὐδ' ἡν. μ. θ. ubi sensus desiderabat ἄλλον δ' ἡ. μ. add. infr. v. 302. *Ern.*

Ver. 124 Πύκασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 125 Εἴασε] Vide supra ad ά, 42.

Ibid. 'Αχνύμενός] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 126 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν] Qua ratione, ἔτι, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 128 'Ρα τόθ'] Non supervacaneum est istud, ῥα. Nam eam fere vim habet, ac si latine dicas, *tum dein*, *tum utique*, *tum porro*, *tum igitur*, aut siquid simile.

Ver. 131 Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες] Ridicule hic Barnesius, *Addendum videtur tale quid*, Τρῶες ὑπ' ἠνορέῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο. quo scilicet *Troiani soli*, non utique et *Hector*, ut repellerentur futurum fuisse dicatur. Quasi vero in urbem conclusi si fuissent *Troiani*, non utique et *Hector* una conclusus intelligeretur.

Ver 132 Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad ά, 544.

Ver. 133 Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν] Virg. *Hic pater omnipotens ter coelo clarus ab alto Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro Ipse manu quatiens ostendit ab aethere nubem. Aen.* VII, 141.

Καδδὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο·
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
Σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐθέλησι,
Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο,
Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.

Et ante equos Diomedis iniecit in terram:
Terribilis autem flamma exorta est sulphuris ardentis;
Et equi territi consternabantur sub curru:
Nestoris autem e manibus fugerunt habenae miro-artificio-factae:
Timuitque ille animo, Diomedemque allocutus est;
" Tydide, age iam in fugam dirige solidos-ungulis equos.
" An non sentis, quod tibi a Iove non sequitur victoria?
" Nunc quidem enim huic Saturnius Iupiter gloriam praebet
" Hodie; postea rursus etiam nobis, si voluerit,
" Dabit; homo autem nequaquam Iovis mentem impedierit,
" Ne quidem fortissimus; quoniam *ille* longe potentissimus est.
Huic autem respondit deinde pugna strenuus Diomedes;
" Profecto haec omnia, senex, recte dixisti:
" Sed ille gravis dolor *mihi* cor et animum incessit:
" Hector enim aliquando dicet, inter Troianos concionans,
" Tydides a me fugatus se-recepit-ad naves.

137 *φύγον*] MS. Fl. I. quod non spreverim. 144 *φέρτερος*] MS. *ἐστιν*] edd. vett.

Ver. 135 Φλὸξ] Vide supra ad *ά*, 267.

Ver. 137 Σιγαλόεντα] Vide supra ad *ver.* 116.

Ver. 140 Γιγνώσκεις] Alii scribunt, *γινώσκεις*. Quod perinde est. Prima enim ubique producitur.

Ibid. Ὅ τοι] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio* et MS. Recte, ut mihi quidem videtur, et ad sententiam et ad venustatem. *Al.* ὅτι. De versione hoc in loco minus latina, vide supra ad *ά*, 537. *Clark.* Non male, mea sententia, sed nec necessario. Nam ὅ sane potest significare *quod*, ut infr. 362. sed et *σοι* intelligi potest, quod etiam in MS. L. supra scripsit Glossator. de ὅ post *γινώσκειν* pro *quod*, supra monui ad *ί*, 433. *Ern.*

Ibid. Ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή] Virgil. *Iupiter ipse Auxilium solitum eripuit. Aen.* IX, 128.

Ver. 144 Ἴφθιμος· ἐπειὴ] Qua ratione, Ἴφθιμος, hic ultimam producat; item ἰωχμὸν, *ver.* 158; et δὲ, *ver.* 179; vide supra ad *ά*, 51. n. 8.

Ver. 148 Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει] Ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν Διομήδην — Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει etc. *Aristot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11.

Ver.

Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
    Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες·
Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
Ἀλλ' ἐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
    Ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,
Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
    Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·

" Sic aliquando gloriabitur; tunc mihi dehiscat lata terra.
    Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Hei mihi, Tydei fili bellicose, quale *verbum* dixisti!
" Etsi enim te Hector ignavum et imbellem dixerit,
" Attamen non credent Troiani et Dardanidae,
" Et Troianorum uxores magnanimorum clypeatorum,
" Quarum in pulvere deiecisti iuvenes maritos.
    Sic locutus in fugam vertit solidos-ungulis equos,
Retro in turbam *fugientium*: in *eos* autem Troianique et Hector
Cum-clamore ingenti tela tristia fundebant.
Tum vero altum inclamavit ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
    " Tydide, prae *caeteris* quidem te honorabant Danai pernices-equites
" Sedeque, carnibusque, et plenis poculis:

151 γηρήνιος] A. 2. I.

Ver. 150 Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν] Vide supra ad δ', 182.

Ver. 151 Ἱππότα] Vide supra ad ὲ, 185.

Ver. 153 Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν] Virg. *Pulsus ego? aut quisquam — pulsum Arguet? Iliaco tumidum qui crescere Tybrim Sanguine, et Evandri totam cum stirpe videbit Procubuisse domum, atque exutos Arcadas armis? Aen.* XI, 392.

Ver. 156 Ἐν κονίῃσι βάλες] Latine itidem recte dicas, *in pulvere deiicere.* Non quod, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*; (id quod plane ineptissimus sit qui dixerit) sed quod, *in pulvere deiicere*, sit, *humi deiicere in pulvere*; quippe cum is, qui sit *in terram deiectus*, iaceat *in pulvere* necesse sit. Similiter, quod aiunt, *in Senatu venire*, est, *venire in curiam inter Senatores*: *In conspectu venire*, est, *accedere ad aliquem in conspectu*: *Proiicere globum in herba*, est, *globum in terram demissum provolvere in herba.* Vide quae Nos hac de re ad *Caesaris Commentar. de Bello Gallico*, *lib.* IV. §. 9. Item supra, ad ά, 593. *Clark.* Sed ibidem nos monuimus haec esse argutiora, quam simplicitas linguae ferat. *Ern.*

Ver. 160 Τῷ δ' ἐπὶ] Pessime hic Scholiastes interpolatus, (quem perpetuo sequutus est *Barnesius*, magno et venustatis et sententiae ipsius detrimento;) τὸ ὅδε, τῷδε, τῆσδε, *inquit*, ἄρθρον ἐστὶ συνθετικὸν, ἥκιστα δὲ σύνδεσμος, δὲ. Sane in *Transitionibus* semper scribendum est, ὁ δὲ, τὸν δὲ, τῷ δέ. Quibus autem in locis usurpanda sint ista, ὅδε, τῷδε, τῆσδε, ex orationis contextu est iudicandum. Vide supra ad ά, 57; et ad γ', 200.

Ibid. Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 162 Πλείοις δεπάεσσι] Male hic Editio *Wetsteniana*, in qua Versio plerumque caeteris elegantior) *crebrioribus poculis.*

Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο.
Ἔῤῥε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεύς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα· τάδ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,

" Nunc vero te ignominia-afficiant; mulieris utique similis es.
" Abi-in-malam-rem, timida puella: quoniam minime, cedente me,
" Turres nostras conscendes, neque mulieres
" Abduces in navibus: prius tibi fatum dabo.
Sic dixit: Tydides autem bifariam anxie-cogitavit,
Equosque convertere, et contra pugnare.
Ter quidem cogitavit mente et animo:
Ter vero ab Idaeis montibus intonuit providus Jupiter,
Signum dans Troianis, pugnae alternantem victoriam.
Hector autem Troianos hortabatur, alte vociferans;
" Troiani, et Lycii, et Dardani cominus pugnantes,
" Viri estote, amici, mementote autem strenuae fortitudinis.
" Sentio utique, quod mihi lubens annuit Saturnius
" Victoriam et magnam gloriam, at Danais exitium.
" Stulti, qui scilicet hos muros struxerunt
" Infirmos, contemnendos, qui non robur meum arcebunt:
" Equi vero facile fossam transilient, quam *illi*-foderunt.
" Verum quando iam naves ad cavas pervenero,
" Memoria aliqua tum ignis ardentis esto,

163 ἀντ' ἐτέτυξο] MS. ἀντιτέτυξο] A. 2. 3. I. 170 τρὶς δ' ἀπ' Ἰδ.] Fl. A. I. 178 ἀμὸν] MS. F. A. I. T.

poculis. Quod utique non est πλείοις, sed πλείοσιν. *Clark*. Nam, ut Schol. MS. L. docet, πλείοις est a recto πλεῖος, πλείη, πλεῖον, quod est πλήρης. *Ern.*

Ver. 169. 170 Τρὶς μὲν — τρὶς δὲ] Virg. *Ter conatus erat — ter frustra etc. Aen.* VI, 700. *Ern.*

Ver. 170 Μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 175 Γιγνώσκω] Vide supra ad ver. 140.

Ibid. Ὅτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 177 Οἳ ἄρα δὴ] *Qui scilicet*. Vt adeo nequaquam supervacaneum sit istud, ἄρα δή.

Ver. 178 Τάδ' οὐ] *Al*. τά γ' οὐ.

Ver.

Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτὲς
Ἀργείες παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένες περὶ καπνῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν

" Vt igne naves incendam, interficiam autem et ipsos
" Argivos apud naves, attonitos in fumo.
Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque:
" Xantheque, et tu Podarge, et Aethon, Lampeque generose,
" Nunc mihi alimentorum praemia rependite, quae permulta
" Andromache, filia magnanimi Eetionis,
" Vobis prioribus, suave *utique* triticum apposuit,
" Vino etiam immisto ad bibendum, quandocunque animus iuberet,
" Quam mihi. qui ei iuvenis maritus glorior esse.
" Verum insequimini et festinate; ut capiamus

182 ἐμπρήσω] R. 183 abest a MS. manu prima. vid. not. *ibid.* ὑπὸ] Fl. A. I. 188 παρὰ] MS. 190 ὅσπερὶ] MS.

Ver. 183 Περὶ καπνῷ] *Al.* ὑπὸ καπνῷ. Sed praestat vulgata Lectio, quae fumo *circumdatos* depingit. *Clark.* Sed profecto durum est in h. l. περὶ sic accipi, aut dici. MS. L. totum versum non habet in textu, sed in fine paginae adscriptus est a manu rec. Nec Scholiastes vestigium eius habet. Et mihi videtur efficacior oratio, si versus hic absit, et αὐτὲς sit simpliciter. Videtur aliquis existimasse αὐτὲς sic stare non posse, quia Argivorum nulla ante diserta mentio facta sit. *Ern.*

Ver. 184 Ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε] Virgil. *Equum duci iubet; — alloquitur moerentem, et talibus infit; Rhaebe. Aen.* X, 858.

Ver. 185 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε, Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον] Fuerunt qui, propter dualia, ἀποτίνετον, ἐφομαρτεῖτον, et σπεύδετον, *duos* tantum equos crediderint, *Xanthum* et *Lampum*, duobus epithetis, πόδαργε et αἴθων, insignitos. Sed istam constructionem neque ullo modo fert ipse *verborum ordo*; neque aliunde quicquam est causae, quominus *quatuor* hic intelligendi sint equi. *Tres* Nestori fuisse equos, liquet ex *ver.* 86 et 109 supra; ubi *unus* vulneratus reliquos conturbavit *binos*, παρήορος videlicet συνήορες. Sed et equorum τετραόρων nominatim meminit *Homerus*, *Odyss.* ν', 81. Verba autem *dualia* recte hoc in loco usurpantur, eo quod equi *bis bini* essent, vel ἐν δεξιῷ μέρει, vel συνήοροι duo, quam ξυνωρίδα appellabant; itemque duo παρήοροι. Alloquebatur igitur *Hector* δύο συστήματα, ut ait *Eustathius*, ἤγεν τὴν δεξιὰν συζυγίαν καὶ τὴν ἐξ ἀριστερῶν. *Clark.* Schol. MS. L. ait nonnullis repudiari primum versum, propter τὸ σὺ et propter numerum equorum. Nam currus militares apud Homerum semper esse biiuges, et poëtam uti dualibus. De duali numero idem respondet quod Eustathius habet. De quadrigis: id proprium esse Hectori, qui equestris rei peritissimus fuerit. *Ern.*

Ver. 186 Ἀποτίνετον] De huius vocis prosodia, vide supra ad β', 43.

Ver. 189 Ἐγκεράσασα] Vide supra ad ά, 67.

Ibid. Ὅτε] *Al.* ὅ, τι.

Ver. 190 Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ] Qua ratione, ὅσπερ, hic ultimam producat, etiam extra caesuram, vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver.

Ἀσπίδα Νεσορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιϊν Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιςος κάμε τεύχων.
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιοὺς
Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα·
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οὐδέ νύ σοί περ
Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ,
Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.

" Clypeum Neſtoreum, cuius nunc fama ad coelum pervenit,
" Totum aureum eſſe, manubriaque et ipſum:
" Atque ab humeris Diomedis equûm-domitoris,
" Affabre-factum thoracem, quem Vulcanus elaboravit fabricans.
" Si haec utique ceperimus, ſperaverim equidem Achivos
" Hac-ipſa-nocte naves conſcenſuros veloces.
Sic dixit glorians; indignata autem eſt veneranda Iuno;
Et commovit ſe in ſolio, tremefecitque magnum Olympum:
Et Neptunum, magnum deum, coram allocuta eſt;
" Eheu, Terrae-quaſſator, late-potens, nonne tibi quidem
" Pereuntium Danaorum miſereſcit in praecordiis animus?
" Qui tamen tibi Helicenque et Aegas dona ferunt
" Multaque et eleganria: tu itaque ipſis cupias victoriam.
" Siquidem enim velimus, quotquot Danais fautores-*ſumus*,
" Troianos repellere, et coërcere late-ſonantem Iovem;
" Illic ſane tunc triſtaretur ſedens ſolus in Ida.

196 κεν Ἀχαιοὺς] MS. Fl. A. I. 197 αὐτονυχεὶ] Sch. adſcripſit: τινὲς διὰ τοῦ ι γράφουσιν. 198 νεμέσησε] Fl. A. I. 206. 207 Ζῆ] in fine verſus 206 et in principio alterius Ν' αὐτοῦ] MS. R. T. v. not. at Schol. adſcriptum: γρ. ζῆν.

Ver. 199 Σείσατο] Vide ſupra ad γ', 141. Caeterum *Strabo lib.* VIII. *p.* 543. legit; Εἴσατο εἰνὶ θρόνῳ.

Ver 202 Ὀλλυμένων] Vide ſupta ad γ', 260.

Ver. 203 Οἱ δέ τοι — δῶρ' ἀνάγουσι Πολλά τε καὶ χαρίεντα] Virgil. *Tua larga Saepe manu multiſque oneravit limina donis. Aen.* X, 619.

Ver. 206 Εὐρύοπα Ζῆν'] Ineptiſſimum eſt, quod hic vulgo afferunt, εὐρύοπα vocativum pro *accuſativo* poſitum: Id quod ne de *nominativo* quidem ulla ratione ferri poteſt. Vide ſupra ad ά, 175 et 498. Εὐρύοπα, hoc in loco, eſt ab εὐρύοψ. *Clark.* Notabilis hic eſt lectio notata e MS. et edd.. quibuſdam vett. Scholiaſtes MS. Lipſ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ν' θετέον, ὅτι τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον, τῷ ἐπιφερομένῳ συνάπτεται φωνήεντι· μετὰ δὲ τὸ ν ἡ στιγμὴ, καὶ μεταξὺ τῆς συλλαβῆς, καὶ μεταξὺ συναλοιφῆς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τοῖς ποιηταῖς πολλάκις ἡ στιγμὴ τίθεται. *Ern.*

Ver.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,

Hanc autem valde indignatus allocutus est rex Neptunus:
" Iuno in dicendo-audax, qualem hunc sermonem dixisti?
" Non equidem ego velim cum Iove Saturnio pugnare
" Nos alios, quoniam longe potentissimus est.
Sic hi quidem talia inter se invicem loquebantur.
Graecis autem quod spatii *iam inde* ex navibus a muro fossa inclusit,
Repletum erat pariter equisque et viris scutatis
Coactis-in-angustum; cogebat vero veloci par Marti
Hector Priamides, quando ei Iupiter gloriam dedit.
Et sane concremasset igne ardenti naves aequales,
Nisi in praecordia posuisset Agamemnoni veneranda Iuno,
Ipsi per-se studiose-agenti, ocyus incitare Achivos.
Perrexit itaque ire ad tentoriaque et naves Achivorum,
Purpuream magnam pallam tenens manu robusta:
Stetit autem in Vlyssis ingenti nave nigra,

208 In MS. adscriptum hoc Scholion ad ὀχθήσας; γρ. ι, καὶ Ὀππιανὸς ὀχθίζω, σφακέλω. 209 ἀπτοεπὴς] MS. edd. vett. praeter R. 211 φέρτερος] MS. R. ut 144. 217 καί νύ κ' ἐνέπρησε] MS. bene.

Ver. 209 Ἀπτοεπὲς] *Al.* ἀπτοεπές· Vt sit, ἀπτόητε ἐν τῷ λέγειν. *Clark* Sic habet MS. Lips. suprascripta glossa ἀπτόητε. Vtramque lectionem commemorat etiam Schol. Lips. *Ern.*

Ver. 211 Φέρτατος] *Al.* φέρτερος.

Ver. 215 Ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 216 Πριαμίδης] Vide supra ad α', 398.

Ver. 217 Καί νύ κεν ἔπρησεν] *Al.* Καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν· Vti supra, *ver.* 182; et infra *ver.* 235. Virgilius: *Et si continuo victorem ea cura subisset Rumpere claustra manu, sociosque immittere portis, Vltimus ille dies bello gentique fuisset.* *Aen.* IX, 757.

Ibid. Κηλέῳ] Pronunciabatur, κηλῷ.

Ibid. Νῆας ἐΐσας] Similiterque *ver.* 225; Vide supra ad α', 306.

Ver. 219 Ὀτρῦναι] Vide supra ad β', 451.

Ver. 221 Πορφύρεον] Vid. supra ad α', 482.

Ver. 222 Μεγακήτεϊ νηΐ] Κῆτος in compositis exprimit immensam magnitudinem per similitudinem. quo sumto omnes difficultates tolluntur, quae interdum in talibus verbis esse videntur, ut bene docet Cel. *Hemsterh.* ad Lucian. T. I. p. 139. *Ern.*

Ver.

Ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι·
Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,

Quae in medio erat, ut-vox-exaudiri-poſſet in utramque partem,
Et ad Aiacis tentorium Telamonii,
Et ad Achillis; qui *duo* utique ad extrema naves aequales
Subduxerant, virtute freti et robore manuum.
Vociferatus autem eſt alta-voce, Danaos inclamans;
" *Proh* pudor, Argivi, turpia probra, forma *tantum* admirabiles!
" Quo abierunt gloriationes, cum profitebamur nos eſſe fortiſſimos;
" Quas olim in Lemno vana-iactantes proferebatis,
" Comedentes carnes multas boum cornutorum,

223 ἀμφοτέρωθεν] Fl. A. I. 224 Vid. not. 225 ἔσχατοι] F. A. 1. R.

Ver. 224 Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος etc. — *γεγωνώς*] Verſus tres priores abſunt prorſus a MS. Lipſ. Nec eorum veſtigium in Scholiaſte. Quartus et ipſe non eſt in textu. Sed τὸ διαπρύσιον interpretatur Scholiaſtes: et eſt alia manu adſcriptus in margine. *Ern.*

Ver. 225 Ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα — ἠνορέῃ πίσυνοι] De eo, quanta cum arte *Achillem* nuſquam non inſerat Poëta, vide ſupra ad ί, 788; et ad β', 673 et 681; et ad ή, 228.

Ibid. Ἔσχατα] *Al.* ἔσχατοι. Sed ἔσχατα recte edidit *Barneſius* ex MS: Atque *Euſtathium*, pluribus ex eius commentario locis allatis, ita legiſſe oſtendit. Virgilius: *Meſſapus primas acies, poſtrema coërcent Tyrrheidae iuvenes. Aen.* IX, 27. Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει. *Sophocl. Ai. ver.* 4. Αἴας — ὥρμει πλάταισιν ἐσχάταισιν. *Eurip. Iphig. in Aul.* 291.

Ver. 229 Ἔβαν] Vltima brevi, ex ἔβησαν; ſimili analogia, ac τύπεν, τράφεν, et ſimilia, ex ἐτύπησαν, ἐτράφησαν, etc.

Ibid. Φαμὲν εἶναι ἄριστοι] Summa cum arte, ad minuendam invidiam, et ad conciliandam militum benevolentiam; quibus iſtud κενεαυχέες ἠγοράασθε, exprobrat *v.* 230; de iiſdem hic, et infra *ver.* 234, mutata perſona, φαμὲν εἶναι ἄριστοι, ut et οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν, dicit. Vt recte annotarit *Euſtathius*: Τὸ δὲ, ἔφαμεν, παραμυθητικῶς ἔχει, λεαῖνον τὸ τραχὺ τοῦ λόγου, οἷα τοῦ βασιλέως κοινοποιουμένου τὸ ὄνειδος. Διὸ καὶ οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί ἐσμεν εἶπεν, ἵνα μὴ ἄγαν ὁ ὄχλος λυπῆται ἀκούσας τὸ Ἐστέ. Vide infra ad *ver.* 234.

Ver. 230 Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ — ἠγοράασθε] Τὸ ὁπότε ἐστὶ, ἀντὶ τοῦ ποτέ inquit Scholiaſtes. *Euſtathius* ſimiliter: Τὸ δὲ, ἃς ὁπότε, ἀντὶ τοῦ ποτὲ, εἴρηται. Equidem minime crediderim, aliud *dixiſſe* Homerum, aliud *voluiſſe*. Ἀσυνήθως μέν τοι. διὸ καὶ σημειῶδές ἐστι, fatetur ipſe *Euſtathius*. Vera ſententiae conſtructio, huiuſmodi eſt: *Quas, quum in Lemno* eratis, *proferebatis*; Vel, *Quas* proferebatis, *quum in Lemno gloriabamini. Clark.* Schol. MS. Lipſ. cum pariter dixiſſet, ὁπότε eſſe pro πότε, addit: Οἱ δὲ στίζουσι εἰς τὸ Λήμνῳ, λείποντος τοῦ ἦμεν. Quod mihi quoque melius videtur. *Ern.*

Ver. 231 Ἔσθοντες κρέα πολλὰ] *Ariſtarchus*, teſte *Athenaeo, lib.* II, *cap.* 3. delendum hunc verſum cenſuit, propterea quod *carnis eſui* id tribuere videatur, quod erat *Vino ſoli* tribuendum: — ἀθετεῖ τὸν στίχον, ὡς ὑπὲρ κρεωφαγίας [al. rectius, ὑπὸ κρεωφαγίας] αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας. Mire admodum. Graeci enim hoc in loco non utique ideo ſe iactabant, quod *carnes comediſſent*, vel quod *vinum bibiſſent*; ſed quod *Hoſtis* videlicet *abeſſet*. *Clark.* Non inſpexit, aut non intellexit Athenaeum *Clarkius*. Ariſtarchus dicebat,

Πίνοντες κρητῆρας ἐπιςεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαςος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
Νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔῤῥων·
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

" Bibente*sque* cratetas coronatos vino:
" *Scilicet* Troianorum adversus centenosque ducenosque, quemque *vestrum*
" Staturum in pugna? nunc autem ne uni quidem aequales sumus
" Hectori, qui mox naves incendet igne ardenti.
" Iupiter pater, anne ullum adhuc praepotentium regum
" Tali clade afflixisti, et eum magna gloria privasti?
" Et tamen nego *me* unquam tuum *ullum* perpulchrum altare
" Nave multis-transtris-instructa praeteriisse, quum huc malo-fato venirem;
" Sed in omnibus boum adipem et femora combussi,
" Cupiens Troiam bene-munitam exscindere.
" At, Iupiter, hoc saltem mihi perfice votum;
" *Nos* ipsos saltem permitte effugere et evadere,
" Neque sic a Troianis sinas interimi Achivos.
Sic dixit; Huius autem *deorum* pater misertus est lacrymantis;

233 τε primum abest a Fl. A. I. 237 τῇδ' ἄτῃ ἄσας] MS. nempe prima in ἄσας duplicanda, cum semel scribatur, de more antiquiorum librorum.

bat, lusum, hilaritatem, iactantiam non esse sociam κρεωφαγίας, sed vini et compotationis: unde veteres scriptores in tali re vini semper et solius faciant mentionem, cuius usus est post sumtum cibum. Atque ita non absurda est Aristarchi dubitatio: sed tamen non satis gravis ad tollendum versum. Est etiam durius, quod non sequitur πίνοντες δὲ. Sed eius generis exempla et alia sunt apud Homerum. *Ern.*

Ver. 232 Κρητῆρας ἐπιςεφέας οἴνοιο] Vide supra ad ά, 470. Caeterum qua ratione, ἐπιςεφέας, hic ultimam producat, vid. ad ά, 51. n. 8.

Ver. 233 Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε] Ἀντίςαθμοι καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαςος ἠπείλει ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 25.

Ver. 234 Νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν] Ἐπεὶ φαύλους γε ὄντας αὐτοὺς, ἑτέροις τε τοιούτοις ὁμιλοῦντας, ἐξάγει τὰ πράγματα πολλάκις εἰς τὸ νουθετεῖν ἐπιεικέςατος ἂν εἴη τρόπος, ὁ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμηγέπη τῷ ἐγκλήματι τὸν παῤῥησιαζόμενον. Ἐν ᾧ λέγεται καὶ τὸ, Τυδείδη τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς; καὶ τὸ, Νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν Ἕκτορος. Καὶ ὁ Σωκράτης οὕτως ἀτρέμα τοὺς νέους ἤλεγχεν, ὡς μηδ' αὐτὸς ἀπηλλαγμένος ἀμαθίας. *Plutarch. de Adulat. et Amici discrim.* Vide supra ad *ver.* 229.

Ver. 235 Κηλέῳ] Pronunciabatur, κηλῷ.

Ver. 237] Ἄασας] Vide infra ad ί, 116.

Ver. 243 Ἔασον] Vide supra ad δ', 42.

Ver.

Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέι κάββαλε νεβρὸν,
Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί·
Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο, Τυδεΐδαο πάρος, σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Annuitque ei exercitum salvum fore, neque periturum.
Statim vero aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
Hinnulum tenentem unguibus, sobolem cervae velocis:
Iuxta autem Iovis altare perpulchrum, deiecit hinnulum,
Vbi Panomphaeo Iovi sacrificabant Archivi.
Hi autem postquam viderunt, quod a Iove venisset avis;
Alacrius in Troianos erumpebant, recordabanturque pugnae.
Tum nemo prior ex Danais, multi licet essent,
Gloriatus est, Tydidem ante, agitasse veloces equos,
Extraque fossam egisse, et contra pugnasse:
Sed longe primus *ille* Troianorum interemit virum armatum,
Phradmonidem Agelaum: is quidem in-fugam verterat equos;
Ei autem converso, dorso hastam infixit,
Humeros inter, perque pectora adegit:
Decidit autem de curribus, sonitumque dederunt arma super ipso.

251 Vid. not. 256 Τρώων] abest a MS.

Ver. 247 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε] Virgil. *Namque volans rubra fulvus Iovis ales in aethra, — Cygnum excellentem pedibus rapit improbus uncis. — donec vi victus et ipso Pondere defecit, praedamque ex unguibus ales Proiecit fluvio, penitusque in nubila fugit. Tum vero augurium Rutuli clamore salutant. Aen.* XII, 274.

Ver. 248 Τέκος ἐλάφοιο] Qua ratione hic τέκος, ultimam producat; item, Ζηνὶ, *ver.* 250; et εἶδον, *ver.* 251; et θοῦρον, *ver.* 262. et Εὐρύπυλος, *ver.* 265; et σάκεϊ, *ver.* 267; Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 250 Πανομφαίῳ Ζηνὶ] Πανομφαῖός ἐστιν, ὁ πάσης μαντείας αἴτιος. Οἱ γὰρ ἄλλοι πάντες, ὑποφῆται Διός εἰσιν, εἴτε δαίμονες ἐκεῖνοι, εἴτε ἄνθρωποι. *Eustath.*

Ibid. Ῥέζεσκον] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 251 Εἶδον, ὅτ'] *Barnesius* ex tribus MSS. edidit, εἴδονθ' ὅτ. Quomodo et olim legerat *Eustathius*. Neutrum male. Quanquam usitatius *Homero* εἶδον, quam εἴδοντο. Caeterum de *versione* huius versus, vide supra ad ά, 537. *Clark.* Etiam MS. Lips. habet εἴδονθ'. Sed antiqua manus suprascripsit: γρ. ἥσθονθ', quod melius contextui convenit: ὅτι ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις. *Ern.*

Ibid. Ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 205.

Ver. 258 Μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν] Vid. ad v. 95.

Ver. 260 Ἀράβησε] Vide supra ad δ', 455 et 504.

Ver.

Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;

Post hunc autem Atridae, Agamemnon et Menelaus;
Postque hos, Aiaces, strenuam induti fortitudinem;
Postque hos Idomeneus, et armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidae:
Postque hos Eurypylus Euaemonis praeclarus filius.
Teucer autem nonus venit, resilientes arcus tendens;
Stetitque sub Aiacis scuto Telamonii.
Ibi Aiax quidem *ei* submovebat scutum; at iste heros
Circumspiciens, posteaquam aliquem iaculatus in turba
Vulnerasset, ille quidem [*qui vulneratus erat*] ibi delapsus animam amittebat,
Ipse vero (*Teucer*) retro re-recipiens, puer tanquam ad matrem, summittebat se
Ad Aiacem: ille vero eum scuto tegebat splendido.
Tum, quem primum Troianorum interfecit Teucer eximius?

264 Ἐνυαλύῳ] F. A. I. R.

Ver. 261 Τὸν δὲ — Τοῖσι δ'] Pessime in his et similibus ex Scholiaste edidit *Barnesius*, Τόνδε — Τοῖσιδ'. Vide supra ad *ver.* 160.

Ver. 264 Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ] Vide supra ad β', 651.

Ver. 266 Παλίντονα τόξα τιταίνων] Virgil. *Spicula torquebat Lycio Gortynia cornu: Aureus ex humeris sonat arcus. Aen.* XI, 773.

Ver. 268 Ὑπεξέφερεν σάκος] *Scutum submovebat, ut locum haberet Teucer iaculandi.* Editio *Westeniana*, (quam hic secutus est *Barnesius*,) licet ad versionem plerumque elegans, hoc tamen in loco sententiam plane pessundat, vertitque, contra ac res erat, *ante eum tenebat scutum. Clark.* Sed et *submovebat* non est satis perspicuum. Attollebat scutum Aiax et flectebat, ut sub eo velut sub testudine ac tecto staret tutus Teucer: unde mox: ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ. *Ern.*

Ver. 272 Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ] Sic apud *Virgilium*: *Magnum — se post cratera tegebat. Aen.* XI, 346. Χρησιμώτατόν ἐστι τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κτᾶσθαι μήτε τὰς τιμὰς, μήτε τὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου. Καὶ γὰρ — τῶν ἀθλητῶν οἱ πρὸς ἓν ἄθλημα κάμνοντες, ἀνταγωνισταί, πύκται δὲ παγκρατιασταῖς φίλιοι, καὶ δολιχοδρόμοι παλαισταῖς εὐμενεῖς εἰσι. καὶ συναγωνιῶσι καὶ σπουδάζουσιν ὑπὲρ ἀλλήλων. Διὸ καὶ τῶν Τυνδαριδῶν, πὺξ μὲν ὁ Πολυδεύκης ἐνίκα, δρόμῳ δὲ ὁ Κάστωρ. Εὖ δὲ καὶ τὸν Τεῦκρον Ὅμηρος πεποίηκεν ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκιμοῦντα, τοῦ ἀδελφοῦ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὁπλίταις· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ. *Plutarch.* περὶ φιλαδελφίας.

Ver. 273 Τίνα πρῶτον] Ex his verbis liquet quam inepti fuerint, qui supra, *ver.* 269, voces istas, ἐπεὶ ἄρ' τιν, immutaverint, scripserintque ἐπ' Ἴαρτιν, vel ἐπὶ Ἄρτιν, vel Ἐπίαρτιν.

Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ᾽ Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Στῆ δὲ παρ᾽ αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Βάλλ᾽ οὕτως, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ᾽ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Καί σε, νόθον περ ἐόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τὸν, καὶ τηλόθ᾽ ἐόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.
Σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Αἴκεν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ᾽ ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
Ἢ τρίποδ᾽, ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,

Orfilochum quidem primum, et Ormenum et Opheleftem
Daeroraque, Chromiumque, et deo-parem Lycophonrem,
Et Polyaemonidem Hamopaonem, et Melanippum,
Omnes alium fuper-alium deiecir in rerram almam.
Eum aurem confpicatus, laetatus eft rex virorum Agamemnon,
Arcu e forri Troianorum perdenrem phalangas:
Sretit autem ad eum profectus, et ipfum allocutus eft;
" Teucer, carum caput, Telamonie, princeps populorum,
" Iaculare fic; fiquod forte lumen Danais fias,
" Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum exiftentem,
" Et te, fpurium licet exiftentem, ftudiofe-aluit fua in domo:
" Hunc, etiamfi procul abfit, in gloriam evehe.
" Tibi autem ego edico, ut et perfectum erit;
" Si mihi dederit Iupiter Aegiochus et Minerva
" Ilii evertere bene-aedificatam urbem,
" Primo tibi poft me praemium-honorarium in manu ponam,
" Vel tripodem, vel duos equos cum ipfis curribus,

276 ἀμ᾽ 'Οπάονα] MS. 283 ὅς] R. 285 ἐυκλ.] MS. edd. vett. 286 ἐγὼν] R. 288 εὐκτ] F. A. I. 289 χειρὶ] Fl. A. I.

Ver. 277 Πέλασε] Vide fupra ad ά, 140.

Ver. 281 Φίλη κεφαλή] Sic apud *Virgilium*: *Capitifque iniuria chari. Aen.* IV, 354.

Ver. 282 Αἴκεν τι φόως] *Siquod forte lumen*, vel, *fiquid forte luminis.* Editio *Wetfteniana*, eamque fecutus *Barnefius*, minus latine hic reddidit, *fi forte quid lumen.*

Ver. 283 Ὅ σ᾽ ἔτρεφε] *H. Stephanus*, aliique ediderant, ὅς σ᾽ ἔτρεφε: Id quod *nulla* poteft *Licentia* excufari. Alii, ὅς ἔτρεφε. Quod ferri quidem poreft, fed haud fatis eft venuftum. Optime *Barnefius*, ὅ σ᾽ ἔτρεφε, ex *Schrevelii* editione, et ex MS. et analogia ex ipfo *Homero* petita; χ', 480, — ὅ μ᾽ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. *Clark.* Confentir MS. Lipf.

Ver. 286 Ὣς καὶ] *Al.* τόδε καί.

Ver. 287 Αἰγίοχος] Vide fupra ad ά, 202.

Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
Ὀτρύνεις; οὐ μεν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ.
Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ

« Vel mulierem, quae tecum eundem lectum conscendat.
Hunc autem respondens allocutus est Teucer eximius;
« Atrida illustrissime, cur me properantem et ipsum
« Incitas? neque enim, quantum in me certe est,
« Cesso; sed ex quo Ilium versus repulimus ipsos,
« Ex eo utique sagittis exceptos viros interficio.
« Octo sane iam emisi longos hamos-habentes sagittas,
« Omnes autem in corpore fixae sunt bellicosorum iuvenum;
« Hunc vero nequeo percutere canem rabidum.
Dixit, et aliam sagittam a nervo misit
Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus:
Et ab eo quidem aberravit; sed eximium Gorgythionem,
Filium fortem Priami, ad pectus percussit sagitta:
Quem utique ex Aesyma ducta peperit mater,
Pulchra Castianira, corpore similis deabus.
Papaver autem sicuti in-alteram-partem caput inflexit, quod in horto

295 ποτὶ] edd. vett.

Ver. 295 Προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod perinde est.

Ver. 297 Ὀκτὼ δὴ —. Πάντες δ' ἐν χροῒ] Virgil *Quotque emissa manu contorsit spicula virgo, Tot Phrygii cecidere viri. Aen.* XI, 676.

Ver. 300 Ἀπὸ νευρῆφιν] Qua ratione, ἀπὸ, et hic et *ver.* 309. ultimam producat; item ἀντικρὺ, *ver.* 301 et 310; item δέμας, *ver.* 305; et σμερδαλέα, *ver.* 321; et ἐπὶ, *ver.* 324; Vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 302 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'] Virgil. *Aeneam petiit, sed non et figere contra Est licitum. Aen.* X, 343.

Ver. 304 Τόν ῥ' ἐξ] Vocula ῥα non est in his supervacanea. Vide supra ad ί, 858.

Ver. 305 Καλὴ] Vide supra ad β', 43.

Ver 306 Μήκων δ' ὡς] Transtulit haec ad *Euryalum* Virgilius: *Inque humeros cervix collapsa recumbit: Purpureus veluti cum flos succisus aratro Languescit moriens, lassove papavera collo Demisere caput, pluvia cum forte gravantur. Aen.* IX, 434. Nec sine magna gratia vocem *purpureus*, interseruit Poëta Romanus, qua et *Hominem* fuisse *Formosum* innuit. Quantam *venustatem* idem vocabulum et in Graecis istis alicubi addiderit, quis

Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὣς ἑτέρωσ᾽ ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ᾽ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Ἀλλ᾽ ὅγε καὶ τόθ᾽ ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ᾽ Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Ἱέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ᾽ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
Κεβριόνην δ᾽ ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί᾽ ἑλεῖν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ᾽ ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί·
Βῆ δ᾽ ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγεν.

Fructu *sit* gravatum, humoreque verno;
Sic *ille* in-alteram-partem inclinavit caput casside gravatum.
Teucer vero aliam sagittam a nervo misit
Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus.
At iste etiam tunc aberravit; avertit enim Apollo:
Sed Archeptolemum, audacem Hectoris aurigam,
Ruentem ad pugnam, percussit in pectore iuxta mammam:
Decidit autem de curru, retrocesseruntque eius equi
Veloces: ipsius vero ibi soluta est animaque roburque.
Hectori autem gravis dolor contexit mentem *ob* aurigam:
Hunc tamen demum reliquit, tristis licet *sui* sodalis gratia:
Cebrionem autem iussit fratrem, prope existentem,
Equorum habenas capere: Hic porro non immorigerus-fuit, ut audivit.
Ipse autem de curru humi desiliit collucente,
Horribiliter vociferans; et saxum prehendit manu:
Perrexitque recta in Teucrum, ac ferire ipsum animus iubebat.

322 ἀνώγει] MS. Fl. A. I.

non videt? Ὡς δ᾽ ὅτε τὴν ὑάκινθον ἐν ὄρεσι ποιμένες ἄνδρες Ποσσὶ καταστείβουσι, χαμαὶ δέ τε πόρφυρον ἄνθος. E contrario, *Virgilium Homero* recte hic annotat *Popius* in eo inferiorem, quod in *Euryali* sui morte coloribus ex *Homero* desumptis depingenda, pulchrum istud, κάρη πήληκι βαρυνθὲν, omiserit; praecipue cum eum et *ipsa Galea* in nocte sublustri prodidisset.

Ibid. Ἥτ᾽ ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη] Scilicet, βριθομένη ἐστί. Dubitat *inepte admodum* Scholiastes, itane intelligendum sit; an potius vox, ἥ τε, dicenda sit περιττεύειν. Quasi vero istiusmodi vocabulum *de nihilo* intertrudere potuerit scriptor non plane ridiculus.

Ver. 316 Πύκασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 317 Εἴασε] Vide supra ad δ', 42.

Ibid. Ἀχνύμενος] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 318 Ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν — Ἵππων ἡνί᾽ ἑλεῖν] Virgilius: *Furens, acrique incensa dolore, Tradit equum comiti, paribusque assistit in armis. Aen.* XI, 709.

Ver. 321 Σμερδαλέα ἰάχων] De hiatu isto, ad sonum continuum productioremque efficiendum consulto summaque cum arte interiecto, quo quasi auribus accipiatur clamor intentus, vide supra ad δ', 456.

Ver. 322 Ἄνωγεν] Aut legendum ἀνώγει, quomodo in uno MS. scriptum reperit

Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὐ ἐρύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι·
Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν,
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος,
Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
Ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·

Ille quidem pharetra exemerat amaram sagittam,
Posuerarque ad nervum: illum vero pugnam-expedite-ciens Hector
Retro ducentem *nervum*, ad humerum, qua-parte iunctura dirimit
Cervicemque pectusque, maxime autem lethalis locus est,
Ea utique parte in se ardentem percussit lapide aspero:
Rupit autem ei nervum: obtorpuit vero manus ad iuncturam:
Constititque in genua lapsus, arcus vero ei excidit de manu.
Aiax autem non neglexit fratrem collapsum,
Sed accurrens protexit, et ei scutum praetendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo chari socii,
Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
Naves ad cavas portarunt graviter gementem.
Rursus autem Troianis Olympius animos excitavit;
Illique recta ad fossam profundam repulerunt Achivos.
Hector autem inter primos ibat, prae ferocia oculos-truces-circumferens.
Vt vero cum et aliquis canis aprum sylvestrem, vel leonem,
Apprendat a tergo, pedibus velocibus fretus,
Coxasque clunesque, convertentemque *se* observat:

327 βάλε] MS. Fl. A. I. R. recte. 328 ῥῆξεν] Fl. A. I. 331 περίβη] MS. super ι adscr. ε a manu sec. 332 ἐρίηρες] abest a Fl. A. I. 339 ποσὶ] MS. 340 ἑλισσόμενος] edd. vett. praeter R. *ibid.* τε alterum abest MS.

petit *Barnesius*; aut ἄνωγεν erit, non ex ἄνωγα, sed ex aoristo ἄνωγον. Alioqui non constaret Temporum ratio. Nam ἄνωγα, non est, *iussi*, sed, *iubeo*. Vt videre est, κ', 120; ξ', 105; ψ', 245; aliisque omnibus in locis. Vide supra ad ά, 37. *Clark.* Ἀνώγει MS. Lips.

Ver. 324 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 325 Αὖ ἐρύοντα] Vide supra ad έ, 459.

Ver. 327 Μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·

Sic Hector insequebatur comantes Achivos,
Semper occidens postremum *quemque*: hi vero fugiebant.
At postquam perque vallos et fossam transiissent
Fugientes, multique domiti essent Troianorum sub manibus;
Hi quidem iam apud naves continebantur manentes,
Invicemque hortantes, et omnibus diis
Manus attollentes, alta-voce precabantur unusquisque.
Hector vero undique-circum-agebat pulchras-iubas-habentes equos,
Gorgonis oculos habens et hominum-perniciei Martis.
Hos autem conspicata, miserta est dea candida-ulnis Iuno,
Statimque Minervam verbis alatis allocuta est;
" Eheu! Aegiochi Iovis filia, nonne iam nos
" Pereuntes Danaos curabimus, extremo saltem *in eorum casu*?
" Qui *iam* utique malo fato expleto perierint
" Viri unius impetu: quippe furit non amplius tolerabiliter
" Hector Priamides, et sane mala multa fecit.
Hanc autem vicissim allocuta est dea caesiis-oculis Minerva:
" Atqui omnino hic quidem ferociam animamque perdidisset,
" Manibus Argivorum confectus in patria terra;

342 τὸν] abest MS. *ibid.* οἱ δὲ φέβοντο] MS. 346 κλόμενοι] M. vitiose. 352 οὐκεθ' ἡμεῖς] R. 354 ἀνατλήσαντες] MS. corr. ex ἀναπλήσαντες, eraso altero fulcro.

Ver. 349 Ὄμματ'] *Al.* οἶματ'. *Clark.* Eustathius tradit, Zenodotum legisse γοργόνος ὄμματ', Aristarchum οἴματα, τουτέστιν, ὁρμήματα. Idem tradit Schol. Lips nisi quod etiam γοργόνος tribuit Aristarcho. *Ern.*

Ver 353 Ὀλλυμένων] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 356 Πριαμίδης] Vid. supra ad ά, 398.

Ver. 359 Φθίμενος ἐν] Qua ratione, φθίμενος, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
Ὄφρ' ἂν ἐγώ, καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,

" Sed pater ille meus mente furit non ſana.
" Durus, ſemper iniquus, mei animi - impetus impeditor.
" Nec quicquam horum recordatur, quod ei valde ſaepe filium *Herculem*
" Preſſum ſervavi ſub Euryſthei laboribus.
" Certe is quidem flebat ad coelum: ſed me Iupiter
" Ei auxiliaturam de coelo demiſit.
" At ſi ego haec ſciviſſem mente prudenti,
" Cum eum ad orcum validas - portas - habentem miſit,
" Ex Erebo ductūrum canem horrendi Plutonis;
" Non utique effugiſſet Stygis aquae profunda fluenta.
" Nunc autem me quidem odit, Thetidis vero perfecit conſilia,
" Quae ei genua oſculata eſt, et prehendit manu barbam,
" Supplicans, ut honoraret Achillem urbium everſorem.
" Erit tamen, cum iterum dilectam Minervam dicat.
" Quin tu quidem nunc nobis iunge ſolidos - ungulis - equos
" Dum ego, ingreſſa Iovis domum Aegiochi,

373 μάλ'] MS. 374 ἐπέντυνε] Fl. A. I.

Ver. 362 "Ο οἱ] v. ad 142. *Ern.*

Ver. 363 Τειρόμενον — ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων] Virgil. *Vt duros mille labores Rege ſub Euryſtheo, fatis Iunonis iniquae, Pertulerit. Aen.* VIII, 291.

Ver. 366 Εἰ γὰρ ἐγὼ] Refertur iſtud, γὰρ, non ad id, quod proxime praeceſſit, ſed ad id, quod elegantius reticetur: *Sed me facti poenitet.* *NAM ſi* etc. Vide ſupra ad *ι*, 22.

Ver. 368 Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα] Virgil. *Tartareum ille manu cuſtodem in vincla petivit, Ipſius a ſolio Regis, traxitque trementem. Aen.* VI, 395. *Te Stygii tremuere lacus, te ianitor Orci Oſſa ſuper recubans antro ſemeſa cruento. Aen.* VIII, 296.

Ver. 369 Στυγὸς ὕδατος] *Pauſanias, lib.* VIII. *cap.* 18. citato hoc verſu, τὸ δὲ ὕδωρ, *inquit*, τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν στάζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο καὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. Λέγεται δέ, ὅτι γένοιτό ποτε ὄλεθρος ἀπ' αὐτοῦ καὶ αἰξίν. αἳ τοῦ ὕδατος ἔπιον πρῶτον· χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐγνώσθη, καὶ εἰ δή τι ἄλλο πρόσεστι τῷ ὕδατι τῶν ἐς θαῦμα ἡκόντων.

Ver. 372 Τιμῆσαι Ἀχιλλῆα] Quanto cum

Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανεῖσα ἀνὰ πτολεμοιο γεφύρας.
Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ᾽ οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πεπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ᾽ οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ᾽ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ χιτῶν᾽ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

" Atmis ad bellum instruar, ut videam
" An nos *conspicieus* Priami filius pugnam-expedite-ciens Hector
" Gavisurus sit, quum apparebimus per belli semitas.
" Certe aliquis et Troianorum saturabit canes et alites
" Pinguedine et carnibus, stratus ad naves Achivorum.
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea candida-ulnas Iuno.
Ac quidem discurrens auro-phaleratos instruebat equos
Iuno, veneranda dea, filia magni Saturni.
Minerva autem, filia Iovis Aegiochi,
Peplum quidem laxatum-defluere-sivit pulchrum patris super pavimento,
Varium, quod utique ipsa fecerat et elaborarat manibus:
Ipsa veto loricam induta Iovis nubes-cogentis,
Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

477 νῶϊν] edd. vett. praeter R. 478 προφανεῖσαι] Fl. προφανέντε] A. I. T. quod non contemnendum, v. nor. ad ε, 778. 383 Versus totus abest a MS. et potest commode abesse, et e margine in textum venisse.

cum artificio *Achillem* nusquam non inseruerit Poëta, vide supra ad β, 673, 681; et ad ί, 788; et ad ή. 228.

Ver. 377 Εἰ νῶϊ — Γηθήσει προφανεῖσα ἀνὰ] De venustate istius, γηθήσει· vide supra ad ά, 330. Caeterum constructio, νῶϊ γηθήσει προφανείσα (quemadmodum et in ista locutione, τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;) vel huiusmodi est, δι ἡμᾶς γηθήσει προφανείσας, vel, ἡμᾶς ἰδὼν γηθήσει προφανείσας. Nam quod addit *Eustathius*, (δύναται δὲ θεραπευθῆναι τὸ σολοικοειδὲς, ἢ δι᾽ Ἀντιπτώσεως, — ἀντὶ τοῦ, ἡμῶν φανεισῶν·) plane est, quod de omni semper *Antiptosi* dictum sit, absurdissimum: quasi scilicet ullus unquam non contemnendus scriptor, aliud *dixisse* potuerit, aliud *voluisse*. Porro fuerunt, qui hic legerent (ut ex Scholiis liquet) προφανείσας, vel potius προφανεῖσας· Quod ferri omnino non potest. Nam *Doricum* illud ας breve in Accusativis femininorum, *Homero* prorsus erat ignotum. Quod autem in MS. repperit *Barnesius*, προφανέντε, recte scribi potuerat, licet de *Feminis* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad έ, 778.

Ver. 378 Πολέμοιο γεφύρας] Τὰς διὰ τοῦ ῥεύματος τῶν αἱμάτων διόδους. *Eustath.* Vide autem supra ad δ', 371.

Ver. 379 Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας] *Troianorum aliquis, et ante omnes ipse scilicet Hector.* Miro autem errore hoc in loco *Eustathius* istud, Τρώων, non ad τις, sed ad κύνας ἠδ᾽ οἰωνὸς refert.

Ver. 382 Ἔντυεν] Vide supra ad ί, 720.

Ver. 385 Ἑανὸν] Vide supra ad γ', 385.

Ver.

Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους,
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπ]αι μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ημὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
Ζευς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπ]ερον ἀγγελέουσαν·
  Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα π]όλεμόνδε.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι·
Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρμα]α ἄξω·
Οὐδὲ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπ]ησι κεραυνός.

In currus autem fulgidos pedibus confcendit, fumpfitque haftam
Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum
Heroum, quibufcunque irafcitur praepotenti - patre nata.
Iuno porro fcutica velociter urgebat equos.
Sponte - fua autem portae crepuerunt coeli, quas cuftodiebant Horae,
Quibus commiffum eft magnum coelum Olympufque,
Vt et aperiant denfam nubem, et claudant.
Hac utique *via*, per eas, ftimulo - parentes dirigebant equos.
Iupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus eft graviter:
Irimque excitavit aureas - alas habentem, nunciaturam;
" Vade age, Iri velox, retro verte, neque *eas* fine adverfus *me*
" Venire: non enim commode congrediemur in praelium.
" Sic enim edico, quod et perfectum erit:
" Claudos - reddam quidem ipfis fub curribus veloces equos;
" Ipfafque de curru deiiciam, et currus confringam:
" Nec decem vertentibus annis
" Vulnera perfecte - fanare - poterunt, quae deprehenfis - impreffetit fulmen.

390 σιβαρὸν μέγα] MS. 397 χώσετ'] MS. 400 πόλεμόν δε] MS.

Ver. 389 Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα] Qua ratione, φλόγεα, hic ultimam producat; item κεντρηνεκέας, *ver.* 396; et ἂν, *ver.* 406; vide fupra ad ά, 51.

Ibid. Βήσατο] *Al.* βήσετο. Vide fupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 391 Ὀβριμοπάτρη] Vide fupra ad ά, 43 et 58.

Ver. 392 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους] Ita equidem fcribendum exiftimo, (quomodo eundem verfum legimus, έ, 748; atque etiam hoc in loco edidit *H. Stephanus*,) Ἥρη δὲ μάστιγι. Ferri tamen poteft et Ἥρη δή· ut fit fcilicet. Ἥρη ἄρα δὴ ἐπεμαίετο· adeoque augeatur vis vocabuli ἄρα, quae haec cum *praecedente ver.* 383 connectit. Alioqui fcribere potuiffet Poëta, ἐπεμαίετο ἵππους.

Ver. 393 Μύκον] Vide fupra ad β', 314.

Ver. 395 Ἀνακλῖναι] Vide fupra ad ά, 309.

Ver. 396 Τῇ ῥα] Vide fupra ad ά, 56; et ad έ, 858.

Ver. 399 Βάσκ' ἴθι] Vide fupra ad β', 8.

Ver. 400 Καλὰ] Vide fupra ad β', 43.

Ὄφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅ τι νοήσω.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν.
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
Ὄφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅ, τι νοήσῃ.
Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεές, εἰ ἐτεόν γε

" Vt fciat Minerva, quando cum fuo patre pugnaverit.
" Iunoni autem non tantopere fuccenfeo, neque irafcor;
" Semper enim mihi folet interrumpere, quicquid in - animum - induxero.
Sic dixit: Feftinabat autem Iris curfu - procellas - aequans, nunciatura:
Ivitque ex Idaeis montibus, ad magnum Olympum.
Primis autem in portis multas - convalles - habentis Olympi
Occurrens detinuit *eas*, Iovifque ipfis expofuit fermonem;
" Quo tenditis? cur vobis in praecordiis furit animus?
" Non finit Saturnius auxilium - ferre Argivis.
" Sic enim minatus eft Saturni filius, fi quidem perficiet,
" Claudos - redditurum quidem vobis fub curribus veloces equos,
" Vofque ipfas de curru deiecturum, et currus confracturum.
" Neque decem vertentibus annis
" Vulnera perfecte - fanabimini, quae deprehenfis - impreffterit fulmen.
" Vt fcias, Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris.
" Iunoni autem non tantopere fuccenfet, neque irafcitur:
" Semper enim *illa* ei folet interrumpere, quicquid in - animum - induxerit.
" Sed tu, o teterrima, o canis inverecunda; fi revera

408 οὔτι] in MS. alterum τ infertum a manu fec. 411 πρώτῃσι] Edd. vett. bene. 414 Ἀργείοισι] Fl. A. I. R. male. 420 γλαυκῶπι] MS. edd. vett. quod nefcio, cur defertum fit.

Ver. 406 Ὄφρ' εἰδῇ] Vel facete; *Vt fciat, quando cum patre fuo pugnare oporteat.* Vel ἐλλειπτικῶς: *Vt, quando cum patre fuo pugnaverit, fciat deinceps* —. Norante *Euftathio.*

Ver. 409 Ἀελλόπος ἀγγελέουσα] Virgil. *At illa leves coeli demiffa per auras.* *Aen.* XI, 595.

Ver. 419 Ἀπαλθήσεσθον] *Al.* ἀπαλθήσεσθαι.

Ver. 420 Ὄφρ' εἰδῇς] Vide fupra ad *ver.* 406.

Ibid. Γλαυκῶπις] *Al.* Γλαυκῶπι.

Ver. 422 Γάρ οἱ] Vide fupra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 423 Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεὲς]

Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ᾽ ἔγωγε
Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα, βροτῶν ἕνεκεν, πολεμίζειν·
Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
Ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ, τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
Τῇσιν δ᾽ Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ᾽ ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν·
Ἅρματα δ᾽ ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδ᾽ ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ᾽ ἐδίωκε, θεῶν δ᾽ ἐξίκετο θώκους.

" Audebis, Iovem contra, ingentem hastam - attollere.
Ac quidem sic locuta, abiit pedibus velox Iris.
Tum Minervam Iuno allocuta est;
Eheu, Aegiochi Iovis filia, non amplius ego
" Nobis permitto, Iovem contra, mortalium causa pugnare;
" Quorum alius quidem intereat, alius autem vivat,
" Vt cuique fors - ferat: ille vero quae sua sunt cogitans animo,
" Troianisque et Danais adiudicet, ut aequum *est*.
Sic fata, retro vertit solidos - ungulis equos.
His porro Horae quidem solverunt pulchros - iubis equos;
Et eos quidem alligarunt ad ambrosia praesepia:
Currus autem inclinarunt ad parietes collucentes.
Ipsae autem [*Iuno et Minerva*] aureis in sellis - recubitoriis sederunt
Mixtim *cum* aliis diis, suo moestae corde.
Iupiter autem pater ab Ida pulchras - rotas - habentem currum et equos
Ad Olympum egit, deorumque pervenit ad sedes.

428 Ἕνεκα] MS. Fl. quod non spernam. ἕνεκεν videtur inductum ad fulciendum versum. 433 τῇσι] MS. 439 δὲ δίωκε] Fl. A. I.

δεές] Non haec venuste *Iris* ex *sua* persona, sed ex Iovis Quare hoc modo, ut opinor, vertendum, *At tu, inquit, o teterima, etc.* *Clark.* Lenius puto sic: *At tu profecto ferocissima et audacissima sis, si revera vis* etc. Non est necesse vocativos hic intelligere. Et illa non sunt aliena a persona Iridis. *Ern.*

Ibid. Εἰ ἐτεόν γε Τολμήσεις] Quo istud εἰ τολμήσεις referatur, nihil subiungit. De qua elegantissima *Aposiopesi*, vide supra ad ά, 340. *Clark.* Immo vero est, quo referatur, si ita intelligimus praecedentia, ut dixi. *Ern.*

Ver. 429 Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω] *Eustathius* legit ἀποφθείσθω· φθιέσθω, ἐξ οὗ κατὰ κρᾶσιν τὸ φθείσθω. Caeterum aptissime haec ad personam *Iunonis* superbam atque praefractam; quae ut primum, quod maxime velit, non possit, continuo, *Nibil haec sui interesse; sibi perinde esse, quis vincat, quis pereat mortalium.*

Ver. 432 Τρέπε] *Al.* τράπε.

Ver. 435 Ἔκλιναν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 436 Χρυσέοισιν] Pronunciabatur χρυσοῖσιν. Vide supra ad β', 268.

Ver.

Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας.
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
Οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,

Huic autem et equos quidem solvit inclytus terrae-quassator [*Neptunus*;]
Currus vero ad receptaculum posuit, linteo circumdato.
Ipse autem aureum in thronum late-sonans Iupiter
Consedit, eique sub pedibus magnus concutiebatur Olympus.
At solae a Iove seorsum Minervaque et Iuno
Sedebant, nec omnino ipsum alloquebantur, neque interrogabant:
Sed ille cognovit sua in mente, dixitque;
" Cur ita moestae estis, Minervaque et Iuno?
" Non sane diu laborastis pugna in gloriosa
" Ad perdendos Troianos, quorum odium acerbum cepistis.
" Omnino, quae *sunt* meae vires et manus invictae,
" Non me verterint quotquot dii sunt in Olympo.
" Vobis autem prius tremor cepit pulchros artus,
" Quam pugnamque videretis, pugnaeque magna facinora.
" Sic enim edico, quod et perfectum fuisset:
" Haud sane in vestris curribus, percussae fulmine,

449 Τοῖσι] MS. recte. 452 ἔλαβε] MS.

Ver. 441 Ἀμβωμοῖσι] Βωμοὶ, οὐ μόνον ἐφ' ὧν ἔθυον, ἀλλὰ καὶ — ἁπλῶς ἀνάστημα, ἐφ' οὗ ἐστι βῆναί τι καὶ τεθῆναι. Οὕτω γοῦν ἐν Ὀδυσσείᾳ ἀγαλμάτιά τινα, δᾷδας ἐν χερσὶν ἔχοντα, ἱστάμενα ἐπὶ βωμῶν, ἤτοι βάσεών τινων ἔφαινον. *Eustath.*

Ibid. Πετάσσας] Ita recte edidit *Barnesius*. *Vulgg.* male, πετάσας: quod penultimam corripit.

Ver. 442 Εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 443 Ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος] Vide supra ad ά, 528, 529.

Ver. 444 Διὸς ἀμφὶς] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 448 Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε] Acerba et faceta irrisio: *Cito sane reversae estis.* Caeterum alii hic legunt, Οὐ μὲν θὴν, et Οὐ μὲν δὴ, et Οὐ μέν τοι.

Ver. 454 Ὧδε γὰρ ἐξερέω] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantissime reticetur: *Ac Feliciter quidem vobis evenit, quod pugnam inire timueritis*; *NAM* etc. Vide supra ad ί, 22.

Ibid. Ἔσται] *Al.* ἦεν. Scilicet, ἦεν ἄν.

Ver. 455 Πληγέντε] De voce, πληγεὶς, vide supra ad γ', 31. De constructione elegantissima, πληγέντε, etiam cum de *Foeminis* sermo sit; vide ad ί, 778.

Ver.

Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐςίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε ςῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

" Amplius in Olympum rediissetis, ubi immortalium sedes est.
Sic dixit: at compressis-labris-gemebant Minervaque et Iuno.
Propinquae hae utique sedebant, malaque Troianis cogitabant.
Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Iovi patri. ira quippe ipsam atrox tenebat:
Iuno vero non continuit in pectore iram, sed allocuta est;
" Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci nescia:
" Attamen Danaos lugemus bellicosos,
" Qui iam sane malo fato expleto perierint,
" At certe bello quidem abstinebimus, si tu iubes:
" Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit,
" Vt ne omnes pereant, irato te.
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Iupiter;
" Crastino-mane etiam magis, praepotentem Saturnium
" Videbis, si vis, magnos-oculos-habens veneranda Iuno,

456 ἐςι] Fl. A. I. R. 458 vid. not. 466. 67. 68 vid. not. 471 βοῶπι] MS. v. ad 420.

Ver. 456 Ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 458 Αἵγ'] Notandum, quam non sit supervacaneum istud γε, ad connectendam sententiam. *Clark.* Hic versus abest a MS. Lips. Recte. Repetitus est temere e δ', 21. *Ern.*

Ver. 461 Ἥρη] *Al.* Ἥρῃ, et Ἥρης. Vide supra ad δ', 24.

Ver. 462 Ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est; et, hic, et aliis permultis in locis.

Ver. 463 Ὅ τοι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 466-68] Hi tres versus absunt a MS. Lips. Sunt cum superioribus repetiti ex oratione Minervae ver. 32 sqq. Ibi autem sunt aptiores, quia loquitur Minerva, cui conveniunt consilia, quia est Dea sapientiae. Nec est in responsione Iovis, quod eis respondeat: sed tota refertur ad *ver.* 464. 465. Itaque forte inde temere huc translati sunt. *Ern.*

Ver. 468 Ὀδυσσαμένοιο τεοῖο] Ita et supra *ver.* 37. Quare pessime in plerisque editum hic, θεοῖο. Quod hoc in loco prorsus est invenustum.

Ver. 469 Νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 471 Βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ὀλλύντ᾽ Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
Πρὶν ὦρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἤματι τῷ, ὅτ᾽ ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
Ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Χωομένης, οὐδ᾽ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ᾽ ἵκηαι
Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν᾽ Ἰαπετός τε Κρόνος τε
Ἥμενοι, οὔτ᾽ αὐγῇς ὑπερίονος ἠελίοιο
Τέρποντ᾽, οὔτ᾽ ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·
Οὐδ᾽ ἣν ἔνθ᾽ ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
Ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ᾽ ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.

« Perdentem Argivorum ingenrem exercitum bellicosorum.
« Non enim prius a bello cessabit fortis Hector,
« Quam excitatus sit ad naves velox-pedibus Pelides,
« Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnaturi sint
« Angustia in gravissima, de Patroclo occiso.
« Sic enim fatale est: Tui vero ego non rationem-habeo
« Iratae, neque si ultimos fines adieris
« Terrae et maris, ubi Iapetusque Saturnusque
« Sedentes, neque splendore supra-gradientis solis
« Oblectantur, neque ventis: profundus autem tartarus circum:
« Ne quidem si illuc (*inquam*) perveneris errabunda, tui ego
« Iratae rationem-habeo; quoniam non te impudentius aliud.
Sic dixit: Ei autem nihil respondit candida ulnis Iuno.
Occidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,
Trahens noctem nigram super almam terram.
Ac Troianis quidem invitis occidit lux: sed Achivis
Grata, exoptissima, supervenit nox tenebrosa.

472 πολὺν] MS. ut v. 50. 481 δὲ sine τε] MS. Fl. A. I. quod praetulerim. καὶ] T. 483 κύτερον] MS.

Ver. 474 Πρὶν ὦρθαι] Qua ratione, πρὶν, hic producatur; item Διΐ, *ver.* 493; et ἐρεισάμενος, *ver.* 496; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Πηλείωνα] De *Achille* nusquam non inserto, vide supra ad β', 673, 681; ad έ, 788; et ad ή, 228

Ver. 477 Ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι] Virgil. *Sic fata Deûm Rex Sortitur. Aen.* III, 375.

Ver. 485 Ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ — Ἕλκον νύκτα] Virgil. *Vertitur interea coelum, et ruit Oceano nox, Involvens umbra magna terramque polumque. Aen.* II, 250. *Nox ruit, et fuscis tellurem amplectitur alis. Aen.* VIII, 369.

Ver. 486 Ἄρουραν] Vide supra ad ζ', 152.

Ver. 487 Τρωσὶν, μέν ῥ᾽] Non vacat istud ῥα; Eam enim vim habet, quam et in versione servavi, *Ac Troianis quidem etc.*

Ver. 488 Ἐπήλυθε] Non ex ἐπήλυθα, sed ex ἐπήλυθον. Alioqui non constaret Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver.

Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος,
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε, Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

Troianorum vero concionem habuit illustris Hector,
Seorsum a navibus quum duxisset, fluvium ad vorticosum,
In puro; ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium.
Ex equis vero cum descendissent in terram, orationem audiebant.
Quam Hector dicebat, Iovi carus: in manu autem
Hastam tenebat undecim-cubitorum; praenitebat vero hastae
Cuspis aerea, circumque aureus ambibat annulus:.
Hac ille nixus, verba alata allocutus est:
« Audite me, Troiani, et Dardani, et Socii;
« Modo credidi, navit usque perditis et omnibus Achivis,
« Retro *me* rediturum ad Ilium ventosam:
« Sed prius caligo supervenit, quae nunc servavit maxime
« Argivos et naves in littore maris.
« Verum nunc quidem obsequamur nocti nigrae,

490 ἐνὶ] Fl. A. I. T. quod verum est. v. not. 499 ποτὶ] edd. vett.

Ver. 490 Νόσφι] Vide supra ad ά, 349.

Ibid. Ποταμῷ ἔπι] Ita recte edidit *Barnesius*. Erat enim non, ut vulgo legitur, ποταμῷ ἐνὶ· sed (ut infra *ver.* 556) μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων. *Clark.* Ἔπι habet etiam MS. Lips. Sed idem significare potest ἐνὶ, quod subinde dicitur pro *ad, apud, prope,* praesertim apud poëtas. Exempla dabunt Petizon. ad Aelian. V. H. II, 25, et Cel. Wesselingius ad Diodor. T. I. p. 321 etc. In quibus etiam sunt loca de fluminibus, ut ἐν Καμικῷ. Centies apud Isocratem et alios ἡ ἐν Σαλαμῖνι μάχη. Itaque ἐνὶ praetulerim. *Ern.*

Ver. 492 Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες] Virgil. *Tota cohors — relictis Ad terram defluxit equis. Aen.* XI, 500.

Ver. 494 Ἔγχ' ἑνδεκάπηχυ] Vide supra ad ζ', 319.

Ver. 495 Χρύσεος] Pronunciabatur χρυσοῦς. Vide supra ad β', 268.

Ver. 498 Νῦν ἐφάμην — ἀπονοστήσειν] Refertur illud Νῦν, non ad ἐφάμην, sed ad ὀλέσας ἀπονοστήσειν. *Clark.* Nam Homerus constructionem τοῦ νῦν cum futuro non refugit, ut docet Graevius ad Lucian. Soloec. c. 9. *Ern.*

Ver. 499 Προτὶ] *Al.* ποτί. Quod idem est.

Ver. 501 Ἐπὶ ῥηγμῖνι] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item, Διῒ, *ver.* 517; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 502 Πειθώμεθα νυκτὶ —, Δόρπα τ'] Virgil. *Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei; Quod superest, laeti bene gestis corpora rebus Procurate, viri; et pugnam sperate parati. Aen.* IX, 156.

Ver.

Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφίσι βάλλετ' ἐδωδήν·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
Ὥς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης,
Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·

« Coenasque instruamus; atque pulchris-iubis equos
« Solvite ex curribus, ipsisque apponite pabulum:
« Ex urbe autem ducite boves et pingues oves
« Propere, vinumque suave afferte,
« Panemque ex domibus; insuperque ligna multa colligite,
« Vt per-totam noctem, usque ad auroram mane genitam,
« Accendamus ignes multos, splendorque ad coelum perveniat:
« Ne forte etiam per noctem comantes Achivi
« Fugere aggrediantur super lata dorsa maris.
« Ne saltem illacessiri naves ascendant, *et* quieti;
« Sed *faciamus* ut quis eorum vulnus etiam domi curet,
« Percussus vel sagitta, vel hasta acuta,
« Dum navem propere-conscendit: ut quis horreat etiam alius
« Troianis equûm-domitoribus inferre lamentabile bellum.
« Praecones autem per urbem Iovi cari iubeant,
« Pueros pubescentes, et temporibus canos senes
« Excubias agere circum urbem, a Diis aedificatis in turribus;

503 ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ] MS. ἐφοπλιζόμεσθα αὐτὰρ] Fl. A. I. 504 βάλετ'] MS. 509 ἵκει] MS. 510 καρηκομόοντες] A. I. 517 ἀγγελόντων] MS. 518 πολυοκρ.] MS.

Ver. 503 Ἐφοπλισόμεσθ'] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 504 Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων] Non supervacaneum est istud, ὑπό. Vide infra ad *ver.* 543.

Ver. 510 Διὰ νύκτα] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ διὰ νυκτός. Sed διὰ νύκτα φεύγειν, non est illud modo, quod dicimus (διὰ νυκτὸς) *noctu fugere*, sed et *noctis beneficio fugere*.

Ver. 514 Ὀξυόεντι] Vide supra ad ϛ', 50.

Ver. 516 Πολύδακρυν ἄρηα] Vide supra ad γ', 132.

Ver. 517 Κήρυκες — Διῒ φίλοι] Iure gentium sacrosancti et inviolari.

Ver. 518 Πολιοκροτάφους] *Candidior — tondenti barba cadebat. Virg. Ecl.* I. 29.

Ver. 519 Λέξασθαι] Vide supra ad β', 515.

Ver.

Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη,
Πῦρ μέγα καιόντων, Φυλακὴ δέ τις ἔμπεδ☉ ἔστω·
Μὴ λόχ☉ εἰσέλθησι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων·
Ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
Μῦθ☉ δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημέν☉ ἔστω.
Τὸν δ' ἠῶς, Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
Εὔχομαι, ἐλπόμεν☉ Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχ☉ ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν

" Sequioris autem sexus foeminae in suis aedibus quaeque
" Ignem magnum accendant; custodiaque aliqua firma sit:
" Ne manus hostium per insidias ingrediatur urbem, copiis absentibus.
" Sic esto, Troiani magnanimi, ut dico:
" Ac Sermo *hic*, qui quidem nunc utilissimus, dictus esto:
" Qui autem mane *utilis sit*, Troianos inter equûm-domitores dicam.
" *Utique* vota facio sperans, Iovique caeterisque diis,
" Expulsurum *me* hinc canes funestis-fatis-adductos,
" Quos fata adduxerunt nigris in navibus.
" Verum enim vero per noctem custodiamus nos ipsos:
" Mane autem sub auroram armis armati,
" Naves ad cavas excitemus acrem martem.
" Videbo, utrumne me Tydides fortis Diomedes
" A navibus ad murum repellat, an ego illum

530 ἠοῖ] Fl. A. I.

Ver. 520 Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες] *Imbecilliori sexu Foeminae.* Sic apud *Sophoclem, Trachin.* 1070, Γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα· *Foeminea vis, foeminea manus*, vertente Cicerone: Ex mox de seipso Hercules, *ibid. ver.* 1083, θῆλυς εὕρημαι τάλας, *foeminata virtus occidit*, vertente itidem Cicerone. Stultissime igitur vocem hanc θηλύτεραι, ad sententiam minus honestam hic detorsit *Scholiastes*, et apud *Eustathium Porphyrius.* Quod et *ad rem*, hoc in loco, *ineptissimum* est; et *Hectore*, viro in primis gravissimo, *indignissimum*; cumque etiam *de suis* loquatur, plane *absurdissimum.*

Ver. 521 Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ] Virgil. *Interea vigilum excubiis obsidere portas, —et moenia cingere flammis. Aen.* IX, 159.

Ver. 524 Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω] Sententia ea est, quam in *Versione* exhibui. *Eustathius* aliter accipit: Ὁ μὲν λόγος, ὃς νῦν εἰρημένος ἐστὶν, ὑγιὴς ἔστω. Καὶ συντέτακται μὲν καθ' Ὑπέρβατον — Ὑγιὴς δὲ λόγος, ὁ ἀπαρασποίητος καὶ ἀκολόβωτος. Verum *Hyperbata* ista *Homero*, scriptori summe perspicuo, prorsus erant ignota.

Ver. 529 Ἡμέας αὐτούς] Pronunciabatur, ἡμᾶς αὐτούς. Nam ἡμέας ultimam *producit* ideoque contrahitur in ἡμᾶς. Alioqui contraheretur in ἡμεῖς; sicuti βασιλέας, βασιλεῖς, ἀληθέας, ἀληθεῖς.

Ver. 530 Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες — ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα] Istud Σὺν τεύχεσι (propter adiunctam *praepositionem*) non refertur ad θωρηχθέντες, (vide ἐ, 737, et θ', 376, 388) sed ad ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα. Quemadmodum et latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari*: e contrario, *cum armis hostem aggredi*, recte dicitur. Vide supra ad ά, 528, 529.

Χαλκῷ δῃώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
Μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Κείσεται ὀυτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. Αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.

" Aere cum-occidero, spolia cruenta auferam.
" Cras suam virtutem perspectam-dabit, si meam hastam
" Sustinuerit irruentem: sed in primis puto
" Iacebit vulneratus, multique circa ipsum socii,
" Sole orto cras. Vtinam enim ego ita
" Sim immortalis et expers-senectutis *per* dies omnes,
" Et honorer sicut honoratur Minerva et Apollo,
" Vt iam dies hic malum feret Argivis.
Sic Hector concionatus est: Troiani autem acclamabant.
Illique equos quidem solvebant iugo sudantes,
Ligabantque capistris apud currus suos unusquisque:
Ex urbe autem adducebant boves et pingues oves
Propere; vinumque suave afferebant,
Panemque ex domibus: et insuper ligna multa colligebant.
Nidorem autem ex campo venti ferebant *ad* coelum usque.

534 δηιώσας] MS. 535 εἴκ'] A. I. 542 δὲ] add. in MS. a manu secunda. 743 ἱδρώοντας] MS. sed supersc. ωο. 544 ἱμάντεσι] Fl.

Ver. 536 Ἐπερχόμενον· ἀλλ'] Qua ratione, ἐπερχόμενον, hic ultimam producat; item, ἀριπρεπέα, *ver.* 552; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 539 Ἀθάνατος] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 543 Λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας] Ζυγοῦ ὑπέλυσαν, (ut ὑπελύσαο δεσμῶν, ά, 401;) *Loris subtus solutis expedierunt.* Nam istud, ὑπὸ, non refertur ad ζυγοῦ. Vide supra, *ver.* 504.

Ver. 547, 549 Ξύλα πολλὰ λέγοντο — Οἱ δὲ μέγα] *Barnesius ex Platonis Alcibiade secundo* (circa fin.) locum hunc quatuor versibus (non ineptis quidem illis, si forte huc pertineant) auctiorem edidit. — ξύλα πολλὰ λέγοντο· Ἕρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας· Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω Ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ, Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο. Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες. *Clark.* Versus primus ἔρδον etc. vix abesse posse videtur. Nidoris enim mentio desiderat praegressam mentionem sacrificii. Caeterum vix dubitem Homeri libros tempore Platonis hos versus habuisse. Non enim temere e variis locis consuti existimandi sunt, quia Homerum ait, haec de Troianorum sacrificio dicere. *Ern.*

Ver.

Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ᾽ ἀριπρεπέα, ὅτε τ᾽ ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ,
Ἔκ τ᾽ ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ,
Πάντα δέ τ᾽ εἴδεται ἄστρα. γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι᾽ ἄρ᾽ ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ᾽ ὄχεσφιν, εὔθρονον ἠῶ μίμνον.

Ipſi vero, multum elati, ſecundum bellicos ordines
Sedebant per-totam-noctem; igneſque eis ardebant multi.
Sicut autem quando in coelo ſtellae lucidam circa lunam
Apparent perdecorae, quando utique eſt ſine vento aether;
Apparentque omnes ſpeculae, et cacumina ſumma,
Et ſaltus: coelitus autem aperitur immenſus aerher,
Et omnia conſpiciuntur aſtra; gaudetque porro animo paſtor;
Ita tot, inter naves et Xanthi fluenta,
Troianorum accendentium ignes apparebant Ilium' ante.
Mille utique in campo ignes ardebant: ad ſingulos autem
Sedebant quinquaginta *viri*, *ad* lumen ignis ardenris.
Equi vero hordeum album comedentes et avenas,
Stantes apud currus, pulchro-ſedentem-in-ſolio-auroram expectabant.

555 γέγηθε τε φρένα] MS. Fl. A. 1. R. 556 μεσσηγὺ] F. A. I. R. 559 σέλᾳ] MS.

Ver. 549 Ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ] *Al.* γεφύραις, ſive γεφύρης. *Al.* ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας· ut ſupra, *ver.* 378. Quem locum vide; ireinque δ', 371.

Ver. 550 Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά] Virg. *Collucent ignes; noctem cuſtodia ducit Inſomnem. Aen.* IX, 166.

Ver. 554 Οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ] Elegantiſſima et plane mirifica deſcriptio. *Diſciſſis ſubter et disiectis undique nubibus, aperuit ſe in immenſum aether.*

Ver. 558 Χίλι᾽ ἄρ᾽ ἐν πεδίῳ] Notandum iſtud, ἄρ', ſingularem hic *vim* habere in connectenda ſententia. *Tot ignes apparebant: Vtique mille in campo ignes etc.* Tolle hanc particulam; perit continuo tota ſententiae venuſtas.

Ibid. Πὰρ δὲ ἑκάστῳ Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο] Alii legunt, σέλᾳ· Quod ferri poteſt. Quod autem addit Scholiaſtes: Τῷ ἑκάστῳ, συναπτέον τὸ σέλᾳ· ἵν' ᾖ, παρ' ἑκάστῳ σέλαϊ καὶ φωτὶ τοῦ πυρός· ieiuna eſt valde, et inconcinna conſtructio. Caeterum merito hic *Popius Teraſſonum*, ſcriptotem Gallicum, negligentiae poſtulat; qui apud *Homerum* Troianos cum ſociis non amplius decem fuiſſe millia contenderit, cum hic liquido dictum ſit, milites numero fuiſſe quinquagies mille.

Ver. 560 Ἵπποι δὲ] Virgil. *Et religatos rite videbat Carpere gramen equos. Aen.* IX, 352.

Ver. 561 Εὔθρονον ἠῶ μίμνον] Potuiſſet dicere, — ἔμιμνον εὔθρονον ἠῶ. At longe venuſtior eſt *Spondaeus* iſte, ad longinquam aurorae expectationem, et ſpem arduam, noctiſque impatientem.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς Ι' ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἄλλη.

Ἐπαυλισαμένων τῶν πολεμίων, διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν, παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νηῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας. Διομήδους δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται τούτοις ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται, τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι, πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρεσβέων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλούντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς· καὶ ὅτι οὐ χρὴ, πάντα μητρὶ πείθεσθαι, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, δι' ὧν εἶπεν, αἰνίττεται· καὶ ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς, μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγούμενος. Οὔτε δὲ Φοῖνιξ, πρεσβευτὴς εὐτυχής· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει. Οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτὸν Αἴας ἔτρεψεν, ἐπιπλήσσων τε, καὶ ἱκετεύων, καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος. Ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ, σὺν Αἴαντι, τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἕλλησιν. Ἐφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως, ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ σχολάζοντος· τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Ἐπιγραφαί.

* Ἀπόπειρα, Πρεσβεία, ἢ Λιταί.

* Vide Annot. ad *ver.* 17.

Ἄλλως.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐςὶν Ἰῶτα.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη·
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριςοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,

ITA quidem Troiani custodias agebant: sed Achivos
Divinitus-immissa agebat Fuga, Metus frigidi socia:
Luctu vero intolerando sauciati erant omnes fortissimi.
Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,
Boreas et Zephyrus: qui utique e Thracia spirant,
Advenientes repentino; simulque et unda nigra
In acervum attollitur, multamque extra mare algam fundunt:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
Atrides autem dolore magno sauciatus cor,
Obibat, praecones canoros iubens,

Ver. 1 Ὣς οἱ μὲν] "Nec poëtica modo, sed *oratoria* virtute (*Homerus*) eminentissimus. Nam, ut de laudibus, exhortationibus, consolationibus taceam; nonne vel *Nonus liber*, quo missa ad Achillem legatio continetur, — omnes litium ac consiliorum explicat artes? Affectus quidem vel illos mites, vel hos concitatos, nemo erit tam indoctus, qui non in sua potestate hunc auctorem habuisse fateatur." *Quintilian. lib.* X. *c.* 1 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πρεσβείᾳ, ποικίλαις τέχναις ποιεῖ χρωμένους τοὺς ῥήτορας. Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς etc. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20. Vbi totum harum orationum artificium retexitur et enarratur. Vt et altero in Libro, qui inscribitur τέχνη, § 8 et 9.

Ver. 3 Πένθεϊ δ' — ἄριςοι] Οἱ μὲν ἄλλοι περὶ φυγῆς ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, οἱ δὲ ἄριςοι ἐν πένθει ἦσαν *Schol. Victoriana*; sc. *ex Petri Victorii codice exscripta.*

Ver. 4 Ὡς δ' ἄνεμοι δύο — Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς] Virgil. *Adversi rupto ceu quondam turbine venti Confligunt Zephyrusque Notusque. Aen.* II, 416. Caeterum nodum hic in scirpo quaesiverunt plerique, *quibusnam affectibus duobus* distraherentur Achivorum animi. *Porphyrius* (quem secutus est Scholiastes,) φόβον καὶ λύπην intelligit: *Quaest. Homeric.* 5. Sch. Victorian. ἔκπληξιν τῶν παρόντων καὶ δέος τῶν μελλόντων. Alii ibidem memorant, Ζηνός τε νόον, καὶ Τρῶας ἀγαυούς. Admodum invenuste omnes. Vnus rem acu tetigit *Eustathius*: Δαΐζονται, ὅ ἐςι μερίζονται βουλαῖς, εἴτε μένειν, εἴτε φεύγειν χρεών· *fugerentne an permanerent; id scilicet in dubio erat.*

Ver. 5 Βορέης καὶ Ζέφυρος] *Porphyrio* (Quaest Homeric. 5,) scriptum est, Βοῤῥῆς. Quomodo Βορέης scilicet pronunciabatur.

Ibid. τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον] Eu nimirum in pelago, cui et ab Aquilonis et ab Occidentis partibus adiacebat *Thracia* procellosa. Vide *Strabon. lib.* I. *p.* 49. *Clark.* Et ibi Casaubonum.

Ver. 9 Ἄχεϊ μεγάλ. βεβολημένος] Qua ratione, ἄχεϊ, hic ultimam producat; item ὑπερμενέϊ, *ver.* 23, et πάλιν, *ver.* 56;

Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον·
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

Nominatim ad concionem vocare virum unumquemque,
Minime autem clamare: ipseque inter primos laborabat.
Sedebant porro in concione tristes: Agamemnon autem
Surrexit lacrymas-fundens, ceu fons aquis niger,
Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam:
Sic ille graviter suspirans verba Argivis fecit;
" O amici, Argivorum ductores, et principes,
" Iupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:
" Infestus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,
" Ilio exciso bene - munito rediturum;
" Nunc vero malam fraudem struxit, et me iubet
" Inglorium Argos redire, postquam multum perdidi populum.
" Ita scilicet Iovi erit praepotenti placitum,
" Qui iam multarum urbium demolitus est vertices,
" Atque adhuc demolietur. huius enim potentia est maxima.
" Verum agite, ut ego dixero, pareamus omnes;
" Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:

vide supra ad ά, 51. Porro alii hic legunt βεβλημένος.

Ver. 11 Κλήδην — ἄνδρα ἕκαστον, Μηδὲ βοᾶν] Ἕκαστον, scilicet τῶν ἡγεμόνων. Et μὴ βοᾶν· ne vel hostes, vel etiam sui, quantum trepidaretur, intelligerent. Vt recte *Schol. Victorian.* Κατ' ὄνομα τοὺς ἀρίστους συνάγει, ἵνα μὴ ἔκπυστα γένεται τοῖς πολεμίοις τὰ πρασσόμενα· ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τοὺς οἰκείους.

Ver. 14 Ἵστατο δακρυχέων] Virg. *Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. Aen.* I, 469.

Ibid. Μελάνυδρος] Gloss. Cod. Lips. πολύυδρος. *Ern.*

Ver. 17 Ὦ φίλοι] Eadem oratione supra usus est *Agamemnon* ad tentandos suorum animos, *lib.* β', 110 *etc.* Vnde et hic *liber nonus* inscribitur, Ἀπόπειρα.

Ver. 18 Ζεύς με μέγα] Vide supra ad β', 111. Caeterum *Schol. Victorian.* hic legendum volunt, σὺν τῷ σ', τὸ μέγας.

Ver. 19 Πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο] Τότε μὲν, — ὅτε τὸν ὄνειρον ἔπεμψεν (β', 12:) ἐκεῖ δὲ, πρὶν, διὰ τὸ, Ἀστράπτων ἐπιδέξια, (β', 350, 353.) *Schol. Victorian.*

Ver. 20 Ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.

Ver, 25 Καὶ λύσει] Vide supra ad β', 118.

Ver.

Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
Ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης

" Non enim iam Troiam capiemus latas-vias-habentem.
Sic dixit: illi vero omnes taciti facti sunt silentio,
Diu autem multi erant tristes filii Achivorum:
Tandem vero inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;
" Atrida tibi primum adversabor inconsulte-loquenti,
" Qua fas est, o rex, *in* concione: tu vero ne irascaris.
" De fortitudine quidem mihi primum convitium-fecisti inter Danaos,
" Dicens *me* esse imbellem et fortitudinis-expertem: Haec autem omnia
" Sciunt Argivorum et iuvenes et senes.
" Tibi vero ex-duobus-alterum dedit Saturni filius versuti:
" Sceptro quidem tibi honorari supra omnes;
" Virtutem autem non dedit, quod utique imperium est maximum.
" Bone vir, itane plane credis filios Achivorum
" Imbellesque esse et fortitudinis-expertes, ut dicis?
" Vtique, si tibi ipsi animus properat ad redeundum,
" Abi: patet tibi via, navesque tibi prope mare

29 ἔφαν] Fl. *ibid.* ἀκῆν] MS. ut semper. 34 πρῶτος] v. not. *ibid.* ὠνείδισας[MS. 39 τοι] MS. correct. ex τι.

Ver. 29 Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Vide supra ad γ', 95.

Ver. 30 Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν] Οὔτε γὰρ μένοντες, χρηστὴν εἶχον ἐλπίδα· οὔτε φεύγειν εὐκλεὲς ἡγοῦντο. *Schol. Victorian.*

Ver. 31 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 32 Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι] Virgil. *Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur. Aen.* XI, 348. Caeterum totum huius loci artificium retexit et singulatim enarrat *Dionys. Halicarn.* in libro qui inscribitur Τέχνη, §. 8 et 9; quem vide.

Ver. 34 Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας] Nempe in δ', 370 *etc.* Vide autem et ad δ', 401. Porro *Schol. Victorian.* hic legunt, πρῶτος. De prosodia autem vocis ὀνείδισας; vide supra ad α', 140. *Clark.* Πρῶτος habet etiam MS. Lips. superscripto tamen ον. Et cum edd. Flor. Aldd. consentiant, hanc lectionem praetulerim, quae longe efficaciorem sensum facit. *Ern.*

Ver. 40 Δαιμόνι'] Vide supra ad β', 190.

Ver. 42 Ἐπέσσυται] Vide supra ad γ', 260.

Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Φευγόντων συν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
Ὁπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

" Stant, quae te fecutae funt a Mycenis valde multae:
" At alii manebunt comantes Achivi,
" Donec Troiam everterimus. Quod fi et ipfi *volunt*,
" Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram:
" Nos vero, ego Sthenelusque, pugnabimus; donec finem
" Ilii invenerimus; favente enim Deo venimus.
Sic dixit: Atque omnes acclamarunt filii Achivorum,
Orationem admirati Diomedis equûm domitoris.
Inter eos autem furgens locutus eft eques Neftor;
" Tydide, eximie quidem in pugna fortis es,
" Et confilio inter omnes aequales es optimus.
" Nemo tibi hanc fententiam vituperaverit, quotquot *funt* Achivi,
" Neque contra dixerit: fed non ad finem pervenifti confiliorum.
" Vtique iuvenis es, meus vero etiam filius effe poffes
" Minimus natu; et tamen prudentia loqueris

49 εἰληλέθημεν] MS. 53 κράτερος] MS. 64 ὀκρυέεντος] MS. corr. ex ὀκριόεντος.

Ver. 46 Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, Φευγόντων] Elegantiffima *Apofiopefis.* Κομματικῶς δὲ εἶπε, μιμέμενος τὸν θυμώμενον. *Schol. Victorian.*

Ver. 48 Ἐγὼ Σθένελός τε] Quanta hic cum arte *Sthenelum* collaudat, et προσενεχυράζει! Ita fere Caefar: *Quod fi praeterea nemo fequatur, tamen fe cum fola decima legione* (contra Germanos) *iturum, de qua non dubitaret; fibique eam praetoriam cohortem futuram.* De bello Gallico, lib. I. §. 40; *al.* 31. Et: *An, me deleto, non animadvertebatis decem habere legiones populum Romanum, quae non folum vobis obfiftere, fed etiam coelum diruere poffent?* De bello Hifpanico §. ult.

Ver. 49 Εἰλήλουθμεν] Vide fupra ad ά, 37.

Ver. 52 Ἱππότα] Vide fupra ad ά, 175.

Ver. 53 Τυδείδη, πέρι μὲν]. Vide fupra ad ά, 249. Caeterum de huius orationis arte rhetorica, vide enarrationem *Dionyfii Halicarn.* in libro qui infcribitur Τέχνη, §. 8. *Scis ut te cunctis unam — Praetulerim. Aen.* VII, 143.

Ver. 55 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται,— ἀτὰρ οὐ τέλος] Ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληροῦν μετ' εὐφημίας τὸ ἐλλεῖπον ὡς ὁ Νέστωρ. Οὔτις τοι τὸν μῦθον etc. *Plutarch.* Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον.

Ver. 58 Πεπνυμένα βάζεις Ἀργείων βασιλῆας] Βάζεις πρὸς τοὺς βασιλεῖς. *Euftath.* Παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς. *Schol.*

Ver.

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ᾽ ἄγ᾽, ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος,
Ἀλλ᾽ ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
Κούροισιν μὲν ταῦτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.

" Argivorum regibus, quoniam recte dixisti.
" Verum age; ego, qui te senior glorior esse,
" Eloquar, et omnia persequar: neque aliquis mihi
" Sermonem improbaverit, ne quidem rex Agamemnon.
" Sine tribu, sine-lege, sine-lare est ille,
" Quisquis bellum amat intestinum, horrendum.
" Verum enim vero nunc quidem pareamus nocti nigrae,
" Coenasque instruamus: custodes autem quique
" Incubent ad fossam, quam fodimus murum extra.
" Iuvenibus quidem haec praecipio: at deinde,
" Atrida, tu quidem incipias: tu enim supremus es.
" Praebe convivium senibus: decet te, nequaquam *est* indecorum.

68 κούροισι] MS. bene.

Ver. 63 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος] E patria, e tribu, e familia omni eiectus. *Nam nec privatos Focos, nec publicas Leges videtur, nec Libertatis iura cara habere, quem Discordiae, quem Caedes civium, quem Bellum civile delectat.* Cicero, Philipp. 13. Ὅτι τῶν φύσει ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὅτι ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον· καὶ ὁ ἄπολις διὰ φύσιν, καὶ οὐ διὰ τύχην, ἤτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων ἢ ἄνθρωπος· ὥσπερ καὶ ὑφ᾽ Ὁμήρου λοιδορηθεὶς, ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος. *Aristot. de Republ. lib. I cap.* 2. Horatius: *Periurus erit, sine gente, cruentus Sanguine fraterno, fugitivus. Serm.* II, 5, 15.

Ver. 64 Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου] Videtur hic nonnullis, *Achillem* perstringere. At multo rectius *Dionysius Halicarn.* ὡς διὰ κοινοῦ δόγματος, καθαπτόμενος τοῦ Ἀγαμέμνονος· *libro supra citato.* Ita enim infra *ver.* 109, 110, *Agamemnoni* vitio vertit Nestor, quod Achillem, Achivorum fortissimum, non honorasset.

Ver. 66 Ἐφοπλισόμεσθα] Vide supra ad ά, 140.

Ibid. Φυλακτῆρες] *Aristarchus* legit φυλακτῆρας.

Ver. 67 Λεξάσθων] Δυϊκὸν ῥῆμα, τὸ λεξάσθων, συντέτακται (inquit *Eustathius*) ὀνόματι πληθυντικῷ. Quod absurdum est, nisi quum de *Duobus* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad ά, 566; et ad β,, 288. Quare aut contractum erit λεξάσθων ex λεξασθωσαν; aut eo scilicet spectabat *Nestor*, ut in stationibus *singulis* milites in vigilia manerent *bini*.

Ibid. Παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς] Ἔσω τῆς τάφρου. *Schol. Victor.* Recte. Ita enim infra; *ver.* 87 μέσσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.

Ver. 69 Βασιλεύτατος] *Al.* βασιλεύτερος,

Ver. 70 Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν] Ἵνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα πρὸς τὸ πλῆθος, ὡς ἁμαρτόντα καὶ χρησάμενον ὀργῇ. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Item. *Symposiac. lib* VII. *Qu.* 9. Caeterum de Prosodia vocis, δαίνυ, vide supra ad γ', 260. Recte hanc ad rem citat *Barnesius* ex Aristophane: Στόρνυ τέ μοι καὶ τῆδε κειρίδιον λέχος. Item ex Euripide:

Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι.
Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
Καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον,
Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.

« Plena *sunt* tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
« Quotidianae ex Thracia per latum pontum advehunt.
« Omnis tibi adest ad-excipiendum apparatus, multisque imperas.
« Multis autem congregatis, illi obsequaris, qui optimum
« Consilium dederit: valde enim opus *est* omnibus Graecis *consilio*
« Bono et prudenti; quoniam hostes prope naves
« Accendunt ignes multos: Quis in his laetetur?
« Nox autem haec vel disperdet exercitum, vel servabit.
Sic dixit; illi vero eum libenter *et* audierunt et obsecuti sunt.
Ac custodes cum armis propere-exierunt,
Nempe Nestoridesque, pastor populorum,
Et Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
Merionesque, Aphareusque Deïpyrusque,
Et Creontis filius Lycomedes nobilis.
Septem erant duces custodum, centeni vero cum singulis
Iuvenes ordine-ibant, longas hastas manibus tenentes;

73 ab hoc versu ad 161. fuit lacuna in MS. unius folii, sed ea expleta a recenti manu inserto folio. 78 στρατὸν] abest a MS. 79 μὲν] abest a MS. 80 ἐσεύοντο] MS. superscr. tamen altero σ. 86 κοῦφοι] A. 2. 3. l. *ibid.* ἔστιχον] MS.

Ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής. *Iphig. in Taur.* 743. Quibus adde: Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρός. *Medea* 746. Ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς. *Ibid.* 752. Et similia passim. Nam in his, nullus unquam est licentiae locus.

Ver. 75 Χρεὼ] Pronunciabatur, χρῶ. Vide autem infra ad κ', 43.

Ver. 77 Καίουσιν] *Al.* καίουσι. Quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ibid. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε] Vide supra ad ά, 330.

Ver. 81 Ἀμφί τε Νεστορίδην] De huiusmodi loquendi ratione, vide supra ad γ', 146.

Ver. 85 Ἑπτ' ἔσαν — ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ] Virgil. *Bis septem Rutuli, muros qui milite servent, Delecti; ast illos centeni quemque sequuntur, Purpurei cristis iuvenes, auroque corusci. Aen.* XI, 161.

Ver.

Καδδὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
Ἔνθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὕνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα.
Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
Κρῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

Atque in medio fossae et muri sedebant profecti:
Ibi ignem accenderunt, apposueruntque coenam unusquisque.
Atrides autem proceres frequentes duxit Achivorum
In tentorium: ipsisque apposuit gratum-animo convivium:
Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,
Illis senex omnium-primus texere coepit consilium
Nestor, cuius et antea optimum apparuerat consilium:
Qui ipsis cordatus concionatus est et dixit;
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" In te quidem finiam, a te autem incipiam; quoniam multorum
" Populorum es rex, et tibi Iupiter in-manus-dedit
" Sceptrumque, et iura; ut ipsis consulas.
" Ideo te oportet supra *omnes* et dicere sententiam, et audire,
" Perficere etiam et alterius *consilium*, quum aliquem animus iusserit
" Dicere in bonum: penes te autem erit quicquid optimum-visum-fuerit.
" At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.

88 κείαντο] MS. R. 95 ὅς φιν] MS. ὃ σφιν] Edd. vett. *ibid.* εὖ] F. A. I. R. 96 'Αγαμέμνων] Fl. 100 φᾶσθε] MS. sed superscr. σθαι. 101 κρηῆναι] MS. *ibid.* ὅτ' ἂν] R. 102 ἐς] MS.

Ver. 94 'Αρίστη φαίνετο βουλή] Virgil. *Potior sententia visa est. Aen.* IV, 287.

Ver. 95 "Ος σφιν] Ita recte edidit *Barnesius. Stephanus*, aliique permulti, "Ο σφιν. Male.

Ver. 97 'Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι] Virgil. *A Te principium, Tibi desinet. Ecl.* VIII, 11. Horat. *Prima dicte mihi, summa dicende Camoena. Epist.* I, 1. 1. Hesiod. 'Αρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Ver. 99 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας] Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος· θέμιστας, διὰ τὸ δίκαιον· οὔπω γὰρ εἶχον γραπτοὺς νόμους. *Schol. Victor.*

Ver. 102 Σέο δ' ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ] Τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα, σὸν ἔσται· εἰς σε γὰρ ἀνενεχθήσεται, ὅ, τι ἂν κρατῇ καὶ συμφέρῃ.— ὃ δήποτε τῆς παραινέσεως πρωτεύῃ καὶ ἐπικρατυνθῇ, ἐκ σοῦ γίνεται. Καὶ ἀλλαχοῦ, (Odyss. λ', 345) — ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε *Schol. Vulgg. et Victorian.*

Ver.

Οὐ γάρ τις νόον ἄλλ☉ ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
Χωομένου Ἀχιλῆ☉ ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδ☉ ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν

" Non enim quis sententiam alius meliorem hac excogitaverit,
" Qualem ego sentio, et olim, et etiam nunc,
" Ex eo *tempore*, quando, generose, Briseida puellam
" Irati Achillis abiisti a tentorio auferens:
" Nequaquam secundum nostram quidem sententiam: valde enim tibi ego
" Multis dissuadebam: tu autem tuo magno animo
" Cedens, virum fortissimum, quem etiam immortales honorarunt,
" Contumelia-affecisti; ereptum enim habes praemium: verum etiam et nunc
" Deliberemus, quomodo ipsum placantes flectamus
" Donisque placidis, verbisque blandis.
Hunc autem rursum allocutus est rex virorum Agamemnon:
" O senex, neutiquam mentitus mea errata enumerasti:
" Peccavi, neque ipse nego; multarum nempe instar

104 ἀμύμονα] MS. man. pr. 113 δώροισι] MS. *ib.* μειλιχίοισιν] edd. vett.

Ver. 104 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα] Vide supra ad ά, 249, 260; et ad β', 372. Caeterum alii hic legunt, νόον ἄλλον.

Ver. 106 Διογενὲς] *Al.* διογενεῦς. Vt referatur scilicet ad Ἀχιλῆος. Quod est hoc in loco minus venustum. *Clark.* In textu MS. est διογενὲς sed Schol. legit διογενεῦς, aitque Doricum esse.

Ver. 109 Σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας] Δεξιῶς ὑπήλλαξε τὰ ὀνόματα· τὴν αὐθάδειαν μεγαλοφροσύνην καλῶν· καὶ τὸ προπετὲς, εἴξας, λέγων. *Schol. Victorian.* Φίλος ἐπιεικὴς — ἐπαίνῳ μᾶλλον ἢ ψόγῳ χαίρει πρὸς ἐπανόρθωσιν ἤθους χρώμενος. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ τὸν παῤῥησιαζόμενον ἥκιστα λυπεῖν καὶ μάλιστα θεραπεύειν, ἢ τὸ — μετ' εὐνοίας προσφέρεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ὅθεν οὔτε ἀρνουμένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, οὔτε κωλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἀμωσγέπως συνεκπορίζειν, καὶ, τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισαμένους, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον· ὡς — πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Νέστωρ, σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας. Ἠθικώτερον γὰρ, οἶμαι, τοῦ ἠδίκησας καὶ ἠσχημόνησας *etc.* Plutarch. de Adul. et Amici discrim.

Ver. 110 Ἀθάνατοι] Vide supra ad έ, 398.

Ver. 115 Οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας] Ἔστι δὲ, inquit *Eustathius*, τὸ ψεῦδος μὲν ἐπιῤῥηματικὸν, ἀντὶ τοῦ, ψευδῶς· εἰ μή τις ἴσως ἐθέλει στίζειν ἐν τῷ, οὔτι ψεῦδος· εἶτα ἐπάγειν ἀσυνδέτως κατ' ἔλλειψιν τὸ ἐφεξῆς· ἵνα λέγῃ κομματικῶς, οὔτε ψεῦδός ἐστιν ὧν ἐδημηγόρησας· ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. Minus perite, ut mihi quidem videtur. Quid enim invenustius, aut magis hiulce dici potuisset? Revera illud, ψεῦδος, hoc in loco est, κατὰ ψεῦδος· cuius contrarium est, κατ' ἀλήθειαν, vel πρὸς ἀλήθειαν.

Ver. 116 Ἀασάμην] Verbum hoc fictitium et abnorme, ά in primis syllabis utramque habet *ancipitem*. Quod in hoc verbo (credo) est *singulare*. Fortasse tamen huius rei ratio ex ea petenda erit analo-

Λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

" Copiarum est vir, quem Iupiter ex-animo dilexerit,
" Sicut nunc hunc honoravit, domuitque populum Achivorum.
" Verum quoniam peccavi, animo laevo obsecutus,
" Iterum volo placare, dareque ingentia dona:
" Vobis autem coram omnibus inclyta dona nominabo,
" Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
" Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
" Validos, in-cursu victores, qui praemia pedibus reportarunt.
" Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,
" Neque inops valde-preciosi auri,

analogia, qua analogia dicitur Κρονίονος et Κρονίωνος, τεθνηότος et τεθνεῶτος, μετήορος et μετέωρος, λαὸς et λεὼς, βασιλῆος et βασιλέως, βασιλῆα et βασιλέα, Ἀχιλλῆα et Ἀχιλλέα, *etc.*

Ibid. Ἀντί νυ πολλῶν] Notandum, quam non supervacaneum hic sit istud, νυ, sed eandem fere vim habeat ac Latinum *nempe*.

Ver. 119 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην] Vide supra ad *ver.* 116. Item ad β', 111.

Ibid. Φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι] Οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προήνέγκατο Διοσκουρίδης Ἰσοκράτους μαθητὴς, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι. — *Athenaeus*, lib. I. c. 9. *Barnesius* versum *istum alterum* inserendum potius contendit (ubi et *Eustathius* eiusdem meminit) infra in *lib.* τ', post *vers.* 137: Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, (καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,) Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι. — Sed neutro in loco satis apte cohaeret versus iste. Nam *priore* in loco, ubi Iovis mentio non fit, non recte inseritur istud θεοὶ ἄλλοι. Et *posteriore* in loco, non satis apte apponitur istud οἴνῳ μεθύων, nisi Parenthesi inclusa dempseris; quae tamen si dempseris, iam non amplius cohaerebit alterum istud θεοὶ ἄλλοι.

Ver. 120 Δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα] Ἵνα μὴ, σμικροψυχίας ἕνεκα, δοκῇ τὸν στρατὸν ἀποστερεῖν συμμαχίας. *Schol. Victorian.* Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην (supra *ver.* 18) ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντός ἐστι, καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 121 Ὑμῖν] *Al.* Ἡμῖν.

Ver. 122 Ἀπύρους τρίποδας — Αἴθωνας δὲ λέβητας] Virgil. *Bina dabo argento perfecta, atque aspera signis, Pocula: — Et tripodas geminos; auri duo magna talenta. Aen* IX, 263. Ἀπύρους, πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριβητῶν· αἴθωνας δὲ, τοὺς εἰς πῦρ βαλλομένους. *Schol. Victorian.* Ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους. — Τρίπους χαλκοῦς — ὃν νῦν λέβητα καλοῦσι. Οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον ἐξεκεράννυον· οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται. *Athenaeus, lib.* II, *c.* 2.

Ver. 124 Οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο] Οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ ἦσαν οἱ ἵπποι ἠγωνισμένοι· εἶεν γὰρ ἂν ἤδη γέροντες· ἀλλ' ἐν Ἰλίῳ νενικήκασιν, ἐπιταφίους ἀγῶνας ἀγωνιζόμενοι. *Schol. Victorian.*

Ver.

Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας· ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,

« Quot mihi attulerunt praemia solidi-ungulis equi.
« Dabo item septem mulieres forma-praestantes, operum scientes,
« Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepit ipse,
« Delegi, quae pulchritudine vincebant genus mulierum.
« Has quidem ei dabo; interque *eas* erit, quam tunc abstuli
« Filiam Brisei; et magnum iusiurandum addam,
« Nunquam *eius* cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
« Qua mos hominum est, virorum et mulierum.
« Haec quidem statim omnia aderunt: si vero insuper
« Vrbem magnam Priami dii dederint evertere,
« Naves abunde auro et aere *congesto* impleat,
« Ingressus, quando dividemus praedam Achivi.
« Troianas porro mulieres viginti ipse deligat,
« Quae post Argivam Helenam pulcherrimae sint.
« Quod si *unquam* Argos pervenerimus Achaïcum, ubet agri;

127 ἠνίκαντο] MS. 131 ποτ'] MS. 137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ] Fl. A.

Ver. 127 Μώνυχες ἵπποι] Virgil. *Solido — ungula cornu. Georg.* III, 88.

Ver. 128 Ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας. Virgil. *Praeterea bis sex genitor lectissima matrum Corpora, captivosque dabit. Aen.* IX, 272.

Ver. 129 Ἕλεν αὐτὸς] Πιθανῶς ἔπαινον Ἀχιλλέως παρενέμιξε, καὶ μονονουχὶ παραχωρήσειν φησὶν τῶν αὐτοῦ σκύλων. Ἅμα δὲ καὶ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν δωρεὰν ἄγει, ἐμφαίνων ὅτι, ἃ οἶδεν ἐκείνας, δίδωσιν. Ἁπλοῦν δὲ τὸ ἦθος, καὶ πάντα πρὸς πειθώ. *Schol. Victorian.*

Ver. 131 Τὰς μέν οἱ δώσω] Qua ratione hic μὲν, (etiam extra caesuram,) producatur; item ἐπὶ, *ver.* 132; et ἐνὶ, *ver.* 144; et πρὸς, *ver.* 147; vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 134 Ἣ θέμις ἀνθρώπων] Θαυμασίως τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε, — τιμιωτάταις προσηγορίαις ἐπισκιάζων. *Schol. Victorian.*

Ver. 135 Εἰ δέ κεν αὖτε] Virgil. *Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri Contigerit victori, et praedae ducere sortem: Aen.* IX, 267.

Ver. 137 Νῆας ἅλις χρυσοῦ] Plerique hic legunt, Νῆα ἅλις χρυσοῦ. Qod ferri potest. Verum cum infra, *ver.* 279 a plerisque scribatur Νῆας· et hic quoque, cum *Barnesio*, Νῆας edidi. *Eustathius* utrobique legit, Νῆα. Quod perinde erit.

Ver. 141 Ἀρούρης] Vide supra ad ζ, 142.

Ver.

Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος.
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσι,

"*Tum vero* gener mihi fit; honorabo autem ipsum aequaliter Oresti,
"Qui mihi unicus nutritur, rerum-copia in magna.
"Tres autem mihi sunt filiae in domo bene-constructa,
"Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:
"Harum, quam velit, dilectam sine-sponsalibus ducat
"Ad domum Pelei: ego vero dotalia-dona dabo
"Multa valde, quot adhuc nemo suae dedit filiae.
"Septem porro ei dabo bene-habitatas urbes,
"Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam,
"Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,
"Pulchramque Aepeam, et Pedasum viriferam;
"Omnes autem prope mare *sunt*, ultimae Pylum *versus* arenosam:
"Virique *eas* incolunt pecudibus et bobus abundantes,
"Qui ipsum donis, deum tanquam, honorabunt,

144 θυγάτερες ἐν] MS. *ib.* εὐπήκτῳ] MS. Fl. 145 καὶ pr.] abest a Fl. A. 1.
153 Πύλον ἠμαθόεντα] MS.

Ver. 142 Ἔοι] *Al.* ἔη.

Ver. 144 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες] Virgil. *Sunt mihi bis septem praestanti corpore nymphae: Quarum quae forma pulcherrima, Deïopeiam Connubio iungam stabili, propriamque dicabo; Omnes ut tecum meritis pro talibus annos Exigat, et pulchra faciat te prole parentem. Aen.* I, 75.

Ver. 147 Ἐπιμείλια δώσω] *Al.* ἐπὶ μείλια δώσω. Nempe μείλια ἐπιδώσω.

Ver. 149 Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω] Ἄδηλον, εἴτε φερνὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσι τὰς πόλεις· ἢ ἔξωθεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα δῶρα. *Schol. Victorian.* At vero mihi nequaquam hoc ἄδηλον videtur. Si enim φερνῇ et has urbes annumerasset, dixisset utique, non Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω, sed Ἑπτὰ ἄρ' οἱ δώσω. non, *Septem autem*, vel *Septem porro*; sed *Septem utique*, ei dabo.

Ibid. Εὖ ναιόμενα πτολίεθρα — Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ] Virgil. *Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus. Aen.* IX, 274.

Ver. 150 Ἱρὴν] *Al.* Ἴρην et Ἵρην.

Ver. 152 Καλὴν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 153 Ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου] Vel νέαται, ὅ ἐστιν ἔσχαται, ὡς ὁμορῦσαι τῇ Πύλῳ· vel νέαται, συγκοπὲν ἐκ τοῦ νεναίαται, ὃ δηλοῖ τὸ, οἰκοῦνται. *Eustath.* Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει, κέαται. *Schol. Victorian.* Certe *Homeri* temporibus nihil hic inerat ambigui. A prioris interpretationis partibus stat istud infra, λ', 711, — νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος.

Ver. 155 Θεὸν ὥς] Qua ratione, θεὸν hic ultimam producat; item Διΐ, *ver.*
168:

Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἱ δὲ πιθέσθων·
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
Ὄφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.

" Et eius sub sceptro opulenta solvent tributa, [vel, *laeta perficient iura.*]
" Haec utique ei praestabo, si cessaverit ab ira.
" Exorari-se-sinat: Pluto *solus* implacabilis et inexorabilis,
" Quare et hominibus *est* deorum odiosissimus omnium:
" Atque etiam mihi cedat, quatenus maior imperio sum,
" Et quatenus natu maior glorior esse.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi,
" Sed agite, delectos excitemus, qui celerrime
" Eant ad tentorium Pelidae Achillis.
" Quin age, hos ego legam; ii autem pareant.
" Phoenix quidem primum, Iovi dilectus, sit-dux,
" Ac deinceps *eat* Aiax magnus, et nobilis Vlysses:
" Praeconum autem Hodiusque et Eurybates simul sequantur.
" Ferte autem ad manus-*lavandas* aquam, et linguis-favere iubete,
" Vt Iovi Saturnio supplicemus, si forte misereatur.

157 μεταλλήξαντι] MS. 167 ἐγὼ] MS. sic et Schol. Vict. 170 ὁ Διὸς] Fl. A. I.

168: et Ὀδυσσῆϊ, *ver.* 180: vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 158 Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος] Horat. *Non si trecenis, quotquot eunt dies, Amice, places illacrymabilem Plutona tauris.* Virgil. *Carm.* II, 14. *Manesque adiit, regemque tremendum, Nesciaque humanis precibus mansuescere.* Georg. IV, 469.

Ver. 162 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 166 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide supra ad ά, 1.

Ver. 167 Εἰ δ' ἄγε] Particulae, εἰ, vis huiusmodi est: *Quod si meo consilio parebis, age etc.* Vide supra ad ζ', 376.

Ibid. Πιθέσθων] Aut contractum hoc ex πιθέσθωσαν· aut, *duale* si sit, qua ratione id fiat, vide infra ad *ver.* 182.

Ver. 168 Φοῖνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ver. 170 Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης] Ἵνα δηλωθῇ, ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ πρεσβεία. Ταλθύβιος δὲ οὐ πέμπεται, ὡς Ἀγαμέμνονος. *Schol. Victorian.*

Ver.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾷν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.
Illico praecones quidem aquam in manus fuderunt,
Iuvenes autem crateras coronaverunt vino,
Distribueruntque inde omnibus, auspicantes poculis.
At postquam libassent, bibissentque, quantum voluit animus;
Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridae.
Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,
Oculos in unumquemque vertens, Vlyssem autem maxime,
Obsecrans eniti, ut flecterent eximium Pelidem.
Hi autem iverunt iuxta littus multum strepentis maris,
Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,
Vt facile flecterent magnos animos Aeacidae.

183 Εὐχομένω] in MS. superscr. οι. 184 ῥηϊδίως δὲ πεπιθεῖν] MS. ῥ. πιθεῖν] Fl. A. I.

Ver. 175 Ἐπεστέψαντο] Vide supra ad ά, 470, 471.

Ver. 177 Σπεῖσαντ'] Fortasse, σπεῖσάν τ'. Quod est usitatius.

Ver. 179 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 180 Δενδίλλων ἐς ἕκαστον] Οἷον τῇ ὄψει ἱκετεύων, ὡς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς στελλομένους. *Schol. Victorian.*

Ibid. Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα] Quippe cuius prudentiae et sapientiae maximam habuit fiduciam.

Ver. 182 Τὼ δὲ βάτην] Nempe *Aiax* et *Vlysses*: Vt recte *Schol. Victorian.* Nam *Phoenix* non erat ipse legatus, sed legatorum ad *Achillem* alumnum suum ductor, *ver.* 168. Ἔνιοι δὲ (inquit *Scholiastes*) λέγουσι καὶ συμπεπρεσβευκέναι τὸν Φοίνικα· καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμόν· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων αὐτὸν [τὸν δυϊκὸν] τετάχθαι· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, (*Iliad.* ά, 566.) Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόντε. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, (*Odyss.* θ', 48.) Κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα. Sed absurda admodum est ista sententia: Neque ullo pacto adhiberi potest Numerus *Dualis*, nisi quum sermo sit de *Duobus*: Vt fuse ostendimus supra ad ά, 566; et β', 288; et ί, 437. Istud Ἆσσον ἰόνθ' (*Iliad.* ά, 577,) non utique est ἆσσον ἰόντε, sed ἆσσον ἰόντα, ut ibi ostendimus. Et quamvis recte dicatur, (*Odyss.* θ', 48.) κούρω δύω καὶ πεντήκοντα, quod est videlicet κούρω δύω καὶ κοῦροι πεντήκοντα;) non tamen recte dici potuisset (quod voluit Scholiastes) κούρω πεντήκοντα καὶ δύω. Nec quoniam recte dicas tam κοῦροι δύο, quam κούρω δύω; idcirco vicissim dicere licebit, κούρω τρεῖς, vel κούρω πεντήκοντα. Cuius rei rationem supra adiecimus; ad ά, 566. Porro in transcursu id monitum Lectorem velim, recte editum a *Barnesio* versum istum, κούρω δὲ κρινθέντε —, quod in aliis *pessime* scriptum est, κούρω δὲ κριθέντε. Nam κριθέντε primam necessario corripit, (vide supra ad ά, 309.) Neque in his ullus unquam est *licentiae* locus.

Ver. 184 Ῥηϊδίως πεπιθεῖν] Non, ut *Neptunus facile flecteret*, (quomodo *Editio*

Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Φευγόντων συν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
 Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
Ὁπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

" Stant, quae te secutae sunt a Mycenis valde multae:
" At alii manebunt comantes Achivi,
" Donec Troiam everterimus. Quod si et ipsi *volunt*,
" Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram:
" Nos vero, ego Sthenelusque, pugnabimus; donec finem
" Ilii invenerimus; favente enim Deo venimus.
 Sic dixit: Atque omnes acclamarunt filii Achivorum,
Orationem admirati Diomedis equûm domitoris.
Inter eos autem surgens locutus est eques Nestor;
 " Tydide, eximie quidem in pugna fortis es,
" Et consilio inter omnes aequales es optimus.
" Nemo tibi hanc sententiam vituperaverit, quotquot *sunt* Achivi,
" Neque contra dixerit: sed non ad finem pervenisti consiliorum.
" Vtique iuvenis es, meus vero etiam filius esse posses
" Minimus natu; et tamen prudentia loqueris

49 εἰληλέθημεν] MS. 53 κράτερος] MS. 64 ὀκρυόεντος] MS. corr. ex ὀκριόεντος.

Ver. 46 Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, Φευγόντων] Elegantissima *Aposiopesis*. Κομματικῶς δὲ εἶπε, μιμέμενος τὸν θυμήμενον. *Schol. Victorian.*

Ver. 48 Ἐγὼ Σθένελός τε] Quanta hic cum arte *Sthenelum* collaudat, et προσεπισχυράζει! Ita fere Caesar. *Quod si praeterea nemo sequatur, tamen se cum sola decima legione* (contra Germanos) *iturum, de qua non dubitaret; sibique eam praetoriam cohortem futuram.* De bello Gallico, lib. I. §. 40; *al.* 31. Et: *An, me deleto, non animadvertebatis decem habere legiones populum Romanum, quae non solum vobis obsistere, sed etiam coelum diruere possent?* De bello Hispanico §. ult.

Ver. 49 Εἰλήλουθμεν] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 52 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 53 Τυδείδη, πέρι μὲν]. Vide supra ad ά, 249. Caeterum de huius orationis arte rhetorica, vide enarrationem *Dionysii Halicarn.* in libro qui inscribitur Τέχνη, §. 8. *Scis ut te cunctis unam — Praetulerim. Aen.* VII, 143.

Ver. 55 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται,— ἀτὰρ οὐ τέλος] Ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρῶν μετ' εὐφημίας τὸ ἐλλεῖπον ὡς ὁ Νέστωρ. Οὔτις τοι τὸν μῦθον etc. *Plutarch.* Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον.

Ver. 58 Πεπνυμένα βάζεις Ἀργείων βασιλῆας] Βάζεις πρὸς τοὺς Βασιλεῖς. *Eustath.* Παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς. *Schol.*

Ver.

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.

" Argivorum regibus, quoniam recte dixisti.
" Verum age; ego, qui te senior glorior esse,
" Eloquar, et omnia persequar: neque aliquis mihi
" Sermonem improbaverit, ne quidem rex Agamemnon.
" Sine tribu, sine-lege, sine-lare est ille,
" Quisquis bellum amat intestinum, horrendum.
" Verum enim vero nunc quidem pareamus nocti nigrae,
" Coenasque instruamus: custodes autem quique
" Incubent ad fossam, quam fodimus murum extra.
" Iuvenibus quidem haec praecipio: at deinde,
" Atrida, tu quidem incipias: tu enim supremus es.
" Praebe convivium senibus: decet te, nequaquam *est* indecorum.

68 κούροισι] MS. bene.

Ver. 63 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος] E patria, e tribu, e familia omni eiectus. *Nam nec privatos Focos, nec publicas Leges videtur, nec Libertatis iura cara habere, quem Discordiae, quem Caedes civium, quem Bellum civile delectat.* Cicero, Philipp. 13. Ὅτι τῶν φύσει ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὅτι ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον· καὶ ὁ ἄπολις διὰ φύσιν, καὶ οὐ διὰ τύχην, ἤτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων ἢ ἄνθρωπος· ὥσπερ καὶ ὑφ' Ὁμήρου λοιδορηθεὶς, ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος. *Aristot. de Republ. lib. I cap.* 2. Horatius: *Periurus erit, sine gente, cruentus Sanguine fraterno, fugitivus. Serm.* II, 5, 15.

Ver. 64 Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου] Videtur hic nonnullis, *Achillem* perstringere. At multo rectius *Dionysius Halicarn.* ὡς διὰ κοινοῦ δόγματος, καθαπτόμενος τοῦ Ἀγαμέμνονος· *libro supra citato.* Ita enim infra *ver.* 109, 110, *Agamemnoni* vitio vertit Nestor, quod Achillem, Achivorum fortissimum, non honorasset.

Ver. 66 Ἐφοπλισόμεσθα] Vide supra ad ά, 140.

Ibid. Φυλακτῆρες] *Aristarchus* legit φυλακτῆρας.

Ver. 67 Λεξάσθων] Δυϊκὸν ῥῆμα, τὸ λεξάσθων, συντέτακται (inquit *Eustathius*) ὀνόματι πληθυντικῷ. Quod absurdum est, nisi quum de *Duobus* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad ά, 566; et ad β, 288. Quare aut contractum erit λεξάσθων ex λεξάσθωσαν; aut eo scilicet spectabat *Nestor*, ut in stationibus *singulis* milites in vigilia manerent *bini*.

Ibid. Παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός] Ἔσω τῆς τάφρου. *Schol. Victor.* Recte. Ita enim infra, *ver.* 87 μέσσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.

Ver. 69 Βασιλεύτατος] *Al.* βασιλεύτερος.

Ver. 70 Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν] Ἵνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα πρὸς τὸ πλῆθος, ὡς ἁμαρτόντα καὶ χρησάμενον ὀργῇ. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Item. *Symposiac. lib.* VII. *Qu.* 9. Caeterum de Prosodia vocis, δαίνυ, vide supra ad γ', 260. Recte hanc ad rem citat *Barnesius* ex Aristophane: Στόρνυ τέ μοι καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος. Item ex Euripide:

Πλεῖαί τοι οἴνε κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγεσι.
Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίϛην
Βελὴν βελεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιὲς
Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
Καίεσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει ϛρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τε μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεϛορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον,
Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάϛῳ
Κῶροι ἅμ' ἔϛειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.

« Plena *sunt* tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
« Quotidianae ex Thracïa per latum pontum advehunt.
« Omnis tibi adest ad - excipiendum apparatus, multisque imperas.
« Mulris autem congregatis, illi obsequaris, qui oprimum
« Consilium dederit: valde enim opus *est* omnibus Graecis *consilio*
« Bono et prudenti; quoniam hostes prope naves
« Accendunt ignes multos: Quis in his laetetur?
« Nox autem haec vel disperdet exercitum, vel servabit.
Sic dixit; illi vero eum libenter *et* audierunt et obsecuti sunt.
Ac custodes cum armis propere - exierunt,
Nempe Nestoridesque, pastor populorum,
Et Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
Merionesque, Aphareusque Deïpyrusque,
Et Creontis filius Lycomedes nobilis.
Septem erant duces custodum, centeni vero cum singulis
Iuvenes ordine - ibant, longas hastas manibus tenentes;

73 ab hoc versu ad 161. fuit lacuna in MS. unius folii, sed ea expleta a recenti manu inserto folio. 78 ϛρατὸν] abest a MS. 79 μὲν] abest a MS. 80 ἐσσεύοντο] MS. superscr. tamen altero σ. 86 κῶφοι] A. 2. 3. 1. ibid. ἔϛειχον] MS.

Ὄμνυθ'· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅϛις εὐσεβής. *Iphig. in Taur.* 743. Quibus adde: Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατρός. *Medea* 746. Ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίε τε φῶς. *Ibid.* 752. Et similia passim. Nam in his, nullus unquam est licentiae locus.

Ver. 75 Χρεὼ] Pronunciabatur, χρῶ. Vide autem infra ad κ', 43.

Ver. 77 Καίεσιν] *Al.* καίεσι. Quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ibid. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε] Vide supra ad ά, 330.

Ver. 81 Ἀμφί τε Νεϛορίδην] De huiusmodi loquendi ratione, vide supra ad γ', 146.

Ver. 85 Ἑπτ' ἔσαν — ἑκατὸν δὲ ἑκάϛῳ] Virgil. *Bis septem Rutuli, muros qui milite servent, Delecti; ast illos centeni quemque sequuntur, Purpurei cristis iuvenes, auroque corusci. Aen.* XI, 161.

Ver.

Κὰδδὲ μέσον τάφρε καὶ τείχε⊙ ἷζον ἰόντες·
Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκας⊙.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι⊙ καὶ ἐδητύ⊙ ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτ⊙ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, ἕ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βελή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ἕνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βελεύησθα.
Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπ⊙, ἠδ' ἐπακεσαι,
Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται, ὅ, τι κεν ἄρχῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

Atque in medio fossae et muri sedebant profecti:
Ibi ignem accenderunt, apposueruntque coenam unusquisque.
Atrides autem proceres frequentes duxit Achivorum
In tentorium: ipsisque apposuit gratum-animo convivium:
Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,
Illis senex omnium-primus texere coepit consilium
Nestor, cuius et antea optimum apparuerat consilium:
Qui ipsis cordatus concionatus est et dixit;
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" In te quidem finiam, a te autem incipiam: quoniam multorum
" Populorum es rex, et tibi Iupiter in-manus-dedit
" Sceptrumque, et iura; ut ipsis consulas.
" Ideo te oportet supra *omnes* et dicere sententiam, et audire,
" Perficere etiam et alterius *consilium*, quum aliquem animus iusserit
" Dicere in bonum: penes te autem erit quicquid optimum-visum-fuerit.
" At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.

88 κείαντο] MS. R. 95 ὅς φιν] MS. ὅ σφιν] Edd. vett. *ibid.* οὗ] F. A. 1. R. 96 Ἀγαμέμνων] Fl. 100 φᾶσθε] MS. sed superscr. σθαι. 101 κρηῆναι] MS. *ibid.* ὅτ' ἂν] R. 102 ἧς] MS.

Ver. 94 Ἀρίστη φαίνετο βουλή] Virgil. *Potior sententia visa est. Aen.* IV, 287.

Ver. 95 Ὅς σφιν] Ita recte edidit *Barnesius. Stephanus*, aliique permulti, Ὅ σφιν. Male.

Ver. 97 Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι] Virgil. *A Te principium, Tibi desinet. Ecl.* VIII, 11. Horat. *Prima dicte mihi, summa dicende Camoena. Epist.* I, 1. 1. Hesiod. Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Ver. 99 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας] Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος· θέμιστας, διὰ τὸ δίκαιον· ὄπω γὰρ εἶχον γραπτὲς νόμες. *Schol. Victor.*

Ver. 102 Σέο δ' ἕξεται, ὅ, τι κεν ἄρχῃ·] Τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα, σὸν ἔσαι· εἰς σε γὰρ ἀνενεχθήσεται, ὅ, τι ἂν κρατῇ καὶ συμφέρῃ.— ὃ δήποτε τῆς παραινέσεως πρωτεύῃ καὶ ἐπικρατυνθῇ, ἐκ σε γίνεται. Καὶ ἀλλαχε, (Odyss. λ', 345) — ἐκ τεδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε *Schol. Vulgg. et Victorian.*

Ver.

Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν

" Non enim quis ſententiam alius meliorem hac excogitaverit,
" Qualem ego ſentio, et olim, et etiam nunc,
" Ex eo *tempore*, quando, generoſe, Briſeïda puellam
" Irati Achillis abiiſti a tentorio auferens:
" Nequaquam ſecundum noſtram quidem ſententiam: valde enim tibi ego
" Multis diſſuadebam: tu autem tuo magno animo
" Cedens, virum fortiſſimum, quem etiam immortales honorarunt,
" Contumelia-affeciſti; ereptum enim habes praemium: verum etiam et nunc
" Deliberemus, quomodo ipſum placantes flectamus
" Doniſque placidis, verbiſque blandis.
Hunc autem rurſum allocutus eſt rex virorum Agamemnon:
" O ſenex, neutiquam mentitus mea errata enumeraſti:
" Peccavi, neque ipſe nego; multarum nempe inſtar

104 ἀμύμονα] MS. man. pr. 113 δώροισι] MS. *ib.* μειλιχίοισιν] edd. vett.

Ver. 104 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα] Vide ſupra ad ά, 249, 260; et ad β', 372. Caeterum alii hic legunt, νόον ἄλλον.

Ver. 106 Διογενὲς] *Al.* διογενοῦς. Vt referatur ſcilicet ad Ἀχιλῆος. Quod eſt hoc in loco minus venuſtum. *Clark.* In textu MS. eſt διογενὲς ſed Schol. legit διογενεῦς, aitque Dorieum eſſe.

Ver. 109 Σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας] Δεξιῶς ὑπήλλαξε τὰ ὀνόματα· τὴν αὐθάδειαν μεγαλοφροσύνην καλῶν· καὶ τὸ προπετὲς, εἴξας, λέγων. *Schol. Victorian.* Φίλος ἐπιεικὴς — ἐπαίνῳ μᾶλλον ἢ ψόγῳ χαίρει πρὸς ἐπανόρθωσιν ἤθους χρώμενος. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ τὸν παῤῥησιαζόμενον ἥκιστα λυπεῖν καὶ μάλιστα θεραπεύειν, ἢ τὸ — μετ' εὐνοίας προσφέρεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ὅθεν οὔτε ἀρνουμένους δεῖ πικρῶς ἐξελέγχειν, οὔτε κωλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προφάσεις εὐσχήμονας ἁμωσγέπως συνεκπορίζειν, καὶ, τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισταμένους, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον· ὡς — πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Νέστωρ, σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας. Ἠθικώτερον γὰρ, οἶμαι, τοῦ ἠδίκησας καὶ ἠσχημόνησας *etc.* Plutarch. de Adul. et Amici diſcrim.

Ver. 110 Ἀθάνατοι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 115 Οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας] Ἔστι δὲ, inquit *Euſtathius*, τὸ ψεῦδος μὲν ἐπιῤῥηματικὸν, ἀντὶ τοῦ, ψευδῶς· εἰ μή τις ἴσως ἐθέλει στίζειν ἐν τῷ, οὔτι ψεῦδος· εἶτα ἐπάγειν ἀσυνδέτως κατ' ἔλλειψιν τὸ ἐφεξῆς· ἵνα λέγῃ κομματικῶς, οὔτε ψεῦδός ἐστιν ὧν ἐδημηγόρησας· ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. Minus perite, ut mihi quidem videtur. Quid enim invenuſtius, aut magis hiulce dici potuiſſet? Revera illud, ψεῦδος, hoc in loco eſt, κατὰ ψεῦδος· cuius contrarium eſt, κατ' ἀλήθειαν, vel πρὸς ἀλήθειαν.

Ver. 116 Ἀασάμην] Verbum hoc fictitium et abnorme, ά in primis ſyllabis utramque habet *ancipitem*. Quod in hoc verbo (credo) eſt *ſingulare*. Fortaſſe tamen huius rei ratio ex ea petenda erit analo-

Λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

« Copiarum est vir, quem Iupiter ex-animo dilexerit,
« Sicut nunc hunc honoravit, domuitque populum Achivorum.
« Verum quoniam peccavi, animo laevo obsecutus,
« Iterum volo placare, dareque ingentia dona:
« Vobis autem coram omnibus inclyta dona nominabo,
« Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
« Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
« Validos, in-cursu victores, qui praemia pedibus reportarunt.
« Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,
« Neque inops valde-pretiosi auri,

analogia, qua analogia dicitur Κρονίονος et Κρονίωνος, τεθνηότος et τεθνεῶτος, μετήορος et μετέωρος, λαὸς et λεὼς, βασιλῆος et βασιλέως, βασιλῆα et βασιλέα, Ἀχιλλῆα et Ἀχιλλέα, *etc.*

Ibid. Ἀντί νυ πολλῶν] Notandum, quam non supervacaneum hic sit istud, νυ, sed eandem fere vim habeat ac Latinum *nempe*.

Ver. 119 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην] Vide supra ad *ver.* 116. Item ad β', 111.

Ibid. Φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι] Οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προήνεγκατο Διοσκουρίδης Ἰσοκράτους μαθητὴς, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι. — *Athenaeus*, lib. I. c. 9. *Barnesius* versum *istum alterum* inserendum potius contendit (ubi et *Eustathius* eiusdem meminit) infra in *lib.* τ', post *vers.* 137: Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, (καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,) Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ ἄλλοι, Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι. — Sed neutro in loco satis apte cohaeret versus iste. Nam *priore* in loco, ubi Iovis mentio non fit, non recte inseritur istud θεοὶ ἄλλοι. Et *posteriore* in loco, non satis apte apponitur istud οἴνῳ μεθύων, nisi Parenthesi inclusa dempseris; quae tamen si dempseris, iam non amplius cohaerebit alterum istud θεοὶ ἄλλοι.

Ver. 120 Δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα] Ἵνα μὴ, σμικροψυχίας ἕνεκα, δοκῇ τὸν στρατὸν ἀποστερεῖν συμμαχίας. *Schol. Victorian.* Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην (supra *ver.* 18) ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντός ἐστι, καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 121 Ὑμῖν] *Al.* Ἡμῖν.

Ver. 122 Ἀπύρους τρίποδας — Αἴθωνας δὲ λέβητας] Virgil. *Bina dabo argento perfecta, atque aspera signis, Pocula: — Et tripodas geminos; auri duo magna talenta. Aen* IX, 263. Ἀπύρους, πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριβητῶν· αἴθωνας δὲ, τοὺς εἰς πῦρ βαλλομένους. *Schol. Victorian.* Ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους. — Τρίπους χαλκοῦς — ὃν νῦν λέβητα καλοῦσι. Οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον ἐξεκεράννυον· οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται. *Athenaeus*, *lib.* II, *c.* 2.

Ver. 124 Οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο] Οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ ἦσαν οἱ ἵπποι ἠγωνισμένοι· εἶεν γὰρ ἂν ἤδη γέροντες· ἀλλ' ἐν Ἰλίῳ νενικήκασιν, ἐπιταφίους ἀγῶνας ἀγωνιζόμενοι. *Schol. Victorian.*

Ver.

Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας· ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,

« Quot mihi attulerunt praemia solidi-ungulis equi.
« Dabo item septem mulieres forma-praestantes, operum scientes,
« Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepit ipse,
« Delegi, quae pulchritudine vincebant genus mulierum.
« Has quidem ei dabo; interque *eas* erit, quam tunc abstuli
« Filiam Brisei; et magnum iusiurandum addam,
« Nunquam *eius* cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
« Qua mos hominum est, virorum et mulierum.
« Haec quidem statim omnia aderunt: si vero insuper
« Vrbem magnam Priami dii dederint evertere,
« Naves abunde auro et aere *congesto* impleat,
« Ingressus, quando dividemus praedam Achivi.
« Troianas porro mulieres viginti ipse deligat,
« Quae post Argivam Helenam pulcherrimae sint.
« Quod si *unquam* Argos pervenerimus Achaïcum, uber agri;

127 ἠνίκαντο] MS. 131 ποτ'] MS. 137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ] Fl. A.

Ver. 127 Μώνυχες ἵπποι] Virgil. *Solido — ungula cornu.* *Georg.* III, 88.

Ver. 128 Ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας. Virgil. *Praeterea bis sex genitor lectissima matrum Corpora, captivosque dabit.* *Aen.* IX, 272.

Ver. 129 Ἕλεν αὐτὸς] Πιθανῶς ἔπαινον Ἀχιλλέως παρενέμιξε, καὶ μονονουχὶ παραχωρήσειν φησὶν τῶν αὐτοῦ σκύλων. Ἅμα δὲ καὶ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν δωρεὰν ἄγει, ἐμφαίνων ὅτι, ἃ οἶδεν ἐκείνας, δίδωσιν. Ἁπλοῦν δὲ τὸ ἦθος, καὶ πάντα πρὸς πειθώ. *Schol. Victorian.*

Ver. 131 Τὰς μέν οἱ δώσω] Qua ratione hic μὲν, (etiam extra caesuram,) producatur; item ἐπὶ, *ver.* 132; et ἐνὶ, *ver.* 144; et πρὸς, *ver.* 147; vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 134 Ἣ θέμις ἀνθρώπων] Θαυμασίως τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε, — τιμιωτάταις προσηγορίαις ἐπισκιάζων. *Schol. Victorian.*

Ver. 135 Εἰ δέ κεν αὖτε] Virgil. *Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri Contigerit victori, et praedae ducere sortem:* *Aen.* IX, 267.

Ver. 137 Νῆας ἅλις χρυσοῦ] Plerique hic legunt, Νῆα ἅλις χρυσοῦ. Qod ferri potest. Verum cum infra, *ver.* 279 a plerisque scribatur Νῆας· et hic quoque, cum *Barnesio*, Νῆας edidi. *Eustathius* utrobique legit, Νῆα. Quod perinde erit.

Ver. 141 Ἀρούρης] Vide supra ad ζ, 142.

Ver.

Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δὲ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἰπείαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος.
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,

" *Tum vero* gener mihi ſit; honorabo autem ipſum aequaliter Oreſti,
" Qui mihi unicus nutritur, rerum-copia in magna.
" Tres autem mihi ſunt filiae in domo bene-conſtructa,
" Chryſothemis, et Laodice, et Iphianaſſa:
" Harum, quam velit, dilectam ſine-ſponſalibus ducat
" Ad domum Pelei: ego vero dotalia-dona dabo.
" Multa valde, quot adhuc nemo ſuae dedit filiae.
" Septem porro ei dabo bene-habitatas urbes,
" Cardamylen, Enopenque, et Hiran herboſam,
" Pheraſque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,
" Pulchramque Aepeam, et Pedaſum vitiferam;
" Omnes autem prope mare *ſunt*, ultimae Pylum *verſus* arenoſam:
" Virique *eas* incolunt pecudibus et bobus abundantes,
" Qui ipſum donis, deum tanquam, honorabunt,

144 θυγάτερες ἐν] MS. *ib.* εὐπήκτῳ] MS. Fl. 145 καὶ pr.] abeſt a Fl. A. 1. 153 Πύλον ἠμαθόεντα] MS.

Ver. 142 Ἔοι] *Al.* ἔῃ.

Ver. 144 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες] Virgil. *Sunt mihi bis ſeptem praeſtanti corpore nymphae: Quarum quae forma pulcherrima, Deïopeiam Connubio iungam ſtabili, propriamque dicabo; Omnes ut tecum meritis pro talibus annos Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.* *Aen.* I, 75.

Ver. 147 Ἐπιμείλια δώσω] *Al.* ἐπὶ μείλια δώσω. Nempe μείλια ἐπιδώσω.

Ver. 149 Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω] Ἄδηλον, εἴτε φερνὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσι τὰς πόλεις· ἢ ἔξωθεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα δῶρα. *Schol. Victorian.* At vero mihi nequaquam hoc ἄδηλον videtur. Si enim φερνῇ et has urbes annumeraſſet, dixiſſet utique, non Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω, ſed Ἑπτὰ ἄρ' οἱ δώσω. non, *Septem autem,* vel *Septem porro*; ſed *Septem utique,* ei dabo.

Ibid. Εὖ ναιόμενα πτολίεθρα — Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ] Virgil. *Inſuper id campi, quod rex habet ipſe Latinus.* *Aen.* IX, 274.

Ver. 150 Ἱρὴν] *Al.* Ἴρην et Ἵρην.

Ver. 152 Καλὴν] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 153 Ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου] Vel νέαται, ὅ ἐστιν ἔσχαται, ὡς ὁμοροῦσαι τῇ Πύλῳ· vel νέαται, συγκοπὴν ἐκ τοῦ νεναίαται, ὃ δηλοῖ τὸ, οἰκοῦνται. *Euſtath.* Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει, κέαται. *Schol. Victorian.* Certe *Homeri* temporibus nihil hic inerat ambigui. A prioris interpretationis partibus ſtat iſtud infra, λ', 711, — νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος.

Ver. 155 Θεὸν ὣς] Qua ratione, θεὸν hic ultimam producat; item Διΐ, *ver.*

168:

Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἱ δὲ πιθέσθων·
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
Ὄφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴκ' ἐλεήσῃ.

« Et eius sub sceptro opulenta solvent tributa, [vel, *laeta perficient iura.*]
« Haec utique ei praestabo, si cessaverit ab ira.
« Exorari-se-sinat: Pluto *solus* implacabilis et inexorabilis,
« Quare et hominibus *est* deorum odiosissimus omnium:
« Atque etiam mihi cedat, quatenus maior imperio sum,
« Et quatenus natu maior glorior esse.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
« Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
« Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi,
« Sed agite, delectos excitemus, qui celerrime
« Eant ad tentorium Pelidae Achillis.
« Quin age, hos ego legam; ii autem pareant.
« Phoenix quidem primum, Iovi dilectus, sit-dux,
« Ac deinceps *eat* Aiax magnus, et nobilis Vlysses:
« Praeconum autem Hodiusque et Eurybates simul sequantur.
« Ferte autem ad manus-*lavandas* aquam, et linguis-favere iubete,
« Vt Iovi Saturnio supplicemus, si forte misereatur.

157 μεταλήξαντι] MS. 167 ἐγὼ] MS. sic et Schol. Vict. 170 ὁ Διὸς] Fl. A. I.

168: et Ὀδυσσῆϊ, *ver.* 180: vide supra ad ά, 51. n. 9.

Ver. 158 Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος] Horat. *Non si trecenis, quotquot eunt dies, Amice, places illacrymabilem Plutona tauris.* Virgil. *Carm.* II, 14. *Manesque adiit, regemque tremendum, Nesciaque humanis precibus mansuescere.* *Georg.* IV, 469.

Ver. 162 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 166 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide supra ad ά, 1.

Ver. 167 Εἰ δ' ἄγε] Particulae, *ei*, vis huiusmodi est: *Quod si meo consilio parebis, age etc.* Vide supra ad ζ', 376.

Ibid. Πιθέσθων] Aut contractum hoc ex πιθέσθωσαν· aut, *duale* si sit, qua ratione id fiat, vide infra ad *ver.* 182.

Ver. 168 Φοῖνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ver. 170 Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης] Ἵνα δηλωθῇ, ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ πρεσβεία. Ταλθύβιος δὲ οὐ πέμπεται, ὡς Ἀγαμέμνονος. *Schol. Victorian.*

Ver.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κȣ̃ροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.
Illico praecones quidem aquam in manus fuderunt,
Iuvenes autem crateras coronaverunt vino,
Distribueruntque inde omnibus, auspicantes poculis.
At postquam libassent, bibissentque, quantum voluit animus;
Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridae.
Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,
Oculos in unumquemque vertens, Vlyssem autem maxime,
Obsecrans eniti, ut flecterent eximium Pelidem.
Hi autem iverunt iuxta littus multum strepentis maris,
Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,
Vt facile flecterent magnos animos Aeacidae.

183 Εὐχομένω] in MS. superscr. οι. 184 ῥηϊδίως δὲ πεπιθεῖν] MS. ῥ. πιθεῖν] Fl. A. 1.

Ver. 175 Ἐπεστέψαντο] Vide supra ad ά, 470, 471.

Ver. 177 Σπεῖσαντ'] Fortasse, σπεῖσάν τ'. Quod est usitatius.

Ver. 179 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 180 Δενδίλλων ἐς ἕκαστον] Οἷον τῇ ὄψει ἱκετεύων, ὡς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τȣ̃ παντὸς στελλομένȣς. *Schol. Victorian.*

Ibid. Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα] Quippe cuius prudentiae et sapientiae maximam habuit fiduciam.

Ver. 182 Τὼ δὲ βάτην] Nempe *Aiax* et *Vlysses*: Vt recte *Schol. Victorian.* Nam *Phoenix* non erat ipse legatus, sed legatorum ad *Achillem* alumnum suum ductor, *ver.* 168. Ἔνιοι δὲ (inquit *Scholiastes*) λέγȣσι καὶ συμπεπρεσβευκέναι τὸν Φοίνικα· καὶ ȣ̓δὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμὸν· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων αὐτὸν [τὸν δυϊκὸν] τετάχθαι· ὡς καὶ ἐπὶ τȣ̃, (*Iliad.* ά, 566.) Μή νύ τοι ȣ̓ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόντε. καὶ ὡς ἐπὶ τȣ̃, (*Odyss.* θ', 48.) Κȣ́ρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα. Sed absurda admodum est ista sententia: Neque ullo pacto adhiberi potest Numerus *Dualis*, nisi quum sermo sit de *Duobus*: Vt fuse ostendimus supra ad ά, 566; et β', 288; et ί, 487. Istud Ἆσσον ἰόνθ' (*Iliad.* ά, 577,) non utique est ἆσσον ἰόντε, sed ἆσσον ἰόντα, ut ibi ostendimus. Et quamvis recte dicatur, (*Odyss.* θ', 48.) κȣ́ρω δύω καὶ πεντήκοντα, quod est videlicet κȣ́ρω δύω καὶ κȣ̃ροι πεντήκοντα;) non tamen recte dici potuisset (quod voluit Scholiastes) κȣ́ρω πεντήκοντα καὶ δύω. Nec quoniam recte dicas tam κȣ̃ροι δύο, quam κȣ́ρω δύω; idcirco vicissim dicere licebit, κȣ́ρω τρεῖς, vel κούρω πεντήκοντα. Cuius rei rationem supra adiecimus; ad ά, 566. Porro in transcursu id monitum Lectorem velim, recte editum a *Barnesio* versum istum, κούρω δὲ κρινθέντε —, quod in aliis *pessime* scriptum est, κούρω δὲ κριθέντε. Nam κριθέντε primam necessario corripit, (vide supra ad ά, 309.) Neque in his ullus unquam est *licentiae* locus.

Ver. 184 Ῥηϊδίως πεπιθεῖν] Non, ut *Neptunus facile flecteret*, (quomodo *Editio*

Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην·
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Σταν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάασσεν.

Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt:
Illumque invenerunt animum oblectantem cithara arguta,
Pulchra, affabre-facta, (ſuperne autem argenteum iugum erat,)
Quam ceperat e ſpoliis, urbe Eetionis everſa:
Hac is animum oblectabat, canebatque utique praeclara-facinora virorum.
Patroclus autem ei ſolus e regione ſedebat tacitus,
Expectans Aeacidem, quando deſineret canere.
Hi vero progreſſi ſunt ulterius, praeibat autem nobilis Vlyſſes:
Steteruntque ante ipſum: attonitus autem exiliit Achilles,
Ipſa cum cithara, relicta ſede, in qua ſedebat.

185 Ἴκοντο] MS. 187 ἀργύρεον ζυγὸν] MS. a manu pr. 188 τὴν ἄρτ'] T. *ibid.* πόλιν] R. 192 ἡγήτω] MS.

tio *Wetſteniana*, eamque ſecutus *Barneſius* peſſime vertunt;) ſed, *ut legati facile flecterent etc.*

Ver. 185 Ἱκέσθην] Vide ad *ver.* 182.

Ver. 186 Φρένα τερπόμενον φόρμιγγι] Virgil. *Canit, et moeſtum Muſa ſolatur amorem. Aen.* X, 191.

Ver. 187 Καλῇ] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid. Ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν] *Plutarchus* περὶ μουσικῆς, *ſub finem*, citat hoc modo; περὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. Et *Barneſius* in uno MS. reppetit, ἀργύρεον ζυγόν. *Clark.* Idem habuit MS. Lipſ. a manu pr.

Ver. 189 Ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν] Virgil. *Heroum laudes, et facta parentis. Eclog.* IV, 26. *Equos, atque arma virûm pugnaſque canebat. Aen.* IX, 777. Ὥστε οὐδέποτε ἐκλανθάνεσθαι δέον τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ τῶν εὐκλεῶν πράξεων, οὔτε πίνοντα, οὔτε ᾄδοντα, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ βασιλικόν· ἀλλ' ἀεὶ διατελεῖν ἢ πράττοντα αὐτόν μέγα τι καὶ θαυμαστὸν, ἢ μεμνημένον τῶν ὁμοίων. *Dion. Orat.* 2. Κλέα γὰρ ἀνδρῶν ᾄδειν, καὶ πράξεις ἡμιθέων, ἔπρεπεν Ἀχιλλεῖ τῷ Πηλέως τοῦ δικαιοτάτου. *Plutarch.* περὶ μουσικῆς, *ſub finem.* Τινὸς αὐτῷ [τῷ Ἀλεξάνδρῳ] τῶν ἐγχωρίων ὑποσχομένου τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βούλοιτο, δώσειν· οὐδὲν (ἔφη) τῆς κείνου δεῖ μοι· τὴν γὰρ Ἀχιλλέως κέκτημαι, πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἀνεπαύετο, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· ἡ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακήν τινα καὶ θήλειαν ἁρμονίαν [imbelli cithara *Horat. Carm.* I, 15; vide ſupra ad γ', 44] ἐρωτικοῖς ἔψαλλε μέλεσι. Φιλοσόφου τοίνυν ἐστὶ ψυχῆς, σοφίας ἐρᾶν, καὶ σοφοὺς ἄνδρας θαυμάζειν μάλιστα. *Id. de Alexandri Magni fortuna ſive virtute. lib.* I. Porro, lautiſſime haec verba (ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν) vertit *Athenaei* Interpres Latinus, *lib.* XIV. *cap* 8; *Herculem ex heroibus viris ab Achille praecipue cantionibus laudatum*; atque etiam alibi rem eandem repetit; ſcilicet credidit ἄρα κλέα, idem eſſe atque Ἡρακλῆα.

Ver. 191 Ὁπότε λήξειεν] Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 192 Τὼ δὲ βάτην] *Vlyſſes* et *Aiax*, ductore *Phoenice*. Vide ſupra ad *ver.* 182.

Ibid. Προτέρω] Προσωτέρω, ἐνδοτέρω. *Schol.* Sic *ver.* 199, προτέρω ἄγε.

Ibid. Ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς] *Aiaci* praeibat *Vlyſſes*, cuius erant praecipuae videlicet in perorando partes: Ducebat autem ambos *Phoenix*.

Ver. 194 Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι] Ὑπὸ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς οὕτως, ὡς εἶχεν, σὺν

Ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη·
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
Οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ.
Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.

Eodem modo et Patroclus, poſtquam vidit viros, ſurrexit;
Eos autem dextra prehendens compellavit, pedibus velox Achilles;
" Salvete, ſane amici viri veniſtis; certe aliqua magna neceſſitas *urget*.
" Qui mihi, quamvis irato, Achivorum gratiſſimi eſtis.
Sic fatus, ulterius duxit nobilis Achilles;
Et ſedere fecit in ſellis recubitoriis, tapetibuſque purpureis:
Statim autem Patroclum allocutus eſt, qui prope aderat:
" Maiorem iam craterem, Menoetii fili, appone,
" Meraciuſque miſce, poculumque para unicuique:
" Hi enim cariſſimi viri meo ſunt ſub tecto.
Sic dixit: Patroclus autem dilecto obſecutus eſt ſocio.

197. 198 χαίρετον - - - ἐστον] in MS. ſuperſcr. χαίρετε - ἐστε. 203 κέραιε] R. ut olim quoſdam libros, eosque paucos, nec optimos, habuiſſe teſtatur Euſtathius. An Heſychio hoc verbum reſtituendum, qui bis habet Κέραινε?

σὺν τῇ κιθάρᾳ. Τινὲς δὲ, ὑφ' ἑνὶ, αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος, ὡς αἰδούμενος. *Schol. Victorian.* Amicis inopinato advenientibus aſſurrexit incompoſitus.

Ver. 196 Δεικνύμενος] Vide ſupra ad γ', 260.

Ibid. Πόδας ὠκὺς] Vide ſupra ad ά, 48.

Ver. 197 Χαίρετον, — ἱκάνετον. — ἐστον] Vide ad *ver.* 182.

Ibid. Ἦ τι μάλα χρεώ, οἵ μοι σκυζομένῳ περ — φίλτατοι] Summa certe neceſſitate adducti, ad me iratum adveniſtis; vos tamen omnium mihi gratiſſimi adveniſtis, etiam irato.

Ver. 200 Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε] Virgil. *Aurea compoſuit ſponda, — Stratoque ſuper diſcumbitur oſtro. Aen.* I, 702.

Ibid. Πορφυρέοισιν] Vide ſupra ad ά, 482.

Ver. 202 Μείζονα δὴ κρητῆρα] Vide ſupra ad ζ', 528. Caeterum notanda hic vis vocabuli, δή. *Maiorem (quaeſo) craterem etc.*

Ver. 203 Ζωρότερον δὲ κέραιρε] *Ariſtoteles* interpretatur, οὐ τὸ ἄκρατον, ἀλλὰ τὸ θᾶττον. *Poëtic. cap.* 25. Alii, apud *Athenaeum, lib.* X, *cap.* 6; et apud *Plutarchum, Sympoſ. lib.* V, *Prob.* 4; τὸ κεκραμένον accipiunt, et τὸ θερμὸν, *et* τὸ εὔκρατον. Alii, τὸν πολυετῆ καὶ παλαιὸν οἶνον. Praefert autem *Plutarchus*, contra quam *Ariſtoteles*, ἀκρατότερον εἰρῆσθαι τὸ ζωρότερον. Quae quidem et potior videtur ſententia.

Ibid. Δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ] Qua analogia fit φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα, φανῶ, ἐφάνην, *etc.* κρίνω, ἔκρῖνον, ἔκρῖνα, κρινῶ, *etc.* μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυράμην, μαρτυρόμαι, *etc.* et ſimilia: Eadem analogia fit ἐντύνω, ἔντῦνον, ἔντῦνα, ἐντυνόμην, (vide ſupra ad δ', 42,) ἐντυνῶ, ἔντῦνον, ſive ἔντυνον. Vide ſupra ad ε, 720; et ad ά, 338.

Ver. 204 Ὑπέασι] Nonnulli, ὑπέασσι. Minus recte. *Clark.* Ὑπέασι MS. et edd. vett.

Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ,
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.

At ipse vas-carnarium magnum imposuit in ignis splendore,
Et in *illo* tergum posuit ovis et pinguis caprae,
Iniecit etiam porci saginati tergum abundans pinguedine.
Ipsi autem *Achilli* tenebat *carnes* Automedon, secabatque nobilis Achilles:
Atque eas quidem scite in-minuta-dividebat, et verubus transfigebat:
Ignem autem Menoetiades accendebat magnum, deo-similis vir.
Ac postquam ignis deflagrasset, et flamma elanguisset,
Prunis stratis, *is* verua desuper extendit:
Inspersitque sale sacro, e fulcris elevans.

206 αὐτὰρ ὁ κρεῖον] MS. 209 τάμνε] MS.

Ver. 206 Κρεῖον μέγα] Veteres dubitarunt caro esset intelligenda, an lebes, ut patet ex Eustath. Schol. Lips. nihil de hoc verbo dixit. Quo minus caro intelligatur, impediunt sequentia. Nec vero lebes intelligitur, in quo coquantur carnes. Assa caro est semper in coenis Homericis. Nec in eodem lebete coquuntur variae carnes. Sed κρεῖον est, mea sententia τράπεζα μαγειρικὴ, in qua carnes ponuntur, secantur, ut deinde verubus figi possint, quod sequentia docent. Ἐν πυρὸς αὐγῇ Schol. Lips. comparat cum ἐν ἡλίου αὐγῇ. Non posuit in aut super igni, sed prope ignem, in culina. *Ern.*

Ver. 209 Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς] Τούτῳ δὲ, τῷ Ἀχιλλεῖ ὑπηρέτει τὰ κρέα ὁ Αὐτομέδων, οἷον ὑπεῖχεν αὐτά· ἐκεῖνος δὲ διέτεμνεν. *Schol. Victorian.*

Ver. 210, 211, etc.] Quanto cum artificio Poëta in rebus *minutis* narrandis, et hic et alias, sententias singulas singulis versibus absolvat; vide supra ad ά, 436 *etc.* et ad β', 102. Εἰς ταπεινὴν τάξιν μαγειρικὴν κατερχόμενος, οὐδὲν ἧττον τὴν ἡρωϊκὴν διαφυλάττει σεμνότητα. *Schol. Victorian. ad ver.* 206. Et *ad ver.* 212. Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν, οὐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα. *Homerum nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit.* Quintilian. lib. X, cap. 1. *Clark.* Eadem totidem verbis cum Schol. Victor. habet Lips. laudans insuper metaphorarum usum et verborum delectum, quod κάββαλε dixit non κατέθηκε, τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ etc. *Ern.*

Ver. 212 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη] Virgil. *Postquam collapsi cineres, et flamma quievit. Aen.* VI, 226. *Plutarchus, de facie in orbe lunae,* versum hunc ita citat, Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ. Alii isto modo, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ. Vtrique minus eleganter.

Ver. 213 Ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε] Quod erat prunis hoc modo *impositum*, dicebatur Romanis *In igne versari*, simili fere loquendi ratione ac Equitem dicebant *In equo vehi*. Quod cum non intelligeret *Iul. Caes. Scaliger. (Poëtic. lib.* VI. *cap.* 7.) imperite admodum istud *Horatii* reprehendit, — *turdos versat in igne*; contenditque *Horatium* scribere debuisse, — *versat ad ignem*. Quae *alia res* est, ac quod voluit *Horatius. Clark.* Atque etiamsi *versat ad ignem* est illud ipsum, quod voluit Horatius, tamen idem est *versat in igni*, ut supra ἐν ποταμῷ, idem quod ἐπὶ ποταμῷ. *Ern.*

Ver. 214 Ἁλὸς θείοιο] Θείοιο, ἢ ὅτι τὰς φιλίας συνάγει, ἢ διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασσόμενα. *Schol. Victorian.* Vel, quia in universa vita plurimus eius et com-

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς·
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,

Ac postquam assavisset, et in mensas-coquinatias fudisset,
Patroclus quidem panem acceptum distribuit in mensa,
Pulchris in canistris: Sed carnes distribuit Achilles.
Ipse autem e-regione sedit Vlyssis divini,
Ad parietem alterum: diis autem sacrificare iussit
Patroclum, suum socium: is vero in ignem iecit primitias.
Hi itaque in cibos paratos appositos manus extenderunt.
Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,
Innuit Aiax Phoenici: animadvertit autem divinus Vlysses,
Impletoque vino poculo, propinavit Achilli:
“ Salve, Achille; epulorum quidem aequalium non indigentes *sumus*,
“ Tum in tentorio Agamemnonis Atridae,

215 ἐλεοῖσιν] MS. in textu et Schol. et edd. vett. ἔχευεν] Fl. A. I. ἔθηκε] MS. ἔθηκεν] R. 217 αὐτὰρ] MS. 220 θυηλλάς] MS. 223 δῖος] MS. 224 'Αχιλλῆα] Fl. A. I. R. 225 'Αχιλλεῦ] Fl. ἐπιδευεῖς ἠμὲν] MS. et edd. vett.

munis est usus; qua de causa *Aqua* itidem et *Lux* eandem habent appellationem. *Plutarch. Symposiac. lib.* V, *Probl.* 10.

Ibid. Κρατευτάων ἐπαείρας] Schol. Lips. Κρατευτάων, ἢ τῶν ἀλοθηκῶν, ἢ τῶν ἐξοχῶν τῆς ἐσχάρας· Ἐμβάλλει δὲ ἐκτὸς τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἐκεῖσε πάττων ἐνοχλῇ.

Ver. 215 Ἐλεοῖσιν ἔχευε] *Athenaeus, lib.* IV, *cap.* 22, legit: ἐλεοῖσιν ἔθηκε. *Al.* ἐλεοῖσιν. *Clark.* Vid Var. Lect.

Ver. 217 Καλοῖς] Vide supra ad β', 43.

Ver. 220 Πάτροκλον, ὃν] Vide supra ad ά, 51.

Ibid. Ἐν πυρὶ βάλλε] Vide supra ad ά, 593.

Ver. 222 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide supra ad ά, 469.

Ver. 223 Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι, νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς] Nempe bellator erat, et ingenii subasperi *Aiax*, non orator. Itaque *Vlyssi* tributae erant dicendi partes. Innuit autem Aiax *Phoenici*, qui *Achillis* altor fuerat atque assecla, eosque iam ad Alumnum suum duxerat; ut ipse, quod ad loquendum tempus esset opportunum, nutu significaret.

Ver. 224 Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα] Vide supra ad δ', 4 et 262.

Ver. 225 Χαῖρ' Ἀχιλεῦ] De huius orationis artificio, vide supra ad *ver.* 1.

Ibid. Δαιτὸς μὲν ἐΐσης] Vide supra ad ά, 468

Ibid. Ἐπιδευεῖς, Ἠμὲν ἐνὶ] *Al.* ἐπιδευεῖς Εἰμὲν, ἐνὶ. *Al.* ἐπιδεύεις. Minus recte.

Ver. 226 — 231 Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ —, σύ γε δύσεαι ἀλκήν] Καλῶς τὰ περὶ τὴν Ἑστίασιν ὅμοια τῇ παρ' Ἀγαμέμνονι λέγει, ἐν ᾗ οὐδεμίαν ἑώρα φιλοτιμίαν· τὴν δὲ Σωτηρίαν ἐν Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι μόνῳ φησί. Τοῦτο γάρ, φησιν, ἥκομεν αἰτοῦντες, ὃ ἐξ ἄλλου λαβεῖν οὐ δυνάμεθα. *Schol. Victorian.*

Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
Δαίνυσθ'. ἀλλ' ἐ δαιτὸς ἐπηράτε ἔργα μέμηλεν·
Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφὲς, εἰσορόωντες,
Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
Νῆας ἐυσσέλμες, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν.
Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκεροι,
Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, ἐδ' ἔτι φασὶν
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διΐ, ἐδέ τι τίει
Ἀνέρας, ἐδὲ θεές· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερε πυρὸς· αὐτὰρ Ἀχαιὲς
Δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένες ὑπὸ καπνε.

"Tum etiam hic nunc: adſunt enim animo-grata multa
"Ad epulandum: Atqui non *iam* convivii amabilis opera ſunt-curae:
"Sed valde magnam cladem, Iovis-alumne, inſpicientes,
"Timemus; in dubio utique, utrum ſervandae, an periturae ſint
"Naves bonis-tranſtris-inſtructae, ni tu indueris fortitudinem.
"Prope enim naves et murum caſtra poſuerunt
"Troiani ſuperbi et e-longinquo-vocati ſocii,
"Accenſis ignibus multis per exercitum; neque amplius aiunt
"Prohiberi *ſe* poſſe, quin in naves nigras invadant.
"Iupiter autem ipſis Saturnius fauſta ſigna oſtendens
"Fulgurat: Hector vero valde fortitudine oculos-truces circumferens,
"Furit terribiliter, fretus Iove, nec quicquam veretur
"Homines, neque deos: ingens enim ipſum rabies ſubiit.
"Precatur autem, ut citiſſime appareat aurora divina:
"Affirmat enim navium *ſe* abſciſſurum ſumma roſtra,
"Ipſaſque incenſurum pernicioſo igne; atque Achivos
"Interfecturum ad ipſas, attonitos in fumo.

232 νηῶν] abeſt a MS. et Fl. 233 τηλέκλητοι] MS. et Schol. τηλόθεν κεκλημένοι. 234 κειάμενοι] MS. v. ad 88. *ibid.* φασι. 235 ἐν νηυσὶ] MS. 238 μαίνετ'] MS. edd. vett. 242 αὐτάς τε πρήσειν] Fl. A. I. αὐτὰς δ' ἐμπ.] R. 243 δηιώσειν] Fl. *ibid.* ὀρινομένες] MS. Fl. A. I. niſi quod edd. habent υ.

Ver. 228 Ἐπηράτε] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum neceſſario produceret;) ſed ex ἔραμαι. Vide ſupra ad ά, 67.

Ver. 236 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης] *Al.* Ζεὺς γάρ σφι Κρονίδης. *Cicero*, de *Divinatione*, *lib.* II, §. 39, memoria lapſus, *Aiaci* haec tribuit: *Homericus Aiax, apud Achillem querens de ferocitate Troianorum neſcio quid, hoc modo nunciat; Proſpera Iupiter bis dextris fulgoribus edit.*

Ver. 241 Νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα] Ἢ ὡς ἂν μὴ ἅψηται τὸ πῦρ τῶν ἐντετυπωμένων αὐτοῖς ἀγαλμάτων· ἢ μάλιστα, ἵνα, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ἀναθήσῃ αὐτὰ ναοῖς ἐγχωρίοις εἰς τρόπαια. *Schol. Victor.*

Ver. 243 Ἀτυζομένες ὑπὸ καπνε] *Al.* ὀρινομέ-

Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Δώσουσ', αἴκ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
Τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων

« Haec graviter timeo in mente, ne ei minas
« Perficiant dii; nobisque iam fatale sit
« Perire in Troia, longe ab Argo equis-apto.
« Verum surge, si in animo tibi est, quamvis sero, filios Achivorum
« Afflictos defendere a Troianorum impetu.
« Ipsi *sane* tibi postea dolor erit, neque ullo modo
« Acceptae *iam* cladis est remedium invenire: sed longe ante
« Considera, ut Danais arceas funestum diem.
« O amice, profecto tibi pater praecipiebat Peleus
« Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit;
« Fili mi, fortitudinem quidem Minervaque et Iuno
« Dabunt, si voluerint; tu vero ingentes animos
« Contine in pectoribus; humanitas enim melior:
« Desine autem a contentione noxia, ut te magis
« Honorent Argivorum et iuvenes et senes.
« Sic praecipiebat senex; tu vero oblivisceris. Atqui vel etiam nunc
« Cessa, mitteque iram tristem. Tibi vero Agamemnon

248 Ὀρυγμαδοῦ] Fl. A. I. 250 κακοῦς] A. 2. 3. I. 258 Τίως'] Fl. A. I.
260 Παῦε] MS. edd. vett.

τειρομένους ὑπὸ καπνοῦ. Supra θ', 183; ἀτυζομένους περὶ καπνῷ. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 249 Οὐδέ τι μῆχος — ἔστι] Ἀμήχανόν ἐστι. Caeterum fuerunt qui hic legerent, οὐδέ τι μῆχαρ.

Ver. 255 Σὺ δὲ μεγαλήτορα] Vide supra ad ά, 51

Ver. 258 Τίωσ'] *Al.* τίωσ'.

Ver. 259 Σὺ δὲ λήθεαι] Πρᾴως καθήψατο, οὐκ ἀμελεῖν αὐτὸν φήσας, ἀλλ' ἐπιλελῆσθαι. *Schol. Victorian.*

Ver. 260 Παύε'] Editi habent παῦε. Quod aliis in locis *Activum* est. *Barnesius* edidit, παύε' ex MSS. duobus, in quibus scriptum erat, παύεο. Neque non verisimile est, scripsisse *Homerum*, παύεο· quod utique pronunciabatur, παύου. *Clark.* In MS. est παῦε, sed superscripto ου m. s. sive ita corrigi, sive intelligi voluit. Nec est quod impediat, quo minus παῦε activum servetur et neutraliter accipiatur, cum alii antiquissimi, et optimi παῦε sic dixerint, Hesio-

Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
Ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ᾽ Ἀγαμέμνων·
Ἕπτ᾽ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ᾽ ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἄεθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσ᾽ Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Δώσει δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ᾽ εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
Ἐξέλεθ᾽, αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ᾽ ἔσσεται, ἣν τότ᾽ ἀπηύρα
Κούρην Βρισῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ᾽ ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.

" Digna dona dat, si desieris ab ira.
" Quod si *vis*, tu quidem me audi, egoque tibi recensebo,
" Quot tibi in tentoriis promiserit dona Agamemnon;
" Septem-igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
" Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
" Validos, in cursu-victores, qui praemia pedibus reportarunt.
" Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,
" Neque inops valde-pretiosi auri,
" Quot Agamemnonis equi praemia pedibus reportarunt.
" Dabit item septem mulieres forma-praestantes, operum scientes,
" Lesbias; quas, quando Lesbum bene habitatam cepisti ipse,
" Delegit, quae tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.
" Has quidem tibi dabit, interque *eas* erit, quam tunc abstulit
" Filiam Brisei: et insuper magnum iusiurandum addet,
" Nunquam *eius* cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
" Qua mos est, rex, et virorum et mulierum.

263 ἐνὶ] MS. 270 δώσει] A. 2. 3. I. autem δήσει. 276 ἣ] MS. *ibid.* ἤτ᾽ ἀνδρῶν, ἤτε.

dus et alii, ut dudum docuere viri docti. *Ern.*

Ver. 261 Ἄξια δῶρα δίδωσι] Καλῶς — Μετὰ τὸ, τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους πεπαῦσθαι αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα· αἰσχροκερδὴς γὰρ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς. *Schol. Victorian.*

Ver. 262 Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον] Haec ita accipienda existimat *Domina Dacier*, ac si illud Εἰ δὲ, incipientis esset id dicere, quod versu demum trecentesimo profertur, Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο —. quae autem hic inseritur donorum enumeratio, δι᾽ ἀποσιωπήσεως esset interposita: Εἰ δὲ —. (σὺ μέν μευ ἄκουσον,) — · εἰ δέ τοι Ἀτρείδης etc. Verum, praeterquam quod hoc longius videatur petitum; liquet, ista ratione, non utique σὺ Μέν μευ ἄκουσον, sed σὺ Δ᾽ ἄρ᾽ μευ ἄκουσον, dictum oportuisse. Istud autem Εἰ δὲ, revera simile est atque εἰ δ᾽ ἄγε, ζ, 376; θ, 18; π, 667; aliisque multis in locis; atque etiam hoc ipso supra in libro, *ver.* 167.

Ver. 264 — 299] Vide supra ad *ver.* 122 — 157.

Ver. 274 Καὶ ἐπὶ μέγαν] Qua ratione hic, ἐπὶ, ultimam producat; item κὲν, 284; et ὅς, *ver.* 285; et ἐνὶ, *ver.* 286; et

Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄϛυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἄλις χρυσȣ̃ καὶ χαλκȣ̃ νηήσασθαι
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
Αἴκε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϛαι ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, ȣ̃θαρ ἀρȣ́ρης,
Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέϛῃ,
Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλησθα, Φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ȣ̈πω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλȣ ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίȣσι, πολύῤῥηνες, πολυβȣ̃ται,
Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσȣσι,

" Haec quidem ſtatim omnia aderunt: ſi vero potto
" Vrbem magnam Priami dii dederint evertere,
" Naves abunde auro et aere *congeſto* impleas
" Ingreſſus, quando dividemus praedam Achivi.
" Troianas porro mulieres viginti ipſe deligas,
" Quae poſt Argivam Helenam pulcherrimae fuerint.
" Quod ſi *unquam* Argos perveneri mus Achaicum, uber agri,
" Tum vero gener ei ſis: honorabit autem te aequaliter Oreſti,
" Qui ei unicus nutritur rerum-copia in magna.
" Tres autem ei ſunt filiae in domo bene conſtructa,
" Caryſothemis, et Laodice, et Iphianaſſa:
" Harum, quam velis, dilectam ſine-ſponſalibus ducas
" Ad domum Pelei: ille autem dotalia-dona dabit
" Multa valde, quot ante hac nemo ſuae dedit filiae.
" Septem porro tibi dabit bene-habitatas urbes,
" Cardamylen, Enopenque, et Hiran herboſam,
" Pheraſque inclytas, et Antheam profunda-habentem prata,
" Pulchramque Aepeam, et Pedaſum vitiferam:
" Omnes autem prope mare *ſunt*, extimae ad Pylum arenoſam:
" Viri autem *eas* incolunt pecudibus et bobus abundantes,
" Qui te donis, deum tanquam, honorabunt,

278 ἀλλαπάξαι] MS. 279 νῆα] MS. R. 281 ἑλέσθω] MS. Fl. A. I. 283 ἱχοίμεθ'] A. 2. 3. I. 286 θυγατέρες] MS. 288 ἀγέσθαι] MS. R. 292 'Ιερὴν] MS. 297 τιμήσȣσιν] MS. edd. vett.

et πρὸς, ver. 289; et θεὸν, ver. 297, 302; et μάλα, ver. 303; vide ſupra ad ά, 51. n. 8.

Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·
Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ παναχαιοὺς
Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε, θεὸν ὣς,
Τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινα φησὶν ὁμοῖόν
Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
Ἧι περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.

" Et tibi sub sceptro opulenta solvent tributa:
" Haec utique tibi praestabit, si desieris ab ira.
" Quod si tibi Atrides quidem invisus est ex-animo magis,
" Ipse, et eius dona; at tu alios tamen universos-Achivos
" Afflictos miserare in castris, qui te, deum velut,
" Honorabunt: certe enim apud ipsos valde magnam gloriam tuleris.
" Nunc enim Hectorem interfeceris, quum utique valde tibi prope venerit,
" Rabiem habens perniciosam: quippe neminem putat similem
" Sibi esse Danaorum, quos huc naves vexerunt.
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Nobilissime Laërtiade, solertia pollens Vlysses,
" Oportet sane sententiam *meam* aperte dicere,
" Quemadmodum sentioque, et quemadmodum perfectum erit.
" Vt ne mihi obstrepatis assidentes aliunde alius:
" Inimicus enim mihi ille aeque ac inferni portae,
" Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.

301 τοῦδ' δῶρα] A. 3. 306 οἱ ἔμμεναι] Fl. A. 1. 313 κεύθῃ] MS. *ibid.* εἴπῃ] MS. Fl. A. I.

Ver. 304 Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις] Καλῶς εἶπε καὶ ἐνταῦθα τὸ, νῦν. ὡς πρώην αὐτοῦ πτήξαντος ἐν τῷ τείχει. Ὥστε μὴ καὶ ἀπολέσῃ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μεγάλα δύναται ἐπιδείξασθαι κατὰ τῶν πολεμίων. *Schol. Victorian.*

Ver. 307 Πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 308 — 313 Ἐν τούτοις δηλοῖ τοῖς ἔπεσι τὸν τρόπον ἑκατέρου τοῦ ἀνδρός· ὡς ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς εἴη ἀληθής τε καὶ ἁπλοῦς· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς, πολύτροπός τε καὶ ψευδής. *Plato in Hippia.*

Ver. 310 Ἧι περ δὴ φρονέω τε] Ὥσπερ δὴ φρονέω τε. *Plato, ubi supra.* Al. Ἧιπερ δὴ κρανέω τε, apud *Eustathium.*

Ibid. Καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται] Καὶ ὡς τελέεσθαι δίω. *Plato, ubi supra.*

Ver. 312 Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος] Ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς, Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν. *Achill. apud Eurip. Iphigen. in Aul. ver.* 926.

Ver. 313 Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει] Ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. *Plato, ubi supra.*

Ver.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Οὔτε μέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
Οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός.
Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς·
Οὐδέ τι μοὶ περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
Ἀνδράσι μαρνάμενος, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.

" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:
" Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
" Nec alios Danaos: quippe *ei* haud *unquam* gratia fuit *tributa;*
" Qui pugnaverit hostibus cum viris assidue semper.
" *Vtique* aequa pars *datur* cessanti, ac si acriter quis pugnet:
" Inque eodem honore tum ignavus, tum fortis.
" Occumbit aeque et iners vir, et qui multum laboravit.
" Nec quidquam mihi prae *aliis* ex re fuit, quod pertuletim mala animo,
" Semper meam animam obiectans *periculis* pugnae.
" Sicut autem avis implumibus pullis affert
" Escam, postquam ceperit; male autem ei est ipsi:
" Sic et ego multas quidem insomnes noctes duxi,
" Dies autem cruentos exegi pugnans,
" *Cum* viris praelians, uxorum gratia [*Atridarum*] istorum.

314 ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται] MS. 323 ἀπτῆσιν] edd. vett. 324 κακῶς δέ τε οἱ] MS.

Ver. 314 Ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα] Ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται. *Plato ibid.*

Ver. 315 Οὔτε μέ γ'] Neque mihi *equidem*, etc.

Ver. 318 Πολεμίζοι] *Al.* πολεμίζει.

Ver. 319 Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ] Ita edidit *Barnesius* ex *MSS. et Editt. Vett.* Recte, ut mihi quidem videtur; nam ἰῇ primam corripit. *Al.* Ἐν δ' ἰῇ τιμῇ. *Clark.* Consentit MS. Lips. cum edd. vett.

Ver. 322 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν] Virgil. *In certamina rursus Succedunt, animasque in aperta pericula mittunt. Aen.* IX, 662.

Ver. 324 Κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ] Κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει αὐτῇ. Apud *Plutarch. de Amore prolis.* Atque ita quoque *Schol. Victorian.*

Ver. 327 Μαρνάμενος, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων] Vide supra ad ά, 51. n. 8. Caeterum *male* hic versio *Wetsteniana*, caeteroqui plerumque elegantissima; *uxorum gratia VESTRARVM.* Sententia enim ea est, quam exhibent *Schol. Victorian.* Οὐ δι' ἐμὴν ἡδονὴν, Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον. ἀλλὰ διὰ τὸ γύναιον Ἀγαμέμνονος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, Ὀάρων ἕνεκα σφετεράων. Qua de re et *Eustathius*: Ἐντεῦθεν ὁ Σοφοκλῆς μεθοδευθεὶς, ποιεῖ τὸν Τεῦκρον λέγοντα τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι ὁ Αἴας διὰ τὴν Αὐτοῦ γυναῖκα ἐν Τροίᾳ ἐμάχετο· ταὐτόν τι λογισάμενος τὸ, διὰ τὴν Αὐτοῦ, καὶ τὸ, διὰ τὴν τοῦ Μενελάου τοῦ ἀδελφοῦ. Addunt autem *Schol. Victorian.* et aliam interpretationem: ἢ, τολμηρῶς πολεμῶν πρὸς ἄνδρας, ὑπὲρ παίδων ῥιψοκινδύνως ἀγωνιζομένους. Quae languidior multo est sententia.

Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρείδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω· Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρείδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

" Duodecim utique classe urbes vastavi hominum,
" Pedester vero undecim aio per Troicum-agrum glebosum:
" His ex omnibus, supellectilem multam et pretiosam
" Abstuli, et omnia ferens Agamemnoni dabam
" Atridae: is vero remanens apud naves veloces,
" Accipiens, pauca dividebat, pleraque autem retinebat.
" Alia vero optimatibus dabat munera, et regibus:
" *Ac* istis quidem *ea* firma manent; a me vero solo Achivorum
" Abstulit: habetque uxorem *meam* animo-gratam: cui condormiens
" Oblectetur. Quid autem oporret bellare cum Troianis
" Argivos? Quid vero exercitum adduxir huc congregatum
" Atrides? an non Helenae causa pulchrae-comis?
" An soli diligunt uxores *suas* articulata-voce loquentium hominum
" Atridae? Vtique quisquis vir bonus et prudens,

328 Δώδεκα δὲ ξὺν] Fl. δώδεκα σὺν] MS. 333 ἔχεσκε] edd. vett. 337 πελεμιζέμεν] MS. 341 ἐπειὴ] Edd. vett.

Ver. 328 Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις] Merito hic reprehendit *Popius Eustathium*, qui ambiguitatem hic exquisivit, quae nulla est; ἢ, πόλεις ἀλάπαξα σὺν δώδεκα ναυσὶν, ἢ δώδεκα πόλεις σὺν ναυσί. Quasi scilicet δώδεκα et ἕνδεκα non essent hoc in loco tam *perspicue* inter se opposita, ut nihil possit supra. De *Achillis* autem, quam quis hic nimiam fortasse arguerit, Laudatione Sui, recte Plutarchus: 'Αδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δίδοται τὸ λέγειν τε περὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ 'Αχιλλεὺς ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν λέγων. αἴκέ ποθι Ζεὺς Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι. ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προπηλακισθεὶς, ἀφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ, Δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων. καὶ, Οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 'Εγγύθι λαμπομένης. De *Laude Sui.* Porro, notanda hic vis vocabuli δή· Δώδεκα δὴ, *Duodecim utique*, vel, *Duodecim scilicet.* Videtur *Plutarchus* legisse, δώδεκα γάρ. Quod eodem redit.

Ver. 330 Πασέων] Pronunciabatur, πασῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 336 Παριαύων] Non συνιαύων, sed παριαύων, διὰ τὸ βίαιον. Vt *Odyss.* χ', 37. Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως. *Schol. Victorian.*

Ver. 340 Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' — 'Ατρεῖδαι] Virgil *Ferro sceleratam exscindere gentem Coniuge praerepta: Nec solos tangit Atridas Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis. Aen.* IX, 137.

Ver. 341 'Επεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς] Ita edidit *Barnesius* ex MSS. *Al.* ἐπειὴ ὅστις ἀγαθός. *Clark.* Barnesianis consentit MS. Lips.

Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικλητήν περ ἐοῦσαν.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει·
Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὐρεῖαν, μεγάλην. ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
Ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ,

" Suam ipsius amat et curat: ut et ego hanc
" Ex animo amabam, captivam licet existentem.
" Nunc autem, postquam e manibus praemium eripuit et me fraudavit,
" Ne me tentet probe-gnarum, neque *enim* mihi persuadebit.
" Verum, o Vlysses, tecum et aliis regibus
" Cogitet, *quomodo* a navibus propellat hostilem ignem.
" Sane quidem iam permulta fecit sine me,
" Ac scilicet murum aedificavit, et duxit fossam prope ipsum
" Latam, magnam; inque *ea* vallos defixit:
" Sed ne sic quidem potest vim Hectoris homicidae
" Sustinere. Dum autem ego inter Achivos pugnabam,
" Non voluit pugnam procul a moenibus ciere Hector,
" Sed quantum ad Scaeasque portas et fagum progrediebatur:
" Ibi olim *me* solum *semel* mansit, vix autem meum effugit impetum.
" Nunc vero, quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili:

342 αὐτοῦ] A. 3. 343 δουρικ.] MS. 346 ἄλλοισι] MS. 352 Ἀχαιοῖσι] MS. edd. vett.

Ver. 346 Σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι] Τοῦ βασιλέως εἰπόντος, (ά, 175) ὡς πάρεισι μοι καὶ ἄλλοι, οἵ κέ με τιμήσουσι· λέγει νῦν Ἀχιλλεὺς βαρέως μάλα πρὸς ἐκεῖνο· Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι, φραζέσθω etc. *Eustath.*

Ver. 349 Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον] Virgil. *Haec medii fiducia valli, Fossarumque morae, leti discrimina parva.* *Aen.* XI, 143.

Ibid. Καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] *Al.* καὶ ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον.

Ver. 350 Ἐν δὲ σκόλοπας] *Al.* περὶ δὲ σκόλοπας.

Ver. 352 Ὄφρα δ' ἐγὼ — Οὐκ ἐθέλεσκε — Ἕκτωρ] Vide supra ad *ver.* 328. Item ί, 788.

Ver. 353 Ὀρνύμεν' Ἕκτωρ] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 354 Φηγὸν] vid. ad ζ', 237.

Ver. 355 Μόγις] Erudita est admonitio Cel. Hemsterhusii: credibile esse, in antiquis exemplaribus semper vel μόγις vel μόλις fuisse, prout de his verbis statuerint Grammatici, e quorum recensione exemplaria fluxerint; cum alii μόλις ut antiquius praeferrent, alii μόγις ut lenius. v. ad Lucian. T. I. p. 86. Hodie utraque lectio in exemplaribus occurrit. Similisque varietas est in aliis libris, iisdem adeo locis. v. Cel. Wesseling. ad Diodor. II. 48. Dorvill. ad Charit. p. 345. *Ern.*

Ver. 356 Οὐκ ἐθέλω] Τινὲς εἰρωνικῶς, οὐ δύναμαι·

Αὔριον ἱρὰ Διῒ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
Ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴκεν τοὶ τὰ μεμήλη,
Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον
Ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε· Γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,

" Cras, sacris Iovi factis et omnibus diis,
" Oneratas bene naves postquam in mare deduxero,
" Videbis, si volueris, et si tibi haec curae fuerint,
" Bene mane Hellespontum super piscosum navigantes
" Naves meas, inque *ipsis* viros remigandi cupidos,
" Si autem prosperam-navigarionem dederit inclytus Neptunus,
" Die sane tertio Phthiam glebosam pervenero.
" Sunt autem mihi permulta, quae reliqui, huc malo-fato-veniens:
" Aliud vero hinc aurum et aes rubrum,
" Et foeminas eleganrer cinctas, splendidumque ferrum
" Abducam, quae quidem sortitus sum. Praemium autem mihi, qui dedit,

362 εὐπλοΐην] R. 264 μάλα] abest a MS.

ἐ δύναμαι· διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. *Schol. Victorian.*

Ver. 357 Διῒ] Qua rarione, Διῒ, hic ultimam producat: vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Ῥέξας] Vide supa ad α, 444.

Ver. 359 Ὄψεαι — Ἦρι — πλεύσας Νῆας ἐμάς] Ὅρα ὡς, πρὸς μὲν Ὀδυσσέα, Ἀπιέναι φησί. πρὸς Φοίνικα δὲ, Μένειν, μὴ μέντοι πολεμήσειν· πρὸς Αἴαντα δὲ, Πολεμήσειν, ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη. Καλῶς. Τοῦτο δὲ θυμῶδες ἀνδρὸς, καὶ, πρὸς τὸ μὴ καταφρονηθῆναι ἀγωνιζομένου. *Schol. Victorian. ad ver.* 309. *supra.* Vide et infra ad *ver.* 646.

Ver. 361 Μεμαῶτας] Vide supra ad β', 818.

Ver. 363 Ἤματι κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην] Ὄναρ δόξας [Σωκράτης] τινὰ αὐτῷ λέγειν, Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο· πρὸς Αἰσχίνην ἔφη, εἰς τρίτην ἀποθανοῦμαι. *Diog Laërt.* in vita *Socratis.* Ἢ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ἐκ Δήλου, οὗ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναί με; — τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν, ἢ ᾗ ἂν ἔλθει τὸ πλοῖον — Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης οἶμαι αὐτὸ ἥξειν, ἀλλὰ τῆς ἑτέρας· τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἑώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός. — Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα, καλὴ καὶ εὐειδὴς, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν· ὦ Σώκρατες, Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο. *Plato in Critone.* Est apud Platonem Socrates, quum esset in custodia publica, dicens Critoni suo familiari, sibi post terrium diem esse moriendum; vidisse enim se in somnis pulchrirudine eximia foeminam, quae se nomine appellans, diceret Homericum quendam eiusmodi versum, *Tertia te Phthiae tempestas laeta locabit. Cic. de Divinat. lib.* I. §. 25.

Ver. 364 Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ] Ne adeo *Agamemnonis* scilicet dona mihi opus sinr. Vide autem et infra, ad *ver.* 400.

Ver. 367 Ἅσσ' ἔλαχόν γε] *Al.* ὅσσ' et ἔλαχεν τε, et ὅσσα λέλογχα.

Ibid. Ὅσπερ ἔδωκεν, Αὖτις — ἕλετο] *Al.* ὥσπερ ἔδωκεν, Αὖτις — ἕλετο. Quod autem *Achilles* hic perpetuo eodem redeat, reperatque id, quod iam ante saepius dixerat, *ver.* 535, 344. personae oprime

Αὐτὸς ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ,
Εἴ τινά πȣ Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· ȣ̓δ' ἂν ἔμοιγε
Τέτλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
Οὐδέ τί οἱ βȣλὰς συμφράσσομαι, ȣ̓δὲ μὲν ἔργον.
Ἐκ γάρ δή μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν· ȣ̓δ' ἂν ἔτ' αὖτις
Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
Ἐχθρὰ δέ μοι τȣ̃ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.

" Ipse per iniuriam abstulit rex Agamemnon
" Atrides: ei omnia teferto, ut mando,
" Palam; ut et alii indignentur Achivi,
" Si quem Danaorum adhuc sperat *se* fraudaturum,
" Semper impudentia indutus; neque sane mihi
" Ausit, proterve audax licet sit, faciem intueri;
" Neque omnino cum eo consilia communicabo, neque factum *ullum*.
" Nam iam me decepit et offendit, neque adhuc rursus
" Fallet verbis: satis autem ei *sit*: verum quietus
" Pereat: nam ei mentem ademit providus Iupiter.
" Invisa autem mihi eius dona, aestimoque eum nihili.

372 ȣ̓κ ἂν] R. 374 οἱ] abest ab R. *ibid.* συμφράσομαι] Fl. A. I. R. 377 ἐν] MS. a manu pr. sed manu sec. fecit ἰσ. sed Fl. A. I. ἰ.

optime convenit, et τὸ ὀργίλον apprime condecet.

Ver. 374 Συμφράσσομαι] Recte. Nam φράσομαι primam corripit. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 375 Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν· — ἐν καρὸς αἴσῃ] Veteres distinguebant: δή μ' ἀπάτησε· καὶ ἤλιτεν· teste *Eustathio*. Τὸ ἐντεῦθεν δὲ ὀργίλον ἦθος, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ σημειȣ̃νται, διαγράφων ὁ ποιητὴς, ἐγκόπτει συχνὰ τὸν λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ, κομματικῶς προάγων τὴν ἀντιλογίαν· ὅπερ ἦθος τοῖς τραχυνομένοις. Ἐν γȣ̃ν τέτταρσι φασὶ σίχοις ἀπὸ τȣ̃, ȣ̓δὲ μὲν ἔργον, ἔννοιαι ὀκτὼ σίζονται αὐτοτελεῖς. Similiter *Schol. Victorian.* Ἐμφατικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι, θᾶττον δὴ κοπτόμενοι. ἐν γȣ̃ν τέτταρσι σίχοις, ὀκτὼ εἰσιν αὐτοτελεῖς σιγμαί.

Ver. 377 Ἐκ γάρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic producatur, etiam extra caesuram; vide supra ad ά, 51. *Al.* ἐκ γὰρ εὖ.

Ibid. Μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 378 Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ] Vocabulum καρὸς, cum alibi non occurrat, quam vim hoc in loco habeat, haud satis liquet. Alii ἔγκαρος legunt, et ἐγκεφάλȣ interpretantur: quia scilicet Athenienses τὸν ἐγκέφαλον non comederent: Sed et longe petitum hoc, et admodum invenuste dictum, et res ipsa (crediderim) haud *Homero* nota. Alii κᾶρὸς, sive ἔγκαρος, exponunt φθειρὸς τȣ̃ περὶ τὴν κεφαλήν. Sed auctoribus haud satis idoneis. Alii accipiunt, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν Μισθοφόρȣ τάξει· quia scilicet Κᾶρες μισθοφόροι, et ἄτιμοι. Sed neque demonstrati sunt *Cares* Homeri temporibus μισθοφορήσαντες, neque, si id factum fuisset, potuisset vox Καρὸς secundam non producere: Νάσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων. β', 867. Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι. κ', 428. Δράσω τάδ'· ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν. *Eurip.Cyclop.*650. Quod autem apud *Theocritum* legitur, *Idyll.* 17, 89. — φιλοπτολέμοισ τε Κάρεσσι, etiam si vera sit ista lectio, (quod *Barnesius* emendandum contendit — φιλοπτολέμοισί τε Καρσὶ,) huc tamen utcunque nihil faciet: Nam *Dorica* ista loquendi ratio, (ut de Accusativis τὰς αὐτὰς et similibus supra observavimus, ad β', 43.) *Homero* prorsus

Οὐδ᾽ εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
Οὐδ᾽ ὅσ᾽ ἐς Ὀρχομενὸν προτινίσσεται, οὐδ᾽ ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
Αἵ θ᾽ ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ᾽ ἀν᾽ ἑκάστην
Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
Οὐδ᾽ εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε.
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
Πρίν γ᾽ ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
Κούρην δ᾽ οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
Οὐδ᾽ εἰ χρυσείη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
Ἔργα δ᾽ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,

" Neque si mihi deciesque et vicies tot daret,
" Quot et ei nunc sunt, et si alicunde alia accederent;
" Nec quot Orchomenon adveniunt, nec quot Thebas
" Aegyptias, ubi plurimae in domibus opes reconditae iacent;
" Quae et centum habent portas, duceni autem unamquamque
" Viri egrediuntur cum equis et curribus:
" Neque si mihi tot daret, quot *sunt* arenaeque pulvisque:
" Ne sic quidem iam animum meum flexerit Agamemnon,
" Antequam totius mihi *poenas* persolvat acerbae contumeliae.
" Filiam autem non ducam Agamemnonis Atridae,
" Ne quidem si cum aurea Venere pulchritudine certet,
" Operibusque Minervae oculis- caesiae par-sit,

381 ποτινήσσεται] MS. προτινείσσεται] R.T. 382 ἐν] abest a Fl. A. 1.
383 ἑκάστη] MS. 389 χρυσῆ] R.

prorsus erat ignota. Denique, οἱ ἀκριβέστεροι, apud *Eustathium*, τὸ κηρὸς ἀντὶ τοῦ κηρὸς καὶ θανάτου. Sed neque isto modo, opinor, potuisset illud ά ulla ratione non produci: Nam quod μάκαρες dicantur μὴ κηρὶ τοιαύτῃ ὑποπίπτοντες, merum est commentum. Mihi id verisimillimum: vocem καρὸς, eiusdem esse originis atque ἔκαρι et ἀκαρής. Apud *Aristophanem*: Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ᾽ ἀκαρεῖ μέτεστί σοι. *Av.* 1648. Iudicet Lector eruditus. *Clark.* Cum istis ἀκριβεστέροις facit etiam Schol. Lips. qui esse ait ὑποστολὴν τοῦ ή εἰς ά, et sensum dicti esse eundem cum v. 312. ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν. Quod mihi tamen non videtur. Necessario debet esse aliquid contemtibile. Ceterum vide etiam, quae docti super h. l. disputant, inprimis de significatione cerebri, Cel. Hemsteth. ad Aristoph. Plut. p. 6. s. *Ern.*

Ver. 381 Προτινίσσεται] *Al.* ποτινίσσεται. Quod idem.

Ibid. Οὐδ᾽ ὅσα Θήβας Αἰγυπτίας] Hinc fortasse de *Homeri* aetate nonnihil coniicere erit, quum *Thebae* adhuc caput essent *Aegypti*.

Ver. 382 Αἰγυπτίας] Vide supra ad β´, 537.

Ver. 383 Διηκόσιοι δ᾽ ἀν᾽ ἑκάστην Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] Οὐ τὸ πλάτος τῶν πυλῶν θέλει σημαίνειν· οὐδὲ γὰρ ἅμα παντας ἐξιέναι φησίν· ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν. εἴ γε πύλας μὲν ἑκατὸν ἔχει, ἄνδρας δὲ ἁρματοφόρους δὶς μυρίους. *Schol. Victorian.* recte. Porro alii hic scribunt, σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι. Quod perinde est. Vide ad ά, 51.

Ver. 385 Ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε] Καλῶς ἀμφοτέρας ἐμπεριέλαβε τῷ λόγῳ, τήν θ᾽ ἁλίαν καὶ τὴν πεδιάδα. *Schol. Victorian.* Εἰσὶ δὲ ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις. σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσι· διὸ ὀργιζόμενοι λέγουσι μάλιστα· — ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε. *Aristot. Rhetoric. lib.* III. *cap.* 12.

Ver. 386 Πείσει] Scribitur πείσει, et πείσει᾽.

Ver.

Οὐδέ μιν ὣς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Ὅςις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐςιν.
Ἢν γάρ δή με σόωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Κοῦραι ἀριςήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν·
Ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
Γήμαντι μνηςὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
Τοπρὶν, ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·

" Ne sic quidem eam ducam; ipse vero Achivorum alium eligat,
" Qui ei conveniat, et qui maior-imperio sit.
" Si enim porro me servarint dii, et domum venero,
" Peleus tum mihi deinceps uxorem desponsabit ipse.
" Multae *certe* Achivae sunt in Hellade Phthiaque,
" Filiae principum, qui utique urbes tuentur:
" Harum quam voluero, dilectam faciam uxorem:
" Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,
" Ducta legitima uxore, apta coniuge,
" Possessionibus frui, quas senex conquisivit Peleus.
" Non enim mihi-vitae aequiparandum, ne quidem quantas *opes* aiunt
" Ilium possedisse, bene-habitatam urbem,
" Antehac tempore pacis, priusquam advenissent filii Achivorum:

392 ἐπέοικεν] Fl. A. R. I. ἐςί] A. R. I. 395 πολλαὶ Ἀχαιΐάδες] MS. 397 ἣν] F. A. I. ἠθέλοιμι] A. 2. 3. I. quae etiam auget vitia ἠθέλοιμοι. 401 ἐμῆς] R.

Ver. 392 Ὅςις] Qua ratione hic, ὅςις, ultimam producat, etiam extra caesuram; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐςιν] Ἐπεὶ αὐτὸς ἔλεγε (supra *ver.* 160.) Καί μοι ὑποςήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι. *Schol. Victor.*

Ver. 394 Θήν μοι] *Al.* δή μοι.

Ibid. Γαμέσσεται] Γαμῆσαι μὲν, διὰ τοῦ ῆ (inquit *Eustathius*,) τὸ εἰς γάμον ἐλθεῖν, ἤτοι γυναῖκα λαβεῖν· γαμέσαι δὲ, διὰ τοῦ ε, τὸ γυναῖκα δοῦναι. Quod tamen an firmo nitatur fundamento, merito dubitari potest. *Clark.* Nihili profecto est *Eustathii* observatio, etsi similia sunt, apud alios. v. ad Hesych. in γαμήσεται. Γαμήσεται et γαμέσσεται differunt non magis, quam μαχήσεσθαι et μαχέσεσθαι. γαμέσθαι autem in medio dicitur, ut διδάσκεσθαι, quod est *docendum curo*, i. e. *procurare, ut filius uxorem ducat, prospicere filio de uxore, deligere filio uxorem. Ern.*

Ver. 395 Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν] Ita recte restituit *Barnesius* ex duobus MSS. *Al.* Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσίν. Virg. *Sunt aliae innuptae Latio et Laurentibus agris, Nec genus indecores. Aen.* XII, 24.

Ver. 400 Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων] Virg. *Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta Multa manu; nec non aurumque animusque Latino. Aen.* XII, 22.

Ver. 401 Ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον] *Al.* ἐμῆς ψυχῆς. Caeterum summo cum artificio (ut recte annotavit *Popius*) hic effecit Poëta, ut vitam longam, ingloriam et ignobilem, maximis laudibus per indignationem efferret is, qui unus omnium hominum avidissime esset gloriae appetens, eamque revera vitae longae anteferret.

Ver. 403 Πρὶν ἐλθεῖν] Vide supra ad ά, 51. n. 1.

Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε ληϊστὴ,
Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
Μήτηρ γάρ τε μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν

" Nec quantas lapideum limen iaculatoris intus continet
" Phoebi Apollinis, Pytho in saxosa.
" Praedando enim parabiles quidem bovesque et pingues oves,
" Parabiles autem tripodesque, et equorum flava capita:
" Hominis vero anima ut redeat, neque parabilis,
" Neque prensabilis, postquam semel transiverit septum dentium.
" Mater enim me dicit dea, Thetis argenteos-pedes-habens,
" Duplicia fata ferre mortis ad finem.
" Siquidem hic manens Troianorum urbem circa pugnavero,
" Periit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit.
" Sin autem domum reversus fuero, dilectam in patriam terram;
" Periit mihi gloria bona, diuturnum vero mihi aevum

408 λειστὴ] R. T. 412 μένω] MS. 415 ὤλετο μὲν] R.

Ver. 404 Ὅσα — οὐδὸς ἀφήτορος — Φοίβου Ἀπόλλωνος] De huiusmodi *Epithetis*, vide supra ad ά, 43 et 75. De huius Aedis *divitiis*, vide *Strabonem lib.* IX. *pag.* 644. al. 421.

Ver. 406 Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες — Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ] *Eurip.* Τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς Οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν, Ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι. *Supplic.* 775. Αἲ, αἲ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται, Ἠ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον, Ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι. Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες, Ὁππότε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον. *Mosch. Idyll. III*.

Ver. 408 Οὔτε ληϊστὴ] Plerisque λειστή. Sed nihil opus.

Ver. 410 Γάρ τε] Respondet Latino *Etenim*. Vt et supra *ver.* 406.

Ver. 413 Κλέος ἄφθιτον ἔσται] Ex φθίνω, φθῖτος, ἄφθιτος; simili analogia ac κριτὸς, ἄκριτος, ex κρίνω. Vide supra ad ά, 309; et ad β', 43. Caeterum notandum hic, quam singulari quamque modesto Poëta artificio gloriam dicat Achillis *suo* factam Poëmate sempiternam. Non, *exegi*, dixit, *monumentum*; Non, *iamque opus exegi*. Nusquam *sui* meminit omnino; Nusquam *Suorum Operum*; Nusquam, *Patriae*; Nusquam, ne *Partium* quidem *suarum*: Vt adeo Europaeusne fuerit ipse, an Asiaticus, plane non constet. Sed *Achillis* nomen atque famam immortalitati tradidit; idque eum, non qualis fingi debuerat heros, sed qualis esset, depingendo.

Ver. 414 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην] Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut opinor: Quomodo *Odyss.* μ', 345. Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα. *Al.* οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην. *Clark.* Hoc quidem lenius, quam *Bentleii* ἵκωμαι ἐμὴν in not. ad *Callim.* Hymn. in Iov. extr. et iam in mentem venerat *Arnaldo* Animadv. Crit. p. 31. *Ern.*

Ver. 415 Μοι κλέος] *Al.* μὲν κλέος

Ibid. Ἐπὶ δηρὸν] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 419; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver.

Ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη·
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Ἀγγελίην ἀπόφασθε, (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·)
Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς· ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
Ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
Ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

" Erit, neque me celeriter finis mortis deprehenderit.
" Quin et aliis itidem ego suaserim,
" Domum navigare: quia iam non invenietis finem
" Ilii excelsae: valde enim ipsam late sonans Iupiter
" Manu sua protegit, et animo confirmato - sunt copiae.
" Sed vos quidem profecti principibus Achivorum
" Nuncium renunciate, hoc enim munus est legatorum;
" Vt aliud excogitent mentibus consilium melius,
" Quod ipsis navesque servet, et populum Achivorum
" Navibus in cavis: quoniam non ipsis hoc expeditum *est*,
" Quod nunc excogitarunt, me iram - fovente.
" Phoenix autem hic apud nos manens cubet;
" Vt me in navibus dilectam in patriam sequatur
" Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducam.
Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio
Sermonem admirati: admodum enim vehementer recusaverat.
Tandem vero inter eos locutus est senex equûm agitator Phoenix.

418 ἀποπλέειν] Fl. A. I. 430 ἀκῆν] MS.

Ver. 418 Οὐκέτι δήετε τέκμωρ — μάλα γὰρ — Ζεὺς] Τεχνικῶς ἀπέστρεψε πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον· ἐπεὶ καὶ ἔλεγε, (*ver.* 236.) Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια —. Εἰ τοίνυν, ὡς φῄς, πολέμιον ἔχετε τὸν θεὸν, ὑπόλοιπον ὑμῖν ἐστιν ἀποπλεῖν. *Schol. Victorian.*

Ver. 419 Εὐρύοπα] Vide supra ad ά, 175, et 498.

Ver. 426 Ἐφράσσαντο] *Al.* ἐφράσαντο. Male. Nam corripit ea vox secundam. Vide supra ad ά, 140.

Ibid. Ἀπεμηνίσαντος] Μηνίσας secundam *producit*, quippe a μηνίω deducta. Nam quae in ίζω desinunt, penultimam in Futuris et Aoristis *corripiunt*.

Ver. 427 Φοῖνιξ] Vide supra ad β', 267.

Ibid. Αὖθι] Ita restituendum existimavi, ex *Schol. Victorian.* ad *ver.* 427 et 434. *Al.* αὖτι. Quod alibi apud *Homerum* non occurrit.

Ver. 431 Κρατερῶς] Vehementer, praefracte.

Ver. 532 Ἱππηλάτα Φοῖνιξ] Et mox, ἱππηλάτα Πηλεύς. Vide supra ad ά, 175.

Δάκρυ' ἀναπρήσας, πέρι γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Βάλλεαι· οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσαίη θεὸς αὐτὸς,
Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα·

Lacrymas cum suspiriis-effundens. valde enim timebat de navibus Achivorum;
" Si quidem iam reditum animo, illustris Achilles,
" Cogitas, neque omnino defendere a navibus velocibus
" Ignem vis pestiferum; quoniam ira incidit in animum:
" Quomodo tandem a te, care fili, hic relinquar
" Solus? tecum vero me misit senex equûm-agitator Peleus
" Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
" Puerum, nondum peritum omnibus-aequo-gravis belli,
" Neque concionum, ubi et viri praeclari fiunt.
" Propterea me misit, ut docerem *te* ista omnia,
" Verborumque orator ut esses, actorque rerum.
" Quare deinceps a te, dilecte fili, nolim
" Relinqui; ne quidem si mihi promitteret Deus ipse,
" Senectute abrasa, facturum me iuvenem pubescentem:

441 ἀγοράων] A. I. 443 ἔμμεναι] A. R.

Ver. 434 Εἰ μὲν δή — γε] *Si quidem revera etc.* Porro, recte *Schol. Victorian.* Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ προοίμιον δέχεται. οὐ γὰρ ὡς συμβουλεύσων, ἀλλ' ὡς διδοὺς ἀπόκρισιν πρὸς τὸ, (*ver.* 427.) Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων. — Caeterum de totius huius orationis artificio, vide supra ad *ver.* I.

Ver. 435 Βάλλεαι] *Al.* Βούλεαι.

Ver. 438 Σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων] Virg. *Tum comitem Ascanio pater addidit. Aen.* IX, 649.

Ver. 441 Οὐδ' ἀγορέων] Pronunciabatur, ἀγορῶν.

Ver. 443 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων] Ὅν γε δὴ ἄνδρα τέλειον Ὅμηρος δι' ὅλης τῆς Ἰλιάδος δῆθεν ἀπεργάζεσθαι πειρώμενος, καὶ ἐνί τινι ἔπει τὰς τούτου ἀρετὰς περιλαβὼν ἔφη, Μύθων μὲν ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρα δὲ ἔργων. *Aristot. de Republ. lib.* IX. Vt ille apud Homerum Phoenix, qui se a Peleo patre Achilli iuveni comitem esse datum dicit ad bellum, ut illum efficeret oratorem verborum, actoremque rerum: *Cic. de Orat.* III. 15. Sit ergo tam eloquentia quam moribus praestantissimus, qui ad Phoenicis Homerici exemplum *dicere* ac *facere* doceat. *Qnintilian. lib.* II. *cap.* 3. Barnesius, et ante eum *Versio Wetsteniana*, caeteroqui plerumque elegantissima, pessime hunc locum corruperunt: *Orator ut ESSEM, actorque rerum.* Ac si *seipsum* scilicet, non *Achillem*, docuisset has artes Phoenix. Caeterum qua ratione vocula, τε, hic producatur; item, ἐμὰ, *ver.* 451; et κατὰ, *ver.* 459; et εἰλίποδας, *ver.* 462; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver.

Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν,
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

" Qualis *eram*, cum primum liqui Hellada pulchris-mulieribus-abundantem,
" Fugiens iurgia patris Amyntoris Ormenidae:
" Qui mihi de pellice irascebatur pulchra-comas,
" Quam ipse diligebat, et ignominia-afficiebat uxorem,
" Matrem meam: haec autem semper me supplex-orabat *prehensis* genibus,
" Vt pellici prius-miscerer, ut *adeo* odio haberet senem.
" Huic parui, et feci. Pater autem meus, statim sentiens,
" Multa imprecatus est, horrendasque invocabat Diras,
" Ne unquam genibus suis imponeretur dilectus filius,
" Ex me genitus. Dii autem ratas-fecerunt imprecationes,
" Iupiterque infernus, et horrenda Proserpina.

449 *περιχώσατο*] Fl. A. I. T. 451 *ἐμεῦ*] MS. sed in lit. superscr. *ε*. 452 *προμιγῆμεν*] MS. 454] *ἐπεκέκλετο*] MS. 455 *ἐφίζεσθαι*] MS. R.

Ver. 447 Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον] Μυθολόγει οἱ γέροντες καὶ παραδείγμασι παραμυθέμενοι. *Schol. Victorian.* Vide supra ad *ά*, 260.

Ibid. Ἑλλάδα καλλιγύναικα] *Demetrius* Grammaticus apud *Eustathium* et *Scepsius* apud *Strabonem* lib. X. pag. 670. (*al.* 439) legerunt, Ὀρμένιον πολύμηλον, *al.* Ὀρμένιον πολύπυρον.

Ver. 449 Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο] Οἰκείως ταῦτα πρὸς τὸν ἕνεκα Βρισηΐδος χαλεπαίνοντα· ὅτι συγγνωστέος ἁμαρτήσας περὶ κόρην Ἀγαμέμνων, εἰ καὶ αὐτὸς συγγνώμης ἠξίωται παρὰ Πηλέως. *Schol. Victorian.*

Ver. 452 Παλλακίδι προμιγῆναι] Οὐ τῆς ἤδη μιγείσης, ἀλλὰ τῆς εἰς τοῦτο τρεφομένης· φησὶ γοῦν, Προμιγῆναι. Οὐκ ἀντίκειται δὲ τὸ, Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν. ἔπραττε δὲ ταῦτα, ἐν νῷ ἔχων ἤδη τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. *Schol. Victorian.* Idemque fere, ex *Antiquis*, Eustathius.

Ver. 455 Ἐφέσσεσθαι] *Al.* ἐφίζεσθαι.

Ver. 456 Γεγαῶτα] Vide supra ad *β'*, 818; et ad *ζ'*, 464.

Ver. 457 Ζεύς τε καταχθόνιος] Virgil. *Iovi Stygio. Aen.* IV, 638. Post hunc versum 457, vel, ut alii, post versum 459, omissos quatuor versus, nec indignos quidem illos, meminit *Plutarchus*: Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ. Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ Δήμου θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων· Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην· Ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη, φοβηθείς. ἔχει δὲ πρὸς τὸν καιρὸν ὀρθῶς, τοῦ Φοίνικος τὸν Ἀχιλλέα διδάσκοντος, οἷόν ἐστιν ὀργὴ, καὶ ὅσα διὰ θυμὸν ἄνθρωποι τολμῶσι, μὴ χρώμενοι λογισμῷ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς παρηγοροῦσι, *De audiend. Poëtis.* Eorundemque iterum versuum meminit, in libro *de Adul. et Amici discrimine*, haud longe a fine. *Clark.* Hos versus *Barnesius* et ante *Berglerus* notarunt. *Aristarchus* et *Zenodotus* ob versus ex *Homero* reiectos notantur a *Lucian.* Ver. Hist. II, 20. *Ern.*

Ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·
Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννὴ,
Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε γυναῖκας.
Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,

" Tune mihi non amplius omnino fustinuit in praecordiis animus,
" Patre irato, in domo verfari.
" Certe quidem multum familiares et cognati circum-ftantes
" Ibi orantes retinebant *me* in aedibus:
" Multafque pingues oves et flexipedes cornibus-camuris boves
" Iugulabant: multi quoque fues florentes pinguedine
" Affandi extendebantur per flammam Vulcani:
" Multum etiam ex doliis vinum bibebatur fenis.
" Per novem autem me circa ipfum noctes dormiebant:
" *Atque* hi quidem per vices cuftodias habebant: neque unquam extinguebatur
" Ignis, alter quidem in porticu bene-munitae aulae,
" Alter autem in veftibulo, ante thalami fores.
" Sed quando tandem decima mihi advenit nox tenebrofa,
" Tunc ego thalami foribus folerter-iunctis
" Effractis exivi, et tranfilii feptum aulae
" Facile, latens cuftodefque viros, famulafque mulieres.
" Fugi deinde procul, per Hellada fpatiofam;
" Phthiamque perveni glebofam, matrem ovium,

458 ἔνθα μοι] Fl. A. I. 464 εὑόμενοι] F. A. I. 466 περὶ] R. T. 467 ἔφη] A. 3. 469 Ἀλλ' δδ'] A. 2. 3. I. *ibid.* πρόσθε] MS. 472 ἕρκιον] MS. A. 2. 3. I. R. ἑρκίου] A. I. 473 δμῶας] F. A. I. 474 φεύγων] MS. fed fuperfcr. ο.

Ver. 462 Ἕλικας βοῦς] Virgil. *Camuris — fub cornibus. Georgic.* III, 55.

Ver. 464 Διὰ φλογὸς] Vide fupra ad β', 267; itemque ad *ver.* 213, *huius libri.*

Ver. 466 Παρὰ] *Al.* περί.

Ver 470 Ἐπήλυθε] Ex aorifto ἐπήλυθον. Vide fupra ad γ', 205.

Ver. 471 Καὶ τότ'] *Tum dein; tum vero.*

Ver. 472 Ὑπέρθορον — Ῥεῖα, λαθὼν] Recte *Schol. Victorian.* τὸ, ὑπέρθορον, συναπτέον τῷ, ῥεῖα· λαθεῖν γὰρ ῥᾳδίως, ἀδύνατον ἦν, τὸν οὕτω φυλαττόμενον· ῥεῖα δὲ ὑπέρθορε, διὰ τὴν νεότητα·

Ver.

Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχών.
Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,

" Ad Peleum tegem: is autem me lubens suscepit,
" Et me dilexit, ut pater suum filium dilexerit
" Vnicum, extrema-aetate-natum, amplis in possessionibus;
" Et me divitem fecit, multumque mihi dedit populum:
" Incolebam autem extremam-oram Phthiae, Dolopibus imperans:
" Et te tantum feci, o diis-par Achille,
" Ex animo diligens; quippe non volebas cum alio
" Neque ad convivium ire, neque in aedibus *tuis* cibum-sumere;
" Ante quam te meis ego genibus impositum
" Opsonioque satiassem secato-antea, et vinum admovens.
" Saepe *utique* mihi rigasti ad pectora vestem,

484 γόνασι] MS.

Ver. 476 Πηλῆα] Vide supra ad ά, 265; et ad ζ', 464.

Ver. 478 Μοῦνον, τηλύγετον] Τουτέστι, μὴ ἔχουσιν ἕτερον γονεῦσι, μήτε ἕξουσι, γεγεννημένον. *Plutarch.* περὶ πολυφιλίας. De quali filio immature abrepto, pulchre idem in Παραμυθητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον· Ἀλλ' ὅρα τὸ ἑξῆς· Μοῦνος, τηλύγετος, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προειδὼς, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπείου γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους.

Ver. 479 Ὤπασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 482 Οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ] Οὐκ οἶδε παρὰ Χείρωνι τραφέντα αὐτόν. *Schol. Victorian.* Quod tamen hinc non necessario sequitur. Potuit enim *Achilles* vel alia aetate, vel alias ad artes, *Chironi* fuisse discipulus. *Chironis* certe alibi meminit *Homerus*; δ', 219. Immo et *Pelei* fuisse amicum indicat; π', 143; et τ', 388. τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς, Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν. Quin et, eo docente, medicinam exercuisse *Achillem*; λ', 829. ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε, Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, Ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων. Videtur utique *Phoenix* Altor fuisse *Achillis*, *Chiron* in disciplinis singularibus Magister.

Ver. 484 Πρίν γ' ὅτε δὴ] *Neque unquam contentus eras, aut te compescuisti, antea quam*, vel, *nisi quum etc.* Editt. *Henr. Stephani* et *Wetsteniana* aliaeque, male hic distinguunt; — πάσασθαι· Πρίν γ' ὅτε δὴ — τ' ἄσαιμι, — καὶ οἶνον ἐπισχὼν, Πολλάκι μοι κατέδευσας. Quae interpungendi ratio, cum isto ἄσαιμι minus congruit.

Ibid. Καθίσσας] Ita edidit *Barnesius*. Alii καθίσας, minus recte. Nam verba istius analogiae penultimam corripiunt. Vide ad ά, 140.

Ver. 486 Πολλάκι μοι κατέδευσας] Locum hunc vitio dat *Scaliger*, aliique. Rationibus, ut mihi quidem videtur, parum idoneis. Πάθος enim in hac re exigua inest non exiguum. *Clark.* v. *Ricc.* Dispp. Homer. II. p. 198. *Ern.*

Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετή, τιμή τε, βίη τε.
Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
Λοιβῇ τε, κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·

" Vino ex ore eiecto infantia difficili.
" Ita tui causa permulta passus sum, et multa laboravi;
" Haec cogitans, quod mihi nequaquam dii prolem perficiebant
" Ex me *ipso*: sed Te filium, diis par Achille,
" Adoptabam, ut a me aliquando indignum fatum propulsares.
" Verum, Achille, doma animum magnum: neque te oporret
" Immisericordem animum habere: flecti utique solent et dii ipsi,
" Quorum tamen et maior virtus, honorque, potentiaque.
" Ac quidem hos sacrificiis et votis placidis,
" Libamineque, nidoreque, avertunt *ab ira* homines
" Supplicantes, cum quis transgressus fuerit et peccarit.
" Etenim Preces sunt Iovis filiae magni,
" Claudaeque, rugosaeque, strabaeque oculis:

488 καὶ] abest a MS. sed superscr. 492 Ἀχιλλεῦ] MS. *ibid.* δάμασσον] A. A. I. *ibid.* οὐδέτι] eaed. 496 λοιβῆς] F. A. I. 499; ῥυσαί] MS. edd. praeter R.

Ver. 487 Ἀποβλύζων] De huiusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad β', 210; et γ', 363; ad δ', 455, 456, et 504.

Ver. 489 Ὅ μοι οὔτι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 491 Ἵνα μοί ποτ'] Καλῶς, ἰδιέμενος τὴν σωτηρίαν Ἑλλήνων. *Schol. Victorian.*

Ver. 492 Δάμασον θυμὸν μέγαν] Ἅπερ Ὀδυσσεὺς εἰπεῖν ἐφυλάξατο, (πικρὸν γὰρ ἦν,) ἐπὶ δὲ τὸν Πηλέα, (*ver.* 255.) ἀπήνεγκε· ταῦτα Φοίνικι δίδωσιν ἡ τῆς ἀνατροφῆς παῤῥησία. *Ibid.*

Ver. 493 Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί] *Iliad.* ὁ, 203. — στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

Ver. 495 Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι] Virgil. *Tu munera supplex Tende petens pacem: Namque dabunt veniam votis, irasque remittent: Sed modus orandi qui sit, prius ordine dicam. Georgic.* IV, 534. *Primum prece numen adora: — cane vota libens, dominamque potentem Supplicibus supera donis. Aen.* III, 434. Νῦν δὲ περί τε τῶν ἔργων [τῆς ἱερατικῆς] ῥητέον, καὶ τῶν ὀργάνων ὅσα ταύτῃ ἀναγκαῖα. Ταῦτα σχεδὸν πάντα ὁ ποιητὴς ὀλίγοις τισὶν ἔπεσι περιείληφε ποιῶν, — Καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι *etc. Aristot. de Republ. lib.* X. Ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες, πείθουσιν ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη, θυσίαις τε καὶ ἐπῳδαῖς, εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν, αὐτοῦ ἢ προγόνων, ἀκεῖσθαι μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν. Τούτοις δὲ πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας Ποιητὰς ἐπάγονται· — Καὶ τοὺς μὲν θυσίαισι καὶ εὐχωλαῖς *etc. Plato de Republ. lib.* II.

Ver. 498 Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι] Quam *Senis* personam deceat longa haec et verbosa descriptio, vide supra ad ά, 249 et 260. Caeterum qua ratione, τε, et hic et in sequente versu producatur; item δέ, *ver.* 516; vide supra ad ά, 51.

Ver. 499 Χωλαί τε, ῥυσσαί τε] *Al.* ῥυσαί τε. Caeterum simili fere loquendi ratione

Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι·
Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος· οὕνεκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω·
Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς, ἆσσον ἰούσας,
Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ·
Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
Τῷ Ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ·
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
Τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,
Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵτε σοι αὐτῷ

" Quae etiam a tergo Noxam curant sequentes.
" Noxa vero robustaque est, et pedibus - integra; ideo omnes
" Longe praecurrit, antevertitque omnem per terram,
" Laedens homines: hae vero medentur postmodo.
" Quisquis quidem reverebitur filias Iovis, propius accedentes;
" Hunc valde iuvant, et exaudiunt precantem:
" Qui vero renuerit, et obstinate recusaverit,
" Precantur tum quidem hae Iovem Saturnium adeuntes,
" Eum ut Noxa simul sequatur, quo laesus poenas - luat.
" Sed, Achille, da et tu, Iovis filias qui sequatur,
" Honorem, qui et aliorum utique flectit mentes fortium.
" Si quidem enim minime dona ferret, et alia in futurum nominaret
" Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
" Non equidem te ita abiecta hortarer
" Argivis auxiliari, quantumvis indigentibus:
" Nunc vero simul in praesenti multa dat, aliaque in posterum pollicetur:
" Viros etiam, qui supplicarent, *ad te* misit praestantissimos,
" Electos per exercitum Achaïcum, quique tibi ipsi

500 μετόπισθεν] F. A. I. R. 510 νόον pro φρένας] Fl. A. I. 512 χαλεπαίνοι] A. 2. I. 517 Ἀχαϊκὸν] Fl. A. I. T.

tione, ac *Homerus* Preces hic vocat Διὸς κούρας, χωλάς τε ῥυσάς τε, *Euripides*, mentis male sibi consciae cogitationes appellat τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας. *Orest.* 256.

Ver. 501 Ἡ δ' Ἄτη] Haec eleganter ad insolentes transfert, sed aliis utens verbis, *Lucianus* Imagin. c. 21. *Ern.*

Ver. 506. 507 Ὃς δὲ, — Λίσσονται δ'] De vi duplicis istius δὲ, vide supra ad ά, 57.

Ver. 508 Ἀποτίσῃ] Producit haec vox penultimam, quippe ex ἀποτίω. Quae enim in ίζω desinunt Verba, ea penultimam istam in Futuris et Aoristis corripiunt. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 517 Κρινάμενος] Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et ad ζ', 434.

Φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς,
Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
Δωρητοί τε πέλοντο, παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι νέον γε,
Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
Κουρῆτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηϊ.
Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε
Χωσαμένη, ὅ οἱ ἔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας·

« Amicissimi Argivorum: horum ne tu orationem asperneris,
« Neque pedes; (*i.e.* iter *frustris*). At prius haud reprehendendum, te ira-exarsisse.
« Sic et priscorum audivimus laudes virorum
« Heroum; quando aliquem vehemens ira occupasset,
« Donisque placabiles erant, exorabilesque verbis.
« Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens,
« Quale esset; inter vos autem narrabo omnes amicos.
« Curetesque pugnabant et Aetoli fortiter-praelium-sustinentes,
« Circa urbem Calydona, et se mutuo interficiebant;
« Aetoli quidem, defendentes Calydona amoenam;
« Curetes autem, vastare ardentes Marte.
« Etenim his malum aureo-solio-sedens Diana excitavit
« Irata; quod sibi non sacra post-fruges-comportatas in foecundo-loco agri
« Oeneus fecisset: Alii utique dii epulati-erant hecatombas;

519 νεμεσητὸν] F. A. 1. 520 πρόθεν] R. 526 ἐνναρίζον] MS. 528 διαπροθέειν] MS.

Ver. 518 Τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς, Μηδὲ πόδας] *Horum tu neque orationem, neque legationem; nec quid dixerint, nec quid fecerint tanti viri, itinere ad te suscepto, asperneris.*

Ver. 519 Πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι] Non *ante* quam dona daret Agamemnon, sed *ante* quam oblatae eum iniuriae poeniteret. Scilicet Achillis hic non *commodi et utilitatis* rationem duxit Phoenix, sed *honoris*. Vt recte annoravit *Domina Dacier*.

Ver. 520 Τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν Ἡρώων] Virg. *Heroum laudes, et facta parentis. Eclog.* IV, 26.

Ver. 523 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι] Virgil. *Nam memini Hesiones visentem regna. Aen.* VIII, 157. Οἰκεῖον δὲ διδασκάλῳ, ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρονίζειν τοὺς νέους. *Schol. Victorian.* Porro, quam deceat *Senis* personam longa haec et verbosa narratio, iam antea saepe annotavimus.

Ver. 525 Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ] Narrare vero — quis *significantius* potest, quam qui Curetum Aetolorumque praelium exponit? *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 528 Μεμαῶτες] Vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 530 θαλύσια] Schol. Lips. Ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις, δηλοῖ δὲ, ἃ ἡμεῖς φαμὲν συγκομιστήρια. *Ern.*

Ver. 531. 532 Ῥέξ' — ὕβριζε] Vide supra ad ά, 444.

Ver.

Οἴῃ δ' οὐκ ἔῤῥεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἤ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ,
Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος ἰοχέαιρα,
Ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν.
Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
Καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν,
Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

" Soli vero non *sacra* fecit Iovis filiae magni,
" Sive oblitus est, sive non advertit; devius-erat certe multum animi.
" Illa itaque irata, Iovis genus, sagittis-gaudens,
" Immisit sylvestrem aprum, ferum, candidis dentibus,
" Qui damna multa patravit, frequentans Oenei agrum:
" Multas utique ille alias super-alias humi prostravit arbores altas
" *Cum* ipsis radicibus, et ipsis floribus pomorum.
" Hunc autem filius Oenei occidit Meleager,
" Multis ex urbibus venatoribus viris congregatis,
" Et canibus; non enim domitus fuisset paucis hominibus;
" Tantus erat, multosque adeo rogum ascendere fecit tristem.
" Illa vero (*Diana*) circa ipsum excitavit magnum tumultum et bellum,
" Pro suis capite et pelle hirsuta,

532 ἔρεξε] Fl. 538 αὐτῇσι] MS. 539 ἀπέκτεινε] Id.

Ver. 533 Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν] Ἤτοι ἐννοήσας θῦσαι, ἐπελάθετο· ἢ οὐδ' ὅλως ἐπενόησεν. *Schol.* Caeterum, ἢ οὐκ, in unam hic syllabam coalescit; quomodo et supra έ, 349. Ἢ οὐχ ἅλις, ὅττι. Et apud *Euripidem* Ἢ οὐχ ἀξιόχρεως ἡ θεὸς ἀναφέροντί μοι. *Orest.* 597. Similiter, φεῦ ὦ, apud eundem, Φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων. *Hecub.* 55. Notandum tamen, istud ἢ, in *interrogativis* saepius, quam in *disiunctivis*, cum sequente Vocali coalescere solere; vide ad έ, 349. Quare in *Schol. Victorian.* scriptum est, Ἢ λάθ', ἢ οὐχ ἐνόησεν. — Quod tamen longe minus eleganter est dictum. Nam λαθεῖν, proprie est, *alium latere*; λαθέσθαι, *latere seipsum*, hoc est, *oblivisci*. *Clark.* Schol. Lips. Ἀπὸ μετοχῶν εἰς ῥῆμα μετῆλθε. λάθετο δὲ ἀντὶ τοῦ ἑκὼν παρεπέμψατο. *Ern.*

Ibid. Ἀάσατο δὲ] De voce, ἀάσατο, vide supra ad *ver.* 116. Alii hic legunt ἀάσατο δή. Quo tamen nihil opus.

Ver. 534 Δῖον γένος] De *Diana* accipiunt plerique; ut sit videlicet, Διὸς θυγάτηρ. At *Schol. Victorian.* ad *Achillem* referunt, ut sit idem scilicet ac, διογενές· propterea quod Poëta hanc compellationem οὐδέποτε ἐπὶ θεοῦ τάσσει. *Clark.* Eadem habet, Schol. Lips. sed addit: ὁ δὲ Νικάνωρ ἐπὶ Ἀρτέμιδος. *Ern.*

Ver. 535 Ὦρσεν ἐπὶ] Ἐπῶρσε. Caeterum *Aristoteles*, *de historia Animalium*, *lib.* VI. *cap.* 28. locum hunc isto modo citat: Θρέψεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, οὐδὲ ἐῴκει Θηρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι. Quae lectio et παρὰ τῷ Γεωγράφῳ εὕρηται, notante *Eustathio*.

Ver. 536 Ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν] Οἰκεία τιμωρία, τῷ περὶ καρποὺς ἡμαρτηκότι. *Schol. Victorian.* Ἐπὶ τούτοις ἰστέον καὶ ὡς διαφέρειν λέγεται τὸ Ἔθειν τοῦ Ἔδειν, ὡς τὸ Κατεσθίειν τοῦ Ἐσθίειν. *Eustath.*

Ver. 539 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος] Vide ad ά, 51. Nec omnino audiendus *Barnesius*; qui, *potest*, inquit, *tutius legi*, Τὸν δ' Οἰνῆος υἱός.

Ver. 543 Ἡ δ'] Ἄρτεμις.

Ver.

Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ᾽ ἐδύναντο
Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
(Ἤτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κούρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
Ἴδεώ θ᾽, ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
Τὴν δὲ τότ᾽ ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῆς
Μήτηρ, Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,

" Curetasque inter et Aetoles magnanimos.
" Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnabat,
" Tamdiu utique Curetibus male erat; neque poterant
" Moenia extra manere, multi quamvis essent.
" At quando iam Meleagrum subiit ira, quae et aliorum
" Inflat in pectoribus mentem, probe licet sapientium;
" (Nempe ille, matri suae Althaeae iratus corde,
" Iacebat apud legitimam uxorem, pulchram Cleopatram,
" Filiam Marpissae pedibus elegantis Euenines,
" Idaeque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
" Eorum qui tunc erant; utique contra regem sumpsit arcum
„ Phoebum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphae:
" Illam autem (*Cleopatram*) tunc in aedibus pater et veneranda mater
" Alcyonen vocabant cognomine, quod ipsius
" Mater, Alcyonis luctuosae fatum habens,

545 μεσσηγὺ] F. A. I. 548 ἔκτοσθε] Fl. A. I. 550 ἐνὶ] eaed. 553 Μαρπήσσης] MS. 554 κράτιστος] Id. 555 ῥ᾽] Id. 558 κάλεσκον] Id.

Ver. 547 Τόφρα δὲ] *Tamdiu utique.* Quod cum non videret *Barnesius*, pessime edidit Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod in huiusmodi vocabulis non fert linguae Graecae ratio.

Ibid. Οὐδ᾽ ἐδύναντο Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν] *Castra ipsi sua tueri non poterant, nedum urbem expugnare.*

Ver. 551—568 Ἤτοι — ἔχουσα] Versus hosce *octodecim* in *Parenthesin* inclusi, et ipsam *aliis interiectis Parenthesibus* intricatam. Id quod tantum abest ut scriptori luculentissimo, et supra omnes perspicuo, vertendum sit vitio; ut contra summo hic, si usquam alias, artificio, verbosam illam et *senilem* narrandi rationem, in *Phoenicis* persona, depinxerit. *Popius* tamen videtur *aliter* sensisse. Vide infra, ad λ', 687.

Ver. 552 Καλῇ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 554 Ἴδεω] Pronunciabatur Ἴδω, vel Ἴδου. *Clark.* De hoc *Ida* accepta est inscriptio capitis, quod mirae magnitudinis repertum est in Sicilia cum inscriptione ΙΔΕΩ. apud Phlegont. de Mirabil. c. XI. *Ern.*

Ver. 555 Τῶν τότε] Ἐπαινετέον τὸ ἀκριβὲς περὶ τὴν ἑκάστου ἠθοποιίαν. Ὁ μὲν Φοῖνιξ, κάρτιστον εἰπὼν τὸν Ἴδαν, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως αὐτὸν προτετιμηκέναι, ἐπήνεγκε τὸ, τῶν τότε. *Schol. Victorian.*

Ver. 556 Νύμφης] *Marpissae*, uxoris suae.

Ver.

Κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
Κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
Πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.)
Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·

" Flebat, quando ipsam longe-iaculans rapuit Phoebus Apollo.
" Huic is (*Meleager*) accubabat, iram tristem coquens,
" Propter diras matris iratus, quae utique diis
" Multum dolens supplicabat, fraternae caedis *causa*:
" Multum autem et Terram almam manibus verberabat,
" Invocans Plutonem et horrendam Proserpinam,
" In-genua confidens, (rigabantur autem lacrymis sinus.)
" Vt filio darent mortem; hanc autem per-tenebras-vagans Erinnys
" Exaudivit ex Erebo, implacabile cor habens.)
" Horum vero *tum* confestim ad portas tumultus et strepitus excitabatur,
" Turribus percussis: illum autem supplices orabant senes
" Aetolorum, mittebantque deorum sacerdotes lectissimos,
" Vt-exiret et propulsaret *hostes*, polliciti magnum donum:

568 Ἐρέβεσφιν] MS. 570 ἐνίσσοντο] A. 2. 3. I. *ibid.* τὸν δὲ λίσσοντο] MS. 571 πέμπον ἱερῆας θεῶν ἀρ.] MS.

Ver. 557 Τὴν δὲ] *Cleopatram*, filiam suam.

Ver. 559 Μήτηρ] *Marpissa.*

Ver. 560 Μιν] Vide ad ά, 51. Caeterum, pro Κλαῖ', ὅτε μιν, fuerunt qui legerent, Κλαῖεν ὅ μιν.

Ibid. Ἀνήρπασε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 561 Τῇ ὅγε] *Huic Cleopatrae, Meleager.*

Ibid. Παρκατέλεκτο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 562 Ἐξ ἀρέων] Pronunciabatur ἀρῶν ut recte observavit *Barnesius*. Nam ἀρὴ (hoc significatu,) ἀρητὴρ, ἀρῶμαι, primam producunt.

Ibid. Ἥ ῥα] *Quae utique*. Nam ad sententiam nullo modo supervacaneum est istud, ῥα.

Ver. 564 Γαῖαν — χερσὶν ἀλοία] Εὔχονται οἱ ἥρωες τοῖς μὲν Οὐρανίοις θεοῖς, Ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος· τοῖς δὲ Θαλασσίοις, Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς. εἰς θάλασσαν δηλόντι· τοῖς Καταχθονίοις δὲ, κόπτοντες τὴν Γῆν, ὡς ἐνθάδε φησί. *Schol.*

Ver. 565 Κικλήσκουσ' Ἀΐδην] Virg. *Luctificam Alecto dirarum ab sede sororum Infernisque ciet tenebris; cui tristia bella, Iraeque insidiaeque et crimina noxia, cordi. Aen.* VII, 324.

Ver. 568 Ἔχουσα] Vide supra ad ver. 553.

Ver. 569 Τῶν δὲ] *Meleagri popularium, Aetolorum.*

Ibid. Δοῦπος] Vide supra ad β', 210; ad γ', 363; et ad δ', 455, 456, 504.

Ibid. Ὀρώρει] Vide supra ad β', 810.

Ver. 570 Τὸν δ' ἐλλίσσοντο] Vide supra ad ζ', 45. *Al.* τὸν δ' ἐλίσσοντο, et, τὸν δὲ λίσσοντο. Quae et ipsa ferri possunt; vide ad ά, 51.

Ver.

Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι,
Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο·
Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν.
Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
Ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

« Vbi *ſcilicet* pinguiſſimus *erat* ager Calydonis amoenae,
« Ibi eum iuſſerunt praedium perpulchrum eligere,
« Quinquaginta iugerum: dimidium quidem, vitiferi ſoli;
« Dimidium autem, non conſiti arabilis agri ſeparatum-accipere:
« Multum item eum obſecrabat ſenex-equûm-agitator Oeneus,
« Limine conſcenſo altum-tectum-habentis thalami,
« Quatiens conglutinatos aſſeres, ſuppliciter-orans filium:
« Multum etiam eum ſorores et veneranda mater
« Orabant; ille autem magis recuſabat: Multum et ſocii,
« Qui ei chariſſimi et amiciſſimi erant omnium:
« Sed ne ſic *quidem* eius animum in pectoribus flectebant,
« Antequam iam thalamus frequenter percuteretur, ipſique turres
« Conſcenderent Curetes, et incenderent magnam urbem:
« Tùm vero demum Meleagrum eleganter-cincta uxor
« Orabat lugens, et ei recenſuit omnia
« Mala, quaecunque hominibus contingunt, quorum urbs capta-fuerit:
« Viros quidem occidunt, urbem autem ignis in-cineres-redigit;
« Liberoſque alii abducunt, et profunde-ſuccinctas mulieres.

575 Πεντηκοντόγυιον] MS. 578 οὐδοῦ] MS. ſed ſuperſcr. ὀ. 580 τόνγε] MS. A. Fl. 1. *ibid.* κασίγνητοι] R. T. 581 ἐλίσσ.] MS. 588 ἁλωῇς] T. 590 βαθυζώνας] MS.

Ver. 573 Ὁππόθι πιότατον πεδίον] Virg. *Inſuper id campi, quod rex habet ipſe Latinus.* *Aen.* IX, 274.

Ver. 574 Ἤνωγον] Vide ſupra ad θ', 322.

Ver. 576 Ψιλὴν ἄροσιν] Τὴν ἄδενδρον χώραν. *Schol.*

Ver. 577 Ἱππηλάτα] Vide ſupra ad δ, 175.

Ver. 580 Κασίγνηται] *Al.* κασίγνητοι.

Ver. 581 Ἐλλίσσονθ'] Vide ſupra ad ζ', 45. *Al.* Ἐλίσσονθ'.

Ver. 585 Ἐνέπρηθον] *Iamiam incendebant; iamiam ad comburendum aggrediebantur.*

Ver. 588 Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει] *Ariſtoteles, Rhetoric. lib.* I, *cap.* 7. citat iſto modo: Ὅσσα κάκ' ἀνθρώποισι πέλει.

Ver. 589, 590 Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, — γυναῖκας]

Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
Ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών·

" Huius autem *tum* motus est animus audientis saeva facta:
" Perrexitque ire, corporeque arma induit collucentia.
" Sic ille quidem *ab* Aetolis propulsavit malum diem,
" Obsecutus suo animo: ei autem non deinceps dona persolverunt
" Multaque et pulchra: malum tamen depulit etiam sic.
" Atqui tu ne mihi ista cogites in animo, neque te daemon
" Istuc vertat, amice: Peius autem esset
" Navibus *demum* incensis *te* ferre auxilium: Sed *nunc* accepta conditione [donorum
" Veni: aeque enim te ac deum honorabunt Achivi.
" Quod si *tandem* sine donis pugnam viros-perdentem inieris,
" Non tum aeque *in* honore eris, bellum quamvis propulsaveris.

592 Ἐδύσσατο] R. T. 593 ἀπήμυνε] MS. 598 νηυσὶ] F. A. 1. 3. 601 ἀνάλκων] MS.

γυναῖκας] Narrare vero — quis *significantius* potest? *Quintilian. lib.* X. *cap.* 1. Καὶ διαιρούμενα δὲ εἰς τὰ μέρη, τὰ αὐτὰ μείζω φαίνεται· πλειόνων γὰρ ὑπεροχὴ φαίνεται. ὅθεν καὶ ὁ Ποιητής φησι, — Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, *Aristot. Rhetoric. lib.* I, *cap.* 7. Vbi notandum quod hodie legimus, Ἄνδρας μὲν κτείνουσι legisse olim (aut memoriter citasse) *Aristotelem*, Λαοὶ μὲν φθινύθουσι. Vberius de hoc loco *Hermogenes*: Πάσης πόλεως εἶπε [Ὅμηρος] πόρθησιν ἐν δυσὶν ἔπεσιν. — Τὰ μεγάλα τῇ βραχύτητι τῆς ἑρμηνείας φυλάττει μεγάλα, τῆς συντομίας τὸ μέγεθος αὐτοῖς διασωζούσης· τὰ δὲ σμικρὰ καὶ φαῦλα [Vide supra ad *ver.* 210; item ά, 433 — 439,] τῇ περιβολῇ τῶν λόγων μέγεθος προσλαμβάνει. Ταὐτὰ ποιεῖ Δημοσθένης, καὶ οὕτω τραγῳδεῖ Φωκέων ἅλωσιν, ἔθνους ὅλου, ἐν ὀλίγοις ῥήμασι λέγων· Ἦν ἰδεῖν, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γύναια δὲ καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς. Μονονουχὶ παρέφρασε τὸ Ὁμηρικόν. Cap. XXXIII. Περὶ μεθόδου δεινότητος.

Ver. 592 Ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο. Sed nihil opus: Nam ἐδύσατο secundam producit.

Ver. 594 Εἴξας ᾧ θυμῷ] *Schol. Victor.* in plerisque optima, aliique fere hoc ita accipiunt, ut dicatur Meleager, vel *iam olim*, (πάλαι, ὁ νῦν, *antequam* suis opitularetur, *irae* habenas dedisse; vel *nunc demum, quum* suis opitularetur, *rationi* (τῷ ἐπιλογισμῷ) fuisse obsequutus. Sed neutrum fert linguae Graecae ratio. Εἴξας τῷ θυμῷ, necessario est, *iam tum* quum suis opitularetur, *animos sibi incitans, animo incitato demum habenas dans, effusis habenis hostem invadens*: Σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας, *ver.* 109, *huius libri.* Τὸν δεξιὸν ἵππον Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν. ψ', 336. Βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ω, 42. Virgil. *Irarumque omnes effundit habenas. Aen.* XII, 499. *Clark.* Schol. Lips. πάλαι, ὅτε ὠργίζετο, ὁ νῦν ὅτε ἤμυνεν. Καὶ θυμὸν τὸν ἐπιλογισμὸν φησι etc. *Ern.*

Ver. 600 Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων] *Quod si tandem invite et necessitate coactus* etc.

Ibid. Φθισήνορα] Vide supra ad β', 833.

Ver. 601 Ὁμῶς τιμῆς] *Eodem loco honoris.*

Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ, διοτρεφὲς, ὄυτι με ταύτης
Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
Ἥ μ᾽ ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ᾽ ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· ὐδέ τί σε χρὴ
Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοὶ ἀπέχθηαι φιλέοντι·
Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ.
Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
Οὗτοι δ᾽ ἀγγελέουσι, σὺ δ᾽ αὐτόθι λέξεο μίμνων
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι
Φρασσόμεθ᾽, ἤ κε νεώμεθ᾽ ἐφ᾽ ἡμέτερ᾽, ἦ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
« Phoenix, pater, senex, Iovis alumne, minime mihi hoc
« Opus *est* honore: puto enim *me* honoratum fore Iovis voluntate,
« Qui *honor* me consequetur apud naves recurvas, dum spiritus
« In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.
« Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo:
« Ne mihi turba animum, flens et moerens,
« Atridae heroi gratificans: neutiquam te convenit
« Istum amare, ut ne mihi odio sis *te nunc* amanti:
« Decet te mecum eum angere, qui me angat:
« Aequaliter mecum regna, et dimidium sortire honoris.
« Isti autem renunciabunt; tu vero hic cubato remanens
« Lecto in molli: simul autem atque aurora illuxerit,
« Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.
Dixit, et Patroclo hic superciliis annuit tacite,

604 Χρειὼ] id. 606 μένει] F. A. I. 609 ὐδέτι] F. A. I. 610 ἀπέχθεαι] MS.

noris. Al. ὁμῶς τιμῆς, quod est τιμήεις: Qua ratione alibi dicitur, καὶ χρυσὸν τιμῆντα —, σ', 475.

Ver. 602 Πόδας ὠκὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 603 Ἄττα] Inepte admodum ex *Heinsio Barnesius* vocabulum hoc, ac si *Hebraicum* esset, *Tu*, Latine reddit.

Ibid. Οὔτι με ταύτης Χρεὼ τιμῆς] Vide infra ad κ', 43.

Ver. 604 Τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ] Πιθανῶς τῇ παρὰ τῦ Ἀγαμέμνονος τιμῇ, ἀντέθηκε τὴν παρὰ τῦ Διός. *Schol. Victorian.*

Ver. 605 Εἰσόκ᾽ ἀϋτμὴ] Virgil. *Dum spiritus hos reget artus. Aen.* IV, 336.

Ver. 607 Σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι] Vide supra ad ά, 297.

Ver. 608 Μή μοι σύγχει θυμὸν] Virgil. *Desine meque tuis incendere teque querelis. Aen.* IV, 360.

Ibid. Ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] *Al.* ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων. Virgil. *Lacrymansque gemensque. Aen.* XI, 150.

Ver. 610 Ἵνα μὴ μοὶ] *Vulg.* ἵνα μή μοι. Sed, μοὶ, ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν, ἵνα ἀντιδιαστέλληται Ἀγαμέμνονι. *Schol. Victorian.*

Ver. 611 Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 613 Λέξεο] Vide supra ad β', 515; et ί, 109.

Ver. 615 Φρασσόμεθ᾽] Vide supra ad ά, 140.

Ibid. Ἦ κε μένωμεν] Vide supra ad ά, *ver.* 359.

Ver.

Φοίνικι ϛορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιϛα
Ἐκ κλισίης νόϛοιο μεδοίατο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴομεν· ἐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι. ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιϛα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
Οἵ πε νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἄγριον ἐν ϛήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
Σχέτλιος, ἐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
Νηλής· καὶ μέν τίς κε κασιγνήτοιο φόνοιο
Ποινὴν, ἢ ἐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτε, πόλλ' ἀποτίσας,
Τε δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

Phoenici ut sterneret densum lectum, ut citissime
E tentorio de reditu cogitarent. Inter hos autem Aiax
Deo-par Telamonius verba fecit;
" Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Vlysse,
" Abeamus; non enim mihi videtur sermonis *nostri* exitus
" Hac quidem via perficiendus; renunciare autem citissime
" Oportet responsum Danais, etiamsi non laetum sit,
" Qui utique nunc sedent expectantes: sed Achilles
" Trucem in pectoribus reposuit superbum animum,
" Durus, neque rationem-habet amicitiae sodalium,
" Illius, qua eum apud naves honorabamus supra caeteros:
" Immisericors: Atqui aliquis etiam pro fratris caede
" Pretium, vel pro suo filio accepit occiso:
" Et is quidem *qui interfecerit*, in sua civitate manet ibi, multis persolutis:
" Et alterius sedatur cor et animus elatus,

619 Τελαμωνίδης] id. *ibid.* θυμὸν] id. sed Schol. λόγον. 624 προτιδέγμενοι] id. 630 αὐτε] abest a MS. Fl.

Ver. 618 Τοῖσι δ'] Male *Barnesius*, Τοῖσιδ'. Vide supra ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 621 Ἴομεν· ἐ γάρ μοι] Ὁ μὲν Φοῖνιξ τέχνῃ χρῆται. — Ὁ δέ γε Αἴας, ἀπλούϛατος ὢν, βαθύτατος ἐν τοῖς λόγοις πάντων ἐϛίν· ἀνίϛαται γὰρ, ὡς ὀργιζόμενος, καὶ ἀξιῶν μηκέτι μηδὲ διαλέγεσθαι, καὶ λέγει, — Οὗτος ἐν ὁ λόγος δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῆς ἀπλότητος προσποίησις, σχήματος ἔργον ἐπιτελεῖ. *Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur* Τέχνη, *cap.* IX. Οἱ δ' εἰσὶ ῥήτορες· Ὀδυσσεὺς, συνετὸς, πανοῦργος, θεραπευτικὸς· Ἀχιλλεὺς, θυμικὸς, μεγαλόφρων· Φοῖνιξ, ἠθικὸς, πρᾶος, παιδευτικὸς· Αἴας, [illegible]ῖος, σεμνὸς, μεγαλόφρων, ἀπλοῦς, δυσκίνητος, βαθύς· εἰ δέ πε κινηθείη, ἐπικαίρως, εὐϛόχως, διὰ βραχέων φησίν. *Schol. Victorian.*

Ver. 624 Ποτιδέγμενοι] *Al.* προτιδέγμενοι. Quod perinde est.

Ver. 625 Θέτο μεγαλήτορα] Qua ratione, θέτο, hic ultimam producat; item, ἔνι, *ver.* 614; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 628 Νηλής· καὶ μέν τίς τε] *Al.* Νηλεής· (quod pronunciabatur, Νηλής) καὶ μήν τίς τε.

Ver. 629 Τεθνειῶτος] Vide supra ad β', 818; et ad ζ, 464.

Ver. 630 Καί ῥ' ὁ μὲν, — Τε δὲ] *Is qui pretium dedit — Eius qui datum accepit.*

Ibid. Αὐτε] *Al.* αὐτε. *Al.* αὐτόθι

Ποινὴν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄλληκ]όν τε κακόν τε
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπ]ὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
Ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν·
Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
Κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλ]ατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι·
Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

« Pretio accepto: tibi vero, *o Achille*, implacabilemque durumque
« Animum in pectoribus dii pofuerunt, gratia puellae
« Vnius: nunc vero tibi feprem praebemus eximie praeftantiffimas,
« Aliaque multa praeter has. Tu vero propitium indue *tibi* animum:
« Reverere etiam *tuam* domum: fub tecto enim tuo fumus
« Ex coetu Danaorum, ftudemufque tibi fupra alios
« Chariffimique effe et amiciffimi *omnium*, quotquot *funt* Achivi.
Hunc autem refpondens allocutus eft pedibus velox Achilles;
„ Aiax nobiliffime, Telamonie, princeps populorum,
« Omnia quodammodo mihi ex animo vifus es dixiffe:
« Sed mihi tumet cor ira, quoties illius
« Recordor, qui me inhonorum inter Argivos fecit
« Atrides, tanquam aliquem contemptibilem inquilinum.
« Sed vos abite, et nuncium renunciate:

632 ἄλληκτον] MS. 638 κύδιστοι] MS. fed fuperfcr. η. Schol. οἴκειοι. 641 ἐείσω] MS. F. A. I. 642 ἐκείνων] MS. F. A. 1. R. 643 ὡς] MS.

Ver. 632 Σοὶ δ'] Elegantiffime orationem ab *Vlyffe* repente ad *Achillem* convertit. Ἐντέχνως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ Περὶ ἄλλου λόγου, εἰς τὸν Πρὸς αὐτόν. *Schol. Victorian.*

Ver. 634 Οἴης] *Al.* apud Scholiaftem, οἴας. Minus recte.

Ver. 635 Σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν] Μεγαλοφυῶς· θωπείας μετέσχεν ὁ λόγος· θεοποιεῖ γὰρ αὐτόν πως, διὰ τοῦ, ἵλαον. *Schol. Victorian.*

Ver. 636 Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον] Τοὺς πρόσφυγας τῆς Ἑστίας αἴδεσαι. *Schol. Victorian.*

Ver. 638 Κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι] Ἐκ τοῦ πλήθους φήσας τοὺς εὐνουστάτους καὶ συγγενικωτάτους ἥκειν, πολλὰ δι' ὀλίγων ἐσήμανεν· ὑπεροψίας ἐπιτίμησιν, μετριότητος ὑπόμνησιν, αἰδῶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἔλεον ἱκεσίας, ἐντροπὴν συγγενείας. *Schol. Victorian.*

Ver. 639 Πόδας ὠκὺς] Vide fupra ad ά, 58.

Ver. 641 Πάντα τί μοι] Dubitat *Barnefius*, legendumne fit, Πάντα σύ μοι. Quod eft longe minus venuftum.

Ver. 642 Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη] *Corque meum penitus turgefcit triftibus iris, Cum decore atque omni me orbatum laude recordor.* Cic. *Tufc. Qu. lib.* III.

Ibid. Ὁππότ' ἐκείνου —, ὅς μ' — ἔρεξεν Ἀτρείδης] *Al.* ἐππότε κείνων —, ὥς μ' — ἔθηκεν Ἀτρείδης. *Clark.* De modo loquendi: ἐκείνου, ὅς μ' — ἔρεξεν Ἀτρείδης, fupra dictum. Caeterum alteram lectionem non fpreverim, ob confenfum librorum. *Ern.*

Ver.

Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι,
Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
Ἀμφὶ δέ τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ,
Ἕκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι, κέλευσε
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε,
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον·

" Non enim ante de pugna cogitabo sanguinolenta,
" Quam filius Priami bellicosi, Hector nobilis,
" Myrmidonum ad tentoriaque et naves venerit,
" Interficiens Argivos, incendatque igne naves.
" Circa vero meum tentorium et navem nigram
" Hectorem, quantumvis ardentem, a pugna desliturum puto.
Sic dixit. Illi vero unusquisque, accepto poculo duplice-rotundo,
Libatione facta, ad naves redierunt: praeibat autem Vlysses.
Patroclus vero sociis et ancillis imperavit,
Phoenici sternere densum lectum quam celerrime:
Illae autem obedientes straverunt lectum, ut imperavit,
Pellesque ovillas, stragulamque-tinctam, linique subtilem florem:

654 Κέλευσεν] Fl. κέλευσε] A. I. 656 ἐκέλευσε] R.

Ver. 646 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο —, Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο] Vide supra ad *ver.* 359. Πρὸς μὲν Ὀδυσσέα, ἀποπλεύσεσθαί φησιν· ἔτι γὰρ αὐτὸν σφόδρα ἐξέμαινε. Πρὸς δὲ Φοίνικα, ἤδη πραϋνόμενος, σκέψεσθαί φησι περὶ τοῦ μένειν. Τὸν δὲ Αἴαντα αἰδεσθεὶς, τότε ἐπαμύνειν φησὶν, ἡνίκα ἂν πλησίον γίνωνται οἱ πολέμιοι. Οὔτε ἀνέλπιστον τὴν συμμαχίαν τοῖς Ἕλλησι καταστῆσαι θέλει, οὔτε ἕτοιμον· ἵνα μὴ μέτρια δοκῇ πεπονθέναι. *Schol. Victorian.* Neque omnino idoneis rationibus *Plato* Achillem hic vel ἐπιλήσμονα vel ψευδῆ appellat, eo quod dixerit πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσέα, ἀποπλευσεῖσθαι· πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα, μενεῖν. *Plato in Hippia.* Caeterum notandum in *vers.* 646 et 650 *Platoni* citatis, corrupte μεθήσομαι scriptum pro μεδήσομαι; et Ἀμφὶ δέ μιν, pro Ἀμφὶ δέ τοι.

Ver. 649 Κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας] Pessime hic *Barnesius*, versioque (elegantissima plerumque illa) *Wetsteniana*, *incenderitque igne naves*; quod erat vertendum, *incendatque igne naves*. Non enim id ait *Achilles*, pugnaturum se tum demum, quum *incensae sint* naves, sed quum *incendantur*. *Clark.* De verbo σμύχειν et compositis copiose agit Cel. *Hemsterh.* ad Lucian Dial. mort. VI. 3. p. 351 sqq. monens *Homerum*, ut poëtam, paulum discessisse a propria significatione, quae ignem non luculentum, sed multo fumo mistum et sensim consumentem aliquid indicat. Quod tamen non est ab h. l. alienum. vid. 242. 243. *Ern.*

Ver. 650 Ἀμφὶ δέ τοι] Apud *Platonem*, loco iam supra citato, Ἀμφὶ δέ μιν. Corrupte.

Ver. 651 Μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818; et ζ', 464.

Ver. 652 Ὣς ἔφαθ'. οἱ δὲ — ἴσαν πάλιν] Πάτροκλος οὐ λαλεῖ· ἵνα μὴ προσκρούσας Ἀχιλλεῖ, ὕστερον μὴ πείσῃ. *Schol. Victorian.*

Ibid. Ἀμφικύπελλον] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 653 Σπείσαντες] *Al.* λείψαντες.

Ver. 654 Κέλευσε] *Al.* κέλευε.

Ver. 656 λέχος, ὡς ἐκέλευσε] *Al.* λέχος, ὡς ἐκέλευε. *Al.* λέχος ἐγκονέουσαι.

Ver. 657 Κώεά τε] Vide supra ad ά, 51.

Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο. πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ,
Ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,

Ibi ſenex cubuit, et auroram divinam expectabat.
Porro Achilles dormiit in receſſu tentorii bene compacti:
Huic autem accubuit mulier, quam e Leſbo duxerat,
Phorbantis filia, Diomede pulchra genas.
Patroclus autem ex-altera parte cubuit: iuxta item et ipſum
Iphis eleganter-cincta, quam ei dederat nobilis Achilles,
Scyron cum-cepiſſet altam, Enyei urbem.
Illi vero poſtquam ad tentoria Atridae veniſſent,
Eos quidem aureis poculis filii Achivorum
Excipiebant aliunde alius aſſurgentes, interrogabantque;
Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon;
« Dic age mihi, laudatiſſime Vlyſſes, ingens gloria Achivorum;
« Vtrumne vult a navibus propulſare hoſtilem ignem,
« An recuſavit, iraque adhuc tenet ſuperbum animum?
Hunc autem allocutus eſt laborioſus nobilis Vlyſſes;
« Atrida glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,

662 πὰρ δ' ἄρ' αὐτῷ] MS. quod non ſpreverim. 669 Ὀδυσσεῦ] Fl. 673 Ἀγαμέμνων] F. A. I.

Ver. 658, 660, 662 Κατέλεκτο, — παρκατέλεκτο, — ἐλέξατο] Vide ſupra ad β', 515.

Ver. 665 Κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο] Similis fere loquendi ratio, ac apud Romanos iſta, *in Senatu venire, in conſpectu venire*, etc. Vide quae Nos hac de re ad *Caeſaris Commentar. de Bello Gallico, lib.* IV, §. 9. Item ſupra ad ά, 593; et ad θ', 156.

Ver. 666 Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι] Pronunciabatur, χρυσοῖσι. Prima enim neceſſario producitur; neque in his ulla unquam eſt licentia.

Ver. 667 Δειδέχατ'] Vide ſupra ad δ', 4.

Ibid. Ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο] Virgil. *Atque hic legatos Aetola ex urbe remiſſos, Quae referant, fari iubet; et reſponſa repoſcit Ordine cuncta ſuo. Aen.* XI, 239.

Ver. 670 Ἤ ῥ' ἐθέλει] Summae expectationis imaginem brevitate mirabili, aptiſſime ad perſonam, expreſſit. Ἐμιμήσατο τὸν σπουδάζοντα τὸ καίριον μαθεῖν. *Schol. Victorian.*

Ver.

Κεῖνός δ' ὀυκ ἐθέλει σϐέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
Ὅππως κεν νῆάς τε σόῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·

"Ille quidem non vult restinguere iram, sed adhuc magis
"Impletur ira: te autem aspernatur et tua dona.
"Ipsum te consultare una cum Argivis iubet,
"Quomodo navesque serves et exercitum Achivorum:
"Ipse vero minatus est, simul atque aurora illuxerit,
"Naves bonis-transtris-instructas in mare deducturum utrinque-remis-actas:
"Atque etiam aliis dixit se suadere,
"Domum ut navigent: quia iam non (*inquit*) invenietis finem
"Ilii excelsae: valde enim ipsam late-sonans Iupiter
"Manu sua protegit, et animo-confirmato sunt copiae.
"Sic dixit. Adsunt *autem* et hi, ut haec dicant, qui me secuti sunt,
"Aiax et praecones duo, prudentes ambo.
"Phoenix vero illic senex cubavit: sic enim *ille* iussit,
"Ut se in navibus dilectam in patriam sequatur
"Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducet.
Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio,
Sermonem admirati: admodum enim aspere dixerat.
Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:

674 Κεῖνός γ'] MS. R. non male. *ibid.* σϐέσαι] MS. 676 ἅμα] abest a MS. F. A. 1. R. at ἅμα A. 2. 3. I. 681 ἀποπλέειν] MS. 684 εἰσὶ δέ] M. 689 ἀκῆν] id. 690 ἀγασάμενοι] id.

Ver. 674 Σϐέσσαι] Ita *Barnesius*: Recte. *Al.* σϐέσαι. *Clark.* Σϐέσσαι etiam alii ante *Barnesium* dedere edd. vett. omnes: etiam *Schrevelius*.

Ver. 676 Ἄμ' Ἀργείοισιν] *Al.* ἐν Ἀργείοισιν.

Ver. 677 Νῆάς τε σόῃς] Ita iterum recte *Barnesius*; sicuti supra. *ver.* 424, Ἤ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ. Plerique hic ediderunt, νῆάς τε σοοῖς. MSS. nonnulli, νῆας σώσῃς.

Ver. 682 Γάρ ἑθεν] Vide supra ad ά, 51.

Ibid. Εὐρύοπα] Vide supra ad ά, 175 et 498.

Ver. 686 Κατελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 690 Ἀγόρευσε] *Al.* ἀπέειπε. Ex *ver.* 431, supra.

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
  Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
Μυρία δῶρα διδούς. ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,
Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας·
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,
Ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κέν μιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῦν μὲν κοιμήσασθε, ταρπόμενοι φίλον ἦτορ
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσσαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Tandem vero inter eos locutus est pugna strenuus Diomedes;
“ Atrida, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon.
“ Vtinam non orasses eximium Pelidem,
“ Infinita dona dans: is utique insolens est etiam alioqui,
“ Nunc vero eum multo magis in insolentiam coniecisti.
“ Sed illum quidem missum-faciamus, sive abeat,
“ Sive maneat: tunc vero rursum pugnabit, quando ipsum
“ Animus in pectoribus iusserit, et deus incitaverit.
“ Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
“ Nunc quidem cubitum ite, refecti vestrum cor
“ Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis;
“ At postquam illuxerit pulchra rosea-digitos aurora,
“ Ocyus ante naves siste copiasque-pedestres et equestres
“ Adhortans; quin et ipse inter primos pugna.
Sic dixit. Omnes autem assensi sunt reges,
Orationem admirati Diomedis equûm-domitoris;
Et tunc porro libatione-facta iverunt ad *suum* tentorium unusquisque.
Ibi cubuerunt, et somni donum ceperunt.

693 Ἀγαμέμνων] F. ut 673. 699 ἀνώγει] F. A. I. ut R. ὀρίνῃ. θυμὸς pro θεὸς MS. male. 703 ἠὼς] MS. a manu pr. 706 ἐπήνεσαν] id. et edd. vett. 708 δὴ] abest MS. 709 ἔνθα δὲ κοιμησ.] MS. R.

Ver. 696 Ἐνῆκας] *Al.* ἀνῆκας.
Ver. 697 Ἐάσομεν] Vide supra ad δ', 42.
Ver. 699 Ἀνώγῃ] *Al.* ὀρίνῃ.
Ver. 703 Καλὴ] Vide supra ad β', 43.
Ibid. Ῥοδοδάκτυλος] Vide supra ad α', 477.

Ver. 706 Ἐπήνεσσαν] *Al.* ἐπῄνησαν. Quod et Homero usitatius.
Ver. 708 Καὶ τότε δὴ] *Et tunc porro; Et tunc utique.* Non enim supervacaneum est istud δὴ, sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod praecessit, *ver.* 701. Νῦν μὲν κοιμήσασθε.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ὁμήρου Ῥαψῳδίας Κ.

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην· Οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι· Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ, Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, καὶ τοὺς ἵππους ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Ἐπιγραφαί.

Νυκτεγερσία· Δολώνεια, ἢ Δολωνοφονία, καὶ Ῥῆσος.

Ἄλλως.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥήσου τὴν κεφαλὴν εἷλε Τυδέος υἱός.

" Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο,

Caeteri quidem ad naves principes universorum Achivorum
Dormiebant per totam noctem, molli domiti somno:
At non Atridem Agamemnonem, pastorem populorum,
Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.
Vt vero cum fulgurat maritus Iunonis pulchrae-comas,

Ver. 1 In MS. Lipſ. finis argumenti ſic habet: Λέγεται δὲ, ὅτι ἡ παροῦσα ῥαψῳδία ἰδίᾳ συνετάχθη τῷ Ποιητῇ, ὁ δὲ Πεισίστρατος συνέταξεν αὐτὴν τῇ Ἰλιάδι.

Ibid. Ἄλλοι μὲν — Εὗδον —. Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην] Virgil. *Nox erat, et placidum carpebant feſſa ſoporem Corpora: — ſomno poſitae ſub nocte ſilenti Lenibant curas, et corda oblita laborum: At non infelix animi Phoeniſſa; neque unquam Solvitur in ſomnos, oculiſve aut pectore noctem Accipit.* Aen. IV, 522. *Caetera per terras omnes animalia ſomno Laxabant curas, et corda oblita laborum: Ductores Teucrûm.* Aen. IX, 224.

Ver. 4 Πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα] Vide ſupra ad β', 2 et 3.

Ver. 5 et 9 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ —, Ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσιν] *Quam celeres nictant, ex omni coeli parte, fulgurum coruſcantium flammae; tam varia ac celeri commutatione agitabatur Agamemnonis animus.*

Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,
Ἢ νίφετον, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ' Ἀγαμέμνων,
Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων·
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,

Parans vel multum imbrem immensum, vel grandinem,
Vel nives, quando nix alba-reddit arva,
Vel alicubi belli magnum os amari;
Sic crebro in pectoribus suspirabat Agamemnon,
Imo ex corde: tremebant autem ei praecordia intus.
Nempe, quoties in campum Troianum aspiceret,
Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
Tibiarum fistularumque sonum, tumultumque hominum:
Verum quoties in navesque aspiceret et exercitum Achivorum,
Multos ex capite radicitus vellebat capillos
Superne existenti Iovi; valde autem gemebat generosum cor.
Illa vero ei in animo optima visa est sententia,
Nestorem primum Neleïum adire virorum,
Si quod cum eo consilium bonum struere posset,

12 Θαύμαζε] MS. Fl. A. I. bene. *ibid.* καίετ'] MS. F. A. I. T. 15 τρίχας] MS. sed schol. marg. γρ. χαίτας.

animus. Virgil. *Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc; In partesque rapit varias, perque omnia versat. Aen.* IV, 285.

Ver 6 Ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν] *Al.* ὄμβρον, ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν.

Ver. 7 Ἢ νιφετόν, ὅτε] Qua ratione, νιφετὸν, hic ultimam producat; item, Διΐ, *ver.* 16 et 49; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Ἀρούρας] Vide supra ad ζ', 142.

Ver 8 Πτολέμοιο μέγα στόμα] Sic apud Ciceronem: *E totius belli ore et faucibus.* Orat. pro Archia.

Ver. 11. Ἀθρήσειε, — ἐς νῆάς τε ἴδοι] *Animo videret: Secum circumspectaret,* Κατὰ μεταφορὰν εἴρηται. *Aristot. Poëtic. cap.* XXV.

Ver. 13 Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν] Virgil. *Et rauco strepuerunt cornua cantu. Aen.* VIII, 2.

Ver. 15 Ἐκ κεφαλῆς — ἕλκετο χαίτας] *Scindens dolore identidem intonsam comam. Accius apud Cic. Tusc. Qu. lib.* III. §. 26.

Ver. 17 Ἥδε δέ οἱ — ἀρίστη] Virgil. *Haec alternanti potior sententia visa est. Aen.* IV, 287. *Omnia secum Versanti, subito vix haec sententia sedit. Aen.* XI, 550.

Ver. 18 Νέστορ' ἔπι — ἐλθέμεν] *Al.* ἔπι, ut referatur ad Νέστορα: *Al.* ἐπὶ, ut referatur ad ἐλθέμεν.

Ver. 19 Οἱ σὺν μῆτιν] *Al.* οἱ συμμῆτιν. Quomodo infra, *ver.* 197, συμμητιάασθαι.

Ver.

Ἤ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
Ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
Ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες·
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἤ τιν' ἑταίρων

Quod mala depulsurum ab omnibus Danais esset.
Erectus igitur induit circa pectora tunicam,
Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos:
Deinde autem sanguine infectam circumdedit *sibi* pellem leonis
Fulvi, magni, talarem: sumpsitque hastam.
Eodem autem modo Menelaum tenebat tremor; neque enim illi
Somnus in palpebris insidebat, ne quid paterentur *infortunii*
Argivi, qui utique sui gratia longum per mare
Venerant ad Troiam, bellum audax molientes.
Pelle pardi quidem primum tergum latum texit
Varia; tum galeam capiti sublatam
Imposuit aeream: hastamque cepit manu robusta.
Perrexit autem ire excitatum suum fratrem, qui summum cunctos
In Argivos imperium habebat, deusque veluti honorabatur a populo.
Hunc autem invenit circum humeros ponentem arma pulchra,
Navis ad puppim: huic autem gratus fuit veniens.
Hunc prior allocutus est pugna-strenuus Menelaus;
" Quid ita, venetande frater, arma induis? an aliquem sociorum

20 Πᾶσι] MS. edd. vett. recte. 29 κάλυψεν] MS. 33 ἤνασσε] id.

Ver. 22 Ὑπαὶ λιπαροῖσιν] *Al.* ὑπὸ λιπαροῖσιν.

Ibid Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 23 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα — δέρμα λέοντος] Virgil. *Latos humeros subiectaque colla Veste super, fulvique insternor pelle leonis. Aen.* II, 721. *Tegmen torquens immane leonis Terribili impexum seta, cum dentibus albis, Indutus capiti. Aen.* VIII, 666.

Ibid. Δαφοινὸν ἑέσσατο] Apud *Barnesium*, δαφοινεὸν ἕσσατο, et, δαφεινὸν ἢ ἕσσατο. Quae posterior coniectura est mire inficeta.

Ver. 27 Τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα] *Qui utique Sui causa.* Non enim caret vi et venustate istud δή.

Ver. 34 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 35 Νηῒ παρὰ πρύμνῃ] Vid. ad η', 383. *Ern.*

Ver. 36 Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ ὄτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,
Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔῤῥεξε Διῒ φίλος υἷας Ἀχαιῶν,

« Hortari-vis, qui Troianos exploret? at perquam vehementer
« Timeo, ne nullus tibi promittat hoc officium,
« Vt hostes speculetur solus accedens·
« Noctem per placidam: aliquis admodum audax-animo fuerit.
Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon:
« Opus-*est* consilio mihi et tibi, Iovis-alumne o Menelaë,
« Prudenti, quod eximat-periculo et servet
« Argivos et naves: quandoquidem Iovis mutatus est animus.
« Hectoreis sane magis animum adiecit sacris:
« Nondum enim vidi, nec audivi, qui diceret,
« Virum unum tot ardua uno die molitum esse,
« Quot Hector fecit Iovi carus *in* filios Achivorum,

43 Χρειὼ] MS. ut ι, 604. 48 *μέρμερα ἐν*] MS. *ibid.* ἐν] Fl. A. 1. R.

Ver. 43 Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ] *Tenet, premit, urget Me Teque necessitas atque inopia consilii.* Ἔστι δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις, ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καὶ σοί. *Schol.* Ἔστι δὲ τὸ μὲν, ἐμὲ καὶ σὲ, ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καὶ σοί. *Eustath.* Absurdissime uterque: Quasi scilicet *Homerus* scribere non potuisset, μοὶ σοί τε· aut non rectius diceretur, ἐμὲ καὶ σέ. Infra, *ver.* 85, τίπτε δέ σε χρεώ; *quid tibi opus est? Cuius te rei tenet inopia?* Sic ι, 75, μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς. *Ibid.* 603, ὅτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς, λ', 605, τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο; σ', 406, τῷ με μάλα χρεώ. *Odyss.* ά, 225, τίπτε δέ σε χρεώ. Constructio est, χρεὼ ἱκάνει, βεβίηκε, vel aliquid simile. Vt, in hoc libro, *ver.* 118, 142, et 172. Item *Odyss.* β', 28; ι, 189; et ζ', 136.

Ver. 45 Ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν] Notandus hic significantissimus et maxime proprius *Vocis Mediae* usus, *Quoniam Iupiter animum suum mutavit.* Quod, ad Agamemnonis querimoniam significantius est, quam si dixisset passive; *quoniam Iovis mutatus est animus.* Vide supra ad γ', 141. Virgil. *Ex illo fluere ac sublapsa referri Spes Danaûm: fractae vires, aversa Deae mens. Aen.* II, 169. *Clark.* Argutiae istae sunt. Non est Ζεὺς ἐτράπετο φρένα, sed Διὸς ἐτράπετο φρὴν, quod latine aliter dici non potest, quam *Iovis animus est mutatus.* ad verbum foret: *Iovis animus se mutavit,* quod bene latine non dicitur. *Ern.*

Ver. 48 Ἐπ' ἤματι] *Al.* ἐν ἤματι. *Barnesius,* ἕν' ἤματι: Non male. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Schol. *Clark.* Ἕν' et alii ante *Barnesium,* sumsitque e Schreveliana. Putarunt viri docti exprimendum esse *unum diem,* quasi hoc non fieret, si esset ἐπ' ἤματι. *Callimach.* H. in Iov. fin. οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί. *Ern.*

Ibid. Μητίσασθαι] *Barnesius* scribit μητίσσασθαι, *ob Metrum,* scilicet. Inepte admodum. Fit enim non ex μητίζω, cuiusmodi Verba *Aoristos et Futura* corripiunt; sed ex μητίω, cuius formae verba *Aoristos* et *Futura* producunt. *Clark.* Vtinam exemplum huius formae attulisset! Orpheus Argon. 1330 τά οἱ μή-

τιον

Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
Δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἴκ' ἐθέλησιν
Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι·
Κείνου γάρ κε μάλιστα πυθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
Ἦε θέω μετά σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν

" Talis cum ſit, neque deae filius dilectus, neque dei.
" Facinora utique geſſit, quae puto curae fore Argivis
" Diu et *in* longum *tempus*: Tot enim mala ſtruxit Achivis.
" Sed i nunc, Aiacem et Idomeneum voca,
" Cito currens ad naves: ego vero ad Neſtorem nobilem
" Vado, et hortabor ut ſurgat; ſi velit
" Ire ad cuſtodum ſacrum agmen, et conſilium dare.
" Illum enim potiſſimum audient: eius enim filius
" Praeeſt cuſtodibus, et Idomenei armiger
" Meriones: his enim commiſimus maxime.
" Huic autem reſpondit deinde pugna-ſtrenuus Menelaus;
" Quomodo igitur mihi verbis mandas, et iubes?
" Ibine maneam cum illis, praeſtolans donec veneris;
" An recurram ad te, quum diligenter illis mandavero?
Hunc autem rurſus allocutus eſt rex virorum Agamemnon;
" Ibi mane, ne forte aberremus alter ab altero

52 Μήσατο] MS. 55 ἀνστήμεναι] id. 59 τοῖσι] MS. bene. 64 αὖθις] A. 2. 3. et l.

τιον ἤνυκτες; *quae machinabantur, parabant*, ubi quantitas mediae ſyllabae indicio eſt, eſſe a μητίω. *Ern.*

Ver. 50 Οὔτε θεᾶς υἱὸς] Non, ut *Achilles*, dea natus· *Achilles* nimirum *Agamemnoni*, in anguſtiis conſtituto, ob oculos nunquam non verſabatur.

Ver. 55 Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω] Ex ὀτρύνω, fit ὀτρυνῶ, ſive ὀτρυνέω; ſicuti ex κρίνω, κρινῶ; ex μαρτύρομαι, μαρτυροῦμαι, μαρτυρέομαι, etc.

Ver. 57 Κείνου γάρ κε μάλιστα πυθοίατο] *Al.* κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο. Caeterum ſermo in hiſce verſibus exilis et tenuis, trepidantis perſonam apptime decet. *Clark.* Πυθοίατο, omnes edd. vett. etiam MS. ſed ut υ ſit in litura, ab manu tamen prima. Πιθοίατο correxere, qui πυνθάνεσθαι pro *obedire* dici neſciebant, aut dubitabant. Putatur *Suidas* legiſſe πιθοίατο, quia hoc habet, et interpretatur πεισθεῖεν, ut ſchol. min. Habet tamen et πυθοίατο, quamquam per verbum μαθεῖν interpretatur. *Ern.*

Ver. 61 Πῶς γάρ μοι] Refertur iſtud, γὰρ, non ad id quod proxime praeceſſit, ſed ad id quod elegantiſſime reticetur. *Neſcio quid faciam*: *NAM* etc. Vide ſupra ad ί, 22.

Ver.

Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι·
Φθέγγεο δ', ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ,
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ.
Τίς δ' οὗτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

" Euntes. multae enim per castra sunt viae.
" Clama autem, qua iveris, et vigilare iube,
" A - patre *et* stirpe *sua* compellans virum quemque,
" Omnes honorifice - nominans; neque superbias animo:
" Quin et nos etiam ipsi laboremus: ita nimirum nobis
" Iupiter nascentibus iniecit calamitatem gravem.
Sic fatus, dimisit fratrem, postquam diligenter mandaverat.
Atque ipse perrexit proinde ire ad Nestorem, pastorem populorum.
Hunc autem invenit apud tentorium et navem nigram,
Lecto in molli: iuxta autem arma varia iacebant,
Scutum, et duae hastae, splendidaque galea:
Prope quoque balteus iacebat artificio - vario factus, quo senex
Cingebatur, quando ad pugnam viros - perdentem armaretur,
Copias ducens: quoniam nondum indulgebat senectuti tristi.
Erectus autem in cubitum, capiteque levato,
Atridem allocutus est, et interrogabat verbis;
" Quisnam ita propter naves per castra vadis solus,
" Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales caeteri?

70 Πονεόμεθα] MS. a manu pr. sed corr. 72 ἀπέπεμψεν] MS. 75 εὐνῇ καὶ ἐνὶ] A. 2. 3. I. 77 ᾧ] Schol. MS. γρ. ὧν. *ibid.* γηραιὸς] Fl. 78 ζώνυθ'] MS. R. 80 ἄρ] abest Fl. *ibid.* ἀγγῶνος] MS. 82 οὗτος] R.

Ver. 67 Ἐγρήγορθαι ἄνωχθι, — ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. *Al.* ἐγρηγόρθαι. Virgil. *Variisque instigat vocibus — Nomine quemque vocans, reficitque in praelia pulsos. Aen.* XI, 730.

Ver. 69 Μηδὲ μεγαλίζεο] Vide ad ά, 51. *Al.* μὴ δὴ μεγαλίζεο. Sed particula δὴ, locum hic non habet, siquis sententiam perpendat.

Ver. 71 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει] Ita *Barnesius*, recte. Ζεὺς ἐφίει γεινομένοις. *Al.* ἐπιγεινομένοισιν ἵει.

Ver. 77 Παναίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 78 Ζώννυθ', ὅτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ibid. Φθισήνορα] Vide supra ad β', 833.

Ver. 82 Τίς δ' οὗτω] *Al.* Τίς δ' οὗτος.

Ver.

Ἠέ τιν' ὀρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ ὄ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, ὀδέ μοι ἦτορ
Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ ὀδέ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
Δεῦρ' ἐς τὰς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,

" An aliquem custodum quaerens, an aliquem sodalium?
" Loquere, neque tacitus ad me accede: quid tibi opus est?
Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
" O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum,
" Agnosces Atridem Agamemnonem, quem supra omnes
" Iupiter coniecit in labores perpetuo, quoad spiritus
" In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.
" Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
" Insidet, sed curae est bellum et clades Achivorum.
" Vehementer enim de Danais timeo, neque mihi cor
" Firmum, sed mentis-sum-attonitae: cor autem mihi extra
" Pectora exilit, tremunt vero subtus pulchra membra.
" Enimvero siquid agere-cogitas, (nam neque te sane somnus capit,)
" Age ad custodes descendamus, ut videamus,
" Ne illi labore defessi, et somno *domiti*,

88 *γνώσεαι* pro *εἴσεαι*] Fl. A. I. 89 *διαμπαρὲς*] MS. 90 *ὀρώρει*] A. I.
94 *ἀλύκτημαι*] T. A. I.

Ver. 84 Ἢ τιν' ἑταίρων] Ita recte edidit *Barnesius*. *Al.* ἠέ τιν' ἑταίρων. *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ver. 85 Τίπτε δέ σε χρεώ] Vide supra ad *ver.* 43.

Ver. 88 Εἴσεαι Ἀτρείδην] *Plutarchus*, in lib. περὶ εὐθυμίας, citat: Γνώσεαι Ἀτρείδην. Quod et in duobus MSS. reperit *Barnesius*.

Ver. 89 Εἰσόκ' ἀϋτμὴ Ἐν στήθεσσι μένῃ] Virgil. *Dum spiritus hos reget artus.* *Aen.* IV, 330.

Ver. 92 Μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν] Virgil. *Secumque volutat Eventus belli varios.* *Aen.* X, 159.

Ver. 93 Οὐδέ μοι ἦτορ Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι] *Non angor, sed ardeo dolore*: ὀδέ μοι ἦτορ Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· *Non sum, inquam mihi crede, mentis compos.* Cic. Epist. ad Attic. lib. X.

Ver. 94 Κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθέων ἐκθρώσκει] Hoc utique est, quod *alieno* in loco vertit Cicero, *Toto pectore tremere*. Vide supra ad ή, 216.

Ver. 98 Καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ] Versiones habent, *labore defessi et vigilia.* Schol. τῇ ἀγρυπνίᾳ. Eustathius τὸ δὲ ὕπνῳ, ἀντὶ τῆ ἀγρυπνίᾳ, — τὸν μὴ παρόντα ὕπνον. Quod mihi admodum videtur invenustum. Sententia est; καμάτῳ ἀδδηκότες, καὶ ὕπνῳ δεδμημένοι, *labore defatigati et somno oppressi.* *Horat.* Carm. lib. III, Od. IV, 11. *Ludo fatigatumque somno.*

Ver.

Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·
Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται, οὐδέ τι ἴδμεν
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
Ἐκτελέσει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· προτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
Ἠμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
Ἀλλ' εἴτις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς·

" Obdormiant, et excubiarum prorſus obliti ſint.
" Hoſtes autem prope ſedent, neque ſcimus
" An forte etiam per noctis - opportunitatem in - animo- habeant pugnare.
Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor;
" Atrida glorioſiſſime, rex virorum Agamemnon,
" Non ſane Hectori omnia cogitata providus Iupiter
" Perficiet, quae fortaſſe nunc ſperat; ſed ipſum credo
" Curis laboraturum et pluribus, ſi modo Achilles
" Ab ira gravi converterit ſuum cor.
" Te vero libenter ſequar ego: inſuper et excitemus alios,
" Et Tydidem haſta - inclytum, et Vlyſſem,
" Et Aiacem *Oilei* velocem, et Phylei fortem filium.
" Quin ſi quis et hos adiens vocaret,
" Deoque - parem Aiacem *Telamonium* et Idomeneum regem:
" Horum enim naves abſunt longiſſime, neque valde prope.

99 κοιμήσονται] F. A 1. 101 νύκτα] In MS. ſuperſcr. a manu pr. νυκτὸς. 105 ἐκτελέει] MS. R. 108 ποτὶ] edd. 109 δουρικλυτὸν] MS. *ibid.* Ὀδυσσῆα] Fl. R. A. 1. 113 T. γ. αἱ νῆες] MS.

Ver. 99 Ἐπὶ πάγχυ λάθωνται] Πάγχυ ἐπιλάθονται. *Al.* ἐπίπαγχυ, minus recte. Vide ſupra ad *ver.* 71.

Ver. 102, 104 Ἱππότα — μητίετα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 105 Ἐκτελέσει] *Al.* Ἐκτελέει.

Ibid. Ὅσα πού νυν ἐέλπεται] *Al.* νῦν ἔλπεται. *Stephanus* et plerique peſſime, νῦν ἐέλπεται. Vera lectio, νυν ἐέλπεται. Quomodo infra, ψ', 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος — . Item apud *Euripidem* et *Sophoclem*, citante *Euſtathio*, Σῶσόν νυν αὐτὸν, μήδ' ἔρα τοῦ πλησίον. Et, Σίγα νυν ἐστὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

Ver. 105 Εἴκεν Ἀχιλλεὺς] Vide ſupra ad β', 673, 678; ad ί, 788; et ad ή, 228.

Ver. 108 Προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod perinde eſt.

Ver. 110 Αἴαντα ταχὺν] Recte. *Schol.* Τὸν Ὀϊλέως· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ, — Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.

Ibid. Καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν] Abſurde hic *Schol.* τὸ ος μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον. Quaſi vero verſus non aeque caperet φυλέως [pronunciandum videlicet φυλῶς] ἄλκιμον υἱόν.

Ver. 111 Ἀλλ' εἴτις καὶ τούσδε] Elegantiſſima Apoſiopeſi in huiuſmodi locutionibus reticeri ſolet ſententiae Apodoſis; καλῶς ἂν ἔχοι, aut ſiquid ſimile. Vide ſupra ad ά, 135 et 340.

Ver.

Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι·
Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν·
Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται, οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅ τε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ὡς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

" At charum licet exiſtentem et venerandum Menelaum
" Obiurgabo, etiamſi mihi ſuccenſeas, neque celabo;
" Quoniam ita dormit, tibique ſoli permiſit laborare,
" Nunc debuerat circa omnes principes laborare
" Suppliciter orans: neceſſitas enim urget non iam tolerabilis.
Hunc autem rurſus allocutus eſt rex virorum Agamemnon;
" O ſenex, alias quidem te *eum* etiam accuſare hortor;
" Saepe enim ceſſat, nec vult laborare;
" (Non utique pigritiae cedens, neque inſipientiae mentis;
" Sed me reſpiciens, et expectans dum ego incipiam;)
" Nunc autem me prior multo ſurrexit, et mihi adſtitit:
" *Atque* eum quidem ego praemiſi, vocatum quos tu quaeris.
" Verum eamus: illos utique inveniemus ante portas
" Inter cuſtodes: ibi enim eos monui, ut congregarentur.
Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor;
" Ita nemo ei ſuccenſebit, neque non obſequetur
" Argivorum, quando aliquem hortetur et iubeat.
Sic locutus, induit circa pectora tunicam,

115 *νεικέσω*] MS. F. A. I. R. *ibid. νεμεσήσεαι*] A. 2. 3. I. 116 *εὕδῃ*] MS. ſed ſuperſcr. *ει*. *ibid. ἐπέτρεψε*] MS. (a manu pr. ſed adſcr. *ν*.) Fl. A. I. R. recte.

Ver. 115 Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι] Virgil. *Dicam equidem, licet — mihi — minetur. Aen.* XI, 348.

Ver. 118 Χρειὼ γὰρ ἱκάνεται] Vide ſupra ad *ver.* 43.

Ver. 120 Ἄνωγα] Vide ſupra ad Θ', 322.

Ver. 127 Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν] *Barneſius* in *Var. Lect.* Ἐν φυλάκεσσιν· ἵνα σφιν. Quia ſcilicet ἵνα, rarius ſignificet *ibi*; ſaepius *ubi*.

Ver. 128 Ἱππότα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 129 Οὕτως οὔτις οἱ] Qua ratione, οὔτις, hic ultimam (etiam extra caeſuram) producat; item Διΐ et μῆτιν, *ver.* 137; vide ſupra ad ά, 51.

Ver.

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφέας πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς,

Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos,
Circum autem laenam fibula-connexuit puniceam,
Duplicem, amplam; crispa autem super *eam* florescebat lanugo.
Sumpsit dein validam hastam praefixam acuto aere.
Perrexitque ire apud naves Achivorum aere-loricatorum
Primum; deinde Vlyssem, Iovi consilio parem,
E somno excitavit Gerenius eques Nestor
Vociferans. Illi autem continuo ad animum accessit vox;
Exivitque e tentorio, et ipsos sermone allocutus est:
" Cur sic prope naves per castra soli erratis,
" Noctem per dulcem? *quid est* quod iam necessitas adeo urgeat?
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Nobilissime Laërtiade, solertia pollens Vlysse,
" Ne indigneris: tantus enim dolor oppressit Achivos.
" Sed sequere, ut et alium excitemus, quemcunque convenit
" Consilia agitare, vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: In tentorium vero reversus consilio abundans Vlysses,

133 φοινίκεσσαν] MS. 134 ἐπενήνοθε] A. 2. 3. I. 141 νῆα κατὰ στρ.] MS. 146 ἐπέοικεν] Fl.

Ver. 132 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 133 Φοινικόεσσαν] Pronunciabatur, φοινικῆσσαν. Secunda enim necessario producitur. Neque in his ullus unquam est licentiae locus.

Ver. 134 Ἐπενήνοθε] Non ex praeterito, ἐπενήνοθα; sed ex Aoristo, ἐπενήνοθον. Similiter, *ver.* 139, ἤλυθ' non ex praeterito, ἤλυθα; sed ex Aoristo, ἤλυθον. Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 135 Ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ] Virg. *Ferro praefixum robur acuto. Aen.* X, 579.

Ver. 137 Ἀτάλαντον] Vide supra ad β', 627.

Ver. 142 Χρειὼ — ἵκει] Vide supra ad *ver.* 43.

Ver. 145, 146, 161 Βεβίηκεν — ἐπέοικε, — ἵκεται] Vide supra ad ά, 37.

Ver.

Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτϐς.
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὡς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός·
Τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
Οὐκ ἀΐεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
  Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρϐσε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνϐ ὔποτε λήγεις·
Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων,
Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Varium circa humeros scutum posuit, secutusque est eos.
Iverunt porro ad Tydidem Diomedem; eumque invenerunt
Extra pro tentorio cum armis; circumque socii
Dormiebant: sub capitibus autem habebant clypeos: hastae vero ipsis
Erectae in cuspide-posteriore fixae erant: longeque aes
Splendebat, velut fulgur patris Iovis; caeterum ipse heros
Dormiebat; substrataque erat pellis bovis agrestis;
At sub capite tapes extensus erat splendidus.
Hunc iuxta stans excitavit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis movens, ursitque, obiurgavitque aperte;
  " Surge, Tydei fili, cur per-totam-noctem somnum suavem carpis?
" Non audis, ut Troiani in tumulo campi
" Sedent prope naves, exiguum autem iam spatium distinet?
  Sic dixit: Ille vero e somno valde celeriter exiluit,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
  Arduus nimium es, senex; Tu quidem a labore nunquam cessas:
" An non et alii sunt iuniores filii Achivorum,
" Qui utique unumquemque excitent regum,
" Quaquaversum obeuntes? tu vero nulla-arte-a-labore-revocabilis es, senex.

149 θῆ pro βῆ] A. I. 154 ὥς τε ἀσ.] R. 156 φαεινὸς] A. I. 157 παρστὰς] MS. 159 παννύχιον] id. 161 ὀλίγος δέ τις] F. A. I. 166 ἀγείρειαν] MS.

Ver. 155 Ἔστρωτο ῥινὸν] Qua ratione, ἔστρωτο, hic ultimam producat; item μάλα, *ver.* 172; vide supra ad ά, 51.

Ver. 159 Ὕπνον ἀωτεῖς] Virgil. *Carpebat somnos.* *Aen.* IV, 555.

Ver. 164 Σχέτλιός ἐσσι] *Nimium arduus es.* Vim huius vocis non assecutae sunt Versiones. *Clark.* Quare autem *arduus?* σχέτλιος est *aerumnosus, exercitus,* qui se nimis fatigat atque exercet laboribus. *Ern.*

Ver. 167 Ἀμήχανὸς] Et huius vocis vis fere eadem est, ac superioris.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν
Ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος·
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·
Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ

Hunc autem rurſus allocutus eſt Gerenius eques Neſtor;
« Sane haec omnia, amice, recte dixiſti:
« Sunt quidem mihi filii eximii, ſunt et populi
« Etiam multi, quorum aliquis vocare poſſet:
« Verum valde magna neceſſitas oppreſſit Achivos:
« Nunc enim ſane *res* omnibus in novaculae ſita eſt acie,
« Vtrum valde triſte exitium *futurum ſit* Achivis, an vita.
« Verum i nunc. Aiacem *Oilei* velocem, et Phylei filium
« Excita, tu enim es iunior; ſi mei misereris.
Sic dixit: Is vero circum humeros induit pellem leonis
Fulvi, magni, talarem; cepitque haſtam,
Perrexitque ire; illosque illinc excitatos duxit heros.
Quum vero iam ad cuſtodes congregatos perveniſſent,
Neque itidem dormientes cuſtodum duces invenerunt;
Sed vigilanter cum armis ſedebant omnes.
Sicut nimirum canes circum oves difficulter-cuſtodiunt in caula,
Feram audientes ferocem, quae per ſylvam
Veniat de montibus; multus autem ſtrepitus ſuper eam

180 γένοντο] In MS. Schol. γρ. ἔμιχθεν. ſic et MS. habet ap. Barn. 182 ἐγρηγορτὶ] MS. 185 ὀρυγμαδὸς] Fl. A. I.

Ver. 173, 174 Ἵσταται ἀκμῆς, Ἢ μάλα] Horum duorum verſuum ſententiam non cepit *Barneſius*: Qui et Ἢ ſcripſit, pro Ἤ; et Ἢ μάλα, vertit, *Sane valde*; et deinceps male interpunxit, ἀκμῆς. Ἢ μάλα.

Ver. 177 Ἀμφ' ὤμοισιν ἕσσατο δέρμα λέοντος] Virgil. *Latos humeros ſubiectaque colla Veſte ſuper, fulvique inſternor pelle leonis.* *Aen.* II, 721. *Tegmen torquens immane leonis Terribili impexum ſeta, cum dentibus albis, Indutus capiti.* *Aen.* VII, 666.

Ver. 182 Ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες] Virgil. *Omnis per muros legio ſortita periclum Excubat, exercetque vices, quod cuique tuendum eſt.* *Aen.* IX, 174.

Ver. 184 Ὕλην] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver.

Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ᾽, ὁππότ᾽ ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τὺς δ᾽ ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν᾽ ὕπνος
Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βυλήν.
Τοῖς δ᾽ ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἤϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
Τάφρον δ᾽ ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ᾽ ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὀλλὺς Ἀργείυς, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.

Virorum *eſt* atque canum, atque ipſis ſomnus periit:
Sic horum ſuavis ſomnus a palpebris perierat,
Noctem excubias-agentibus triſtem: ad campum enim ſemper
Converſi erant, ſiquando Troianos audirent invadentes.
Hos autem ſenex gaviſus eſt conſpicatus, confirmavitque oratione;
Et ipſos compellans, verbis alatis allocutus eſt;
" Ita nunc, chari filii, excubias-agite: neque quenquam ſomnus
" Capiat; ne gaudium ſiamus hoſtibus.
Sic locutus, foſſam tranſiit: atque ſimul ſequebantur
Argivorum reges, quotquot vocati-erant ad conſilium.
Cum his autem Meriones, et Neſtoris clarus filius,
Iverunt: ipſi enim vocabant, ut ſimul conſultarent.
Foſſam itaque tranſgreſſi depreſſam, conſederunt
In puro, ubi utique cadaveribus vacuum apparebat ſpatium
Occiſorum: unde rurſus converſus fuerat impetuoſus Hector,
Poſtquam multos-perdidiſſet Argivos, cum tandem nox circumtegeret.

186 ἀπὸ δὲ] R. ἀπό σφισιν] T. 188 καλὴν] Fl. 189 τέτραφθ᾽] MS. 190 θυμῷ] Fl. A. 1.

Ver. 186 Ἀπό τέ σφισιν] *Al.* ἀπὸ δέ σφισιν.

Ver. 186, 187 Ὄλωλεν — ὀλώλει] De tempore praeſenti alterum, alterum de praeterito. Quorum utrumque licet una eademque vox Latina, *periit*, recte exprimere poſſet; graece tamen utroque in loco, ὄλωλεν, dici non potuit. De cuius rei ratione, vide ſupra ad *ά*, 37.

Ver. 195 Βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βυλήν] *Al.* βυλῇ. Virgil. *Ductores Teucrûm primi, et delecta iuventus, Conſilium ſummis regni de rebus habebant.* *Aen.* IX, 226.

Ver. 198 Τάφρον δ᾽ ἐκδιαβάντες] Διὰ τῶν Προθέσεων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τῦ ὀρύγματος. — Τῦτο δὲ ποιῦσιν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γίνωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. *Schol.* Ὁ Νέστωρ πρῶτος τάφροιο διέσσυτο, (*ver.* 194.) ἵνα τῇ τόλμῃ δηλαδὴ καὶ τὺς φύλακας καὶ τὺς ἅμα ἑπομένυς θαῤῥύνῃ, καὶ τὺς μετὰ μικρὸν δὲ ςαλησομένυς εἰς κατασκόπευσιν. *Euſtath.*

Ver. 201 Ὀλλὺς Ἀργείυς] Qua analogia dicitur, διδὺς, διδῦσα, διδὸν, τιθεὶς, τιθεῖσα, τιθὲν, eadem analogia dicitur, ὀλλῦς, ὀλλῦσα, ὀλλὺν· neque in his ulla eſt licentia. Vide ſupra ad *γ*, 260.

Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
Ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα,
Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
Ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
Ἀσκηθὴς, μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἶν δώσουσι μέλαιναν,
Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·

Ibi confidentes, fermones invicem dicebant.
His autem loqui coepit Gerenius eques Neftor;
" O amici, an non iam aliquis vir confifus erit fuo ipfius
" Animo audaci, ut ad Troianos magnanimos
" Eat? fi quem forte hoftium capiat in extremis - caftris - errantem,
" Vel aliquem forte etiam fermonem inter Troianos audiat,
" Quae utique confultent inter fe: utrum in - animo habeant
" Iftic manere apud naves procul, an ad urbem
" Retro reverfuri fint, quandoquidem domuerunt fcilicet Achivos.
" Haec omnia *fortaffe* audiat, et rurfum ad nos redeat
" Incolumis; magna certe ei fub coelo gloria effet
" Vniverfos apud homines; et ei praemium erit egregium.
" Quotquot enim navibus imperant principes,
" Horum omnium ei finguli ovem dabunt nigram,
" Foeminam, agnum - ubere alentem: cui quidem poffeffio nulla fimilis:

202 ἐπ' ἀλλ.] T. quod male fervatum eft ab aliis. 210 δαμάσσαντο] F. A. I. P. 216 τῆς] MS. Fl. Schol. MS. ἧς τινος.

Ver. 204 Οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ] Vim habet iftud, δή, perquam elegantem. *Annon aliquis, obfecro etc.* Vide fupra ad β', 158.

Ver. 208 Ἢ μεμάασιν] Videri poteft, legendum effe εἰ μεμάασιν — ἦε, ut ante v. 206. 207. fed hoc quoque rectum. vid. mox 309. 310. 409. 410. *Ern.*

Ver. 211 Ταῦτά κε πάντα] Non fupervacaneum eft iftud, κέ. *Haec utique omnia etc. Clark.* Senfit Clarkius, ut opinor, hic effe aliquid duri: quod voluit emollire *fortaffe* addito. fed fenfus defiderat: *Haec fi audierit etc.* fed illud *fi* intelligendum e v. 206. *Ern.*

Ibid. Ἡμέας ἔλθοι] Pronunciabatur, ἡμᾶς. Nam ἡμέας ultimam producit. *Clark.* Ego vero poëtam credo ἡμέας pofuiffe, ut fpondaeum vitaret. Quare ultima in ἡμέας longa fit, non video, cum fit forma tertiae declinationis. *Ern.*

Ver. 212 Μέγα κέν οἱ] Qua ratione, κεν, hic producatur; item γὰρ, *ver.* 232; et ἐνὶ, *ver.* 254; vide fupra ad ά, 51. Porro, fignificanter hic interpofita eft particula κεν. *Magna certe ei gloria etc.* Multumque errat *Barnefius*, qui *forte melius* (inquit) *poteft et legi κἂν*; Quae vocula longe diverfum habet intellectum.

Ver.

Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Νέσορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι σρατὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσαι·
Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,
Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι·
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
Ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέσορος υἱός·

« Semperque in conviviis et epulis aderit.
Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.
Inter hos autem et locutus est pugna strenuus Diomedes;
« Nestor, me movet cor et animus generosus
« Virorum hostium ingredi castra, prope existentia,
« Troianorum; sed si quis me vir simul sequatur et alius,
« Magis [*maior*] fiducia, et plus audaciae erit.
« Duobus quippe simul euntibus, etiam alter ante alterum animadvertit,
« Quomodo commodum sit: solus vero *unus*, etiamsi animadverterit,
« Tamen ei tardiorque animus, debiliusque consilium.
Sic dixit: Ac quidem volebant Diomedem multi sequi:
Volebant Aiaces duo, famuli Martis;
Volebat Meriones; valde autem volebat Nestoris filius;

218 ἀκῆν] MS.

Ver. 218 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Virg. *Dixerat Aeneas*: *Olli obstupuere silentes, Conversique oculos inter se atque ora tenebant. Aen.* XI, 120.

Ver. 220 Ἔμ' ὀτρύνει κραδίη] Totum hunc locum expressit *Virgilius Aen.* IX, 230. *Tum Nisus, et una Euryalus, confestim alacres admittier orant etc.*

Ver. 222 Ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ] Vide infra ad *ver.* 325.

Ver. 224 Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν] Citato hoc versu *Aristoteles*, quod rem vulgarem singulari cum venustate exponat; Καὶ γὰρ (inquit) νοῆσαι καὶ πρᾶξαι δυνατώτεροι. *De Moribus, lib.* VIII, *cap.* 1. Et Plato: Ἡγοῦμαι γὰρ πάνυ λέγειν τι τὸν Ὅμηρον, τὸ, Σύν τε δύ' ἐρχομένω. — εὐπορώτεροι γάρ πως ἅπαντές ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον καὶ διανόημα. Μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ, αὐτίκα περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται, καὶ μεθ' ὅτου βεβαιώσηται, ἕως ἂν ἐντύχοι· in *Protagora*. Imitatus est et *Euripides*: ἰδοῦ καὶ ξυστρατηγός· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ. *Phoeniss.* 748. 752. Caeterum quam concinna sit, quantamque *suo in loco* vim habeat *Syntaxis huiusmodi* ἀνακόλουθος, (quae longissime diversa est ab inepta illa quam fingunt *Antiptos*,) vide supra ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510; et infra, ad *Odyss.* μ', 73. Εἶχε μὲν ὁ ποιητὴς ἀπροσκόπτως εἰπεῖν, Σύν τε δύ' ἐρχομένων. Εἵλετο δὲ — συνεξαλλάξαι τὸ σχῆμα καινότερον. — Ὁ δὲ οὕτω συμβαρβαρίζειν ἐθέλων τῷ Ποιητῇ μᾶλλον, ἤπερ εὐθυῤῥημονεῖν ἀφελῶς, εἴη ἂν ῥητόρων ὁ ἄριστος. *Eustath. Clark.* Usus est etiam Cicero ad Div. IX, 7. ad Att. IX, 6. Schol. Lips. Ἀττικοὶ, ἀφαιρεθέντος τοῦ τε σὺν δύο λέγουσι, σὺν τρεῖς. *Ern.*

Ver. 225 Εἴπερ τε νοήσῃ. Minus recte. Senteutia enim est, εἴπερ τε νοήσῃ, ὅππως κέρδος ἔῃ.

Ἤθελε δ' Ἀτρείδης, δȣρικλειτὸς Μενέλαος.
Ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
    Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί·
Μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
    Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ·
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
    Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

Volebat et Atrides, hasta-inclytus Menelaus;
Volebat et fortis Vlysses penetrare in castra
Troianorum; semper enim ei in praecordiis animus audebat.
Inter hos autem et locutus est rex virorum Agamemnon;
    " Tydide Diomedes, meo charissime animo,
" Eum quidem sane socium eliges, quem volueris,
" Eorum qui adsunt fortissimum, quandoquidem prompti-sunt multi.
" Neque tu reveritus tuo animo, fortiorem quidem
" Relinquas, tuque *adeo* deteriorem comitem-eligas, pudori cedens,
" Ad genus respiciens; ne quidem si imperio maior sit.
    Sic dixit: Timuit videlicet de flavo Menelao.
Inter eos autem rursus locutus est pugna-strenuus Diomedes;
    " Si quidem revera socium iubetis me ipsum eligere,
" Quomodo nunc Vlyssis ego divini oblivisci-potero,
" Cuius eximie quidem propensum cor, et animus fortis

235 τὸν] edd. omnes. 238 ὀπάσεαι] MS. 240 ἔδδεισε] MS. **bene.** Schol. δὲ interpr. γάρ.

Ver. 230 Δȣρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius*. Recte, ut mihi quidem videtur. Quod enim habent alii, δȣρικλυτὸς, penultimam corripit. Neque in his solet esse licentia.

Ver. 235 Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν] *Barnesius* scribit et restituit, ut ad sententiam necessarium, τῶν μὲν δὴ ἕταρον. Sed nihil opus. Quod enim quaerit, id iam ante in manibus habet, atque etiam non paullo elegantius, Τὸν μὲν ἕταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον, quam, Τῶν μὲν ἕταρον φαινομένων τὸν ἄριστον. *Clark.* τῶν, quod e MS. reposuit pro τὸν Barnesius, est etiam in MS. Lips. scriptum eadem manu supra τὸν. Sed ipse τὸν verum puto. Ordinem verborum, quem facit Clarkius, non probo: *Socium quidem delige, quem vis, et eum quidem optimum eorum, qui adsunt.* φαινόμενοι qui adsunt, qui praesto sunt: plane ut latini *apparere* dicunt, quod ex hoc verbo ductum est. *Ern.*

Ver. 238 Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον'] Posterior illa, σὺ, quae a linguarum recentiorum ratione maxime abhorret, quanrum in lingua Graeca habeat, atque etiam Romana venustatis, vide supra ad γ', 409.

Ver. 242 Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε] In huiusmodi constructione quam non sit supervacaneum istud, δὴ, vide supra ad β', 158.

Ver. 243 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος] Vide infra ad *ver.* 559.

Ver. 244 Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ

Ἐν πάντεσσι πόνοισι; φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη;
Τȣ̃τȣ δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
Ἄμφω νοςήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖ@ Ὀδυσσεύς·
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει·
Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
Ἄςρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμ@ Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες; τὸ δ' ἑὸν π•ρὰ νηυσὶ λέλειπτο,
Καὶ σάκ@· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καταῖτυξ

" In omnibus laboribus; amatque ipsum Pallas Minerva?
" Eo certe comitante, etiam ex igne ardenti
" Ambo redierimus, quoniam est admodum peritus consilii.
Hunc autem vicissim allocutus est laboriosus nobilis Vlysses;
" Tydide, neque me admodum lauda, neque quicquam vitupera;
" Scientes enim haec inter Argivos loqueris.
" Sed eamus; valde enim nox praecipitat, propeque aurora:
" Stellae utique multum processerunt: praeteriitque maior noctis portio
" Duarum partium, tertia autem adhuc pars reliqua est.
Sic locuti, armis horrendis induerunt *se*.
Tydidae quidem dedit bellator-strenuus Thrasymedes
Ensem ancipitem, (suus quippe apud naves relictus erat,)
Et scutum: circumque ei galeam capiti imposuit
Taurinam, et clavis carentem, et crista, quae καταῖτυξ

246 τȣ̃τȣ γ'] MS. F. A. I. R. non male. τȣ̃τȣ δ' laudant veteres. 252 πλέω] M. *ibid.* παρῴχηκε] MS. F. A. I. recte. 256 νηῒ] R.

καὶ θυμὸς ἀγήνωρ] Virgil. *Cum tales animos iuvenum et tam certa tulistis Pectora. Aen.* IX, 249.

Ver. 251 Ἐγγύθι δ' ἠώς] Virgil. *Nam lux inimica propinquat. Aen.* IX, 355.

Ver. 252 Προβέβηκε· παρῴχηκεν — λέλειπται] Vide supra ad ά, 37. *Clarck.* Ἄςρα προβέβηκε sic dicitur, ut νὺξ προὔκοψε Rom. XIII, 12. ad quem locum v. *L. Bos.*

Ibid. Παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ] Sic apud *Virgilium*: Nunc adeo *melior* quoniam *pars acta* diei. *Aen.* IX, 156. Alii, pro πλέων, habent πλέω. Ὡς ἡ νὺξ κατὰ πλέω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν. *Eustath. Clark.* Πλέω habet etiam MS. Lips. idque praetulerim, quia τῶν δύο μοιράων alias non habet unde pendeat. Nam νὺξ πλέων τῶν δ. μ. dici non potest, ut opinor. *Ern.*

Ver. 254 Ὣς εἰπόνθ' — ἐδύτην] *Diomedes* et *Vlysses*.

Ver. 256 Φάσγανον ἄμφηκες] Virgil. *Sed ferro ancipiti. Aen.* VII, 525.

Ibid. Παρὰ νηυσὶ] *Al.* παρὰ νηΐ.

Ver. 258 Ἄλοφον] Pronunciabatur, ἄλλοφον. Vide supra ad ά, 4; et ad ζ', 45. Recte autem et ταυρείη et ἄφαλος et ἄλοφος; ne id scilicet accideret, quod apud *Virgilium Euryalo, Et galea Euryalum sublustri noctis in umbra Prodidit immemorem, radiisque adversa refulsit. Aen.* IX, 373. veritatem *diversae* (ut opinor) historiae, *suo uterque Poëta* condecoravit ornatu.

Ibid. Καταῖτυξ] Vide supra ad β', 267. *Silio Italico* latine appellatur, *Cudon*.

Κέκληται· ἔρυται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει·
Τόν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα·
Τὼ δ', ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

Vocatur: tuetur autem caput pubeſcentium iuvenum.
Meriones porro Vlyſſi dedit arcum, atque pharetram,
Et enſem, circumque ei galeam capiti impoſuit
Ex pelle factam; multis autem intus coriis
Illigata erat firmiter; extrinſecus autem candidi dentes
Albos-dentes-habentis apri frequentes muniebant hinc atque illinc,
Bene et-ſcite: in media autem pileus *lana compacta* aptatus erat:
Hanc *galeam* quondam ex Eleone Amyntoris Hormenidae
Ademerat Autolycus, ſolidam domum quum perfregiſſet;
In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti;
Amphidamas vero Molo dedit hoſpitale-munus ut eſſet;
Hic autem Merioni dedit ſuo filio geſtandam:
Ac tunc *demum* Vlyſſis texit caput circumpoſita.
Hi itaque, poſtquam armis horrendis induerant *ſe*,

262 πολέσι] MS. bene. 263 ἔκτοσθεν] MS. F. A. I. 271 πύκασε] MS. F. A. I. recte.

Ver. 259 Κέκληται] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ — κυνέην] Virgil. *Dat Niſo Mneſtheus pellem, horrentiſque leonis Exuvias; galeam fidus permutat Alethes.* *Aen.* IX, 506.

Ver. 264 Θαμέες ἔχον] Qua ratione, θαμέες, hic ultimam producat; item, δῶκεν, *ver.* 270; item, ἐνὶ, *ver.* 272; et πάλιν, *ver.* 281; et ἦνιν, *ver.* 292; et ἔπι, *ver.* 304; vide ſupra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 266 Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος] *Hanc utique galeam olim ex Eleone etc.* Vim enim habet vocula, ῥα, in connectenda ſententia cum eo quod praeceſſit, *ver.* 261. Caeterum totum hunc locum ita imitatus eſt Virgilius: *Euryalus phaleras Rhamnetis, et aurea bullis Cingula; (Tiburti Remulo ditiſſimus olim Quae mittit dona, hoſpitio cum iungeret abſens, Caedicus; ille ſuo moriens dat habere nepoti; Poſt mortem bello Rutuli pugnaque potiti) Haec rapit.* *Aen.* IX, 359.

Ver. 268 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε] Ex ſtilo *Homerico* coniecerim equidem, intercidiſſe hic forſitan verſiculum; adeoque vocem, Σκάνδειαν, extitiſſe ex corrupto *Hominis* cuiuſdam nomine, qui galeam ab *Autolyco* acceptam tradiderit ſcilicet *Amphidamanti*. Sed coniecturis non temere indulgendum.

Ver. 271 Δὴ τότ'] Legitima ratio deſiderat ἡ vel αὕτη δὴ τότ', ut mox 294. et ſexcentis aliis locis. Sed articulus vel pronomen intelligi debet: huiusque rationis etiam alia ſunt apud Homerum exempla. *Ern.*

Ibid. Πύκασεν] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 272 Τὼ δ', ἐπεὶ ἐν] Virgil. *Protinus armati incedunt; quos omnis euntes*

Βάν ῥ' ἴεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίςυς·
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' ὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκυσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίςασαι, ὐδέ σε λήθω
Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιςά με φίλαι, Ἀθήνη·
Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,
Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.
Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἤει·

Perrexerunt ire; reliquerunt vero illic omnes optimates.
His porro dextram misit ardeolam prope viam
Pallas Minerva: ii tamen eam non viderunt oculis
Noctem propter tenebrosam, sed clangentem audierunt.
Gavisus est autem de ave Vlysses, et precatus est Minervam:
" Audi me, Aegiochi Iovis filia, quae mihi semper
" In omnibus laboribus adstas, neque te lateo,
" Quum moveor: nunc rursus maxime me dilige, Minerva:
" Da autem rursus ad naves *nos* gloria-onustos reverti,
" Patrato magno facinore, quod quidem Troianis angori fuerit.
Secundus deinde precatus est pugna strenuus Diomedes;
" Audi nunc et me, Iovis filia, indomita;
" Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tydeum nobilem
" Ad Thebas, quando utique pro Achivis legatus ivit;

275 πέλλον] A. 2. 278 μοι] pro μεῦ. MS. F. A. I. 280 φίλει] edd. vett. 286 τε] abest MS. Fl.

tes Primorum manus ad portas iuvenumque senumque prosequitur votis, Aen. IX, 308.

Ver. 276 Νύκτα δι' ὀρφναίην] Virgilius: *Noctisque per umbram Castra inimica petunt. ibid. ver.* 314.

Ver. 277 Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ] Virgil. *Tum maximus heros Maternas agnoscit aves, laetusque precatur. Aen.* VI, 192.

Ver. 278 Ἥτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίςασαι] Ὡς εὐμαθές συ, κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως Φώνημ' ἀκύω — Καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' ὖν πάρος, Τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί. *Sophocl. Ai.* 16, 34. 35. Δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ᾐσθόμην Τῦ σῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ Παρῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε. *Eurip. Rhes.* 608.

Ver. 280 Κινύμενος] Vide supra ad γ, 260.

Ibid. φίλαι, Ἀθήνη] Plerique φίλε', Ἀθήνη. Pessime. Nam φιλεῖν primam necessario *corripit*, φίλασθαι primam necessario *producit*. Neque in his ulla unquam est licentia. Vide supra ad ί, 61 et 117. Item ad ά, 338. *Clark.* φίλαι habet etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 282 Ῥέξαντας μέγα ἔργον] *Hectorem* ut opprimant, id vero non precatur: *Quanquam, O! — ver.* 406. Sed praeclarum *aliquod* facinus ut obeant.

Ver. 284 Ἀτρυτώνη] Vide supra ad β', 157.

Ver. 286 Ὅτε τε — τὺς δ' ἄρ'] Quam non supervacuae hic sint voculae, τὲ et ἄρ; e versione, quam adieci, liquebit.

Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
Κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
Σὺν σοὶ, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης·
Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀμφόνον, ἀννέκυας, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα·

" Nempe ad Asopum reliquerat aere- loricatos Achivos;
" At ipse placidam orationem ferebat Cadmeis
" Illuc: sed rediens valde ardua edidit facinora,
" Te favente, magna dea, quando ei benevola adstares.
" Sic nunc mihi lubens adsta, et me serva.
" Tibi vero dein ego sacrificabo iuvencam anniculam, lata-fronte,
" Indomitam, quam nondum sub iugum duxit vir:
" Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso.
Sic dixerunt precantes; eosque audivit Pallas Minerva.
Hi autem postquam precati sunt Iovis filiam magni,
Perrexerunt ire, veluti leones duo, per noctem nigram,
Per caedes, per cadavera, perque arma, et atrum cruorem.

290 πρόφρασσα] MS. F. A. I. 291 ἐθέλουσα] in MS. corr. ex ἐθέλοσα.
294 κέρασι] MS. recte. 298 ἂν φ:] edd. vett.

Ver. 289 Ἀπιὼν] *Al.* ἀνιών.

Ver. 292. 294 Ῥέξω] Vide supra ad ά, 444.

Ibid. Ἦνιν, εὐρυμέτωπον] Vide supra ad ά, 51. *Al.* ἤνιν: Nempe ἐν ἐκτάσει τῆς ληγούσης οἴδασιν οἱ Παλαιοί· notante *Eustathio.*

Ver. 297 Ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν] Virgilius: *Inde, lupi ceu Raptores, atra in nebula, quos improba ventris Exegit caecos rabies.* — *per tela, per hostes Vadimus. Aen.* II, 355.

Ver. 298 Ἀμφόνον, ἀννέκυας, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα] *Al.* ἂν φόνον, ἂν νέκυας. Est autem, credo, locus hic ex istorum numero, quos spectabat *Quintilianus*, quum de Homero, *Idem* (inquit) *laetus ac pressus*; — *tum copia, tum brevitate mirabilis.* lib. X. cap. I. Καὶ ὅρα (inquit *Eustathius*) συντομίαν τῆς τε παραβολῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ λόγου — ὅρα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς φράσεως, ἐπισκιρτῶντος οἷον τοῦ ποιητοῦ, καὶ τῇ τῶν κατασκόπων εὐψυχίᾳ συνεξορμῶντος, καὶ μιμουμένου τὸ ἐκείνων εὔθαρσες καὶ εὐκίνητον. Οἱ δὲ Παλαιοί φασιν καὶ ὅτι ἐπαινεῖται τοῦ Ξενοφῶντος τὰ τοιαῦτα. " Ἐπεὶ δ' ἔληξεν [apud *Xeno*-" *phontem* ad *Agesilaum*, ἐπεί γε μὴν ἔλη-" ξεν] ἡ μάχη, παρῆν ἰδεῖν τὴν μὲν γῆν " [παρῆν δὴ θεάσασθαι, ἔνθα συνέπεσον " ἀλλήλοις, τὴν μὲν γῆν] αἵματι πεφυρμέ-" νην, νεκροὺς δὲ κειμένους [φιλίους καὶ πο-" λεμίους μετ' ἀλλήλων, ἀσπίδας δὲ διατε-" θρυμμένας,] δόρατα παρατεθραυσμένα [συν-" τεθραυσμένα,] ἐγχειρίδια γυμνὰ κολεῶν, " τὰ μὲν χαμαὶ, τὰ δὲ σώμασιν ἐμπεπηγό-" τα, [τὰ δ' ἐν σώματι, τὰ δ' ἔτι μετὰ " χεῖρας."] Ταῦτα δὲ συλλαβὼν (φασιν) Ὅμηρος, ἑνὶ στίχῳ ἀπήγγειλεν. *Clark.* Ἀμφόνον, ἀννέκυας habet etiam MS. Lips. Schol. L. Ὅρα δι' ἑνὸς στίχου ἔκφρασιν τῶν ἐκ πολέμου κακῶν, καὶ ὑπὲρ τὰ ἐπαινούμενα τοῦ Ξενοφῶντος, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως. Deinde sequuntur Xenophontia eodem modo ut apud Eustathium etc. *Ern.*

Ver.

Οὐδὲ μὲν ἐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἅμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίςες,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τὲς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βελήν·
Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔςαι·
Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππες,
Οἵ κεν ἀριςεύωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Ὅςις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Ἢ ἤδη, χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βελεύεσι μετὰ σφίσιν, ἐδ' ἐθέλεσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς,
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,

Nec vero Troianos fortes sivit Hector
Dormire, sed simul convocavit, omnes optimates,
Quot erant Troianorum ductores, atque principes:
His ille convocatis, solers struebat consilium;
" Ecquis mihi hoc opus pollicitus perfecerit,
" Praemium ob magnum? merces utique ei sufficiens erit;
" Dabo enim currumque, duosque arduos cervicibus equos,
" Qui quidem praestantissimi fuerint veloces apud naves Achivorum:
" Quicunque *hoc* ausus fuerit, sibi etiam ipsi gloriam reportaverit,
" Naves veloces prope accedere, et cognoscere,
" Vtrum custodiantur naves veloces, sicut antea;
" An iam, manibus a nostris domiti,
" De fuga consilium-agitent inter se, neque velint
" Noctu excubias-agere, labore fatigati gravi.
Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.
Erat autem quidam inter Troianos Dolon, Eumedis filius,
Praeconis divini, dives-auri, dives-aeris;

301 ὅσον] MS. a manu pr. 302 καλέσας] Id. 312 ἀδηκότες] MS. 313 ἀκῆν] Id.

Ver. 299 Οὐδὲ μὲν ἐδὲ] Singularem habet vim duplex ista negatio, quae sermone Romano exprimi non potest.

Ibid. Εἴασ' Ἕκτωρ] Mendose hic ediderunt Librarii εἴασεν Ἕκτωρ· ignari scilicet verbum εἴασε nulla posse licentia secundam corripere. Vide supra ad δ', 42. Similis error irrepserat, ex ignorata prosodiae *Odyss.* λ', 303, — λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι· ubi *Barnesius* recte restituit, — λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι. Similisque error etiamnum insedit, *Iliad.* ω', 124; et *Odyss.* π', 2. Quo utroque in loco, pro ἐντύνοντο ἄριςον, necessario restitutum oportet ἐντύνοντ' ἄριςον. Nam ἄριςον, *prandium*, semper primam producit.

Ver. 206 Ἀριςεύωσι] *Al.* ἀριςεύεωσι, et, ἄριςοι ἔωσι.

Ver.

Ὅς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν·
Ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς.
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον·
Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε·
Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

Qui specie quidem erat turpis, sed pedibus-velox;
Atque is solus erat inter quinque sorores:
Qui utique tunc Troianisque et Hectori dixit adstans;
" Hector, me impellit cor et animus fortis
" Ad naves veloces prope accedere, atque cognoscere.
" Verum age, mihi sceptrum attolle, et mihi iura;
" Certe *ipsos* equosque, et currus varios aere,
" Daturum, qui ferunt eximium Pelidem:
" Tibi autem ego non vanus speculator ero, neque *tuam de me* frustrabor opinionem.
" Eousque enim in castra penetrabo, donec venero
" *Ad* navem Agamemnoniam, ubi fortasse erunt principes
" Consilia agitantes, vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: Ille vero in manibus sceptrum posuit, et ei iuravit;
" Sciat nunc Iupiter ipse, altitonans maritus Iunonis,
" Non sane istis equis vir vehetur alius

318 Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν] MS. Ἕκτορι μῦθον εἶπε παραστὰς] Fl. A. 1. quae lectio est e duabus conflata. 326 Νῆα Ἀγ.] MS. Fl.

Ver. 316 Εἶδος μέν ἔην κακὸς] τὸν Δόλωνα, εἶδος μὲν ἔην κακὸς, οὐ τὸ σῶμα [λέγει.] ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν. *Aristot. Poët. cap.* 25.

Ver. 322 Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε] Virgil. *Vidisti quo Turnus equo, quibus ibat in armis, Aureus? ipsum illum clypeum cristasque rubentes Excipiam sorti, iam nunc tua praemia, Nise. Aen.* IX, 269. Idem: *Dolonis, Qui quondam, castra ut Danaûm speculator adiret, Ausus Pelidae pretium sibi poscere currus. Aen.* XII, 349.

Ver. 325 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι] Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἴδιος χαρακτήρ. ὁ μὲν γὰρ Δόλων ἐπαγγέλλεται, Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι Νῆ' Ἀγαμεμνονέην· ὁ δὲ Διομήδης ἐπαγγέλλεται μὲν οὐδὲν, ἧττον δ' ἄν φησι φοβηθῆναι (supra, *ver.* 222.) μεθ' ἑτέρου πεμπόμενος. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 328 Ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε] Ὁ Ἕκτωρ μέν τοι ὑπισχνεῖται, καὶ, ὡς ἐζητήθη, (*ver.* 321.) ἀνασχὼν τὸ σκῆπτρον, ὀμνύει. *Eustath. Barnesius*, pro σκῆπτρον βάλε, edidit σκῆπτρον λάβε· quia scilicet *Principes sceptrum non temere Alii cuivis tradiderunt.* Sed et illud, ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, sceptrum non utique *traditum* Doloni indicat, sed *porrectum.* Eustathius tamen in commentario scripsit, ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καί οἱ ὄμοσσεν.

Ver.

Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα·
Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς. τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
Αἰεί μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν

" Troianorum: sed te assevero perpetuo *iis* gavisurum.
Sic dixit, et sane periurium iuravit: eum tamen incitavit.
Protinus vero *ille* circa humeros posuit curvos arcus:
Induitque exterius pellem cani lupi,
Capitique imposuit viverrae-pelle-munitam galeam; cepitque acutum iaculum,
Perrexitque ire ad naves ab exercitu: neque erat
Venturus a navibus retro, ut Hectori nuncium referret.
Quum autem iam equorumque et virorum reliquit coetum,
Ibat per viam acer. Hunc autem animadvertit accedentem
Nobilis Vlysses, Diomedemque allocutus est:
" Iste sane, o Diomedes, a castris venit vir,
" Haud scio an navibus explorator nostris,
" An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum.
" Verum sinamus ipsum primum praeterire *nos* per campum
" Paululum: deinde vero ipsum insequentes capiamus
" Celeriter: sin nos praeverterit pedibus,
" Semper ipsum naves versus a castris compelle

335 ἐπ' ἰκτιδέην] MS. 343 κατατεθνηώτων] MS. sed superscr. ει.

Ver. 332 Ἐπίορκον ἀπώμοσε] *Al.* ἐπώμοσε. *Clark.* Non bene vertitur *periurium iuravit.* Non periurus est Hector: sed temere iuravit, frustra, h. e. quod eventum non erat habiturum, quod futurum non erat, quamquam nulla Hectoris culpa. *Ern.*

Ver. 335 Ἐπὶ κτιδέην κυνέην] *Al.* ἐπ' ἰκτιδέην. *Caput bis Cudone ferino Stat cautum,* — *Sil Italic. lib.* VIII.

Ver. 339 Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς] *Ibat via trita, ardenter et incautus.*

Ibid. Τὸν δὲ φράσατο προσιόντα] Vide supra ad ά, 140. Virgilius: *Procul hos laevo flectentes limite cernunt. Aen.* IX, 372.

Ver. 343 Νεκύων κατατεθνειώτων] Vide supra ad ά, 89 et 409.

Ver. 344 Ἀλλ' ἐῶμεν] Vide supra ad ί, 256.

Ver. 347 Ποτὶ] *Al.* προτὶ. Quod perinde est.

Ver.

Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
Ἡμιόνων, (αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·)
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν, ἀποστρέψοντας ἑταίρους
Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.
Ὣς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης,
Ἢ κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ

" Hasta impetens, ne forte urbem versus effugiat.
Sic itaque loquuti, extra viam inter cadavera
Reclinati sunt: ille vero celeriter praetercurrit prae imprudentia.
Sed cum iam abesset, quantum sulci sunt
Mularum; (hae enim bobus praestantiores sunt
Ad trahendum in novali alto compactile aratrum:)
Illi quidem accurrebant: hic vero constitit strepitu audito:
Sperabat enim animo, qui *se* revocarent socios
Ex Troianis venire, rursus Hectore iubente.
Sed quando iam aberant hastae-iactum, vel etiam minus,
Sensit viros hostiles, velociaque genua movit
Vt fugeret: illi autem confestim insequi festinarunt.
Ac veluti quum asperis dentibus duo canes, periti venationis,
Aut hinnulum, aut leporem, urgent constanter semper

352 εἰσί] F. A. 1. R. 355 ἀποστρέψαντες] MS. Fl. A. 1. 356 ὀτρύνοντος] MS.

Ver. 352 Προφερέστεραί εἰσιν Ἑλκέμεναι — ἄροτρον] Virgilius: *Fortes ad aratra iuvencos. Georgic.* III, 50.

Ver. 354 Δοῦπον] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 356 Ἐκ Τρώων ἰέναι] Distinguit Scholiastes post vocem Τρώων, ut sit, Ἕκτορος ὀτρύναντος πάλιν ἰέναι.

Ver. 357 Δουρηνεκὲς] Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή· *Iliad.* ο, 358.

Ver. 358 Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους] Virgil. *Sensit medios delapsus in hostes: Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit. Aen.* II, 377.

Ibid. Λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα Φευγέμεναι] Virgilius, *Celerare fugam in sylvas, et fidere nocti. Aen.* IX, 378.

Ver. 359 Αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν. Ὣς δ' ὅτε — κύνε εἰδότε θήρης] Virgil. *Trepidique pedem pede fervidus urget: Inclusum veluti si quando in flumine nactus Cervum, aut puniceae septum formidine pennae, Venator cursu canis et latratibus instat; Ille autem, insidiis et ripa territus alta, Mille fugit refugitque vias; at vividus Vmber Haeret hians, iam iamque tenet, similisque tenenti Increpuit malis, morsuque elusus inani est. Aen.* XII, 748. Vbi in transcursu notandum, *cervum in flumine inclusum*, quod est scilicet, *flumine agrum ambiente interclusum*; a *Ruaeo* reddi, *cervum deprehensum in fluvio.* Quasi vero *cervus in fluvio deprehensus*, posset *mille vias fugere ac refugere.*

Ver. 360 Δύω κύνε εἰδότε θήρης] *Barnesius* edidit δύω κύνες. Quod, ad syntaxin, ferri quidem potest: vide supra ad α', 566; et ad β', 288. Sed mutato nihil opus.

Ver.

Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημι
Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξοου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
Βαμβαίνων, (ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων,)
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην·
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·

Locum per fylvofum; ille autem praecurrit clamans.
Sic hunc Tydides, atque urbium-vaftator Vlyffes,
A fuis cum interclufiffent, perfequebantur conftanter femper.
Sed quando iam mox effet permixturus-fe cuftodibus
Fugiens ad naves, iam tum robur iniecit Minerva
Tydidae; ut ne quis Achivorum aere-loricatorum
Prior gloriaretur vulneraffe, ipfe vero fecundus veniret:
Hafta itaque impetens allocutus eft *eum* fortis Diomedes;
" Vel mane, vel te hafta affequar; neque te puto
" Diu mea a manu effugiturum certam mortem.
Dixit, et haftam emifit; volens autem aberravit ab homine:
Dexterumque fupra humerum bene politae haftae cufpis
In terra fixa eft; ille autem conftitit, trepidavitque,
Crepitans dentibus (ftridor utique per os fiebat dentium,)
Pallidus prae timore: ii vero anhelantes affecuti funt.
Manibufque prehenderunt: ille autem lacrymans dixit;

362 *μεμηλῶς*] Fl. 363 *ἠδ' ὁ πτολίπ.*] MS. 371 *ὑπὸ χειρὸς*] F. A. I. 375 *στόματος*] MS. F. A. I. *ibid.* *γίνετ'*] F. A. I.

Ver. 362 Ὑλήενθ'] Vide fupra ad γ', 151.

Ibid. Ὁ δέ τε] *Ille autem ufque.*

Ver. 363 Πτολίπορθος] Vide fupra ad β', 278.

Ver. 365 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε] Virgil. *Iamque imprudens evaferat hoftes.* *Aen.* IX, 386. Vbi iterum in tranfitu notandum, *imprudens*, quod eft fcilicet, *cafu et fortuito, necdum gnarus quo evafiffet*; a *Ruaeo* ineptiffime reddi, *non providens amico.*

Ver. 372 Ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτὸς] fc. vivum capere cupiens hominem, fcifcitandi caufa de caftris Troianorum. *Ern.*

Ver. 373 Ἐϋξόου δουρὸς] Pronunciabatur, ἐϋξῦ. Sicuti fupra, ά, 18. Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν —. Vide quoque ad β', 811.

Ver. 374 Ἐν γαίῃ ἐπάγη] Vide infra ad δ', 145.

Ibid. Ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε] Metu impeditum et quafi rigefcentem exhibent etiam verfus ipfius numeri. Vide fupra ad γ', 363.

Ver. 375 Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ] De ὀνοματοποιΐα hac, vide fupra ad δ', 455, 456; item ad β', 210; et ad γ', 363.

Ver. 376 Κιχήτην] *Al.* κιχείτην.

*Ver.

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων,
Ἤ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
Πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,

" Vivum *me* capite, at ego me redimam: eſt enim *mihi* intus
" Aeſque, aurumque, et artificio multo-elaboratum ferrum:
" Ex his vobis donabit pater infinita-dona-ob-liberationem,
" Si me vivum *eſſe* audiverit apud naves Achivorum.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt conſilio-abundans Vlyſſes;
" Confide, neque omnino tibi mors obverſetur animo:
" Sed age, mihi hoc dic, et vere narra;
" Quonam ſic ad naves a caſtris vadis ſolus,
" Noctem per tenebroſam, quando dormiunt mortales caeteri?
" An aliquod ſpoliaturus cadaverum mortuorum?
" An te Hector praemiſit ſpeculatum ſingula
" Naves ad cavas? an te ipſum animus impulit?
Huic autem reſpondit deinde Dolon, ſubtusque tremebant membra;
" Multo me *meo* cum damno, praeter voluntatem, induxit Hector;
" Qui mihi Pelidae praeclari ſolidos-ungulis equos
" Daturum annuit, et currus varios aere:
" Iuſſit autem me euntem, celerem per noctem nigram,
" Ad hoſtes prope accedere, et cognoſcere,
" Vtrumne cuſtodiantur naves veloces, ſicut antea;

387 κατετνηώτων] ut ſemper MS. 389 διασκοπιάασθαι] MS.

Ver. 378 Ἐμὲ λύσομαι] Vide ſupra ad ά, 20.

Ver. 380 Χαρίσαιτο] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 383 Θάρσει] Ὅρα καὶ ὡς ἡ πολλὴ δειλία ἐξέκρουσε τὸν Δόλωνα τοῦ φρονεῖν. Ὁ γὰρ εἰς μηδὲν δέον (*ver.* 321) ἀπαιτήσας ὀμόσαι τὸν Ἕκτορα, εὐκόλως ἐνταῦθα (*ver.* 392) καὶ δίχα ὅρκου πείθεται τῷ ἐχθρῷ λέγοντι, Θάρσει. *Euſtath.*

Ver. 384 Μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον] Virgil. *Mihique haec ediſſere vera roganti.* *Aen.* II, 149.

Ver. 387 Νεκύων κατατεθνειώτων] Vide ſupra ad ή, 89 et 409.

Ver. 396 Φυλάσσονται —, ἢ — βουλεύοιτε —, οὐδ'

Ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Ἀλλ' ἄγε, μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,

" An iam manibus noſtris domiri,
" *De* fuga conſilium agitetis inter vos, neque velitis
" Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.
Hunc autem ſubridens allocutus eſt conſiliis-abundans Vlyſſes;
" Sane tibi magna dona appetebat animus,
" Equos Aeacidae bellicoſi: atqui hi difficiles *ſunt*
" Viris mortalibus domitu, et equitatu,
" Alii utique, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Verum age mihi hoc dic, et vera narra;
" Vbi nunc huc profectus reliquiſti Hectorem, paſtorem populorum?
" Vbi vero ei arma iacent Martia? ubi vero ei equi?
" Quomodo item aliorum Troum excubiaeque et contubernia?
" Quaeque conſultent inter ſe, *narra*; utrumne in animo habeant
" Illic manere ſecus naves procul, an ad urbem
" Redituri ſint, quandoquidem domuerunt ſcilicet Achivos.
Hunc autem rurſus allocutus eſt Dolon, Eumedis filius;
" Atqui ego tibi haec valde vere narrabo;
" Hector quidem inter eos qui conſiliarii ſunt,

399 ἀδηκότες] MS. ut 312. 400 τὸν ἐπιμ.] A. 2. 3. I. 414 εἰσὶν] F. A. I. R.

—, οὐδ' ἐθέλοιτε] Male hic verſio *Wetſteniana*, alioqui plerumque elegans: *Vtrum cuſtodiantur —, an — conſilium agitaretis, neque velletis, etc.* Quo pacto neutiquam conſtat Temporum ratio.

Ver. 402 Ἵππων Αἰακίδαο] Vide ſupra ad *ver.* 322.

Ver. 404 Ἀθανάτη] Vide ſupra ad *ά*, 398.

Ver. 406 Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα] Vide ſupra ad *ver.* 282.

Ver. 407 Ποῦ δέ οἱ ἔντεα] Vide *Plutarchum* περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς λόγ. β', *ſub finem.*

Ver. 410 Ἀπόπροθεν] Ita edidit *Barneſius*, ex MS. et ex *ver.* 209 ſupra. *Al.* ἀπόπροθι.

Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
Οἵ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
Εὕδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.
Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
Εὕδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.

" Consilia agitat, divini ad sepulchrum Ili,
" Seorsum a strepitu: excubias vero quas quaeris, heros,
" Nullae certae tuentur castra, neque custodiunt.
" Quotquot enim Troianorum ignis *sunt* foci, quibus necesse,
" Hi utique vigilant, excubiasque agere hortantur
" Inter-se: at contra e-multis-locis-convocati socii
" Dormiunt; Troianis enim permittunt custodias;
" Non enim ipsis liberi prope sedent, neque uxores.
Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;
" At enim quomodo nunc, Troianis-permisti equûm-domitoribus
" Dormiunt, an seorsum? expone mihi, ut sciam.
Huic autem respondit deinde Dolon, Eumedis filius;
" Ego vero tibi etiam haec valde vere narrabo:
" Ad mare quidem Cares et Paeones curvis-arcubus-armati,
" Et Leleges, et Caucones, nobilesque Pelasgi:
" Ad Thymbram vero obtinent Lycii, Mysique superbi,
" Et Phryges equûm-domitores, et Maeones bellatores-equestres,

416. βλοίσβου] R. A. 1. 418 ὅσσαι μὲν] MS. *ibid.* τῷ εἶσιν] superscr. εἴτιν] MS. 419 κελεύονται] MS. F. A. 1. 424 πῶς τ' ἄρ νῦν] MS. F. A. 1. non male.

Ver. 416 Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 417 Κεκριμένη] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 418 Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι] Περὶ τῶν ἐν πεδίῳ πυρῶν νῦν ὁ ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ βούλεσθαι εἰπεῖν, ὡς ὅσοι Τρῶες αὐθιγενεῖς, καὶ οὐ ξένοι, ἀλλ' ἑστίαν ἔχοντες· ὃ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν φησι, (β', 125) Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι. — Τὸ οὖν, Ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, δηλοῖ, ὅσαι Τρώων ἑστίαι. — ὅσοι Τρώων ἐφέστιοι καὶ πολῖται. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 2.

Ver. 425 Ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 427 Ἐγὼ καὶ ταῦτα] *Al.* ἐγώ τοι ταῦτα.

Ver. 431 Ἱπποκορυσταί] Vide supra ad β', 1.

Ver.

Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον·
Θρήικες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἠϊονῆος.
Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους·
Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
Ἠ' ἐμὲ δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,

" Sed cur me haec percontamini singula?
" Si enim iam cupitis Troianorum penetrare in castra,
" Thraces hi seorsum *sunt* novi-advenae, extremi omnium:
" Inter ipsos autem Rhesus rex, filius Eionei.
" Cuius equidem pulcherrimos equos vidi, atque maximos:
" Candidiores *utique sunt* nive, cursu autem ventis pares.
" Currus vero ei auroque et argento scite elaboratus est:
" Arma autem aurea, suspicienda, mirabile visu,
" Venit habens: quae quidem neutiquam mortalibus convenit
" Viris ferre, sed immortalibus diis.
" At me nunc quidem navibus admovete velocibus,
" Aut me ligatum relinquite hic rigido in vinculo,
" Donec redieritis, et experti fueritis de me,

438 ἅρματα] MS. 441 ἄνδρεσσι] MS. bene. 442 ἐμὲ μὲν νηυσὶ] id.

Ver. 435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς] Vide infra, *ver.* 474. Virgil. *Nec procul hinc Rhesi niveis tentoria velis. — Primo quae prodita somno Tydides multa vastabat caede cruentus, Ardentesque avertit equos in castra —. Aen.* I, 473.

Ver. 437 Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι] Virgil. *Qui candore nives anteirent, cursibus auras. Aen.* XII, 84. — *Cursuque pedum praevertere ventos. Aen.* VII, 807. Singularem autem hic vim habet constructio ista ἀνακόλουθος, et interrupta; Ἵππους, λευκότεροι χιόνος. Sicuti et infra in re eadem, *ver.* 545, 547, — Ἵππους, — ἀκτίνεσσιν ἐοικότες. De cuiusmodi syntaxeos ratione et elegantia, vide supra ad β', 353, 681; et ad γ', 211; et ad ζ', 510; et ad huius libri *ver.* 224; item infra ad *Odyss.* μ', 73. Ἐπαινετὸν δὲ, ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμενος εἰπεῖν, Λευκοτέρους χιόνος, — μετεμόρφωσε τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον αὐτῶν. *Schol.* Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τῷ θαυμασίῳ τῆς ξυνωρίδος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φράσεως συνεξήλλακται. Εἰπεῖν γὰρ δυνάμενος ὁμοιοπτώτως — λευκοτέρους, καὶ τοῦ μέτρου ἐπιδεχομένου τὴν τοιαύτην σύνταξιν, ὅμως ὁ ποιητὴς κατὰ πτῶσιν εὐθεῖαν καινῶς ἐσχημάτισεν, ἐξομοιώσας τὸ ξενίζον τοῦ λόγου σχῆμα τῇ καινοπρεπείᾳ τοῦ πράγματος, καὶ θαυμαστικῶς τῇ μεταβάσει τοῦ σχήματος ἰδίᾳ τὸν τοῦ ζεύγους ἐκφωνήσας ἔπαινον, καὶ συμμεταμορφώσας τὸν λόγον τῷ πράγματι. *Eustath.*

Ver. 438 Ἤσκηται] Vide supra ad ά, 57.

Ver. 439 Πελώρια] Οὐ κατὰ μέγεθος νῦν, μεγάλα· ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος, τεράστια. *Schol.*

Ver. 441 Ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 442 Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ] Ita ex MSS. restituit *Barnesius*: Recte. *Al.* Ἀλλὰ ἐμὲ νῦν νηυσί. Quod est minus venustum. *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
Ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς·
Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν.

" Vtrum secundum veritatem dixerim vobis, an etiam secus.
Illum autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;
" Ne, quaeso, mihi effugium, Dolon, meditere animo,
" Bona quamvis nunciasti, quum venisti manus in nostras:
" Si enim te nunc pretio-accepto-liberaverimus, aut dimiserimus,
" Certe et posthac venies celeres ad naves Achivorum,
" Aut speculaturus, aut aperte pugnans:
" Sin autem meis manibus domitus vitam amiseris,
" Non amplius posthac tu nocumentum unquam eris Argivis.
Dixit, et ille quidem eum erat mento manu crassa
Prehenso supplex precaturus: is autem cervicem mediam percussit,
Ense insurgens, et ambos incidit nervos:
Loquentisque adeo illius caput pulveribus mistum est.
Eius autem viverrae-pelle-munitam galeam a capite detraxerunt,
Et pellem-lupinam, et arcus resilientes, et hastam longam:

445 Ἥρα κατ'] F. 448 ἀπαγγείλας] id. ἐμὰς] id. 449 γὰρ καὶ] id.
451 ἠὲ ἐναντίβιον] F. A. l.

Ver. 445 Ἠὲ κατ' αἶσαν] *Al.* Ἦ ῥα κατ' αἶσαν.

Ver. 447 Μὴ δή μοι φύξιν] Nequaquam vacat istud δή. *Ne, quaeso, mihi effugium etc.*

Ver. 448 Χεῖρας ἐς ἀμάς] *Al.* χεῖρας ἐμεῖο.

Ver. 451 Πολεμίζων] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 457 Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη] Vide nimiam celeritatem salvo pondere, ad quam non potuit conatus *Maronis* accedere; *Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis Dicere, deturbat terrae. Aen.* X, 554. In quibus mihi vitius est (*Virgilius*) gracilior auctore. *Macrob. lib.* V. *cap.* 13. *Scaliger* e contrario locum hunc *Homeri* vituperans, *Falsum est*, inquit, *a pulmone caput avulsum loqui posse*: Poëtic. lib. V, cap. 3. Quod plane est nodum in scirpo quaerere. Hoc enim ait Poëta, caput iam *inter loquendum* fuisse abscissum. Εἰς γῆν ἔπεσεν ἡ κεφαλὴ ἐκείνου, ἀρξαμένου μὲν φωνὴν ἀφιέναι, μήπω δὲ διασαφήσαντος τὸ λεγόμενον. *Eustath.* Γράφεται μὲν, Φθεγγομένη δ' ἄρα τοῦγε κάρη. οὐχ Ὁμηρικὴ δέ ἐστιν ἡ φράσις. οὐ γάρ ἐστι θηλυκῶς ἡ κάρη παρ' Ὁμήρῳ. *Idem.* Meminit et *Aristoteles, de partibus Animalium, lib.* III, *cap.* 10; esse qui hic legerent, φθεγγομένη, non φθεγγομένου.

Ver. 458 Κτιδέην κυνέην] Vide supra ad *ver.* 335.

Ver.

Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
Πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμα τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,

Et haec quidem Minervae praedatrici nobilis Vlyffes
In altum fuftulit manu, et precans verbum dixit;
" Gaude, dea, hifce: te enim primam in Olympo
" Omnium immortalium invocabimus: fed et infuper
" Deduc *nos* ad Thracum virorum equosque et contubernia.
Sic dixit, et *ifta* a fe in altum fublata
Pofuit fuper myricam: confpicuumque fignum appofuit,
Convellens arundines, myricaeque late-frondentes ramos;
Ne laterent *eos* redeuntes, celerem per noctem nigram.
Ipfi autem progreffi funt ulterius, perque arma, et atrum cruorem:
Statimque ad Thracum virorum ordines pervenerunt euntes:
Illi autem dormiebant labore fatigati, armaque illis
Pulchra iuxta ipfos humi iacebant, fcite et compofite

466 δ'] abeft a MS. non difplicet. 472 αὐτοῖσι] MS. bene.

Ver. 460. 466 Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι — θῆκεν ἀνὰ μυρίκην] Virgil. *Quercum — Conftituit —, fulgentiaque induit arma Mezenti ducis exuvias; tibi, magne, tropaeum, Bellipotens. Aen.* XI, 5.

Ver. 461 Ἀνέσχεθε χειρὶ] *Al.* ἀνίσχεν χειρί. *Al.* χερ-ί.

Ibid. Εὐχόμενος] Qua ratione, εὐχόμενος, hic ultimam producat; item, ἀπὸ, *ver.* 465; et ἀνὰ, *ver.* 466; vide fupra ad *ά*, 51. n. 8.

Ver. 463 Ἀθανάτων] Vide fupra ad *ά*, 398.

Ibid. Ἐπιβωσόμεθ'] *Al.* ἐπιδωσόμεθ'. *Clark.* Hoc habet etiam MS. Lipf. a manu pt. idque interpretatur Schol. ἐπιδόσεων καὶ δώρων ἀξιώσομεν. Sed manus fec. fuprafcripfit βω, quam lectionem praetulerim et ipfe: eftque vox Ionica et Homerica pro ἐπιβοησόμεθα. *Ern.*

Ver. 466 Μυρίκην] Vius latinorum a graeco deflexit, media in *myrica* producenda. *Ern.*

Ver. 466 Δέελον] Repperit *Barnefius* in uno MS. δῆλον.

Ibid. Τ' ἔθηκε] Inter varias lectiones tetulit *Barnefius*, τίθηκε vel τέθεικε. Quo pacto non conftatet Temporum ratio: Vide fupra ad *ά*, 37.

Ver. 467 Συμμάρψας] Non *convellens*, fed *confringens*. Confregit leviter arundines, et addidit fimiliter confractas myricae frondibus. *Ern.*

Ver. 469 Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα] Virgil. *Noctifque per umbram Caftra inimica petunt: — Paffim vino fomnoque per herbam Corpora fufa vident; arrectos littore currus; Inter lora rotafque viros; fimul arma iacere. Aen.* IX, 314.

Ver. 472 Καλὰ] Vide fupra ad *β'*, 43.

Ibid. Κέκλιτο] Vide fupra ad *ά*, 309, 314.

Ibid. Εὖ κατὰ κόσμον] *Compofite.* Quod habent verfiones, *decore* et *decenter*, rem non attingit.

Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι·
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι,
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λῦ' ἵππους·
Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,

Triplici-ordine: et ad eorum singulos biiuges equi.
Rhesus autem in medio dormiebat; iuxtaque ipsum veloces equi,
Ex orbili-ad-currum-fixo extremo, loris ligati erant.
Hunc autem Vlysses prior conspicatus, Diomedi ostendit:
" Is tibi, Diomedes, vir; ii vero tibi equi,
" Quos nobis significavit Dolon, quem occidimus nos.
" Verum age, profer validum robur: neque omnino te oportet
" Stare otiose cum armis; sed solve equos:
" Aut tu viros occide, eruntque curae mihi equi.
Sic dixit. Illi autem inspiravit robur caesia-oculis Minerva:
Interficiebatque circumquaque, horumque gemitus ortus est foedus
Ense percussorum: rubescebatque sanguine terra.
Veluti autem leo pecudibus incustoditis superveniens,

474 Hic versus abest Rom. 476 'Ὀδυσσεὺς] A. I. 480 ἑστάναι] MS. 481 ἄναιρε] id. *ibid.* μελήσουσι] MS. edd. vett. recte. 485 ἐπ' ἐλθὼν] A. I. R.

Ver. 474 'Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε] Vide supra, *ver.* 435. Virgil. *Qui forte tapetibus altis Extructus, toto proflabat pectore somnum. Aen.* IX, 325.

Ver. 475 'Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης] Schol. min. ἐπιδιφριάδα faciunt synonymum ἄντυγι, quod placet etiam *Scheffero.* Mihi videtur esse adiectivum, in quo intelligi debeat ἄντυξ. Quid ἄντυξ, supra dictum. *Ern.*

Ver. 476 Προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν] Virgil. *Prior Hyrtacides sic ore locutus: Euryale, audendum dextra: nunc ipsa vocat res. Hac iter est; tu, ne qua manus se attollere nobis A tergo possit, custodi, et consule longe: Haec ego vasta dabo, et lato te limite ducam. Aen.* IX, 319.

Ver. 480 'Ἑστάμεναι μέλεον] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. Scholiastes ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυστυχής· ad istum versum, 'Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Nub.* 33. *Clark.* Haec ab h. l. aliena. Schol. Lips. βραδὺν, μελλητὴν, ἐκλελυμένον τὰ μέλη, quae sunt aptiora. *Ern.*

Ver. 481 'Ηέ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι] Exscripsit Euripides, Διομήδες ἢ σὺ κτεῖνε Θρῄκιον λεών· Ἢ μοὶ πάρεσχε, σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν. *Rhes.* 622.

Ver. 482 Τῷ δ' ἔμπνευσε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον, Ὃ καὶ τοὺς Θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησὶ τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν, — ἔμπνευσε μένος.) — καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de virtute morali, sub finem.*

Ibid. Γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 484 'Ερυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα] Virgil. *Atro tepefacta cruore Terra torique madent. Aen.* IX, 333.

Ver. 485 'Ὡς δὲ λέων] Virgil. *Impastus*

ceu

Αἴγεσιν, ἢ ὀΐεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὅντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τόνδ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
Τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους·
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου,
Τόξῳ ἐπιπλήσσων· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

Capris, vel ovibus, mala machinans irruit:
Sic quidem Thracas viros invadebat Tydei filius,
Donec duodecim interfeciſſet. At abundans-conſiliis Vlyſſes,
Quemcunque Tydides enſe percuſſiſſet adſtans,
Hunc Vlyſſes pone prehenſum pede extrahebat,
Haec cogitans animo, ut pulchri iubis equi
Facile tranſirent, neque tremerent animo
Supra cadavera gradientes: inſueti erant enim adhuc eorum.
Sed quando iam regem aſſecutus eſſet Tydei filius,
Hunc decimum-tertium dulci animo privavit,
Suſpirantem: malum enim ſomnium capiti adſtitit
Illa nocte, Oenidae filius, per conſilium Minervae.
Interea autem fortis Vlyſſes ſolvebat ſolidos-ungulis equos:
Colligavitque loris, et eduxit e turba
Arcu percutiens, quia non ſcuricam ſplendidam
Varia ex ſella-*currus* cogitatat manibus ſumere:
Sibilavit autem dein, ſignificans Diomedi nobili.

486 Ὀΐεσι] Fl. *ibid.* ἀνορέσῃ A. I. 488 δυωκαίδεκα] MS. 490 Ὀδυσσεὺς] F. ut 498, ubi ſic etiam A. I. 498 ἄρ'] abeſt MS. 502 πιφαύσκον] MS.

cen plena leo per ovilia turbans, (Suadet enim veſana fames,) manditque trahitque Molle pecus, mutumque metu; fremit ore cruento: Nec minor Euryali caedes; incenſus et ipſe Perfurit, ac multam in medio ſine nomine plebem etc. Aen. IX, 339.

Ver. 490 Τόνδ' Ὀδυσεὺς] Ita editi. Sed et ferri poſſit, Τὸν δ' Ὀδυσεύς· Vt ſit *Hunc utique,* vel, *Hunc dein Vlyſſes etc.* Vide ſupra ad ά, 57.

Ver. 493 Ἀήθεσσον] *Al.* ἀήθεσκον.

Ver. 494, 498 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο —, λύε μώνυχας ἵππους] Virgil. *Iamque ad Meſſapi ſocios tendebat, ubi —, religatos rite videbat Carpere gramen equos.* Aen. IX, 351.

Ver. 497 Οἰνείδαο παῖς] Schol. min. Ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἔγγονος. Τυδεὺς γὰρ ἦν υἱὸς Οἰνέως.

Ver. 498 Τόφρα δ' ἄρ'] Ineptiſſime hic *Barneſius:* Τοφρὰδ' (inquit) *ſcribo,* pro τόφρα δὲ, *quod,* δὲ, παρέλκον *ſit.* Vide ſupra ad γ', 200; et ad θ', 160.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας·
Ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 Νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς·
Μή που τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
 Ὣς φάθ'· ὁ δὲ συνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν,
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πουλὺν ὅμιλον·

At is anxie *secum* cogitabat manens, quid audacius patraret;
An ipse currum prehensum, ubi varia arma iacebant
Temone extraheret, exportaretve in altum sublatum;
An *potius* adhuc plurium Thracum animam eriperet.
Dum ille haec volvebat mente, interim Minerva
Prope adstans allocuta est Diomedem nobilem;
" Reditus iam memento, magnanimi Tydei fili,
" Naves ad cavas, ne et fugatus venias;
" Ne forte quis etiam Troianos excitet deus alius.
 Sic dixit: Ille vero sensit deae vocem locutae;
Confestimque equos conscendit: Verberabat autem Vlysses
Arcu; hique volabant celeres ad naves Achivorum.
 Neque *vero* caecam speculationem habebat argenteum-arcum-gerens Apollo;
Simul autem ut vidit Minervam Tydei filium comitantem,
Ei irascens Troianorum ingressus est ingentem exercitum;

503 Κύνταρον] Fl. A. 1. 513 ἐπιβήσετο] F. A. I. 515 ἀλαοσκοπιὴν] R. *ibid.* εἶχεν] A. R. 517 κατεδύσετο] MS. F. A. I.

Ver. 505 Ἠ ἐκφέροι] *Al.* ἠὲ ἐκφέροι.

Ver. 507 Ἕως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad ά, 193.

Ibid. Τόφρα δ'] Vide supra ad ά, 57. Male et hic *Barnesius*, τοφρά δ'. Id quod non fert linguae Graecae ratio.

Ibid. Ἀθήνη] *Cogitatum* scilicet, sive *consilium prudentius.* Vide supra ad ά, 194; ad β', 196; et ad δ', 92.

Ver. 509 Νόστου δὴ μνῆσαι] Nequaquam vacat istud, δή. *Reditus iam, quaeso, memineris.* Vide supra ad β', 158. Virgil. *Breviter cum talia Nisus, (Sensit enim nimia caede atque cupidine ferri;) Absistamus, ait; nam lux inimica propinquat: Poenarum exhaustum satis est. Aen.* IX, 353.

Ver. 515, 518 οὐδ' ἀλαοσκοπίην—Ἀπόλλων· — Ὦρσεν δὲ — Ἱπποκόωντα] Virgil. *At non haec nullis — Observans oculis, [illegible]mo sedet altus Olympo: Tyrrhenum genitor Tarchontem in praelia saeva Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras. Aen.* XI, 725.

Ibid. Ἀπόλλων] Παρ[illegible]λίου. *Eustath. Lux inimica propinquan[illegible]ark.* Interpunctio h. l. est e Barnesiana. Vett. edd. comma tantum habent post Ἀπόλλων et sententiam finiunt in ὅμιλον. Melius MS. Lips. qui et ipse comma ponit post Ἀπόλλων, sed sententiam finit in versu altero. *Ern.*

Ver. 517 Κατεδύσατο] *Vulgg.* κατεδύσετο. Quod nihil opus; ut recte monuit

Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε, Διῒ φίλος, ὠκέας ἵππους,
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιε, φώνησέν τε·
  Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Excitavitque Thracum consiliatium Hippocoontem,
Rhesi consobrinum fortem. Hic vero e somno exiliens,
Vt vidit locum vacuum, ubi steterunt veloces equi,
Virosque palpitantes inter foedas strages,
Tum vero eiulavitque, charumque voce-ciebat sodalem.
Troum autem clangorque et immensus ortus est tumultus
Concursantium simul; spectabantque admirabundi ardua facinora,
Quibus viri patratis redierant cavas ad naves.
  Illi vero cum *eo* pervenissent, ubi speculatorem Hectoris occiderant;
Tunc Vlysses quidem cohibuit, Iovi carus, veloces equos:
Tydides vero in-terram desiliens, spolia cruenta
In manibus Vlyssi posuit; conscenditque equos:
Tumque percussit equos, ii autem non inviti volabant
Naves ad cavas: illac enim *ire* gratum erat animo.
Nestor autem primus sonitum audiit, dixitque;
" O amici, Argivorum ductores et principes,

518 Θρηΐκων] A. I. R. *ibid.* ὦρσε] MS. bene. *ibid.* Ἱπποκόωντα] id. 520 ἐρῆμον] MS. edd. vett. praeter Rom. 524 ἄμυδις] F. 528 θορῶν] F. A. I. 529 ἐπεβήσατο] MS. F. A. I.

nuit *Barnesius*: Nam antepenultimam natura producit. *Al.* κατεδύσετο: De quo, vide supra ad β', 35; et ad ι, 109.

Ver. 520 Ἐρῆμον] Ita Veteres, teste *Eustathio*. *Al.* ἔρημον. Sed hoc levicu-lum est. *Clark.* Adde Etym. M. in h. v. qui sic esse apud Homerum tradit. *Ern.*

Ibid. Ἔστασαν] Vide infra ad μ', 55.

Ver. 523 Κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς] Virgil. *Nec minor in castris luctus, Rhamnete reperto Exangui, et primis una tot caede peremptis, Serranoque Numaque; ingens concursus ad ipsa Corpora, semineceʃque viros, tepidaque recentem Caede locum, et plenos spumanti sanguine rivos. Aen.* IX, 452.

Ver. 527 Διῒ φίλος] Qua ratione, Διῒ, hic ultimam producat, item ἔτυμον, *ver.* 534; et ἔπος, *ver.* 540; vide supra ad α, 51.

Ver. 529 Ἐπεβήσατο δ' ἵππων· Μάστιξεν δ' ἵππους] *Barnesius* in uno MS. repperit, Μάστιξεν δ' Ὀδυσεύς. Quod non est prorsus inconcinnum: Ne adeo vox, ἵππους, repetatur. *Clark.* Immo haec lectio orta est e glossa, qua etiam in MS. Lips. adscripta est: ὁ Ὀδυσσεὺς οὗτος. *Ern.*

Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·
Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τις σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.

" Mentiar, an verum dicam? iubet autem me animus:
" *Vtique* equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit:
" Vtinam sane Vlyssesque et fortissimus Diomedes
" Huc protinus a Troianis agant solidos-ungulis equos.
" Sed graviter timeo mente, ne quid passi sint *humanitus*
" Argivorum illi fortissimi a Troianorum turba.
Nondum totus dictus erat sermo, quum advenerunt ipsi.
Et illi quidem descenderunt in terram: hi vero gavisi
Dextris salutabant, verbisque blandis.
Primus autem interrogabat Gerenius eques Nestor;
" Dic age mihi, o laudatissime Vlysse, ingens gloria Achivorum,
" Quomodo hos equos ceperitis: *an* quia penetraveritis in castra
" Troianorum? an aliquis illos praebuit deus obvius?
" *Vtique* perquam radiis similes *sunt* solis.

534 ἐτήτυμον] F. A. I. 539 ὀρυγμαδοῦ] F. A. I. 542 δεξιῇς] F. A. I. ἔπεσι] MS. 544 Ὀδυσσεῦ] F. A. I. 545 ὅπως] MS.

Ver. 534 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω] Virgil. *Credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?* *Eclog.* VIII, 108.

Ver. 537 Ἐλασαίατο — ἵππους] Versio *Wetsteniana*, in plerisque elegans, pessime hoc in loco, — *equos Agerent*. Quae et alia res est, et sententiam prorsus enecat. Hoc enim ait Nestor: *Vtinam sonitus, quem audio, sit Vlyssis et Diomedis, qui huc iam equos agant.* *Clark.* Nempe verus usus temporum etiam in lingua latina vulgo ignoratur, sequentibus prope omnibus vitiosam rationem linguarum vernacularum seu vivarum, quae sunt in hac parte vitiosae. *Ern.*

Ver. 538 Αἰνῶς δείδοικα —, μήτι] Virgil. *Quam metui, nequid —!* *Aen.* VI, 694.

Ver. 540 Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος] Virgil. *Vix ea fatus erat, cum —* *Aen.* I, 590. II, 323. III, 90.

Ver. 542 Δεξιῇ ἠσπάζοντο] *Al.* Δεξιῇ τ' ἠσπάζοντο. Pronunciando videlicet Δεξιῇ τ'.

Ver. 543 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 544 Εἴπ' ἄγε] Ὀρθῶς ὁ Νέστωρ, τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιστάμενος, Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ (φησι,) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον; Ἄχθονται γὰρ τοῖς αὑτοὺς ἐπαινοῦσι. καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐτυχίας διεξιοῦσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων, καὶ ἀναγκαζόμενοι λέγωσι. *Plutarch.* *Symposiac.* *lib.* II. *Probl.* I. Vbi notandum, quod hodie scriptum est, Ὅππως τούσδ' ἵππους ἐλάβετον, legisse *Plutarchum* interrogative, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον. Quod nihilo minus est venustum.

Ver. 547 Ἐοικότες] De huius loci constructione elegantiori, vide supra ad ver. 437.

Ver.

Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, ἐδέ τι φημὶ
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' ἔπω τοίες ἵππες ἴδον, ἐδ' ἐνόησα,
Ἀλλά τιν' ὔμμ' οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
Ἀμφοτέρω γάρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κέρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
Ἵππες δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, ὃς ἐρεείνεις,
Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρες δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστες·
Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,

" Semper equidem Troianis immifceor, neque omnino aio
" Manere *me* apud naves, fenex licet fim bellator:
" Attamen nondum tales equos vidi, neque animadverti;
" Sed aliquem vobis puto dediffe deum obvium factum:
" Ambos enim vos diligit nubes-cogens Iupiter,
" Filiaque Aegiochi Iovis, caefia-oculis Minerva.
Hunc autem refpondens allocutus eft confiliis-abundans Vlyffes;
" O Neftor Neleide, ingens gloria Achivorum;
" Facile deus quidem volens etiam meliores, quam *funt* hi,
" Equos donaverit, quoniam multo potentiores funt *Dii*.
" Equi autem hi, fenex, nuper-advenerunt, de quibus quaeris,
" Threicii: nempe ipforum regem ftrenuus Diomedes
" Occidit, iuxtaque focios duodecim omnes principes.
" Decimum tertium *autem* fpeculatorem interfecimus prope naves,

556 Γε θέλων] id. 560 ἑταίρες] F. A. I.

Ver. 548 Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι] Quam haec *Neftoris* perfonam deceant, vide fupra ad ά, 249, 260.

Ver. 551 Ἀντιάσαντα] Vid. fupra ad ά, 67.

Ver. 552 Νεφεληγερέτα Ζεὺς] Vide fupra ad ά, 175.

Ver. 557 Ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν] Πολὺ φέρτεροι θεοί εἰσιν. *Euftath.* *Barnefius* ex MS. edidit, πολὺ φέρτερός ἐστιν. Alii ad *equos* hoc referunt: Minus apte.

Ver. 559 Ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε] Ὁ Διομήδης (fupra, *ver.* 233) Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Κἀκεῖνος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἔπαινον,—τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρες δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστες. Αὕτη γὰρ ἡ πρὸς τὲς φίλες ὕφεσις ἐχ ἧττον ἐπικοσμεῖ τῶν ἐπαινεμένων τὲς ἐπαινῦντας. *Plutarch.* πολιτικ. παραγγέλμ.

Ver. 560 Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστες] *Non pauciores quam duodecim.* Quod Latini dicunt, *duodecim ipfos.* Vt, apud Ciceronem, *decem ipfos dies*, et, *annis* 73 *ipfis.* Similiter infra, σ', 373, —τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν. Vbi ftultiffime Scholiaftes, περισσὸν (*inquit*) τὸ Πάντας· cum e contrario in ifta voce vis omnis fententiae confiftat; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Rurfum, σ', 470, Φῦσαι ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. Vbi *Barnefius* inepte id vertit Anglice, *Twenty in All*; quod erat fcilicet vertendum, *Twenty at once.* Item, τ', 247, Χρυσῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· *decem ipfa talenta*, vel, *talenta non minus decem.* Vbi *Dionyfii Halicarnaffenfis*, viri eruditiffimi, negligentiam fatis mirari non poffum; qui hoc, Πλεονασμὸν appellat διὰ τὸ μέτρον· *lib.* περὶ τῆς Ὁμήρε ποιήσεως, §. 8. Iterum, *Odyff.* ί, 204, Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν. Et *Odyff.* ώ, 60, Μῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι.

Ver.

Τόν ῥα διοπ]ῆρα ςρατῷ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκ]ωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππες,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὔτυκ]ον ἵκοντο,
Ἵππες μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ·
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρές.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθες βάντες ἐϋξέςας λέσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείε ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

" Quem fcilicet ut explorator exercitus effet noftri
" Hector miferat et alii Troiani illuftres.
Sic fatus foffam tranfcendere fecit folidos-ungulis equos,
Gaudio exultans; unaque caeteri ibant gaudentes Achivi.
Quum autem ad Tydidae tentorium bene-ftructum perveniffent,
Equos quidem alligarunt fcite-fectis loris
Praefepe ad equinum; ubi videlicet Diomedis equi
Stabant veloces-pedibus, dulce triticum edentes.
Navis autem in puppi fpolia cruenta Dolonis
Pofuit Vlyffes, dum facrum parare poffent Minervae.
Ipfi interea fudorem multum abluebant mari,
Ingreffi; cruraque, et cervicem, circumque femora.
Verum poftquam ipfis unda maris fudorem multum
Abluiffet a corpore, et recreati effent fuo corde;
In folia-balneatoria ingreffi bene-polita, lavabant.
Quum autem laviffent, et unxiffent fe pingui oleo,
Ientaculo affidebant; e cratere vero, Minervae,
Pleno hauftum libabant dulce vinum.

566 Εὔτυκτον] MS. 567 ἐϋτμήτησιν ἱμᾶσι] MS. ν in ultima fyllaba erafo at F. A. I. R. ἱμᾶσιν. 571 ἱερὸν] MS. 573 ἐμβάντες] A. [illegible]

Ver. 563 Ἕκτωρ τε — καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί] *Scholiaftes* ad hunc locum, quem et fecuta eft et laudavit *Domina Dacier*; νῦν, *inquit*, ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται. ὁ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τὲς πολεμίες. Inepte a[illegible] modum; ut mihi quidem videtur. N[illegible] enim iam contemptui habebat Troi[illegible] Vlyffes.

Ver. 572 Ἀπενίζοντο] Pronunc[illegible] ἀπεννίζοντο· ficuti ἔλλαβον, ἐλλιτ[illegible] νεπο, et fimilia. Fortaffe tame[illegible]

betur rectius ἀπ[illegible] cet non a[illegible] μαι; quo[illegible]

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λʹ.

Ὑπόθεσις τῆς ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Λʹ.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος, ϗ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἕκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος ϗ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου, τοξεύονται Διομήδης, ϗ Εὐρύπυλος, ϗ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; Ὁ δὲ ἀφικόμενος ϗ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην· Ἐπανερχόμενος δὲ, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

Ἄ Λ Λ Η.

ΤΗΝ Λάμβδα ῥαψῳδίαν Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι· παράγουσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας ϗ Ἀθηνᾶς βοηθούμενον, ϗ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς ϗ τὸν Δία, Ἶριν πέμψαντα, ἀπάγειν Ἕκτορα, εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἠρίστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, ϗ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, και Ἕκτορες ἐλθόντες εἰς τὸν πόλεμον, κρατερᾶς γενο... ...ης, ἐξ ἀμ... ...ουσι, ϗ τιτρώσκονται πολλοὶ, ϗ Διομήδ... ...ύς· ... θεασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος ... ...μενον, ...λον μαθησόμενον, τίς ...ο... ...ὲ αὐ... ...ῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται ...α μὲ... ...τὸν Ἀχιλλέα συμμαχῆ-... μὴ ... Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον ... πε... ... Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, ... τ... ...σθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ... ...ῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε

Ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμβδα. ἐνὶ προμάχοισι μέγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλως.

Λάμβδα δ', Ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

ἨῼΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι

Aurora autem e lectis, a pulchro Tithono,
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus:
Iupirer vero *deam* Diſcordiam miſit celeres ad naves Achivorum
Luctuoſam, belli ſignum in manibus geſtantem:
Stetit autem *ea* in Vlyſſis ingenti navi nigra,
Quae in medio erat; ut vox exaudiri poſſet in utramque partem,
Et ad Aiacis tentoria Telamonii,
Et ad Achillis: qui *duo* utique ad extremas partes naves aequales
Subduxerant, virtute freti et robore manuum.
Illic ſtans clamavit dea altumque horrendumque,
Intentiſſima-voce Achivis, magnumque robur immiſit cuique
In cor, ut indeſinenter bellarent et pugnarent.
His autem ſtatim bellum dulcius factum eſt, quam redire

2 Φέρῃ] MS. 11 Ἀχαιοῖσι] id. recte. 12 ἄληκτον] id.

Ver. 1 Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο] Virgil. *Tithoni croceum linquens aurora cubile.* *Georgic.* I. 447. *Aen.* IV, 585. Vide ſupra ad ά, 477.

Ver. 2 Ὤρνυθ'] Vide ſupra ad γ', 260.

Ibid. Ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 8 Τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας] Vide ſupra ad θ', 225.

Ibid. Νῆας ἐΐσας] Vide ſupra ad ά, 306.

Ver. 10 Ἤυσε θεὰ μέγα τε] Clamor militum ad pugnam exeuntium, μεγαλοπρεπῶς. Infra v. 50. ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ'.

Ibid. Μέγα τε, δεινόν τε] Qua ratione, τε hic producatur; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 11 Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν] Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. *Ariſtophan. Acharn. ver.* 16. Quem ad locum Scholiaſtes; Ὁ δὲ Ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλήμενος, διὰ τὸ εἶναι εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. *Clark.* Vnde Gellius XVI. 19. verba Herodoti de Arione, canente τὸν ὄρθιον, interpretatur *carmen quod Orthium vocant voce ſublatiſſima cantavit. Ern.*

Ibid. Μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ] Vide ſupra ad β', 451.

Ver.

Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτε οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

In navibus cavis dilectam in patriam terram.
Atrides porro clamavit, et accingi iussit
Argivos; ipse quoque induit splendidum aes.
Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-iunctas:
Tum deinde thoracem circa pectora induebat,
Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset.
Audiebatur enim ad Cyprum-usque magna fama quod Achivi
Ad Troiam navibus navigaturi essent:
Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.
Ac huius quidem decem virgae erant nigri cyani,
Duodecim autem auri, et viginti stanni:
Caerulei item dracones surgebant ad collum
Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas utique Saturnius
In nube fixit, signum articulate-loquentibus hominibus.
Circa humeros dein iecit ensem: in eo vero clavi
Aurei collucebant: at circum vagina erat
Argentea, aureis loris apta.

15 Ζώννυσθαι] R. 16 ἐδύσσατο] A. R. I. T. 18 ἀργυρέοις] MS. 22 ἀναπλεύσεσθαι] Fl. 27 ἴρισιν] MS. 29 ὤμοισι] MS. bene.

Ver. 15 Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν — ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο] Virgil. *Turnus in arma viros, armis circumdatus ipse, Suscitat; aeratasque acies in praelia cogit Quisque suas, variisque acuunt rumoribus iras. Aen.* IX, 462.

Ibid. Ἄνωγεν] Non a praeterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ab aoristo, ἄνωγεν. Vide supra ad θ', 322; et ad ά, 37.

Ver. 16 Ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο. Male: Vt recte notavit *Barnesius.* Nam ἐδύσατο antepenultimam natura producit. *Al.* ἐδύσετο: De quo vide supra ad β', 35; et ad ί, 109.

Ibid. Νώροπα χαλκὸν] Vide supra ad β', 578. *Clark.* Verte; *Splendida arma. Ern.*

Ver. 18 Καλὰς] Vide supra ad β', 43.

Ver. 26 Προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod et ferri possit.

Ver. 31 Ἀργύρεον, χρυσέοισιν] Pronunciabatur

Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῦριν,
Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τε.
Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·

Sustulit autem, totum-hominem-operiens, varium scutum, validum,
Pulchrum, circum quod orbes decem aerei erant:
Inque eo umbones erant viginti, ex stanno
Candidi, et in mediis erat *unus* ex nigro cyano.
In eo autem Gorgon trux oculis adornata erat
Horrendum aspiciens, et circum Terrorque, et Fuga.
Ex eo autem argenteum lorum erat: et supra istud
Caeruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant
Tria in-orbem-curvata, una cervice enata.
Capiti vero clavis-utrimque-ornatam galeam imposuit, quatuor-conos-habentem,
Setis-equinis-comantem: horrendum autem crista desuper nutabat.
Sumpsit dein validas hastas duas, munitas aere,
Acutas: longe autem aes ab ipsis *ad* coelum usque
Splendebat: insuperque sonitum ediderunt Minervaque et Iuno,
Honorantes regem divitis-auro Mycenes.
Autigae tum porro suo praecipiebat unusquisque
Equos bene ex ordine tenere illic ad fossam:

33 περὶ] F. 42 ἔνευε] F. A. R. I. male. 43 δοῦρα] R. 44 αὐτὸ σφιν] T. 48 τάφρον] F. A. I.

ciabatur χρυσοῖσιν. Prima enim nulla potest licentia corripi.

Ver. 33 Καλὴν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 35 Ἔην] *Barnesius* legendum existimat, ἕεις, *unus*. Quae neque Homerica vox est, et multo etiam elegantius reticetur.

Ver. 36 Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο] Non sine magno artificio, producta hic, etiam extra caesuram, syllaba brevi, versus ipse videtur quasi *diriguisse*. Vide supra ad ά, 342; et ad γ', 363; et infra ad μ', 208. Ὅταν δὲ — φοβερὰν — ὄψιν εἰσάγει, τῶν τε φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσει, ἀλλὰ τῶν ψοφοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ δυσεκφορώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνώσει τούτοις τὰς συλλαβάς· Οἷά ἐστι ταυτί· Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο, Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 37 Περὶ δὲ δεῖμός τε] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item ultima in κυάνεος, *ver.* 39; et in ἀμφιστεφέες, *ver.* 40; et θεὸς, *ver.* 58; vide supra ad ά, 51.

Ver. 40 Ἀμφιστεφέες] *Al.* ἀμφιστρεφέες.

Ver. 48 Ἐπὶ τάφρῳ] *Al.* ἐπὶ τάφρον.

Ver.

Αὐτοὶ δ' πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμȣς κεφαλὰς ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πȣλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὣς, τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,

Ipsi vero pedibus, cum armis, armati
Alacres-ruebant: immensus vero clamor ortus est auroram ante.
Priores autem venerunt cum equitibus ad fossam instructi;
Equites vero paululum post sequebantur; inter eos autem tumultum
Concitavit perniciosum Saturnius, et ex alto demisit rores
Sanguine madidos ex aerhere, quod esset
Multa fortia capita orco praemature missurus.
Troes vero ex-altera-parte *aciem instruebant* super tumulo campi,
Hectoremqae circa magnum, et eximium Polydamanrem,
Aeneamque, qui inter Troianos, deus veluri, honorabatur a populo;
Tresque Antenoridas, Polybum, et Agenora nobilem,

53 *ἀέρσας*] MS. *ἐέρσας* R. 54 *ἤμελλεν*] F. A. I. R. male. 57 Πολυδ.] MS. F. A. I.

Ver. 49 Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Ῥώοντ'] Istud Σὺν τεύχεσι, propter adiunctam *praepositionem*, non refertur ad θωρηχθέντες, (vide *ί*, 737: et θ', 376, 388,) sed ad ῥώοντο. Quemadmodum et latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari*; e contrario, *cum armis hostem aggredi*, recte dicitur. Vide supra ad *ά*, 528, 529; et ad θ', 530.

Ver. 51 Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες· Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον] Sententia est; Progrediebatur exercitus eo ordine, ut priores ad fossam starent instructi pedites; equites, e curribus pugnaturi, parvo interiecto sequerentur intervallo. Fieri quoque potest ut istud, φθὰν, comparate ad Troianos usurpetur: Prius scilicet ad fossam Achivi erant instructi ad defendendum, quam ad oppugnandum aggrederentur Troiani. *Barnesius* omnino legendum contendit, φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων. Quod tamen nullo modo ferri potest. Nam *primo*, μέγα φθάνειν, ut opinor, non satis graece dicitur: Quod si recte diceretur, non tamen apte conveniret cum eo quod sequitur, ὀλίγον μετεκίαθον. *Deinde*: constructio ista, φθάνειν ἱππήων, Homerum non sapit. Adhibet enim Poëta vocem φθάνειν, absolure, multis in locis: Cum accusativo semel, φ', 262, — φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Cum genitivo autem nusquam coniungit. Nam in isto, π', 322 — τȣ̃ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης Ἔφθη ὀρεξάμενος, vocula τȣ̃ refertur non ad ἔφθη, [illegible] ad ὀρεξάμενος. Quod si recte dici potuisset, φθὰν δὲ ἱππήων· attamen multo aptius scriberetur, φθὰν δὲ μὲν ἱππήων, quam φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων, propter sequens istud ὀλίγον. *Denique*, quod voluit Scholiastes, μέγα κοσμηθέντες, neque graece (credo) dicitur; neque (si dici potuisset) istiusmodi verborum transpositionem, aut graecae, aut ullius (ut opinor) fert linguae ratio.

Ver. 53 Ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος] Virgil. *Fragor intonat ingens*: Arma *inter nubem, coeli in regione serena, Per sudum* rutilare *vident*, *et pulsa tonare. Aen.* VIII, 527.

Ver. 55 Προϊάψειν] v. ad Il. *ά*, 3. *Ern.*

Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·

Iuvenemque Acamanta, similem immortalibus:
Hector vero inter primos ferebat clypeum undique aequalem.
Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,
Aliquando collucens, interdum vero subit nubes opacas:
Sic Hector modo quidem inter primos apparebat,
Modo autem inter extremos, impetans. Totus vero aere
Splendebat, veluti fulgur patris Iovis Aegiochi.
Quemadmodum autem messores oppositi invicem
Segetes metendo obviam-festinant, viri locupletis per arvum,
Tritici, vel hordei; manipuli vero crebri cadunt;
Sic Troiani et Achivi in se invicem insilientes
Caedebant; neutrique recordabantur perniciosae fugae:
Aequalia autem in pugna capita ferebant: ipsi vero, lupi veluti,
Ruebant: Discordia utique gaudebat luctuosa aspiciens:

61 πάντοσ' ἐΐσην] F. A. I. 3. quod praetulerim. 63 ὅτε] F. A. I. recte. tota oratio plene foret ὅτε παμφαίνων, ὅτε δ' αὖτις ἔδυ. ita statim ὅτε — ἄλλοτε, Schol. interpretatur ἔσθ' ὅτε. 64 φάνεσκεν] F. A. R. 70 θορῶντες] F. I. A. R.

Ver. 60 Ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 62 Οἷος δ' — ἀστὴρ] Vide supra έ, 4; et infra, χ', 26 et 317. *Sophocles*: Ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο Δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄστρον ὣς, λάμψειν ἔτι. *Electr.* 64. Virgil. *ipse agmine Pallas in medio, chlamyde et pictis conspectus in armis: Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda, Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes, Extulit os sacrum coelo. Aen.* VIII, 587. Singularis autem apud *Homerum* huius imaginis pulchritudo, eo quod *Hectorem* ubique summa cum agilitate inter suos *ex intervallis* exhibeat *interlucentem.*

Ver. 67 Οἱ δ' ὥστ' ἀμητῆρες] Mire placuisse *Alexandro Magno* hosce quinque versiculos, refert *Dio, Orat.* I,

Ver. 68 Ὀγμὸν] Ὄγμον scribendum docet *Eustathius*, sicuti ὄκνος, ὄμβρος, ὄσσος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος. Sed hoc leviculum.

Ibid. Ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς] Qua ratione, ἐλαύνωσιν, hic ultimam producat; item ἰδὼ, *ver.* 76; vide supra ad ά, 51. *Clark.* Omnes autem libri hic habent ν, sine quo nihilo minus longa foret syllaba, credo ad vitandum hiatum, qui in caesura paulo durior est. *Ern.*

Ibid. Ἄρουραν] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 70 Ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες Δῄουν] Virg. *caedebant pariter, pariterque ruebant Victores victique; neque his fuga nota, neque illis. Aen.* X, 756.

Ver. 72 Οἱ δὲ, λύκοι ὣς] Virg. *inde, lupi ceu. Aen.* II, 355.

Ver. 73 Θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε] Virg. *Sae-*

Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι ἔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο· ἧχι ἑκάσῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.
Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένες τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτε τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,

Sola enim deorum aderat pugnantibus:
At alii non ipsis aderant dii, sed quieti
Suis in aedibus sedebant; ubi singulis
Domus pulchrae aedificatae erant, per iuga Olympi:
Omnes autem accusabant atras nubes-cogenrem Saturnium,
Eo quod Troianis volebat gloriam praebere.
Atque eorum sane nullam-habebat-rationem pater: sed, secedens,
Ab aliis seorsum sedebat, gloria exultans;
Inspiciens Troianorumque urbem et naves Achivorum,
Aerisque fulgorem, interimentesque, intereuntesque.
At quamdiu quidem tempus matutinum erat et crescebat sacra dies,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Quo tempore vero lignator apparat prandium
Montis in saltibus, postquam satiavit manus
Caedendo arbores altas, satiasque eius cepit animum,
Cibique dulcis circum praecordia desiderium occupat:
Tunc sua virtute Danai perfregerunt phalangas,

76 *σφοῖσιν*] MS. 86 *ὠπλίσατο*] F. A. I. T. *ibid.* *περ* post *δρυτόμος* abest a Fl. A. I. et friget sane hoc loco: versusque nihilo minus constat, cum ultima in *δρυτόμος* per caesuram producatur, et prima in *ἀνὴρ* longa esse possit. Callim. fr. ap. Procl. in Plat. Polit. p. 391. 88 *δένδρα*] MS.

Saevit medio in certamine Mavors, — Et scissa gaudens vadit Discordia *palla*? *Aen.* VIII, 700.

Ver. 76 Καθήατο] *Al.* καθείατο.

Ver. 77 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 81 'Απάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 82 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν] Vide supra ad θ', 51.

Ver. 83 'Ολλυμένες τε] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 86 'Ωπλίσσατο] Ita *Barnesius*, recte. *Vulgg.* ὡπλίσατο: Male. Corripit enim antepenultimam. Vide supra ad ά, 140. *Clark.* ὡπλίσσατο etiam MS. et ed. Rom. *Ern.*

Ibid. Δόρπον] *Plutarchus, Symposiac.* *lib.* VIII. *Probl.* 6 legit δεῖπνον.

Ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·
Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τις σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.

« Mentiar, an verum dicam? iubet autem me animus:
« *Vtique* equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit:
« Vtinam sane Vlyssesque et fortissimus Diomedes
« Huc protinus a Troianis agant solidos-ungulis equos.
« Sed graviter timeo mente, ne quid passi sint *humanitus*
« Argivorum illi fortissimi a Troianorum turba.
Nondum totus dictus erat sermo, quum advenerunt ipsi.
Et illi quidem descenderunt in terram: hi vero gavisi
Dextris salutabant, verbisque blandis.
Primus autem interrogabat Gerenius eques Nestor;
« Dic age mihi, o laudatissime Vlysse, ingens gloria Achivorum,
« Quomodo hos equos ceperitis: *an* quia penetraveritis in castra
« Troianorum? an aliquis illos praebuit deus obvius?
« *Vtique* perquam radiis similes *sunt* solis.

534 ἐτήτυμον] F. A. I. 539 ὀρυγμαδοῦ] F. A. I. 542 δεξιῇς] F. A. I. ἔπεσι] MS. 544 Ὀδυσσεῦ] F. A. I. 545 ὅπως] MS.

Ver. 534 Ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω] Virgil. *Credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?* *Eclog.* VIII, 108.

Ver. 537 Ἐλασαίατο — ἵππους] Versio *Wetsteniana*, in plerisque elegans, pessime hoc in loco, — *equos Agerent*. Quae et alia res est, et sententiam prorsus enecat, Hoc enim ait Nestor: *Vtinam sonitus, quem audio, sit Vlyssis et Diomedis, qui huc iam equos agant.* *Clark.* Nempe verus usus temporum etiam in lingua latina vulgo ignoratur, sequentibus prope omnibus vitiosam rationem linguarum vernacularum seu vivarum, quae sunt in hac parte vitiosae. *Ern.*

Ver. 538 Αἰνῶς δείδοικα —, μήτι] Virgil. *Quam metui, nequid —!* *Aen.* VI, 694.

Ver. 540 Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος] Virgil. *Vix ea fatus erat, cum —* *Aen.* I, 590. II, 323. III, 90.

Ver. 542 Δεξιῇ ἠσπάζοντο] *Al.* Δεξιῇ τ' ἠσπάζοντο. Pronunciando videlicet Δεξιῇ τ'.

Ver. 543 Ἱππότα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 544 Εἴπ' ἄγε] Ὀρθῶς ὁ Νέστωρ, τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσέως ἐπιστάμενος, Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ (φησι,) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον; Ἄχθονται γὰρ τοῖς αὑτοὺς ἐπαινοῦσι. καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐτυχίας διεξιοῦσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων, καὶ ἀναγκαζόμενοι λέγωσι. *Plutarch. Symposiac.* *lib.* II. *Probl.* I. Vbi notandum, quod hodie scriptum est, Ὅππως τούσδ' ἵππους ἐλάβετον, legisse *Plutarchum* interrogative, Πῶς δὴ τούσδ' ἵππους λάβετον. Quod nihilo minus est venustum.

Ver. 547 Ἐοικότες] De huius loci constructione elegantiori, vide supra ad *ver.* 437.

Ver.

Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τι φημὶ
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα,
Ἀλλά τιν' ὔμμ' οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,

" Semper equidem Troianis immifceor, neque omnino aio
" Manere *me* apud naves, fenex licet fim bellator:
" Attamen nondum tales equos vidi, neque animadverti;
" Sed aliquem vobis puto dediffe deum obvium factum:
" Ambos enim vos diligit nubes-cogens Iupiter,
" Filiaque Aegiochi Iovis, caefia-oculis Minerva.
Hunc autem refpondens allocutus eft confiliis-abundans Vlyffes;
" O Neftor Neleide, ingens gloria Achivorum;
" Facile deus quidem volens etiam meliores, quam *funt* hi,
" Equos donaverit, quoniam multo potentiores funt *Dii.*
" Equi autem hi, fenex, nuper-advenerunt, de quibus quaeris,
" Threicii: nempe ipforum regem ftrenuus Diomedes
" Occidit, iuxtaque focios duodecim omnes principes.
" Decimum tertium *autem* fpeculatorem interfecimus prope naves,

556 Γε θέλων] id. 560 ἑταίρους] F. A. I.

Ver. 548 Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι] Quam haec *Neftoris* perfonam deceant, vide fupra ad ά, 249, 260.

Ver. 551 Ἀντιάσαντα] Vid. fupra ad ά, 67.

Ver. 552 Νεφεληγερέτα Ζεὺς] Vide fupra ad ά, 175.

Ver. 557 Ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν] Πολὺ φέρτεροι θεοί εἰσιν. *Euftath.* *Barnefius* ex MS. edidit, πολὺ φέρτερός ἐστιν. Alii ad *equos* hoc referunt: Minus apte.

Ver. 559 Ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε] Ὁ Διομήδης (fupra, *ver.* 233) Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Κἀκεῖνος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἔπαινον,— τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. Αὕτη γὰρ ἡ πρὸς τοὺς φίλους ὕφεσις οὐχ ἧττον ἐπικοσμεῖ τῶν ἐπαινουμένων τοὺς ἐπαινοῦντας. *Plutarch.* πολιτικ. παραγγέλμ.

Ver. 560 Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους] *Non pauciores quam duodecim.* Quod Latini dicunt, *duodecim ipfos.* Vt, apud Ciceronem, *decem ipfos dies,* et, *annis 73 ipfis.* Similiter infra, σ', 373, — τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν. Vbi ftultiffime Scholiaftes, περισσὸν (*inquit*) τὸ Πάντας· cum e contrario in ifta voce vis omnis fententiae confiftat; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Rurfum, σ', 470, Φῦσαι ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. Vbi *Barnefius* inepte id vertit Anglice, *Twenty in All*; quod erat fcilicet vertendum, *Twenty at once.* Item, τ', 247, Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· *decem ipfa talenta,* vel, *talenta non minus decem.* Vbi *Dionyfii Halicarnaffenfis,* viri eruditiffimi, negligentiam fatis mirari non poffum; qui hoc, Πλεονασμὸν appellat διὰ τὸ μέτρον· *lib.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Iterum, *Odyff.* ί, 204, Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν. Et *Odyff.* ώ, 60, Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι.

Ver.

Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ᾽ ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ᾽ ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηῒ δ᾽ ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ᾽ Ὀδυσεὺς, ὄφρ᾽ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ᾽ Ἀθήνῃ·
Αὐτοὶ δ᾽ ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ἔς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ᾽ ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείου ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

" Quem ſcilicet ut explorator exercitus eſſet noſtri
" Hector miſerat et alii Troiani illuſtres.
Sic fatus foſſam tranſcendere fecit ſolidos-ungulis equos,
Gaudio exultans; unaque caeteri ibant gaudentes Achivi.
Quum autem *ad* Tydidae tentorium bene-ſtructum pervenissent,
Equos quidem alligarunt ſcite-ſectis loris
Praeſepe ad equinum; ubi videlicet Diomedis equi
Stabant veloces-pedibus, dulce triticum edentes.
Navis autem in puppi ſpolia cruenta Dolonis
Poſuit Vlyſſes, dum ſacrum parare poſſent Minervae.
Ipſi interea ſudorem multum abluebant mari,
Ingreſſi; cruraque, et cervicem, circumque femora.
Verum poſtquam ipſis unda maris ſudorem multum
Abluiſſet a corpore, et recreati eſſent ſuo corde;
In ſolia-balneatoria ingreſſi bene-polita, lavabant.
Quum autem laviſſent, et unxiſſent ſe pingui oleo,
Ientaculo aſſidebant; e cratere vero, Minervae,
Pleno hauſtum libabant dulce vinum.

566 Εὔτυκτον] MS. 567 ἐϋτμήτησιν ἱμᾶσι] MS. ν in ultima ſyllaba eraſo at F. A. I. R. ἱμᾶσιν. 571 ἱερὸν] MS. 573 ἐμβάντες] A. I. R.

Ver. 563 Ἕκτωρ τε — καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί] *Scholiaſtes* ad hunc locum, quem et ſecuta eſt et laudavit *Domina Dacier*; *νῦν, inquit, ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται. οὐ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τοὺς πολεμίους.* Inepte admodum; ut mihi quidem videtur. Non enim iam contemptui habebat Troianos Vlyſſes.

Ver. 572 Ἀπενίζοντο] Pronunciabatur, ἀπεννίζοντο· ſicuti ἔλλαβον, ἐλλιτάνευον, ἔννεπε, et ſimilia. Fortaſſe tamen et *ſcribetur* rectius ἀπεννίζοντο. Vt ſit videlicet non ab ἀπενίζομαι, ſed ab ἀπεννίζομαι; quod tam recte dici poteſt, quam apud *Herodotum* ἐναπονίζομαι.

Ver. 573 Ἰδὲ λόφον] Qua ratione, ἰδὲ, hic ultimam producat; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 576, 577 Λούσαντο, — λοεσσαμένω, — ἀλειψαμένω] De hoc vocis mediae uſu maxime proprio, vide ſupra ad γ', 141.

Ver. 577 Λίπ᾽ ἐλαίῳ] *Pinguis olivi. Virgil. Eclog.* V, 88.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ὁμήρου Ῥαψῳδίας Λ΄.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἕκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου, τοξεύονται Διομήδης, καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; Ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην· Ἐπανερχόμενος δὲ, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ἌΛΛΗ.

Τὴν Λάμβδα ῥαψῳδίαν Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι· παράγουσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἶριν πέμψαντα, ἀπάγειν Ἕκτορα, εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἠρίστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἕκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, κρατερᾶς γενομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι, καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Ὀδυσσεύς· Καὶ Μαχάονα θεασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος; Ἀφικομένῳ δὲ αὐτῷ Νέστωρ τὰ τῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται πλάισματα, καὶ παρακαλεῖ μάλιστα μὲν αὐτὸν πεῖσαι τὸν Ἀχιλλέα συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βούλοιτο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ πανοπλίαν· τοὺς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν Ἀχιλλέα, φεύξεσθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλέα, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας θεραπεύει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμβδα. ἐνὶ προμάχοισι μέγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλως.

Λάμβδα δ', Ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι

Autora autem e lectis, a pulchro Tithono,
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus:
Iupiter vero *deam* Discordiam misit celeres ad naves Achivorum
Luctuosam, belli signum in manibus gestantem:
Stetit autem *ea* in Vlyssis ingenti navi nigra,
Quae in medio erat; ut vox exaudiri posset in utramque partem,
Et ad Aiacis tentoria Telamonii,
Et ad Achillis: qui *duo* utique ad extremas partes naves aequales
Subduxerant, virtute freti et robore manuum.
Illic stans clamavit dea altumque horrendumque,
Intentissima-voce Achivis, magnumque robur immisit cuique
In cor, ut indesinenter bellarent et pugnarent.
His autem statim bellum dulcius factum est, quam redire

2 Φέρῃ] MS. 11 Ἀχαιοῖσι] id. recte. 12 ἄλημκτον] id.

Ver. 1 Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο] Virgil. *Tithoni croceum linquens aurora cubile. Georgic.* I. 447. *Aen.* IV, 585. Vide supra ad ά, 477.

Ver. 2 Ὤρνυθ'] Vide supra ad γ', 260.

Ibid. Ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 8 Τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας] Vide supra ad θ', 225.

Ibid. Νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 10 Ἤϋσε θεὰ μέγα τε] Clamor militum ad pugnam exeuntium, μεγαλοπρεπῶς. Infra *v.* 50. ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ'.

Ibid. Μέγα τε, δεινόν τε] Qua ratione, τε hic producatur; vide supra ad ά, 51.

Ver. 11 Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν] Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. *Aristophan. Acharn. ver.* 16. Quem ad locum Scholiastes; Ὁ δὲ Ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ εἶναι εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. *Clark.* Vnde Gellius XVI. 19. verba Herodoti de Arione, canente τὸν ὄρθιον, interpretatur *carmen quod Orthium vocant voce sublatissima cantavit. Ern.*

Ibid. Μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ] Vide supra ad β', 451.

Ver.

Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

In navibus cavis dilectam in patriam terram.
Atrides porro clamavit, et accingi iussit
Argivos; ipse quoque induit splendidum aes.
Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-iunctas:
Tum deinde thoracem circa pectora induebat,
Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset.
Audiebatur enim ad Cyprum-usque magna fama quod Achivi
Ad Troiam navibus navigaturi essent:
Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.
Ac huius quidem decem virgae erant nigri cyani,
Duodecim aurem auri, et viginti stanni:
Caerulei item dracones surgebant ad collum
Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas utique Saturnius
In nube fixit, signum articulate-loquentibus hominibus.
Circa humeros dein iecit ensem: in eo vero clavi
Aurei collucebant: at circum vagina erat
Argentea, aureis loris apta.

15 Ζώννυσθαι] R. 16 ἐδύσσατο] A. R. I. T. 18 ἀργυρέοις] MS. 22 ἀναπλεέσθαι] Fl. 27 ἴρισιν] MS. 29 ὤμοισι] MS. bene.

Ver. 15 Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν — ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο] Virgil. *Turnus in arma viros, armis circumdatus ipse, Suscitat; aeratasque acies in praelia cogit Quisque suas, variisque acuunt rumoribus iras. Aen.* IX, 462.

Ibid. Ἄνωγεν] Non a praeterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ab aoristo, ἄνωγεν. Vide supra ad θ', 322; et ad ά, 37.

Ver. 16 Ἐδύσατο] *Al.* ἐδύσσατο. Male. Vt recte notavit *Barnesius*. Nam ἐδύσατο antepenultimam natura producit. *Al.* ἐδύσετο: De quo vide supra ad β', 35; et ad ί, 109.

Ibid. Νώροπα χαλκὸν] Vide supra ad β', 578. *Clark.* Verte: *Splendida arma. Ern.*

Ver. 18 Καλὰς] Vide supra ad β', 43.

Ver. 26 Προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod et ferri possit.

Ver. 31 Ἀργύρεον, χρυσέοισιν] Pronunciabatur

Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῦριν,
Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τε.
Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·

Sustulit autem, totum-hominem-operiens, varium scutum, validum,
Pulchrum, circum quod orbes decem aerei erant:
Inque eo umbones erat viginti, ex stanno
Candidi, et in mediis erat *unus* ex nigro cyano.
In eo autem Gorgon trux oculis adornata erat
Horrendum aspiciens, et circum Terrorque, et Fuga.
Ex eo autem argenteum lorum erat: et supra istud
Caeruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant
Tria in-orbem-curvata, una cervice enata.
Capiti vero clavis-utrimque-ornatam galeam imposuit, quatuor-conos-habentem,
Setis-equinis-comantem: horrendum autem crista desuper nutabat.
Sumpsit dein validas hastas duas, munitas aere,
Acutas: longe autem aes ab ipsis *ad* coelum usque
Splendebat: insuperque sonitum ediderunt Minervaque et Iuno,
Honorantes regem divitis-auro Mycenes.
Aurigae tum porro suo praecipiebat unusquisque
Equos bene ex ordine tenere illic ad fossam:

33 περὶ] F. 42 ἔνευε] F. A. R. I. male. 43 δοῦρα] R. 44 αὐτὸ σφιν] T.
48 τάφρον] F. A. I.

ciabatur χρυσοῖσιν. Prima enim nulla potest licentia corripi.

Ver. 33 Καλὴν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 35 Ἔην] *Barnesius* legendum existimat, εἷς, *unus*. Quae neque Homerica vox est, et multo etiam elegantius reticetur.

Ver. 36 Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο] Non sine magno artificio, producta hic, etiam extra caesuram, syllaba brevi, versus ipse videtur quasi *diriguisse*. Vide supra ad ά, 342; et ad γ', 363; et infra ad μ', 208. Ὅταν δὲ — φοβερὰν — ὄψιν εἰσάγει, τῶν τε φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσει, ἀλλὰ τῶν ψοφοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ δυσεκφορώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνώσει τούτοις τὰς συλλαβάς· Οἷά ἐστι ταυτί· Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο, Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 37 Περὶ δὲ δεῖμός τε] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item ultima in κυάνεος, *ver.* 39; et in ἀμφιστεφέες, *ver.* 40; et θεὸς, *ver.* 58; vide supra ad ά, 51.

Ver. 40 Ἀμφιστεφέες] *Al.* ἀμφιστρεφέες.

Ver. 48 Ἐπὶ τάφρῳ] *Al.* ἐπὶ τάφρον.

Ver.

Αὐτοὶ δ' πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ῥώοντ'· ἄσβεςος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὣς, τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,

Ipsi vero pedibus, cum armis, armati
Alacres-ruebant: immensus vero clamor ortus est auroram ante.
Priores autem venerunt cum equitibus ad fossam instructi;
Equites vero paululum post sequebantur; inter eos autem tumultum
Concitavit perniciosum Saturnius, et ex alto demisit rores
Sanguine madidos ex aethere, quod esset
Multa fortia capita orco praemature missurus.
Troes vero ex-altera-parte *aciem instruebant* super tumulo campi,
Hectoremque circa magnum, et eximium Polydamantem,
Aeneamque, qui inter Troianos, deus veluti, honorabatur a populo;
Tresque Antenoridas, Polybum, et Agenora nobilem,

53 ἀέρσας] MS. ἐέρσας R. 54 ἔμελλεν] F. A. I. R. male. 57 Πολυδ.] MS. F. A. I.

Ver. 49 Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Ῥώοντ'] Istud Σὺν τεύχεσι, propter adiunctam *praepositionem*, non refertur ad θωρηχθέντες, (vide ἕ, 737: et θ', 376, 388,) sed ad ῥώοντο. Quemadmodum et latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari*; e contrario, *cum armis hostem aggredi*, recte dicitur. Vide supra ad ά, 528, 529; et ad θ', 530.

Ver. 51 Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες· Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον] Sententia est; Progrediebatur exercitus eo ordine, ut priores ad fossam starent instructi pedites; equites, e curribus pugnaturi, parvo interiecto sequerentur intervallo. Fieri quoque potest ut istud, φθὰν, comparate ad Troianos usurpetur: Prius scilicet ad fossam Achivi erant instructi ad defendendum, quam ad oppugnandum aggrederentur Troiani. *Barnesius* omnino legendum contendit, φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων. Quod tamen nullo modo ferri potest. Nam *primo*, μέγα φθάνειν, ut opinor, non satis graece dicitur: Quod si recte diceretur, non tamen apte conveniret cum eo quod sequitur, ὀλίγον μετεκίαθον. *Deinde*: constructio ista, φθάνειν ἱππήων, Homerum non sapit. Adhibet enim Poëta vocem φθάνειν, absolute, multis in locis: Cum accusativo semel, φ', 262, — φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Cum genitivo autem nusquam coniungit. Nam in isto, π', 322 — τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης Ἔφθη ὀρεξάμενος, vocula τοῦ refertur non ad ἔφθη, sed ad ὀρεξάμενος. Quod si recte dici potuisset, φθὰν δὲ ἱππήων· attamen multo aptius scriberetur, φθὰν δὲ μὲν ἱππήων, quam φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων, propter sequens istud ὀλίγον. *Denique*, quod voluit Scholiastes, μέγα κοσμηθέντες, neque graece (credo) dicitur; neque (si dici potuisset) istiusmodi verborum transpositionem, aut graecae, aut ullius (ut opinor) fert linguae ratio.

Ver. 53 Ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος] Virgil. *Fragor intonat ingens*: Arma *inter nubem, coeli in regione serena, Per sudum* rutilare *vident, et pulsa tonare. Aen.* VIII, 527.

Ver. 55 Προϊάψειν] v. ad Il. ά, 3. *Ern.*

Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·

Iuvenemque Acamanta, similem immortalibus:
Hector vero inter primos ferebat clypeum undique aequalem.
Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,
Aliquando collucens, interdum vero subit nubes opacas:
Sic Hector modo quidem inter primos apparebat,
Modo autem inter extremos, imperans. Totus vero aere
Splendebat, veluti fulgur patris Iovis Aegiochi.
Quemadmodum autem messores oppositi invicem
Segetes metendo obviam-festinant, viri locupletis per arvum,
Tritici, vel hordei; manipuli vero crebri cadunt;
Sic Troiani et Achivi in se invicem insilientes
Caedebant; neutrique recordabantur perniciosae fugae:
Aequalia autem in pugna capita ferebant: ipsi vero, lupi veluti,
Ruebant: Discordia utique gaudebat luctuosa aspiciens:

61 πάντοσ' ἐΐσην] F. A. I. 3. quod praetulerim. 63 ὅτε] F. A. I. recte. tota oratio plene foret ὅτε παμφαίνων, ὅτε δ' αὖτις ἔδυ. ita statim ὅτε — ἄλλοτε, Schol. interpretatur ἔσθ' ὅτε. 64 φάνεσκεν] F. A. R. 70 θορόντες] F. I. A. R.

Ver. 60 Ἀθανάτοισιν] Vide supra ad έ, 398.

Ver. 62 Οἷος δ' — ἀστὴρ] Vide supra ί, 4; et infra, χ', 26 et 317. *Sophocles*: Ὡς κἀμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο Δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄστρον ὣς, λάμψειν ἔτι. *Electr.* 64. Virgil. *ipse agmine Pallas in medio, chlamyde et pictis conspectus in armis: Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda, Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes, Extulit os sacrum coelo. Aen.* VIII, 587. Singularis autem apud *Homerum* huius imaginis pulchritudo, eo quod *Hectorem* ubique summa cum agilitate inter suos *ex intervallis* exhibeat *interlucentem*.

Ver. 67 Οἱ δ' ὥστ' ἀμητῆρες] Mire placuisse *Alexandro Magno* hosce quinque versiculos, refert *Dio, Orat.* I.

Ver. 68 Ὄγμὸν] Ὄγμον scribendum docet *Eustathius*, sicuti ὄκνος, ὄμβρος, ὄρσος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος. Sed hoc leviculum.

Ibid. Ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς] Qua ratione, ἐλαύνωσιν, hic ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 76; vide supra ad ά, 51. *Clark.* Omnes autem libri hic habent ν, sine quo nihilo minus longa foret syllaba, credo ad vitandum hiatum, qui in caesura paulo durior est. *Ern.*

Ibid. Ἄρουραν] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 70 Ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες Δῄουν] Virg. *caedebant pariter, pariterque ruebant Victores victique; neque his fuga nota, neque illis. Aen.* X, 756.

Ver. 72 Οἱ δὲ, λύκοι ὣς] Virg. *inde, lupi ceu. Aen.* II, 355.

Ver. 73 Θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε] Virg. *Sae-*

Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο· ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,

Sola enim deorum aderat pugnantibus:
At alii non ipsis aderant dii, sed quieti
Suis in aedibus sedebant; ubi singulis
Domus pulchrae aedificatae erant, per iuga Olympi:
Omnes autem accusabant atras nubes-cogentem Saturnium,
Eo quod Troianis volebat gloriam praebere.
Atque eorum sane nullam-habebat-rationem pater: sed, secedens,
Ab aliis seorsum sedebat, gloria exultans;
Inspiciens Troianorumque urbem et naves Achivorum,
Aerisque fulgorem, interimentesque, intereuntesque.
Ac quamdiu quidem tempus matutinum erat et crescebat sacra dies,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Quo tempore vero lignator apparat prandium
Montis in saltibus, postquam satiavit manus
Caedendo arbores altas, satiasque eius cepit animum,
Cibique dulcis circum praecordia desiderium occupat:
Tunc sua virtute Danai perfregerunt phalangas,

76 σφοῖσιν] MS. 86 ὡπλίσατο] F. A. I. T. *ibid.* περ post δρυτόμος abest a Fl. A. I. et friget sane hoc loco: versusque nihilo minus constat, cum ultima in δρυτόμος per caesuram producatur, et prima in ἀνὴρ longa esse possit. Callim. fr. ap. Procl. in Plat. Polit. p. 391. 88 δένδρα] MS.

Saevit medio in certamine Mavors, — Et scissa gaudens vadit Discordia *palla? Aen.* VIII, 700.

Ver. 76 Καθήατο] *Al.* καθείατο.

Ver. 77 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 81 'Απάνευθε] Vide supta ad ά, 349.

Ver. 82 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν] Vide supta ad θ', 51.

Ver. 83 'Ολλυμένους τε] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 86 'Ωπλίσσατο] Ita *Barnesius*, recte. *Vulgg.* ὡπλίσατο: Male. Corripit enim antepenultimam. Vide supra ad ά, 140. *Clark.* ὡπλίσσατο etiam MS. et ed. Rom. *Ern.*

Ibid. Δόρπον] *Plutarchus, Symposiac. lib.* VIII. *Probl.* 6 legit δεῖπνον.

Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
Ἦ τοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ, οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,

Adhortatione-facta sociis per ordines: Agamemnon vero
Primus exiliit; interfecitque virum Bianorem, pastorem populorum,
Ipsum, deinde vero et socium Oileum agitatorem-equorum.
Nempe hic ab equis *in eum* desiliens, adversus stetit;
Hunc autem recta irruentem in fronte acuta hasta
Percussit, neque galea hastam ei morata est aere-gravis,
Sed per ipsam penetravit et os, cerebrumque
Intus totum foedatum est: domuit vero ipsum irruentem.
Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon
Pectora formosa-nudatos, quum exutas-abstulisset tunicas:
Ipse vero ivit Isumque et Antiphum interfecturus,
Filios duos Priami, nothum et legitimum, ambos
In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
Antiphus autem *e curru* pugnabat inclytus: quos olim Achilles
Idae in iugis ligavit teneris viminibus,

100 στήθεσσι] Fl. 102 νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω,] MS. F. A. I. T. 103 ἐν ἑνὶ] MS. non male. v. tamen 127 haber εἰν ἑνί.

Ver. 95 et 98 Μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 97 Καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο] Virgil. *ille securi Adversi frontem mediam mentumque reducta Disiicit, et sparso late rigat arma cerebro. Aen.* XII, 306.

Ver. 100 Στήθεσι παμφαίνοντας] Videtur mihi vox, παμφαίνοντας, eam habere vim, ut non dicat tantum *pectore nudatos*, sed, quod et in versione exhibui, *pectora formosa nudatos.*

Ibid. Περίδυσε χιτῶνας] Hic locus falsam arguit traditionem Grammaticorum veterum, qui verbum hoc in significatione *detrahendi, exuendi* Atticum dicunt. Caeterum Atticos, aut potius Atticorum imitatores, ut Iosephum, (VI, 11, 4. VII, 1, 1. XIII, 14, 3 etc.) frequentare verbum hoc sensu, verum est. *Ern.*

Ver. 103 Ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν, Ἄντιφος αὖ παρέβασκε] Sic infra ψ', 132 — ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε. Virgil. *Biiugis infert se Lucagus albis — fraterque Liger; sed frater habenis Flectit equos, strictum rotat acer Lucagus ensem. Aen.* X, 757.

Ver. 104 Ποτ' Ἀχιλλεὺς] Καὶ νῦν Ὅμηρος Ἀχιλλέως μνήμην συνήθως παρεντιθεὶς, — τοῦτο Ἀχιλλέα σεμνύνει καὶ τὴν ποίησιν καταποικίλλει. *Eustath.* Vide supra ad β', 673, 681; ad ί, 788; et ad ή, 228.

Ver. 105 Δίδη] Vt ex δώσω, δίδωμι· ita ex δήσω, δίδημι.

Ver.

Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὀέσσι λαβών· καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων·
Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
Γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκυς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
Ἡ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,

Pascentes apud oves nactus, et *demum* liberavit pretio.
Jam vero Atrides late imperans Agamemnon
Horum alterum quidem supra mammam ad pectus percussit hasta:
Antiphum autem ad aurem feriit ense, deiecitque ab equis.
Festinans vero ab iis detrahebat arma pulcnra,
Agnoscens: etenim ipsos antea apud naves celeres
Viderat, quando ex Ida duxerat pedibus velox Achilles.
Sicut autem leo cervae velocis parvulos hinnulos
Facile confringit, correptos validis dentibus,
Veniens ad lustrum, teneramque ipsis animam aufert;
Illa vero, quamvis adsit valde prope, non potest ipsis
Opitulari; illam enim ipsam tremor vehemens subit;
Confestimque fugit per querceta densa et sylvam
Festinans, sudans violentae ferae propter impetum:
Sic illis nemo potuit arcere perniciem
Ex Troianis, sed et ipsi ab Argivis percellebantur.
Porro *Agamemnon* Pisandrumque et Hippolochum fortem,
Filios Antimachi bellicosi, qui potissimum,

107 δὴ τότ' 'Ατρ.] F. A. I. 112 ἄγαγε] MS. recte et mox pariter v. 116 σφι 114 συνέαξε] MS. 120 χραισμῆσαι] F. A. I. 123 δαΐφρονος] Gl. MS. L. adscripsit: γράφεται καὶ κακόφρονος.

Ver. 106 Ἔλυσεν ἀποίνων] Verte: *et liberavit s. dimisit pretio accepto.* Versio Clarkii ambigua est. *Ern.*

Ver. 107 Δὴ τότε γ'] *Barnesius* edidit Τῶν τότε γ'. At minus concinne. *Clark.* Vide dicta ad Il. κ'. 235. *Ern.*

Ver. 110 Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 111 Γιγνώσκων] *Al.* Γινώσκων. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ver. 112 Πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α', 51.

Ver. 118 Ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·
Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς,
Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Ὣς τώγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,

Auro ab Alexandro accepto, splendidis *scilicet* donis,
Non sinebar *Troianos* Helenam reddere flavo Menelao;
Huius utique duos filios cepit rex Agamemnon,
In uno curru existentes, simulque agebant veloces equos:
Nam iis ex manibus fugerant habenae artificio-factae,
Atque adeo turbati sunt: itaque *in eos* contra ruit, ceu leo,
Atrides: ii vero a curru supplices orabant;
" Vivos-cape, Atrei fili, tuque digna accipe pretia-liberationis:
" Multae urique in Antimachi aedibus opes reconditae-iacent,
" Aesque, aurumque, varioque-artificio elaboratum ferrum:
" Ex his tibi donaverit pater infinita dona,
" Si nos vivos audierit apud naves Achivorum.
Sic hi flentes allocuti sunt regem
Blandis verbis: non blandam vero vocem audiverunt;
" Si ergo Antimachi bellicosi filii estis,
" Qui quondam in Troianorum concione Menelaum iubebat,

126 τοῦ περ δὴ λάβε παῖδε δύο] MS. quod mihi magis placet. 128 ἐκ γὰρ σφεῶν] F. A. I. 132 ἐν ἀφνειοῖο πατρὸς] F. A. I. 134 τῷ κεν τι] MS.

Ver. 128 Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν φύγον] Refertur istud, γὰρ, ad praecedentem λάβε, *ver.* 226. *Al.* ἐκ γὰρ σφέων χειρῶν φύγον. Minus venuste.

Ver. 129 Ἐναντίον ὦρτο] Virgil. *infesta subit obvius hasta. Aen.* X, 878.

Ver. 132 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις] *Al.* Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῖο πατρός. vel Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρός· Sed male. Nam, ut recte annotavit *Barnesius*, liquet ex *ver.* 138 infra, *Antimachum* iam hic antea fuisse *nominatum*.

Ver. 134 Χαρίσαιτο] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 138 Εἰ μέν δὴ Ἀντιμάχοιο] Pronunciabatur, Εἰ μὲν δὴ 'ντιμάχοιο. Vt recte observavit *Barnesius*.

Ibid. Δαΐφρονος] Per ironiam dictum contendunt nonnulli. Sed nihil opus. Est enim epitheton et sociorum et hostium commune.

Ver. 139 Ἄνωγεν] Non a praeterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ab aoristo, ἄνωγον. Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad θ', 322; et ad ά, 37.

Ver.

Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς·
Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ' αὐχένα κόψας·
Ὄλμον δ' ὥς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
Ἱππεῖς δ' ἱππῆας, (ὑπὸ δὲ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,)
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοισι κελεύων·
Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,

" Legatum profectum, cum divino Vlysse,
" Illic interficere, neque dimittere rursum ad Achivos:
" Nunc certe patris indignam luetis iniuriam.
Dixit, et Pisandrum quidem ab equis deiecit humi,
Hasta percussum ad pectus; atque ille supinus solo allisus est.
Hippolochus autem desiliit, quem porro humi interfecit,
Manibus gladio abscissis, et cervice amputata:
Mortariumque tanquam, proiecit volvendum per turbam,
Atque hos quidem reliquit: ipse vero, ubi plurimae turbabantur **phalanges**,
Illuc irruebat, simulque alii bene-ocreati Achivi.
Pedites quidem pedites interficiebant, fugientes necessitate,
Equites vero equites, (ab ipsis autem excitatus est pulvis
E campo, quem excitabant grave-strepentes pedes equorum,)
Aere caedentes. At rex Agamemnon
Semper interficiens insequebatur, Argivos adhortans.
Vt vero cum ignis edax in incaeduam inciderit sylvam,

153 δηϊόωντας] F. 154 ἐπ'] MS. sed Gl. ἕπετο.

Ver. 146 Ἀπό τ' αὐχένα κόψας· Ὄλμον δ' ὥς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι] Virgil. *Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis Dicere, deturbat terrae; truncumque tepentem provolvens. Aen.* X, 554.

Ver. 148 Τοὺς μὲν ἔασ'] Vide supra ad Δ, 42.

Ibid. Ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες] Virgil. *Irruit, et qua tela videt densissima, tendit. Aen.* IX, 555.

Ver. 151 Ἱππῆας, ὑπὸ] Vide supra ad Δ, 51.

Ver. 155 Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον] Virg. *Ac velut, optato ventis aestate coortis, Dispersa immittit sylvis incendia pastor; Correptis subito mediis, extenditur una Horrida per latos acies Vulcania campos. Aen.* X, 495. *In segetum veluti cum flamma furentibus austris Incidit. Aen.* II, 304. Quo in loco, *Homericae* parabolae dignitatem non implevisse *Virgilium* existimat *Macrobius lib.* V. *cap.* 13.

Ibid. Πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ] ἄξυλον ὕλην, οἱ μὲν πολύξυλον ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν ὁμόξυλον· — ὡς — καὶ ἄλοχος καὶ ἄκοιτις, ἡ ὁμόλεκτρος καὶ ὁμόκοιτις· καὶ ἄξυλος οὖν, ἡ ὁμόξυλος, διὰ τὸ πυκνόν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄξυλον λέγειν· οὐ κατὰ τὴν στέρησιν τοῦ ξύλου, — ἀλλὰ κατὰ στέρησιν τοῦ ξυλίσασθαι· ἵν' ᾖ, ἄξυλος ὕλη, ἀφ' ἧς οὐδείς πω ἐξυλεύσατο

Πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
Μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

Et quoquoversus contorquens ventus differt, rami autem
Cum stirpibus cadunt impulsi ignis impetu;
Sic sub Atrida Agamemnone cadebant capita
Troianorum fugientium, multique arduis-cervicibus equi
Vacuos currus cum strepitu-rapiebant per aciei ordines,
Aurigas desiderantes eximios: illi vero in terra
Iacebant, vulturibus longe gratiores, quam uxoribus.
Hectorem vero extra tela subduxit Iupiter, extraque pulverem,
Extraque caedem, extraque sanguinem, extraque tumultum:
Atrides autem insequebatur, vehementer Danaos adhortans.
Troës autem ad Ili sepulchrum veteris Dardanidae,
Medium per-campum iuxta caprificum ruebant,
Cupidi urbis *adeundae*: At clamans sequebatur usque
Atrides, cruore autem pulverulento foedabatur manus invictas.
Quum autem iam ad Scaeasque portas et fagum venissent,
Ibi tandem constiterunt, et alii alios expectabant.

156 ἠλυφόων] MS. 162 γύπεσσι] MS. Fl. recte. 165 ἔσπετο] MS. 166 Ἴλλου] F. A. l. R. 171 ἔνθα ἄρα] A. I. T.

ἀξυλεύσατο· Καὶ ἄκοιτις δὴ καὶ ἄλοχος ἐμοὶ δοκεῖ κυρίως ἡ παρθενικὴ λέγεσθαι, παρὰ τὸ λέχους ἑτέρου μὴ μετασχεῖν, μηδὲ κοίτης. — Καὶ, ἀΐδηλον δὲ πῦρ, οὐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον, ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιόν. *Porphyrii Quaest. Homeric.* 26.

Ibid. Ἴλη] Vide supra ad γ', 151,

Ver. 156 φέρει] *Al.* στρέφει.

Ver. 160 Κροτάλιζον] De huiusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad β', 210; ad γ', 363; et ad δ', 455, 456, 504.

Ibid. Πολέμοιο γεφύρας] Vide supra ad δ', 571.

Ver. 163 Ἐκ βελέων, — κονίης — ἀνδροκτασίης — αἵματος, — κυδοιμοῦ] „ Ante "omnes apud Homerum, eiusdem rei "atque sententiae luculenta exaggeratio "est. Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων —. Namquum "omnia ista — multa et continua no-"mina nihil plus demonstrent quam "praelium, huius tamen rei varia facies "delectabiliter ac decore multis verbis "depicta est." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 22.

Ver. 167 Παρ' ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 168 Κεκληγὼς] Vide supra ad β', 314.

Ver.

Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ἅστε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο·
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε τή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Alii vero adhuc per-medium campum fugabantur, boves tanquam,
Quas leo territas-fugavit, aggressus nocte intempesta,
Omnes; uni autem *alicui* apparet certum exitium:
Huius nempe cervicem frangit, correptam validis dentibus
Primum; deinde etiam et sanguinem et viscera omnia haurit:
Sic hos Atrides insequebatur rex Agamemnon,
Semper occidens postremum: illi autem fugiebant.
Multi vero pronique et supini excidebant curribus,
Atridae sub manibus: supra modum enim ante alios hasta furebat.
At cum iam forte esset ad urbem altumque murum
Perventurus, tum vero pater hominumque deûmque
Idae in cacuminibus resedit abundantis-scatebris,
De caelo delapsus; tenebatque fulgur in manibus;
Irin autem excitavit aureas-alas habentem, nunciaturam:
« Vade age, Iri velox, hoc Hectori verbum dic:
« Quamdiu quidem videat Agamemnonem, pastorem populorum,
« Furibunde ruentem inter primos pugnatores, perdentem ordines virorum,
« Tamdiu *ipse quidem* pedem referat, caeteras autem copias hortetur
« Pugnare cum hostibus per asperum praelium.

173 ἰῇ] MS. sed superscr. ἰν. 175 ὀδόσιν] F. A. I. R. 181 ἔμελλον] MS. 185 ὤτρυνε] Id. 186 φάσκ' ἴθ'] MS. ἴθ' etiam A. I. T.

Ver. 172 Βόες ὥς] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 176 Αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] *Scaligero* (*Poëtic. lib.* V. *cap.* 4.) videntur *plus pingere*, quae dixit *Virgilius*: —*manditque trahitque Molle pecus, mutumque metu: fremit ore cruento. Aen.* IX, 340. Sed non recta instituta est comparatio. *Virgilio* enim de *ovibus* sermo est, *Homero* de *bubus*; utrobique aptissimus.

Ver. 179 Πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον] Virgil. *Curruque volutus Caedit semianimis Rutulorum calcibus arva. Aen.* X, 403.

Ver. 186 Βάσκ' ἴθι] Vide supra ad β', 8.

Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοὶ κράτος ἐγγυαλίξει
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

" Sed postquam *iste* vel hasta percussus, vel ictus sagitta,
" In currum saliet; tunc ei robur immittam
" Vt caedat; donec ad naves bonis-transtris-instructas pervenerit,
" Occideritque sol, et tenebrae sacrae supervenerint.
Sic dixit. Nec non obsecuta est pedibus-ventosa velox Iris:
Descendit autem de Idaeis montibus Ilium versus sacram;
Invenitque filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,
Stantem inque equis et curribus bene-compactis;
Prope vero adstans allocuta est pedibus velox Iris;
" Hector, fili Priami, Iovi consilio par,
" Iupiter me pater misit tibi, ut haec loquerer:
" Quamdiu quidem videas Agamemnonem, pastorem populorum,
" Furibunde-ruentem inter primos-pugnatores, perdentem ordines virorum,
" Tamdiu cede pugna, caeteras autem copias hortare
" Pugnare cum hostibus per asperum praelium:
" Sed postquam *iste*, vel hasta percussus, vel ictus sagitta,
" In currum saliet, tunc tibi victoriam dabit
" Vt caedas; donec ad naves bonis transtris-instructas perveneris,
" Occideritque sol, et tenebrae sacrae supervenerint.

196—199 Sunt extra contextum in marg. sed ab eadem manu. 201 ζεύς μοι] MS. 203 ἀναίροντα] Id. 207 τότε δὲ] Id.

Ver. 196 Βῆ δὲ —, Εὗρ' υἱὸν] Celeritatem motus pulchre depingit constructio ἀσύνδετος.

Ver. 200 Διῒ μῆτιν] Qua ratione utrumque horum vocabulorum ultimam producat, vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Ἀτάλαντε] Vide supra ad β', 627.

Ver. 201 Ζεύς με πατὴρ προέηκε] Virgil. *Ipse Deûm tibi me claro demittit Olympo Regnator, coelum et terras qui numine torquet; Ipse haec ferre iubet celeres mandata per auras. Aen.* IV, 268.

Ver.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
Ἀρτύνθη δὲ μάχη· σὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε, μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρήκη ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

Ac quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
Hector autem de curribus cum armis desiliit in terram,
Vibransque acutas hastas per exercitum ibat quoquoversum,
Concitans ad pugnandum: suscitavitque praelium grave.
Illi vero conversi sunt *a fuga*, et adversi steterunt Achivis.
Argivi etiam ex altera parte corroborarunt phalangas:
Restitutumque est praelium; steteruntque adversi: Agamemnon autem
Primus irruit; cupiit enim longe pugnare ante omnes.
Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes,
Quisnam tum primum Agamemnoni obvius venerit,
Seu ipsorum Troianorum, seu inclytorum sociorum.
Iphidamas Antenorides, fortisque, magnusque,
Qui fuit educatus in Thracia glebosa, matre ovium;
Cisseus hunc educavit domi parvulum existentem
Avus-maternus, qui genuit Theano genis-pulchram.
At postquam pubertatis gloriosae pervenit ad mensuram,

217 ἤθελε] MS. 222 Θράκη] Edd. vett. τράφη ἐνὶ] MS. videtur voluisse dare: ὃς τράφ' ἐνὶ, vid. ad β', 661. aut utraque lectio confusa est τράφη ἐν et τράφ' ἐνὶ. 223 Κισσῆς] MS. R. T. in MS. gloss. ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ.

Ver. 211 Σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 213 Ὀτρύνων μαχέσασθαι] Vide supra ad β', 451.

Ver. 215 Ἐκαρτύναντο] Qua analogia dicitur, μαρτύρομαι, ἐμαρτυράμην, μαρτυροῦμαι; κρίνομαι, ἐκρινάμην, κρινοῦμαι; eadem analogia dicitur, καρτύνομαι, ἐκαρτυνάμην, καρτυνοῦμαι. Vide supra ad ά, 309, 338.

Ver. 219 Πρῶτος Ἀγαμέμνονος] Qua ratione, πρῶτος, hic ultimam producat; item θυγατέρα, *ver.* 226; item μόλιβος, *ver.* 237; et ὥστε, *ver.* 239; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 222 Θρήκη] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, ut opinor. Nam et ita alibi Homerus. *Vulgg.* Θράκη. *Clark.* Θρήκη est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 223 Κισσεὺς] *Al.* Κισσῆς et Κισσής.

Ver. 225 Ἥβης ἐρικ. μέτρον] Ἥβης μέτρον est *ipsa pubertas*, s. iusta pubertas, nota poëtarum periphrasi: ἐρικύδης autem est iuventus, quia appetentissima est gloriae, et gloriae quaerendae aptissima. *Ern.*

Ver.

Αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει.
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπί οἱ, μεμαὼς, ὥστε λῖς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.

Illic eum detinuit; deditque ipse filiam suam:
Vt autem duxerat, ex *ipso statim* thalamo famam secutus est Achivorum,
Cum duodecim navibus recurvis, quae eum sequebantur.
Has quidem deinde in Percope reliquit naves aequales:
At ipse pedestri-itinere profectus, ad Ilium venerat:
Qui utique nunc Atridae Agamemnoni obvius venit.
Quum autem iam prope erant alter in alterum vadentes,
Atrides quidem aberravit, eiusque aversa est hasta.
Iphidamas autem ad zonam, thoracem subter,
Percussit; et ipse valde-connixus-imprimebat, robusta manu fretus:
Neque perforavit balteum omni-artificio-varium, sed longe ante
Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis.
Et hanc quidem manu prehensam late-dominans Agamemnon
Trahebat ad se, forti-animo, veluti leo; et ex manu *eius*
Evulsit: eique ense percussit cervicem, solvitque membra.

226 αὐτοῦ μὲν] Fl. 229 Περκωτῇ] MS.T. *v. not.* 237 μόλιβδος] F. A. I.

Ver. 226 Θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 229 Περκώπῃ] MS. Fl. ed. et Schol. Pseudodid: habent Περκώτῃ. Quam lectionem repudiat *Barnesius* auctoritate *Eustathii* ad h. l. qui dicit hanc *Percopen* esse diversam a *Percote*. Stephanus tamen *de Vrbb.* eiusdem urbis nomina facit: Περκώτη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρωάδος. ad quem loc. v. *Holstenius*. Clarum autem est, hic intelligi Troadis urbem. Sed tamen ex Stephani auctoritate praeferendum erit Περκώπη, quia hoc antiquius nomen illius urbis, eamque ob causam Homero aptius. *Ern.*

Ibid. Νῆας ἐΐσας] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 230 Εἰληλούθει] Si, εἰλήλουθεν, dixisset; non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 231 Ὅς ῥα] *Qui utique*. Non enim supervacaneum est istud ῥὰ, sed vim haber perquam elegantem in connectenda sententia cum eo quod praecessit, *ver.* 219.

Ver. 233 Ἐτράπετ' ἔγχος] Notandus maxime propius Vocis Mediae usus: *Avertit se hasta*. Vide supra ad γ', 141. Nempe quemadmodum Latinis recte dicitur, *navis appulit*, et, *navis appulsa est*; *revertit quis*, et, *reversus est*: Ita Graecis dictum est et ἐτράπετο et ἐτράπη.

Ver. 236 Παναίολον] Vide supra ad β', 816.

Ver. 238 Τόγε] ἔγχος.

Ver. 240 Σπάσσατο] Ita edidit *Barnesius*. *Vulgg.*

Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
Οἰκτρὸς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
Στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον

Sic is quidem illic lapsus dormivit aereum somnum,
Miserandus, procul a legitima uxore, civibus auxilians,
Quam-virginem-duxerat, cuius nondum gratiam perceperat, multa autem de-
Primum centum boves dedit, deinde autem mille promisit (derat:
Captas simul et boves, quae ei multae-admodum pascebantur.
Tum sane Atrides Agamemnon *eum* interfectum-spoliavit;
Abiitque ferens per turbam Achivorum arma pulchra.
Hunc autem ut vidit Coon, clarus inter homines,
Maior-natu Antenorides, vehemens eum dolor
Oculos cooperuit, *ob* fratrem prostratum:
Stetit itaque a latere cum hasta, latens Agamemnona nobilem;
Percussitque ei brachium medium, cubitum infra,
In contrariam vero partem perrupit splendidae hastae cuspis.
Cohorruit vero tum rex virorum Agamemnon:
At ne sic quidem cessavit a pugna, atque praelio;
Sed irruit in Coonem, tenens ventis auctam *et firmatam* hastam.
Ille quidem Iphidamanta fratrem et eodem-patre-natum

242 ἀπὸ] MS. 247 'Αχαιῶν] abest a MS. 257 ἤτοι 'Ιφ.] MS. omisso art. ὁ.

Vulgg. σπάσατο. Minus recte. Primam enim corripit.

Ver. 241 Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον] Virg. *Olli dura quies oculos et* ferreus *urget* Somnus, *in aeternam clauduntur lumina noctem. Aen.* X, 745. *Quod non negaverim,* inquit Macrobius, *cultius a Marone prolatum.* lib. V. cap. 11.

Ver. 243 Ἧς οὔτι χάριν ἴδε] *E qua nondum prolem susceperat.* Caeterum qua ratione, χάριν, hic ultimam producat; item ἀντικρὺ, *ver.* 253; et τὸ, *ver.* 265; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Πολλὰ δ' ἔδωκε] Elegantissime ex adverso apud *Euripidem* Medea de nubentium dote Πάντων δ' ὅσ' ἔσ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει, Γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν· Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος. *Med.* 230.

Ver. 247 Καλά] Vide supra ad β', 43.

Ver. 252 Ἔνερθεν] *Al.* Ὕπερθεν.

Ver. 255 Μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] Vide supra ad ή, 232 et 279.

Ver. 256 Ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος] *Eustath.* Τὸ τραφὲν καὶ ἐγγυμνασθὲν τὰς ἶνας ἀνέμῳ, καὶ

Ἕλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ, τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμὺ, τό, τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,

Trahebat pede festinans, et inclamabat quosque fortissimos:
Illum autem trahentem per turbam, sub clypeo umbone-munito,
Vulneravit [*Agamemnon*] hastili aerato, solvitque membra;
Eiusque super Iphidamante caput abscidit astans.
Ita illic Antenoris filii sub Atrida rege
Fato expleto, descenderunt in domum Orci.
Sed hic aliorum obibat ordines virorum,
Hastaque, enseque, magnisque saxis,
Quamdiu ei sanguis adhuc calidus exiliebat e vulnere:
At postquam vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis,
Acuti dolores subierunt robur Atridae.
Vt vero cum parturientem tenet telum *doloris* acutum mulierem,
Acerbum, quod utique immittunt partuum praesides Ilithyiae,

260 χαλκήρει] F. A. I. 263 ὕβαν] MS.

καὶ διὰ τοῦτο στεῤῥὸν καὶ οὐκ εὔθραυστον, ἀλλ' εὔτονον —. Διὸ καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία — Πηλίου ἐκ κορυφῆς — Ἄλλοι δὲ ἀνεμοτρεφὲς φασι, τὸ κοῦφον καὶ εὐκίνητον. *Clark.* Priorem interpretationem sequitur Schol. Lips. *Ern.*

Ver. 257 Ἦτοι ὁ Ἰφ.] Int. *Coon.* Lenius foret ἤτοι ὅγ' Ἰφ. ut alibi est. *Ern.*

Ver. 260 Οὔτησε] Ex οὐτάω. Nam ex οὐτάζω sit οὔτασε, penultima correpta.

Ver. 266 Ἀνήνοθεν] Non ex praeterito, quod vocant, ἀνήνοθα· sed ex aoristo, ἀνήνοθον. Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 268 Ὀξεῖαι ὀδύναι] *Barnesius* in duobus MSS. repperit, Ὀξεῖαι δ' ὀδύναι. Quod et ipsum ferri qui possit, vide supra ad ά, 57.

Ibid. Μένος Ἀτρείδαο] Sic, βίη Ἡρακληείη, et similia. Vide supra ad β', 658.

Ver. 269 Ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ — δριμὺ, — πικρὰς ὠδῖνας] De multiplici hac et composita verborum copia, *Hermogenes*: Ὅταν πολλὰ ὀνόματα ἔχῃ τις ἰσότιμα, καὶ ὁμοίως ἔχοντα ἐνάργειαν χρήσιμον, ἡ ποικιλία ἁρμόζει. Οἷον (*Il.* λ',) Ὅμηρος, — Ἔχομεν ὀξὺ, δριμὺ, πικρόν. *Hermog.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 4. Quando e contrario copia haec evitari debeat, vide ad *Odyss.* τ', 204, 205 etc. *Dionysius Halicarn.* de eadem *varietate* verba faciens, πῶς ἂν συναγάγῃς ἦθος καὶ τὴν γνώμην τέχνῃ, eosdem hosce versiculos exemplo adducit, *lib. qui inscribitur* Τέχνη, *c.* 12. De iisdem versibus *Plutarchus*: Ταῦτα οὐχ Ὅμηρον αἱ γυναῖκες, ἀλλ' Ὁμηρίδα γράψαι λέγουσι, τεκοῦσαν ἢ τίκτουσαν ἔτι, καὶ τὸ μίγμα τῆς ἀλγηδόνος ὁμοῦ πικρὸν καὶ ὀξὺ γινόμενον ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσαν. *Lib. de Amore prolis.*

Ver. 270 Μογοστόκοι Εἰλείθυιαι] Non sunt *partuum praesides*, sed *dolorum creatrices*; ut etymologia, et h. l. contextus docent. Male Schol. Pseudodidym. αἱ τοὺς μόγους

Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχυσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρυσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππυς
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' ὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἄφρεον δὲ στήθεα· ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε.

Iunonis filiae, amatorum dolorum arbitrae:
Sic acuti dolores subierunt robur Atridae.
In currum igitur insiliit, et aurigae praecepit
Naves ad cavas currum - agere; cruciabatur enim corde:
Clamavit autem intentissima - voce Danais vociferans;
« O amici, Argivorum ductores, et principes,
« Vos quidem nunc a navibus arcete pontum - transeuntibus
« Praelium grave; quoniam non me providus Iupiter
« Permisit cum Troianis per - rotam - diem pugnare.
Sic dixit: Auriga autem flagellabat iubis - pulchros equos
Naves versus cavas: ii autem non inviti volabant;
Spumabantque pectoribus; aspergebanturque subtus pulvere,
Laborantem regem a praelio seorsum ferentes.
Hector vero, ut vidit Agamemnonem abeuntem,
Troianosque et Lycios hortabatur, alte vociferans;
« Troiani, et Lycii, er Dardani cominus - pugnantes,
« Viri estote, amici, et mementote impetuosae fortitudinis:
« Abiit vir ille fortissimus, mihique magnam gloriam dedit

275 ἤϋσε] MS. F. A. I. R. recte. 280 ἵμασε] F. A. I. R. bene. 281 ἀέκοντε] MS. quod non displicet, dactyli melius celeritati convaniunt, quam spondei. 283 φέροντες] MS.

μόγυς κυφίζυσαι τῶν τικτυσῶν. Vnde enim verbo vis levandi doloris? Schol. Lips. αἱ ἐπὶ τῶν μόγις τικτυσῶν τεταγμέναι. Inepte. *Ern.*

Ver. 271 Θυγατέρες] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 278 Μητίετα] Vide supca ad ά, 175.

Ver. 179 Εἴασε] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 280 Ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 282 Ἄφρεον δὲ στήθεα] Pronunciabatur, ἄφρευν δὲ στήθη. Quomodo et scribi postea coeptum est.

Ver. 283 Ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver.

Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ·
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν· ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ
Ἀργέσταο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη

" Iupiter Saturnius: ſed recta impellite ſolidos-ungulis equos
" In fortes Danaos, ut ampliorem gloriam referaris.
Sic locutus, conciravit robur et animum cuiuſque.
Vt vero cum aliquis venator canes candidis-dentibus
Inſtiget in ſylveſtrem ſuem aprum, vel leonem:
Sic in Achivos inſtigabat Troianos magnimos
Hector Priamides, hominum-perniciei par Marti:
Ipſe autem inter primos, magnos animos habens gradiebatur;
Irruebatque in praelium, deſuper-flanti ſimilis procellae,
Quae utique deſiliens ferrugineum pontum concitat.
Tunc quem primum, quem vero ultimum interfecit
Hector Priamides, quando ei Iupiter gloriam dedit?
Aſſaeum quidem primum, et Autonoum, et Opitem,
Et Dolopem Clytidem, et Opheltium, et Agelaum,
Aeſymnumque, Orumque, et Hipponoum fortiter-praelium-ſuſtinentem:
Hos quidem ille principes Danaorum interfecit; at deinde
Plebem: veluti quum Zephyrus nubes agitet
Velocis Noti ingenti vortice-imbrifero verberans:
Creber autem tumidus fluctus volvitur, in altum vero ſpuma

293 συῒ κάπρῳ] F. A. l. quod et ipſum ferri poteſt, ut eſt infra v. 324.
294 Ἀχαιοῖσι] MS. F. A. R. l. recte. 305 ὡς ποτὲ] MS. vitioſe.

Ver. 289 Μώνυχας ἵππους] Virgil. *Solido — ungula cornu. Georgic.* III, 88.

Ver. 291 Ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου] Vide ſuprà ad β', 451.

Ver. 295 et 300 Πριαμίδης] Vide ſupra ad β', 398.

Ver. 296 Ἐβεβήκει] Si, προβεβήκει, dixiſſet; iam non conſtitiſſet temporum ratio. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 305 Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ Ἀργέσταο Νότοιο] Ἀργέστην, ὑφ' οὗ τὰ συναγόμενα νέφη — ὁ ζέφυρος εἴωθε διασκιδνάναι. *Euſtath. ex Strabone.*

Ver. 307 Τρόφι κῦμα] Τρόφι vox Ionica pro

Σκίδναται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος, ἠέπερ ἡμῖν.
Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·

Spargitur venti multivago flatu:
Sic utique crebra capita ab Hectore domabantur plebis.
Tum vero exitium fuisset, et ineluctabile-malum afferentia facinora edita (fuissent,
Et sane ad naves pulsi essent fugientes Achivi,
Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses;
" Tydide, quid passi obliviscimur impetuosae fortitudinis?
" Verum age, huc *adsis*, amice; prope me sta: certe enim probrum
" Erit, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector.
Eum autem respondens allocutus est fortis Diomedes;
" Certe ego manebo et sustinebo; sed parum
" Nostri erit usus; quoniam nubes-cogens Iupiter
" Troianis utique mavult dare victoriam, quam nobis.
Dixit, et Thymbraeum quidem ab equis deiecit in terram,
Hasta percussum mammam sinistram: Ulysses vero
Deo-parem famulum Moliona regis.
Atque hos quidem deinde missos-fecerunt, quando a pugna cessare fecerant.
Ipsi autem per turbam euntes turbabant, sicut quando apri duo
In canes venaticos magnanimi irruunt:

315 εἴ κε] MS. bene. *ibid.* ἕλῃ] Id. vitiose. et gloss. adscripta καταλάβῃ. 319 βούλεται pro ἐθέλει] MS. 323 εἴασεν] MS.

pro μέγα, ut interpretatur glossa MS. Lipf. Herodot. IV, 9. ἐπεὰν δὲ γένωνται τρόφιες pro ἀνδρωθέντες, *ubi adoleverint ad virilem magnitudinem. Ern.*

Ver. 313 τί παθόντε λελάσμεθα] Vide supra ad θ', 229 et 234.

Ver. 315 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 318 Νεφεληγερέτα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 323 Εἴασαν] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 326 327 Αὐτὰρ Ἀχαιοὶ] Ordo verborum perturbatius positorum est: αὐτὰρ Ἀ. φεύγοντες Ἕκτορα δῖον, ἀσπασίως ἀνέπνεον. Ἀσπασίως, ἡδέως, περιχαρῶς. Hesych. Imitatus est Apollon. Rh. II, 730. *Ern.*

Ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
Ἔνθ᾽ ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε᾽ ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
Ἔνθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· οἱ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα, κατ᾽ ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ·

Sic hi perdebant Troianos cum-impetu conversi a fuga: Atque Achivi
Laete a fugiendo respirabant Hectorem nobilem.
Tunc iidem ceperunt currumque et viros, plebis fortissimos,
Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
Norat vaticinandi-artes, neque suos filios sinebat
Proficisci ad bellum viros perdens: illi vero ei neutiquam
Paruerunt: fata enim ducebant nigrae mortis.
Hos quidem Tydides hasta-inclytus Diomedes,
Anima et vita privatos, inclytis armis spoliavit:
Hippodamum vero Vlysses et Hyperochum interfecit:
Tunc illis aequatam pugnam extendit Saturnius,
Ex Ida despiciens: hi vero sese invicem occidebant.
Ac quidem Tydei filius Agastrophum vulneravit hasta
Paeonidem heroëm, ad coxam: Non enim ei equi
Prope erant ad effugiendum: devius utique valde fuerat animi.

330 οὐδ᾽ ἑὰς] MS. F. A. I. sic et supra β′, 832. ubi vid. 331 στείχειν ἐς πολ.] MS. F. A. I. R. quod praetulerim: ne ει nimis frequentetur. 335 Ὀδυσσεὺς] MS. F. A. I.

Ver. 328 Ἑλέτην] *Diomedes* et *Vlysses.*

Ver. 330 οὐδὲ οὓς] Ita hic legendum existimo, quomodo et supra, β′, 832. Sed et in uno MS. ita hic scriptum repperit *Barnesius.* Ipse tamen cum Vulgatis edidit, οὐδ᾽ ἑὰς· ut sit *Anapaestus* (inquit) *in quarto loco.* Quod et valde est inconcinnum, et *Homero* nusquam usitatum. Caeterum qua ratione, οὐδὲ, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 331 Φθισήνορα] Vide supra ad β′, 833.

Ver. 333 Δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius*: Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* δουρικλυτὸς. Quod penultimam corripit: Neque in his solet esse licentia. Vide supra ad ί, 55.

Ver. 337 Οἱ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον] Ridiculus plane ad hunc locum *Spondanus*: *Quinam Graecorum a Troianis interficiuntur? Nodus est mihi difficillimus; quem qui dissolverit, Oedipus per me esto.* Quasi scilicet interfectos nullos oportuisset narratos, nisi *nominatim* dictos.

Ver. 338 Οὔτασε] Vide supra ad έ, 140; et ad δ′, 525.

Ver. 340 Ἀάσατο] Vide supra ad ί, 116. *Clark.* Sensus: vehementer enim erraverat, cum eos iusserat procul haberi pugna, eoque commiserat, ut iis uti non posset in periculo. *Ern.*

Ibid. Δὲ] Alii hic scribunt, δή. Sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver.

Τὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ, πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες·
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν· ὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν
Ἄκρην κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

Hos enim famulus seorsum tenebat sed ipse pedestris
Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.
Hector vero illico animadvertit per ordines, concitusque ferebatur in ipsos
Cum clangore; simulque Troianorum sequebantur phalanges;
Illum autem conspicatus cohorruit pugna strenuus Diomedes,
Statimque Vlyssem allocutus est prope existentem;
" In nos pernicies volvitur, furibundus Hector:
" Verum age quaeso stemus, et arceamus sustinentes.
Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam,
Et percussit; neque aberravit collimans in caput
Summam iuxta galeam: excussum autem est ab aere aes,
Neque pervenir ad cutem pulchram: prohibuit enim galea
Triplex oblonga, quam ei dedit Phoebus Apollo.
Hector vero velociter procul recurrit, immissusque est turbae;
Constititque in genua lapsus, et sustentabat se manu robusta

341 ἔχει] MS. male. 345 τόνδ' ἰδὼν] T. *ibid.* ἐνόησε βοὴν] MS. *v. not.* 346 Ὀδυσσέα] MS. 348 στέομεν] edd. vett. *ibid.* ἀλεξώμεθα] MS. 351 πλάγχθη δ' ἀπὸ χάλκοφιν] Id. 352 κακὸν] F. A. 1. male. 353 δ' αὐλῶπις] MS.

Ver. 344 Κεκληγώς] Vide supra ad β', 314.

Ver. 345 Ἰδὼν ῥίγησε] Fuere apud antiquos qui legerent, ἰδὼν ἐνόησε. Veriti nimirum, ne *timidus* videretur *Diomedes*. Inepte admodum. Nam et supra idem vir fortissimus, *ver.* 317 — ἀλλὰ μίνυνθα Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δῦναι κράτος, ἠέ περ ἡμῖν. Et *Agamemnon*, etiam tum cum fortissime se gereret, *ver.* 254, Ῥίγησεν, τ' ἄρ' ἔπειτα —, Ἀλλ' ὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης. *Clark.* Ἐνόησε etiam MS. L. habet, ut et infra v. 598. sed glossa tamen adscripta: ἐφοβήθη.

Ibid. Βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 348 Στέωμεν] Ita edidit *Barnesius*; quomodo et infra scriptum est, χ', 231. Vt scilicet pronunciandum sit, στῶμεν. *Al.* στέομεν. Quod et ipsum more Ionico, ferri possit. *Clark.* Στέωμεν habet etiam MS. L. *Ern.*

Ver. 350 Καὶ βάλεν — κεφαλῆφιν Ἄκρην κακκόρυθα] Virgil. *Apicem tamen incita summum Hasta tulit, summasque excussit vertice cristas. Aen.* XII, 492.

Ver. 352 Καλὸν] Vide supra ad β', 43.

γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας,
Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος·
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο

Terra: oculos vero nigra nox cooperuit,
Dum vero Tydides ad *petendam* hastam ibat, quam emiserat,
Longe per primos-pugnatores, ubi ei defixa fuerat in terram;
Interea Hector rediit ad se, et rursus in currum insiliens,
Egit in turbam, et excitavit mortem nigram.
Hasta autem irruens allocutus est fortis Diomedes;
« Utique nunc effugisti mortem, canis. Certe tibi prope
« Venit malum: iam *autem* denuo te eripuit Phoebus Apollo,
« Cui soles vota facere cum proficisceris in stridorem iaculorum,
« At tandem *sane* te conficiam, quum in posterum occurrero,
« Si forte aliquis et mihi deorum adiutor est:
« Nunc interim alios persequar, quemcunque deprehendere potuero,
Dixit, et Paeonidem hasta inclytum interfectum-spoliabat.
At Alexander, Helenae maritus comas-pulchrae,
In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,
Columnam *sibi* praetentam-habens, viri-defuncti ad sepulchrum,
Ili Dardanidae, prisci senis-honorati.
Ille quidem thoracem Agastrophi fortis.

357 δόρατος] Id. 358 γαίῃ] Id. F. A. l. ut 166. 363 ἐρύσατο] MS. edd. vett. 372 Ἴλλου]

Ver. 356 Ἀμφὶ δὲ ὄσσε] *Al.* ἀμφὶ δ' οἱ ὄσσε.
Ver. 363 Ἐρύσσατο] Ita edidit *Barnesius*; Recte. *Vulgg.* ἐρύσατο. Quod antepenultimam corripit.
Ver. 364 Δοῦπον] Vide supra ad δ', 455.
Ver. 369 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης] Qua ratione, Ἀλέξανδρος, hic ultimam producat; item, κεκλιμένος, *ver.* 371; et μιν, *ver.* 376; et δὲ, *ver.* 378; et εὐχόμενος, *ver.* 379; vide supra ad ά, 51. n. 8. 10.
Ver. 371 Κεκλιμένος] Vide supra ad ά, 309. 314.
Ibid. Ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ] Male vertit *viri defuncti ad sep.* secutus interpretationem verbi graeci, cui analogia repugnat. Nam ἀνδρόκμητος nullo modo potest esse *in quo est mortuus repositus*. Ἀνδρόκμητος τύμβος opponitur vulgari sepulcro, cui nihil ornamenti ab hominibus accessit, in quo nulla στήλη. *Ern.*

Ver.

Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκε,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
Οἵτε σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα·
Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
Οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,

Detrahebat a pectore ornatu multum-vario insignem, clypeumque ab humeris,
Et cassidem gravem: hic vero arcus cornu traxit,
Et percussit, (nec ei irritum *prorsus* telum effugit manu,)
Plantam dextri pedis: penitus vero sagitta
In terram defixa est. Hic autem valde suaviter ridens,
Ex insidiis exiliit, et glorians verbum dixit:
" Vulneratus es, nec irritum telum effugit: utinam tibi,
" Imum in ile iaculatus, vitam eripuissem:
" Sic enim Troiani respirassent a calamitate,
" Qui utique te horrent, leonem velut balantes caprae.
Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;
" Sagittari, convitiator, cornu clare, puellarum-observator callide:
" Si quidem iam aperte contra cum armis periculum faceres,
" Non utique tibi profuturus esset arcus et crebrae sagittae:
" Nunc vero postquam me perstrinxeris plantam pedis, gloriaris inaniter.
" Pro nihilo habeo; perinde ac si me mulier percussisset, aut puer insipiens:
" Leve enim *est* telum viri imbellis, nullius pretii.
" Certe aliter a me, etiam si vel paululum attigerit,

389 ὡς εἰ] MS. ut infra 467. bene.

Ver. 374 Αἴνυτ' ἀπὸ] *Occupatus erat in detrahendo etc.* Caeterum de prosodia vocis *αἴνυτο*, vide supra ad γ', 260.

Ibid. Παναίολον] Vide supra ad β', 816.

Ver. 383 Πεφρίκασι] Vide supra ad β', 314.

Ver. 385 Κέρα] Alii *arcu* interpretantur, alii *cincinnis*.

Ibid. Παρθενοπῖπα] Ἕτεροι παρθενοπῖπα γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθένοις ἐοικὼς τὴν ὄψιν. *Eustath.*

Ver. 386 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον] Pronunciabatur, Εἰ μὲν δὴ 'ντίβιον.

Ver. 390 Κωφὸν γὰρ βέλος] Virgil. *Telumque imbelle sine ictu. Aen.* II, 544. *Clark.* Male retinuit vitium ed. Barn. κουφὸν, pro κωφὸν. *Ern.*

Ver. 392 Πέλεται] *Eustath. in Commentar.* πέτεται.

Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
Τοῦ δὲ, γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαὶ,
Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἠὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἔγγυθεν ἐλθὼν
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς εἷλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴκε φέβωμαι,
Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴκεν ἁλώω
Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τόνδε μάλα χρεὼ

« Acutum telum exit, et *virum* exanimem statim reddit:
« Ac illius uxoris quidem ambae *statim* laceratae sunt genae,
« Liberique orbi; ipse autem sanguine terram rubefaciens
« Putrescit; alites vero circum plures *sunt*, quam mulieres.
Sic dixit: Hunc autem Vlysses hasta inclytus prope veniens
Stetit ante; is autem a tergo desidens, telum velox
Ex pede traxit; dolor vero per corpus venit gravis.
In currum itaque conscendit, et aurigae praecepit
Naves versus cavas agere *currum*: dolebat enim corde.
Solus autem relictus est Vlysses hasta - inclytus, neque quisquam apud ipsum
Argivorum manebat, quoniam timor ceperat omnes.
Ingemiscens itaque dixit ad suum magnum animum;
« Hei mihi ! ego, quid agam ? [*quid mihi eveniet* ?] ingens quidem malum, si (fugero,
« Multitudinem metuens; illud autem peius, si interceprus fuero
« Solus: caeteros quippe Danaos in fugam vertit Saturnius.
« Sed cur mihi haec meus differit animus?
« Novi enim, quod ignavi quidem recedunt a pugna:
« Qui vero strenuus est in praelio, hunc omnino oportet.

395 *περιπλέες*] F. A. I. T. 400 *γλαφυροῖσιν ἐλαύνειν*] MS. 402 *ἔλαβε*] Id. F. A. 1: 401 *τι*] T. quod aliae edd. post male secutae sunt. 408 *ὅτι*] MS. 409 *ὃς δὲ μὲν ἀρ.* MS.

Ver. 395 Περὶ πλέες] *Al.* περιπλέες. Minus recte.

Ver. 397 Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε] Virg. *Genitor nati parma protectus abiret. Aen.* X, 800.

Ibid. Ὠκὺ] *Al.* ὀξύ.

Ver. 401 Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς] Virgil. *Iamque adeo super unus eram. Aen.* II, 567.

Ver. 402 Παρέμεινεν] *Eustath. in Commentar.* παρέμιμνεν

Ver. 408 Ὅττι] Vide supra ad ε, 537.

Ibid. Ἀποίχονται πολέμοιο] *Al.* ἀποίχοντο πτολέμοιο.

Ver.

Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύωνται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον, ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν, ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε·

" Stare constanter, sive feriatur, sive feriat alium.
Dum is haec versabat in mente et in animo,
Interim Troum ordines supervenerunt clypeatorum;
Concluseruntque in medio, intra se pestem collocantes.
Vt vero cum in aprum undique canes florentesque-aetate iuvenes
Incitate-feruntur, ille vero prodit alto ex fruticeto,
Acuens album dentem in incurvis malis;
Vndique autem *in eum* impetum faciunt; stridor veto dentium
Suboritur: ii autem sustinent protinus, horrendum licet existentem:
Sic sane tum undique in Vlyssem, Iovi charum, incitate-ferebantur
Troiani: ille vero primum quidem egregium Deiopitem
Vulneravir super humerum, insiliens acuta hasta:
Deinde veto Thoonem. et Ennomum intetfecit;

410 ἔβητ'] Id. 413 ἔλσαν] F. A. I. 416 γένυσι] F. A. I. R. γένυσιν] T. *ibid.* γναμπτοῖσι] MS. sed superscr. ῇ. 421 ὕπερθε] A. 2. 3. I. 422 Ὅρμενον pro Ἔννομον] MS. *ibid.* ἐξενάριξεν] F. A. I. R.

Ver. 411 Ἕως ὁ ταῦθ'] Vide supra ad ά, 193.

Ver. 412 Τόφρα δ'] Vide supra ad ά, 57. Male *Barnesius*, Τόφραδ'.

Ver. 413 Μετά σφισι πῆμα τιθέντες] Ἀμφίβολον ἔχει ἔννοιαν. Δηλοῖ γὰρ, ἢ ὅτι ἔλσαν ἐν σφίσι τὸν Ὀδυσσέα, πῆμα τιθέντες αὐτῷ· ἢ ὅτι ἔλσαν αὐτὸν, πῆμα τιθέντες σφίσιν αὐτοῖς. Καί ἐστι σεμνὸς ὁ λόγος οὗτος, καὶ ὑψηλός· ὡς κρεῖττον ὂν τοῖς Τρωσὶν ἀφεῖναι αὐτὸν ἀκύκλωτον. *Eustath.* Homeri tamen temporibus haud credo ambiguam fuisse istam locutionem.

Ver. 414 Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ] Virg. *Ac velut ille canum morsu de montibus altis Actus aper, (multos Vesulus quem pinifer annos Defendit, multosque palus Laurentia,) sylva Pastus arundinea; postquam inter retia ventum est, Substitit, infremuitque ferox, et inhorruit armos; Nec cuiquam irasci propiusve accedere virtus, Sed iaculis tutisque procul clamoribus instant; Ille autem impavidus partes cunctatur in omnes, Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas: Haud aliter. Aen.* X, 707.

Ver. 416 Γναμπτῇσι γένυσσιν] *Al.* γναμπτῇσι γένυσιν. Minus recte. *Barnesius* scribendum voluit, γναμπτῇς γενύεσσιν. *Clark.* Γένυσσιν MS. edd. Fl. Ald. Iunt. Rom. Quae est vera lectio. *Ern.*

Ver. 418 Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perinde est. Nam γίνομαι, primam producit.

Ver. 419 Διῒ φίλον] Qua ratione, Διῒ hic ultimam producat; item, αὐτοκασίγνητον, *ver.* 427; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 421 Οὔτασεν] Rursumque, *ver.* 426. οὖτασε δουρί. Vide supra ad δ', 526; et ad ά, 140.

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
Δουρὶ, κατὰ πρότμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο·
Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
Ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐδέ τ' ἔασε

Cherfidamanta vero deinceps, ab equis defilientem,
Hafta, ad umbilicum, fed clypeo umbone-munito,
Vulneravit. Ille vero in pulvere delapfus, prehendit terram palma.
Atque hos quidem miffos-fecit: Hippafidem vero Charopa vulneravit hafta,
Germanum-fratrem generofi Soci.
Huic autem auxiliaturus Socus venit, par-deo vir:
Stetitque valde prope cum acceffiffet, et eum fermone allocutus eft;
" O Vlyffe clariffime, dolorum infatiabilis, atque laboris;
" Hodie vel duobus gloriabere fuper Hippafidis,
" Talibus viris interfectis, et armis fpoliaris;
" Vel *tu* mea hafta percuffus animam perdes.
Sic locutus, percuffit ad clypeum undique aequalem:
Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hafta,
Et per thoracem affabre-factum infixa eft;
Omnemque a coftis cutem abftulit; neque tamen fivit

423 ἀΐσσοντα] MS. ut intrr. 484. 425 νύξ' ὁ δ'] F. 430 Ὀδυσσεῦ] F. *ibid.* δόλων αὖ τ'] F. A. I. 434 πάντοσ' ἐΐσην] MS. F. R. ut fupra 61. 437 οὐδ' ἔτ' ἴασε] MS. *ibid.* ἔασεν] F.

Ver. 423 Ἀΐξαντα] *Al.* ἀΐσσοντα.

Ver. 425 Ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide fupra ad ά, 593.

Ibid. Ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ] *Cubitis humum pinfabat.* Ennius apud Varron. lib. IV.

Ver. 426 Ἔασ'] Vide fupra ad δ', 43.

Ver. 430 Πολύαινε] *Schol.* μυθολόγε, φλύαρε. Sed nihil opus. Sunt enim huiufmodi epithera, *laudi* data, et fociorum et hoftium communia.

Ver. 433 Ἤ κεν ἐμῷ] *Al.* Ἤ σύγ' ἐμῷ. Quod et non inelegans. Vide fupra ad γ', 409.

Ibid. Ὀλέσσεις] *Al.* ὀλέσσῃς. Quod et ipfum, fi praecedat ἤ κεν, non erit inelegans: licet vir doctiffimus, *Henr. Stephanus*, propter praecedentem, ἐπεύξεαι, *non dubium effe, quin* ὀλέσσεις, *legendum fit*, exiftimet.

Ver. 434 Οὔτησε] Ex οὐτάω. Nam ex οὐτάζω fit οὔτασε, penultima correpta.

Ver. 435 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Vide fupra ad γ', 857.

Ver. 437 Ἔργαθεν] Ἀπεῖρξεν, ἀπήγαγεν, ἀπεκόλλησε τῶν πλευρῶν τὴν ἐπιπολὴν, οἷα μὴ προκύψαν εἰς βάθος. *Euftath.*

Ibid. Ἔασε] Vide fupta ad δ', 42.

Ver.

Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεὺς, ὅ οἱ ὄτι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον προς μῦθον ἔειπεν·
Ἆ δεῖλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἦτοι μέν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ἦ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
Ἆ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·

Pallas Minerva misceri visceribus viri.
Sensit autem Vlysses, quod sibi nequaquam telum lethale venisset:
Retroque cedens Socum sermone allocutus est;
" Vah! miser, certe omnino iam te assequitur grave exitium:
" *Tu* quidem me cessare fecisti, ne cum Troianis *iam amplius* pugnem:
" Tibi vero ego hic aio caedem et mortem nigram
" Die hoc fore: meaque hasta domitum,
" Gloriam mihi daturum, animam Plutoni equis - insigni,
Dixit: et ille quidem in - fugam retro converso gradu abibat;
Ei autem converso, tergo hastam infixit
Humerorum in medio, perque pectora traiecit:
Fragorem autem edidit cadens: insultavitque *illi* nobilis Vlysses;
" O Soce, Hippasi fili bellicosi equûm - domitoris,
" Occupavit te finis mortis deprehensum, nec effugisti.
" Vah! miser, non quidem tibi pater et veneranda mater
" Oculos compriment mortuo videlicet, sed alites
" Cruda - vorantes te diripient, circum alis crebris verberatum:

442 Ἦτοι μὲν ἐμ' sine ῥ'] MS. nec metrum aut sensus ῥ' desiderat. 444 δαμέντι] MS. 449 δούπησε] MS. bene.

Ver. 439 Ὅ οἱ] Vide supra ad ά, 537.
Ver. 446 Ἐβεβήκει] Si vocem, βέβηκε, tulisset versus; at non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.
Ver. 447 Μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν] Non πῆξεν ἐν μεταφρένῳ, sed μεταφρένῳ ἐνέπηξεν.
Ver. 449 Δούπησεν] Vide supra ad δ', 455, 504.
Ver. 452 Ἆ δεῖλ', οὐ μέν σοί γε] Δύσμορος, οὐ μέν σοί γε — *Plutarch. de Consolat. ad Apollon.* Virgil. *Heu! terra ignota, canibus data praeda Latinis Alitibusque iaces! nec te tua funera mater Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi, Veste tegens. Aen.* IX, 485. *Istic nunc, metuende, iace; non te optima mater Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro. Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum Vnda feret, piscesque impasti vulnera lambent. Aen.* X, 557.
Ver. 454 Ὠμησταί σ' ἐρύουσι] Ita edidit *Barnesius*: Ex MSS. ἐρύουσι. ex coniectura,

Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ἔξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὗε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀϋτὴ,
Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς,
Ἐσθλὸς ἐών· μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

" Sed ubi ego mortuus fuero, iusta-facient mihi generosi Achivi.
Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam
Eque cute *sua* traxit, et clypeo umbone-munito:
Sanguis autem ei extracta hasta erumpebat, angebatque *illi* animum.
Troiani vero magnanimi postquam viderunt sanguinem Vlyssis,
Cohortantes per turbam in ipsum omnes iverunt.
Verum is retrocedebat, inclamabatque socios:
Ter quidem tum clamavit, quantum caput capiebat viri;
Ter autem audivit clamantem bellicosus Menelaus:
Confestimque Aiacem allocutus est prope existentem:
" Aiax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
" Circa me Vlyssis magnanimi venit clamor,
" Ei similis, ac si eum violenter-urgerent solum existentem
" Troiani interclusum in acri pugna.
" Quare eamus per turbam; opitulari enim melius.
" Timeo, ne quid patiatur *humanitus* inter Troianos solus relictus,
" Strenuus cum sit: magnum autem desiderium Danaos subeat.

466 Ἵκετο φωνὴ] MS. F.

ctura, *et. Vulgg.* Ὠμησταὶ ἐρύουσι. Quod et ipsum ferri possit.

Ibid. Περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες] Pulchre depingunt haec verba, et quasi ob oculos ponunt, aves rapaces praedam alis inter diripiendum verberantes. Vt recte annotavit *Popius.*

Ver. 458 Κῆδε δὲ θυμόν] *Barnesius* edidit, κῆδε δ' ἑ θυμόν. Quod eodem redit.

Ver. 459 Τρῶες δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producatur, vide supra ad α, 51.

Ibid. Ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος, Κεκλόμενοι — ἔβησαν] Virgil. *Ocyus ensem Aeneas, viso Tyrrheni sanguine laetus, Eripit a femore, et trepidanti fervidus instat. Aen.* X, 786.

Ver. 463 Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος] Vide supra ad δ', 456. *Clark.* Omnes libri hic habent ἄϊεν, cum ἄϊε ex lege esse debeat, credo h. l. ἄϊεν rectum esse, et sic poëtam dedisse, ne nimis multae vocales concurrerent, quamquam earum concursum non fugit nimis. *Ern.*

Ver. 466 Ἵκετ' ἀϋτὴ] *Al.* ἵκετο φωνή.

Ver. 470 Πάθῃσιν ἐνὶ] *Al.* πάθῃσι μετὰ.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, καὶ γοῦνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·

Sic fatus, ipse quidem praeibat, ille vero una sequebatur par-deo vir.
Invenerunt deinde Vlyssem, Iovi charum; circa vero ipsum
Troiani simul ibant, sicut perquam-avidi-caedis thoës in montibus
Circa cervum cornutum vulneratum, quem utique vulneraverit vir
Sagitta a nervo *missa*: ac illum quidem evadit pedibus
Fugiens, quamdiu sanguis tepidus, et genua moventur:
Sed postquam hunc domuerit velox sagitta,
Cruda-vorantes eum thoës in montibus dilaniando-vorant,
In nemore umbroso: leonem autem adducit fortuna
Exitialem: tunc thoës quidem diffugiunt, atque ille *eo* vescitur:
Sic tunc circa Vlyssem bellicosum versutum
Troiani simul-ibant multique et fortes: sed ille heros
Ruens sua hasta propulsabat crudelem diem.
Aiax vero prope accessit, ferens scutum, velut turrim;
Stetitque iuxta: Troiani autem perterrefacti diffugerunt alio alius.

Ver. 472 Ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο] Apte et ad personam Aiacis, et ad rem in periculo constituram, ὅτι ἀντιφωνεῖ, καὶ ἅμα ἕπεται βοηθήσων. Vt recte notavit *Eustathius*.

Ver. 473 Διῒ φίλον] Qua ratione, Διῒ, hic ultimam producat; item αἷμα, *ver.* 477; et τὲ, *ver.* 480; vide supra ad ά, 51.

Ver. 475 Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον] Virgil. *Qualis coniecta cerva sagitta, Quam procul incautam — fixit Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum Nescius; illa fuga sylvas saltusque peragrat Dictaeos; haeret lateri lethalis arundo. Aen.* IV, 69.

Ibid. Ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ] *Al.* ὅν ῥ' ἔβαλ' ἀνήρ. Quorum utrumque eandem habet vim: *Quem utique vulneraverit aliquis.*

Ver. 476 Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς] Ita edidit *Barnesius* ex *ver.* 663, infra: Vbi et vulgo scriptum est, ἀπαί. Plurimi hoc in loco legunt, ἀπό. Quod et ipsum ferri possit: Vide ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Sed nec necesse est utroque loco eodem modo scripsisse Homerum, nec ibi omnes libri in ἀπαὶ consentiunt. vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 483 Τρῶες ἕπον πολλοὶ] Vide supra ad δ', 202. Nonnulli hic male; Τρῶες ἕποντο πολλοί.

Ver. 484 Ὧι ἔγχει] *Al.* ᾧ ἔγχει. Minus recte. Si enim divisim legatur, scribendum erat ᾧ ἔγχε'. Vt recte notavit *Barnesius*.

Ver.

Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ᾽ ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, ἕως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα·
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ᾽ ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ᾽ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ᾽ ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ᾽· ἐπεί ῥα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα
Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ᾽ ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
Ἔγχεΐ θ᾽, ἱπποσύνῃ τε· νέων δ᾽ ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ᾽ ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,

Atque hunc quidem Menelaus Mavortius eduxit *e* turba
Manu tenens, donec famulus prope egiſſet equos.
Aiax autem Troianis inſiliens interfecit Doryclum
Priamidem, nothum filium; deinde vero Pandocum vulneravit;
Vulneravit et Lyſandrum, et Pyraſum, et Pylartem.
Vt vero cum inundans flumen in campum decurrit
Torrens de montibus, urgente Iovis imbre,
Multaſque quercus aridas, multaſque larices
Secum-rapit, multumque limum in mare proiicit:
Sic inſequebatur turbans per campum tunc illuſtris Aiax,
Concidens equoſque et viros: necdum Hector
Audierat; quippe pugnae in ſiniſtra-parte praeliabatur totius,
Ripas iuxta fluvii Scamandri; ubi maxime
Virorum cadebant capita, clamorque immenſus exortus erat,
Neſtoraque circa magnum, et Mavortium Idomeneum.
Hector utique inter hos verſabatur, ardua patrans
Haſtaque, equeſtrique virtute; iuvenumque vaſtabat phalangas.
Necdum *tamen* ceſſiſſent de via nobiles Achivi,

495 Εἰσφέρεται] F. A. I. 496 τότε] abeſt a MS.

Ver. 487 Τὸν] *Vlyſſem.*

Ver. 490 Πριαμίδην] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 491 Οὖτα] Vide ſupra ad δ', 525.

Ver. 492 Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς] Virgil. *Aut rapidus montano flumine torrens Sternit agros, ſternit ſata laeta boumque labores, Praecipiteſque trahit ſylvas. Aen.* II, 305. *Non ſic, aggeribus ruptis cum ſpumeus amnis Exiit, oppoſitaſque evicit gurgite moles, Fertur in arva furens cumulo, campoſque per omnes Cum ſtabulis armenta trahit. ibid.* 496.

Ver. 496 Κλονέων πεδίον τότε] *Barneſius* ex coniectura legendum velit, πεδίον κάτα. Sed nihil opus. Facile enim ſubintelligitur iſtud κατά.

Ver. 500 Ὀρώρει] Vide ſupra ad ά, 37; et ad β', 810.

Ver. 502 Ὁμίλει] *Al.* ὅμιλει. Quod et ad verſum paullo numeroſius,

Ver.

Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δέξιον ὦμον·
Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἕλοιεν·
Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχισθ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσατο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἕκτορι παρβεβαὼς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Niſi Alexander, Helenae maritus comas-pulchrae,
Ceſſare-feciſſet a ſtrenue pugnando Machaonem paſtorem populorum,
Sagitta tres-hamos-habente percuſſum ad dextrum humerum:
De hoc nempe pertimuerunt robur ſpirantes Achivi,
Ne forte eum, pugna inclinata, interficerent:
Statim autem Idomeneus allocutus eſt Neſtora nobilem;
" O Neſtor Neleide, magna gloria Achivorum,
" Age, tuos currus conſcende, iuxtaque Machaon
" Aſcendat: adque naves celerrime dirige ſolidos-ungulis equos:
" Medicus enim vir multis aequiparandus aliis,
" Sagittiſque excidendis, mitibuſque pharmacis inſpergendis.
Sic dixit; neque non-obſecutus eſt Gerenius eques Neſtor:
Statim autem ſuos currus conſcendit; iuxtaque Machaon
Aſcendit, Aeſculapii filius eximii medici:
Scutica autem verberabat equos, hi vero non inviti volabant
Naves vetſus cavas: eo enim *ire* gratum erat animo.
Cebriones interea Troianos turbatos animadvertit,
Iuxta Hectorem in-curru-ſedens, et ipſum verbis affatus eſt;
" Hector, nos quidem hie verſamur inrer Danaos,
" In extremitate pugnae horriſonae: at ſane caeteri

509 Μετακλιθέντος] MS. 514 ἰατρὸς] F. 519 ἀέκοντε] MS. ut 281.

Ver. 505 Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 512 Ἐπιβήσεο] Vide ſupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 513 Μώνυχας ἵππους] Virgil. *Solido — ungula — cornu.* *Georgic.* III, 88.

Ver. 516 Ἱππότα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 517 Ἐπεβήσατο] *Vulgg.* ἐπεβήσετο. Vide ſupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 521 Τρῶας ὀρινομένους] Ab *Aiace* in *dextro* cornu, *ver.* 496.

Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
Ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀΐοντες,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε, μεταλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.

" Troiani turbantur promiscue equique et ipsi.
" Aiax scilicet turbat *eos* Telamonius: Bene utique ipsum novi;
" Latum enim circa humeros gerit scutum: Sed et nos
" Illuc equosque et currum dirigamus, ubi maxime
" Equites peditesque, pernicioso certamine strenue-conserto,
" Mutuo-se occidunt; clamor autem immensus exortus est.
Sic fatus, verberavit iubis-pulchros equos
Scutica arguta: illi autem verbera sentientes,
Velociter agebant celerem currum inter Troianos et Achivos,
Calcantes cadaveraque et scuta: Sanguine autem axis
Subtus totus foedabatur, et ambitus qui *erant* circa sellam-currus,
Quos utique ab equinis ungulis guttae aspergebant,
Atque a canthis: Ille autem cupiebat ingredi turbam
Virorum, perrumpereque, insiliens; tumultumque
Immisit malum Danais, parumque cessabat ab hasta.

528 Καθ' ἵπ. τ. κ. ἅμ.] MS. 530 ὀρώρει] MS. recte. sic ante 500. et alibi. 531 ἵμασε] MS. edd. vett. praeter T. 537 αἵ τ' ἐπισώτρων] MS.

Ver. 530 Ὀρωρεν] De horum *Temporum* ratione, ὀλέκουσι et ὄρωρεν, vide supra ad ά, 37. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 531 Ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 532 Μάστιγι λιγυρῇ] Qua ratione, μάστιγι, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 541; et ἐντροπαλιζόμενος, *ver.* 546; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ibid. Πληγῆς ἀΐοντες] Virgil. *Audit currus habenas.* *Georgic.* I, 514.

Ver. 534 Στείβοντες νεκυάς τε — αἵματι δ' ἄξων] Virgil. *Equos alacer media inter praelia Turnus Fumantes sudore quatit, miserabile caesis Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.* *Aen.* XII. 337. Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum *par pene splendor amborum est.* Lib. V, cap. 12.

Ver. 536 Ἃς ἄρ'] *Quos utique.* Nequaquam enim hic supervacaneum est ἄρ'.

Ver. 537 Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων] Simplicius erat ἠδ' ἀπ' ἐπ. *atque a canthis.* Sed hoc exquisitius est. In partitione interdum ὁ μὲν omittitur et solum ὁ δὲ ponitur. *Ern.*

Ver. 539 Μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός] *Pugna continenti et non intermissa urgebat.* Eustathius reddit, οἷα δηλαδὴ ταχὺ ἐπιφανεὶς εἰς μάχην. Scholiastes, Ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῷτο. Neuter videtur rem assecutus. Utique, si μίνυνθα

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον,
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλῳ, θηρὶ ἐοικὼς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει· ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·

Ac quidem aliorum obibat ordines virorum,
Haſtaque, enſeque, magniſque ſaxis:
Aiacis autem vitabat pugnam Telamonii.
Iupiter vero pater Aiaci in-alto-ſedens metum incuſſit:
Stetit vero attonitus, in-tergum autem reiecit ſcutum ſeptem-bubulis-pellibus-
Pavefactus autem recedebat, circumſpectans in turba, ferae ſimilis, [munitum;
Subinde-ſe convertens, lente genua alternans.
Vt vero fervidum leonem boum a ſtabulo
Abigunt caneſque et viri ruſtici,
Qui utique ipſum non ſinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes: ille autem carnium cupidus
Recta-irruit; ſed nihil proficit: frequentia enim iacula
Adverſa volant audacibus a manibus,
Incenſaeque faces, quas nempe horrens recedit, incitatus licet:

544 Ὄπισθεν] id. 552 ἄντιον] F. A. I.

ſi μίνυνθα hic ita accipiendum ſit, ut Latino, [*paululum* vel *parumper*] reſpondeat; tum ſententia erit, *Paullulum autem evitavit haſtam*, ſcilicet *Aiacis*: Quod tamen minus convenit cum ſequente, Αὐτάρ. *Clark*. Schol. Lipſ. ἧσσον βολῆς δόρατος. Τινὲς δέ φασιν ὡς οὐδὲ ὀλίγον ἐχάζετο, quae eſt vera interpretatio, conſentiens Clarkianae. *Ern.*

Ver. 542 Αἴαντος δ'] *Ariſtoteles, Rhetoric. lib.* II, *cap.* 9, locum hunc verſu altero adiecto citat; Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο, Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσασχ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. *Plutarchus* item, *de audiendis Poëtis*, verſum iſtum poſteriorem citat, Ζεὺς γάρ τοι νεμεσᾷ, ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιο· Sed utrum ex hoc loco, an infra ex *libro* ρ', *ver.* 99; non conſtat.

Ver. 543 Ζεὺς δὲ πατὴρ — ἐν φόβον ὦρσε· Στῆ δὲ ταφὼν — Τρέσσε δὲ παπτήνας] Apte haec accommodavit *Plutarchus* ad *Pompeium*, iam tum quum caſtra eius a *Caeſare* eſſent poſt praelium expugnata. *Plutarch. in Pompeio.*

Ver. 546 Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων] *Pedatim incedens*, βάδην.

Ver. 547 Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα] Virgil. *Ceu ſaevum turba leonem Cum telis premit infenſis; at territus ille, Aſper, acerba tuens, retro redit; et neque terga Ira dare aut virtus patitur; nec tendere contra; Ille quidem hoc cupiens potis eſt per tela viroſque: Haud aliter retro dubius veſtigia Turnus Improperata refert, et mens exaeſtuat ira.* Aen. IX, 792.

Ver. 553 Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ.] Impetum ſubito repreſſum, curſuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri iſti quodam-

Ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τι νηπίη αὐτῶν·
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων, ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν·
Πάντας δὲ προέεργε, θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν·

Mane autem feorfum difcedit moefto animo:
Sic Aiax tum a Troianis triftis corde
Abiit admodum invitus: valde enim timebat navibus Achivorum.
Vt vero cum afinus in arvum ingreffus praevalet pueris
Tardus, in quem utique multi baculi circum fracti funt,
Tondetque ingreffus altam fegetem; pueri vero
Verberant baculis; at vis infirma *eft* ipforum;
Vixque expellunt, *nec nifi* poftquam faturatus fit pabulo:
Sic tunc dein Aiacem magnum Telamonium filium
Troiani magnanimi et e-longinquo-vocati focii,
Percutientes haftilibus medium fcutum, continenter fequebantur.
Aiax vero, nunc quidem recordabatur impetuofae fortitudinis,
Retro converfus, et cohibebat phalangas
Troianorum equûm-domitorum; nunc vero vertebat-fe ad fugam:
Omnibus autem fe oppofuit, *ne* celeres ad naves irent:

554 Τετιηκότι] F. A. I. τετικότι] MS. 560 τύπτουσι] MS. recte. 561 ἐξήλασαν] id. 564 μέγας σάκος] Fl. temere duplicato σ. alias μέγα non malum. 565 Αἴας ἄλλοτε] MS. 566 αὖθις] id.

quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ. *Ariftoteles*, *Hiftor. Animal. lib.* IX, *cap.* 44. verfum hunc ifto modo legit; Καιόμεναι δᾶδες, τάς τε τρομεῖ ἐσσύμενός περ. Nempe memoriter, ut fit, verficulum citavit: Vti annotavit *Barnefius*.

Ver. 557 Ὡς δ' ὅτ' ὄνος] Βραδεῖαν πορείαν, ἀήττητον ἐν τῷ καρτερεῖν, οὕτως ἔδειξεν. *Dionyf. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 10. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων [Ὄνου καὶ Λέοντος,] καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην, τοῦ ἥρωος δεδήλωκεν. *Schol.* Afinus nimirum, *Homeri* temporibus, nondum erat animal defpectui et ludibrio habitum.

Ver. 558 Ὧι δὴ] *In quem fcilicet; In quem utique.* Vt adeo nequaquam fupervacaneum fit iftud, δή.

Ibid. Περὶ ῥόπαλ'] Qua ratione, περὶ hic ultimam producat; item σάκεϊ, *ver.* 571; et ἀπαινύμενον, *ver.* 581; vide fupra ad α', 51. n. 8.

Ver. 560 Δέ τι] *Al.* δέ τε. *Clark.* Vett. edd. magno confenfu habent τι· fed MS. Lipf. τε. Vellem docuiffet, quomodo ftare poffet τι. Deberet effe βίη δέ τι νήπιον αὐτῶν.

Ver. 561 Ἐκορέσσατο] Notandus maxime *proprius* Vocis Mediae ufus: *Poftquam faturaverit fe.* Vide fupra ad γ', 141.

Ver. 564 Μέσον σάκος] *Al.* μέγα σάκος.

Ver.

Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱςάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν, ὅρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵςαντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Εὐρύπυλος, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων·
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Εἷλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊςῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ipſe vero Troianorum et Achivorum furebat in-medio
Stans: at iacula audacibus a manibus,
Alia quidem in ſcuto magno figebantur, impetu-acta adverſus;
Multa vero et in medio ſpatio, antequam corpus candidum attingerent,
In terra ſtabant, cupientia corpore ſe ſaturare.
Hunc autem ut vidit Euaemonis praeclarus filius,
Eurypylus, crebris oppreſſum iaculis;
Stetit iuxta eum profectus, et iaculatus eſt haſta ſplendida,
Et percuſſit Phauſiadem Apiſaonem, paſtorem populorum,
Hepar ſubter praecordia; continuoque genua ſolvit:
Eurypylus autem inſiliit et auferebat arma ab humeris.
Hunc autem ut animadvertit Alexander divina-forma-praeditus
Arma auferentem Apiſaonis, ſtatim arcum
Adduxit in Eurypylum, et ei percuſſit femur ſagitta
Dextrum: fracta eſt autem arundo, et gravi-dolore-affecit femur.
Retro autem ſociorum ad agmen recedebat, mortem evitans,
Vociferatuſque eſt alta-voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, et principes,

574 Ἐυδαίμενος] id. 576 ἰὼν] abeſt MS. 585 ἤυσε] MS. recte.

Ver. 571 Πάγεν] Vide ſupra ad δ', 185.

Ver. 572 Λευκὸν ἐπαυρεῖν] *Al.* χαλκὸν ἐπαυρεῖν.

Ver. 573 Λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ. οἷον ἐν τοῖσδε, — ἐπιπτέσθαι μενεαίνων. — καὶ, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Ariſtot. Rhetoric. lib.* III, *cap.* II. Vide ſupra ad δ', 126. Οἱ ποιηταὶ — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς — λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. *Plutarch. Sympoſiac. lib.* IX, *Probl.* 15. Simili fere Metaphora uſus eſt *Virgilius*; *Haſta — alte bibit acta cruorem. Aen.* XI, 804.

Ver. 576 Ἀκόντισε] Vide ſupra ad α', 140.

Ver. 579 Αἴνυτο] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 582 Εἷλκεν] *Al.* Ἕλκε τ'.

Στῆτ᾽ ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ᾽, ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Φεύξεσθ᾽ ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην
Ἵστασθ᾽ ἀμφ᾽ Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ᾽ Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ᾽ αὐτὸν
Πλησίοι ἔστησαν σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες,
Δοῦρατ᾽ ἀνασχόμενοι· τῶν δ᾽ ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Νέστορα δ᾽ ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ,
Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν·
Αἶψα δ᾽ ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ᾽ ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·

" Consistite conversi, et arcete saevum diem
" Ab Aiace, qui telis obruitur: nec ipsum opinor
" Evasurum ex pugna horrisona: sed omnino contra
" Consistite, circum Aiacem magnum Telamonium filium.
Sic dixit Eurypylus vulneratus: Illi autem iuxta ipsum
Propinqui constiterunt, scuta humeris inclinantes,
Hastas elevantes; His autem obvius iit Aiax;
Stetitque conversus, ut venit ad agmen sociorum.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.
Nestorem vero e praelio ferebant Neleïae equae
Sudantes; ducebantque Machaonem, pastorem populorum.
Hunc autem prospiciens agnovit pedibus-celer nobilis Achilles:
Stabat enim in extrema ingenti navi,
Intuens laborem gravem, fugamque lacrymosam:
Statim vero socium suum Patroclum allocutus est,
Clamans e navi; Ille autem ex tentorio ut-audivit,
Prodiit par Marti; Mali autem ei fuit principium.

589 φεύξασθ᾽] id. 601 προσέειπεν] F. A. I. R.

Ver. 592 Ἔστηταν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte. Nam ἔστασαν, quod habent Vulgati, penultimam corripit. Vide infra ad μ', 55. *Clark.* Consentit MS. Lipf.

Ibid. κλίναντες] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 593 Ἤλυθεν] Postulat hic Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ab Aoristo ἤλυθον· non a Praeterito, quod vocant, ἤλυθα. Vide supra ad α, 37.

Ver. 596 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο] Supra, *ver.* 516, 517.

Ver. 598 Ποδάρκης — Ἀχιλλεὺς] Vide supra ad ά, 58; Item ad β', 673, 681; ad ί, 788; et ad ή, 228.

Ver. 599 Εἱστήκει γὰρ] Vide supra ad δ', 434, 492; et ad ά, 37.

Ver. 603 Ἔκμολεν] *Al.* Ἐξέμολ'.

Ibid. Κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή] Virgil. *Hinc mihi prima mali labes, — Aen.* II, 97. Notandum hic in transcursu, quam in hoc Poëmate (non utique ῥαψῳδίας,) *apta* et *connexa* sint omnia; quam a capite ad calcem una sit et perpetua narratio.

Ver.

Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Δῖε Μενοιτιάδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπιθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα

Hunc prior allocutus est Menoetii fortis filius;
" Cur me vocas, Achille; quid autem tibi opus est me?
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Nobilis Menoetiade, meo carissime animo,
" Nunc puto ad genua mea futuros Achivos
" Supplicantes; necessitas enim urget non iam *amplius* tolerabilis,
" Sed i nunc, Patrocle, Iovi chare, Nestorem interroga,
" Quemnam hunc ducat vulneratum e praelio:
" Certe quidem a tergo Machaoni omnia similis - videtur
" Asclepiadae, sed non aspexi vultum hominis:
" Equi enim me praeterierunt, ulterius - properantes.
Sic dixit: Patroclus vero dilecto obsecutus est socio:
Perrexit itaque currere, praeterque tentoria et naves Achivorum.
Illi interea cum iam ad tentorium Neleidae pervenissent,
Ipsi quidem descenderunt in terram almam;
Equas autem Eurymedon famulus solvit senis
E curru: ipsi vero se - reficiebant a calore sudorem exsiccando a tunicis,
Stantes ad ventum in littore maris: Ac deinde

610 ἐρεῖο] MS. edd. praeter R. 613 αὐτὰρ] MS. 616 νῆας ἐΐσας] id.

Ver. 605 Τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο] Vide supra ad κ', 43.

Ver. 606 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς] *Al* Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ver. 609 Χρειὼ — ἀνεκτὸς] Ἀττικὸν τὸ ἀνεκτὸς ἀντὶ τοῦ ἀνεκτή. *Eustath.* *Ern.*

Ver. 610 Διῒ φίλε] Qua ratione, Διῒ hic ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 623, et κάνεον, *ver.* 629; vide supra ad ά, 51.

Ver. 620 Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων] Il. X, 2. est eadem forma, sed sine χιτώνων, quod verbum duriorem sententiam facit. Sed dum siccant flatu aëris vestes sudore humentes, siccantur et ipsi. *Ern.*

Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων·
Ἥ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
Καλήν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
Ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν·

In tentorium profecti, in fellis-recubitoriis federunt.
Iis autem parabat potionem-mifcellaneam comas-pulchra Hecamede,
Quam abduxit a Tenedo fenex, quando *eam* diripuit Achilles,
Filiam Arfinoi magnanimi; quam ei Achivi
Electam-dederunt, quoniam confilio praeftabat omnibus:
Haec eis primum quidem appofuit menfam
Pulchram, pedes cyaneos-habentem, politam: ac fupet eam
Aeream lancem; et in *ea* cepam, potioni-*aptum* opfonium,
Atque mel recens, iuxtaque farinae facrae fructum:
Iuxta etiam poculum perpulchrum, quod domo attulerat fenex,
Aureis clavis diftinctum; anfae autem eius
Quatuor erant; binaeque columbae circum fingulas
Aureae pafcebantur; duoque infra fundi erant.

623 Ἑκαμίδη] id. 624 τὴν ἄρ' ἐκ] id. 628 ἐπ' αὐτῆς] id. 630 παρὰ δ'] id. edd. praeter T. 634 hic verfus in MS. a manu rec. adfcriptus eft.

Ver. 621 Στάντε] *Neftor* et *Machaon.*

Ver. 623 Κυκειῶ] Vid. ad 638.

Ver. 625 Θυγατέρ'] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 628 Καλὴν] Vide fupra ad β', 43.

Ibid. Κυανόπεζαν] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 629 Ἐπὶ δὲ] παρὰ δὲ, citante *Platone*, apud *Barnefium. Clark.* Eleganter ὄψον ποτῷ vocat cepas, quae vinum fuavius reddant. Cepae autem graecae et Aegyptiacae dulciffimae; unde apud veteres in deliciis numerantur. E Sponii itinerario tradit Calmetus ad Numer. XI. *Ern.*

Ver. 630 Ἱεροῦ] *Al.* ἱερόν.

Ver. 632 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον] Πεπάρθαι λέγεται τοὺς ἥλους, — οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν, ἔξω τε ὀλίγῳ προὔχουσι, μετέωροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες. *Athenaeus lib.* XI, *cap.* 12.

Ver. 633 Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον] Οὐχ ὡς περὶ ἓν ἕκαστον ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὕτως ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν· ἀλλ' ἐπείπερ ἔσχισται μὲν ἑκάτερον τῶν ὤτων εἰς δύο σχίσεις, τούτων δ' αὖ συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπέληξιν, — καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὤτων ἀκουσόμεθα μίαν πελειάδα. *Id. Ibid.* Vbi et plura hac de re fufius.

Ver. 634 Δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν] Erat nimirum ἀμφικύπελλον· Vide fupra ad ά, 584. Aliter *Athenaeus*, loco iam citato: Ἀκουστέον οὐ πυθμένας δύο· ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, [ὑπὸ πυθμένες,] — ἀλλὰ κατὰ σύνθετον, ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκούωμεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δ' ὑποπυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον ὑποπυθμένιοι· ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ δυοῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι.

Ver.

Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὐδέ με πείσεις.
Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι,

Alius quidem *senex* non sine labore submovisset a mensa,
Plenum existens: Nestor vero senex sine-labore tollebat.
In hoc utique ipsis miscuit mulier, similis deabus,
Vino Pramnio, insuper autem caprinum rasit caseum
Radula aerea, superque farinas albas inspersit:
Ac bibere iussit, postquam apparasset potionem miscellaneam.
Illi autem postquam bibentes exemissent peraridam sitim,
Sermonibus delectabantur inter se colloquentes.
Patroclus vero foribus adstitit, par-deo vir:
Hunc autem conspicatus senex, a sede surrexit splendida,
Introque duxit manu prehensum, et considere iussit:
Patroclus autem contra renuebat, dixitque sermonem;
" Non sedendi-tempus est, senex Iovis-alumne, neque *enim* mihi persuadebis.
" Verendus *est*, stomachosus *est*, qui me misit sciscitatum,

639 ἐπὶ ἄλφιτα] T. 642 μύθοισι] MS. bene. 645 ἄνωγεν] A. 2. 3. I. 648 νεμεσσητὸς] F. A. I.

Ver. 635 Ἄλλος μὲν —. Νέστωρ δ' ὁ γέρων] Recte *Athenaeus*: Ἄλλος μὲν γέρων μογέων —, ὁ δὲ Νέστωρ ἀμογητί. Nam alioqui ἄλογον ἐδόκει, Διομήδους καὶ Αἴαντος, ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων, εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. *Ibid.*

Ver. 637 Ἐν τῷ ῥα] *In hoc utique.* Vt nequaquam hic supervacanea sit particula, ῥά.

Ver. 638 Οἴνῳ Πραμνείῳ] Hoc vinum inter celebria vina Graecorum primo loco ponit Aelian. V. H. XII, 31. ubi vid. Perizonii nota, qua bene docet, non certi loci, sed certi generis vinum fuisse, quod durabile, austerum, pingue et tamen suave fuerit. *Ern.*

Ibid. Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν] *Al.* κνέε τυρόν. Quod autem hic legit *Plato* in *Ione*, παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον· citavit scilicet memoriter, ex *ver.* 629; ut recte notavit *Barnesius. Clark.* Confectionem huius potionis non esse e nostris moribus iudicandam, et istis graecis suave esse potuisse, quod nos offendit, bene monet *Riccius* V. C. Diss. Homer. T. I. p. 181. *Ern.*

Ver. 639 Κνήστι] Vltima in h. v. producitur e contractione. Est enim pro κνήστεϊ, (κνήστῑ) ut legit Etym. M. *Ern.*

Ver. 641 Τὼ δ'] *Nestor* et *Machaon.*

Ver. 645 Ἄνωγε] Non ex praeterito, quod vocant, ἄνωγα, sed ex Aoristo, ἄνωγον. Vide supra ad θ', 322; ad ά, 37.

Ὅντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Γιγνώσκω· ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ·
Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε,
Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
Ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,

" Quemnam hunc ducas vulneratum: quin et ipse
" Agnosco; video nempe Machaonem, pastorem populorum.
" Nunc igitur rem dicturus, nuncius redeo Achilli:
" Bene vero tu nosti, senex Iovis-alumne, qualis ille
" Difficilis vir: cito vel insontem culpaverit.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Cur vero sic Achilles miseratur filios Achivorum,
" Qui iam telis vulnerati sunt? neque sane novit
" Luctus quantum excitatum sit per exercitum; fortissimi enim
" In navibus iacent, eminus cominusque vulnerati.
" Percussus est quidem *sagitta* Tydides fortis Diomedes;
" Vulneratus est etiam Vlysses hasta-inclytus, et Agamemnon;
" Percussus item Eurypylus ad femur sagitta:
" Hunc etiam alterum ego modo abduxi e praelio,
" Sagitta a nervo percussum: at Achilles,
" Strenuus cum sit, Danaorum nullam curam gerit, neque miseretur.
" An expectat, donec iam naves veloces prope mare,

661 vid. *not.* 663 ἰῷ ἀπὸ] MS.

Ver. 650 Γιγνώσκω] Ita *Barnesius* ex MS. *Al.* γινώσκω. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ver. 651 Ἔπος ἐρέων] Qua ratione, ἔπος, hic ultimam producat; item ἐλαυνόμενος, *ver.* 673; vide supra ad α', 51. n. 8.

Ver. 653 Δεινὸς ἀνήρ] Vide supra ad α', 2.

Ver. 654 Ἱππότα] Vide supra ad α', 157.

Ver. 656 Τοι] *Al.* τι, et τε.

Ver. 658 Οὐτάμενοί τε] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 659 Βέβληται] Vide supra ad α', 37.

Ver. 661 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος] Hic versus abest a MS. Lips. Et est fortasse insititius. Nam Eurypylus vulneratur, cum iam abiisset cum Machaone Nestor v. 579 sqq. et occurrit demum e pugna veniens, habens adhuc in corpore telum, Patroclo a Nestore digresso v. 808. Non igitur iam videtur Nestori constitisse de vulnerato Eurypylo. *Ern.*

Ver. 662 Τοῦτον δ' ἄλλον] *Machaonem.*

Ver.

Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
Αὐτοί τε κλεινώμεθ' ἐπισχερώ; ἐ γάρ ἐμὴ ἴς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπ]οῖσι μελεσσιν.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
Ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν,
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
Κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται·
Ληΐδα δ' ἐκ πεδίε συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
Πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.

" Argivis *frustra* resistentibus, igne hostili comburantur,
" Ipsique interficiamur alii super alios? non enim mea vis
" Est, qualis antea fuit in agilibus membris.
" Vtinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
" Sicut quando inter Eleos et nos certamen ortum est,
" De boum-abactione, quando ego interfeci Itymoneum,
" Fortem Hypirochidem, (qui in Elide habitabat,)
" Pignora abigens: ille vero vim-propulsans a suis bobus,
" Percussus est inter primos mea a manu iaculo:
" Concidit autem, copiaeque undiquaque-trepidae-aufugerunt agrestes:
" Praedam igitur ex campo coëgimus valde multam,
" Quinquaginta boum armenta, totidem greges ovium,
" Tot suum greges, tot greges magnos caprarum:
" Equasque flavas centum et quinquaginta,
" Omnes foeminas: multis etiam pulli suberant.

666 δηοῖο] MS. 671 βοηλασίῃ] id. R. idem videntur dare voluisse F. A. 1. βοηλασίην. 670 ὡς ποτ'] A. 2. 3. 672 ὑπεροχίδην] MS. *ib.* ναιετάασκεν] edd. praeter T. 673 βοῖτσι] eaed. 675 ἔπεσε] MS. bene. 676 συνελάσαμεν] id. 677 τόσσα] id. A. 1. 678 τόσσ' συῶν] F. A. 1. 3. 680 ἐπῆσαν] F. A. I. male.

Ver. 669 Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι] Vide supra ad ά, 249, 260; er ad β', 372.

Ver. 671 Βοηλασίην] *Al.* βοηλασίῃ, et βοηλασίης.

Ver. 673 'Ῥύσι'] Vulgo, *Pignora.* Sunt tamen, qui vertendum contendant, *Sacrificia.* Vide, *Histoire Critique de la Republique des Lettres*, *Tom.* I, *pag.* 215. *Clark.* Inepte. 'Ῥύσια ἐλαύνεσθαι est quod uno verbo ῥυσιάζειν apud Diodor. in Excerpt. de Vit. et Virt. p. 549 T. II. ed. Wess. *praedas agere* ob factam iniuriam, quae hoc modo reparetur. vid. ibi Cel. Wesseling, unde facile patet, quid sint ῥύσια. *Ern.*

Ver. 678 Συβόσια, τόσσ'] *Vulgg.* Συβόσια, τόσ'. Sed ad numeros multo mihi videtur venustius, ut binae breves—σια, in unam contrahantur productam; quam ut vox συβόσια, ineleganti et deformi licentia, legatur συβόσσια. *Clark.* Sed et contractio haec dura, et duplicatio τȣ σ sine auctoritate librorum: faciliusque concoxerim συβόσεια, in quo nihil repugnans analogiae, quae in multis verbis utramque formam admittit. *Ern.*

Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω,
Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Τὲς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
Δαίτρευον. (πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον·
Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη,
Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
Τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο·)
Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εἵλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.

" Et haec quidem abegimus Pylum Neleïum intra,
" Nocturni in urbem: laetatus est autem animo Neleus,
" Quod mihi contigissent multa iuveni ad bellum profecto.
" Praecones autem canore - edixerunt, simul ac aurora apparuit,
" Illos adesse, quibus debitum deberetur in Elide ampla:
" Congregati itaque Pyliorum principes viri
" Dividebant; (multis enim Epei debitum debebant:
" Quandquidem nos pauci malis - fracti in Pylo eramus.
" Veniens enim afflixerat vis Herculea,
" Superioribus annis: interfecti autem fuerant, quotquot optimi.
" Duodecim enim Nelei eximii filii eramus,
" Quorum solus relictus sum; alii autem omnes perierunt.
" Ob haec animo - elati Epei aere - loricati,
" Nos insultantes, iniqua moliti erant:)
" Senex autem sibi armentumque boum et gregem magnum ovium
" Exemit, electis trecentis, atque pastoribus,

681 Ἠλασάμεσθα] MS. 682 ποτὶ] id. 685 χρέος] MS. F. A. I. quod praetulerim, sed legendum ὠφείλετ'. ita versus erit concinnior. 689 ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε] MS. edd. praeter I. quod praetulerim. ῥ' insertum versus fulciendi gratia. 690] ἔκτανεν] R.

Ver. 682 Γεγήθει δὲ] Si dixisset γέγηθεν, iam non constitisset Temporum ratio. Simile enim esset, ac siquis Anglice dicat, *he is delighted*; pro eo quod est, *he was delighted*. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 687 — 694 Πολέσιν γὰρ — μηχανόωντο] Versus hosce *octo* in *Parenthesin* inclusi, et ipsam *aliis interiectis Parenthesibus* intricatam. Consulto, ut mihi quidem videtur, et singulari Poëtae alioqui summe perspicui artificio. Vide infra ad *ver.* 697 et 766; et supra ad ί, 553.

Ver. 689 Βίη Ἡρακληείη] Vide supra ad β', 658.

Ver. 690 Ἔκταθεν] *Al.* ἔκτανεν. Quod eodem redit.

Ver. 691 Ἀμύμονες] *Al.* ἀμύμονος. Neutrum male.

Ver. 694 Ἡμέας] Pronunciabatur, ἡμᾶς. Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 695 Ὁ γέρων] *Neleus.*

Ver. 696 Κρινάμενός κε τριηκόσι'] De voce κρινάμενος, vide supra ad ά, 309. Caeterum Editi hic habent, κρινάμενος τριηκόσι'.

(Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
Θεύσεσθαι· τὰς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά,) τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
Ἕρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
Ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
Πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·

« (Nam et ipsi debitum magnum debebatur in Elide ampla,
« Quatuor *scilicet* in cursu-victores equi cum ipsis curribus,
« Qui ierant ad praemia *reportanda*; de tripode enim erant
« Cursu-certaturi; eos autem illic rex virorum Augeas
« Detinuit; aurigamque dimisit tristem, equorum *caussa*.
« *Ob* haec senex dicta iratus atque facta,
« Exemit *sibi* admodum multa,) reliqua autem populo dedit
« Dividenda, ne quis ab eo fraudatus abiret aequali *portione*.
« Nos quidem haec singula administrabamus, perque urbem
« Faciebamus sacra diis: illi vero tertio die omnes
« Venerunt simul ipsique multi et solidi ungulis equi,
« Cum universis copiis: cumque ipsis Moliones *duo* arma induerant,
« Pueri adhuc existentes, nondum perquam periti impetuosae-*in-pugna* forti-[tudinis.
« Est autem quaedam *nomine* Thryoessa urbs, arduo loco sita,
« Procul ad Alpheum, extrema Pyli arenosi:

704 Hic insertum est in MS. folium, in quo manu recenti scripti sunt versus ab hoc usque ad 809 valde vitiose. 706 ἱερὰ] MS. 707 πολλεῖς] id. 708 πανσυδίῃ] id. *ibid.* Μολίον' ἐθωρήσσ.] id. 709 παῖδα τ' ἐόντ'] id.

τρινκόσι'. Quae et optima esset lectio, si qua licentiae analogia vox τρινκόσια primam posset producere. *Barnesius* edidit ex coniectura, κρινάμενος γε τρινκόσι'. Non male: Quanquam voculae γε vis maxime propria, locum hic non habet. Quam alteram profert vir eruditus emendationem, τὰ τρινκόσι', pessima est: Nam aliud plane est τρινκόσια, aliud τὰ τρινκόσια. Vocula, ῥά, cuius vis proxima est Latino *scilicet*, satis apte hic quadrat. Sed et particula κε. Quam itaque inserui, propter istud *Odyss.* ν', 590, Καί κε τρινκοσίοισιν —

Ver. 697 — 703 Καὶ γὰρ — πολλά] Et hosce versus in *Parenthesin* inclusi, ipsam quoque *aliis interiectis Parenthesibus* implicatam. Vide infra ad *ver.* 766; item supra ad *ver.* 687; et ad ι, 553.

Ver. 704 Μή τις οἱ] Qua ratione, μή τις, hic ultimam producat; item πόλις, *ver.* 710; et Διΐ, *ver.* 726; vide supra ad ά, 51.

Ver. 707 Μώνυχες ἵπποι] Virgil. *Solido — ungula cornu.* *Georgic.* III, 88.

Ver. 708 Πανσυδίῃ] *Al.* Πασσυδίῃ. Vt β', 12, 29, 66.

 Ver.

Τὴν ἀμφεςρατόωντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
Ἄγγελος ἦλθε, θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
Ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
Εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
Ἔςι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος, εἰς ἅλα βάλλων,
Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέῤῥεεν ἔθνεα πεζῶν.
Ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
Ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερὰ καλά,

« Hanc obſidebant, evertere cupidi.
« Sed cum totum campum tranſiſſent, nobis utique Minerva
« Nuncia venit currens ab Olympo, ut armaremur,
« Nocturna, nec invitum per Pylum populum congregavit,
« Sed valde incitatos-cupiditate pugnandi; neque me Neleus
« Sinebat armari; abſcondit autem mihi equos;
« Nondum enim omnino me exiſtimabat peritum eſſe bellicorum operum:
« Veruntamen et ſic inter equites inſignis eram noſtros,
« Pedes licet exiſtens, quandoquidem ſic *me* duxit ad pugnam Minerva.
« Eſt autem quidam fluvius Minyeius in mare *ſe* proiiciens,
« Prope Arenam, ubi expectabamus auroram pulchram
« Equites Pyliorum, affluebantque *interea* agmina peditum.
« Inde cum univerſis copiis, armis-armati,
« Meridiani pervenimus ad ſacrum fluentum Alphei.
« Ibi Iovi cum feciſſemus praepotenti ſacra opima,

717 Ἀπέκρυψε] id. F. A. l. 722 ἠῶ] MS. 724 πανσυδίη] id. 725 ἱκό-μεσθ'] id.

Ver. 712 Μεμαῶτες] Vide ſupra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 713 Ἄμμι δ' Ἀθήνη] *Nobis utique Minerva*; vel, *tum vero nobis Minerva*. Vide ad ά, 57. Peſſime hic *Barneſius*; Τὸ, δὲ παρέλκει. Quod nihili eſt. *Clark.* Ordo verborum: Ἀθήνη, θέουσα ἀπ' Ὀλ. ἔννυχος ἄγγελος ἦλθε θωρήσσεσθαι.

Ver. 720 Νεῖκος] *Barneſius* legendum coniicit, νῖκος. Male. Neque enim ea Homerica vox eſt, neque ea ſententia.

Ver. 723 Τὰ δ' ἐπέῤῥεεν ἔθνεα πεζῶν] *Al.* ἐπέῤῥεεν] Virgil. *Omniſque relictis Turba fluit caſtris.* *Aen.* XII, 443.

Ver. 724 Πανσυδίῃ] Vide ſupra ad *ver.* 708.

Ibid. Σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες] Vide ſupra ad θ', 530.

Ver. 725 Ἔνδιοι] *Al.* Ἔνδεισι. Sed nihil opus. Nam Ἔνδιοι ſecundam producit. *Odyſſ.* δ', 450, Ἔνδιος δ' ὁ γέρων —.

Ver. 726 Ῥέξαντες] Vide ſupra ad ά, 444.

Ibid. Ὑπερμενέϊ ἱερὰ] Aut pronunciabatur, ὑπερμενεῖ· aut ſcribendum, ὑπερμενέ'. Vt recte *Barneſius*. *Clark.* ὑπερμενεῖ exhibent editiones quaedam, ut Turn. Steph. etc. *Ern.*

Ibid. Καλὰ] Vide infra ad β', 43.

Ver.

Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
Δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
Συμφερόμεσθα μάχῃ, Διΐ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν, γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ

" Taurumque Alpheo, taurum et Neptuno *sacrificassemus*,
" Ac Minervae oculos-caesiae bovem indomitam:
" Coenam deinde sumpsimus per exercitum turmatim;
" Et dormivimus in armis suis quisque
" Circum fluenta fluvii: At magnanimi Epei
" Circumstabant iam, urbem vastare cupidi:
" Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis:
" Quum enim sol lucidus eminuit supra terram,
" Congressi sumus pugna, Iovique supplicantes et Minervae.
" At quando iam Pyliorum et Epeorum *commissum* erat certamen,
" Primus ego occidi virum, abstulique solidos-ungulis equos,
" Mulium bellatorem: gener vero *is* erat Augeae,
" Maximamque natu filiam habebat flavam Agameden,
" Quae tot pharmaca norat, quot alit lata terra.
" Hunc quidem ego accedentem percussi aerata hasta;
" Prolapsusque est in pulvere: ego vero in currum insiliens,
" Steti inter primos-pugnatores: sed magnanimi Epei

729 Δόρπον δ' ἔπειτ' ἑλόμεσθα] id. 730 ἀπ' ἔντεσιν] id. 731 αὐτὰρ] F. A. 1. 739 θυγατέρ'] MS. 143 κονίαισιν] id.

Ver. 727 Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι] Virgil. *Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo. Aen.* II, 119. "Sed [versui] illi Homerico non sane re "parem, neque similem fecit. Esse "enim videtur Homeri, simplicior et "sincerior; Virgilii autem, νεωτερικώτε- "ρος, et quodam quasi ferrumine im- "misso fucatior." *Gell. lib.* XIII, *cap.* 25.

Ver. 731 Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες] Non satis apte mihi videtur locum hic habere istud, δή. Crediderim equidem post ἀμφίσταντο excidisse voculam, τὸ, in praecedentem syllabam forte absorptam; legendumque. — ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσταντο, τὸ ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες. At sine codicibus nihil muto.

Ver. 732 Μεμαῶτες] Vide supra ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 742 Ἐν κονίῃσι] Vide supra ad θ', 156; item ad ά, 593.

Ver.

Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρυσα, κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρυς, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
Φῶτες ὀδὰξ ἕλον ὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δυρὶ δαμέντες.
Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
Ἐκ πολέμυ ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε.
Τόφρα γὰρ ὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
Κτείνοντες τ' αὐτὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
Ὄφρ' ἐπὶ Βυπρασίυ πολυπύρυ βήσαμεν ἵππυς,
Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίυ, ἔνθα Κολώνη
Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἂψ ἀπὸ Βυπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππυς·
Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.

« Territi-fugerunt alio alius, ut viderunt virum lapsum,
« Ductorem equitum, qui fortiſſimus erat in praeliando.
« At ego irrui, atrae procellae par:
« Quinquaginta autem cepi currus, duoque in unoquoque
« Viri mordicus prehenderunt ſolum, mea haſta domiti.
« Et ſane Actorionas Molionas iuvenes interfeciſſem,
« Niſi ipſos pater late-dominans Neptunus
« Ex pugna *ereptos* ſervaſſet, tectos caligine multa.
« Tum Iupiter Pyliis magnam victoriam dedit:
« Tantiſper enim inſecuti ſumus per ſtratum clypeis campum,
« Interficienteſque ipſos, armaque pulchra colligentes;
« Donec ad Bupraſium tritici-ferax egimus equos,
« Petramque Oleniam et Aleſium, ubi Colone
« Vocatur: unde rurſum avertit copias Minerva.
« Ibi virum interfectum extremum reliqui; atque Achivi
« Retro a Bupraſio Pylum-verſus agebant veloces equos:
« Omnes autem gratias agebant, ex diis Iovi, Neſtorique ex hominibus.

745 ἱππίων] MS. 746 ἐπόρυσα] F. non male. 749 Ἀκτορίονε] MS. 756 Ἀλεισίυ] Id. ſic et ſupra. 758 ἔνθαδ' ἄνδρα] Id.

Ver. 746 Ἐνόρυσα] *Al.* ἐπόρυσα.

Ver. 748 Ὀδὰξ ἕλον ὖδας] Vide ſupra ad β', 418.

Ver. 753 Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο] *Al.* διὰ σπιδέος πεδίοιο. Ἢ ἀσπιδὲς, — τὸ περιφερὲς, δίκην ἀσπίδος — ἢ σπιδὲς, — τὸ ἐκτεταμένον καὶ πλατύ. *Euſtath.* Ἢ, ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων ἀσπίδες ἔκειντο. *Schol.*

Ver. 754 Καλὰ] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 956 Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίυ, ἔνθα Κολώνη Κέκληται] *Strabo, lib.* VIII, *pag.* 527 al. 442, legit, Πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίυ ἔνθα κολώνη. Vt dicatur ſcilicet *Aleſii collis. Clark.* Ita interpungit etiam MS. Lipſ. *Ern.*

Ver. 757 Κέκληται] Vide ſupra ad ά, 37.

Ibid. Ἀθήνη] *Prudenter* videlicet cavebant, ne ultra modum progrederentur. Vide ſupra ad ά, 194; ad β', 169; et ad δ', 92.

Ver.

Ὡς ἔον, εἴποτ' ἔην γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦτε μιν οἴω
Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
Ὦ πέπον, ἦ κεν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
(Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
Ἔνθαδ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
Ἠδέ σε, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
Αὐλῆς ἐν χόρτῳ. ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

" Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles
" Solus virtute sua fruetur: certe ipsum credo
" Multum post doliturum, ubi exercitus perierit.
" O amice, sane quidem tibi Menoetius sic praecepit
" Die illo, quo te ex Phthia ad Agamemnonem misit:
" (Nos autem intus existentes, ego et nobilis Vlysses,
" Omnia sane in aedibus audiebamus, sicut praecipiebat:
" Pelei scilicet venimus domos habitantibus commodas,
" Copias cogentes per Achaeïda feracem:
" Ibique tum heroëm Menoetium invenimus intus,
" Atque te, iuxta et Achillem: senex autem equûm-agitator Peleus
" Pinguia femora adolebat bovis, Iovi gaudenti-fulmine,
" Aulae in septo: tenebatque aureum poculum,
" Libans nigrum vinum super ardentia sacra.
" Vos quidem bovis apparabaris carnes, nos vero tum
" Stabamus in vestibulo: Attonitus autem exiliit Achilles,

761 εἴποτ' ἔον] Id. 764 πολλοὶ μετακλαύσασθαι] Id. 769 ἀγείραντες] R. 770 ἔπειτα] MS. 771 γέρον ἱππ.] F. A. 1. 772 ἔκαιε] Id.

Ver. 766 — 784 (Νῶϊ δὲ — Ἄκτερος υἱός)] Versus hosce *novendecim* in *Parenthesin* inclusi. Quae res, quam sit Poëtae non vitio, sed summae laudi danda; vide supra ad *ver.* 687 et 697; item ad ί, 553.

Ver. 768 Εὖ ναιετάοντας] Vide supra ad β', 648.

Ver. 769 Πουλυβότειραν] *Al.* καλλιγύναικα.

Ver. 771 Ἱππηλάτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 773 Ἐν χόρτῳ] Latini, vocem Graecam retinentes, villae *cohortem* appellabant; indeque *aves cohortales etc.* apud *Columellam.*

Ver. 774 Αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 775 Σφῶϊ μὲν — ἕπετον] *Patroclus* et *Achilles.*

Ibid. Βοὸς ἕπετον] Qua ratione, βοὸς, hic ultimam producat, item μὲν, *ver.* 782; et πυκινὸν, *ver.* 787; et κὲν, etiam extra caesuram, *ver.* 791; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐςίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πολλ' ἐπέτελλον·
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
Αἰὲν ἀριςεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός.)
Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐςιν Ἀχιλλεὺς,
Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἴκε πίθηται·
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐςιν ἑταίρȣ.
Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

« Introque duxit manu prehensos, atque considere iussit,
« Dapesque hospitales abunde apposuit, quas hospitibus fas est.
« Ac postquam saturati fuimus cibo et potu,
« Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi:
« Vos autem omnino volebatis, hi vero ambo multa praeceperunt:
« Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli,
« Semper fortissime se gerere, et virtute superiorem esse aliis:
« Tibi vero itidem sic praecepit Menoetius, Actoris filius;)
« *Fili mi, genere quidem superior est Achilles,*
« *Maior natu vero tu es: viribus autem ille multo praestantior:*
« *Sed bene da prudens consilium, et admone,*
« *Et ei praecipe: ille autem obsequetur in bonum sane.*
« Sic praecepit senex, tu vero oblivisceris: sed vel nunc
« Haec dicas Achilli bellicoso, si forte obsequetur.
« Quis vero scit, an ei, favente deo, animum commoveas
« Admonitum; bona utique admonitio est amici.
« Si vero aliquod mentibus suis vaticinium evitat,
« Et aliquod ei a Iove dixit veneranda mater, *quo minus ipse eat;*

777 ἄνωγεν] edd. praeter T. 793 θεοπροπίην] MS.

Ver. 777 Ἄνωγε] Non ex praeterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad δ', 322.

Ver. 780 Υ̓́μμ'] *Patroclum* et *Achillem.*

Ver. 781 Τὼ δ' ἄμφω] *Peleus* et *Menoetius*, patres *Achillis* et *Patrocli.*

Vee. 783 Ὑπείροχον] Vide supra ad β', 426.

Ver. 787 Ὑποθέσθαι] *Al.* ἐπαινέσαι· notante *Eustathio.* Minus recte. *Clark.* In v. proximo εἰς ἀγαθόν περ verterim potius, *in rebus honestis quidem*, vel *certe.* non adfirmantis vel augentis est περ h. l. sed distinguentis. *Ern.*

Ver. 792 Παρειπών] Vide supra ad ζ', 62.

Ver.

Ἀλλὰ σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαισθε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἶξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ἦην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων. ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Saltem te mittat: fimul autem caeterae copiae fequantur
" Myrmidonum, fi forte quid luminis Danais fias:
" Et tibi arma pulchra det ad praelium gerenda;
" Si forte, te illum ob-fimilitudinem-credentes, abftineant pugna
" Troiani, refpirentque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *iam*: exigua fane refpiratio in bello, *profuerit*:
" Facile vero integri defeffos viros praelio-*aggreffi*
" Repellatis ad urbem, a navibus et tentoriis.
Sic dixit; eique animum in pectoribus commovit:
Perrexit itaque currere iuxta naves ad Aeacidem Achillem.
Sed cum iam e regione navium Vlyffis divini
Perveniffet currens Patroclus, ubi eis forumque et ius-dicendi-locus
Erat, ubi etiam eis deorum conftituta erant altaria;
Illic ei Eurypylus percuffus occurrit,
Generofus Euaemonides, femore fagitta,
Claudicans e pugna, humidufque defluebat fudor
Ex humeris et capite: eque vulnere gravi
Sanguis niger fcaturiebat: mens tamen firma erat.
Hunc autem intuitus, miferatus eft Menoetii fortis filius;
Et dolens, verbis alatis *eum* allocutus eft;

798 εἴσκοντε] Id. 800 ἀνάπαυσις] Id. 801 ῥεῖα ἀκμ.] Id. F.A.I.
802 ὤσεσθε] MS. 807 ἐτετύχατο] Id.

Ver. 796 Αἴκεν τι φόως — γένηαι] *Al.* ἤν πώ τι φόως — γένοισθε.

Ver. 797 Καλὰ] Vide fupra ad β', 43.

Ver. 810 Κατὰ δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item ultima vocis, ὀλοφυρόμενος, *ver.* 814; item ὕδατι, *ver.* 529 et 845; rurfumque δὲ, *ver.* 845; vide fupra ad ά, 51. n. 8.

Ver.

Ἆ δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
Ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοὶ,
Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
Χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,

« Ah miseri, Danaorum ductores et principes«
« Siccine eratis procul ab amicis a patria terra
« Satiaturi in Troia veloces canes alba pinguedine?
« Sed age mihi hoc dic, Iovis-alumne Eurypyle heros;
« Adhucne omnino sustinebunt immanem Hectorem Achivi,
« An iam conficientur ab ipso hasta domiti?
Huic autem Eurypylus prudens respondit;
« Nullum-amplius, nobilissime Patrocle, praesidium Achivis
« Erit; sed in navibus nigris cadent.
« Illi enim iam omnes, quotquot ante erant fortissimi,
« In navibus iacent eminus cominusque vulnerati
« Manibus Troianorum: horum vero robur augescit perpetuo.
« At me quidem tu serva, ducens ad navem nigram;
« Femoreque exscinde sagittam; ab eoque sanguinem nigrum
« Ablue aqua tepida; et lenia medicamenta insperge,
« Salubria; quae te aiunt ab Achille doctum esse,
« Quem Chiron docuit, iustissimus Centaurorum.
« Medici enim, Podalirius et Machaon,

823 μελαίνῃσι] Id. F. A. I. 824 γὰρ] abest MS. 825 ἐν νηυσὶ] MS. R. T. 827 σύ σὺ σάωσον] F. A. I. quod ferri potest, si σάω pronunciando contrahitur. 829 λιαρῷ] MS. sed superscr. χ. ut esset χλιαρῷ, quod eodem redit. v. 845 superscr. χλιαρῷ. Sic legit MS. apud Barnes. 830 φασὶ] MS. non bene.

Ver. 820 Φθίσονται] Vide supra ad β', 833.
Ver. 821 Πεπνυμένος] *Al.* βεβλημένος.
Ver. 825 Οὐτάμενοί τε] Vide supra ad δ', 525.

Ver. 826 Ὄρνυται] Vide supra γ', 260.
Ver. 832 Ἰητροὶ — Τὸν μὲν] De elegantissima hac Syntaxi ἀνακολούθῳ, vide supra ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510; ad κ', 224 et 437. Idem ad *Odyss.* μ', 73.

Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,
Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
Ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα·

" Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
" Indigentem et ipsum eximii medici,
" Iacere: alter autem in campo, Troianorum sustinet acrem Martem.
Hunc autem vicissim allocutus est Menoetii fortis filius;
" Quomodo esse poterunt [*quo evadent*] haec opera? quid agemus Eurypyle (heros?
" Vado, ut Achilli bellicoso nuncium referam,
" Quem Nestor mandavit Gerenius, custos Achivorum!
" Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum.
Dixit, et in sinu susceptum ferebat pastorem populorum
In tentorium: famulus autem ut vidit, substravit pelles bubulas.
Ibi illo porrecto, e femore excidit cultro
Acutum telum peramarum: ab ipso autem sanguinem atrum
Abluit aqua repida; et radicem immisit amaram,
Manibus contritam, dolores adimentem, quae ei cunctos
Sedavit dolores: Vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis.

838 ἔρχομ'] MS. F. 847 παύσετο] MS.

μ', 73. Ineptissime hic Scholiastes; Ἰητρὸν, ἀντὶ τοῦ, Ἰατρῶν· Ὀρθὴ, ἀντὶ γενικῆς.

Ver. 840 Οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω] Οἰκονομεῖ ὁ ποιητὴς τοῦτο, διὰ πιθανότητα· ἵνα παραμείνας ὁ Πάτροκλος ἐμβραδύνῃ, ἕως τειχομαχία δεινὴ γένηται· καὶ ὁ μέγας κίνδυνος ὁ πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐρεθίσῃ μᾶλλον αὐτὸν ἱκετεῦσαι τὸν Ἀχιλλέα. *Eustath.*

Ver. 847 Παύσατο] Vide supra ad γ', 141.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Μ΄.

Ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καίτοι οὐκ αἰσίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ. Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ἐπιγραφαί.

Τειχομαχία.

Ἄλλως.

Μῦ δὲ, μάχη πρὸς τεῖχος· ὁ δ' ἔκθορε φαίδιμος Ἕκτωρ.

Ἄλλη.

Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδὸν, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὕπερθεν
Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων· τῷ κ' ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,

SIC quidem in tentoriis *Patroclus* Menoetii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: verum pugnabant
Argivi et Troiani catervatim-misti, neque iam erat
Fossa amplius prohibitura Danaorum, et murus supra
Latus, quem fecerant ad *defendendas* naves; circum autem fossam
Duxerant; neque diis dederant inclytas hecatombas;
Vt sibi navesque veloces et praedam multam
Intus continens tueretur: Diis autem invitis structus erat
Immortalibus; quo circa etiam nequaquam longum tempus integer mansit.
Quamdiu quidem Hector vivus erat, et irascebatur Achilles,
Et Priami regis non-eversa urbs erat,

1 κλισίῃ] MS. 7 σφι] Id. bene. 8 ἀέκατι] Id. 9 τὸ καὶ ἔτι] MS. gloss. adscr. διὸ. καὶ edd. vett.

Ver. 8. Θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο] Virgil. *Heu! nihil invitis fas quenquam fidere Divis. Aen.* II, 402.

Ver. 9 Ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398. *Ibid.* Τῷ κ' ἔτι] *Vulgg.* τῷ καὶ ἔτι. Quod eodem modo pronunciandum.

Ver.

Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη·
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν

Tamdiu utique et magnus murus Achivorum integer fuit:
At postquam Troianorum quidem mortui sunt, quotquot fortissimi,
Multique Argivorum, partim quidem domiti sunt, partim autem superstites,
Et eversa est Priami urbs decimo anno,
Argivique in navibus dilectam in patriam redierunt;
Tum tandem inierunt-consilium Neptunus et Apollo
Murum abolere, fluviorum vi immissa,
Quotquot ab Idaeis montibus in mare profluunt,
Rhesusque, Heptaporusque, Caresusque, Rhodiusque,
Granicusque, et Aesopus, divinusque Scamander,
Et Simoïs, ubi multa scuta et galeae
Deciderant in arenis, et semideorum genus virorum:
Horum omnium eodem ostia convertit Phoebus Apollo,
Perque novem dies in murum immisit *eorum* cursum; pluebat interim Iupiter
Continuo, ut citius mari-submersa moenia redderet:
Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem,

14 οἱ δὲ λίποντο] MS. 21 Κάμανδρος] A. I. 22 τριφάλειαι] MS.

Ver. 12 Τόφρα δὲ] *Tamdiu utique.* Nec audiendus *Barnesius*, qui Τοφράδε edidit, istudque δὲ παρέλκειν contendit. Quod nihili est.

Ver. 17 Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων] *Oceani* ex altera inundantes aestus, ex altera *Sol, coelumque pluviosum.*

Ver. 22 Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ] Virg. *Vbi tot Simoïs correpta sub undis Scuta virûm, galeasque, et fortia corpora volvit. Aen.* I, 104.

Ver. 23 Κάππεσον ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ά, 493. Male hic Scaliger: *Quid enim* (inquit) *ad fluvios, si in pulverem illa ceciderc. Poëtic. lib.* V. *cap.* 3. Quasi scilicet fluvii, loca *pulverulenta* inundare non possent.

Ver. 25 Ἐννῆμαρ] Fuerunt apud antiquos qui hic legerent, ἓν ἦμαρ, *unum diem.* Importune, nullaque idonea de causa.

Ibid. Ὗε δ' ἄρα Ζεὺς] Et mox, *ver.* 28. Ἐκ δ' ἄρα πάντα. Vtrobique vocabuli, ἄρα, ea est vis, ut dicat Iovem Neptunumque cum Apolline ex composito vires suas *eodem* omnes convertisse.

Ver. 26 Συνεχὲς] Scribunt nonnulli, Συννεχὲς· sed nihil opus. Similis enim fere huius vocis ratio est, ac supra ad pluviae vim subitaneam depingendam faciunt pedes hoc in versu dactylici omnes, isteque in primis tribrachys Συνεχὲς. Vide supra ad γ', 357; de isto, Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε —.

Ver. 27 Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος etc.] *Phur-*

Ἡγεῖτ᾽· ἐκ δ᾽ ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ᾽ ἐποίησεν παρ᾽ ἀγάῤῥοον Ἑλλήσποντον·
Αὖτις δ᾽ ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ᾽ ἔτρεψε νέεσθαι
Κὰρ ῥόον, ᾗπερ πρόσθεν ἵεν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ᾽ ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ᾽ ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν᾽· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Αὐτὰρ ὅγ᾽, ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.

Praeibat; omniaque fundamenta undis amovit
Stipitum et lapidum, quae iecerant laborantes Achivi;
Planaque fecit iuxta rapidum Hellespontum:
Rursusque litus magnum arenis cooperuit,
Muro abolito: fluvios autem vertit, ut redirent
In suum *quisque* alveum, qua ante demittebant pulchre-fluentem aquam.
Sic sane erant in posterum Neptunus et Apollo
Facturi: tum vero circa pugna clamorque exarsit
Murum bene structum; sonitumque - reddebant compages turrium
Percussae: Argivi vero Iovis flagello domiti,
Naves ad cavas conclusi tenebantur,
Hectorem timentes, violentum - artificem - fugandi *hostes*:
Quippe, sicut antea, pugnabat par turbini.

28 θεμέλια] Id. 30 ἐποίησε] Id. bene. 32 τεῖχος δ᾽ ἀμ.] Id. 33 κάῤῥοον] Id. edd. *ibid.* καλλίρροον] Id. 34 ὄπισθεν] Id. male. 37 δὲ abest MS. 40 ὡς πρῶτον] MS.

nutus, de *natura Deorum*, *cap.* 23. citat: — ἐκ δ᾽ ἄρα πάντα θεμέθλια θῆκε θύραζε. Virgil. *Neptunus muros, magnoque emota tridenti Fundamenta quatit, totamque a sedibus urbem Eruit. Aen.* II, 610.

Ver. 31 Ἠϊόνα μεγάλην] Qua ratione, ἠϊόνα hic ultimam producat, vide supra ad ά, 51.

Ver. 33 Ἵεν] Vel ἵεν, quod est ἔπεμπον· vel ἴεν, quod est ἐπορεύετο. Notante *Eustathio*.

Ver. 35 Τότε δ᾽ ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει Τεῖχος ἐΰδμητον] Si δέδηεν dixisset, iam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad ά, 37. Virgil. *Interea Rutuli portis circum omnibus instant Sternere caede viros, et moenia cingere flammis. Aen.* X, 118.

Ver. 36 Κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων Βαλλόμεν᾽] De voce κανάχιζε, vide supra ad δ᾽, 455. De constructione, *Eustathius*; Ἀμφιβολίας (inquit) ἐστὶ σχῆμα· δηλοῖ γὰρ, ὡς ἢ ἐκανάχιζε τὰ πολεμικὰ δούρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, ἢ ὅτι τὰ ἐν τοῖς πύργοις ξύλα ἐκανάχιζεν ἐν τῷ βάλλεσθαι. Ac priorem quidem constructionem praefert *Domina Dacier*. Mihi e contrario nulla hic videtur, ne quidem ἀμφιβολία. Nam ut δούρατα πύργων βαλλόμενα id videlicet significet, quod est *Eustathio* δούρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, ne satis Graece quidem dictum crediderim: Multo minus *Homericam* sapit perspicuitatem. At πύργους βαλλομένους καναχίζειν, usitatissimum est: Δοῦπος ὀρώρει Πύργων βαλλομένων. ί, 569. Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε. π᾽, 105. Et in hoc ipso libro, κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς Ἄντην βαλλομένων. *ver.* 151. Et, Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν — Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν, Καὶ πυλέων. *ver.* 331. *Clark.* Priorem interpretationem proponit etiam Schol. Lips. sed Clarkius audiendus. *Ern.*

Ver. 38 Ἐελμένοι] *Al.* ἐεργμένοι.

Ver.

Ὡς δ᾽ ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος, ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ᾽ οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
Ὅππῃ τ᾽ ἰθύσει, τῇ τ᾽ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
Ὣς Ἕκτωρ ἀν᾽ ὅμιλον ἰὼν εἱλίσσεθ᾽, ἑταίρους
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ᾽ ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ᾽, οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν

Vt vero quando interque canes et viros venatores,
Aper, sive leo versatur, prae robore truces-oculos-volvens;
Illi vero quadratis-agminibus quum se-ipsos instruxerunt,
Adversi stant, et iaculantur crebra
Spicula de manibus; eius autem nunquam generosum cor
Pavet, neque fugam-capessit: fortitudo vero ipsum occidit:
Crebroque se convertit, ordines virorum tentans;
Quaque fecerit impetum, ibi cedunt ordines virorum:
Sic Hector turbam obiens se motabat, socios
Fossam adhortans transcendere: neque *tamen* ei equi
Audebant, pedibus-veloces: valde autem hinniebant in summo
Labio stantes: absterrebat enim fossa
Lata; neque transilire in promptu erat, neque transitu
Erat facilis: Praecipitia enim declivia circum totam
Stabant utrinque: desuper autem vallis

48 ἰθύσῃ] *v. not.* 52 δειδίσσετε] Id. 55 ὕπερθε] F. male.

Ver. 41 Ὡς δ᾽ ὅταν] Virgil. *Vt fera, quae densa venantum septa corona Contra tela furit, seseque haud nescia morti Iniicit, et saltu supra venabula fertur: Haud aliter iuvenis medios moriturus in hostes Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit. Aen.* IX, 551.

Ver. 43 Σφέας αὐτοὺς] Pronunciabatur σφᾶς. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 44 Ἀντίοι] *Al.* Ἀντίον.

Ver. 48 Ὅππῃ τ᾽ ἰθύσει] *Al.* ἰθύει. *Barnesius* legendum contendit, ἰθύσῃ. Sed nihil opus. *Clark.* Ἰθύσῃ quod Barnesius e MSS. duobus recepit in textum, habet etiam MS. Lips. At edd. vetr. omnes ἰθύσει. *Ern.*

Ver. 49 Εἱλίσσεθ᾽] *Al.* ἐλίσσεθ᾽. Vide supra ad ζ, 45.

Ver. 50 Ἐποτρύνων διαβαινέμεν] Vide supra ad β, 451.

Ver. 52 Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ] *Al.* χείλει ἑσταότες. Caeterum qua ratione, ἐφεσταότες, hic ultimam producat; vide ad α, 51.

Ver. 53 Περῆσαι] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 54 Ἐπηρεφέες] *Barnesius*, ἐπιβριφέες, vel ἐπιῤῥεπέες. *Clark.* Male. Est enim hoc epitheton aptum κρημνοῖς. Similiter Od. κ᾽, 131. ἐπηρεφέας πέτρας dixit, ubi Schol. min. ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας. neque enim ibi licet intelligere tectas aqua petras, occulta saxa. quo forte respexit Hesych. in h. v. *Ern.*

Ver. 55 Ἕστασαν] Videntur mihi nodum in scirpo quaerere, qui vocem hanc ex ἑστήκεισαν nescio qua analogia contractam volunt. Revera, qua analogia factum est ex τίθημι, ἔθεσαν. ex δίδωμι, ἔδοσαν, eadem fit ex ἵστημι, ἕστασαν.

Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων·
Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
Ὀξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.
Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
Ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
Οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι

Acutis munita erat, quos defixerant filii Achivorum
Densos et magnos, *adversus* hostes, munimentum.
Illuc non sane facile equus volubilem currum trahens
Intrasset; pedites vero animo-incitato-cupiebant, si perficere possent.
Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans;
« Hectorque, et alii Troianorum duces, atque sociorum;
« Temere per fossam impellimus veloces equos:
« Ea quippe admodum difficilis transitu: valli enim in illa
« Acuti stant, et ad ipsos murus Achivorum:
« Illuc nullo modo licet descendere, neque pugnare,
« Equitibus. Angustiae enim *sunt*, ubi *eos* sauciatum iri puto.
« Quod si iam omnino animo-inimico *Graecos* perdit
« Iupiter altitonans, Troianisque vult auxiliari;
« Sane equidem ego vellem vel statim hoc effectum,
« Inglorios perire procul-ab Argis hic Achivos:
« Sin vero conversi fuerint, et repulerint *nos*
« A navibus, et fossae impegerimus profundae;
« Non deinceps puto ne nuncium quidem reversurum

58 *ἔυξοον ἅρμα*] F. 64 *ἑστᾶσι*] MS. recte. *ibid.* *περὶ δ' αὐτοὺς*] MS. F. 65 *ἐστὶ*] MS. edd. praeter T. recte. 70 *νωνύμνους*] A. 2. 3. 1.

Ver. 58 Ἐΰτροχον] *Al.* ἔυξοον.
Ver. 61 Ἕκτορ τ'] *Al.* Ἕκτωρ τ'.
Ver. 64 Προτὶ] *Al.* ποτί. Quod idem est.
Ver. 66 τρώσεσθαι] Turpissime hic versio *Barnesiana*; *sauciatos iri*. Ac si, *iri*, esset videlicet ex verbo, *sum*.
Ver. 67 Εἰ μὲν γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id, qaod proxime praecessit, sed ad id quod elegantius reticetur: *Nec me, quaeso, minus fortem animosumve existimes*; [illegible]*M si etc.* Vide supra ad ἑ, 22.
Ver. 68 Βούλετ' ἀρήγειν] *Al.* βούλετο νίκην. Minus recte. Multo enim hic praestat βούλεται, quam βούλετο.
Ver. 70 Νωνύμους ἀπολέσθαι] Nulla ex analogia produci potest istud ὑ. Vtrum vero νωνύμνους, aeque ac νωνύμους, pronunciarint Iones, non liquet. *Clark.* Νωνύμους hinc profert Etym. M. est haec lectio MS. Lips. et edd. Fl. A. 1. R. Schol. Lips. verbum eodem modo interpretatur, quo Etym. M. et fieri ait ἀποβολῇ τοῦ ν. male. *Ern.*
Ver. 73 Ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ἀ, 389.
Ver.

Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες, σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἱ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι,
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἄλλον, Κεβριόναο χερείονα, κάλλιπεν Ἕκτωρ.

" Retro ad urbem, *elapsum*, iterum - ad - pugnam - conversis ab Achivis.
" Verum agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
" Equos quidem famuli contineant prope fossam,
" Ipsi vero, pedibus, armis induti,
" Hectorem omnes sequamur conferti: at Achivi
" Non sustinebunt, siquidem ipsis exitii fines impendent.
Sic dixit Polydamas; placebatque Hectori consilium tutum:
Statim itaque de curribus cum armis desiliit in terram.
Ac ne caeteri quidem Troiani in equis convenerunt;
Sed desilierunt cum impetu, ut viderunt Hectorem nobilem.
Aurigae quidem deinde suo praecepit quisque,
Ut equos bene ex ordine coërcerent illic ad fossam:
Ipsi vero in - ordines - digesti, se ipsos instruentes,
In quinque - agmina distributi, simul duces sequebantur.
Alii quidem cum Hectore iverunt et eximio Polydamante,
Qui plurimi et fortissimi erant, cupiebantque maxime
Muro rupto cavas ad naves pugnare:
Et ipsos Cebriones tertius sequebatur; apud currus autem
Alium, Cebrione deteriorem, reliquit Hector.

74 ποτὶ] edd. vett. 75 ἐγὼ] Id. edd. praeter T. 80 Ὣς] MS. Ὣς, edd. vett. 83 Ἐπ' ἴδον] A. 3. 87 πένται κοσμ.] A. 2. 1. 88 Ἕκτορι] MS. 91 Κεβριόναο] A. 2. 3. 1.

Ver. 77 Σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες] Refertur istud, σὺν τεύχεσι, non ad θωρηχθέντες, sed ad ἑπώμεθα. Vide supra ad γ', 530: et ad λ', 49.

Ver. 80 Ἀπήμων] *Al.* ἀμύμων.

Ver. 81 Σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 82 Ἠγερέθοντο] *Al.* ἠερέθοντο. Sed ista vox non est, eo significatu, Homerica.

Ver. 86 Σφέας αὐτοὺς] Pronunciabatur σφᾶς. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 90 Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι] *Al.* Τεῖχός τε ῥήξειν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας. Nempe ex *ver.* 198. infra.

Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος, καὶ Ἀγήνωρ.
Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος, καὶ Δηΐφοβος θεοειδὴς,
Υἷε δύω Πριάμοιο, τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Τῶν δέ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων, μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
  Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι·

Aliis vero Paris praefuit, et Alcathous, et Agenor.
Tertiis autem Helenus et Deïphobus divina - forma - praeditus,
Filii duo Priami; tertiusque erat Asius heros,
Asius Hyrtacides, quem ab - Arisba vexerant equi
Rutili, magni, fluvio a Selleente.
At quartorum ductor erat strenuus filius Anchisae
Aeneas: cumque eo duo Antenoris filii,
Archilochusque Acamasque, pugnae periti omnigenae.
Sarpedon vero dux - erat inclytorum sociorum;
Assumpsitque Glaucum, et Mavortium Asteropaeum:
Hi enim ei visi sunt eximie esse fortissimi
Caeterorum, post se ipsum scilicet; ipse vero antecellebat etiam omnes.
Hi igitur, postquam se firme - aptassent affabre - factis boum - tergoribus,
Iverunt recta in Danaos animosi, neque amplius putabant
Sustenturos, sed in navibus nigris casuros.
  Tum caeteri Troiani, et longe - vocati socii,
Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:
At non Hyrtacides voluit Asius princeps virorum.
Illic relinquere equos et aurigam famulum;
Sed una - cum ipsis accedebat ad naves veloces,

105 οἱ δ' ἐπὶ] MS. 107 μελαίνῃσι] MS. A. 2. 3. I. T. recte. 108 τηλέκλειτοί] MS. 110 ἀλλ' οὐχ] A. 2. 3. I. 112 αὐτοῖσι] MS. recte. et sic mox debebat esse πέλασε.

Ver. 100 Ἀρχίλοχος] Ita edidit *Barnesius*, ex β', 823. *Al.* Ἀρχέλοχος.

Ver. 103 Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο] Qua ratione, γὰρ, hic producatur, etiam extra caesuram; vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ibid. Διακριδὸν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 106 Οὐδέ τ'] *Al.* οὐδ' ἔτ'. Sicuti infra, *ver.* 125. Ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς Σχήσεσθ'.

Ver. 112 Πέλασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver.

Νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
Ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,

Demens; neque enim erat, malo fato evitato,
Equis et curribus exultans a navibus
Retro reverfurus ad Ilium ventofam:
Prius enim eum fatum infauftum circumtexit,
Ex hafta Idomenei praeclari Deucalionidae.
Irruit enim navium ad finiftram-partem, qua Achivi
Ex campo redibant cum equis et curribus:
Hac equosque et currum egit, neque in portis
Invenit occlufas ianuas, et longum vectem *oppeffulatum*;
Sed apertas tenebant viri, fi quem fociorum
E bello fugientem falvum reciperent ad naves,
Hac utique recta animo-elato equos dirigebat; et *fui* fimul fequebantur
Acutum clamantes: Putabant enim non amplius Achivos
Suftenturos effe, fed in navibus nigris cafuros;
Dementes: in portis quippe duos viros invenerunt fortiffimos,

118 *ἐρίστερα*] MS. 119 *νίσσοντο*] MS. *ibid.* *ἵπποισι*] MS. edd. pr. T. 120 *ἅρματα*] F. A. I. 122 *ἑταῖρον*] MS. edd. praeferendum fi confenfus librorum valet. 125 *κεκληγότες*] F. A. I. 126 *μελαίνῃσι*] MS.

Ver. 117 Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος] Infra *ν'*, 387. Caeterum, ἔγχεϊ, numerofius hic fcribiquam ἔγχει· ut recte notavit *Barnefius*.

Ver. 120 et 124 Τῇ ῥ' ἵππους, et, Τῇ ῥ' ἰθὺς] *Hac utique.* Non enim vacat iftud ῥα, fed fententiam cum praecedente, τῇ περ, connectit.

Ver. 121 Ἐπικεκλιμένας] Vide fupra ad *ε'*, 309, et 314.

Ver. 122 Εἴ τιν' ἑταίρων Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν] Virgil. *Qui curfu portas primi irrupere patentes, Hos inimica fuper mixto premit agmine turba. — Pars claudere portas Nec fociis aperire viam; — oriturque miferrima caedes Defendentum armis aditus, inque arma ruentum. Aen.* XI, 879. *Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes. Aen.* IX, 683.

Ver. 125 Κεκλήγοντες] Vide fupra ad *β'*, 314; et ad *γ'*, 31.

Ver. 127 — 132 Ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας, — ὡς ὅτε τε δρύες] Virgil. *Pandarus et Bitias — Portam, quae ducis imperio eft commiffa, recludunt Freti armis; ultroque invitant moenibus hoftem. Ipfi intus dextra ac laeva pro turribus aftant, Armati ferro, et criftis capita alta corufci. Quales aëriae, liquentia flumina circum, Sive Padi ripis, Athefim feu propter amoenum, Confurgunt geminae quercus, intonfaque coelo Attollunt capita, et fublimi vertice nutant. Aen.* IX, 675. Quo de loco, ita

 Macro-

Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
Τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ·
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι.
Ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον, βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
Οἱ δ' ἤτοι εἷως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

Filios animosos Lapithatum bellicosorum;
Alterum quidem, Pirithoi filium strenuum Polypoetem,
Alterum vero, Leonteum, hominum-perniciei parem Marti:
Hi scilicet ante portas altas
Stabant, ut quando quercus in montibus procerae,
Quae quidem ventum sustinent et pluviam dies omnes,
Radicibus magnis late-porrectis haerentes:
Sic utique hi manibus freti atque viribus,
Manebant advenientem magnum Asium, neque fugiebant.
Illi vero recta ad murum bene-structum, tergora-boum arida
In altum elevantes, ibant magno cum fremitu,
Asium circa regem, et Iamenum, et Orestem,
Asiademque Acamanta, Thoonaque, Oenomaumque,
Atque hi [*Polypoetes et Leonteus*] adhuc quidem bene-ocreatos Achivos
Hortabantur, intus existentes, pugnare pro navibus:

132 ὅτε δρύες] MS. F. excidit τε neglecta repetitione syllabae ultimae in ὅτε, quae semel scripta in antiquioribus libris bis legenda erat. 134 ῥίζῃσι] MS. 136 οὐδὲ φέβοντο] Id. 139 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, Θόωνά τε, Οἰνόμαον τε] MS. excidere καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην Ἀσιάδην δ' Ἀκάμαντα, scripta in marg. man. rec. Fl. etiam habet Ἀδάμαντα. 142 ἰόντας] F. A. 1. male.

Macrobius: "Graeci milites *Polypoetes* et "*Leonteus* stant pro portis, et immobi-"les, *Asium* advenientem hostem velut "fixae arbores opperiuntur. Hactenus est "Graeca descriptio. Verum Virgiliana, "*Bitian* et *Pandarum* portam ultro re-"cludere facit, oblaturos hosti, quod per "vota quaerebat, ut compos castrorum "fieret, per hoc futurus in hostium pote-"state. Et geminos heröas modo turres "vocat, modo describit luce cristarum co-"ruscos. Nec arborum, ut ille, similitu-"dinem praetermisit; sed uberius eam "pulchriusque descripsit." *Lib.* V. *c.* 11.

Ver. 131 τὼ μὲν ἄρα] Vocabuli, ἄρα, ea fere hic vis est, ac si Latine scribas; *Hi quidem, ut dictum est etc.*

Ver. 132 Ἕστασαν] Vide supra ad *ver.* 55.

Ver. 139 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα] Male vertitur h. l. *Asium circa regem etc.* gignit enim ambiguitatem. Immo: *Asius rex, et Iamenus et Orestes etc.* *Ern.*

Ver. 141 Ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς, — ἔνδον ἐόντες] *Al.* ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ, — ἔνδον ἐόντας. Minus recte. Opposita enim sunt, ἔνδον ἐόντες, et ἐκ δὲ ἀΐξαντε,

Ver. 142 Ὄρνυον] *Barnesius* emendavit Ὤρνυον. Sed nihil opus.

Ver.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς,
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφιν.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,

Sed postquam in murum ruentes animadverterunt
Troianos, Danaorumque ortus est clamorque fugaque;
Tum tandem hi duo erumpentes, portas ante pugnabant,
Agrestibus apris similes, qui in montibus
Virorum atque canum excipiunt tumultum advenientem,
Obliquoque impetu-ruentes, circa se frangunt sylvam,
Ad radices usque excindentes, subtusque stridor dentium
Oritur, donec aliquis iaculatus vitam *eis* eripuerit:
Sic horum resonabat aes in pectoribus lucidum,
Hinc illinc percussorum: valde enim fortiter praeliabantur,
Copiis superne freti, atque *propriis* viribus.
Illi quippe saxis-missilibus; bene-aedificatis a turribus
Iaculabantur, propugnantes sibique ipsis et tentoriis,
Navibusque velocibus: Nives autem ut cadunt in terram;

144 Γένετ' ἰαχή] MS. F. A. I. 146 ἐοικότες] edd. 149 ἐκτάμνοντο] MS. sed σ eraso: recte ut 146. 150 το] abest F. A. I. 151 στήθεσι] MS. pro στήθεσσι, quod habet ed. R. 153 λαοῖσι] MS. edd. vett.

Ver. 144 Γένετο ἰαχή τε φόβος τε] De harum vocum prosodia, vide supra ad δ', 456. Virgil. *It clamor totis per propugnacula muris.* *Aen.* IX, 664.

Ver. 145 Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε] Supra, *ver.* 127. Caeterum quod hic annotat *Barnesius*, τὸ, Δὲ περιέλκει, absurdum est. Eam enim vim habet, ac quod aiunt Latini, *tum vero etc.* Vide supra ad ά, 57.

Ver. 146 Ἐοικότε] Ita edidit *Barnesius*, recte. Sed et *Eustathius*, in Commentario, ita scripsit. *Al.* ἐοικότες, male. *Clark.* Ἐοικότε habet etiam MS. Lips. vid. et Var. Lect. ad 149. *Ern.*

Ver. 148 Ἄγνυτον] Sicut ex δίδωμι, δίδοτον· ita ex ἄγνυμι, ἄγνυτον. Vide supra ad γ', 260. Neque in his ulla unquam est licentia.

Ibid. Ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 150 Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 153 Λαοῖσιν καθύπερθε] *Al.* Λαοῖσι. Quod et ferri potest. Vide ad ά, 51. n. 8. *Clark.* Immo, quod recipiendum erat. vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 154 Χερμαδίοισιν — ἀπὸ πύργων] Virgil. *Saxa quoque infesto volvebant pondere, si qua Possent tectam aciem perrumpere.* *Aen.* IX, 512.

Ver. 156 Νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε] Vtroque modo recte se habebit constructio: sive scribatur, νιφάδες δ' ὥς, πίπτον ἔραζε· ut πίπτον scilicet referatur ad χερμάδια: sive scribatur, νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε· ut referatur πίπτον ad νιφάδες. Tam enim cohaerent tempora, πίπτον et κατέχευεν, quam πίπτον et βάλλον. Virgil. *Sternitur omne solum telis; — Pugna aspera surgit: Quantus ab occasu veniens*

Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
Ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες, μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,
Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,

Quas ventus vehementer-flans, nubes opacas agitans,
Crebras e-sublimi effundit in terram almam:
Sic horum e manibus tela fluebant, tam Achivorum,
Quam etiam ex Troianorum: galeae autem circum raucum sonabant
Percussae ingentibus-saxis et clypei umbonibus-muniti.
Tum vero ingemuitque et sua percussit femora
Asius Hyrtacides, et indignatus verbum dixit;
" Iupiter pater, igitur iam et tu fallax factus es
" Omnino: Non enim ego putabam heroas Achivos
" Sustenturos nostrum robur et manus invictas:
" At illi ut vespae in medio maculosae, aut apes,
" Nidos faciunt viam ad asperam,

159 βέλεα ῥέον] MS. placet. est enim lenius et suavius. Sic et alii MSS. apud Barnesium. 160 ἄϋτεον] A. 2. 3. I. quod et ipsum rectum est. 167 ἠδὲ] edd. omnes. 168 ποιήσονται] MS. a manu pr. sed corr. in ποιήσωνται, ut est in F. A. I.

veniens pluvialibus hoedis Verberat imber humum; quam multa grandine nimbi In vada praecipitant, cum Iupiter horridus austris Torquet aquosam hyemem, et caelo cava nubila rumpit. Aen. IX, 666. *Telaque coniiciunt, proturbant eminus hostem Missilibus: — Ac velut, effusa siquando grandine nimbi Praecipitant, — Sic obrutus undique telis Aeneas.* X, 801. *Fundunt simul undique tela Crebra, nivis ritu, coelumque obtexitur umbra.* XI, 610.

Ver. 159 Ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον] Virgil. *Telorum effundere contra Omne genus Teucri.* Aen. IX, 509.

Ver. 160 Κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἄϋτευν] Virgil. *Tum scuta cavaeque Dant sonitum flictu galeae.* Aen. IX, 666. *Iniectis sic undique telis Obruitur: Strepit assiduo cava tempora circum Tinnitu galea, et saxis solida aera fatiscunt.* Ibid. 807.

Ver. 161 Βαλλόμεναι μυλάκεσσι] Virgil. *Telis premit, omniaque arma Advocat, et ramis vastisque molaribus instat.* Aen. VIII, 249.

Ver. 162 Ὤιμωξέν τε, καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ] De voce πεπλήγετο, vide supra ad γ', 31; et ad β', 314. Virgil. *Gemens — palmis percussa lacertos.* Aen. VII, 501, 503.

Ver. 264 Ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο] Virgil. *Fallax haud ante repertus Hoc uno responso animum delusit Apollo.* Aen. VI, 343.

Ver. 167 Αἰόλοι] Εὐκίνητοι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι, Πόδας αἰόλον ἵππον. *Schol.* Τὸ μέσον συνεχῶς κινήμενοι καὶ εἰλέμενοι. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 3. Vide supra ad β', 816.

Ibid. Ἠὲ μέλισσαι] Ita edidit *Barnesius*; Recte. Sed et *Eustathius*, in Commentario, ita legit. *Al.* ἠδὲ μέλισσαι. *Clark.* Ἠὲ habet etiam MS. Lips.

Ver. 168 Οἰκία ποιήσονται] *Al.* ποιήσωνται.

Ver.

Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
Ἄνδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
Ὣς οἵγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δύ' ἐόντε,
Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι.
Ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεῦσαι.
Παντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
Δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·

" Neque relinquunt concavam domum, sed manentes
" Viros venatores, pugnant pro natis:
" Sic illi nolunt a portis, *tantum* duo licet existentes,
" Recedere, antequam vel interficiantur, vel capiantur.
Sic dixit, neque Iovis flexit mentem haec dicens:
Hectori enim eius animus volebat *huius diei* gloriam praebere.
Alii interim circa alias pugnam pugnabant portas:
Difficile vero me haec, deum tanquam, omnia proloqui;
Vndiquaque enim circa murum excitatus est immane-ardens ignis,
Lapideum: Argivi autem, moesti licet, necessitate
Pro navibus pugnabant: dii vero tristes-erant animo
Omnes, quotquot Danais in praelio favebant.
Commiserunt autem Lapithae pugnam et praelium:
Tum utique Pirithoi filius, fortis Polypoetes,
Hasta percussit Damasum per galeam aereis-munitam-malis:

169 ἀπολείπουσι] MS. edd. praeter T. 173 πεῖθεν] A. 2. 3. I. 179 ἠμύναντο] F. A. I. *ibid.* θυμὸν] A. 2. 3. I. 183 κυνίῃ] MS. male.

Ver. 171 Καὶ δύ' ἰόντε] Supra, *ver.* 127, 145.

Ver. 172 Κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι] Versio Wetsteniana: *vel interficiant alios, vel ipsi capiantur.* Minus recte.

Ver. 174 Γάρ οἱ] Qua ratione, γάρ, hic producatur, item θεὸν, *ver.* 176; vide supra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 175 Schol. Lips. tradit hunc locum reprobatum esse ab Aristarcho, quod *portarum* mentio fiat, cum una fuerit, de qua hic sermo, et propter verba ἀργαλέον δέ μοι ταῦτα etc. et quomodo eius crisi occurrerit Pius, Grammaticus, quem in Commentatoribus Homeri commemorat Etym. M. *Ern.*

Ver. 177 Περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ] De voce, ὀρώρει, vide supra ad β', 810. Est autem θεσπιδαὲς πῦρ, hoc in loco, τὸ θερμὸν τῆς μάχης. Quod praeferre videtur *Eustathius*, ut *ignis* revera intelligatur, minus hic aptum est. *Virgilius*, in re diversa, apte: *Vndique clamor Tollitur; invadunt, et fossas aggere complent: Ardentes taedas alii ad fastigia iactant. Aen.* IX, 566. *Clark.* Priorem interpretationem habet etiam et praefert Schol. Lips. commemorata tamen et altera, quae proprie capit nomen ignis. Idem Scholiastes admonet: ὑποστικτέον δὲ εἰς τὸ πῦρ. τὸ γὰρ τεῖχός ἐστι λάϊνον, οὐ δὲ καὶ τὸ πῦρ. *Ern.*

Ver. 178 Ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 179 Ἀκαχείατο θυμῷ] *Al.* ἀκαχήατο, et θυμόν.

Ver. 181 Λαπίθαι] Supra, *ver.* 128.

Ver. 183 Κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου — ἐγκέφαλος

Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν. ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν·
Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενόν, καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ·
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

Neque aerea galea prohibuit; ſed penitus
Cuſpis aerea perrupit os; cerebrumque
Intus totum foedatum eſt; domuitque ipſum ardentem:
Deinde vero Pylonem et Ormenum interfecit.
Filium item Antimachi Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum percuſſit haſta, ad balteum aſſecutus,
Deinde autem ex vagina extracto enſe acuto,
Antiphatem quidem primum, impetu facto per turbam,
Percuſſit cominus; atque is ſupinus ſolo alliſus eſt:
Tum dein Menonem, et Iamenum, et Oreſtem,
Omnes alios-ſuper-alios admovit terrae almae.
Dum ii hos interfectos-ſpoliabant armis coruſcis,
Interea Polydamantem et Hectorem iuvenes ſequebantur,
Qui plurimi et fortiſſimi erant, ardebantque maxime
Murumque perrumpere, et incendere igne naves:
Hi tamen adhuc anxie-deliberabant, ſtantes ad foſſam:
Augurium enim ipſis ſupervenit tranſire cupientibus,

188 Υἱὸς] A. I. R. T. 189 βάλ' ἐν δουρὶ] MS. male. 190 ἐρυσάμενος] edd. 193 Μέμνονα] MS. 194 πέλασσεν] A. 2. 3. I. 198 ῥήξειν — ἐνιπρήσειν] MS.

κέφαλος δὲ] Virgil. *Telumque aurata ad tempora torquet: Olli per galeam fixo ſtetit haſta cerebro.* *Aen.* XII, 536.

Ver. 185 Αἰχμὴ χαλκείη] *Al.* Αἰχμὴ ἱεμένη. Id quod, propter χαλκείη in verſu praecedente, non videtur prorſus contemnendum. *Clark.* Ἱεμένη eſt ex uno Cod. Barneſ. Edd. omnes habent χαλκείη. *Ern.*

Ver. 186 Μεμαῶτα] Vide ſupra ad β', 818.

Ver. 188 Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς — — Ἱππόμαχον] Vulgo, υἱός. Sed recte ex MSS. et ex *Euſtathii* commentario reſtituit *Barneſius*, υἱὸν. Non enim *Antimachi* filius erat Λεοντεύς, ſed *Coroni.* Supra β', 745. *Clark.* In MS. eſt ultima litera σ in litura: Clare apparet, ante fuiſſe ν. υἱὸν habet ed. Flor. *Ern.*

Ver. 190 Ἐρυσσάμενος] Ita edidit *Barneſius*; recte. Nam ἐρυσάμενος, quod habent Vulgati, ſecundam corripit. *Clark.* ἐρυσσάμενος eſt in MS. Lipſ. *Ern.*

Ver. 194 Πέλασε] Vide ſupra ad 140.

Ver. 198 Ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι] *Al.* ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν.

Ver. 200 Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε] *Hic Iovis*

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος, παρὰ δειρὴν,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο·
Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

Aquila altivolans, ad finiſtram copias dividens,
Cruentatum ſerpentem geſtans unguibus immanem,
Vivum, adhuc palpitantem; necdum *is* oblitus erat pugnae;
Percuſſit enim ipſam renentem ad pectus, prope collum,
Contortus retro; Illa autem a ſe demiſit in terram,
Dolens angoribus, mediumque deiecit in agmen:
Ipſaque clangens avolavit flatibus venti.
Troiani vero cohorruerunt, ut viderunt maculoſum ſerpentem

204 Περὶ δειρήν] MS. 206 κάμβαλ'] MS. F. A. I. 207 πνοίης ſine apoſtropho] MS.

Iovis altiſoni ſubito pinnata ſatelles Arboris e trunco, ſerpentis ſaucia morſu, — transfigens unguibus anguem Semianimum, et varia graviter cervice micantem. Quem ſe intorquentem lanians — Abiicit efflantem, — Seque obitu a ſolis nitidos convertit in ortus. Cic. de Divinat. lib. I, §. 47.. *Namque volans rubra fulvus Iovis ales in aethra, — Cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis. — donec vi victus et ipſo Pondere defecit, praedamque ex unguibus ales Proiecit fluvio, penitusque in nubila fugit. Aen.* XII, 247. *Vtque volans alte raptum cum fulva draconem Fert aquila, implicuitque pedes, atque unguibus haeſit: Saucius at ſerpens ſinuoſa volumina verſat, Arrectiſque horret ſquamis, et ſibilat ore Arduus inſurgens; illa haud minus urget obunco Luctantem roſtro, ſimul aethera verberat alis. Aen.* XI, 751. De quo poſteriore loco *Macrobius*: « Virgilius ſolam aquilae praedam refert, nec Homericae aquilae omen advertit; quae et ſiniſtra veniens vincentium prohibebat acceſſum, et accepto a captivo ſerpente morſu praedam dolore deiecit; facto que tripudio ſoliſtimo, cum clamore dolorem teſtante praetervolat: His praetermiſſis, quae animam parabolae dabant, velut exanimum in Latinis verſibus corpus remanſit." *Lib.* V, *cap.* 13. Verum (ut recte notavit *Popius*) non haec omnia vitio erant vertenda *Virgilio*; quia aliam ad rem adduxit hanc ſimilitudinem *Virgilius*, ad aliam *Homerus*.

Ibid. Περητέμεναι] Vide ſupra ad ά, 67.

Ibid. Μεμαῶσιν] Vide ad β', 818.

Ver. 201 Ἐπ' ἀριστερὰ] Ζητεῖται πῶς ὁ Ζεὺς ἐπικρατεστέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῶας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀποπέμπει. — καὶ ῥητέον, ὅτι νίκην μὲν ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶν, ἐξελεῖν δὲ τὸ δέος τῶν Ἑλλήνων. *Schol.* Inepte admodum. Non enim victoriam erant reportaturi Troiani, ſed e manibus iamiam partam dimiſſuri, *ver.* 223, *etc.* Neque hoc ſignum omnino viderunt Graeci, ſed aliud et diverſum, *ver.* 254. *Clark.* Recte iudicat *Clarkius*: ſed *ver.* 254. nullum commemoratur prodigium aut auſpicium ad Graecos proprie pertinens. *Ern.*

Ver. 204 Παρὰ δειρὴν] *Al.* περὶ δειρήν.

Ver. 205 Ἀπὸ ἕθεν] Qua rarione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 198; vide ſupra ad ά, 51. n. 10.

Ver. 206 Ἐνὶ κάββαλ' — πέτετο] *Plato* in *Ione* citat, ἐγκάββαλ' — ἔπετο.

Ver. 207 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο] Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ —, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ, — Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο. Dionyſ. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide ſupra ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455 et 504.

Ver. 208 Ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν] De voce, αἰόλος, *mobilis*; vide ſupra

Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,

Iacentem in mediis, Iovis portentum Aegiochi.
Ac tum quidem Polydamas audacem Hectorem allocutus est astans;
" Hector, semper quidem fere me increpas in concionibus,
" *Quanquam* recte monentem: uti quidem nequaquam par est,
" Civis qui sit, praeter *rectum* dicere, neque in concilio,
" Neque unquam in bello, sed tuam potentiam semper augere.
" Nunc autem rursus proloquar, ut mihi videntur esse optima.
" Ne eamus cum Danais pugnaturi de navibus:
" Sic enim eventurum puto, si quidem vere
" Troianis hoc augurium advenit transire cupientibus,
" Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
" Cruentatum serpentem portans unguibus immanem,
" Vivum; citoque dimisit, antequam ad caros nidos pervenisset,

211 Ἀιὶ] F. A. 1. *ibid.* ἀγορῇσι] MS. male, at bene v. 212. ἔοικε. 215 νῦν αὖτ'] MS. 219 Hic versus est in marg. MS. a manu rec. in quo etiam est ἀετὸς, et ἀριστερὰ ut 118.

pra ad β', 816. Caeterum, cum in promptu esset, ὄφιν αἰόλον εἶδον· fieri non potest quin consulto dixerit, ἴδον αἰόλον ὄφιν· ut, stupentibus serpente viso Troianis, versus ipse nec opinato quasi *diriguisse* videatur. Ἔστι δ' ὅπῃ κακοφωνία δεινότητα ποιεῖ, καὶ μάλιστα ἐὰν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα δέῃ τοιαύτης. Ὥσπερ τὸ Ὁμηρικὸν, τὸ, Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. Ἦν μὲν γὰρ καὶ εὐφωνοτέρως εἰπόντα σῶσαι τὸ μέτρον, — ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον. Ἀλλ' οὔτ' ἂν ὁ λέγων δεινὸς οὕτως ἔδοξεν, οὔτε ὄφις αὐτός. *Demetr. Phaler.* §. 267. Vide supra ad ά, 342, ad γ', 363; ad δ', 456; et ad λ', 36. *Clark.* Non diriguisse versum vult Demetrius: longis pedibus hoc convenit. Miror non dixisse, primam in ὄφιν extra caesuram produci propter adspirationem in syllaba altera ex nota ad ά, 51. n. 10. Immo Schol. Victor. ait celeritatem versus in tot breves syllabas desinentis exprimere terrorem et metum Troianorum. vid. Victor. ad Demetr. p. 122. Schol. Lips. ait, quosdam vocare hunc versum μειουρὸν, alios Homerum exprimere voluisse speciem serpentis, cuius tenuissima cauda sit. Apparet laborasse Criticos antiquos, et meras esse coniecturas rationem reddere volentium rei inusitatae. Miror nulli in mentem venisse corrigere αἴολον ὄρνιν. ex v. 218. Ita nodus promte secaretur.

Ver. 209 Διὸς τέρας αἰγιόχοιο] Virgil. *Alto Dat signum coelo quo non praesentius ullum.* *Aen.* XII, 245.

Ver. 213 Δῆμον ἐόντα] *Barnesius* coniicit, scribendum Δήμιον ὄντα· Sed nulla idonea auctoritate.

Ver. 215 Ἄριστα] *Al.* ἄριστον.

Ver. 217 Εἰ ἐτεόν γε] Virgil. *Si credere dignum est.* *Aen.* VI, 173.

Ver.

Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοὶ,
Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.
Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
Χαλκῷ δηώσουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
Ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις·
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοὶ,
Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,

" Neque effecit portans ut daret pullis suis:
" Sic nos, etiamsi portas et murum Achivorum
" Perruperimus robore magno, cesserintque Achivi;
" Non fauste a navibus revertemur per easdem vias:
" Multos enim Troianorum relinquemus, quos quidem Achivi
" Aere interfecerint pugnantes pro navibus.
" Hac certe interpretatione responderit augur, qui vere animo
" Peritus sit prodigiorum, et ei paruerint populi.
Hunc autem torve intuitus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector
" Polydama, tu quidem non iam mihi grata haec dicis:
" Nosti et aliam sententiam meliorem hac excogitare.
" Sin autem revera iam hanc serio dicis:
" Vtique tibi iam dii mentem ademerunt ipsi:
" Qui iubes Iovis quidem altitonantis oblivisci
" Consiliorum, quae mihi ipse promisit et annuit.
" Tu vero *me* alitibus alas-expandentibus iubes
" Parere; quos minime moror, neque curo,
" Sive ad dextram vadant, ad auroramque solemque,

227 Δηιώσουσιν] MS. F. A. I. 238 ἀλγίζω] F.

Ver. 224 Σθένεϊ μεγάλῳ] Qua ratione, σθένει, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 241; et παρφάμενος, *ver.* 249; et ἔρυον, *ver.* 261; et οἵγε, *ver.* 263; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 228 Ὑποκρίναιτο] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 230 Κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 231 Οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, et memoriae affixum, quod antea dederat consilium Polydamas, *ver.* 60—80—109. Vt recte annotavit *Domina Dacier. Clark.* Sed hoc quoque argutum magis quam verum. Non nimis propria vis τοῦ ἔτι urgenda, quod saepe eleganter Graeci dicunt, ubi nulla talis relatio ad praeteritum, πλεοναστικῶς. Sed tamen tolerabilius est hoc, quam quod alii in locis, ubi ἐστὶ intelligendum erat, in mentem venit dicere, ἔτι attice dici pro ἐστί. *Ern.*

Ver. 239 Εἴτ' ἐπὶ δέξια etc.] Notabilis locus

Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος

" Sive ad sinistram isti, ad occasum obscurum.
" Nos vero magni Iovis pareamus consilio,
" Qui omnibus mortalibus et immortalibus imperat.
" Vnum augurium *est* praestantissimum, pugnare pro patria.
" Cur tu times pugnam et praelium?
" Etsi enim alii circum-occidamur omnes
" Naves ad Argivorum; tibi tamen non timor est pereundi:
" Non enim tibi *est* cor impetus-hostium-manens, neque pugnax.
" Si vero tu a pugna abstinebis, vel aliquem alium
" Dehortatione-deceptum verbis avertes a praelio;
" Statim mea hasta percussus animam amittes.
Ita fatus praecessit; hi autem una sequebantur,
Clamore immenso; insuperque Iupiter gaudens-fulmine

243 Ἀμύνασθαι] R. 250 ὀλέσσῃς] MS.

locus ad intelligendum, quid sit apud Graecos in re augurali ad sinistram et ad dextram; nempe id intelligendum de plagis mundi orientali et occidentali. Apud Romanos secus erat, dextra ad occasum, sinistra ad ortum; unde fit, ut Romanis nomine tenus infausta sint, quae Graecis fausta: et contra. Causa diversitatis in appellando est diversus situs auspicantium, Romanis in auspicando meridiem, Graecis septentrionem spectantibus, ut docet Plinius H. N. II. *Ern.*

Ver. 240 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε] Quam non sit supervacaneum istud τοί γε, sed elegans admodum et venustum: vide supra ad γ', 409.

Ver. 241 Ἡμεῖς δὲ] *Barnesius* mallet hic δὴ legere. Sed nihil opus. Rectius enim hoc in loco est, *Nos vero*, quam, *Nos demum*.

Ver. 242 Ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 243 Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης] *Al.* ἀμύνασθαι. Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοινὰ, ὡς ὁμολογούντων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον, παρακαλοῦντι εἰς τὸ κινδυνεύειν μὴ θυσαμένους, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, etc. *Aristot. Rhetoric. lib.* II, *cap.* 21. Χαίρω πολλάκις — τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς. Οἷον, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας etc. *Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.* Augurque cum esset, dicere ausus est, optimis auspiciis ea geri, quae pro Reipublicae salute fierent. *Cic. de senectute. Clark.* Locus Demosthenis, quem tangit Lucianus est in Oratione de Corona. *Ern.*

Ver. 251 Ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο] Virgil. *Campo sese arduus infert: Clamore excipiunt socii, fremituque sequuntur Horrisono. Aen.* IX, 53.

Ver.

ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε·
Τῷ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδὲ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
Ἀλλ' οἵγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
ὮΩ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
Ὅς τε χερειότερος· ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι

Excitavit ab Idaeis montibus venti procellam,
Quae recta naves-versus pulverem ferebat; atque Achivorum
Molliebat animum, Troianis vero et Hectori gloriam dabat;
Huius utique prodigiis confisi atque robore *suo*,
Perfringere magnum murum Achivorum tentabant.
Pinnas quidem turrium convellebant, et demoliebantur propugnacula,
Crepidinesque prominentes vectibus-labefactabant, quas Achivi
Primas in terra posuerant, ut-essent stabilimina turrium.
Has illi convellebant, sperabantque murum Achivorum
Se perrupturos: Nondum tamen Danai cedebant de via;
Sed illi scutis bubulis praemunientes propugnacula,
Percutiebant ex ipsis hostes murum subeuntes.
Ambo interea Aiaces hortantes in turribus
Quaquaversum itabant, robur excitantes Achivorum:
Alium *scilicet* blandis, alium duris verbis
Increpabant, quemcunque omnino pugnam-remittentem vidissent:
" O amici, Argivorum quique eximius, quique mediocris,
" Quique deterior; quandoquidem non omnes similes

255 Τρωσὶ] MS. edd. vett. praeter T. 258 πύργον — ἔριπον] MS.

Ver. 254 Ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν] Pulvis nimirum turbine collectus, *Achivis* recta in oculos ferebatur.

Ver. 255 Θέλγε νόον] Notabile est, θέλγειν dici in partem deteriorem, pro frangere animum. Similiter latinis *delenire* dicitur, et *delenimenta* de rebus vim animi et corporis frangentibus. *Ern.*

Ver. 259 Ἐμόχλεον] *Al.* ἐμόχλευον.

Ver. 261 Αὖ ἔρυον] Vide supra ad ά, 459.

Ver. 263 Ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις] Scil. ut iactibus missilium minus quaterentur muri, praetendebantur coria bubula, quae frangerent vim ictuum. Lips. Poliorc. V, 9. *Ern.*

Ver. 266 Φοιτήτην] *Al.* φοιτείτην.

Ibid. Μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν] Vide supra ad β', 451.

Ver. 270 Χερειότερος] Qua ratione, χερειότερος, hic ultimam producat; item ὦσε, *ver.* 278; et πεδία, *ver.* 283; et Τρῶας, *ver.* 288; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε· μή τις ὀπίσσω
Τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων·
Ἀλλὰ πρόσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
Αἴκεν Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Νεῖκος ἀπωσαμένους, δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
Ὣς τώγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Κοιμήσας δ' ἀνέμους, χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
Εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.

« Viri in bello; nunc est opus omnibus:
« Et vero ipsi hoc nimirum cognoscitis; ne quis retro
« Vertatur ad naves, *Hectori* minitanti auscultans:
« Sed ulterius procedite, et invicem hortamini,
« Si forte Iupiter det Olympius fulgurator,
« Pugnam cum repulerimus, hostes ad urbem persequi.
Sic illi ante alios clamantes, pugnam excitabant Achivorum.
Horum autem, sicut flocculi nivis cadunt crebri
Die hiberno, quando orsus est providus Iupiter
Ningere hominibus, ostentans sua tela;
Sopitis vero ventis fundit constanter, donec operuerit
Celsorum montium vertices et cacumina summa,
Et campos florentes, et hominum pinguia culta;
Et super maris cani funduntur portubusque et littoribus,
Fluctus autem eos adventans prohibet, aliaque omnia
Operiuntur desuper, quum ingruat Iovis imber:

272 Ὀπίσω] R. 274 πρόσσω] MS. edd. vett. praeter R. quod et ipsum ferri potest. 275 δώησι] MS. male. 276 ποτὶ] id. 281 κοιμίσας] MS. *v. not. ibid.* ὄφρ' ἀνακαλύψῃ] id. 284 λίμεσι] MS. edd. praeter T. bene.

Ver. 278 Τῶν δ', ὥστε νιφάδες] Vide supra ad *ver.* 156.

Ver. 279 et 292 Μητίετα Ζεὺς] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 280 Νιφέμεν ἀνθρώποισι] Dicitur νῖφειν et νῐφάδες, non quod syllaba νι sit communis: sed simili analogia, ac κρῖνω, κρῐσις; μαρτῦρομαι, μαρτῠρέομαι, μάρτῠρες, φῖλομαι, φιλασθαι, φιλέομαι, φῐλότης: Et similia innumera. Vide supra ad ά, 309, 314, 338.

Ver. 281 Κοιμήσας] MS. Lips. κοιμίσας et alius apud *Barnes.* κοιμίσσας, cuius lectionis mentio apud *Eustath.* quod eodem redit. nam in MS. Lips. saepe literae bis pronunciandae poëtico more, semel scribuntur, antiquiori scriptura. similis varietas est Il. π. 524, ut ibi notat etiam *Clarkius*, repudians hanc scripturam, propter brevitatem mediae in κοιμίσας: quae ratio nihil valet, si intelligamus in pronunciando literam sibilam esse duplicandam. Sed diximus de hac lectione satis ad Callim. H. in Del. 110. *Ern.*

Ver. 286 Ἐπιβρίσῃ] Vide supra ad ή, 343.

Ver.

Ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄῤ ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
Τείχεος ἐῤῥήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
Εἰ μὴ ἄῤ υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειας,
Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
Την ἄῤ ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς' ἐπιδευὴς

Sic horum utrinque lapides volitabant crebri,
Hi quidem in Troianos, illi autem a Troianis in Achivos
Iaculantibus: Murum autem supra totum strepitus ortus est.
Haudquaquam tamen tunc Troiani et illustris Hector
Muri perrupissent portas et longum vectem,
Nisi filium suum Sarpedona providus Iupiter
Excitasset in Argivos, leonem veluti in boves cornibus-camuros.
Statim vero clypeum quidem ante *se* ferebat undique aequale,
Pulchrum, aeneum, lamina-ductili-tectum: quod faber
Ductili-artificio-fecerat, inter vero pelles-bubulas consuerat spissas,
Aureis virgis perpetuis circa orbem:
Hoc utique ille ante-*se* obiecto, duas hastas vibrans
Perrexit ire, sicut leo in-montibus-nutritus, qui indigus

291 Ἐρήξαντο] MS. 294 πάντοσ' ἐΐσην] id. R. 295 καλὴν χρυσείην] F. A. I. R. quod non spreverim. *Virg. Aen.* X, 884. *aureus ambo.* 296 Ἔλασεν] MS. ex antiqua pronunciatione. *ibid.* ἔντοσθε] MS. edd. praeter T. 297 χρυσείοις] A. 2. 3. l. T. *ibid.* διηνεκέεσι] F. A. I. male, nisi quod bene ν in fine abest. 299 ἐπιδαὴς] MS.

Ver. 289 Δοῦπος] Vide supra ad δ', 455.

Ibid. Ὀρώρει] Vide supra ad β', 810.

Ver. 293 Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς] Vide supra ad β', 451.

Ver. 295 Καλὴν] Vide supra ad β', 43.

Ibid. Χαλκείην] *Al.* χρυσείην. vid. Var. Lect.

Ibid. Ἐξήλατον] Sic MS. Lipf. et edd. F. A. I. R. Eam scripturam Nicanoris fuisse tradit *Eustathius*, qui eam videtur alteri ἐξήλατον praeferre, quam primum reperi apud *Turneb.* Vtriusque scripturae mentio et interpretatio est etiam apud *Hesychium*. Eadem, quae *Eustathius*, tradit Schol. Lipf. *Ern.*

Ver. 297 Χρυσείης ῥάβδοισι] Ita recte edidit *Barnesius*, ex MSS. et Editt. *Al.* χρυσείοις ῥάβδοισι. Quod *Homerum* minus sapit. *Clark.* Χρυσείης etiam MS. Lipf. Vett. edd. intellige Fl. Ald. I. et Rom. e nostris. *Ern.*

Ver. 298 Τὴν ἄρ' ὅγε] *Hoc utique ille.* Sic *ver.* 307 Ὥς ῥα τότ'.

Ibid. Δύο δοῦρε τινάσσων] Virgil. *Bina manu lato crispans hastilia ferro. Aen.* I, 317.

Ver. 299 Ὥστε λέων — ἐπιδευὴς — κρείων] Virgil. *Quos improba ventris Exegit caecos rabies, — Per tela, per hostes. Aen.* II, 356. *Impastus ceu plena leo per ovilia turbans, Suadet enim vesana fames,* — IX, 339. *Impastus stabula alta leo ceu saepe peragrans, — si forte fugacem Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum; Gaudet hians immane, comasque arrexit, et haeret Visceribus super accumbens; lavit improba teter Ora cruor.* X, 723.

Δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Εἴπερ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσορόωσι;
Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
Τῶ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
Οὐ μὰν ἀκλεεῖς Λυκίων κατακοιρανέουσιν
Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,

Diu fuerit carnium, iubet autem ipſum animus magnus,
Oves tentaturum, etiam ad bene-munitam caulam ire:
Etſi enim invenerit illic paſtores viros
Cum canibus et haſtis cuſtodiam-agentes circa oves,
Haud tamen re-non-tentata ſuſtinet a ſtabulo pelli;
Sed is aut rapuit inſiliens, aut et ipſe
Vulneratus eſt inter primos veloci ex manu iaculo:
Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
Murum invadere, perque rumpere propugnacula.
Statim autem Glaucum allocutus eſt, filium Hippolochi;
« Glauce, curnam nos honoribus affecti ſumus-maxime;
« Sedeque, carnibuſque, et plenis poculis,
« In Lycia, omnes autem, deos tanquam, nos aſpiciunt,
« Et agri-portionem poſſidemus magnam Xanthi ad ripas,
« Amoenam, vitifero ſolo et frugifero?
« Quamobrem nunc oportet, Lycios inter primos exiſtentes,
« Stare, et pugnae ardenti intereſſe;
« Vt aliquis ſic dicat Lyciorum bene-armatorum:
« Nequaquam inglorii Lyciam adminiſtrant
« Noſtri reges, eduntque pingues oves,

302 Ἔυρῃσ] MS. ι deletum. *ibid.* *παρ' αὐτὸν*] id. male. 304 δέρασι] R. 310 τίη δὲ] F. 311 δεπάεσσι] F. A. I. R. male. 318 ἀκληεῖς] MS.

Ver. 308 Διά τε ῥήξασθαι] Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 310 Τίη δὴ] *Curnam, obſecro, etc.* Vide ſupra ad β', 158.

Ver. 311 Κρέασίν τε, ἰδὲ] *Al.* κρέασίν τ', ἠδέ.

Ver. 313 Καί τέμενος νεμόμεσθα] Virgil. *Inſuper, id campi quod rex habet ipſe Latinus.* *Aen.* IX, 274.

Ver. 314 Καλὸν] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid. 'Αρέρης] Vide ſupra ad ζ', 142.

Ver.

Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
Ἐσθλὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
Ἔσσεσθ', ὅτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
Οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
Ἴομεν· ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε.

" Vinumque eximium, dulce: verum utique et robur *iis est*
" Praestans, quandoquidem Lycios inter primos pugnant.
" O amice; si quidem enim, bello hoc evitato,
" Perpetuo porro essemus expertesque senii immortalesque
" Futuri, nec ipse quidem inter primos pugnarem,
" Neque te mitterem pugnam in gloriosam:
" Nunc vero, (nihilominus quippe fata instant mortis
" Plurima, quae non licet effugere hominem, neque evitare,)
" Eamus; vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
Sic dixit: neque Glaucus aversus est, neque non-obsecutus est.

320 Οἶνον δ' ἔξαιτον] edd. 322 φυγόντε] MS. 324 ἔσεσθαι] F. A. 1. R. ἔσσεσθαι] A. 2. 3. I. 326 ἐφέστασαν] Fl. ἐφεστᾶσι] A. I. bene. 328 pro εὖχος, κῦδος] edd.

Ver. 320 Οἶνόν τ' ἔξαιτον] Ita recte edidit *Barnesius*, ex MS. et *Eustathio*. *Vulgg.* Οἶνον δ' ἔξαιτον. *Clark.* Τ' ἔξαιτον est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 322 Εἰ μὲν γὰρ — μέλλοιμεν] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticebatur; *Neu me, quaeso, incuses temeritatis*; *NAM si* etc. Vide supra ad ἑ, 22. Caeterum locum hunc pulcherrimum omnis laudavit atque imitata est antiquitas. Χαίρω πολλάκις — τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῶν Ὁμήρου τιθείς· οἷον, — Εἰ μὲν μέλλοιμεν ἀγήρω, τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, πρὸς τὸ, Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6. *locum eundem citans legit*, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. *Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.* Εἰ μὲν γὰρ ἦν, τὸν παρόντα διαφυγόντας, ἀδεῶς διάγειν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ ἂν ἦν θαυμαστὸν φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ τοσαῦται κῆρες τῷ βίῳ παραπεφύκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἱρετώτερον εἶναι δοκεῖν. *Theopompus apud Clem. Alexandrin. Strom.* 6. "Quod si immortalitas consequeretur praesentis "periculi fugam —: Cum vero dies et "noctes omnia nos undique fata circumsteut, non est viri — dubitare eum "spiritum, quem naturae debeat, patriae 'reddere.' *Cic. Philippic.* 10. *Stat sua cuique dies, breve et irreparabile tempus Omnibus est vitae; sed famam extendere factis, Hoc virtutis opus.* Virgil. *Aen.* X, 467. *Clark.* Non opus est γὰρ referri ad id quod reticetur. Sed refertur ad 315. 316 etc. Locus pulcherrimus Demosth est de Coron. c. 28. quem multi imitati sunt. *Ern.*

Ver. 328 Ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. et ex *Plutarcho*, et ex sequente libro ν', *ver.* 327, ubi et ediri habent, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν. Adde quod *Clemens Alexandrinus*, laudata hac Sarpedonis oratione, legit et hic εὖχος ὀρέξομεν; loco iam supra citato. Nec tamen ferri non potest et quod in Vulgaris est, ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν· id quod pronunciabatur scilicet, ἠ τῳ κῦδος ὀρέξομεν. Virgil. *Aut spoliis ego iam raptis laudabor opimis, Aut leto insigni. Aen.* X, 449. *Clark.* Εὖχος habet etiam MS. Lips. quam lectionem ut molliorem merito praetulit *Barnesius*. *Ern.*

Ver. 329 Ἀπετράπετ'] Notandus hic maxime proprius et significantissimus vocis mediae usus: *Neque avertit se Glaucus.* Vide supra ad γ', 141; et ad κ', 45.

Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες·
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω
Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν. αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπῴχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.

Hi itaque recta ibant Lyciorum magnam gentem ducentes.
Hos autem conspicatus cohorruit filius Petei Menestheus:
Huius enim iam ad turrim ibant, malum ferentes.
Circumspexit autem per agmen Achivorum, si quem videre-posset
Ductorum, qui sibi malum a sociis arceret:
Animadvertit autem Aiaces duos praelii insatiabiles
Stantes, Teucrumque modo tentorio profectum
Prope: sed nullo-modo ei licebat, si clamaret, exaudiri:
Tantus enim strepitus erat, sonitusque ad caelum perveniebat,
Percussorum scutorumque et setis-equinis-comantium galearum,
Et portarum: Ad omnes enim accesserant; *hostes*que ad ipsas
Stantes nitebantur vi perruptas ingredi.
Statim itaque ad Aiacem misit praeconem Thootem;
" I, nobilis Thoota, currens Aiaces voca,
" Ambos quidem potius: hoc enim longe optimum omnium
" Esset; nam mox hic fiet gravis caedes:

330 ἰθὺς] MS. sed Schol. notat alios legisse εὐθὺς. 331 ῥίγησεν] MS. bene. versus fit concinnior. prima in υἱὸς etiam aliis locis corripitur propter seq. vocalem. 333 πάπτηνε] F. A. 1. R. et aliae rec. edd. ut Schrev. recte. πάπταινεν MS. 334 ἀμύνῃ] R. 340 ἐπῴχετο] MS. F. A. 1. 342 Αἴαντε]. R. quod videtur probandum iis, qui versu seq. ita legunt.

Ver. 333 Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον] Ἢ πάπτηνεν ἀνὰ πύργον τοῦ τείχους, — εἴ πού ἴδοι Ἀχαιῶν τινα· ἢ πάπτηνεν ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν (ἤγουν ἀνὰ παράταξιν πυκνὴν,) εἴ πως ἴδοι τῶν τινα ἡγεμόνων. *Eustath.*

Ver. 334 Ὅστις οἱ] Vide supra ad ά, 51. *Ibid.* Ἀμύναι] *Al.* ἀμύνῃ.

Ver. 338 Αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε] Virgil. *It clamor coelo. Aen.* V, 451. *Sequitur clamor, coelumque remugit.* IX, 504. *It clamor totis per propugnacula muris.* IX, 664.

Ver. 340 Πάσας γὰρ ἐπῴχατο] Alii ab οἴγω deducunt, alii ab οἴχομαι. Interpretanturque (notante *Eustathio,*) vel, ἀνεῳγμέναι ἦσαν· quod ferri omnino non potest: Vel, δι' ὀχέων ἠσφαλίσαντο κλείσαντες, scilicet *Achivi*; Vel, ἐπεπορεύθησαν, scilicet *Troiani*: Vel, ἐπῴχετο (fuerunt enim qui et ita legerent,) scilicet ὁ κτύπος. Posteriorum duarum interpretationum altera, vera erit, quia et alias apud Homerum vox ἐπῴχετο eundem habet intellectum. *Clark.* Schol. Lips.

Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοὶ, οἳ τοπάρος περ
Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα.
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοὶ, οἳ τοπάρος περ
Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

" Huc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea
" Magno impetu irruere-solent in acribus pugnis:
" Si vero ipsis etiam illic labor et certamen ortum est,
" At saltem solus veniat Telamonius fortis Aiax,
" Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus.
Sic dixit; neque ei praeco non-obsecutus est, ut audivit;
Perrexit autem currere praeter murum Achivorum aere-loricatorum:
Stetitque iuxta Aiaces profectus, statimque allocutus-est.
" Aiaces, Argivorum ductores aere-loricatorum,
" Efflagitat vos Petei Iovis-alumni charus filius
" Illuc ire, ut laboris vel paululum participes sitis:
" Ambo quidem potius: hoc enim longe optimum omnium
" Esset, nam mox ibi fiet gravis caedes;
" Illuc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea
" Magno impetu irruere-solent in acribus pugnis:
" Si vero et hic etiam bellum et certamen ortum est,
" At saltem solus veniat Telamonius fortis Aiax,
" Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus.
Sic dixit: neque non-obsecutus est magnus Telamonius Aiax.

350 ἑπέσθω] F. A. 1. sic et 363.

Lips. duas tantum interpretationes adfert: ἐπὶ πάσας γὰρ ὀχεὺς ἐκκλινόμενος ἦν, ἢ ἐπὶ πάσας ἤρχοντο οἱ πολέμιοι. *Ern.*

Ver. 350 Τόξων εὖ εἰδώς] Vide supra ad β', 718.

Ver. 353 Στῆ δὲ παρ'] *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ'.

Ver. 356 Ἀντιάσητον] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 359 *et supra* 346 Ὧδε γὰρ ἔβρισαν] Producit penultimam ἔβρισαν, quoniam ex βρίθω est, quae iota habet *productam*, ideoque non sequitur analogiam verborum in ίζω, quae, cum iota plerumque *brevem* habeant in Praesentibus et Imperfectis, *positione sola* producuntur.

Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σύ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
Ἑσαότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ᾔε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο·
Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος, οὐδέ κέ μιν ῥέα

Statim Oilidem verbis alatis allocutus est;
" Aiax, vos quidem hic, tu et fortis Lycomedes,
" Stantes, Danaos excitate ad fortiter pugnandum:
" Sed ego illuc ibo, et interero pugnae:
" Protinus autem revertar, postquam bene ipsis auxiliatus fuero.
Sic utique fatus abiit Telamonius Aiax,
Et cum eo Teucer ibat frater et eodem-patre-natus:
Vna cum istis vero Pandion Teucri ferebat curvos arcus.
Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
Murum intra euntes, laborantibus utique supervenerunt.
Quippe ad pinnas ascendebant, obscuro turbini similes,
Fortes Lyciorum, ductores atque principes:
Congressi sunt autem ad pugnandum ex-adverso, ortusque est clamor,
Aiax vero primus Telamonius virum interfecit
Sarpedonis socium, Epiclem magnanimum,
Saxo aspero percussum, quod murum intra
Iacebat magnum ad pinnam summum: neque id facile

366 σὺ καὶ ὁ κρατερὸς] F. A. I. quod pronunciandum foret χὠ. 371 ἅμ' ἤε] R. 379 σαρπήδονος] MS. sed Schol. habet σαρπήδοντος.

Ver. 365 Αὐτίκ'] Alacritatem et festinationem recte depingit syntaxis haec asyndetos. *Clark.* Immo non asyndetos syntaxis, ut iam supra monuimus, sed dactylorum frequentia. Totus enim versus per dactylos decurrit. *Ern.*

Ver. 369 Ἐπαμύνω] *Al.* ἐπιτείλω notante *Eustathio.* Sed maiorem habet vim, ἐπαμύνω.

Ver. 372 Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα] Virg. *Arcumque manu celeresque sagittas Corripuit, fidus quae tela gerebat Achates. Aen.* I, 191.

Ver. 374 Δ' ἵκοντο] *Al.* δ' ἵκανον. Caeterum de vi istius δὲ, vide supra ad ά, 57.

Ver. 379 Ἐπικλῆα μεγάθυμον] Qua ratione, Ἐπικλῆα, ultimam hic producat; vide supra ad ά, 51. n. 8.

Ver. 380 Ὀκριόεντι] *Al.* ὀκρυόεντι.

Ver. 381 Οὐδέ κέ μιν ῥέα] Vide infra ad ver. 446.

Ver.

Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας.
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ, ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἧι ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ

Manibus ambabus sustulisset vir, ne aetate quidem maxime florens,
Quales nunc homines sunt: ille vero ex alto immisit sublatum;
Perrupitque quatuor - conos - habentem galeam, ossaque confregit
Omnia simul capitis: is autem urinatori similis,
Decidit ab excelsa turri, liquitque ossa anima.
Teucer vero Glaucum, fortem filium Hippolochi,
Sagitta, irruentem percussit ex muro alto,
Qua vidit nudatum brachium; cessareque fecit a pugna.
Retro itaque a muro desiliit latens, ut ne quis Achivorum
Vulneratum videret, et insultaret verbis.
Sarpedoni autem animo dolor fuit propter Glaucum abeuntem,
Protinus ut animadvertit, attamen non oblitus est pugnae;
Sed is Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus
Vulneravit, extraxitque hastam: ille autem secutus hastam, cecidit

382 v. not. 393 ἔπειτ' ἐνόησεν] edd. 395 ἑσπόμενος] F.

Ver. 382 Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ] Antique legebatur, χειρί γε τῇ ἑτέρῃ φέροι ἀνήρ. Sed eos qui ita scripserunt, recte reprehendit *Aristarchus*, ὡς οὐδέν τι μέγα εἰπόντας περὶ τοῦ Αἴαντος. Vulgati habent, Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνήρ. Sed duriusculum est, ut vox, φέροι, diphthongum elidat. Si scripsit *Homerus* φέρ' ἀνήρ· non utique φέροι voluit dicere, sed φέρε, quod est idem scilicet ac ἔφερεν ἄν. *Barnesius*, una voce transposita, edidit, Χείρεσιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι. *Eustathius*, in Commentario, videtur legisse, Χείρεσσ' ἀμφοτέραις φέροι ἀνήρ. Ad vulgatos proximum est, si scribamus, Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνήρ. Quae autem demum verior sit lectio, non constat. *Clark.* Lectionem illam antiquam, ab Aristarcho repudiatam habent edd. Fl. Ald. pr. Rom. Turneb. At Ald. sec. recepit χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃς φέροι, quod servavit Ald. 3. et Iunt. MS. Lips. sic habet Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς ἔχοι. Schol. ἄκρον τὸ ἔχοι. οὐ γὰρ ἔφη βάλλοι, μήτ' ἐγχωροῦντος τοῦ μέτρου. Ἔστιν οὖν ἐπίτασις, ὃν οὐδὲ κατέχειν ἀμφοτέραις ἐδύνατό τις, τοῦτον ῥᾳδίως τῇ ἑτέρᾳ ἀφῆκεν Αἴας. Cum Eustathius dicat, διὸ καὶ ἀμφοτέραις χείρεσσιν αὐτὸν ἔχει κατ' Ἀρίσταρχον, apparet lectionem MS. Lips. esse e recensione *Aristarchi*. *Ern.*

Ver. 384 Θλάσσε] *Al.* Θραῦσε.

Ver. 385 Ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς, Κάππεσ'] Virgil. *Excutitur, pronusque magister Volvitur in caput. Aen.* I, 119.

Ver. 393 Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν] Ita omnino scribendum existimo, pro eo quod habent Vulgati, Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐνόησεν. Nam ἔπειτα locum hic non habet. *Clark.* MS. Lips. αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν. Quod plane firmat lectionem a *Clarkio* receptam. *Ern.*

Ver.

Πρηνὴς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι δαμείη,
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·
Ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Μούνῳ ῥηξαμένῳ, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

Pronus, circaque ipsum sonitum - dedere arma varia aere.
Sarpedon vero pinnam prehensam manibus robustis
Trahebat, illa autem secura est tota prorsus; et desuper
Murus nudatus est, multisque fecit viam.
Illum vero Aiax et Teucer simul - assecuti, hic quidem sagitta
Percussit lorum circa pectora splendidum
Clypei ingentis; sed Iupiter fata arcuit
A filio suo, ne navium ad puppes interficeretur.
Aiax autem clypeum percussit insiliens; atque penitus
Transiit hasta, asperque - repulit ipsum ardentem.
Cessit itaque paululum a propugnaculo, neque is *tamen* in - totum
Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam reportare.
Adhortatus est autem divinos conversus Lycios;
« O Lycii, quid ita remittiris impetuosam fortitudinem?
« Difficile autem mihi est, etiam fortissimo existenti,
« Soli, cum *murum* perruperim, facere ad naves aditum:
« Sed una - sequimini: Multorum utique opus melius.

397 χερσὶν] F. A. I. male. 401 στήθεσσι] MS. 406 χώρησαν] MS. manu pr. sed corr. man. sec. 412 ἐφομαρτεῖτον] F. A. I.

Ver. 396 Ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα] Vide supra ad δ', 455, 504; et ad β, 210. Virgil. *Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere. Aen.* X, 488.

Ver. 398 Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα] Virg. *Labat ariete crebro Ianua, et emoti procumbunt cardine postes. Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant Immissi. Aen.* II, 492.

Ver. 401 Βεβλήκει] Si dixisset, βέβληκεν, iam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad δ', 492; et ad α, 37.

Ver. 405 Ἤλυθεν] Vide supra ad γ', 205.

Ibid. Μεμαῶτα] Vide supra ad β', 818.

Ver. 406 Οὐδ' ὅγε πάμπαν] De vi et elegantia illius ὅγε, vide supra ad γ', 409.

Ver. 407 Ἐέλπετο] *Al.* ἐέλδετο.

Ver. 408 Ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος] *Al.* ἀντιθέοισι καθαπτόμενος.

Ver. 412 Ἐφομαρτεῖτε] Scholiastes et Codices nonnulli, ἐφομαρτεῖτον. Quod est absurdum. Vide supra ad α, 566.

Ver.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν

Sic dixit: Illi autem regis reveriti adhortationem,
Validius incubuerunt consiliarium circa regem.
Argivi autem ex-altera-parte corroborabant phalangas
Murum intra, magnum quippe ipsis obtulit se opus;
Neque enim fortissimi Lycii Danaorum poterant
Muro rupto facere ad naves viam:
Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retro repellere, postquam primum accesserant.
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
Mensuras in manibus tenentes, communi in arvo,
Qui utique exiguo in loco litigant de suo iure:
Sic quidem hos distinebant pinnae; hi autem super ipsis
Caedebant alii-aliorum circa pectora bubula-pelle-factos
Clypeos rotundos, parmasque leves.
Multi autem vulnerabantur corpus saevo aere,
Sive cui verso terga nudarentur
Pugnantium; multi item penitus per clypeum ipsum.
Vbique vero turres et pinnae sanguine virorum

414 ἐπὶ ἄνακτα] MS. 621 δύω ἄνερε] MS. 425 δηΐουν] F.A.I.

Ver. 414 Ἐπέβρισαν] Vide supra ad *ver.* 359.

Ver. 415 Ἐκαρτύναντο] De huius vocis prosodia, vide supra ad *ver.* 280.

Ver. 417 Οὔτε γὰρ — Λύκιοι Δαναῶν —. Οὔτε — Δαναοὶ Λυκίους] Virgil. *Expellere tendunt Nunc hi, nunc illi: certatur limine in ipso Ausoniae: Magno discordes aethere venti Praelia ceu tollunt, animis et viribus aequis; Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedit: Anceps pugna diu, stant obnixa omnia contra: Haud aliter Troianae acies, aciesque Latinae Concurrunt: haeret pede pes, densusque viro vir. Aen.* X, 154.

Ver. 422 Ἀρούρῃ] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 423 Ὥ τ'] *Qui utique*. Item, *ver.* 434, Ἥ τε, *Quae utique*.

Ver. 428 Ὅτῳ] *Barnesius* scribit ὅτεῳ. Vt infra, ὁ, 664. Neutrum male. *Clark.* Sic *Zenodotus* legebat. *Schol. Pseudodid. Ern.*

Ver.

Ἐῤῥάδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
Ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,

Perfusae erant utrinque a Troianis et Achivis.
Sed ne fic quidem poterant in fugam vertere Achivos:
Sed fe ita habebant, ut lances mulier lanificio - victum - quaeritans iusta,
Quae ftateram tenens et lanam, utrinque appendit
Exaequans, ut liberis tenuem mercedem ferat.
Sic quidem horum aequaliter pugna intendebatur bellumque;
Vſque dum tandem Iupiter gloriam fuperiorem Hectori daret
Priamidae, qui primus irrupit murum Achivorum:
Clamavit autem intentiſſima - voce Troianis vociferans;
" Ingruite, equûm domitores Troes: perrumpite autem murum
" Argivorum, et navibus immittite immane - ardentem ignem.
Sic dixit incitans: illi autem auribus omnes audiverunt,

432 hic verfus in MS. eft in marg. a manu rec. 436 πόλεμος] MS. F. A. I. 437 δῶκεν) F. male. 439 ἤϋσε] MS. bene.

Ver. 430 Πάντη δὴ] Haud fcio annon hic reponendum fit, *πάντη δὲ*, *ubique vero*; potius quam, *πάντη δὴ*, *ubique fane*. *Clark.* Placet. *Ern.*

Ver. 433 Ὥςε — γυνὴ χερνῆτις — Ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται] Ἵνα δὲ πολὺ μᾶλλον αἴσθηται, ὅσην ἔχει ῥώμην ἡ συνθετικὴ δύναμις ἔν τε ποιήμασι καὶ λόγοις, λήψομαί τινας εὖ ἔχειν δοκούσας λέξεις· ὧν τὰς ἁρμονίας μεταθεὶς, ἀλλοῖα φαίνεσθαι ποιήσω καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς λόγους. Λαμβανέσθω δὲ πρῶτον ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν ταυτί· Ἀλλ' ἔχον, ὥςε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής. — Ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. *Dionyf. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως, §. 4. Virgil. *Cum foemina primum, Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva; — famulasque ad lumina longo Exercet penfo; caftum ut fervare cubile Coniugis, et poſſit parvos educere natos. Aen. VIII.* 408.

Ver. 436 Μάχη — πτόλεμός τε] Vide fupra ad ή, 232. 279.

Ver. 438 Πριαμίδῃ] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 440 Ὄρνυσθ'] Ita reftituit *Barnefius* ex δ', 509, fupra, et ex MSS. duobus. Optime. Quod enim habent Vulgati, Ὄρνυθ', ferri omnino non poteft. Quippe et *Activum* eft, ὄρνυτε; et penultimam neceſſario corripit. Qua enim analogia fit δίδωμι, δίδοτε; eadem fit ὄρνυμι, ὄρνυτε. Neque in his ullus unquam eft licentiae locus. *Clark.* Confentit MS. Lipf. Sed *Barnefius* et *Clarkius* non infpexere hic edd. vett. quae magno confenfu habent ὄρνυσθ'. Certe omnes noftrae, atque etiam quaedam fuperioris feculi, quarum hic rationem nullam duximus. Ὄρνυθ' irrepfit vitio typographorum, et per negligentiam fervatum eft, quod faepe in omnibus antiquis fcriptoribus factum eft. *Ern.*

Ibid. Ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος] Virg. *Sed vos, o lecti; ferro quis fcindere vallum Apparat, et mecum invadit trepidantia caftra? Aen.* IX, 146.

Ver.

Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,

Rectaque irruebant in murum frequentes: iique deinde
Pinnas ascendebant, acutas hastas tenentes.
Hector vero correptum lapidem ferebat, qui portas
Stabat ante, extremus, crassus; et desuper
Acutus erat: quem ne duo quidem viri ex populo fortissimi
Facile in plaustrum a solo movere possent,
Quales nunc homines sunt: ille vero ipsum facile vibrabat etiam solus:
Hunc *scilicet* ei levem reddiderat Saturni filius versuti.
Sicut autem quando opilio facile portat vellus arietis,
Manu prehensum altera, exiguumque ipsum pondus urget:
Sic Hector recta in tabulas ferebat lapidem sublatum,
Quae portas muniebant valde spissae coagmentatas,
Bifores, altas: duo autem intus vectes
Firmabant invicem-transversi, una vero clavis accommodata-erat.
Stetit vero valde prope profectus, et adnixus percussit medias,

446 ἑστήκει] MS. R. 447 δήμου] F. A. 1. male. 448 ἄμαξα] edd. praeter T.

Ver. 443 Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος] Virgil. *Accelerant acta pariter testudine Volsci, Et fossas implere parant, ac vellere vallum: Quaerunt pars aditum, et scalis ascendere muros.* *Aen.* IX 505.

Ver. 446 Εἱστήκει πρόσθεν] Si ἕστηκεν dixisset, iam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad δ', 434. 492; et ad ά, 37.

Ibid. Πρυμνός, παχὺς —— οὔ κε δύ' ἀνέρε] Virg. *Saxum circumspicit ingens, Saxum antiquum, ingens; campo quod forte iacebat Limes agro positus, litem ut discerneret arvis. Vix illud lecti bis sex cervice subirent, Qualia nunc hominum producit corpora tellus: Ille manu raptum trepida torquebat in hostem Altior insurgens.* *Aen.* XII, 896. *Clark.* Πρυμνὸς παχὺς coniuncte accipienda, *ab inferiori parte erat latus,* cui opponitur ὕπερθεν ὀξύς. *Hesych.* πρυμνὸς, κάτωθεν, βαρὺς ἢ πλάτος. Corrige: κάτωθεν βαρὺς ἢ πλατύς. Corrigenda etiam Scholia Pseudodidymi hunc in modum. Πρυμνὸς παχὺς, κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος παχὺς, ἑτεροβαρής. *Ern.*

Ver. 448 Ἐπ' ἄμαξαν] *Al.* ἐφ' ἅμαξαν. *Clark.* ἐπ' ἄμαξαν habet MS. edd. vett. *Ern.*

Ibid. Ὀχλίσσειαν] *Al.* ὀχλίσειαν. Male. Secunda enim corripitur. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 450 Τόν οἱ] *Al.* Τόν ῥ' οἱ. Quod perinde est. Vide ad ά, 51. n. 10.

Ver.

Εὖ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη·
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν, ἄλλυδις ἄλλη,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ' ἔχεν· οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,
Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

Firmiter divaricatis-curribus-ſtans; ne ei imbelle telum eſſet:
Rupitque ambos cardines: cecidit autem lapis intro
Magno pondere, immane vero circa portae crepuerunt: neque vectes
Suſtinuerunt, tabulae vero diſruptae ſunt alio alia
Lapidis ex impetu: Inſiliit autem illuſtris Hector,
Nocti veloci ſimilis aſpectu: fulgebatque aere
Terribili, quo indutus erat circa corpus: duas autem manibus
Haſtas tenebat: Haud quis illum inhibere-potuiſſet occurrens,
Praeter deos, quando inſiliit in portas; igne vero oculi ardebant.
Hortabatur autem Troianos converſus ad agmen,
Murum tranſcendere: Illi autem hortanti paruerunt:
Protinuſque alii quidem murum tranſcenderunt, alii vero per ipſas
Affabre-factas infundebantur portas: Danai autem diffugerunt
Naves ad cavas: tumultuſque vehemens conſecutus eſt.

461 διέτμαγεν] F. A. 1. 462 ὑπὸ] MS. *ibid.* ἔθορε] Id. male. 465 δοῦρ' ἔσχεν] Id.

Ver. 458 Εὖ διαβὰς] Latinius verteris: *Magno gradu.* Male in verſione *ſtans* rurſus ponitur, cum iam ante ſit *ſtetit.* *Tyrtaeus* pariter apud Lycurg. §. 28 εὖ διαβὰς μενέτω· *magno gradu obtineat locum ſuum.* De ipſa ſignificatione verbi διαβαίνειν, ſi alia deſideres, vide *Weſſeling* V. C. ad *Diodor.* 1. extr. *Ern.*

Ver. 459 Πέσε δὲ λίθος] Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 460 Μύκον] Vide ſupra ad β', 314.

Ver. 461 Διέτμαγεν] *Al.* δίετμαγον.

Ver. 462 Ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 463 Ἀτάλαντος] Vide ſupra ad β', 627.

Ibid. Ὑπώπια] *Euſtathius* ὑπώπια λέγει τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἁπλῶς μέρη, τὴν πρόσοψιν· οἱ δὲ ὕστερον ὑπώπια φασὶ τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πληγάς. Quod illuſtrat Lamb. Bos ad 1 Cor. IX, 27. *Ern.*

Ver. 464 Σμερδαλέῳ] *Al.* Σμερδαλέον.

Ver. 466 Πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει] Vide ſupra ad ά, 37 et 104.

Ver. 469 Ὑπέρβασαν] Fit ὑπέρβασαν, ſimili analogia, ac ἔθεσαν, ἔστασαν, ἔδοσαν.

Ver. 471 Ἐτύχθη] *Al.* ὀρώρει.

FINIS

